

فہرہ نگاہ گولی

فارسی - کوردی

مسعود خالد گولی

فرهنگ گولس

فارسی – کوردی

مسعود خالد گولی

دهزگه‌ها سِیپِرینه یا چاپ و وه‌شانی

خودائی ئمٹیاڑی: حافظ قاضی
سہرنقیسہر: مؤید طیب

- * کتیبہ ہژمار (۲)
- * فہرہ نگا گولی (فارسی - کوردی)
- * مسعود خالد گولی
- * دہرہ نانا ہونہری و کومپیوٹر: م. خ. گولی
- * بہرگ: بہیار جہمیل
- * خواہش نشیسی: یوسف بہرواری
- * چاپا ئیکئی
- * ژمارا سپاردنی: (۳۴) سال ۲۰۰۲
- * چاپخانہ: وہزارہ تا پەرودردی - ھەولێر
- * تیراژ: (۵۰۰) دانہ

(مافین چاپکرنی دیپاراستینہ)

پیشگوتن

نقیسەر و هۆزانشانین مه یین کلاسیک مشه په یقین فارسی بکار ئیناينه د
نقیسینین خوه دا و ئه و ژى قه دگه پت بۆ کاودانیت وی سه رده می. ئیرۆ ده می ئه و
ده ستنقیسین وان دکه قنه بهر ده ستین مه، ئه م دکه قین ئالوزیان ژ بهر کو زمانى وان
تیکه له ک بوو ژ زمانین: (کوردی، فارسی، تورکی و عهره بی)، و تنی تشتی کو مه ژ
شان ئالوزیان بینته دهر دى قاموس بن. ئه قه ب نسه ت نقیسینین کلاسیکین مه، ژ
لایه کى دیشه ئه م (کورد) وه ک ملله ته کى زولم لیکی، هه رده م مالیت مه ل ملین مه
بووینه و ئه م بیته دهر به دهری وه لاتین خه لکی بووین، ب تاییه تی ل نیقا دووی ژ
چه رخی بۆری کو قى دهر به دهری سنوور به زانندن و گه هشتبوو دوورترین جه ل سه ر
روین ئه ردی. پیرانیا شان دهر به دهران ل ئیرانی ئاکنجیبوون و بۆ ماوه یی پتر ژ بیست
سالان دگه ل ئیرانیان ژبان و زاروکیان وان د خواندنگه هین ئیرانیان قه و ب زمانى
ئیرانیان (فارسی) خواندن و نقیسین. ئه قرو پشستی قوریانیدانه کا زیده، نیمچه
نازادی یه ک ل هه ر ئیما کوردستانا عیراقى هاتییه ده ست و ب ره ف ره ف ئه ف
دهر به دهره یی قه ستا وه لاتى خوه یی خوشتقى دکه نه قه. ئاقه دانی و پیشقه چۆن ژ
گه له ک ئالیانقه ئه قرو ل کوردستانا عیراقى یا گه هشتى یه ئاستین بلند و به رده وامن
ژى لسه ر، به لام ژ لایى بزاقا ره وشه نبیری قه هیشتا نه گه هشتیه ئاستى پیویست، و
وه کی ئه م دبیین هه ر ره وشه نبیره ک ژ ئالیی خوه قه یی بزاقى دکت کو قى بوشایی
داگرت و ژ وان ژى زارۆکیان وان دهر به دهره یین کول ئیرانى ب زمانى فارسی
خواندین و ئه قرو دقین ب ریکا قه له می خوه، خزمه تا ره وشه نبیری یا وه لاتى خوه
بکه ن.. ئه ف خه مخوره دو جوین؛ جوینه ک ژ وان ئه ون کو دقین ب ریکا
وه رگێرانی (وه رگێران ژ فارسی بۆ کوردی) خزمه تی بکه ن، کو ئه و دبیین نویتین و
گرنگترین په رتوکیان جیهانی ب زمانى فارسی که فتینه بهر ده ستین فارسی زانان،
له ورا ئه و ژى هه ز دکه ن زوی وان په رتوکان ب زمانى کوردی داننه بهر ده ستین
ملله تی خوه. جوینی دووی ژى ئه ون یین کو ب قه له می خوه و ب هه زرا خوه، خوه

ثاقيټينه مهيدانئ، بهلام هندهك ژ ځي جوينئ دووئ ب زمانئ فارسي هزر دكن و ب كوردی وئ هزري دادرېژن. دياره ژي ئەف ههردو جوبنه گهلهك پيدځي قاموسهكي نه كو بو وان بيته هاريكار، بويه ژي مه پيځول كر بو دانانا ځي قاموسئ.

ژ بويي كو خوهندهقان ناگه هداري چهوانيا بهر هه فكرنا ځي قاموسئ بهن، من ل ژير ب چهند خالان تيبيني يين خوه ريزكرينه:

* يا زانايه كو زمانئ ئيراني (نهكويي فارسي)، تيكهلهكه ژ گهلهك زمانان، وهكي (ئنگليزي، توركي، روسي، سرياني، سانسكريتي، عهري، عبري، فرهنسي، يوناني، مهغولي، هندي، ئوردويي، فارسي، كوردی و.....هتد) و ههگر من قيا با قاموسا (ئيراني - كوردی) چيكه م، دا هينگي مه جبوور بم كو هندي پهيځين ب زمانين سلال من ناف لي ئينان د قاموسا خوه دا دهستنيشان بكه م ب مه رجه كي كو ئيرانيان نهو ب كار ئينابن و خوابه ژي كو ب تنئ نهو پهيځين ب زمانين (عهري، فرهنسي، توركي، ئنگليزي و يوناني)، د ناف قاموس و نفيسينين ئيرانيان دا ب بهرچاځ دكهفن، رهنكه گهلهك پتر بن ژ پهيځين فارسي بخوه، بويه ژي من خوه ژ قاموسا (ئيراني - كوردی) دوور خست، نهو تنئ نه كو نهو پهيځين ئيرانيان ژ بيانان وهرگرتين و وهكي خوه دارشتين، يان ژي نهو پهيځين كو وهكي خوه مابن لي بو هندهك و اتايين دي لكار بن، من وهرگرتينه، ژ بهر كو نهو نهو مولكي فارسا بخوه نه.

* من نه ځيا نه ز سي چاريكين پهيځين ځي قاموسئ ب هه مي پيشگر و پاشگر و كورتي و.....هتد) بينمه خوار، چيتر بيژين: پهيځهك كو هه مان پهيځ چندين پيشگر و پاشگران وهردگرت و هه مان پهيځ دهيتي سفكرن و پشتي دهيتي سفكرن، ديسان دگهل وان هه مي پيشگر و پاشگران دهيتي هه و دوباره و سي باره و چه ندياره بونا هه مان پهيځ ب چهند رهنگين دي و.....، من ئەف چنده ب پيدځي نه ديتيه و نابينم ژي، لي بو ساناهي ئيخستن من هه ر د ځي قاموسئ دا (ل بهر پهرين ١٨-٣٠)، بابه تنئ (چهند خالين گرنه و پيدځي ژ دهستورا زمانئ فارسي) بهر هه څكره، بو زانين.

* هەر ديسان ب نسيهت ژيډهه رکي و کا چهند کار ژي ډهه رکهفن، وهکي نمونه ژيډهه ري (رفتن: چون)، نهو کارين کول ههمي ده مان و بو ههمي که سان ژ قي ژيډهه ري ډهه رکهفن ب تني پتر ژ شيسست کارانه، نهغه و ژ بلي کارين فرمان و تيپهري و تي نه پهري و.....هتد. د قي قاموسي دا من چندهک ژي ئينايه و نهقين دي ژي لسهر خواندهفاني فهر دبت کو خوه بگههينته دهستورا زمانئ فارسي، و ژ بو ئاسانکرنا کارئ خواندهفاني مه د قي قاموسي دا هندک ژ دهستورين دهستپيکي و د ههمان دهم دا گرنگ و بنگههين بهر هه فکرينه.

* ب نسيهت بليشکرنا (تلفظ) ا پهيقين فارسي:

- پرايا پهيقان ب چندين رهنگان دهينه بليشکرنا، کو نهف جياوازا بليشکرني ژي، ب بهر ههيا ئاخا ئيراني و ب مشهبي يا نهتهوان فه گرډايه و ههر کهسهکي يان ههر دهقههکي ب رهنکهکي نهو پهيق بليشکرينه.. لي من لقيره پيکول کريه بليشکرنا ژ هميان بهر به لاقتر دهستنيشان بکه م و بو قي چهندي ژي من مفا ژ قاموسان وهر گرتيه. نهغه سهره را بي کو من مفا ژ دوازه ساليان خواندنا خوه ب زمانئ فارسي و تیکه ليا خوه يا هه قده سالان دگهل ئيرانيان ديتيه. و سهره را بي قي چهندي ژي، من نه شيابه و نه شيم ژي بدروستي چهواني يا بليشکرنا پهيقين فارسي، ب نقيسين، بو گو هين وه بدهمه ناساندن، ژ بهر کو من مفا ژ رينقيسا لاتيني ديتيه - يا کو من چيترين ريک ديتي بو قي نه رکي - و نهف رينقيسه رهنکه بدروستي تي را زمانئ کوردي نه کريت، نه فجا چ بگههته زمانهکي بياني کو نهو ژي فارسي بت. بو نمونه مه چوار رهنگين (و) ا د رينقيسا لاتيني دا بو زمانئ کوردي بکار ئينايه کو نهو ژي (O- Ū- U- W) نه، هه رچه نده چيدبت د زمانئ کوردي دا بهس بو قي تيپي ب تني نه م پيشفی چهند رهنگين دي ژي بين، نهغه و د زمانئ فارسي دا نهف گومانه نامينت و دي بيژين: نهف چوار رهنکه و نهو چوار شيوه بليشکرنا تي را تيپا (و) ا فارسي ناکن. هه رچه نده مه رهم ژ دانانا قي قاموسي نه نهو کو نه م چهوانيا بليشکرنا پهيقان بدهينه ناساندن و چيدبت ژي هند گرنگي يا خوه نه بت.

* ديسان بو هندک تيپان نهز مامه مهحتل کا کيژان تيپا لاتيني بکار بينم، وهکي: (ث، ح، ذ، ص، ض، ط، ظ، ع، غ). هندک ژ وان من وهکي ئيرانيان کا

چەوان بلیف دکن، تیبەکا لاتینی ب هەمان بلیفکرن ژێره دانایه، وهکی:

- بۆ تیپین (ت، ط) من تیپا (T) یا لاتینی بکار بریه، ژ بهرکو ئیرانی هەر دو تیپان ب یهک ئاواپی بلیف دکن.

- بۆ تیپین (ث، س، ص) من تیپا (S) یا لاتینی نقیسی یه، ژ بهرکو ئیرانی هەر سێ تیپان ب یهک ئاواپی بلیف دکن.

- بۆ تیپین (ذ، ز، ض، ظ) من تیپا (Z) یا لاتینی دانایه، ژ بهرکو ئیرانی هەر چوار تیپان ب یهک ئاواپی بلیف دکن.

- بۆ تیپین (ح، ه) من تیپا (H) یا لاتینی وهگرته، ژ بهرکو ئیرانی هەر دو تیپان ب یهک ئاواپی بلیف دکن.

ههروهسا بۆ هەر دو پهیقین (ع، غ) کومه د رینقیسا لاتینی دا نین، ئەز فهگه‌ریایه سه‌ر ده‌ستوورا مه‌ یا کوردی و کا ئەم د کوردیی دا ل شوینا فان هه‌ردو په‌یشان ب رینقیسا لاتینی چ بکار دئینین، من هه‌مان د فارسییی دا ژی بکار ئینینه، ئانکو:

- هه‌گه‌ر تیپا (ع)، (فتحه) لسه‌ر بت، من تیپا (E) یا لاتینی ژێره دانایه.

- هه‌گه‌ر تیپا (ع)، (کسره) لبن بت، من تیپا (Ê) یا لاتینی ژێره دانایه.

- هه‌گه‌ر تیپا (ع)، (ضمه) لسه‌ر بت، من تیپا (U) یا لاتینی ژێره دانایه.

- هه‌گه‌ر لدویف تیپا (ع) را، تیپا (و) هاتبت، من تیپا (Û) یا لاتینی ژێره دانایه.

- هه‌گه‌ر لدویف تیپا (ع) را، تیپا (ا) هاتبت، من تیپا (A) یا لاتینی ژێره دانایه.

- هه‌گه‌ر تیپا (ع) ل نیقا په‌یقێ یان دویمایه‌ یا په‌یقێ هاتبت، من (') ژێره دانایه.

- بۆ تیپین (غ، خ) هه‌ردوووان من تیپا (X) یا لاتینی وهگرته‌ یه. هه‌رچه‌نده‌ ل

ده‌قه‌رین ژیک جیاوازین ئیرانی هەر دو تیپین (غ، ق) ب ره‌نگین ژیک جیاواز

ده‌ینه‌ بلیف کرن، بۆ نمونه‌: ل باکوړی ئیرانی هه‌ردوووان (غ) بلیف دکن، ل باشووری

ده‌هه‌را (فارس) هه‌ردوووان (ق) بلیف دکن و ل ده‌هه‌را (کرمان) هه‌ردوووان ب

(ق) هه‌کا وهسا بلیف دکن کو ده‌نگی (خ) ژی ژێ ده‌یت، لی ل قیره مه‌ بۆ تیپا (ق)،

* دى ئىبنە سەر ھەڧواتە يان شروفا كوردى كو بەرامبەر پەيئىن فارسى يىن قى قاموسى ھاتىنە دانان.

مخابن، هیدی هیدی په یشتین ره سمن و خومالی یین کوردی یی بن گور دبن، نه خاسمه خه هلگر دکیمن کو فان په یقان بپاریزن و نقیسینین مه یین نهو و بی سه روه ریا قاموسین (کوردی - کوردی «زاراڅی په هدی نی») شه هده فانیین فی راستیی نه.

ب نښهت ځي خالي، دهـمـي من ځياي هه ځواتايين كوردى بـو په يقين فارسي دهـينـم، نه و هه ځواتا لېـږ من د غـريـب بوون، له ورا ژي من ل گه له ك جهان شـرـوځـه بـو پـه يقـان ب فـهـرى ديتى يه، بـو نمـونـه: دهـمـي ديبـيـژين (كـوډ)، ژ بهر نه بـونا (كـوډ) ل دهـمـي نهـو و بـكار نه ئـينا ځي پـه يقـي، ل بهر من و خوـنـده ځـانـان چـيـدبـت نه ځ پـه يقـه غـريـب بـت، لي هـه گـډ مـه شـرـوځـه كـر و گـوـت: (كـوډ)، ئانـكو تـرا كـي كـوژ داري هـا تـبـته چـيـكـرن) هـيـنـگـي فـيـمـكـرنا وئ دئ ژ نوى دهـسـت دت. نه ځ نمـونـه د مشـهـنه و دقـيـت ژ بـيـر نه كـيـن ژى كـول گـه له ك جهان مـه تنـي شـرـوځـه نـقـيـسـى يه، نه و ژى ژ بهر بـدهـسـت نه كـه فـتـنا هـه ځواتايي ب زمانـي كوردى (زاراځي به هـديـني)، ژ بهر كو هـنـدـه ك ژ وـان نـيـن و هـنـدـه كـيـن دى ژى يـيـن بهـرـه بـوـيـن ژ بهر بـكار نه ئـينا وـان. مـن باوـهـرى ب خـوـنـده ځـانـان هـه بـه كـو دئ بـو چـا پـيـن دا هـا تـي ځي قـا مـوسـي زهـنـگـيـن تـر كـهـن ب دـانـا نه بهـر دهـسـتا ځان هـه ځواتاييـن بهـر زهـبوـي.

ل دویمایی سوپاسیا هەردو خویشک و برابان (ژیان طاهر احمد و ئامەر طاهر احمد - کو هەردو دەرچۆیین کولیژا ئادابی نه ل زانکۆیا دهۆکێ و نیزیکی بیست سالیڤ ژیی خوه ل ئیرانی بۆراندینه و هەر سێ قوناغیین خواندنی (سەرەتایی، ناڤنجی و ئامادهیی) ل ئیرانی و ب زمانی فارسی خواندینه -) دکەم بۆ راستقە کرنا ڤۆ قاموسی و ئامۆزگاریین وان ل جهین پیدڤی.

مهسعود خالد گولی

دهوك - ۲۰۰۱/۷/۳

سەرچاویڤن زمانی فارسی

دهسته یه کا گرنګ ژ زمانان ب زمانین (هندوئهوروپیی) هاتینه ناڅکرن، کوئهو ژئی ئه څه نه: هییتی - ئهرمه نی - بالتی و سلاقی - ئه لبانی و څه نیزی و ئیلیری - یه ونانی - تورکی و فریژی - کلتی (سلتی) - لاتینی - تخاری (اګنی و کوچی) - ژیرمه نی و هندوئیرانی (ئاریایی).

و پشکه کا گرنګ ژ زمانین هندوئیرانی، کوئمین زمانین ئیرانی نه کول په ی گوړانکاریین کو ب سهردا هاتین، لسه ر سئ جوینین ژیری هاتینه دابه شکر:

(ا) زمانین ئیرانی یین که څن

(ب) زمانین ئیرانی یین ناڅین

(ج) زمانین ئیرانی یین نهو

هه ر ئیک ژ څان هه ر سئ جوینا بخوه ژئی، ژ چهند زمانه کان پیک دهین کودی لخواړی بهرچاڅ کهین:

(ا) زمانین ئیرانی یین که څن

زمانین ئیرانی یین که څن ژ څان زمانان پیک دهیت:

۱- میدی: زمانی شاهین سنسلا میدی و خه لکی روژئاڅا و ناڅه راستا ئیرانی بوو. ژ سالا (۸۳۵) ئ بهری زایینن و هیرڅه د نقیسارین شاهین ئاشوور دا ناڅی میدی یان هاتیه.

۲- پارسی یا باستان: ئه څ زمانه یی تاییه ت بوو ب خه لکی ده څه را (پارس) څه و پشتی شاهین هه خامه نشی یا هاتینه سهر حوکمی، ئه څ زمانه ل سهرانسهری ئیرانی به لاقه بوو. نقیسارین داریوشی مه زن و شاهین دی یین هه خامه نشی کو لسه ر بهرا هاتینه نقیسین، ب څی زمانی نه.

۳- نافيستايي: زماني نافيستايي زماني پشکهک ژ خه لکي ده قهرين روژهلان و باکورئ روژهلان ئيراني بوو و پهرتوکا پيروزا زهردهشت پيغه مبهري (نافيستا) ب څي زماني يه.

(ب) زمانين ئيراني يين نافيين

ئهف کومه زمانه دکه قنه د نافيهره زمانين کهفن و نهو يين ئيراني دا. زوي ب زوي مروث نکارت بيژت کا ل کيژان ده مي ئهف زمانه هاتيه قادئ، لي ژ نقيسارين شاهين هه خامه نشي يان ديار دبت کول دوياهييا سهرده مي دهسته لانداری يا هه خامه نشي يان (دوريت چهرخي چوارئ بهري زاييني)، کومه زمانين ئيراني يين نافيين هاتينه مهيداني، ژ بهر کول څي ده مي بوو کو هيدي هيدي زماني پارسي يا باستاني بهرهف چونه يي څه دچو، نه خامه ژ لايي دستورئ څه مشه شاشي که تبونه څي زماني.

زمانين ئيراني يين نافيين کو هندهک پاشماي ژي مايه، ئهفين ژيرينه:

۱- پارتی (پهله څي يا نهشکاني): ئهف زمانه تاييهت بوو ب خه لکي ده قهره خوراسان کو د ناقدار بوون ب (پارت). ده مي کو نهشکاني ژ څي ملله تي هاتينه سهر حوکمي، ئهف زمانه ل هه مي ئيراني به لاف بوو و پشتي وان ساساني ژي هر ب څي زماني ناخفتن و نقيسين. ژ زماني پهله څي يا نهشکاني چونه مايه، ديژن سهرده مي نهشکانيان هفتي پهرتوک ب څي زماني هه بوون و ژ وان پهرتوکان: (مروک - سندهاد - يوسيافاس - سيماس و..... هتد)، لي نهو چوژ وان نه مايه و ب تني پهرتوکه کا بچوبک يا ماي ب نافي (درخت آسوريک).

۲- پارسي يا نافي: ئهف زمانه، زماني فهرمي يي وهلاتي ئيراني بوو ل سهرده مي ساسانيان. ژ څي زماني مستهک ژ خاره کي مايه. پييتڅي يه څي ژي بزاني کو پشتي عهره بان ب سهر ده قهرئ دا گرتي، پهرتوکين پهله څي مانه د جه دا و سه د و چهند سال بوړين هه تا کو (ابن مقفع) ي پهرتوکين (کليله و دمنه) و (خداينامه) ژ پهله څي کرينه عهره بي و هندهک پهرتوکين دي هه تا سه دسالا

هفتی (ئانكو شەش سەدسال پشتي هينگی) ژي هېشتا خواندەفانين خوه هەبوون ب تايبەت ل دەقەرا خوراساني، بەلن ئەو تشتي کو عەرەبان بئ سەرۆبەر کرين، مەغوليا ئەو بئ بنيات کرن. سەرەرايي قئ ويرانبي، هندهک پەرتوک نەوژي ماینه، وهکي: [کارنامه اردشير بابکان - يادگار زيربان (کو شەپناما گەرشاسبي يە دگەل ئەرجاسبي) - زردەشت نامە - خسرو گواتان (خسرو قباد) - پشکين ئاقيستاي (کو هەر پينج پشکين: «يسنا، يشتها، ونديداد، ويسپرد و خرده ئاقيستا» نه) - پەرتوکين ئۆلي و چەند پەرتوکين دي ژي].

۳- سغدي: ئەف زمانە ل وەلاتي (سغد) - کو «سەمەرەقەند و بوخارا» سەنتەرین قئ وەلاتي بوون - بەرەلاف بوو و دەهاتە هژمارتن زمانى نيئ نەتەوى يئ ئاسيايا ناڤەرست و سەرچەقین قئ زمانى دگەهشتنه وەلاتي چيني ژي. ئەف زمانە ل ژير کارتیکرنا زمانين فارسي و تورکي هیدی هیدی ژ مەيداني رابوو.

۴- خوتەنى: ئیک ژ زمانين ئيراني بين ناڤينه کول کەقنه وەلاتي (خوتەن - ل باشوورئ رۆژھلاتي کاشغەري يە -) ب قئ زمانى دئاخفتن.

۵- خوارەزمي: زمانى دەقەرا خوارەزم و دەور و بەرین رويبارئ جەيحون بوو و خوبايە کو تا چەرخی هەشتي يئ کۆچي ژي هېشتا مابوو و پاشان جەهي خوه دايە زمانى فارسي و زمانى تورکي. شوبن مايين زمانى خوارەزمي هەمی ب خەتي عەرەبي نه، بەلن هېشتا هەمی بدروستاهي نەهاتينه راکرن، ژ بەر کو ئەو خەتي پئ هاتيه نقيسين يئ بئ خال و بئ لئانندن (تحرېک) بوو.

ج) زمانين ئيراني يين نەو

ئەف کۆمە زمانە ژ فان زمانين ژيري پیک دەيت:

۱- فارسي يا نوي (دەري): ئەف زمانە سەرەتا ل دەقەرا خوراساني لکار بوو، و هیدی هیدی گەهشتە ناف پایتەختي ساسانيان و پاشان بوو زمانى دەرباري (کوچکا شاهي) ژي و بۆيە ب قئ ناڤي (دەرباري: دەري) هاتە نافکرن، و نوکە ژي هەر ب قئ زمانى دئاخفتن. ژ وان نافدارين کو هەر ل سەرەتا ب قئ زمانى نقيسين و هاتينه

پیش؛ (روده‌کی، ده‌قیقی، که‌سابی و فیرده‌وسی) بوون.

یا خویایه کو پشتی زمانئ دهری بوویه زمانئ فهرمی یئ سیاسی و ئه‌ده‌بی ل ههمی ئیرانئ، ئه‌ف زمانه وه‌ک خوه نه‌ما، ب تاییه‌ت پشتی هوزانفانین ده‌قهرین نافه‌راست، روژئاقا، باکور و باشوورئ ئیرانئ ب قی زمانئ نقیسین و ب ریکا نقیسینین خوه گه‌له‌ک په‌یق و زاراوین خوه یین ناوچه‌یی یین تاییه‌ت ئینانه د ناف زمانئ دهری دا. ژ لایه‌کی دیقه زمانئ عهره‌بی ژی ههر ل ده‌سپیکا بسه‌رداگرنا ئیسلامئ ل سهر ده‌قهرئ جهئ خوه د ناف قی زمانئ دا کر.

۲- ناسی (ئه‌ستی): ئه‌ف زمانه ل پشکه‌ک ژ ده‌قهرین چپایی یین قه‌فقا‌سی بکار ده‌یت و دو زاراقین گرنگ و سه‌ره‌کی قی زمانئ پیک دئین، کوئه‌و ژی: زاراقئ (ئیرون) ی و زاراقئ (دیکورون) ی نه.

ئه‌ف ملله‌تی (ناسی) یان (ئالانی) کول سهر به‌ریه‌رین میژووینی مشه‌ نا‌قی وان به‌رچا‌ف دبت، د بنه‌ره‌ت دا خه‌لکین ئالیی روژهلانئ دهریا یا خه‌زه‌رن کو کوچ کرینه و ل قی ده‌قهرئ (چپایی قه‌فقا‌س) ئاکنجی بووینه، له‌ورا ژی زمانئ وان گه‌له‌ک نیزیکی زمانین (سغدی و خواره‌زمی) یه.

۳- پشتو (پختو): زمانئ ناوچه‌یی یی روژهلانئ ئه‌فغانستان و پشکه‌کی ژ خوجه‌ین سنوورین باکورئ روژئاقایی پاکستان یه. ئه‌ف زمانه ژ چند زاراقه‌یین جیاواز پیکده‌یت، وه‌کی: (قه‌زیری، ئافه‌ریدی، پیشاقه‌ری، قه‌نده‌اری - غلزه‌ئی - بنوچی و.....هتد). د زمانئ پشتو دا هیشتا (نیر و می) مایه.

۴- به‌لوچی: ئه‌ف زمانه ل پشکه‌کی ژ به‌لوچستان و هنده‌ک ده‌قهرین تورکمه‌نستانا روسی لکاره.

۵- کوردی: ئه‌ف زمانه تاییه‌ته ب ملله‌ته‌کیقه ب نا‌قی کورد، کو وه‌لاتئ وان ل سهر وه‌لاتین: (ئیران، تورکیا، عیراق و سوریا) یا نه‌و هاتییه پارقه‌کرن.

که‌ره‌ستین سهره‌کی یین پیکهینه‌رین زمانی فارسی

زمانی فارسی، زمانه‌که کوئه‌قه چند هزار سالن ل وه‌لاتی ئیرانی پی دئاخشن و بۆرینا ده‌می گه‌له‌ک گه‌وړین لی کرینه و هنده‌ک ژ فان گه‌وړینا ل سهر په‌یشان بووینه و هنده‌ک ژ ل ده‌ستوورا زمانی بووینه و ئه‌ف گه‌وړینه ب ریکا تیکه‌لبوونا هنده‌ک زمانین دی دگه‌ل زمانی فارسی هاتینه کرن کو هنده‌ک ژ وان هه‌ف ره و ریشالن دگه‌ل زمانی فارسی و نیزیکاتی یه‌ک یا د گه‌لیک هه‌ی و هنده‌کین دی ژ د بیانی نه. لخواړی مه‌ لبره وان زمانا بدهینه نیاسین یین کو ههر ئیک ب رهنکه‌کی و ژ بۆ مه‌ره‌مه‌کی هاتینه دناف زمانی فارسی دا و بووینه که‌ره‌ستین سهره‌کی یین پیکهینه‌رین زمانی فارسی.

۱- ده‌ری یا که‌فن: به‌لکه‌نامه دیار دکه‌ن کول سهرده‌می ساسانیان و ده‌ستپیکا ئیسلامه‌تیی، زمانی ده‌ری ژ و هکی زمانی په‌هله‌قی هه‌بوویه و ژ وان به‌لکه‌یان هنده‌ک نقش‌ت و رسته‌نه کو د پهرتوکین عه‌ره‌بی دا ژ زارده‌قی شاهین ساسانی و مه‌زنین وی سهرده‌می و ل ده‌ستپیکا ئیسلامه‌تیی هاتینه تومارکرن کوئه‌ف نقیسینه ب زمانی ده‌ری یا که‌فن بووینه نه‌کو ب زمانی په‌هله‌قی. بۆ نمونه مرؤف دشیت بنی‌رتنه پهرتوکین: (المحاسن والاضداد) یا (جاحظ‌ی)، (تاریخ‌ا) (طبری) و (عیون الاخبار) یا (ابن قتیبه‌ی).

۲- پارتی: مشه‌ په‌یقین پارتی د ناه زمانی فارسی دا ده‌ینه دیتن، وه‌کی: افراشتن، اندام، جاوید، خاست، فرشته، مرغ، پور، پهلوان، چهر، شاهپور، شهر، فرزانه و.....هتد.

۳- پارسی یا ناهین (په‌هله‌قی): پړانیا په‌یقین کوژ فی زمانی هاتینه د ناه زمانی فارسی دا، په‌یقین ئولی (زه‌رده‌شتی) نه، وه‌کی: آبان، آفرینگان، ارد، اردش،

اردیبهشت، اشتاد، امرداد، انیران، اوستا، خورشید، سروش، شهرپور و.....هتد.

۴- هندی: ل سهردهمی ساسانیان و ئیسلامی، چندین پهیځین هندی هاتنه د ناڅ زمانن فارسی دا، وهکی: انبه، برشکال، جمد، جنگل، جنم، جوکی، چاپ، چمپا، دهره، کافور، کپی، کتاره، نارگیل، نیلوفر، هلاهل و.....هتد.

۵- عه‌ره‌بی: ژ ټه‌نجامی هیرشین عه‌ره‌بان و ب ریکا ئیسلامی، مشه پهیځین عه‌ره‌بی هاتنه د ناڅ زمانن فارسی دا، و هیرځایی گوتنن یه کو، کا زمانن عه‌ره‌بی ب چ گهرماتی و ب چ هیزهک بسهر مصری و سوری دا گرت، ب ههمان گهرماتی و ههمان هیز بسهر ئیرانی ژی داگرت، لن زمانن فارسی تا هه‌دده‌کی خوه لبه‌ر گرت و ب ریکا زماننن: (قبطی، نبطی، ئارامی و سریانی) دا نه‌چو.

سهره‌تا(هه‌ر ژ چه‌رخن ئیکن تا چه‌رخن پینجی)، تنن ټه‌و پهیځین عه‌ره‌بی هاتنه د ناڅ زمانن فارسی دا کو هه‌قواتایین به‌رامبه‌ر وان د زمانن فارسی دا نه‌بوون، وهکی: زکاة، حج، مسلم، مؤمن، کافر، جهاد، فاسق، منافق، قرآن، متعه، طلاق، قبله، شیطان، کوثر، وسوسه، دعا، عزرائیل، میکائیل، شهید، لعنة، رجیم، شنبه، جمعه و.....هتد.

هه‌روه‌سا هنده‌ک پهیځین ئیداری و گه‌له‌ک پهیځین جوړاو جوړین دی ژی هاتنه د ناڅ زمانن فارسی دا، وهکی: اوگ، ثاني، غزا، غزو، سلطان، حرس، شرطه، امیر، رعیه، کاتب، کتاب، رسول، حبس، خادم، خلیفه، اتفاق، فرار، سبب، اختیار، حاکم، ادعا، راتب، حمد، شکر و.....هتد.

۶- تورکی: پشته فهرمانه‌وایی یا ئیرانی که‌تیه ده‌ستې هنده‌ک سنسلین تورکا(غه‌زنه‌وی، سه‌لجوقی، خواره‌زمشاهی و ئیلخانی)یان و مانا سوپایی تورکا ل شار و باژیرک و گوندین ئیرانیان، د قی ده‌می دا زمانن تورکی هاته د ناڅ زمانن فارسی دا، بونموونه: اتا، اتاییک(اتابک)، اطاق، باشی، بیگ(بگ)، تاش، چاروق، چخماق، خاتون، خاقان، خان، سنجاق، قاپچی، قربان(قماندان، کماندان) و.....هتد.

(۷) مه‌غولی: ژ چه‌رخن هفتی و هیرځه، پشته مه‌غولان بسهر ئیرانی دا گرتی،

گهلهک په یښتنه مه غولی هاتنه دناڅ زمانې فارسی دا، وهکی: آقا، آلتون، اردو، الاغ، ایل، ایلخان، ایلچی، بهادر، تومان، سوغات، سیورمیش، قراغچی، نوکر، یاسا، یاغی و.....هتد.

۸) نوروپي: ل سهردهمي صهفه وي يان و ژ بهر هاتن و چونا باليوز و بازرگانين بياني بوئيراني و بهروفاڅي، هتيدي هيدي پهيښتي بياني هاتنه دناڅ زمانې فارسي دا. ل سهردهمي قهجه راڅي، ژ بهر څريکړنا باليوزين ئيراني بو وهلاتين نهوروپي و دامه زراندا باليوزخانه و کنسولي يين وان ل تهران و باڅيرين دي، و ب تاييهت پشتي څريکړنا قوتابيان بو نهوروپا ل سهردهمي دهسته لاتداري يا (ناصرالدين شاه) ي، مشه پهيښتي روژناڅايي هاتنه دناڅ زمانې فارسي دا.

پشتي (مشروطيت) ي و خوه شېوونا پيوهندي يان ل ناڅبه را ئيراني و وهلاتين روژناڅايي، هيرشا پهيښتي نهوروپي و ئه مريکي بو سهر زمانې فارسي ب هيتز تر لي هات، بو نمونه دي هندهک ژ وان پهيښان ژ فان ههر سي زمانين ژيري ئينين:

- فرنسي: آدرس، آرتيکل، آژان، اتومبيل، ارگ، بانک، بليط، پارتي، پارک، پارلمان، پرگرام، پليس، پيانو، تروريست، تلفن، تلگراف، ديپلماسي، راديکال، سالن، سانسور، سنديکا، کابينه، کميسيون، کنفرانس، موزيک و.....هتد.

- ننگليزي: استوپ، اسمو کينگ، باسکت بال، سانديوچ، فوتبال، کتري، کوکتل، گلاس، واگن، هاف بک، گاف تايم و.....هتد.

- روسي: استکان، اسکناس، بلشويک، چتور، درشکه، روبل، سماور، کالسکه، وتکا و.....هتد.

زمانی فارسی

پشتی دیاربوونا ئیسلامه تی

پشتی دیاربوونا ئیسلامه تی و دهمی فی دینی ئیران ژ ی شه گرتی، زمانی عه ره بی ل فی وه لاتی به لافه بوو، و هوسا زانایین ئیرانی بییت موسلمان ژ بهر ئولی خوه که تنه د ناف زمانی عه ره بی دا و ههر هینگن بوو کو نفیسین و توری ئیرانیان بوو زمانی عه ره بی و زمانی عه ره بی ل فی وه لاتی ب دریتی یا دو چه رخا که هشته گویتکی، ب تاییه تی ژ لای زانستی و ئه ده بی شه. و ههر د هه مان دهمدا ژی زمانی فارسی ما زمانی ناخفتنی و دانوستاندنیت رۆژانه لسه ر ئاستی مللی.

ده ستپیکا چه رخی سیی بی کوچی، هنده ک ده قهرین رۆژهلانا ئیرانی، وه کی: (خوراسان و سگستان و.....) لهن سیبه را خیلافه تا ئیسلامی سه رخوه بوونا خوه وه رگرتن و ریفه برنا ده قهری که ته د ده ستین میرین ناخخویی بین بنه مالین ناقدارین ئیرانی بین که فن دا.. ههر هینگن زمانی فارسی سه روژنوی سه ره لداقه ب تاییه تی د بیاقن هوزان و ئه ده بی دا، به لام ئه ف زمانی فارسی بی نوی ل ژیر کارتیکرنا زمانی عه ره بی بو ماوه یه کی دریت که له ک هاتبوو گوهارتن.

ههر ل فی دهمی بوو کو بو جارا ئیکن هوزانا فارسی یا ئیسلامی ل سه رده می (یعقوب بن لیث - دامه زرنه ری ده وله تا سه ففاری ل سگستانی -) دیار بووی، ئه و ژ ی پشتی وان سه رکه فتنا بوو بین کو (یعقوب بن لیث) ی بده ستقه ئینان، ل وی دهمی هوزانقان و په سنکه رین (یعقوب) ی رابوون ب شه هاندنا هوزانا و په سندانا وی ب زمانی عه ره بی.. (یعقوب) ی گوټ: بزچی هوین ب وی زمانی هوزانا ب من شه دهین بی کو ئه م تی نه گه هین - ژ بهر کو وه که مه گوټی زمانی عه ره بی زمانی فه رمی بی ده وله تی و زمانی زانست و ئه ده بی بوو و خه لک ههر ب زمانی خوه بی فارسی دناخفتن -، و هوزانقان ل زمانی فارسی زقیرین و هوزان ب زمانی فارسی

نقیسین و ب زمانى فارسى په‌سټین وی دان و پشټی هینگی زمانى فارسى دیسان هاته‌قه مه‌یدانى و زمانى هوزانى و نقیسینى ل سهرده‌مى ده‌وله‌تا (سامانى) ل خوراسانى گه‌له‌ک پیش که‌ت و هه‌ر ل څی ده‌مى بوو کوئیکه‌مین هوزانقانى مه‌زنى فارسان دیار بووی کوئو ژی (جعفر بن محمد رودکی یی سه‌مه‌رقه‌ندی ۲۶۰-۳۲۹ کۆچی) بوو. هه‌روه‌سا گه‌له‌ک نقیسینى فارسى یا نوی ل څی سهرده‌مى هاتنه مه‌یدانى کو خودانیت ناقدارترین وان ئەف زانایه‌ بوون: (ابو علی محمد بلعمی - ابو ریحان بیرونی و ابو علی بن سینا).

دڅی څی ژى ژ بیر نه‌کین کو ئەف شوره‌شا ئەده‌بى و ره‌وشه‌نبیری کو ب هاتنه‌قا زمانى فارسى لسه‌ر ئاستى ئەده‌ب و هونه‌رى دیار بوویه‌قه، ل دڅی زمانى عه‌ره‌بى نه‌راوه‌ستیا، به‌لکو زمانى عه‌ره‌بى هه‌ر ما زمانى عه‌ره‌بى جارن و دشین بیتین هیتز ویتفه‌تر ژی.

هه‌روه‌سا ل سهرده‌مى سه‌لجوقیان ژى کو ده‌یتته هژمارتن گرنگترین و ناقدارترین سهرده‌م بۆ میژووا زانست و ئەده‌بى ل ئیرانى، نه‌به‌س ب زمانى فارسى، به‌لکو ب زمانى عه‌ره‌بى ژى، مشه‌ زانا و نقیسه‌ران ب هه‌ردو زمانان خوه‌ به‌ردانه‌ قادی کو کیمتر نه‌بوون ژ ناقدارین چه‌رخى چارن (بیرونی و ابن سینا) ی، و هه‌گه‌ر بیتین ل وی سهرده‌مى تۆرى فارسى گه‌هشتبوو پلا گه‌هشتنى، ئەفه به‌ره‌مه‌مى وئ گه‌هشتنى ل چه‌رخین پیتنجى و شه‌شى کۆچى دیار بوو، کو بۆ نمونه ژ هوزانقان دکارین څان ناڅان بینین: (ناصر خسرو - عمر خیام - الحکیم السنائی - شیخ عطار - الخاقانی الشروانی و نظامی گنجوی)، و ژ میژوونقیسان: (راوندى) یی خودانى په‌رتوکا «راحة‌ الصدور»، و ژ فه‌قه و زانایان: (حجة الاسلام الامام محمد الغزالي و القشیری) و ژ وه‌زیر و نقیسه‌ران ژى، ناقدارین مینا: (عمید الملك الکندري و نظام الملك - وه‌زیر ناقدار د میژووا شارستانیا ئیسلامى دا کو گه‌له‌ک خواندنگه‌ه ل باژیرین وه‌کی: بلخ، نیشابور، هرات، اصفهان، بغداد و.....هتد، ب ناڅی وی (نظامیه) هاتینه‌ ناڅکرن -)، یین څی سهرده‌مى نه‌.

به‌ری هیرشا مه‌غولا ده‌سته‌لات ژ ده‌ستی سه‌لجوقی یان هاتبوو دهر و که‌تبوو د ده‌ستین ده‌وله‌تا خواره‌زمشاهی یان دا. و ده‌مان ده‌مدا ژی ده‌سته‌لات ژ چه‌نگیزخانی مه‌غول که‌تبوو ده‌ستین کوږ و نه‌قیپین وی، کول سه‌رده‌می هولاکوخانی، هیرشین وی بۆ سه‌ر ده‌قه‌ری دویم‌هیک ب خیل‌افه‌تا ئیسلامی ل ده‌قه‌ری ئینا و هوسا ده‌سته‌لات‌داری ل ئیرانی که‌ته ده‌ستی قی بنه‌مالی کو ب (ئیلخانی) د ناقدار بوون و ئیکه‌م که‌س ژ قی بنه‌مالی کول ئیرانی حوکم گرتیه ده‌ست (غازان خان) بوو.

هیرژ ده‌قه‌ری بدروستاهی بی‌هنا خوه نه‌دای ژ به‌ر هیرشین مه‌غولا، جاره‌کا دی هیرش هاتنه‌قه سه‌ر ده‌قه‌ری و قی جاری ژ لایین ته‌میوور له‌نگی قه بوو کو ب ژیک بژاله‌بوونا ده‌وله‌تی بدویم‌اهی هات و ویرانی و پاشقه‌مانین ئیکجار زۆر بجی هشتن، کو شابیتین قی مالویرانیی هه‌تا چه‌رخێ ده‌هی کۆچی ژی مابوون، ئه‌و ده‌می کو ده‌وله‌تا صه‌فه‌وی ده‌سته‌لات ئیخستی د بن رکیبا خوه و وه‌لات کره‌قه ئیک پارچه و ب هه‌مان سنورین خوه یین که‌فن و ل ژیر حوکمه‌کی ئیکانه.

به‌لام ژ لایین ئه‌ده‌بی و نقیسینی قه د فان چه‌رخین ره‌ش دا، نقیسه‌ر و هوزانقان د ده‌ست داهیتلای نه‌بوون، به‌لکو هوزانقانین مه‌زنین وه‌کی سعدی شیرازی ل چه‌رخێ حه‌فتی و حافظ شیرازی ل چه‌رخێ هه‌شتی خوه کرن سه‌مبول کو حه‌تا نوکه ژی وه‌لاتی ئیرانی و ئیرانی ب وان سه‌رفیرازن و شانازی ب ئه‌ده‌بی وان دهن. هه‌روه‌سا ژ لایین صوفیاتی و خودیناسیی قه، هوزان ل ئیرانی که‌هسته گویستکی، ئه‌و ژی لسه‌ر ده‌ستین هوزانقانین مینا: جلال الدین محمد رومی، حافظ شیرازی، عبدالرحمن جامی و.....هتد.

چەند خالین گرنگ و پیدفی

ژ

دەستوورا زمانى فارسی

ژ بۆیى كو ئەم ژ دوباره و چەند بارە كرنا ھندەك پەیف و ئەنجامین ژێدەرین زمانى فارسی خوە بدەینە پاش، مە ب فەر دیت ئامازى بکەینە چەند خالین گرنگ و پیدفی ژ دەستوورا زمانى فارسی. بۆ نمونە مە ژ ژێدەری (رفت) ب تنى چەندین ئەنجام بیت ل خواری وەرگرتین كوهه گەر كت و ان مە د قى قاموسى دا ئینابانە خوار، پیدفی بوو ئەف قاموسە ب قەبارى خوەفە چەند بەرامبەرى ئەفا نھۆ بايە، بۆیە ژى پیدفی یە لسهەر خواندەفای ئاگەهدارى فان پیتزانینان بت، بەرى خوە بەردەتە دناف قاموسى دا.

ژێدەر

ژێدەر (یان ژێدەری سادە)، ئەوە كوژ پەیفەكى ب تنى پىك دەیت، وەكى: (گرفت - بردن - شنیدن).

د زمانى فارسی دا نیشانین ژێدەری (تن - دن)، كول دویمایا پەیفى دەین، ئەفە ب مەرجهكى كوهه گەر تپیا (ن) ژ داویا پەیفى بهیتە راكرن، كارى بۆرى هەر ژ وى پەیفى بمینتە د جە دا، وەكى:

رفت (چۆن) «ژێدەر» -- < رفت (چۆ) «كارى بۆرى»

گفت (گۆتن) «ژێدەر» -- < گفت (گۆت) «كارى بۆرى»

آمدن (هاتن) «ژێدەر» -- < آمد (هات) «كارى بۆرى»

ژێدەری لیکدای

ژێدەری لیکدای ئەوە كوژ دو یان چەند پەیفان پیکهاتبت، وەكى: سخن گفتن - باز آمدن - در برگرفتن.

ژێدهری دارشتی

ژێدهری دارشتی، ئەوه کو هەر د بنیات دا ژێدهر نه بوویه، به لکو (یدن) ل داوییا په یفا فارسی یان عه ره بی هاتییه زیده کرن و ژێدهر ژێ چیبوویه، وه کی:

هراس + یدن = هراسیدن (ترسیان)

فهم + یدن = فهمیدن (تی گه هشتن)

ژێدهری بی داوی

ژێدهری بی داوی یان ژێدهری کوری بری ئەو ژێدهره کو تیپا (ن) ژ داوییا وی هاتبته لادان، وه کی: رفت و آمد - گفت و شنید - خرید و فروخت.

ژێدهری دویه مین

هندهک کارا د زمانێ فارسی دا، دو ژێدهر یێن هه مین، وه کی: (خفتن - خوابیدن)، (رستن - روییدن) و (گداختن - گدازیدن).

ناقی ژێدهری

ناقی ژێدهری ئەوه کو ئەنجام، ئانکوا ژێدهری بدهت، کو چهند جوړن:

(۱) ناقی ژێدهری یێ کو ب تیپا (ش) ب داوی دهیت، وه کی: آموزش - آسایش - بخشش - پرورش و..... هتد.

(۲) ناقی ژێدهری یێ کو ب تیپین (ار) ب داوی دهیت، وه کی: گفتار - کردار - دیدار - رفتار و..... هتد.

(۳) ناقی ژێدهری یێ کو ب تیپا (ی) ب داوی دهیت، وه کی: خستگی - آسودگی - تشنگی - زندگی و..... هتد.

(۴) ناقی ژێدهری یێ کو ل سه ر کیشا کارێ بوړی یێ کت دهیت، کو دهیت وه کی ژێدهری بی داوی ژێ، وه کی: گذشت - نشست - خرید - برید و..... هتد.

۵) ناڤی ژیدهری کو ژ رهگهژی (کاری فرمان بوکەسی کت) پیک دهیت، وهکی:
(رم - هراس - خرام - خراش - پسند) کوژیدهرین (رمیدن - هراسیدن -
خرامیدن - خراشیدن - پسندیدن) ژئ هاتینه چیکرن.
ههژی گوتنی یه کو ناڤی ژیدهری ژ هه می ژیدهران ناهیتته دروستکرن، بو نمونه ژ
ژیدهری (خواندن) ناڤی ژیدهری دروست نابیت.

کار

کار، ئەو پەیکه یا کو ئەنجامدانا کارهکی بگههینت د ئیک ژ هه سى دهمین
سیکانه دا (بۆری - نهۆ - ئاینده). دابهشبوونا کاری لسه شەش کهسانه، کو ئەو ژى
ئەفین خوارى نه:

کهسی ئیکه یی ئاخفتنکه	«من»	(ئەز - من)
کهسی دووهم یی کو دگهل دئاخفن	«تو»	(تو - ته)
کهسی سى یه یی کو د ئاخفتنى		
دا بهحسى وى دهیتتهکرن	«او، وى»	(ئەو - وى، وى)

کهسین ئیکه یین ئاخفتنکه رین	«ما»	(ئەم - مه)
کهسین دووهم یین کو دگهل دئاخفن	«شما»	(هوبن - وه)
کهسین سى یه یین کو د ئاخفتنى		
دا بهحسى وان دهیتتهکرن	«ایشان، آنها»	(ئەو - وان)

کاری بۆری

ئەو کاره یی کو لدهمی بۆری هاتیه ئەنجامدان و پینج جۆرن:
۱) کاری بۆری یی خوسەر: ئەو کاره یی کول دهمی بۆری هاتیه ئەنجامدان

بی ی دیار کرنا چه وایه تی، وه کی:

رستم -- < (ئه ز) چۆم

رفتی -- < (تو) چۆی

رفت -- < (ئه و) چۆ

رفتیم -- < (ئه م) چۆین

رفتید -- < (هون) چۆن

رفتند -- < (ئه و) چۆن

(۲) کارئ بۆری بی بهردهوام: ئه و کاره بی کول ده می بۆری ب رهنگه کی

بهردهوام هاتبته ئه نجامدان، و نیشانا وی (می - همی) یه لسه ری کاری، وه کی:

می رستم - همی رستم -- < (ئه ز) دچۆم

می رفتی - همی رفتی -- < (تو) دچۆی

می رفت - همی رفت -- < (ئه و) دچۆ

می رفتیم - همی رفتیم -- < (ئه م) دچۆین

می رفتید - همی رفتید -- < (هون) دچۆن

می رفتند - همی رفتند -- < (ئه و) دچۆن

(۳) کارئ بۆری بی نه قلی: کارئ بۆری بی نه قلی دو جوړن، ئیک ژئ ئه وه کو

کار ب دروستاهی ب دوماهی هاتبت، وه کی:

خواندهام -- < (من) بی خواندی، یا خواندی

خواندهای -- < (ته) بی خواندی، یا خواندی

خوانده است -- < (وی) بی خواندی، (وی) یا خواندی

خوانده ایم -- < (مه) یا خواندی

خوانده اید -- < (وه) یا خواندی

خوانده اند -- < (وان) یا خواندی

ئانكو؛ يىت خواندين و يىت ژ خواندنى ب دوياھى ھاتېن.

جۆزى دووى ئەو ھە كۆب دروستاھى كار ب دوماھى نەھاتېت، ھەكى:

ايستادەام --> (ئەز) يى راوھستياھى، يا راوھستياھى

ايستادەاي --> (تو) يى راوھستياھى، يا راوھستياھى

ايستادە است --> (ئەو) يى راوھستياھى، يا راوھستياھى

ايستادەايم --> (ئەم) يىت راوھستياھى

ايستادەايد --> (ھوين) يىت راوھستياھى

ايستادەاند --> (ئەو) يىت راوھستياھى

ئانكو؛ يىت راوھستياھى و ھىشتا ژى د راوھستياھى.

۴) كارى بۆرى يى دوير: ئەو كارە يى كول دەمەكتى بۆرى يى دوير ھاتېتە

ئەنجامدان، ھەكى:

رفته بودم --> (ئەز) چۆبووم

رفته بودى --> (تو) چۆبووى

رفته بود --> (ئەو) چۆبوو

رفته بوديم --> (ئەم) چۆبووين

رفته بوديد --> (ھوين) چۆبوون

رفته بودند --> (ئەو) چۆبوون

۵) كارى بۆرى يى ئىلتىزامى: ئەو كارە يى كۆب ئەنجام گەھىشتا ھى، جھى

شك و گومانى بىت، ھەكى:

بايد رفته باشم --> پىويستە (ئەز) چۆبم

بايد رفته باشى --> پىويستە (تو) چۆبى

بايد رفته باشد --> پىويستە (ئەو) چۆبىت

بايد رفته باشيم --> پىويستە (ئەم) چۆبىن

بايد رفته باشيد -- < پټويسته (هوين) چوڼ
 بايد رفته باشند -- < پټويسته (ئەو) چوڼ
 ئانكو؛ پټدفي يه چوڼ، لي چټدبت ژي نه چوڼ.
 ههروهسا ل نمونا سلال ل شوينا (بايد) ئالاقى گومانى (شايد: چټدبت) ژي
 دهيت، ئانكو؛ چټدبت ئەز چوڼم، چټدبت تو چوڼي و.....هتد.

كارى نهۆ

د زمانى فارسى دا ژ بو كارى نهۆ چو دارشتنن تايبهت نين و هندەك جارا كار،
 كارى نهۆيه و هندەك جارا ژي دټه كارى ئاينده و ب فان ههردو رهنگايه:
(۱) كارى نهۆ يى نخبارى: ئەو كارە يى كو د ئەنجامدانى دايه و هيشتا ب
 دوماهى نههاتيه، وهكى:

مى روم -- < (ئەز) يى دچم

مى روى -- < (تو) يى دچى، يا دچى

مى رود -- < (ئەو) يى دچت، يا دچت

مى رويم -- < (ئەم) يى دچين

مى رويد -- < (هوين) يى دچن

مى روند -- < (ئەو) يى دچن

ههروهكى مه پيشتر ژي گوټى، د زمانى فارسى دا رهوايه كو تو بو (دى چم)
 ژي، كو كارى ئايندهيه، بټى: (مى روم).

(۲) كارى نهۆ يى ئيلتيزامى: وهكى:

بروم -- < (ئەز) بچم

بروى -- < (تو) بچى

برود -- < (ئەو) بچت

برویم --> (ئەم) بچین

بروید --> (هوين) بچن

بروند --> (ئەو) بچن

کاری ئایینده

کاری ئایینده ئەو کاره یی کو هیژ دەست ب ئەنجامدانا وی نههاتبته کرن، وهکی:

خواهم رفت --> (ئەز) دئ چم

خواهی رفت --> (تو) دئ چی

خواهد رفت --> (ئەو) دئ چت

خواهیم رفت --> (ئەم) دئ چین

خواهید رفت --> (هوين) دئ چن

خواهند رفت --> (ئەو) دئ چن

کت و کۆم

کت: ئەو پەیفه کو کهسه کی یان تشته کی ب تنی نیشان بدهت، وهکی: مرد - زن - کتاب - قلم.

کۆم: ئەو پەیفه کو پترژ دو یان چەند کهسان یان تشتان نیشان بدهت، و د زمانئ فارسی دا (ان) و (ها) هیماییت وینه. هندی گیاندارن ب (ان) دهینه کۆمکرن، وهکی: مردان - زنان - شیران. و هندی بی جانن ب (ها) دهینه کۆمکرن، وهکی: کتابها - قلمها - شمشیرها. ههروهسا شینکاتی و هندهک ئەندامین لهشی ژی ب (ان) دهینه کۆمکرن، وهکی: (درختان - چشمان - ابروان و.....هتد). ههروهسا پەیفهین (روز - شب - روزگار) ژی هندهک جارا ب (ان) کۆم دبن و دبنه: (روزان - شبان - روزگاران). ههگەر دویمایهیا پەیفه کی ب تیپین (ا) و (و) داوی هاتبت و بقیین ب (ان) کۆم بکن، تیپا (ی) ل بهری هیمایی کۆمکرنی دهیته

زیده‌کرن، وه‌کی: (دانا: دانا + ی + ان = دانایان)، (بینا: بینایان)، (پارسا: پارسیان) و (سخنگو: سخنگویان). ئەڤه و ئەڤ قاعیده ژ هندهک په‌یشان ناگرت، وه‌کی: (بانو: بانوان)، (گیسو: گیسوان)، (آهو: آهوان)، (بازو: بازوان) و (جادو: جادوان).

هه‌گهر دویمایه‌یکا هندهک په‌یشان ب (ه)ا کو بلیڤ نه‌بت (غیر ملفوظ) ب داوی هاتبت و بڤین ب وئ په‌یقئ ب (ان)ئ کۆم بکن، ئەو تیپا (ه) ده‌یتته گوهارتن ب تیپا (گ)، وه‌کی: (دایه: دایه + ان = دایگان)، (خفته: خفتگان)، (آینده: آیندگان) و (مورچه: مورچگان). و هه‌گهر بڤین هه‌مان ره‌نگه په‌یشان ب (ها)ئ کۆم بکن، هه‌رچه‌نده دینه دو (ه) لدویڤ ئیک، به‌لام پیدڤی یه هه‌ردو به‌ینه نقیساندن، ژ به‌رکو هه‌گهر نه‌ئینه نقیسین، ئانکوین وان ده‌ینه گوهارتن، وه‌کی: (نامه‌ها - نامها)، (گله‌ها - گله‌ها) و.....هتد.

ئەڤه و دڤئ ژ بیر نه‌کین کو گه‌له‌ک جارن روی دایه کو په‌یقین فارسی ب هیمایین کۆمکرنئ یین عه‌ره‌بی (ون، ین، ات) هاتینه کۆم کرن کو ئەڤه شاشی یه‌که به‌رده‌وام خه‌لک که‌فتینه تیدا و ئەو شاشی ژئ نه‌و لسه‌ر زمانئ فارسی کرینه مال. هه‌روه‌سا هندهک په‌یقین کۆم یین عه‌ره‌بی دیسان ب هیمایین کۆمکرن فارسی کۆم کرینه‌ڤه و ب تایبه‌ت ئەو په‌یقین کو د زمانئ عه‌ره‌بی دا هاتینه کۆمکرن ب ریکا (جمع تکسیر)، کو ئەڤه هه‌ما هه‌ر ئیک‌جار شاشی یه‌کا غه‌ریبه.

پیشگر و پاشگر

پیشگر و پاشگر، هندهک تیپ یان په‌یقن کول سه‌رئ په‌یشان، یان دویمایه په‌یشان ده‌ین و مایی خوه د ئانکوا وان په‌یشان دا دکهن.

پیشگر د زمانئ فارسی دا ئەڤه‌نه:

نا --> ناتوان، ناجور

بی --> بیدل، بیباک

هم --> همنشین، همزانو

فرا --> فراخور، فرابر

فرو --> فرومایه، فروبردن

بر --> برانگیختن، برنشانیدن

پاشگرد زمانی فارسی گه له کن کوئه و ژي ئه قه نه:

- پاشگرتن وه کهه ئی و سالو خدانی:

ین --> زرین - سیمین - نمکین

ینه --> زرینه - سیمینه - پشمینه

گان --> دهگان - بازرگان - گروگان

گین --> شرمگین - غمگین - سهمگین

ناک --> دردناک - غمناک - ترسناک

مند --> هوشمند - خردمند - هنرمند

یار --> هوشیار - بختیار - دادیار

ور --> تاجور - هنرور - کینه ور

- پاشگرتن وه کیاتی:

وار --> پریوار - بنده وار - شاهوار

انه --> خردمندان - دوستانه - مردانه

سان --> پیلسان - دیوسان - شیرسان

آسا --> مهر آسا - مه آسا - پلنگ آسا

وش (فش) --> ماهوش (ماه فش) - پریوش (پری فش)

- پاشگرتن جهی:

گاه --> رزمگاه - بزمگاه - کمینگاه

ستان --> گلستان - نخلستان - بوستان

کده --> دهکده - بتکده - آتشکده

لاخ <-- سنگلاخ - دیولاخ

زار <-- لاله زار - گلزار - مرغزار

بار <-- رودبار - جوببار

سار <-- کوهسار - چشمه سار

دان <-- یخدان - جامه دان - نمکدان

سیر <-- گرمسیر - سردسیر

- پاشگرتین ده می:

ان <-- بهاران - بامدادان - برگریزان

گاه <-- شبانگاه - شامگاه - صبحگاه

گاهان <-- شامگاهان - صبحگاهان - سحرگاهان

- پاشگرتین بکه رینی:

نده <-- زننده - گوینده - دهنده

ان <-- گریان - خندان - شتابان

ار <-- پرستار - خواستار - دوستار

گار <-- پروردگار - آموزگار

کار <-- ستمکار - درستکار - بزه کار

گر <-- دادگر - ستمگر - آهنگر

- پاشگرتین خاوه نداری و پاریزفانی:

دار <-- سرایدار - راهدار - پرده دار

بان <-- باغبان - دشتبان - دربان

وان <-- ساروان - گاروان

بد <-- کهبید - سپهبید - هیرید

تپپن کو دھینہ گوهارتن ب هندهک تپپن دی

د زمانن فارسی دا هندهک تپپ دھینہ گوهارتن ب هندهک تپپن دی، کو لخواړن
نم دئ دیار کهین:

- تپپا (ا) دېته (ی) <-- ارمغان: یرمغان
تپپا (ا) دېته (د) <-- بآن: بدان
تپپا (ا) دېته (ه) <-- انبان: هنبان
تپپا (ب) دېته (و) <-- باز: واز
تپپا (ب) دېته (ف) <-- زبان: زفان
تپپا (پ) دېته (ف) <-- پیل: فیل
تپپا (ت) دېته (د) <-- کتخدا: کدخدا
تپپا (ج) دېته (ژ) <-- کج: کژ
تپپا (ج) دېته (ک) <-- آخشیج: آخشیک
تپپا (چ) دېته (ش) <-- کاچی: کاشی
تپپا (خ) دېته (ه) <-- خستو: هستو
تپپا (خ) دېته (غ) <-- ستيخ: ستيغ
تپپا (د) دېته (ت) <-- زردشت: زرتشت
تپپا (ر) دېته (ل) <-- سوراخ: سولاخ
تپپا (ز) دېته (ج) <-- سوزیدن: سوجیدن
تپپا (ز) دېته (چ) <-- پزشک: پچشک
تپپا (ز) دېته (غ) <-- گریز: گریغ
تپپا (ز) دېته (س) <-- ایاز: ایاس
تپپا (ژ) دېته (ش) <-- باژگونه: باشگونه
تپپا (س) دېته (چ) <-- خروس: خروچ

-
- تیپا (س) دېته (ه) <-- آماس: آماه
- تیپا (س) دېته (ش) <-- فرسته: فرشته
- تیپا (ش) دېته (س) <-- شار: سار
- تیپا (ش) دېته (ج) <-- کاش: کاج
- تیپا (غ) دېته (گ) <-- لغام: لگام
- تیپا (ف) دېته (و) <-- فام: وام
- تیپا (ف) دېته (پ) <-- سفارش: سپارش
- تیپا (ک) دېته (غ) <-- کژغاو: غژغاو
- تیپا (ک) دېته (خ) <-- شاماکیچه: شاماخیچه
- تیپا (گ) دېته (غ) <-- گلوه: غلوله
- تیپا (گ) دېته (د) <-- آونگ: آوند
- تیپا (گ) دېته (و) <-- گرگ: ورگ
- تیپا (ل) دېته (ر) <-- زلو: زرو
- تیپا (م) دېته (ن) <-- نردبام: نردبان
- تیپا (ن) دېته (م) <-- کجین: کجیم
- تیپا (و) دېته (ب) <-- نوشته: نبشته
- تیپا (و) دېته (پ) <-- وام: پام
- تیپا (و) دېته (ف) <-- یاوه: یافه
- تیپا (ه) دېته (ح) <-- هیز: حیز
- تیپا (ه) دېته (ج) <-- ماه: ماج
- تیپا (ه) دېته (همزه) <-- هست: است

کورترکنا په یشان

- کورترکنا په یشان د زمانې دا نانکو سټک کرن و سټک کرن ژې نانکو راکرنا
 تپیه کې ژ په یقی، بو نمونه: (هماره - نکه - شه) کورترکین په یقین (همواره -
 نگاه - شاه) ن. ل خالین ژیری دې پتر ب سهر چه وانی کورترکنا په یشان هل بن:
- (۱) تپیا (۱) ئه لیفا ل سهرې په یقی دهیته راکرن، وهکی: (اشتر - استخر -
 افکندن)، دې بنه: (شتر - ستر - فکندن).
- (۲) تپیا (۱) ئه لیفا بهری (ه) اکوب لیث دبت دهیته راکرن، وهکی: (شاه - گاه
 - راه)، دې بنه: (شه - گه - ره).
- (۳) تپیا (و) و او او بهری (ه) اکوب لیث دبت دهیته راکرن، وهکی: (اندوه -
 انبوه)، دې بنه: (انده - انبه).
- (۴) تپیا (و) و او دناث په یقی را دهیته راکرن، وهکی: (گوهر - بیهوده - بود)،
 دې بنه: (گهر - بیهده - بد).
- (۵) تپیا (ه) اکوب لیث دبت دهیته راکرن هه گهر ل پشت (۱) ئه لیفی بت،
 وهکی: (گیاه - گناه - شاه)، دې بنه: (گیا - گنا - شا).
- (۶) تپیا (ه) اکوب لیث نه بت (غیر ملفوظ) دې ژ دوماهییا بهرکارناقی (اسم
 مفعول) هیته راکرن، وهکی: (سالخورده - سرآمده - کارآمده)، دې بنه:
 (سالخورد - سرآمد - کارآمد).
- (۷) تپیا (ه) اکوب لیث نه بت دناث په یقا لیکدای دا، وهکی: (که اندر - که این
 - چه توان)، دې بنه: (کاندر - کاین - چتوان).
- (۸) و هندهک نمونین تاییهت ژې بیت هین، وهکی: (زمین - زانسوتر - چون او
 - هر زمان)، دې بنه: (زمی - زاستر - چنو - هزمان).

ژێدەر

بۆ دەستنیشان کرنا پەییشتن فارسی و شروقه و لی زقرینا پەیقان، و بابەتین زمانەقانی یێن ئی قاموسی، من مفا ژ فان ژێدەران وەرگریه:

- ۱) فرهنگ فارسی عمید (دو جلدی)، تألیف: حسن عمید - چاپ هفتم (۱۳۶۹)، مؤسسه انتشارات امیر کبیر - چاپخانه سپهر، تهران
- ۲) فرهنگ فارسی معین (شش جلدی)، تألیف: دکتر محمد معین - چاپ یازدهم (۱۳۷۶)، مؤسسه انتشارات امیر کبیر - چاپخانه سپهر، تهران
- ۳) فرهنگ سعدی (فارسی بفارسی)، تألیف: اصغر حامدی ربانی - چاپ هشتم (زمستان ۱۳۶۹)، انتشارات مهتاب - چاپ مهارت
- ۴) واژه‌نامه (فارسی - کردی)، تألیف: دکتر محمد تقی ابراهیم پور - چاپ اول (۱۳۷۳)، انتشارات ققنوس - چاپخانه دنیا، تهران
- ۵) هه‌نبانه بۆرینه، فرهنگ (کردی - فارسی)، تألیف: هه‌ژار - چاپ اول (۱۳۶۹)، انتشارات سروش - چاپخانه پویا، تهران
- ۶) المعجم الذهبی (فارسی - عربی)، تألیف: الدكتور محمد التوفجی - الطبعة الاولى (آذار ۱۹۶۹)، دار العلم للملایین، بیروت
- ۷) الادب الفارسی، تألیف: الدكتور محمد حمدي - الطبعة الثانية (۱۹۹۵)، منشورات توس - المطبعة: حیدری، طهران

و بۆ هه‌قواتایین کوردی من به‌رئ خوه دایه خه‌لکئ گوندان و نقیسه‌ر و زمانزانیین هه‌ژا ب تاییه‌تی ئه‌و هه‌ژایین کول کو‌فارا «مه‌تین» کار دکن نه‌خاسمه‌ کو هه‌می ئه‌و

کەسەن یێن کو خەمە ژ پاراستنا پە یقین رەسەن و خومالی یێن کوردی دڤۆن، و چ
 گاڤا پێویست ببایە هەر ئێک ژ ڤان هیژایان دا قەستێ ژێدەرین خوە یێن جەهێ
 باوەریی کەن. سەرەرایێ ڤی چەندی ژێ هیژگەلەک کیماسی ماینه و ئەز دێ
 چاقەری ی خەمخوریا خەمخوران بێ بۆ چاپێن داھاتی.

آب (Ab): ئاڦ.

آب آتشگون (Abê Ateşgon):

دېرکيه ژ مهيا رهنګ سور - ئاڦا
کو رهنګي ئاګري بدهت.

آباد (Abad): ئاڦه دان - ل دوماهيا

ئاڦي پړانیا گوندان دهيت.

آبادان (Abadan): جهتي ئاڦه دان -

ئاڦي باژيره کي ئيراني يه.

آب آلو (Abê Alû): ئاڦا حوليکي

- ئه و ئاڦه يا کو حوليکيت هسک

دکهنه تيدا دا ديسان نهرم بېنه ڦه.

آبان (Aban): هه يڦا هه شتي يه ژ

سالا هه تاڦي - هه يڦا دووي يه ژ

وهرزي پاييزي - ههروهسا روژا

دههي يه ژ هه مي هه يڦي ساليين

هه تاڦي.

آبانګان (Abangan): ئاڦي جهژنا

ئيراني ييت کهڦنه کو دکهڦته د

روژا دههي ژ هه يڦا (آبان) ي دا.

آبانګاه (Abangah): ئاڦي روژا

دههي يه ژ هه يڦا فهروهردين (هه يڦا

ئيکي ژ وهرزي بهاري) - ئاڦي

فريشته کي يه کو وهکيلي ئاڦي يه.

آب باز (Ab baz): مهله ڦان.

ههروهسا په يڦا (آبورز) ژي لکاره.

آب بازان (Ab bazan): تيره يه که ژ

ګيانه وهردين دهر يايي يين ب

مه مک، وهکي: (دولفين و

کاشالوت) ان.

آب بسته (Ab bestê): ئاڦا

بهستي (به فر - گژلوک) - شويشه.

آب تاختن (Ab taxten): ميزتن.

آب تره (Ab terê): گيايي رهشاد.

آب تني (Ab tenî): مهله ڦاني.

آبتين (Abtîn): ئاڦي په رتوکا

(آبتين) ي يه، بنيره (آبتين).

آبجامه (Abcamê): جاما کو ئاڦي

يان مه يي پي ڦه دخون.

- آبجو (Abco): بیره.
- آب چر (Ab çer): چه روانی که سه کی کو که سه کی دی ته رشی خوه لی بچه رینیت و ژ پیشقه دراقه کی بده ته خودانی چهروانی، نهو چهروان دی بته (آب چر) ته رشی که سی دووی (خودانی ته رشی).
- آبچین (Abçîn): خالی - پارچه کا پهړوکی یه کوله شی مړوځی مری پستی شوبستن پی زوها دکهن.
- آب حیات (Abê heyat): ناڅا ژبانې؛ دبېژن ههر که سی ژ فی ناڅی قه خوت دی ههروهه ر ژیت ههر وه کی دبېژن خدر پیغه مبهری ژی، ژی قه خواریه و هیشتا پی ساخه - درکه یه ژ دهڅی یاری.
- آبخانه (Abxanê): نه ده ب، ته والیت (W.C).
- آبخست (Abxest): فیتیپی هسک بووی - فیتیپی رزی.
- آب خضر (Abê Xêzêr): ناڅا ژبانې، ناڅا حیات (آب حیات).
- آب خفته (Abê Xuftê): گوم - درکه یه ژ به فری و جهمه دی.
- آبخو (Abxû): گزیره.
- آبخوار (Abxwar): ناڅ قه خور.
- آبخواره (Abxwarê): ناڅ قه خور - ترارک یان نامانه کی کو ناڅ و مهی پی بیه قه خوارن.
- آبخور (Abxor): ناڅ قه خور - مفا - بهخت - رزقی روژی - ده راف.
- آبخوست (Abxost): گزیره.
- آبخیز (Abxîz): نه ردی تیر ناڅ - نه ردی کو مروف پچه کی بکولت، ناڅ ژی بزیت - شیل - پیل - ناڅ رابون.
- آبداده (Abdadê): تیژگری، سه قاکری (بو سه قاکرنا شیر و خه نجه رال کاره).
- آبدار (Abdar): تیر ناڅ، ب ناڅ - که یف خوهش - ب چیژ، ب تام.
- آبدارخانه (Abdarxanê): چاپخانه - قه هوه خانه.
- آبدازک (Abdazek): فرنده که ژ چوبچکی بچوبکتره.
- آبدان (Abdan): هه ودا ناڅی - مثانه (میزدانک) - ههر جهه کی ناڅ لی خرغه بیت.
- آبدان (Abedan): کورتگری یا په یفا (آبادان) - ناڅا.
- آبدزدک (Abduzdek): جوپ.

- آبدست (Abdest): دهستمنیژ - سرت - شارهزا و کاردان.
- آبدستان (Abdestan): مهسین - گوزک.
- آبدندان (Abdendan): جورهکی - هناری یه - جورهکی هرمیکی یه - نهو نهزانی کو مروف بشیت د قوماری دا ب حيله ژئی بیت بی ی کو نهو ب خوه بحهسییت.
- آبدوغ (Abdûx): ئافه ماست - دهو.
- آب دهان (Abê dehan): ئافا دهفی (گلیز، تف).
- آبدیده (Abdîdê): تهپ، شل، ههر تشتهکی کو ئافی بکیشیته خوه، وهکی: (پهپوک، ئیسفهنج وهتد) - غیای.
- آب دیده (Abê dîdê): روئدک، هیستر.
- آبراهه (Abrahê): ریکا کو ئاف تیرا بچیت.
- آب رخ (Abê rux): ئاوری، هه تک، هیقینی سهریلندی.
- آب رز (Abê rez): چپکیٹ ئافی دهمی کوژ چهقهکی بری بی داری دکهقیٹ - مهی - ئافا ژههری.
- آبرفت (Abreft): رهمل و ئاخا کو ئافا رویباری دگهل خوه دبهت - لیم.
- آب رفتن (Ab reften): تیکچوون (بو تیکچوونا جلک و پهپوکا لکاره).
- آب رو (Abê rû): بنیره (آب رخ).
- آبرون (Abrufen): گیایی ههردهم شین، ههردهم بهار - گولین کو بیستانی پیشچاف دکن.
- آبریز (Abrîz): ئافرئژ (بو جهی) - چالا کو ئافا حه مامی درئژتی.
- آبریزان (Abrîzan): ههمان (آبریزگان) ه کو جهژنه کا ئیرانی بین کهفن بوو، ل روژا سیزدهی تیرمه هی ژ ههمی سالتین هه تافی دکره جهژن و گولاٹ ب ههقدو دا دکرن؛ تا سهردهمی «صفوی» یا ژی نهف جهژنه دهاته کرن.
- آبریزه (Abrîzê): ئیشه کا چافی یه کو ههردهم چاف روندکا دکهت.
- آب زر (Abê zer): ئافا زپری.
- آبز (Abzen): تهسته کا مهزن کو مروف خوه تیدا بشوت.
- آبزه (Abzêh): ئافره.
- آبزی (Abzî): گیانه وهری کو د ئاف

ب ناڤین: (اېستا و اوستا) ژى ناقداره.	ئاڤى دا دژيت - گيانه وهرين دهربايي.
آبستنى (Abêstenî): ئاڤزى (دهمى) كوژن يان هه ر گيانه وهره كى مئ ئاڤز دبيت كوئهف مدههه ل دهف مروفا نيزيكى «۲۸۰» روژانه).	آب زیر کاه (Abê zîrê kah): درکيهه بو مروڤى زيرهك و حيله كهر كو بسهرقه خوه نیشابدهت يى بى نازاره و ژ بن ڤه درنده و پيسه مروڤ بيت - وهكى ڤى دركا كوردى يه: (نهرمكى بن كايى يه).
آبسته (Abeste): زهڤيا ئاڤ ژ سه ر هاتبسته گرتن - زهڤيا بهرهڤ بو چاندنى. (آبست) ژى ل كاره.	آبژ (Abêz): گوڤى يا ئاگرى - چريسك.
آب سفيد (Abê sêfid): ئيشهكا چاڤى يه د زاراوى پزيشكى دا ديڤژنى: (Cataracte).	آبسال (Absal): آبسالان: وهرزى بهاري - دهمى بارانا - سالا پي ئاڤ و باران - بو په يقين (باغ و بيستان) ژى لكاره.
آب سنگين (Abê sengîn): ئه و ئاڤه يا كو پري كهرهستين كانى (معدنى) بت.	آب سبز (Abê sebz): ئيشهكا چاڤى يه كو ب زاراوى پزيشكى ديڤژنى: (گلوكوم - Glau- come).
آب سوار (Ab sevar): په قيشكىت ئاڤى.	آب سبك (Abê sebuk): ئاڤا پاڤژ بو ڤه خوارنى.
آبسه (Abê sê): قونير - وهره مهكا ب كييم ل بنى ددانى يان هه ر جههكى ژ لهشى.	آبست (Abêst): ئاڤز، ب تشت، ب حال. ههروهسا په يقين: (آبسته، آبستان و آبستن) ژى لكارن.
آب سياه (Abê siyah): ئيشهكا چاڤى يه كو د ئه نجام دا خودانى كوژه دكهت - مهيا كوژ تربى رهش هاتبسته چيكرن - ئاڤا بوڤ - ئاڤا رهش (طوفان).	آبستا (Abêsta): ئاڤى په رتوكا زهردهشت پيغه مبهري يه. ههروهسا
آبشار (Abşar): سويلاث - د	

- زاراوی وهرزشی دا جـــــوره کئی
هیترشی یه و بهر یقه کرنا ته پئی یه بۆ
پشت تۆزئ د یاری یین (قولیبال،
تهنس و تهنسال سهر میتزئ) دا.
آبشامه (Abşame): پهردهکا تهنکه
کودل و پش (سیه) د ناف را
هاتینه پیچان.
آبشت (Abeşt): قهشارتی - نه پهنی
- جههسویس، قهسه قه گوهیز.
آبشخور (Abêşxor): مفا - بهخت
- باهر - ژینگه ه - وارگه ه -
دهراف.
آب شدن (Ab şuden): حه لیان -
درکه یه بۆ شهرم کرنی.
آب شش (Abşuş): سیه یت
ماسییان کو (اکسیژن) ئ پی ژ
ئاقئ وهردگرن.
آب شنگرفی (Abê şengurfî):
درکه یه ژ مهیا سۆر و رۆندکیت
خوبنه لو.
آب شیب (Ab şêyb): ئاقا
بهزهک (جوتیار پتر فی زاراوی
بکار دئینن).
آبغوره (Abxûrê): سیهک (ئاقا
تری نه گه هشتی) - درکه یه ژ گرین
و رۆندک باراندنی.
- آبفت (Abeft- Abaft): جلکئ
ستوبر.
آب فسرده (Abê fesurdê): ئاقا
قه پسی - جهمه د (بهستی) - بهفر.
آب فشان (Ab feşan): کانیکا
ئاقا گهرم کو وهخم و هلمما گهرم
ژئ رادبیت.
آبک (Abek): زاراوه کئ کیمیایی یه
بۆ په یقا «سیماب» بکار دئینن.
آبکار (Abkar): ئاقگیپ - ئافکیش
- مهی قه خۆر - مهی فروش.
آب کردن (Ab kerden): بنیره:
(آب شدن) - درکه یه بۆ فروشتنا
تشته کئ بی خیر ب ریکا فیل و
سهخته کاری یی.
آبکش (Abkeş):
صافوک (صافینک) - ئاقگیپ -
ئافکیش.
آب کشیدن (Ab keşîden): ئاف
ژ بیرئ کیشانه دهر - قه گوهاستنا
ئاقئ ژ جههکی بۆ جههکی دیترب
ئامانه کئ ئاقئ - ژاراف کرن -
کیسه دانا برینئ ژ بهر شوشتنا ب
ئاقا نه پاقت.
آبکند (Abkend): ئهر دئ کو ئاقئ
هلهکولابیت.

آبکور (Abkûr): ئەو کەسێ ژ ئافێ	ئاف گەرمکەرە «جەمام» .
بێ بار - ئەو کەسێ کو ئافێ	آبگز (Abgez): فێقیی عیبەلو -
نەدەت کەسێن دیتەر - خەسیس -	فێقیی رزی .
قەلس .	آبگند (Abgend): جەهێ کو ئافا
آبکوهه (Abkûhê): پێل .	پیس و گەنی لی خرڤه دبیت - گۆم .
آبکی (Abekî): هەر تشتی وەکی	آبگون (Abgûn): وەکی ئافێ -
ئافێ بیت - تێر ئاف - پر ئاف ،	پشکەکە ژ کارێزی کو ئاف ژێ
ئافدار - فێقیی قل .	دزیت - حەود .
آبگانه (Abganê): بچوبکی	آبگیر (Abgîr): حەود - سیرج ،
نەگەهشتی - بچوبکی (بێ مرۆفی	چالا ئاف لی خرڤه دکەن -
یان بێ گیانەوهری) مری بەری	مەلەشانگەه - ئامانی کو گولاڤی
بێته سەر دونیایی - (آبگانه	دکەنی - ئەو کەسێ د سەرشوی ڤه
کردن Abganê kerdn:	ل دەمی سەرشویشتنی ئافێ ل
ژبەرچوون - بەرهاڤیتن) .	مرۆفی دکەت .
آبگرد (Abgerd): زڤرۆک (زڤرۆکا	آبگینه (Abgînê): شیشه - شیشا
دەریایی) .	مەیی - خودیک .
آبگردان (Abgerdan): مۆچک (ژ	آبگینه گـر (Abgînêger):
کاچکی مەزنتر و کویرتره) .	شویشە ساز .
آب گردش (Ab gerdêş): گەرا	آب لبو (Ab lembû): فێقیی قل .
ئافدانی (جوتیار ڤی زاراوی بکار	آبلوچ (Ablûc): شەکر - قەندی
دئین دەمی نوبەتی دگـرن بۆ	سپی .
ئافدانا بیستانین خوه) .	آبله (Abêlê): خوریک .
آب گرم (Abê germ): ئافا گەرم -	آبلەرو (Abêlê rû): سەر وچاڤ
ئافا کەلی - گەرماڤ .	خوریک .
آب گرم کن (Ab germ kun):	آب مروارید (Abê murvarîd):
ئاف گەرمکەر (مەبەست ژێ ئامیری	هەمان ئیشا «ئافا سپی» یه ، کو

آبونډ (Abvend): گوزکي نافي.	ٽيکه ژيښين چاقي.
آبه (Abe): «ليزابہ - Lîzabe»	آب مڙه (Abê mujê): روندک.
پتر لسهر زارې خه لکي يه: نافي	آبناک (Abnak): شهدار - نياي -
ليچ، نه و نافي کو دگهل بونا	نافدار.
نويزادهي ژ زکي دهیکي	آب نبات (Ab nebat): شه کروک،
دهردکه فیت.	شه کرک.
آبي (Abî): نافي (بوهر تشته کي)	آب نگاري (Ab nêgarî): زانستي
نافي بکار دهيت وه کي گيانه وهري	کول سهر نافي باخت، د زار او
نافي و شينکاتي ييت نافي و	زانستي دا دبـيـژني:
چاندنا نافي) - رهنگي شين - نه و	(Hydrography).
کهي کو خه لکي گوندي	آب نما (Ab nema): هود يان
ناوه (گونه که ل نيزيکي باژيري	جوکا کو نافي وي ديار بت - نه و
ساوه ل ئيراني) بت - بيه (نه و ژي	جهي کو نافي کانيي يان کاريژي
فيقيه که).	بسهر نهر دبت - لهيلان.
آبيار (Abyar): نه و کهي کو نافي	آب نورد (Ab neverd): دهريافان.
ل سهر بيستان و زهفي و مالا	آبو (Abû): جوړه کي گولي يه کو
به لاف دکهت.	فارس دبـيـژني (نيلوفر) ژي -
آبياري (Abyarî): نافدانان زهفي و	خال (برايي دهیکي)، بوقي
بيستانا.	مه بهستي (آبي) ژي لکاره.
آپاردي (Apardî): زړه رم - فيلباز	آب ورز (Ab verz): مهله فان -
- زيرک. ههروهسا (آپارتي) ژي	غه واس.
لکاره.	آب و رنگ (Abo reng): رويي
آتبين (Atbîn): نافي بابي فرهيدوني	سور و سپي - نارونگ - نافي
يه - کهي کو کاريښ باش دکهت	رهنگ.
و خوداني ناختنا خوه بت - نافي	آب و گل (Abo gël): خاني -
خوداني پهرتووکا «آبتين» ه.	نافاهي.

دانان، ههروهسا (آذیرست و

آتشبار (Ateşbar): هەر تشتێ، کو

ٲاگہ ڈھی سارت - تھو کہس بان تھو

تشتی کو ناگری ببارینت (بؤ

زاراوین لهشکهری پتر لکاره).

آتشبان (Ateşban): ئاگرخان (ئەو)

کھسپے کو پاسہ وانی، و سہرہ گوہی،

یا ناگری ئاتہ شکہ دی / بنیہ

آتشکده / دکر).

آتش برزین (Ateş berzîn): بنیّره:

(آذر برزین).

آتش بس (Ateş bes):

ٹاگرہست (شہر راوہستاندن).

آتشپا (Ateş pa): درک‌یه بو وی

کہ سچے بلہ از پیّت و بحیثیت۔

آتش پارسى (Ateşê parsî):

ئاگروک - شەف ترسک و

تامیّسک۔ ٹاگریّ کو فارسا د

ٲاگردانكین خوه ٲه هل دكرن.

آتشپاره (Ateşparê): پارچہ کا

ٲاڱري - ڊرڪهيه ژ مروفٽي زيړهڪ و

سرت و درنده و بچوبکی شیم.

آتش پرست (Ateş perest): ناگر

یہ رییس - ژ بہر کوئاگر لجم

زهرده‌شتی یان پیروز بوو، لهو

ناقی «آتش پرست» لسه رها تیه

وهکی ستاوبهرا (دو بهریت سپی کو
هه گهر لیک ددهن چریسکیت ئاگری
ژئی دچن) و چه خماقا (به ره کی
گه لکه رهق و ره شه کو هه گهر
ئاسنی لی بدن چریسکیت ئاگری
ژئی دچن - د زاراوی جیولوجی دا
دبیژنی (Silex).

آتش سری (Ateş serî): به ددغه پی -
توره بوون.

آتش سوز (Ateş sîz): ئه و تشتی
کو د ناڤ ئاگری دا د سوزیت -
ئاگر هلکهر.

آتش سوزی (Ateş sîzî): ئاگر تی
به ربوون.

آتش طور (Ateşê Tor): ئاگر ئی کو
ل چیا ئی طور ب بهر چا ئی موسا
پیغه مبهری که فتی کو ئارونگا
نوبرها خودی بوو.

آتش فشان (Ateş fêşan):
فولکان.

آتشک (Ateşek): خوریک -
که هره ب - ستیرستیروک - چراک
ئان گلوپیت کول شه ئی (ده می
نفتستی) هل دکهن.

آتش کاو (Ateş kav): په لگازک.
آتشکده (Ateşkedê): ئاڤاهی

یه کی پیروز بوو کو ئاگر تی شه
هلدکرن و زهرده شتی یا ئه و ئاگر د
پاراستن - په رستگه ها زهرده شتی
یان، ل ئیرانی سی ژ ڤان
په رستگه ها ژ ئه ڤین دیتر مه زنتر و
ناڤدارترن ئه و ژی:

١- په رستگه ها «آذر فریغ» ئان
«آذر خرداد» ئان «آذر خروه» ل
(کاریان فارس)، کو یا تاییه ت
بوو ب پیشه وایین روحانی یین
زهرده شتی یان شه.

٢- په رستگه ها «آذرگشسب»، ل
(شیز آذربایجان) و تاییه ت بوو
ب پاشا و شه رکه رین ئیرانا
هینگی.

٣- په رستگه ها «برزین» ئان
«آذر برزین مهر» ل (ریوند
خراسان) کو تاییه ت بوو ب خه لکی
و جوتیاران شه.

آتش کردن (Ateş kerdn): ئاگر
هلکرن - په قاندنا گولله توپ و
تفه نگان.

آتشگیره (Ateşgîre): پویش و
په له خ.

آتشناک (Ateşnak): وهک
ئاگری (چ بوره نگی خوه بیت یان

- بولپک لیډان - شریقه دانان -
 گپرنا تشته کی. ههروهسا
 په یقین: (آجدن، آژیدن، آژدن،
 آزیدن، آزدن، آزندن، آزنیدن) ژى
 لکارن.
- آجیل (Acîl): توفک (چهره ز).
 آچار (Açar): ترش، ترشی - دیسان
 ئەف په یقه لکاره بۆ کلیل و سپانا
 ژى لی (آچار) کو بو شان ههردو
 په یقین داوی بکار دهیت د بنیات
 دا په یقه کا ترکی یه.
- آخ (Ax): دهنگی کو لدهمی ئاخینک
 راهیلانی ژ دهقی دهرده قیت؛ (آه
 - وای) ژى لکارن.
- آخال (Axal): گلش - ههر تشته کی
 بی که لک.
- آختن (Axten): کیشانه دهر (بو
 نمونه: دهمی شیر و خه نجه را ژ
 کاڤلانی دکیشنه دهر).
- آخته (Axte-ê): خه ساندی
 (گیانه وهر و مروف دهمی دهینه
 خه ساندن). ههروهسا: (آخته) ژى
 لکاره.
- آخریان (Axrêyan): مال - کهل و
 په لیت ناف مالی - په رۆک.
- آخسه (Axsume- Axseme):
- بو تیهننا خوه بیت).
 آتش نشاندن (Ateş nêşanden):
 ناگر قه مراندن.
- آتش نشانی (Ateş nêşanî):
 ریشه بهری یا ناگر قه مراندن.
- آتش نهاد (Ateş nehad): بنیره:
 (آشناک).
- آتشه (Ateşê): که هره با.
- آتشی (Ateşî): وهکی ئاگری -
 درکه یه بۆ مروقی توپه.
- آتشیزه (Ateşîzê): ستیرستپروک.
- آتشین پنجه (Ateşîn pencê):
 درکه یه بۆ مروقی دهسته هل و
 شاره زا و کاردان.
- آتوربانان (Atûrbanan): ئیک ژ
 چینین چوارینین کۆمه لا ئیرانی
 بوو ل سهر دهمی ساسانیان، کو
 پینکها تیبوون ژ (مغان، موبدان،
 هیریدان، داوران).
- آتون (Atûn): کویرها هه مامی -
 کویرها گیچی - ئەو ژنکین کو
 کچکا فیر دکه نه کارین دهستی.
- آجل (Acul- Acel): بایی کو ژ
 هه فکی دهر دکه قیت و دهنک ژى
 دهیت.
- آجیدن (Acîden): قه یتک دان،

نههئ یه ژ سالا هه تافی - ناڤئ
روژا نههئ یه ژ هه می هه یقین
سالا هه تافی کو ئیرانیین کهئن
روژا نههئ ژ هه یقا نههئ دکر نه
جهژن.

آذر آباد (Azer abad): په رستگه ه
- دبیژن ناڤئ په رستگه هه کئ بویه
ل ته بریزئ کو صوفی یه کی ب
ناڤئ (آذرباد) نه و یا ئاڤا کری و
(آذر آبادگان) ناڤئ که ئنی
(آذربایجان) ژ ویری هاتیه.

آذر آیین (Azer Ayîn): ناڤئ
په رستگه ها چارئ یه ژ هه ر هه ف
په رستگه هین مه زنین ئیرانیین
کهئن.

آذر برزین (Azerberzîn): ناڤئ
په رستگه ها سییی یه ژ
په رستگه هین مه زنین ئیرانیان کو
(آتش برزین - آذر مهر) ژئ لکارن
- ناڤئ په هله وانه کئ ئیرانیان بوو.

آذر پیرا (Azer pîra): خزمه تکارئ
په رستگه هئ.

آذرخش (Azerexş): کاره با -
برویسی.

آذر زردشت (Azer zerdeşt):
ناڤئ په رستگه هه کا مه زن یا

پارسی یانه.

آذرشسپ (Azerşesp): ناڤئ
فریشتا ئاگری - برویسی - کمکه
- چه پچه پیسک - جوړه کئ په نبی
یئ چیا یی یه کو دناڤ ئاگری دا
ناسوژیت. (آذرشب Azerşeb و
آذرشست Azerşust و
آذرشین Azersîn) ژئ لکارن و
هنده ک وه سا بو دچن کو
(آذرشسپ) ناڤئ په رتوکا
(آذرشست) ی یه و هنده کین دی
دبیژن کورتکریا په یقا
(آذرگشسپ) ه.

آذرکده (Azerkedê): په رستگه ه.
آذرکیش (Azerkîş): ئاگر په ریتس.
آذرگشسب (Azerguşesb):
کورتکری یا (آذرگشنسب)، ناڤئ
ئیک ژ هه رسی په رستگه هین مه زن
و نافدارین زه مانئ ساسانیان.

آذرگشنسب (Azerguşnesb):
Azer = ئاگر، guşn = نیږ،
esb = هه سپ = هه سپئ کو
وه کی ئاگری دکه ته غار. بو
شهړکه را دهاته بکارئینان.

آذرنگ (Azereng): خه م - رینج -
مرن - رونا هی - ب رهنگئ ئاگری

- تيشك. آرايش (Arayêş): بڼېره (آراستن).
آرانشگاه (Arayêşgah): سهر تراشخانه - موبکارخانه.
آرايشگر (Arayêşger): سهر تراش، موبکار، حه للاق.
آرد (Ard): نار.
آرديز (Ardbîz): موخل.
آردن (Arden): مفسك - ههسكيف.
آرزم (Arezm): شهر - جهنگ.
آرزو (Arêzû): ئوميد - هيشى - چاقهري - نارمانج - خواست (حهز) - مراد و مهسهه.
آرزوانه (Arêzûwanê): مههيران (بوژنا ب حال بكار دهيت كولهدهمى ئافزى يى حهژ هندهك خوارنا دكهت).
آرستن (Aresten): بنيپره: (آراستن).
آرستن (Arêsten): شيان، كارين، پي چيپوون.
آرش (Areş): ئافى كورى دووى يى «كيقباد»ى و براى «كيكاوس»ى، ههروهسا دگوتنى «كى آرش» ژى.
آرش (Arêş): ئينان.
- تيشك. آذرئوش (Azernûş): ئافى پهرستگه ههكا مهزنه ژ ههر ههفت پهرستگه هين مهزئين پارسبان كو جهى وئ ل (بلخ)ى بوو.
آزرى (Azerî): وهكى ئاگرى - ئهه كهسى كو خه لكى ئازه ربايجانى بت - ئافى زارافه كى فارسى يى كه قنه كول ئازه ربايجانى دهاته بكارئينان.
آراستن (Arasten): جوان كرن - پاقر كرنا سهر و روى يا - ريك خستنا ئاف مالين مالى.
آرام (Aram): د زمانى عه ره بى دا كوما (ارم)ى يه ئانكوئهو بهرين دادنه بهر ليئين جاددا بوئ نيشاندانى، ههروهسا كوما (رئم)ى يه ئانكو خه زالا سپى، لى د زمانى فارسى دا ئانكويين: (قرار - بى دهنگ - نهلف - هيدى) ددهت.
آرامگاه (Aramgah): مهزار - گور (گورستان).
آرامى (Aramî): ئهه كهس يى كو بدويش (آرام - كورى پينجى يى سام كورى نوحى) كه تين.

آرشی (Aresî): یی «ئارهش» ی،

مه بهست ژئی تیرا ئارهشی یه کود
چیروکیئن ئیرانی دا هاتیه ده می
شهر که تیه ناقبه را (منوچهر و
ئفراسیاب) ی بریار هاته دان
لهشکه ری ئیرانی تیره کی
بهافیت، ههر جهه کی کوئه و تیر
که ته ئه ردی دی ئه و در بیته
سنوری ئیران و تورانا؛ ئینا
«ئارهش» ی تیره کی ژ باژیری (آمولا
طه بهرستان) هافیت ئول
(مهرف) که ته ئه ردی.

آرغدن (Aruxden- Aluxden):

توره بوون.

آرمان (Arman): ئارمانج، هیفی،

ئارهزو - کوفان.

آرن (Aren): ئه نیشک، د فارسی دا

(آرنج Arenc) پتر لکاره کو ههر

قی ئانکوی ددهت.

آرنگ (Areng): ئه نیشک - خه م -

ئیشاندن - رهنگ - جور - شیوه.

آرواره (Arvare): لاچلاچ،

لاچلاچک (ههردو ههستیئن سهری

و بنی یین دهقی کو ددان لسهرن).

(آروار، آروارک و آره) ژئی لکارن.

آروپند (Arûbend): جه بیار (ئه و

که سی کو دهستیئ شکهستی و

خه لیای دبه ته جه).

آروین (Arvîn): ئه زموون.

آری (Arî): په یفا بهرشدانی (به لی)

کو بهروفاژی په یفا (نه، نه خیر) ه.

آریا (Arya): گرنگترین پارچه یه ژ

نه ژادی سپی کو لدهستیئ کی

ملله تهک بوو ل بیابانان دژیان و

سی هزار سالا بهری زایینا

مه سیحی هندهک ژ وان چونه

هندستانی هندهک ژئی ل ئیران و

کوردستانی مان و یین دی بهرهف

یه ونان و ئه لمانیا و ژیر و ژورین

ئه وروپا که فتنه ری.

ناشین (هندوئه وروپی - ئاریایی -

ئاری - ئاریانی - ئاریان و ئارین)

ژئی ههر بۆقی نه ژادی لکارن.

هندهک زمانین کو که سیئن ئاری

پی دئاخفن ئه قه نه (ئاقیستایی -

سانسکریتی - په هلهقی - فارسی

- کوردی - یه ونانی - لاتینی -

ئه لمانی) ژ وهلاتین ئه وروپی تنی

وهلاتین (فینله ندا - مجارستان -

ترکیا) ژقی نه ژادی نائیینه

هژمارتن - ههروهسا ئاریا ناقی

گیایه کی یه وه کی خشخاش یه و

آزفنداک (Azfendak): که سکوسور، که سکونالا (قوس قزح). آزگار (Azgar): ته مام - دريژ و بقه کيش - ره به ق.	که ره ستين بي هشيبي ژي چيدکن - د زمانتي فهره نسي ژي دا لشيونا ئاواز و ئاوازداناني لکاره، کو فارس ژي هر ب قتي ئانکوبي بکار دئين.
آزمایش (Azmayêş): نه زمون، ته جريه.	آريدبريد (Arîdberîd): بني گيايه کي وه کي پيشازي يه کود که قندا پزيشکا بو چاره کرنا ئيشا باوه سير بکار دئينان.
آزوغه (Azoxe- Azoqe): خوارنا کيم - نهو خوارنا کيم يا کو ريژنگ دگهل خوه ديه ت - خوارنا کول مال بو پاشه روژي هلدگرن.	آريغ (Arîx): دلسار - نه فره ت - کينه و دژاتي.
آژگن (Ajgên): ده رگه هي کون کون کوژ ده رقه مروژ ژ ناف خاني دا بيين.	آزاد (Azad): ئازاد - رها - به روفاژي په يفا (به ني).
آژند (Ajend): گل، ته قن (بو) چيکرنا ئافاهيپن به را و لبنا، قتي ته قني بکار دئين).	آزار تلخه (Azarê telxe): ئيشا زه رک (ئيشا يرقان).
آژنگ (Ajeng): خيچ و کوريشکين ل سه ر روی (ده مي پيري يي يان تورپه بونتي).	آزخ (Azex): بالويل (به هلويلک). آزردن (Azurden): ئيشاندن - قه هراندن - دلته نگرن.
آژهنگ ناک (Ajeng nak): بره تيکچووي - نه ني گري.	آزرم (Azerm): شهرم و حه يا و هه تک.
آژير (Ajîr): هشير - زيره ک - هايدار.	آزري (Azerî): يي ئازهری، مه به ست ژي (باپيري ئيبراهيم پيغه مبه ري يان مامي وي يه کو دگوتني ئازهری په يکه رساز).
آژيراک (Ajîrak): قيرثين مروژفا و شهينا ده وارا.	آزغ (Azux): چقه ک کوژ دارا خورمي هاتبيته برين.

- آژینه (Ajîne):** ئالافه کئی پیلایی کو دهستکئی وی ژ داری یه و وهکی تبهبرکایه؛ ئەف ئالافه تیتته بکار ئبنان بو دپرکرن و تیژکرنا بهرین ئاشا.
- آس (As):** دستار و ئاش لئ بفارسی ئەفئی ب دهستی بگیرین دبیزئی «دستاس» و ههگهر ب ئافئی بیتته گیران دبیزئی «آسیاب» و ههگهر ب هیزا کهری بگیرین دبیزئی «خرآس» و ههگهر ب هیزا بای بهیته گیران دبیزئی «آسیای بادی» و بین ب هیزا ماتورا بهیته گیران دبیزئی «آسیای دودی» - ئافئی داره کئی یه وهکی هناری یه، بهرگیت وی کهسکن و گولیلکیت سپی پیقه دئین و دبیهن خوهشن، فیقیی وی وهکی ژنوی چیدبت کهسکه پاشی رهش دبت؛ ئەف داره بعهره بی ژی ههر بقی ئافئی یه - د زمانی فره نسی دا ئافئی جوهره کئی یاریا قوماری یه کو ئیرانی ژی ههر بقی مه بهستی بکار دئین.
- آسا (Asa):** فره مانه ب نقستنی (بنقه) - پاشگره و
- ئانکوبا «وهکی و مینا» ددت - باوشکیت خه وی - ریک و پیک کرن (چ مال بیت یان سه وریه بن) - ماقویل - بنه جه (وهکی: قه سه بنه جه) - هی دیاتی (نهرماتی - بتایبهت لدهمی ئاخفتنی) - شیواز.
- آسان (Asan):** سانه هی.
- آسایش (Asayêş):** بی دهنگی - ته ناهی.
- آسان (Asban):** ئاشقان.
- آستان (Astan- Astanê):** ده رازینک.
- آستر (Aster):** به طهن (بو جلكا دهیت) - و یقه تر.
- آستن (Astên):** هچکئی جلکی - دبیزئی «آستین و آستی - آستیم - آستم» ژی.
- آستیم (Astîm):** کیسه دانا برینی.
- آستین (Astîn):** هچکئی جلکی - ده ری مه شکئی - ریک و ریباز. کوته آستین (Kuteh Astîn): دهستکورت - لاوازال - هه ژار.
- آستینه (Astîne-ê):** هیکا مریشکی.
- آسغدن (Asuxden):** نه سوتی یان

هه‌وی (دهمی دوو ژن شوی ب
زه‌لامه‌کی دکهن هه‌ر دوو ژن دبنه
هه‌وی یین هه‌قدوو).

آس و پاس (Aso pas): ره‌پ و
رویت (بو مروقی مفلس بکار
دهیت).

آسه (Ase): ته‌وهر - به‌ری ناشی -
ئاتافی ژه‌نگی بوونا گه‌می - مورکا
دوو ژ ستوی کو دکه‌فته پشت
مورکا (اطلس) دا.

آسیا (Asîya): ددانی کورسی -
ناش.

آسیب (Asîb): زیان - درب - ئیش
- هه‌رشی.

آسیمه (Asîmê): په‌ریشان.
آش (Aş): جوهره‌کی خوارنا ئیرانیانه.
آشام (Aşam): هه‌ر تشته‌کی بیته
فه‌خوارن.

آشپز (Aşpez): زادچیکه‌ر کو
بعه‌ره‌بی دبیزنی (طباخ).
آشغال (Aşxal): گلنش.
آشغال‌دان (Aşxaldan): سه‌تلا
گلنش.

آشفتن (Aşuften): په‌ریشان بوون -
توره بوون - سه‌رگه‌ردان بوون.
آشفته بخت (Aşuftê bext):

نیفت سوتی.

آسغدن (Asexden): ئاماده‌بوون.
آسمان (Asman):

ئه‌سمان (هه‌روه‌سا بۆ قی مه‌به‌ستی
په‌یقین: سپهر، گه‌ردون، فلک،
چرخ، چرخ بلند، چرخ دولابی،
چرخ کبود ژی لکارن) - ناخی روزا
بیست و هه‌فتی یه‌ ژ هه‌ر هه‌یقه‌کا
سالا هه‌تافی، (آسمان روز) ژ
هه‌ر بۆ قی مه‌به‌ستی لکاره.

آسمان پیسه (Asman pîsê):
ئه‌سمانی کو پنی پنیکیئن ئه‌ورا
لی بن.

آسمان‌خراش (Asmanxeraş):
گه‌له‌ک بلند (بۆ ئاهاهی یا بکار
دهیت).

آسمان دره (Asman dere- der-
rê): ریکا کادزا (زاراوه‌کی
ستیرناسیی یه).

آسمان نورد (Asman neverd):
فروکه یان هه‌ر تشته‌کی کول هه‌وا
بچت.

آسمانه (Asmane-ê): بان.
آسمند (Asmend): دره‌وکه‌ر -
فیلباز - حه‌یران.

آسنی (Asnî- Asnêy):

- به دخت رهش - بچ شه نس.
- آشکوب (Aşkûb): بان.
- آشکوخ (Aşkux): ته حـسین،
حولسین - هلنگفتن.
- آشمال (Aşmal): مه للاق - دو روی
- نه زمان خوهش.
- آشموخ (Aşmux): که سی کو
خه لکی بـسـهـردا بیهت یان ریکی
لبه ر به رزه کهت - قه سه قه گو هیز.
- آشنا (Aşêna): هه فال - نیاس، خزم
- کهس و کار - مه له قانی (بو قی)
مه به سستی پتر شنا şêna لکاره).
- آشوب (Aşûb): فتنه - دهنک و دۆر
- سه رهلدان - شورهش.
- آشوب انگیز (Aşûb engîz):
فتنه چی، فتنه هلیخ.
- آشوریدن (Aşûrîden): شیل و بیل
کرن - تیکدان - سه رابن کرن -
تیکه لکرن. ههروه سا (شورانیدن)
ژی لکاره.
- آشوخ (Aşûx): غه رب (مه به ست ژئ)
مروقی غه رب، نه خه لکی ده قه ری
یان بیانی یه).
- آش و لاش (Aşo laş): پرت پرت -
بژاله.
- آشیب و تیپ (Aşîbo tîb): نه
- ئارام - نیگه ران - په ریشان حال. د
شه هناما فرددهوسی دا (آشیب و
شیب - آسیب و شیب) ژئ هاتیه.
آشیهه (Aşîhê): شهینا هه سپی.
آغار (Axar): نیای.
- آغاز (Axaz): ده سته پیک، سه رده تا.
- آغر (Axer): هشکه رۆ - جهین کو
پشتی ئاف رابوون بدوماهی تیت
و هیشتا ئاف تیدا مابیت.
- آغستن (Axêsten): پرکرن، تژی
کرن.
- آغشتن (Axêşten): ته پرکرن، شل
کرن - شیلانندن - تیکه ل کرن -
هه قیرکرن.
- آغشغه (Axêşxe): په نجه را مه زن -
ده رگه هئ کو جهئ رونا هیئ لی
بت.
- آغوز (Axuz): فری (شیری کو هه تا
سی روزا پشتی زایینی ژ په زی و
چیا ددوشن). په یقین (شیرماک،
فله، شمه، فرشه، زهک) ژئ هه ر
بو قی مه به سستی لکارن.
- آغوش (Axûş): باغه ل، هه مبیژ - د
زمانی تورکی دا کو ئیرانی ژئ هه ر
ب وی مه به سستی بکار دئین نا قه که
ژ نا قین به نی بیت تورک.

- آغیل (Axîl): نېړينا ژ کورنۍ چاڅی
ب نیشانا تورپه بوونی.
- آفتاب (Aftab): گهرماتی - روناځی
- هه تاف (بهروفاژۍ په یشا سیهه)
- روژ کو بهره بی دیتنن (شمس)،
(آف - خورشید) ژۍ لکارن.
- آفتاب پرست (Aftab perest):
روژپه ریټس - کمکه. (آفتاب
گردک) ژۍ لکاره.
- آفتاب گهردان (Aftab gerdan):
گول به روژ.
- آفتابگین (Aftabgîn): روژا
هه تافۍ، روژا ساځی (بهروفاژۍ
روژا ئوړی).
- آفتابه (Aftabê): مه سین.
- آفدم (Afdum): دویمای - نه نجام.
- آفروزه (Afrûzê): فتیلا له مپی یان
فانوسی.
- آفروشه (Afrûşe): هه لاوا کوژ تار
و دوهن و هنگفینی یان شه کرا
که لاندۍ هاتیبته چیکرن.
- آفریدگار (Aferîdêgar): نافه که ژ
نافین خودۍ (نافرپنده، چیکهر).
- آفریدن (Aferîden): ژ نه بوونی
چیکرن، خهلق کرن، نافراندن.
- آفند (Afend): شهر، جهنگ.
- آک (Ak): خرابۍ - ئیش - زیان -
ئاتاف.
- آکپ (Akup): هوندري دهقی.
- آکچ (Akec): چنگالین ناسنی.
- آکنده پهلو (Akendê pehlû):
گه لهک قه لهو.
- آکنده گوش (Akendê gûş): بی
گوځ (ئو که سۍ کو گوځ نه ده ته
شیره تین خه لکی - نه گوځدار).
- آکو (Ako): بوم، کوند.
- آگون (Agûn): سه رنوخین -
سه رابن.
- آل (Al): سوزۍ قه بی (رهنگۍ سوز)
- ژنک دیتن (آل) تشته کۍ وهکی
ئه جنایه کو نائیته دیتن و وهسا بو
خه لکی ددا خوباکرن کو خولکۍ
ژنکه کا لاغهر ددهت و خوری مویه
کو هه گهر ژنک بمینت بتنۍ ئو
(آل) دهیتۍ و زیانۍ دگه هینتۍ ب
تایبته هه گهر ژنکا ب همل
بارۍ خوه دانابیت، دیتن شه قه
شه شۍ پشتی زانۍ، (آل) دهیتۍ و
جهرگۍ وۍ دینته دهر، له ورا ژۍ
قه زای هندی نه بریه همامۍ بو
شویشتنۍ نه دهیلان بتنۍ -
ههروهسا د عهره بی دا دو نانکویین

کلسی.	دی ژى ددهت کو ئیرانی ژى هەر
آلوجه (Alûçê): حلیک،	ب وان ئانکوبا بکار دئین، ئەو
حولیترشک.	ژى: «خـانەدان (اهل) –
آلودن (Alûden): شیلاندن – تی	لەیلان (سراب)» ن.
گەژاندن – تەپکرن.	آلاس (Alas): رەژوی.
آلودە دامن (Alûdê damen):	آلکنگ (Alakuleng): یاری
دەهمەن پیس – خرابکار –	یەکە کو ئەم دیپژینی (حل حوپین –
گونەهکار – کەسا کو ناچی وئ ب	دارناقۆس – شەقلەشیق)، هەروەسا
پیسی (خرابی) چووبیت.	ناچی کێزکە کئی یە کو بعه رەبی
آلونک (Alûnek): کولک.	دیپژینی «ذاریح».
آله (Aluh): ئەلهو.	آلانە (Alane): خانی – هیلین.
آلیز (Alîz): جوتک – زیچک –	آلبالو (Albalû): فیقیهە که وهکی
لیتک – حەبەلوتک.	گیلاسئ یە بەلئ ژ وئ هویرتره.
آماج (Amac): ئارمانج – کیل –	آلر (Aler): ران، رەهن.
گیسن.	آلغدن (Aluxden): توپە بوون.
آمادگاه (Amadgah): ریشه بهری	آلفتن (Aluftan): پەریشان بوون –
یا کو ب ئاماده کرنا خوارن و کەل و	تیکچوون (ژ ئەگەرئ توپە بوونی).
پەلین لەشکەری رادبیت.	آلگونه (Algûnê): سۆرافا روی یا
آمار (Amar): سەرژمیتری؛ چەند	کوژنک بکار دئین.
جوړ هەنە مینا سەرژمیتری یا	آلنج (Alunc): حولیکا دارستانا.
ئابووری و سەرژمیتری یا رامیاری	آلنگ (Aleng): خەندەک یان
و سەرژمیتری یا نفوسی.	شویرە و دیوارین بلند ژى بین کو
آماردار (Amardar):	لدورماندوری کەلها یان سوپایا
ژمیتریار (حسابدار – محاسب).	ئاڤا دکر.
آماس (Amas): جهی وەرمتی ژ	آلو (Alû): حولیک.
لەشی چ بریندار بیت یان هەپشی	آلونک (Alu'ek): هویرکیت بهری

آمه (Ameh): ثامانی کو حویری دکه نی بو نفیسینی.	بیت، (آماز و آماه) ژی لکارن.
آمیختن (Amîxten): ناخیک هلکرن (تیکهلکرن) - ههروهسا (آمیزش Amîzêş) ژی کوژ فتی په یفتی دهیت هه وهرگرتن ب ئانکویا نیزیکی یا گوهنیلی یه.	آمدن (Ameden): هاتن - گه هشتن - دیاربوون - زقرین.
آمیزه مو (Amîzê mû): کهسی کو پرچا سه ری وی رهش و سپی ناخیک هلبیتن.	آمورزیدن (Amurzîden): عه فووکرن، لی بوړین.
آن (An): ئیشاره بو تشته کی یان کهسه کی ل دویر (وی هه - وا هه - یا هه) ههروهسا بو کهسی نه ئاماده (ئو) .. هه گهر بو کومی بکار بینن بو کهسا دی بیژن (آنان) و بو کوما گیانه وهرا و کهل وپه لا (آنها) بکار دهیت.	آمورخ (Amurx-Amerx): بو چه نداتی بکار دهیت - بها - به ریژ - مفا - پیچه ک ژ تشته کی.
آن (Anê): بو مالکیه تی بکار تیت (بی فلانی)؛ هه وهسا (از آن Ezanê - زان Zanê) ژی بکار دئین.	آمنه (Amene-ê): پشتی دارا - قرش و قال.
آنجا (Anca): ویراهه - ویری.	آموت (Amot): هیلینا فرندین نیچیری وه کی: (بازی - ئه لهو - شاهین و..... هتد).
آنچنان (Ançunan): وهسا، واسی، وه توف.	آموختار (Amûxtar): فیرووی (بعه ره بی دبیژنی معتاد).
آنچه (Ançê): هه رتشت، هه ر تشتی کو.	آموختن (Amûxten): فیروون. آمودن (Amûden): چیکرن - به ره هه فکرن - تیکهلکرن.
	آموزشگاه (Amûzêşgah): جهی فیروونی (خواندنگه).
	آموزگار (Amûzgar): فیرکه ر - ماموستا - ری نیشاندهر - په ندبیژ، شیره تکه ر.
	آموسنی (Amvêsnî): هه وی (دو ژنین کو شوی ب میړه کی کرین دبته هه ویین هه قدو).

- آندون (Andûn): ويراھه - وی رهختی هه - وی ده می، هینگی.
- آن سری (An serî): ناخه تی - بی وی دنیا یا دی.
- آنک (Anek): ب o دویراتیی دهیت وهکی: (هینگی - ئه و) لهه مبه ر (اینک Înek = نۆکه - ئه شه) - خوریک (ئیشا خوریک).
- آنگاه (Angah): هینگی - وی ده می - پاشی - پشتی هینگی - لدو یقرا.
- آنین (Anîn): جه رکی بچوبک کو لشوینا مه شکتی بکار دئین بۆ ژیگر تناییشکی ژ ده وی.
- آو (Av-w): ئاڤ.
- آوا (Ava): کورتکریا په یفا (آواز): ئاواز - دهنگ.
- آواخ (Avax): تهحه م، مخابن. (آوخ، آه، وای، آوه، آواه، دریغ، دریغا و افسوس) ژی لکارن هه ر بو قتی مه به ستنی.
- آوار (Avar): توز و غوبار - دیوار یان بانن خانی کو خراب لیها تبیت و بهه رفیت - کورتکریا (آواره) - بی جه - بهرزه - ده ربه ده ر، ئاواره - سته م - قههرین - رینج - خرابی
- تالان کرن - لشوینا (آمار) ژی لکاره ئانکو سه ر ژمیتری.
- آور (Aver): براس تی - راست و دروست - بی گومان.
- آورد (Averd): جهنگ، شه ر - هیرش - ئینا (بۆ سییه م که سنی تاک).
- آوردجو (Averdcû): شه رکهر.
- آوردن (Averden): ئینان - دیار کرن.
- آورد و برد (Averdo bord): ئینان و برن (مه به ست ژی کارئ بهرده وامه).
- آورک (Averek): بابهلیسک - هیزک (پن یاریه که کو خوه پن دادده ن).
- آوند (Avend): گوزکی ئاڤی - گوزکی مه بی - د زاراوی چاندنی دا ئه و بۆریکن یین کو ئاڤی ژ رهین دارئ دکی شنه بهلگا - ههروه سا بنیره (آونگ) ژی.
- آونگ (Aveng): وه ریس تی کو تری یان هه ر فیتییه کی دیتر پیقه بکن و ب بانن خانی قه بهلاویسن - هه ر تشتی بهی ته هلاویستن؛ په یقین (آوند، آون) ژی لکارن.
- آویختن (Avîxten): هلاویستن.

- آویز (Avîz): شهر، جهنگ - ههروهسا ئانکوبا (بهلاویسه)ژی ددهت، هنده جارا دگهل په یشه کا دی دهیت و ئانکوا بکه ری شه ری ددهت، وه کی په یشا: (گلاویز «Gelavîz»: شه پرکه ره، شه رشان) - ههروهسا (آویز) کورتکریا په یشا (آویزه) یه ژی؛ نانکو: ههلاویستی.
- آویژه (Avîje): تایبهت - صافی - هه قال و دوست و خزم. بو کومی (آویژگان و ویژگان) لکارن.
- آه (Ah): په یشا مخابنیی یه - دهنگی ئاخینک راهیلائی یه.
- آهسته (Ahêstê): هی دی، بی دهنگ.
- آهک (Ahek): کلس [ئیک ژ که رهستین ئافاکرنی].
- آهمند (Ahumend): گونه هکار، دره و که ره، عیبه لو.
- آهن (Ahen): ئاسن.
- آهن جفت (Ahen cuft): گیسن (بو کیلانا نه ردی بکار دهیت).
- آهن خا (Ahen xa): نه و که سی کو ئاسنی ب ددانا نه رم دکهت (درکه یه بو هه سپی ب هیژ).
- آهن ربا (Ahen ruba): مگناتیس.
- آهنکار (Ahenkar): ئاسنگه ره، هه سنکار. ههروهسا په یشا (آهنگر) ژی لکاره.
- آهنگ (Aheng): کاری سه فه ری - ئیراده - ری باز - ئاواز.
- آهنگساز (Ahengsaz): ئاوازدانه ره.
- آهنین (Ahenîn): وه کی ئاسنی.
- آهو (Ahû): خه زال، ئاسک - کیماسی (د کاری دا، د تشتی دا، ل مرؤفی).
- آهوانه (Ahûvanê): وه کی خه زال، خه زالی.
- آهوپا (Ahû pa): بی کو وه کی خه زالی توند بچیت - خانیی شهش کوژی.
- آهودل (Ahû dêl): ترسنوک، کولافه. (آهوری) ژی لکاره.
- آهون (Ahon): ریکا لبن نه ردی - شکه ن.
- آهیانه (Ahyânê): قافی سه ری کو بعهره بی دیبژنی (عظم قحف).
- آی (Ay): بو مخابنیی و گازیکرنی تیته بکار ئینان.

قهسه قهسه گوهيز. (آيشته، آيشه،
ايشه، ابيشه، اپيشه، انيشه) ژى
لکارن.

آيغت (Ayeft): پيدځيياتى،
پيوستى، موحاجى - نياز -
خواستن «طلب» - مفا، سوود.

آييز (Ayêz - Ayîj): چريسک و
گورپا ئاگرى. (آييزه، آييزک،
آبيز، آبيز، ابيز، ابيزک، آبيد)
ژى لکارن.

آيين (Ayîn): دهستور - ريباز -
داب و نهريت - شهنگسته،
بنواش، قاعده - خوه جوانکرن (د
بهرخوډرا چوون).

آيين جمشيد (Ayînê Cemşîd):
ناځى ئاوازه کى يه ژ ئاوازين
که ځني ئيرانيان.

آيينه (Ayînê): خوديکا روناځيى.
آيينه چرخ (Ayînê çerx):
درکيه ژ روژ (تاف) ى.

آيا (Aya): ئهري، ئايا (بو پرسبارى
بکار دهيت).

آيزنه (Ayêzne): ميړى خوشکى،
زافايى مروځى.

آيش (Ayêş): هاتن (هه گهر دارين
فيځى يين وهکى سيف و حوليکا
ساله کى فيځى بدهن و سالا دى نه،
ئو سالا ب بهر بيت دى بيژن ئهف
داره يا ب (آيش) ه - ديسان بو
زهځيى ژى ئهف زاراوه لکاره بو
نمونه لهندهک جها، ساله کى زهځى
شوځه و بى بهره و سالا د ديقدا
تيته چاندين و ب بهر دکه ځيت ئو
سالا زهځى تشتهک لى هاتبيته
چاندين دى بيژن ئهف زهځيه يا
ب (آيش) ه، مهبه ستا ځيکرايى
ئوه کو ئهف ساله ئهف داره يان
ئو زهځيه دى تشتهک ژى
هيت).

آيشنه (Ayêşne): جهه سويس -

ابا (Eba): آش (جوره کئی خوارنا
روهنه)، بیئی ئهلیفا دهسپیکئی ژئی
تیتته بکارئینان وهکی: (شوربا،
جوجه با).

ابام (Ebam): دهین، قهر.

ابان (Eban): ههیشا دووئی یا
پاییزی و ههیشا ههشتی ژ ساللا
هه تاقی کو دبیزئی (آبان) ژئی.

ابدالی (Ebdalî): بیئ (ابدال) ی -
ههژاری - ناغی تائیفه کئی یه ل
ئه ئغانستانی کونوکه
دبیزئی (دهرانی).

ابر (Ebr): ئهور - جوره کئی لیفکی کو
له شئی خوه پی دشۆن - پرته کا
ئیسفه نجی کو زفرکی دادننه سه ر و
ئامانا پی دشۆن.

ابر (Eber): سلال، بالا، ژۆر.

ابرنجک (Ebrencek): که هره ب -

برویسی.

ابرو (Ebrû): بره، بری.

ابریز (Êbrîz): زپیری خوری و بیئ
غه ش.

ابریشم (Ebrîşem): ئارمیش،
ئاقلمیش.

ابزار (Ebzar): ئالاڤ - هه ر
تشته کئی کو کاره ک پی بیتته کرن.
(افزار، اوزار) ژئی لکارن.

ابکار (Ebkar): کشتوکال -
جوتیاری.

ابناخون (Ebnaxûn): که له.
(انباخون) ژئی لکاره.

ابوعطا (Ebû 'Eta): ناغی
ئاوازه کا موزیکا ئیرانی یه.

ایباری (Ebyarî): خه لکئی «ایبار -
گونده که ل مصری» - جوړه کئی
په رۆکی یه - جوړه کئی کوترا نه.

- د خهملاندن و کهسهک دا هه لگريت و
 دا ب بهر سوپای که قییت. سهر
 ده می هه خامه نشی یان و
 ساسانیان نه ث (تهخته ره) هه بوویه
 و چیدبیت هیشتا که قنترژی
 بیت، ژ بهر کو که کولهر دبیرن
 (kavi) نانکوا وی (شاه یان ژي
 شاهزاده) یه و وه کی دبیرن (اختر
 کاویان) نانکو تهخته را شاهینی،
 هه رچهنده د داستانیان که فن دا
 هاتیه کو (اختر = درفش) یا
 کاوی ناسنگر بوویه، بی کو زحاک
 قه لپ دای و فریدون ثانیه شوبنی.
اخترمه (Exterme): ئالا و هه سپ
 و چهک و هه ر تشته کی وه کی وان
 کود شهره ی دا ژ نه یاری
 بستین (ب عهره بی دبیرن
 غنیمه).
- اختره (Exte - Axte):**
 خه ساندی (مه به ست ژي مرؤقی بی
 گون کو بی دهنگی وی وه کی ژنکا
 و موی ل سه روچاغان نه هین، یان
 ژي تهو هه سپین کو دهینه
 خه ساندن داکو قه له و بهن).
اخروش (Uxrûş): دهنک و هه را،
 دهنک و دور، قهره بالغ.
- ابیز (Ebîz):** چریسکا ناگری.
اپرویز (Epervîz): سه رکه فتی -
 خوه شتقی.
اپسان (Epsan): به راڤ، هوسان.
 هه روه سا (افسان) ژي لکاره.
اپشک (Epşek): خوناڤ.
اپیشه (Epîşê-e): بی کار.
اج (Ec- Uc): کولند.
اجامر (Ecamêr): کومه کا مرؤقین
 کو حه ژ به لیه لی بکه ن.
اجغار (Ecjar): ناگری گه ش.
اختر (Exter): ستیر - به خت (ستیرا
 به ختی) - هه روه سا ناڤی گیایه کی
 یه - چه رمه کی چوارکوژی به ری
 رمه کی شه (بو پتر زانیاری یا
 بنیره: اختر کاویان).
اختر بین (Exter bîn): ستیر ناس
 - فالقه که ر، خیتزانک.
اختر شبگرد (Exterê şebgerd):
 درکه یه بو هه یقی و نانکوبا وی،
 ستیرا کو ب شه ف دگه رییت.
اختر کاویان (Exterê Ka-):
(viyan): هه ر وه کی مه ل پیشتر
 گوتی اختر چه رمه کی چوارکوژی
 بو کو ب سه ری رمه کی شه
 گریددان و ب گه وه ریین جورا و جور

ارتش (Ertêş): کۆما سوپاییڭ	اخسمه (Exsume): بیره.
وه لاته کی.	اخش (Exş): قه در و قیمة ت و بها.
ارتشبد (Ertêşbud): بلندترین پلا	اخککندو (Exkekendû):
له شکهری یه لجه م ئیرانیان.	خشخشوک.
ارج (Erc): قه در و قیمة ت.	اخکوک (Exkok): فیقیی
ارج (Erec): زار او ده کی پیقانی یه،	نه گه هشتی کو لده ف مه پهیقین
هه ر ژ سه ری تبلی تا دگه هیته	(که پک و تویک) لشوینی دهینه
دوماهیئا نه نیشکی کو دورین نیف	بکارییان.
میتری یه.	اخگر (Exger): پهل (ره ژی یا ناگر
ارجمند (Ercmend): ب قیمة ت،	پیشه - گه ش -).
ب بها، ریزدار، هیژا.	اخم (Exme - Exm): کوریشکین
ارجنه (Ercene-ê): ناخی ئاوازه کا	بره و نه نیی.
موزیکی یا که فنا ئیرانی یه.	اخمو (Exmû): نه نی گری، بره
ارچه (Erçê): هه رچه نده، هه که رچی.	تیچکچووی، توپره.
ارچین (Erçîn): دهره جکی	ادا (Eda): ناز و غه مزه - زارقه کرن.
پیسترکی.	اداک (Edak): گزیرته، هسکی یا
ارد (Erd): دروستی و راستی -	لناث دهریایی.
پاکی، پاقری - ژئی هاتی، لایق -	ار (Er): کورتکری یا په یقا (اگر)،
توپه بوون - ناخی فریشته کی یه د	ئانکو: هه که، نه گهر، هه گهر.
ئایینی زهرده شتیان دا کو زیره قانا	ديسان کورتکری یا په یقا (اره) یه
مال و سامانی یه - ناخی رۆژا	ژی، ئانکو: مشار (منشار).
بیست و پینجی و ناخی زیره قانی	ارابه (Errabe-ê): نه ره بانا کو
رۆژا بیست و پینجی یه ژ هه می	بدویف هه سپا قه دکهن.
هه یقین سالا هه تاقی.	اربو (Erbû): هرمیک.
ارداد (Erdad): فیلباز و حيله کهر.	ارتجک (Ertecek): برویسی یین
اردب (Erdeb): شهر و شور -	نه سمانی.

جہنگ.	ارغ(Urx): کیفکویی بوون.
اردم(Erdem): هونه ر و پیشه -	ارغشتک(Erxušte): رهقس و
کاری باش - هه ر ئیک ژ سوره تین	سهما - دهنگی کوژ لیکدانا تبلا
مه زنین په رتوکا «زه ند».	رادبیت دهمی سهما که ره گه لهک ب
ارده(Erde): کونجی یین	که یف.
قوتای (نارکئی کونجی یا).	ارغون(Erxon): هه سپی کو حیل
اردی(Urdî): کورتکری یا	دکه ته غار.
«اردی بهشت» کو هه یفا دووی یه ژ	ارگ(Erg): که لها موکم کو دکه نه
سالا هه تافی یان ژ ی باشتیر بیژین	ئا قاهیئی حوکه متی و ئه ف که لهه،
هه یفا دووی یه ژ وهرزی بهاری.	که لهه کا بچوبکه کو د ناه
اردی بهشت(Urdîbêhêst): بنیره:	که لهه کا مه زنتر دا دهیته چیکرن.
(اردی) - د ئایینی زه رده شتیان دا،	ارمزد(Urmuzd): ستیرا
ناقی فریشته کی یه کو د جیهانا	«موشته ری» - ناقی روژا ئیکئی یه
میننه فی دا نوبنه ری پاکی و	ژ هه ره هه یفه کا سالا هه تافی.
پیروزی یه و د جیهانا	ارمغان(Ermexan): خه لات و ئه و
خاکی (گوبا زهمین) دا زیره فانی	تشتی کو ری قنگ بو که سه کی یان
ئاگری یه و وه کیلی روژا	هنده کا دگهل خوه دئینیت دهمی ژ
(اردی بهشت) ئ یه کو روژا سییی	وه غه ره کی دزقربته فیه.
یه ژ هه می هه یقین سالا هه تافی،	ارمگان(Êrmegan): فی رکه ر،
کو ئه ف روژه لجه م ئیرانیان جه زن	ماموستا، راهینه ر.
بوو و دگوتنه فی جه زنی	ارموی(Urmevî): بووی که سی
(اردی بهشتگان -	دهیته گوتن یی کو خه لکی باژیری
Urdîbêhêstgan).	«ئورمی» بیت کو باژیره کی
ارس(Ers): روندک.	کوردستانا ئیرانی یه، و هنده ک
ارشک(Erşek): زه لام - نیر - ژ	ژی دیبژنه فی باژیری (رضاییه).
ناقین که قنن ئیرانیان.	ارناوود(Ernawud): ملله ته که ژ

ازبر (Ezber): ژ بهر (حفظ) [بو
نمونه هه گهر هۆزانه کێ ژ بهر
بکه ن] - ئەف پەيشه د زمانێ
عه ره بێ دا ئانکو زهلامێ ملپان و
ب زاخ و فارس ژێ هه ر ب قی
واتای بکار دئین.

ازدر (Ezder): ژ هه ژێ.

ازدو (Uzdo): جهوی، سترک.

ازغ (Ezx): ئەو چقین داری پین کو
لدهمێ که زاخی دهینه برین - کیم
و عه داڤ.

ازگات (Ezgat): دل پیس، دلخراب،
دل ب گومان - به دکار، خرابکار.

ازیرا (Ezîra): ژ بهرکو، چونکی.

ازکهان (Ejkehan): ته نهل،
که دوه ر - که فر.

اسپرسا (Espersa): ئیرانیین که قن
ئەف پەيشه بو پيشانی بکار دئینان،
ئەو ژێ دا کوپه جه حیلکه بو دهمی
دوو ده قیقا که ته غار و ئەو
مه سافا کو به زوکی دپیشا دگوتنی
(اسپرسا) یه ک کو به رامبه ری
(١٥٠-١٨٩) میترايه.

اسپرلوس (Êsperlos): ته لار،
قه سرتن شاها.

اسپری (Êsperî): ب داوی هاتی،

نه ژادی هندوئه وروپی کول وه لاتی
ئەلبانیا د ئاکنجی نه - ژنا شه رکهر
و شه ره لیخ.

ارندان (Erendan): پەيشه
حاشاتی (حاشا، کلا).

اروانه (Ervane): جو ره کێ حیشترا
می یه.

اروند (Ervend): ئەزموون - رینج -
کوشان - ئاره زو - جادوو - فیل،
حیله - توند و تیژ - ب هیز.

ارویس (Ervîs): د ئایینی
زه رده شتی دا ناڤی به ره کێ مه زنی
چوار گوشه یه کو ئالافین عیباده تی
وه کی ته ست و هاوونی دادنه سه ر.

اره (Errê): مشار (ئامیره که بو برینا
دار و ئاسنی و..... هتد، بکار
ده یته).

اریب (Urîb): خوه هر - چه میای -
شه ت (بو په رک و په روک و زه قیا)
لکاره.

اریس (Erîs): زیره ک و هشیار.

اریش (Erîş): زیره ک و هشیار.

ازار (Êzar): شه ل - هیزار (بنی)

دیواری ژ رویی ئه ردی تا نیزیکی

ئیک میتری) - بنی

ئاڤی (کو برترین جهی ئاڤی).

بۆراندی.

اسپندارمذ (Êspendarmez): د

ئایینی زهرده شستی دا، ناڤی
فریشته کی یه کو زیره فانا ئهردی
یه و وهکیلا روژا پینجی یه ژ هه
هه یقه کا سالا هه تاقی، ههروه سا
ناڤی هه یقا دوازدی و ناڤی روژا
پینجی یه ژ هه هه یقه کا سالا
هه تاقی.

اسپتمان (Êspîman): نازناڤی

زهرده شت پیغه مبهری یه.

اسپیل (Espîl): کهسی کو کاری وی
دزینا هه سپا بیت.

است (Est): ههستی، هیسک.

است (Est-Ust): کورتکریا
اوستا (پهرتووکا ئایینی یا ئولی
زهرده شتییا یه).

استاخ (Ustax): دلیر، ئازا،
نه ترس. «گستاخ» پتر لکاره.

استاره (Êstarê-e): ستیر - سازه کا
موزیککی یه کو ب سێ تیلانه -
ئهف په یقه ب ئانکوا (نخیفک،
پهرده و عهبا) ژى دناڤ زمانى
فارسی دا لکاره، ههچهنده دیاره
یا ژ زمانى عهده بی هاتیه
وهرگرتن.

استاخ (Êstax): ستهور (گیانه وهر

یان مروڤی کو نه زیت).

استام (Ustam): لغاڤا هه سپی -
زینا هه سپی - هه تاشته کی
هه سپی کو ب زیر و زیقی هاتیته
خه ملاندن.

استان (Ustan-Êstan): جه،
جهی راهه ستیانى، جهی ئاکنجی
بوونی - پارێزگه ه.

استبر (Êstebr): مهزن - ستوبر - ب
که له خ.

استخران (Ustuxan): ههستی،
هیسک - بهرک (وهکی بهرکی
خورمی و بهرکی مژمژى...).

استر (Ester):
هیستر (گیانه وهره که).

استردن (Usturden): تراشین -
پاڤژکرن.

استرش (Usturêsh): بێر، مه ریتل.

استره (Usture-ê): گوبزان (ئالافى
سهرو روی تراشینى بوو).

استم (Êstem): ستهم، زولم،
زوری.

استمگر (Êstemger): زۆردار،
زالم، سته مکار.

استن (Ustun): ستوین.

- استنبه (Êstenbe-ê): کریت - گر -
ب هیز، دلیر - بۆ دئو و کابویسا
دهیته گۆتن.
- استوار (Ustovar): موکوم - راست
و دروست - بنه جه - جهی باوه ربی
- پله کا له شکهری یه دناقبه را
(گروهانی ئیکهم و ستوان) ی دا.
- استودان (Ustûdan): ههستیدانک
- گۆرستان - زیاره تین
زهردهشتیان.
- استودن (Ustuden): په سندان -
پته لدان، مه دحکرن.
- استور (Ustur): دهواری کو باری
بهه لگريت یان سواریی قه بویل
بکەت، وهک: ههسپ و هیستر
و.....هتد. ههروهسا (ستور) ژى
لکاره.
- استوه (Ustuh): وهستیای، ماندی.
- اسغر (Usxur): سیخور.
- اسکدار (Eskudar): نامه بهر -
پیلک (قاصد).
- اسکندان (Êskendan): کلیل و
قفل.
- اسکنه (Êskênê-e): پیککرن (بۆ
داروباری لکاره).
- اسکیزه (Êskîzê-e): جوتک
- هاڤیتتین دهواریا.
- اسن (Esen): جلکی بهروپشت،
جلکی قاژی - گوندوریت باژیری
(فارس).
- اشپیل (Eşpîl): خهزئ ماسی.
- اشتاد (Eşlad): ناڤی فريشته کى یه
د ئایینی زهردهشتی دا و ناڤی
روژا بیست و شهشی یه ژ هه
هه یقه کا سالا هه تاڤی.
- اشتر گاو (Uştur gav): زهرافه،
(شترگاف پلنگ) پتر لکاره، ژ
بهر کو گه رده نا وی وهکی یا
هیشترئ یه و شاخین وی وهکی
بین گاینه و رنگی وی ژى مینا
پلنگی پنی پنی یه.
- اشترلک (Uşterlek): کهردیکل،
کو بهره بی دیژئنی (نعام)،
ههروهسا د فارسی دا (شترمرغ)
پتر دهیته بکارئینان.
- اشتک (Êstek): قوماتک (ئه و
پهروکی کو نويزادهی دناڤ را
دیچن).
- اشتلم (Uştulum): زۆر و سته م -
قه ره بالغ و هه شترحۆت.
- اشرفی (Eşrefî): جۆره کى پارى زىرى
بى ئیرانى کو د کهفن دا دهاته بکار

- ئېنان و كېشا وی بهرامبهر (۱۸)
نوكا - زاراو كه د پېشانى دا زېړنگر
بكار دئین - بوو.
اشك (Eşk): رۆندك - چپكین
ناقی.
اشكاف (Êşkaf): دهرز، كه لشت،
شكه - كون - كهنتورا پهرتووك و
ئامانا.
اشكافتن (Êşkafte): دهرزین -
كه لشین - كونبوون - دهرزاندن -
كه لاشتن - كون كرن.
اشكفت (Êşkift): ئه و تشتنى كو
دهرز قى كه فتى يان هاتیه
كه لاشتن يان هاتیه كونكرن، بو
نمونه هه گهر كونهك ل چىای ببیت
دبیرئى (اشكفت) یا كو ئهم
دبیرئى «شكهفت».
اشكل (Êşkêl): هه سپى كو دهستى
وى بى راستى و پى وى بى چه پى
سپى بن - فیل و حيله - قه لپ،
سه خته.
اشك میغ (Eşkê mîx): باران،
چپكیت بارانى.
اشكنه (Êşkene-ê): ناقى
خوارنه كى به - ناقى ئاوازه كى به ژ
موزىكا كه فنا ئیرانى -
بادان (بادانا بسكى).
اشكوفه (Uşkufe-ê): كوليلكا
دارى كوبه رى بهلگا دبشكفن -
هلاقتن (دل رابوون).
اشنوسه (Êşnûse-ê): بېهنشك،
(اشنوشه، شنوشه، شنوسه،
وستوسه، ستوسر) ژى لكارن.
اشو (Eşo): زهلامى دلپاك و پيروز
و ب وژدان - بههشتى.
اشيهه (Eşîhe-ê): شهينا هه سپى،
(شيهه) ژى دئیتته بكارئینان.
اصفهان (Êsfehan): كوما
سوپاه (اسپاهان) - ناقى باژيره كى
مه زنى ئیرانى به كو دبه سهنه رى
پاريزگه ها دهه ئى یا ئیرانى - ناقى
ئاوازه كا موزىكى به.
اصفهبud (Êsfehbud): اسپهبد:
فه رماندى سوپای.
اعزام (Ê'zam): د فارسى دا ئانكو
هنارتنا كه سه كى بو جهه كى.
اغلیسون (Êxlîson): كه سكوسور،
كه سكوتالا (قوس قرح).
افت (Uft): كهفتن - كیمى، كیم و
كاسى.
افتادن (Uftaden): كهفتن (چ ژ
جهه كى خوه بهاقتنه ئهردى و

- بکه‌ثیت، یان ژى ژ زیده
وهستیانی خوه لسه‌ر پیت خوه
نه‌گرت).
افتالیدن (Êftalîden): ره‌شانندن -
په‌لاته‌کرن - دراندن - که‌لاشتن.
افچه (Efçe): هه‌لامه‌ت. هه‌روه‌سا
(مترس، مترسک، هراسه، داهل)
ژى د زمانى فارسى دا دئینه بکار
ئینان.
افد (Efd): سه‌یر، عنتیکه.
افدر (Efder): مام (برایى بابى)،
هه‌روه‌سا برازا ژى لکاره (چ کچ
بت، چ کوپ). هندهک جارا (اودر
یان ژى اخدر) بکار دئینن.
افددم (Efdum): دویمه‌ی،
سه‌ره‌نجام.
افراس (Efras): کاریز - کانى.
افزون (Efzûn): زیده، پتر.
افسر (Efser): تانج (کولاقى
شاهینى) - پله‌کا له‌شکه‌رى یه.
افسردن (Efsurden): چرمسین -
سار بوون - جه‌مسین - دلسار بوون
- خه‌مگین بوون.
افسوس (Efsûs): زولم و سته‌م -
خه‌م و کوفان - ترانه و یارى.
افسون (Efsûn): فیل و حيله -
قه‌لپ، سه‌خته.
افشار (Efşar): مالکه‌کا
تاو‌لن (تاو‌له جوره‌کى یاریى یه) -
ناقى ئاوازه‌کا موزیکا ئیرانى یه -
تائیفه‌کا نه‌ژادى تورکایه کول
نازه‌ربایجانا ئیرانى و قه‌زوین و
که‌رمانى دژین کو (نادر شاهى
ئه‌فشار - ئه‌وى کول سالا
۱۱۰۰ کۆچى ژ دایک بووى و ل
سالا ۱۱۴۸ کۆچى بوویه شاهى
ئیرانى و ل سالا ۱۱۶۰ کۆچى
هاتیه کوشتن - ژ قى تائیفى بوو).
افشک (Efşek): خوناڤ.
افشون (Efşûn): سى تلک و
مله‌یپ.
افشه (Efşe-ê): سافار - دانقوت.
افغان (Efxan): هه‌وار - ئاخینک -
زیمار.
افگار (Efgar): که‌سیره، وهستیای
- خه‌مگین - بریندار.
افندیدن (Efendîden): شه‌رکرن -
هلی‌خستنا شه‌ر و شه‌ره‌نیخا.
اقبیل (Êqbîl): ئقبال، به‌خت -
خوه‌شبه‌ختى.
اکبیر (Êkbîr): پیس، کریت.
اکدش (Êkdêş-Ekdeş): دوقور،

- گیانه‌وهر یان مرۆڤی کو ژ دو
نەژادا بیت (دهیک ژ نەژادەکی و
باب ژ نەژادەکی دیتەر).
اکنون (Eknûn): نەۆ، نوکە، نەها.
(کنون و نون) ژێ لکارن.
اکوان (Ekvan): گولا نەرغەوان -
گونه‌هکار - ناڤی دێوه‌کی یه د
داستانین شه‌هنامی (شاه‌کارا
نەبولقاسم فردوسی) دا کو دگەل
روسته‌می شهر کر و هاته کوشتن.
اگر (Eger): هه‌گەر، هه‌که. (گر و
اُر) پتر لکارن ب تایبه‌تی د
هۆزانا دا.
اگرچه (Egerçê): هه‌رچه‌نده،
هه‌که‌رچی.
الاخن (Elaxûn): ئاواره و
دەربە‌دەر.
الام (Ulam): ئەڤ په‌یشه ژ تورکی
یا مه‌غولی هاتیه وه‌رگرتن و ل
سه‌ر ده‌می قه‌ره‌قبونلو و قه‌جه‌را
که‌سه‌ک هه‌بوو کو به‌لاش خزمه‌تا
مه‌ئمووری دیوانی دکر و ری نیشا
وی مه‌ئمووری ددا ژ گونده‌کی بو
ئیکتی دی کو دگوتنه وی که‌سی
یان وی ری نیشاندەری: «الام».
الاو (Elav): گۆری یا ئاگری.
- البا (Ulba): خوارنه‌که کو پیک
ده‌یت ژ دل و میلاک و پیشازین
لبەر دوه‌نی سۆرکری. (قلیه پوتی
و حسرة‌ الملوك) ژێ لکارن.
الباد (Êlbad): کویرنج.
الپر (Elper): زیره‌ک - فیتل باز.
الجهت (Elçext- Elcext): هیشی
- چاهه‌ری (بو وی که‌سی ده‌يته
گوتن یی کو چاهه‌ری ول هیشی
بت کو دی خه‌لکه‌ک هه‌ر تشتا
ده‌تی، بلا نه‌ی پیدشی بیت ژێ).
الدنگ (Eldeng): بی‌عار - که‌دوهر
- کولانی (یی کول کولانا مه‌زن
ببیت و هه‌ر رۆژ ل مالا ئیکی
بخۆت و قه‌خۆت).
الرد (Elerd): توپه‌کا مه‌زنه‌ کو ژ
ریسی ده‌يته چیکرن و بو
قه‌گوه‌استنا (کا، شینکاتی،
سلک و.....هتد) بکار دئین.
الست (Elest): ران، ره‌هن.
الفختن (Elfexten): کۆمکر،
خرقه‌کرن. (الفاختن، الفخدن،
الفغدن، الفنجیدن) ژێ لکارن و بو
جه‌ی کۆمکرنی په‌یقا (الفنجگاه:
Elfencgah) بکار ده‌یت.
الفیه (Elfiye): ده‌زگه‌هی گوه‌نیلی

الواط (Elvat): زهلامی بیعار -
فهلپته و کولانی.

الوس (Elûs): سپی - ههسپی سپی.
الیجه (Elîce): جوړه کئی پهړوکئی
گه خگه خئی نارمیشی یان هریی یه
کوب دهستی چیدکهن.

امرداد (Emurdad): ناڅی
فرېشته کئی یه د ئایینی زهردهشتی
دا - ناڅی روژا ههفتی یه ژ ههر
ههیشه کا سالا هه تاڅی - هه یڅا
پینجی یا سالا هه تاڅی
یه (مرداد).

امرود (Emrûd): هرمیک.
امروز (Êmrûz): ئه ثروکه (روژا کو
ئهم تیدا)، بیتی پیتا (زا ژی
گه لهک بکار دهیت.
امروزه (Êmrûzê): څی زهمانی،
څی سهردهمی.
امسال (Êmsal): ئه ث ساله (سالا
کو ئهم تیدا).

امشاسپند (Emsaspend):
فرېشته. د ئایینی زهردهشتی دا
ناڅی ههر شهش فریشتین مهزنین
پله یهک (بهمن، اردی بهشت،
شهریور، اسپندارمذ، خرداد،
امرداد) بوو، و مهزنی څان ههر

بی زهلامی. «الفیه شلفیه»: ناڅی
په رتوکه کئی بوو یا پری وینین
رویس و دلبر کو «حکیم ازرقی
شاعر» پو «طغان» شاهی سه لجوقی
به رهه ف کربوو و ناڅی وئ کربوو
[الفیه (کیر) و شلفیه (قوز)]،
ههروه سا هندهک دبیزن «الفیه و
شلفیه» ناڅی دو ژنا بوویه.

الک (Elek): بیژنیک.

الک دولک (Elek dulek): یاری
یه کا بچوبکایه کو ئهم دبیزینی
(ترانی).

الکی (Elekî): کارئ بیهوده -
ئاخفتنا کوراستی بو نه بت، (ئهم
د کوردی دا لشوبنا څی په یڅی،
په یڅا «ژقه ستا» بکار دئینن).

الگو (Ulgû): غمونه (خه یات و
پتلا ف چیکه ر پتر بکار دئینن).

الم شنگه (Elem şengê):
قهه بالغ، هو سه، دهنک و دؤر.

النکو (Elengû): بازنک (ئهوئ کو
ژنک پو جوانی دکه نه دهستین
خوه). (دستبند و دستیاره و دست
برنجن) ژی لکارن.

الوار (Elvar): دهپی پان و درپژ و
ستویر.

- شەش فریشتا (سپنتامینو) بوو کو
پاشان ناڅی (ئاهورامهزدا) دانانه
سه.
- امشب (Êmşeb): ئیشەف، ئەف
شەفە (شەفا کو ئەم تیدا).
امل (Ummul): کەڤنەپەرئیس (پتر
بووان ژنکا بکار دەیت یین کو
هیشتا گریدای ب داب و نهریتین
کەڤن قە بن).
امیان (Emyan): چزدانکا
چەرمی (چزدانکا پارا).
انار (Enar): ەنار.
انار بن (Enar bun): دارا ەناری.
انارستان (Enarêstan): باغی
ەنارا.
اناهیتا (A-Enahîta): پیس
نەبووی (پاک) - ناڅی فریشتەکی
بوو کو وهکیلا ناڅی بوو کو پاشان
گوتنی (ستیـرا زوهره)؛
(اناهید)ژی لکاره و (ناهید) ژي
کورتکری یا وی یه - ههروهسا
ناڅی پەرستگه ههکی بوویه ل
هه مه دانئ و ل سه رده می
«هه خامه نشی یا» - پهرتووکا
ناڅیستا، اناهیتا ب کچه کا جوان
دایه نیاسین.
- انبار (Enbar): عنبار.
انبارک (Enbarek): جه بلخانه،
ئەف ناڤه ل سه رده می ساسانیان بو
عنبارا چه کی دهاته گوتن، و ئەوی
کو لهر دراوه ستا دگوتنی (انبارک
سالار، یان ژي انبارک بذ).
انباز (Enbaz): ههفتا - ههفتکار -
شریک.
انباشتن (Enbaşten): عنبارکرن،
خەزنکرن.
انباغ (Enbax): ههفتا - ههفتکار -
شریک - ههوی (دهمی زهلام دکه ته
دوو یا چه ند ژن، ئەو ژن دینه
ههویین ههفت).
انبان (H-Enban): ەنبان.
انبردست (Enburdest): پلا ییس،
کیلتان.
انبره (Enbere): گیانه وهری کو موی
بان هریا وی وی وهربابیت -
ههسپ و حیشتری کو ناڅی پی
دکیشن.
انبست (Enbest): مه یین،
جه مسین، قه رسین، رهق بوون (بو
ماس و شیر و خوینی دهیته
بکارئینان).
انبهله (Enbele): ته مه رهند (فیقی

انجیر بن (Encîr bun): دارا	یہ کہہ).
ہیژیری.	انبوب (Enbûb): بہرک و مہحفویر
انجیردن (Encîrden): کون کرن.	یان ہر تشتہ کی کو بیٹہ
انجیرہ (Encîrê): کون (پتر بڑ کونا	رائیخستن.
قونج بکار دھیت).	انبودن (Enbûden): ئافراندن،
انجین (Encîm): پرت پرت کری.	چیکرن، خولقاندن - چنین (گول
انچوچک (Ençûçek): دندکا	چنین) - سفتاندن (وہ کی نشینکین
ہرمیکئی - ہر تشتہ کی ہویر یان	مالی دہمی کو لسه ریک
بچویک - مروقی بہژن کورت و	دسہفتین) - خرڤہ کرن و تژی کرن.
ہویر (قہ زم).	انبوہ (Enbûh): پر، گہلہک - ئالوز
انداختن (Endaxten): ئیخستن -	و دناقیکرا.
هاختن - رائیخستن.	انبوییدن (Enbûyîden): بیہن
اندازہ (Endazê): چہنداتی -	کرن.
قہ دارہ - قہ در و قیمہ ت.	انبیس (Enbîs): گہنم یان نوک
انداوہ (Endavê): مالنج -	و.....ہتد، کو گیرہ کری بن و دابنہ
شکایہ ت.	بای.
اندخس (Endexs): پشتہ فان.	انتر (Enter): جوڑہ کی مہمیونکایہ
اندخسوارہ (Endexsvarê): کہلہ.	کورانیٹ وئ د بی موبنہ و کوریا
اندر (Ender): ہوندر، ژ ناڤدا -	وئ درپژہ و سیرکباز بڑ کہ ناندنا
ہندہ جارا دبیتہ پیشگر و ب	خہلکی، وانا فیڑی کارین سہیر و
ہہردو و رہنگین (اندر، در) ل	کہ نیلوک دکن.
پیشی یا (فعل) ی دئین و جارا	انجمن (Encumen): جقات.
ژی دبیتہ پاشگر و بدویف	انجوخ (Encûx): کوریشکین
(ناڤ) ی را دھیت و ئانکوا (زپ)	سہروچاڤا یان لہشی ل ژیر
ددهت، وہ کی (پدر اندر =	کارتکرنا پیری.
زرباب).	انجیر (Encîr): ہیژیر - کون.

اندربای (Enderbay): کورتکری	و خه‌مگین.
یا په‌یقا «اندربایست» ه، ئانکو:	اندوختن (Endûxten): خرڅه‌کرن،
پیندځی، پیوېست.	کوژمکرن، جه‌ماندن.
اندرخور (Enderxor): هه‌ژی، ب	اندول (Endûl): به‌ړک.
سه‌رڅه، لایق.	اندوه (Endûh): خه‌م - کوڅان -
اندرز (Enderz): په‌ند، شیره‌ت -	که‌سه‌ر.
وه‌سپه‌ت، چیکا‌یه‌ت.	اندوه‌زدا (Endûh zuda): ئه‌و
اندرزگر (Enderzger):	تشت یان ئه‌و که‌سې کو خه‌ما کیتم
نصحه‌تکه‌ر - ل سه‌رده‌می ساسانیا	بکه‌ت.
دگوته‌ه‌ مسته‌شار (راوېژکار)ی.	اندوه‌فزا (Endûh feza): ئه‌و
اندروا (Enderva-derva):	تشت یان ئه‌و که‌سې کو خه‌ما زیده
سه‌رنوخین - هلاویستی -	بکه‌ت.
سه‌رگه‌ردان.	اندوه‌گسار (Endûhgusar):
اندروب (Enderûb): گـوړی	خه‌مخور - خوه شریک زانین د
یاتی (جوړه‌کئی ئیشا پوېستی یه).	خه‌مین ئیکئی دی دا - ئه‌و که‌سې
اندرورد (Enderverd): شه‌لواری	کو دل‌ه‌ی دلی که‌سې دلمای دده‌ت.
کورت.	اندوه‌گین (Endûhgîn): خه‌مگین،
اندرون (Enderûn): هوندر، ژ	دلته‌نگ.
ناقدا.	اندی (Endî): ب هیځی بوون - سه‌یر
اندک (Endek): پیچ‌چه‌ک،	- هه‌روه‌سا ئانکوا «بوو - بلا
کیتم. [اندک اندک = پیچ پیچه،	بیت (باشه) - ماژخوه‌نه - به‌لکی»
کیتم کیتم].	ژی دده‌ت.
اندک خور (Endek xor):	اندیشمند (Endîşmend): خودان
کیمخواره.	هزر، ره‌وشه‌نفکر، ره‌وشه‌نبیر.
اندمه (Endeme): بیرئانینا خه‌مین	اندیشه (Endîşê): هزر - دالغه -
که‌څن - گوته‌نا سه‌ره‌اتیپین نه‌خوه‌ش	گومان - ترس.

- انر (Ener): هەر تشته‌کی کریت و پیس - ترسناک.
- انژه (Enje): نیسک.
- انفست (Enfest): ته‌قنی ته‌قنپیرک، ته‌قنی داپیروشکی.
- انگ (Eng): زرکی‌تک - می‌شا هنگ‌قینی - دۆب (دۆبا هنگ‌قینی) - ئافا فیقی (عصاره) - بۆریکی‌ت کوژ ته‌قنی هاتبنه چیکرن و دناڤ دیواری یانژی ل بن ئه‌ردی را بۆ شه‌گوه‌استنا ئافنی ده‌ینه بکارئینان.
- انگار (Êngar): هه‌روه‌کی، هه‌چکو.
- انگاره (Êngarde): چی‌شانوک - چیرۆک - سه‌ره‌اتی.
- انگاز (Engaz): ئالاف.
- انگبن (Engubîn- Engebîn): هینگ‌قین یانژی هه‌ر تشته‌کی شرین.
- انگرده (Engurde): تلپا تری.
- انگروا (Engêrva): هه‌قشی.
- هه‌روه‌سا (زاغه و آغل) ژى ده‌ینه بکارئینان.
- انگر مینو (Enger mînu): انگره مئین یوه: روحا خرابکار (ئه‌هریمه‌ن)، د ئایینی
- زه‌رده‌شتی دا ریبه‌ری خرابیی و نیشانا شه‌ر و فه‌ساد و پیسیی و سه‌رۆکانیا پویچی و کریتاهی و تارباتیی یه.
- انگژ (Engêj): بیتر، مه‌ریل.
- انگشت (Engušt): تبل، تل (تلین ده‌ستی یان پیی).
- انگشت (Engêšt): ره‌ژی.
- انگشتال (Engêstal): نه‌خوه‌ش، نه‌ساخ.
- انگشتر (Engușter): گوستیرک.
- انگشت شمار (Engušt شمار): کیم (ته‌مه‌ت تلین ده‌ستا).
- انگشته (Enguște): مله‌پ.
- انگل (Engul): تلین ده‌ستا.
- انگور (Engûr): تری؛ لی هه‌گه‌ر نه‌گه‌هشتی بیت دبێژنی «غوره Xûrê».
- انگورستان (Engûrêstan): ره‌زی تری. هه‌روه‌سا (تاکستان، موستان، رزستان) ژى گه‌له‌ک لکارن.
- انگور فرنگی (Engûr ferengî): درى، تری ره‌شک.
- انگورک (Engûrek): بۆ بچوبک کرنا تری ده‌يته‌گوتن - جوړه‌کی

تهڻپيرکايه - بيبیک (بيبيکا چاڻي).	رهنگ (لون).
انگوری (Engûrî): يا	اوباردن (Obarden): داعويران.
تری (مه بهست ژئ ټه و مه يه يا کوژ	اودر (Evder): مام (برايي بای).
تری دهيتته چيکرن) - يا	اور (Ever): خه بهر، جنيو، قه سين
باژيري (انگوريه، انگورا، انقره،	کريت، فه حش.
آنکارا، پايتهختي تورکيا) کود	اورا (E-Uvra): که له.
کهڻ دا لڅي باژيري جوړه کي	اورمزد (Ormezd): کورتکري يا
شالا دهاته چيکرن و يا ناقدار بوو	ټاهورامه زدا (خودايي ټيکانه) -
ب شالا نه نگوري.	ناڅي ستيرا موشته ري به - ناڅي
انگيختن (Engîxten): لڅاندنا	فريشته کي به - ناڅي روژا ټيکي
تشته کي ژ جهي وي - دانه کاري -	به ژ همي هه يقين سالا هه تاڅي.
ناراندن.	بو زانين هه روژه کي ناڅي خوه
انگيزه (Engîzê): نه گهر، سه به ب.	هه بوويه کو ټه و ژي نه ځانه:
انوشه (Enûşe-ê): نه مـ،	«اورمزد - وهمن - اردي بهشت -
هه رده مي، هه رده م شين.	شهربور - سفندارمزد - خور داد -
انيران (Enîran): ناڅي فريشته کي	امرداد - ديبادر - آدر - آبان -
يه د ټاييني زه رده شتي دا کو	خير - ماه - تير - گوش - ديمهر -
وه کيله ب ژن ټيناني - روژا سيهي	مهر - سروش - رشن - فروردين -
يه ژ همي هه يقين سالا هه تاڅي -	ورهرام - رام - باد - ديبدين - دين
بي نه ټيراني - ژ بلي ټيراني.	- ارد - اشتاد - آسمان - زامباد -
انيسان (Enîsan): چيڅانوک -	مانترسفند - انارام».
ناخفتنن دره و بيهوده.	اورنگ (Evreng): تهخت (تهختي
انين (Enîn): گوزکي بچوبکي کوژ	شاهيني) - عه قل و زانين -
تهقني هاتبيته چيکرن.	مه زناتي و جواني.
اوام (Evam): دهين، قهر -	اوستام (Ostam): زين يان لغاڅي
	هه سپي.

اوشنگ (Evşeng): رستا کو جلکا پیچ داددهن.	ایدون (İdûn): نوکه، ئەف دەمه - قێره - ئاها هوڤسا.
اولنج (Olênc): ئوبشیی تری کو تلیپن تری پیڤه نه مابن.	ایر (Êyr): قونیر و پرسکین هویر - ئالافتی گوھنیلپی زه لامی (کیر).
اویارقلی (Evvarqulî): ده به ننگ.	ایرمان (Êyrman): میهقان.
اهتوخشی (Uhtûxuşî): یان ژى اهنوخشی: صنعه تکار.	ایزد (Îzed): خودا.
اهران (Ehram): ته به رک.	ایستادن (Îstaden): راوه ستیان.
اهرم (Ehram): لهازه.	ایشان (Îşan): ئەو (جهناقى کۆم بو که سین سیی یین نه دیار)، ههروه سا وهک ریزگرتن بو (جهناقى کت بو که سین سیی یین نه دیار) ژى دهیت.
اهمر (Ehmer): طوری، توبری.	ایدا (Eymed): گیسن (جوتیار بو قلیب کرنا زه قیپ بکار دئین).
اهوار (Ehvar): سه رگه ردان، حه یران.	این (În): ئەفه (جهناقى نیشان دانى بو نیزیکیى)، ئەف جهناق هه کهر ببیته کۆم، بو مروڤا دى (اینان) بکار ئین و هه کهر کۆما گیانه وه را یان تشتا بیت دى (اینها) بکار ئین.
ایاره (Eyare): بازنگ، ده ستیه ند.	ایوار (Êyvar- Êyvare): ئیفار.
ایاز (Eyaz): فینکه بایب کوب شهف دهیت.	ایواز (Êyvaz- Êyvaze): خه ملاندی.
ایازی (Eyazî): خیلی، پۆشی (پاتى ره شی کوژنک ب سه ر چاقى خوه داددهن).	
ایتکین (Ît-Êytkîn): خودانى خانى.	
ایتوک (Ît-Êytûk): موژده، مزگینی.	
ایدر (İder): قییره، ل قییره - نوکه، نها، نهو، نهه.	

ب(Ba): تیپا دووی یه ژئه لفا بییا

زمانی فارسی. هندهک جارا دهیته

گوهارتن بۆ تیپا (و)، وهکی:

(باز: واز = شهکری. یان آب: آو

= ئاف)، و هندهک جارا دبه

(ف)، وهکی: (ابزار: افزار =

ئالاف)، و ل هندهک جهان دبه

(م)، وهکی: (غژب: غژم = لبا

تری) - ل دهستپیکا کاری فهрман

ژی دهیت، وهکی: (برو: ههپه).

با(Ba): ئامرازێ په یوهندی

یه (دگهل) - کورتکریا په یقشا

(باد)ه؛ ئانکو: بی، بیت،

وهکی (زنده با: ساخ بی، هه

بژی) - پیشگره که د زمانی کوردی

دا بهرامبهر (ب)ه، وهکی:

(باهنر «ب هونه»، با ادب «ب

ئه دهب» و..... هتد) - کورتکریا

(ابا) یا عه ره بی، وهکی: (ابا

جعفر: با جعفر، ابا سعید: با

سعید و..... هتد).

با آفرین(Ba aferîn): ههژی

په سندانێ.

با ارز(Ba erz): گرانبها، ههژا،

به ریز.

باب(Bab): باب - ههژی، لایق، ب

سه رقه - نسبه ت، حق، وهکی

دبیژن ب نسبه ت یان ده رحه قا

فلان تشتی، د فارسی دا دبیژن

(در باب فلان چیز) - بۆ پیشانی

بکار دهیت بهرامبهر (۶۰) شیت

گهزایه.

بابا(Baba): باب، باپیر، پیره میتر.

بابزن(Babzen): سیخا که بابا.

بابک(Babek): کورتکریا په یقشا

(باب)ه ئانکو بابێ بچوبک -

په روه رده کهر - جهی باوهریی و

شول بنه جه.

- بابو (Babû): كـــورتكـريا
په‌يشا (باب) ه ئانكو بابى بچويك
- دەر ویش يان مەزنې دەر ویشا.
بابوته (Babûte-ê): گوزكى پرى
ثاڤ.
بابيزان (Babîzan): باوه‌شينك.
باتره (Batere-ê): دەر - بازنه.
باتنگان (Batêngan):
باجانرەشك.
باج (Bac): باج، خويك - گوتار -
ئيك ژ مەراسيميت ئولى يين
زەر دەر شتى يا - تارياتى و بى
دەنگى ل دەمى دەستپيكرنا
مەراسيمەكا ئولى - هەر وەسا ئەو
دوعايين كو هيدى و لېن ليڤاڤه
دخوبن - ناڤى ئيك ژ نڤيژين
زەر دەر شتىا «سروش باج» ه ئانكو
گوتنا سروش؛ ئەو ژى دەمى
سپيدى ژ خەو رادېن و پشتى
دەست و رويين خوە دشون ڤى
نڤيژى بجه ديين.
باجريزه (Bacurbuze-ê): هەژى -
كەسى كو بشيت سەرپەرشتى يا
هنده‌كين دى بکەت.
باخت (Baxt): دۆرا (خسارەت بوو).
باختر (Baxter): رۆژئاڤا، پەهلەڤى
- يا بۆ (باکور) بکاردئينان.
باخه (Baxe-ê): کويسەله.
باد (Bad): با (هەوايى کو بلڤلقت).
- وەرمتنا جەهەكى ژ لەشى لدەمى
ئلتیهابى - دفنبلندى (غرور) - بۆ
دوعايى بکار دهيت ب ئانکوبا
«بى»، وهكى: (زنده باد: ساخ
بى، ساخ بت، هەر هەبت، هەر
بژيت).
باداباد (Badabad): لشوينا ڤى
رستى دهيت: (چ دقه‌وميت بلا
بقه‌وميت).
بادافراه (Badefrac): سزا.
بادام (Badam): باهيڤ.
بادام بن (Badam bun): دارا
باهيڤى.
بادام سياه (Badamê siyah):
دړکيه بۆ چاڤى دلبرى.
بادبان (Badban): ئەو خيڤه‌تا کو
دئىخنه به‌له‌ما دا بلڤلقت، بعەرهبى
دبيژنى (شراع).
باد بدست (Bad bêdest): دړکيه
بۆ مرۆڤى رویت و دەستڤاله و بى
شۆل.
بادېر (Badber): دړکيه بۆ مرۆڤى
مەدحۆک و چوژى نه‌ئيت.

باد پروت (Badê burût): درک‌هیه	هەر رۆژ). بادزن (Badzen): باوه‌شینک و پانکه.
بۆ که‌سێ کوژ بلی خوه که‌سێ نه‌بینت (خوه گه‌له‌ک مه‌زن دبینت). بادبز (Badbez): پاییز (وه‌رزێ پاییزی).	بادسار (Badsar): عاقل سڤک - وه‌کی بای (مه‌به‌ست ژێ بۆ چوونێ).
بادپا (Badpa): درک‌هیه بۆ ب حیل ریشه‌چوونێ (پتر بۆ هه‌سپی بکار ده‌یت).	بادسنج (Badsenc): درک‌هیه بۆ که‌سێ کو د هزرا دا دگه‌هته ئارمانجین خوه - ئالافه‌که کو پلا له‌زاتی یا بای دیار دکه‌ت و به‌ره‌بی دبیتزنی (میزان الریاح).
بادپهما (Bad pēyma): بنیره بادپا - بۆ مروڤی بیکار و مفلس و دره‌وکه‌ر و پرپیژ ژێ لکاره.	بادکنک (Badkunek): پفدانک - میزدانک، میزدانک (مثانه).
بادخیز (Badxîz): جهێ کو گه‌له‌ک با لێ به‌یت.	باد گند (Badê gund): ئیشا «فتق»، وه‌رمتنا کو دکه‌فته گونا.
باد دار (Bad dar): وه‌رمستی - درک‌هیه بۆ مروڤی خوه مه‌زن بکه‌ت - هه‌روه‌سا کارێ فه‌رمانه و ئانکو: وه‌سا هزر بکه‌ کو بایه. یان ژێ: چو هزرا ژێ نه‌که.	بادل (Badêl): دلێر، دلاوه‌ر، عه‌گید، میترخاس.
باد دست (Bad dest): که‌سێ کو گه‌له‌ک پارا سه‌رف بکه‌ت.	بادنجا (Badêncan): باجانره‌شک.
بادرم (Badrem-rum): بیهوده - بی کارتیکن - فه‌مای.	بادنا (Badnema): ئالافه‌که کو دادننه د رتیا بای دا، دا بزنان کا با ژ کیژ ره‌خی فه‌ ده‌یت.
بادرو (Badro): خانیی هاقینی کو هه‌رچوار ره‌خین وی با تیڤا بیت و بچیت.	باد نوروژ (Badê nûrûz): بایێ بهاری - ناڤی ئاوازه‌کا موزیکی یه.
بادروزه (Badrûzê): هه‌رۆک (یی)	بادوود (Bado bûd):

- دښلندى (غرور).
بادوبید (Bado bîd): بڼ سوود،
 بڼ مفا، بڼهوده.
باده (Bade-ê): مډى.
باده پرست (Badê perest):
 مډيقه خور - مډى پډرئس.
بار (Bar): (بار) ښ هلگرتنى -
 بچوبک د زکى دهیکى دا - بهرى
 دارى (فيقى) - سفر يان هر
 که رهستى کانى کوب زيرى يان
 زيقى هاتبيته طام دان - کيميايا
 کوب زهقيى وډرکهن - جار،
 که پډت (ټيک جار، دو که پډت) -
 بو مه زناهيى دگهل ناقيى خودى
 دئيت کو کورتکريا (بارىء) يا
 عه ره بى يه، وهکى (باراله - بارىء
 تعالى) - روخسه ت، ئزنه، ثانهه
 - پاشگره و ټانکوبيا کنار و تزياتى
 يان مشه ييى دده ت،
 وهکى (جوببار، رودبار) - ههروه سا
 هاتيه ژ «باريدن - بارين»، وهکى
 (اشکبار: روژندک ريژ، خونبار:
 خون ريژ).
باراه (Barah): که سى کول رييه کا
 راست بچت - ب وژدان.
بارجامه (Barcamê): جهال - تيږ.
- باردار (Bardar):** دارا ب بهر -
 ژنکا ب تشت (حال) - گيانه وهري
 ټافز.
بارديچ (Bardîç): داره کى دريژ کو
 ريتاله کا پډوکی ب سه ري وى
 فهدکهن و وى پډوکی تډر دکهن و
 تهنويږى پڼ پاقت دکهن.
بارک (Barêk): کورتکرى يا
 (باريک)، ټانکو زراف.
بارکش (Barkêş): باربه ر (حمال)،
 ههروه سا بو گيانه وهري و عه ره بانى
 و ترومبيلى ژى دهيت يڼ کو
 بارى بکيشن.
بارکش (Barkeş): خه مگين،
 خه مخور، خه مدار.
بارگاه (Bargah): ژ دو پډيشين
 (بار = روخسه ت) و (گاه =
 پاشگرى جهى، جه) پڼکها تى يه،
 ټيکرا ټانکو ټه و جهى کو شاه
 روخسه تى بده ته خه لکى کو وى
 لى بيڼن.. لقي داويى ټه ف پډيقه
 هه ر ب قى ټانکوبى د نا ف مه
 کوردا ژى دا پډيدا بوويه، لى ټم
 (باره گهه) بليث دکين.
بارگين (Bargîn): هه ر تشتى کو
 ټافى تيډا يان ل پشت خرڅه

بکهن، وهکی: سکر، چال.

بارو (Barû): دیواری کسه لهی، شویره.

باروا (Bareva): ههژی، ب سهرقه، لایق.

بارور (Barver): بنیره (باردار).

باره (Bare-ê): ههسپ - تهرز و شیواز - ب نسبهت، دهرهق (ب) نسبهت فلان تشتی یان دهرهق فلان تشتی) - جار، کهپهت - پاشگره و ئانکویا ههژی کرنی ددهت، وهکی: (زنباره = کهسی کو ههژی ژنکا دکهت. شاعر باره = کهسی کو ههژی هوزانفانا بکهت).

باره بند (Barê bend): گۆف، جهی کو ههسپا لی گری بدهن.

باریدن (Barîden): باران - گژلوک - بارین - بهفر بارین.

باریک (Barîk): نازک - لهغه - زراف.

باریک بین (Barîk bîn): زیرهک، هوشیار.

باز (Baz): پیشگره و ئانکویا وی ب وی پهیقی شه گریدایه یا کو بو دیته پیشگر، وهکی (باز آمدن = هاتنه شه، باز آوردن = بینانه شه،

بازیافتن = دیتنه شه) - کاری فرمانه ژ (باختن = دۆراندن) - ئانکویا دۆراندی یان یاریکه ددهت وهکی لدویف هندهک پهیقا دهیت، وهکی: (جان باز = کهسی کو گیانی خوه گۆری تشته کی یان کهسه کی یان ئارمانج و دۆزه کی بکهت، سرباز = ئه و کهسی کو ژ بو خاترا تشته کی یان کهسه کی سهری خوه ژ دهست بدهت؛ حقه باز = کهسی کو یاریا ب حیلا دکهت (حیله کهر)، کبوتر باز = کهسی کو یاریا ب کوترکا دکهت - شه کری (دژی گرتی) - بازی (ناقی فرنده کی نیچی ری یه) - ژ سهری تبلا تا نه نیشکی.

بازار (Bazar): بازار، سوپک (جهی کپین و فروتن تشتا)، ههروه سا بو قه یسه ری ژی دهیت.

بازارگان (Bazargan): بازارگان (تجار)؛ هه ژ قی پهیقی یه: (بازرگانی = تجارة).

باز آورد (Bazaverd): خه لات (ئه و خه لاتین کو لده می کهسه کی ژ وهغه ره کی بزقریته شه، بو هه قال و نیاسین خوه بینیت)، (ره آورد،

بازرستن (Bazresten): نازادبوون،
رزگاربوون، قورتال بوون،
فهرهستن.

بازماندن (Bazmanden): د جه
دا مان - پاشقه مان - وهستیان.

بازنشستن (Baznêşesten):
روینشتن، خوه دانه پاش ژ کاری؛
ههر ژ قی پهیقی یه: (بازنشسته
= خانه نشین).

بازو (Bazû): زهند (ژ ملی تا
نه نیشکی).

بازودادن (Bazû daden): درک یه
ژ هاریکاری کرنی.

بازوله (Bazûle-ê): جه نجر.

بازه (Baze-ê): څه کری -
گه لی (ناڅبه را دو چیا یا) - ناڅبه را
دو دیوارا، یان ژی پانی یا کولانی
- د زاراوی جوتیاری دا سنوری کو
دو زهقی یا یان دو لاتکا ژیک
جودا کهت.

بازهشتن (Bazhêşten): نازادکرن،
لی گه یران (به لا خوه ژیتفه کرن).

بازی (Bazî): یاری، گهمه.

بازیگوش (Bazîgûş): ترانه کهر،
که سی کو هه ردهم هه ژ یاریا
بکهت.

سوغات، ارمغان و پیشکش) د
زمانی فارسی دا پتر لکارن.

بازپرس (Bazpurs):

پرسیار کهر (کارمه ندی ریشه به ریښ
پولیس یا ن دادگه هی دهمی کو
گونه هباری پرسیار پیچ دکهن).

بازپس (Bazpes): ل پهی، لدویف.

بازیچ (Bazpîç): نهو زړزړکیڼ کو
به نداشت سهری بچوبکی څه دکهن
دهمی دلاندکی دا، دا بز خوه یاریا
پیچ بکهت.

بازجو (Bazcû): څه کوله (که سی کو
ژ تالیی دهوله تی څه ل
نه شکه را کرنا هندک نه پهنی یا
بگهریت).

بازداشت (Bazdaît): ریگری -
گرتن. ههر ژ قی پهیقی یه:
(بازداشت کردن = زیندان کرن).

بازدم (Bazdem): هه وایی کو
مروڅ یان گیانه وهر هلدکی شیت
دبیژنی (دم = dem)، و نه ف
هه وایه دهمی کو دهر دکه څیته ژ
دهر څه دبیژنی (بازدم).

بازدید (Bazdîd):
سهره دان (دیدار کرن).

بازرس (Bazres): چاقدیر.

باژرنگ (Bajreng): بهرگلیسکی

بچویکا - زهخمه (یین کوژنک
بسهر مه مکین خوه دادگرن).

باستار (Bastar): د کوردی دال

شوبنا «فلان» دهیت، فارس
دیپژن: (باستار و بیستار) و ئهم
دیپژن: (فلان و بیپژان).

باستان (Bastan): کهفن - بۆری -
دیرین.

باستان شناس (Bastan şenas):
شوبنوارناس.

باسره (Basere-ê): زهفی یا
به رههف بۆ چاندنی.

باسک (Basuk): باوشکین خهوی،
(خمیازه، دهن دره، فاژ، فاژ،
پاسک، پاشک) ژی لکارن.

با سنگ (Ba seng): ب سهنگ،
ب قیمهت، گرانبها.

باسواد (Ba sevad): ئهو کهسی کو
بزانت بخوبنت و بنقیست،
خوبندهوار.

باشام (Başam): پهرده.

باشامه (Başame-ê): عهبا -
دهرسوکا ژنکا.

باشتین (Baştîn): فیقیی کوژ داری
هاتبیته چنن - ناڤی گوندهکی یه

سهر ب باژیری «سبزوار» څه.

باشگاه (Başgah): حه وشهک یان
تالارهکی مهزن کو خه لکهک لی
خرقه بییت، چ بو وه زشکرنی بییت
یان ژی بویاریکرنی و
بیهنقه دانن، لی نوکه پتر بۆ
یاریگه ها وه زشی دهیته بکارین.
باشنگ (Başeng): ئوبشیی تری
یین هلاویستی ب دارمیوی څه (چ
هشک بت، چ هیشتا یین ته پ بت)
- خیاری مهزن کو جوتیاری
هلگرتبیت بۆ توفی.

باشنگان (Başengan): شیفا خیار
و گوندورا و تشتین ژفی رهنگی،
ههروهسا (جالیز و پالیز و باغتره)
ژی دهینه بکارئینان.

باغچ (Baxeç): بیسیره (تربی نیف
گه هشتی).

باغچه (Baxçe): باغی بچویک.

**باغ سیاوشان (Baxê Siya-
vuşan):** ناڤی ئاوازه کا موزیکا
که فنا ئیرانی یه.

باغ شهریار (Baxê Şehriyar):
ناڤی ئاوازه کا موزیکا که فنا
ئیرانی یه.

باغ شیرین (Baxê Şîrîn): ناڤی

سپینگی دکه‌فیتته سهر).	ئاوازه‌کا موزیکا که‌شنا ئیرانی یه.
بام (bam): بانئ خانی - سپیده زوی - د زاراوی موزیکی دا ده‌نگئ ستوبره (بم).	باغوش (Baxûş): گه‌ژین - نقۆبوون د ئافئ دا.
بامداد (Bamdad): سپیده زوی.	بافتن (Baften): راچاندن، قه‌هاندن.
بامره (Bamreh): ریکا کو دچیتته سهریانی (ده‌ره‌جک، پیسترتک).	بافدم (Bafdm): سهره‌نجام.
بامزه (Bamezzê): تام خوش.	باک (Bak): ترس.
بامس (Bames): پابه‌ند، گرفتار.	بال (Bal): زه‌ندکئ مروّقی، ژ ملی تا سهرئ تبلا - چه‌نگ (ئه‌ندامئ کو فرپنده پئ دفرن).
بام غلتان (Bam xeltan): باگوردان (پئ کو سهریانی پئ دگپرن).	بالا (Bala): سلال، بلند - به‌ژن.
بامه (Bame-ê): ره‌پئ درتژ. یان ژئ مروّقی ره درتژ.	بالاخه‌ره (Bêlexerê): په‌یقه‌کا شاشه کو د فارسی دا که‌فتیه کاری، به‌لئ هه‌رچه‌وا بت ئانکوئین (سهره‌نجام، وه‌لخصل) دده‌ت.
بان (Ban): ئیک ژ پاشگرتن خاوه‌نداری و پاریزفانیی یه و ئانکوبا (پاریزهر، خودانکه‌ر) دده‌ت، وه‌کی: (باغبان = که‌سئ کو سهره‌گوهیا باغی دکه‌ت، دروازه‌بان = گۆلچی، دژبان = که‌سئ کو زیره‌فانیی ل که‌له‌ئ دگرت) - بانئ خانی - کورتکریا (بانگ = ئاواز - هه‌وار).	بالش (Balêş): بالیفک، پالگه‌ه.
بانگ (Bang): ئاواز - هه‌وار - (بانگئ نقیژئ ژئ هه‌ر ژ فئ په‌یقئ هاتیه).	بالو (Balû): به‌هلویلک، بالویل.
	بالوایه (Balvayê): حاجی ره‌شک.
	باله (Balê): ئه‌و په‌رپن کو ماسی پئ مه‌له‌فانی یا دکه‌ت - زاراوه‌کئ مه‌حه‌لی پئ باژتیرئ سمنانئ یه، ئانکو بیتر، مه‌ریتل.
	بالین (Balîn): نقینئ نقستنی، بالیفک، ئه‌و جهئ کول ده‌مئ نقستنی پالا خوه دده‌نئ (ئه‌و جهه ژ نقینکئ پئ کوژ سهری تا

- بانو (Banû):** په بښا ریزگرتنی بڼه
ناڅی ژنګن: خاتوین، خانم.
- بانه (Bane-ê):** ریښه،
شهرمگه (جهی کو ریښ لی
دهین).
- باور (Baver):** باوهری، پروا.
- باهار (Bahar):** ترارک یان ئامانی
کو زاد تیدا بیت - جوړه کئی مقام
بیژنی یه.
- باهت (Bahet):** بهره کئی سپی یه کو
د که څن دا ولسا هزر دکر کو هره
که سئ کولی بنیریت، بی حممد
دی که ته که نی، (حجر الضحک)
ژی دبیزنی.
- باهک (Bahek):** ئازار و ئه شکه نجه
- بییکا چاڅی.
- باهم (Ba hem):** ب هه څره،
ئیکگری.
- بایا (Baya):** پیډقی، پیویست،
(بایست، و دریا یست) ژي
لکارن.
- باید (Bayed):** ئیله، دقیت (ئیله
بجیت، دقیت بجیت).
- بايگان (Baygan):**
ئارشیفیست (که سئ کو بکاری
ئارشفکرنی رادبیت) - ئارشیف.
- بیر (Bebr):** پلنگی خپچخپچی.
- بیر بیان (Bebrê beyan):** لدویف
گوتنا شه هنامی (کتا با فردوسی)
ئه و جلکه یی کو روسته می دکره
به ر خوه ده می دچوو شه را کوژ
که څلی پلنگی هاتبوو چیکرن.
- بت (But):** بوت، په یکه ری مړوڅی
یان گیانه وهری کوژ بهری یان
داری یان ئاسنی بهیته چیکرن و
بیته په راستن.
- بتاوار (Betavar):** دویمایک،
سهره نجام.
- بتاییدن (Bêtayîden):** ره هاکرن،
ئازادهیلان.
- بتفوز (Betfûz):** دورماندوری دهڅی
گیانه وهری، ههروه سا (بتپوز،
برپوز، برفوز، پتفوز، بتفور،
بنفوز، بتغور و پوز) ژي لکارن.
- بتگر (Butger):** په یکه رساز.
- بتیا (Betya):** سینګ.
- بتیار (Betyar):** رینج،
خوه وستاندن.
- بج (Buc):** هوندری دهڅی - بز.
- بجا (Bêca):** د جهی خوه دا.
- بجز (Bêcuz):** ژ بلی.
- بجکم (Beckem):** خانینی هاقینی

کوژ هه رچهند ره خافه دهر و په نجه ر لئ هه بن.	ژئشه کربیت، وهکی: (نوک، کونجی، نیسک، ماش، بزن، به رخک و..... هتد).
بچم (Bêcem): لیکدای.	بخسان (Bexsan): شاراندی (بو ئاسنی) - چرمسی.
بچه (Beçê): زاروک، مندال.	بخش (Bexş): باهر (حصه) - پشکه کا بچویک ژ باژیری.
بچه خوار (Beçêxwar): گیانه وه ری کو بچویکی خوه بخوت.	بخشدار (Bexşdar): ریشه به ری ناوچی، ده قهردار (مدیر ناحیه).
بچه ز (Beçêza): هه ر گیانه وه ره کی کو بزیت (مه به ست ژئ نه هیککه ر بت).	بخشنامه (Bexşnamê): بژاندن (تعمیم).
بخاری (Buxarî): سوپه - خه لکی باژیری بوخارا.	بخشودن (Bexşûden): لیبورین، عه فوو کرن، ههروه سا په یقین: (بخشایش، بخشش، بخشاینده، بخشوده، بخشایشگر، بخشای، بخشنده) ژ فی ژئده ری نه.
بختک (Bextek): کابووس، ههروه سا په یقین: (خفتک، خفتو، برفنجک، درفنجک، فرنجک، فدرنجک، برغفج، برخفج، خفج، فرهانج، کرنجو و سکاچه) ژئ لکارن.	بخون (Bexûn): ستیرا مه ریخ.
بختو (Buxtû): برویسی - هه ر تشتی کو نرینا وهکی یا عه ورا ژئ بهیت.	بخیه (Bexyê): قه یدک، قولپک (دروینا جهه کی بری ژ له شی یان ژئ هه ر تشته کی دی).
بختور (Bextver): خودان به خت، خوهش شانس، به ختیار، به خته وهر.	بد (Bed): پاشگره و ئانکوا (سهروه ر و خودان) ی دگه هینت، وهکی: (سپهبد = سهروکی سو پای، موید = سهروکی مغان «حه کیم و زانا و پیشه وایی روحانی یی زهرده شتی یا» -
بخته (Bexte-ê): قه لهو، ب خوه قه - ربیته کری - هه ر تشتی کو پویستی وی، یان قه لپیشکی وی	

هه‌ف.	خراب، کریت، کو پتر دگهل
برادر (Berader): برا.	په‌یقه‌کا دی (ل پیشیا په‌یقه‌کا
برادر اندر (Berader ender):	دی) دهیت، وه‌کی: (بدبو = بیهن
براماک - هه‌روه‌سا بو وان برایی	نه‌خوه‌ش: گه‌نی؛ بدبین = یی کو
کو بابی وان ئیک بت لی دهیکین	ب چاخی گومان و بی هیقیاتیی ل
وان ئیک نه‌بن ژی هه‌ر نه‌قه په‌یقه	پاشه‌روژی دنیرت: ره‌شبین؛
دئیته بکارئینان.	بدچشم = یی کو ب چاقه‌کی کریت
برادرانه (Beraderanê): برایانه.	ب نیریته نامویسا خه‌ل‌کی: چاف
براز (Beraz): سپینه.	حیز).
برازنده (Berazendê): ژ هه‌ژی،	بداختر (Bedexter): بی به‌خت،
بسه‌رقه، لایق.	به‌خت بره‌ش.
برافتاد (Beruftad): ژ بن چوو،	بدست (Bêdest): بهوست.
نه‌ما.	بدهکار (Bêdêhkar): ده‌بندار،
برای (Berayê): ژ بو، ژ به‌ر.	قه‌ردار.
برباد (Berbad): خراب، ویران،	بر (Ber): پت‌شگره و ئانکوا (ل
کاثل.	سه‌ر، سلال) دده‌ت،
برست (Berbest): ده‌ست‌وور،	وه‌کی (برافراشتن = هلدان «وه‌کی:
رئسا (قاعده)، شیواز.	هلدانا ئالای»، برآمدن =
برستن (Berbesten): گزیدن،	بلندبوون «وه‌کی: بلندبوون یان
پابه‌ندکر - ئاماده‌کر - سوود ژئ	دیاریونا حه‌ملی ژنکا ب تشت»،
هه‌لگرتن.	بر روی = ل سه‌ر «وه‌کی: تشته‌کی
برسته (Berbestê):	ل سه‌ر میژی) - بار (فیتیجی داری)
به‌ستی (منجمد) - بی	- کورتکریا (برگ = به‌لگی داری) -
گیان (جماد).	هه‌مبیز، باغل.
بربند (Berbend): ئیلک،	برابر (Beraber): به‌رام‌به‌ر -
زه‌خمه (یی کو ژنک دادنه سه‌ر	هه‌فکیش - روی ب روی - ته‌مه‌ت

می‌مکین (خو).	ثییککه‌تن (وه‌کی لی‌کدانا دو
برپا (Berpa): سه‌ریی راوه‌ستیان -	ترومبیتلا) - هه‌قدو دیتن.
پی رابوون.	برخوردار (Berxordar): خودان
برتر (Berter): بلندتر.	به‌هره.
برتن (Berten): پی کو خو مه‌زن	برخی (Berxî): پیچه‌ک، هنده‌ک،
بکه‌ت و زیده د خـــوه	پشکه‌ک - قوربانی، خو گۆری
بگه‌هت (متکبر).	که‌ر.
برتنگ (Berteng): ته‌نگا ده‌وارا -	برخیزانیدن (Berxîzanîden):
ده‌سبلینکین کو بچوبکا د لاندکی	که‌سه‌ک ژ جه راکرن.
دا پی گرتیده‌ن.	برد (Burd): بر (کاری برنی بۆ که‌سی
برجستـــن (Bercesten):	ســـــــــــــــــــــی یی به‌رزه) -
خوه‌هاقین (چ ژ جه‌ه‌کی بلند بۆ	سوودمه‌ند (ئه‌وی د قوماری دا
خواری یان ژ خواری بۆ سالال یان	فایده‌ بووی) - ئه‌و مه‌سافا کو
وه‌کی ریشه‌چوونا کیچا).	گولله‌ دیشت هه‌ر ده‌می ژ توپی
برجسته (Berceste): بلندبووی،	یان تشه‌نگی ده‌رکه‌فیت و هه‌تا
دیاره (وه‌کی زکی ژنکا ب تشت)	دکه‌فیتته ئه‌ردی.
- هه‌روه‌سا بۆ مرۆقی ناقدار و	بردابرد (Burdaburd): ده‌نگۆدۆر و
مه‌زن ژ لکاره.	هه‌نگامه.
برخ (Berx): باهر، پشک، به‌ش.	بردادن (Berdaden): فیقی دان -
برخاستن (Berxasten):	به‌ر دان (مه‌به‌ست ژ هه‌م به‌ری
رابوونه‌سه‌رخوه، ژ جه‌ رابوون، ژ	داروباری یه و هه‌م ژ به‌ردانا ب
پیشه‌ راوه‌ستیان.	واتایا نازاکرن و ته‌رک کره).
برخچ (Berexç): کریت، پیس.	برداشتن (Berdaşten):
برخور (Berxor): شریک (شریکی	راکرن (تشته‌ک ژ ئه‌ردی راکرن) -
مرۆقی د باهرا مرۆقی دا).	هلگرتن (بۆ نمونه: هلگرتنا ده‌خل
برخوردار (Berxord):	و دانی بۆ زقستان).

سپهلا کوژ ته قنا جیرکا هاتبیته	بردبار (Burdbar): بینفرهه، سابر.
چی کرن و نانی لسه ر بیژن -	بردک (Burdek): تشک، مامک
کۆلان (زقاق) - تاخ (محلّه).	- چیفانوک.
برزه گاو (Berzê gav): گایی	بردن (Burden): شه گوهاسن،
جۆتی.	برن (تشته ک ژ جهه کی بو جهه کی
برزین (Berzîn): ناڤی	دی برن) - برن (فایده بوون د
په رستگه هه کی بوو ل خوراسانی،	قوماری دا).
(آذربیزین، آتش برزین و آذربیزین	بردنگ (Berdeng): گرک، کومت.
مهر) ژی لکارن.	برده (Berdê-êh): تیپا (h) لده می
برس (Bers): نهو دارێ کو دکهنه د	ئاخفتنی باش ناده رکهفت: خولام،
دفنا حیشتیری پا و دهست	خدام، به نی.
هه فساری ب وی دارکی شه دکهن.	بررسی (Berrêşî): ژ (بررسیدن) یا
برساد (Bersad): ئیک ژ دعایی	هاتییه وه رگرتن، ئانکو:
زه ردهشتیان کو بو بدویمایهیک	لدو یقچوون.
ئینانا نفیژی تیتته گۆتن.	بر رفتن (Ber reften):
برسان (Bursan): نهژدهها، ماری	چوونه سلال، به رهف به رزیی چوون،
مه زن.	ژیهه ل چوون.
برسان (Bersan): دوشاڤا رهش.	برز (Burz): به ژن و بال - بلندی -
برش (Burêş): برین - کوپن (کارتین	گر، چیا - مه زناهی - جوانی.
کو به رامبه ری وان نه رزاقی	برز (Berz): کار - جوتیاری؛
حکومی پی دهیته وه رگرتن).	(برزگر: جوتیار).
برشتن (Bêrêşten): براشتن.	برزدن (Burzeden): دیاریا
برشمردن (Berşêmurden):	قوماریدا ئانکو تیکشه دان (یا
دوباره هژمارتن.	وه ره قین کۆمکانی یان دۆمینن).
برغمان (Berxeman): نهژدهها،	برزم (Berzem): ناز، نازداری.
ماری مه زن.	برزن (Berzen): ته نویر - سوپه -

- برغندان (Berxendan): جهژن و خوهشی یین کول روژین دویمایی ژ هه یفا «شعبان» دکهن، و ئه و مه یا کول وئ روژئ قه دخون ژ بهر کوژ وئ روژئ و پاشتر تا ئیکی هه یفا «شوال» دقیت خوه ژ مه یقه خوارنی بده نه پاش - ههروه سا بۆ جهژنا دویمایا روژئ گرتنی ژئ دئیتته گوتن.
- برغو (Burxû): زرنا، بۆق.
- برغول (Berxûl): ساغار، دانقوت.
- برف (Berf): بهفر.
- برفر (Berfer): قه در و قیمهت.
- برفنج (Berfenc): دژوار - ریکین ناسی و دژوار (ناسته نگ).
- برکشیدن (Berkêşîden): کیشان بۆ سلال - ئینانه دهر - فیکرکن.
- برگ (Berg): په ر (ورق) - بهلگیت داروباری - ساز و ئاواز - سامان.
- برگردیدن (Bergerdîden): زقرینه شه - لدویف هاتن - لی قولپین (وهکی ئیکی خیانه تی ل هه قاله کی خوه دکهت، دبیزنی فلان کهس ل فلانی قولپی).
- برگریزان (Bergrîzan): وهرزی پاییزی، ده می کو بهلگین دارا
- دوه ریین.
- برگزیدن (Berguzîden): هه لیژارتن - په سه ندکرن.
- برگستوان (Bergustvan): زری و کومزری.
- برگشت (Bergeşt): زقرینه قه.
- برگماردن (Bergumarden): دامه زراندن.
- برگه (Berge-ê): بهلگ - وهکی بهلگی - قه یسی - فیش.
- برم (Berm): هش و بیر - کانی، که هنی - چالا کوناث تیدا خرچه دبت.
- برم (Berem): چارچوو قه یان سیخمین کو دهینه چیکرن دا شاکین دارمیوی یان کولندا و.....هتد باقیزنه سهر.
- برمخیدن (Bermexîden): سه سه ری و نه گوهدار.
- برمر (Bermer): هیثیداری - چاقه ریاتی - میشا هنگفینی.
- برملا (Bermela): تاشکه را، فاش.
- برمنش (Bermenêş): جه ژخوه کهر - خوه په ریس.
- برنا (Burna): خورت، لاو، تۆلاز -

بره (Berrê): بهرخکا مبهی، خفشَا خه زالن.	گه نیج، ججیل.
برهنه (Burehnê): رویس، تازی؛ ههروهسا (لخت، ورت، تهک، لاج و غوشت) ژی لکارن.	برناس (Bernas): های ژخوه نه - نه زان - خه و ته.
برهوت (Berehût): ناڤی نهاله کی و ناڤی بیره کا گه لهک کویره ل «حضر موت» کو دیژن (ارواح خبیشه) لی د ناکنجی نه، و چ جهی گهرم و نه خوهش و بی ئاف و گیا بت، قی ناڤی بو بکار دئین.	برنامه (Bernamê): بهرنامه.
برهود (Berhûd): نیف سوئی.	برنج (Bêrênc): مه عده نی پرنجوک کو بو چیکرنا سه ماوهر و سینیکیت ترازی یا و... بکار دهیت - برنجی خوارنی.
بریان (Bêryan): براشتی (بو که باب و تککا و..... هتد).	برنجار (Bêrêncar): زه قییت برنجی (جهی کو برنجی لی دکهن).
بریدن (Burîden): برین، لهت لهت کرن.	برنجن (Berencen): حجول و بازنک.
بریده گیس (Burîdê gîs): کهزی بری (د کهفن دا ئه ف گوتنه خه بهر «جنیو» بوو کو دگوتنه ژنکا).	برندک (Berendek): گر، چیا.
بریزن (Bêrîzen): بیژینک.	برنشاندن (Bernêşanden): سوار کرن - دانان (وهکی که سه کی دادنه سه ر کورسیکا دهسته لاتدارین).
بریغ (Bêrix): ئویشیی تری.	بروت (Burût): سمبیل (مویی کو لهنداڤ لیڤا سه ری یا زهلامی دهین).
برین (Berîn): یی سلال، سلال تر، بلندتر، وهکی: (بهشت برین = بهشتا سلال). بو زانین په یقه وهکی قی په یقی مه یا د زمانی	بروشک (Burûşek): ئاخ، توز و غویار، توز و عه جاج.
	برومند (Berûmend): باردار، ب بهر - کورتکریا په یقا «آبرومند» ه، ئانکو: ب هه تک (هه تکدار).
	برون (Bêrûn): کورتکریا «بیرون»: ژ ده رقه، هه نده ران.

که‌فژ(کول بهر لیڤا ئافین نه‌لف دا
دیار دبت و بهق هیلینکا خوه
دناثرا چیدکه‌ت).

بزه (Bezxe-ê): که‌پرا دارمیوئ.

بزک (Bezek): جوانکرنا سهر و
روی یا.

بزم (Bezm): جه‌ژن و می‌شانى و
که‌یف و خوه‌شى و مه‌ی قه‌خوارن.

بزماورد (Bezmaverd): بالۆلکا
هپکا که‌لاندی (سانده‌ویچا هپکا
که‌لاندی).

بزنگاه (Bêzengah): ئەو جه‌ی کو
دز و ریگر ریڤنگا د شه‌لینن -
درک‌سه‌یه ژ وئ هوزانئ یان
په‌خشانئ کو هوزانئ یان نقیسه‌ر
مه‌رهما خوه تپدا ئاشکه‌را بکه‌ت.

بزه (Beze): گونه‌ه.

بزه‌کار (Bezehkar): گونه‌ه‌کار.

بزیدن (Bezîden): لڤلینا باى.

بژ (Bej): په‌تیلیت به‌فری.

بس (Bes): زیده، گه‌له‌ک - به‌س،
تمام (کافی)، ئەقه و (بسا، بسیار،
ای بس، چه بسیار) هه‌می ژ
ریشالئ خوه یئ په‌هله‌قى (Vas)
هاتینه وه‌رگرتن.

بساردن (Besarden): کی‌لانا

کورددی دا ژى هه‌ی لی ئانکوا وئ
نه وه‌کی یا فارسی یه، ئەو ژى:
(به‌رین = به‌رفره‌ه)، هه‌روه‌کی
دبیژن: (به‌هشتا به‌رین = به‌هشتا
به‌رفره‌ه).

بژ (Bez): کورتکریا په‌یڤا «بزم»،

ئانکو: جه‌ژن و می‌شانى، جڤاتا
که‌یف و خوه‌شیئ - ئۆل و رى و
ره‌سم - گر، کومت.

بژ (Buz): بژن.

بژداغ (Bêzdax): ئالاقه‌که‌کو
ژه‌نگارا خه‌نجه‌ر و شیرا و تشتین
وه‌کی وان یئ پاقر دکهن.

بژدل (Buzdêl): درک‌یه بۆ که‌سى
ترسنۆک.

بزرگ (Buzurg): مه‌زن (چ قه‌به‌یى
یا تشته‌کی بت، یان شیان و
ریزگرتنا که‌سه‌کی بت، وه‌ک:
«به‌رئ مه‌زن، بابئ مه‌زن (باپیر)،
مه‌زنئ ئویجاخئ و...».

بزرگوار (Buzurgvar): که‌سى
مه‌زن و هه‌ژى ریزلینگرتنئ.

بزغ (Bezex): به‌ق؛ هه‌روه‌سا (وزغ،
غوک، غورباغه) ژى لکارن.

بزغاله (Buzxalê): کارکئ بژنئ.

بزغ‌سمه (Bezexseme-ê):

زەښي، قلیبکړنا زهښي.	موکوم، له قله قوک.
بساک (Besak): نهفسهر - تانجا کو	بستر (Bêster): دوشهک، نقینک،
ژ گولا دهیته چیکرن و د جهژن و	جهی نقستنی.
بهريکانا دا دکه نه سهري کهسه کی.	بستري (Bêsterî): کهسې کول
بسان (Bêsan): وه کی.	خهسته خانې نقاندي.
بساوایي (Bêsavayî): ئیک ژ	بستن (Besten): راپېچان (وه کی)
ههستين پېنجينه يين مروځي کو	خهلاته کی د ناڅ کاغه زه کی را
مروځ ب څي ههستی، ههست ب	پيچن - گرتن (قفل کرن) -
گهرمی و ساری و نه رمی و زڅری	بهستين (وه کی) ناڅ دبسته
يې دکهت و نالافتی وی پويستی	جهمه د «بهستی» .
له شی یه؛ ب عه رهبی	بستني (Bestenî): هه تشتی کو
ديترني (حاسة اللمس).	ببسته بهستی (نهو پتر بو دوندرمی)
بسباس (Besbas): ناخفتنا بی	بکار دښت.
مه عنه.	بستو (Bestû): گوزک، جهړک.
بست (Best): گرت (وه کی): دهرگه ه	بسد (Bussed): مهرجان.
گرت - سکر - گري - جهه کی کو	بسراق (Busraq): ياقويتا زهر.
کهسهک ژ ترسا دا بجيتی دا کهس	بسغديدن (Besexdîden):
وی نه گريت، وه کی جهين پيروز	به رهه څ بوون، ناماده بوون.
يان خانيين مه زن و ناغه واتا -	بسکله (Beskelê): داری کو دادن
پچه کا ترياکي کو تيرا جاره کا	پشت دهري دا دهر نه څه بيت.
کيشاني بکهت.	بسيار (Bêsyar): گه لهک، زيده،
بست (Bust): بيستان، باغ،	مشه، پر.
گولستان - ناڅي باژيره کی که څناره	بسيچ (Besîc): سامان - ساز و
ل پاريزگه ها خوراساني کو نوکه د	به رگين شهري - به رهه څ بوونا
ناڅ ناڅا «نه فغانستان» ی دايه.	قووه تا له شکه ري.
بستار (Bêstar): نه بنه جه، نه	بش (Buş): مويی ستويی هه سپی،

پہیشہ نازناٹھک بوو کو د کھفن دا	(یال) ژی لکاره.
دگوتنه شاهین چینئ؛ ههروهسا	بشتک (Buşteḡk): گوزک، جهړک.
(فغفور) ژی لکاره.	بشک (Beşk): خوناښ - خوبساره.
بغرنج (Buxrenc): ئاریشه - ئالوز	بشک (Buşk): بسک.
- دژوار.	بشک (Bêşk): ناز و نازدارۍ.
بغستان (Bexêstan): بوتخانه،	بشکاری (Bêşkarî): جوتیارۍ.
جهئ کور په پیکه ر لئ دهاتنه	بشکلیدن (Bêşkelîden):
په راستن.	سه لځاندن - کهلاشتن - کونکرن.
بغل (Bexel): باغهل، هه مبیژ -	بشکن (Bêşken): تل لیکدان
رهخ، بهرکیتلهک.	لدهمئ سه ماکرنئ و ئاوازگوتنئ.
بغند (Bexend): چهړم، پویستئ	بشکول (Bêşkûl): چالاک - مالی
گیانه وهرا.	کارکرنئ - زه حمه تکیش.
بفج (Befc): تفا دهئی.	بشل (Beşel): پینکته نویسیای.
بفخم (Befxem): گه لهک، زیده.	بشم (Beşem): مه لویل - خه مگین.
بفنج (Befenc): مارئ بی ژههر،	بشمه (Beşme): که قلی گیانه وهرا.
مارئ کوزیانئ نه گه هینته چو	بشن (Beşen): بهژن و بال - سینگ
که سه کی.	و بهر.
بکتر (Bekter): زری و کومزری کو	بشور (Buşûr): نفرین، دعایین
جلکین شهرینه و ژئاسن و پویلا	خراب، له عنه ت.
دهاتنه چیکن.	بشیز (Beşîz): ئامانئ ئافئ کوژ
بکسه (Bukse-ê): پرتا گوشتی.	چه رمی هاتبیتنه چیکن (راوی).
بکنک (Beknek): گیانه وهری	بغ (Bex): خودا، یه زدان.
کوری بری.	بغا (Bexa): پویچه مروژ.
بکونک (Bekûnek): شیرئ کوژ	بغاز (Bêxaz): سپینه.
دارۍ هاتبیتنه چیکن.	بغپور (Bexpûr): بغ = خودا و پور
بگاہ (Bêgah): ل دهم، زوی،	= کور (پسر): کورئ خودئ (ئهف

سپیڌه زوی.	بلح (Beleh): خورما نه گه هشتی.
بگماز (Bêgmaz): مهی - جاما	بلد (Beled): رتیه - ری نیشاندەر
مه یی.	- کارهک زانین یان رتیهک نیاسین
بگنی (Begnêy-nî): جوړه کی	- هه رب نانکویا خوه یا عه ره بی
مه یی یه کوژ برنجی یان جه هی	کو «باژیر» ه د فارسی ژی دا
دهیته دروستکرن.	لکاره.
بل (Bul): پیشگره و نانکویا پر،	بلسک (Belesk): حاجی ره شک.
گه لهک، ددهت، وه کی: (بلعجب =	بلسک (Bulusk-ş): سیخین
گه لهک سهیر) - سنج (دارا وی	که بابا.
وه کی دارا ته فزینیه لی تشتهک	بلغاک (Bulxak): فتنه - شورهش -
پیشه دهیت کو بهرک و قه لپی وی	تیکهاتن و تیکچوون.
وه کی یی قه سپی یه و تنی تشتی	بلغندر (Bulxender):
کوژ سنجی دهیته خوارن نارکه).	سه ربه ردای، بی هه فسار - بی
بل (Bêl): کورتکریا په یثا (بهل	دین.
Bêhêl: کاری فرمانه ژ هلیدن =	بلغنده (Bulxundê): سه رتیک
هیلا ن): بهیله، لی گه ری، ژیتقه به	خرقه بووی - میدهک - ره خه کی
- په حنیا پیی.	باری.
بلادر (Belader-dur): زیر و	بلغور (Belxûr): سافار، دانقوت،
تشتین جوان کو ب ژنکا یان	شوریا سافاری.
بویکا قه دکهن.	بلغونه (Bulxûnê): سوړاڅا ژنک ل
بلاده (Belade-ê): خرابکار -	روی خوه ددن.
فاسق.	بلغرخج (Bulferexc): پیس،
بلارج (Belarec): له گله گه.	کریت، نه باش.
بلال (Belal): گهنم شام، گه نموک.	بلک (Bêlk): گوریا ناگری.
بلبلی (Bulbulî): مهی، جاما	بلک (Buluk): چاڅ گر.
مه یی.	بلکفد (Bulkefd): بهرتیل.

فیّقی را بهیّت ئانکوا دارا وی
 فیّقی ددهت یی کو لدویقرا هاتی،
 وهکی: (خرما بن = دارا خورمی).
بناخواست (Bênaxast): بیی
 دلی (هه گهر مرۆڅ بیی دلی خوه ب
 کاره کی رابییت).
بناغ (Benax): کنف، وه ریس، داڤا
 ئارموبشی - هه وی (دو ژنا گهر
 شوی ب میړه کی کرن هه ردو دبنه
 هه ویین هه قدو).
بنام (Bênam): ناقدار - هه څناڅ.
بناور (Bunaver): ههر تشته کی ب
 ریه و ریشال - کویر - قونیرا
 مه زن.
بنجک (Bunceck): گلولکا په نبی.
بنجل (Buncul): تشتی ب کیړ
 نه هاتی کو بکړ بۆ نه بن.
بند (Bend): گه ه (جهی پیکشه
 نویسیانا دو هه ستیا د له شی دا) -
 پشکه ک ژ په رتوکی یان یاسابین -
 وه ریس یان زنجیرا کو گیانه وه را
 پی گـ رـ یددـ هن - سکر -
 دبیتنه (۴۸۰-۵۰۰) په را: (یک بند
 = به ندهک) - د یاریا خوه لیکن دانی
 دا هونه ریت ل ئه ردی خستنی نه.
بندار (Bundar): مالدار، زهنگین،

بلکک (Bêlkek): ئاڤا تیهن
 شیر (نیڅ گهرم).
بلکنجک (Bulkencek): سهیر،
 عنتیکه، ههر تشتی کو سهیر بت
 و که نیا مرۆڅی پی بهیّت.
بلم (Belem): به لهم، قایکا
 بچویک.
بلند (Bulend): بلند، دریتژ، بهرز.
بلندین (Bulendîn): مه لبه نی
 ده رگه هی - سه رده را ده رگه هی.
بلوچ (Bulûç): کومرکا دیکلی -
 ناڅی نه ته وه کی یه ل ئیرانی کول
 بلوچستانی د ئاکنجی نه.
بلوک (Bulûk): ناوچه کا کو چه ند
 گوند بسه رځه بن - ئامانی مه ی
 څه خواری - هه روه سا په یڅه کا
 فره نسی یه لی د زمانی فارسی دا
 گه له ک لکاره و ئانکوبا (دهسته =
 سه فته «وه کی پاری بلوک» و
 کومهل، تاگیر «وه کی بلوکی
 روژ هه لاتی کو کومونیستن وبلوکی
 روژ ئاڅایی بۆ وان وه لاتین نه
 کومونیست دهیته گوتن».)
بن (Bun): شه نگسته، بنیات،
 ئاساس - بن (وه کی: بنی گوهی،
 بنی داری) - هه گهر لدویق ناڅی

خودان باغ و بیستان.	بنگش (Bunguş): داعویران.
بند انداز (Bend endaz): ژنکا	بنلاد (Bunlad): ئاساس، بنیات،
کوسهر و رویی ژنکا حفاف	شەنگسته.
بکەت.	بنو (Bunû): بیدەر، بیدەرا گەفی
بند تنبانی (Bendê tenbanî):	یان جەهی.
هوزانا بی مەعنه و بی کیش و	بنوان (Bunvan): زیره‌قانی
سەروا.	بیدەری، زیره‌قانی زەڤیا چاندی.
بند شهریار (Bendê Şehryar):	بنه (Bune): جە - خانی و دوکان -
ناقئی ئاوازه‌کا که‌قنا ئیرانی یه.	جل و به‌رگ - بار و پیدقیاتیین
بنده (Bendê): خولام، به‌نی.	سەفەری - ریه و ریشال - بنیات.
بنده‌وار (Bendêvar): وه‌کی به‌نی	بنیاد (Bunyard): بنیات،
یا، وه‌کی عەبدا.	شەنگسته.
بندیمه (Bendîmê): مەهیک،	بو (Bû): بیهن - کورتکریا (بود
قومچه، قولپک.	Buved = بیت، وه‌سا بت).
بنساله (Bunsalê): دانسال،	براشه (Bevaşe-ê): مله‌تب.
دانعمر، ئیختیار، پیر.	بوب (Bûb): مەه‌فوبر، به‌رک یان
بنک (Bunek): شوینده‌وس،	هەر تشته‌کی کو بیته رائیخستن.
شوبنپی.	بویرد (Bûburd): بلبل.
بنکران (Bunkeran): بنی قازانی،	بووک (Bûbek): هوب
قەرەنیکا بنی قازانی.	هوپک (هدهد).
بنگان (Bengan): فنجان، په‌یاله.	بوته (Bûtê): تراش - جورەکی
بنگاه (Bungah): جهی کرین و	نەخشی یه لسه‌ر په‌رۆک و جلکا
فرۆتنی - خانی.	ده‌یتە چی‌کرن - که‌زی و بسک -
بنگره (Bengere): ئەلاک (ئاوازین	ئامانه‌کی بچوبکه کو زیر و زبقی
کو ده‌یک بو زاروکی خوه دبیرت تا	تیدا دهلین.
کو زاروکی خوه بنقینت).	بوتیمار (Bûtîmar): بالنده‌کی

<p>ماسی خوږه کو نکلی وی درېږه و کوریکا وی کورته و په پټن وی سپی و کهسک و شینن، پترل بهر لینقا رویبارا نیچیرا ماسی یا دکته.. دبیرن نه فږنده چهندا تیهنی بیت نافی ناهه خوت تا کو مه جبور دبت و دبیرن نه فږنده ل جهم خوه وهسا هزر دکته کو هه گهر ناث شه خوار دی ناث کیتم بیت، ژ بهر هندی ژي نافی فی بالندهی بو درکه دادننه سهر که سین قهلس (بخیل).</p> <p>بورجار (Bûcar): کهسی کو کارئ وی پاقرکرنا گهنم و جهه و نیسک و..... بت.</p> <p>بودن (Bûden): بوون. بور (Bûr): رهنګی زیری، زهر یان سوړی قه بی، ههسپی سور - بو وی کهسی دهیته گوتن یی کو ب کاره کی رابیت و د دهرهق وی کاری دهرنه که قیت و لداویي شهرم بکهت ژ کردارا خوه.</p> <p>بوران (Bûran): سرا دژوار و زریان پیکفه. بوز (Bûz): ههسپی کو بله ز بکه ته غار - بو مروقی زیرهک ژي دهیت.</p>	<p>بوزینه (Bûzîne): مه یوینک (نه و) بچویک و کوری درېژ و رانکیت وی بی موی).</p> <p>بوژنه (Bûjenê): کولیلک، بشکوژ. بوشاسپ (Bûşasp): خه و، خه ونا خوهش.</p> <p>بوف (Bûf): بوم، کوند. بوقلمون (Bûqlemûn): په پوکی رهنگین - عه لوک.</p> <p>بوک (Bûk): خوه زی، بهلکی، چیدبت.</p> <p>بورګان (Bûgan): مال بچویک، ههروهسا (بون، بچه دان، زهدان، بویگان، پوګان، بوهمان) ژي لکارن.</p> <p>بوم (Bûm): جه، وار. بومهن (Bûmehen-Bûmhen): بی شه لهرز، بووم ه لهرز، نهردهژ (زلزال).</p> <p>بون (Bûn): مال بچویک - باهر، پشک - بنی هه ر تشته کی. بویره (Bêvîjê): ب تاییهت. بویه (Bûye-ê): ئاره زو، هیقی. بوییدن (Bûyîden): بیهن کرن. به (Bêh): باش، قهنج - بیه (دارا بیهی).</p>
--	--

- به (Beh):** په پشا سه رسورمانی
یه (په، وح، حه، و.....هتد).
بها (Beha): قیمه، نخ، بوها.
بهار (Behar): وهرزی بهاری -
بوت، بوتخانه - پرستگه،
هروه سا ناڅی پرستگه هه کی یه ل
«بلخ» کو (نوبهار) ژی دبیژنی.
بهاران (Beharan): دهمی بهاری.
بهاره (Beharê): بهاره (نهو تشتی
کول بهاری شین دبیت و تیتته
به ری).
بهاری (Beharî): نهو تشتی کو بی
بهاری بت، وهکی: (نهو رین
بهاری، بارانا بهاری).
بهاز (Bêhaz): هه سپی ره سهن کو
به رده نه ناف ماهینا دا ب کاری
گوته نیلی رابیت.
بهامین (Behamîn): وهرزی
بهاری.
بهانه (Behanê): هیجه، مهانه.
بهبود (Bêhbûd): (به رهف باشی،
ساخلمی و سلامه تی) بی چون.
بهتر (Bêhter): باستر، قه نجر،
چتر.
بهرداری (Bêhdarî): وه زارعت یان
ریشه بهریا ساخلمی.
به دین (Bêhdîn): که سی کو
ئوله کی باش هه بت - ئولا
زهرده شتی کو (دین بهی) ژی بو
دهیت - که سین کو ب دویف ئولا
زهرده شتی که تین کو کوما وی
دبت (به دینان).
بهر (Behr): باهر، پشک، بهش - ژ
بو، ژ بهر (وهکی: از بهر تو = ژ بو
ته، از بهر فلان چیز = ژ بهر فلان
تشتی).
بهرام (Behram): ستیرا مه ریخ -
ناڅی رۆژا بیستی ژ هه مه هه کا
سالا هه تاڅی - ناڅی فرشته کی.
بهرامن (Behramen): یاقووتا
سور - په رۆکی نارموبشی یی
رهنگین - سوراف.
بهرامه (Behrame-ê): نارموبش -
جلکی که سک - ناڅی داره کی یه
کو لشیوینی پتر «بیدمشک»
لکاره.
به ره (Behrê): باهر، پشک، بهش -
سوود، مفا.
به زاد (Bêhzad): نه ژاد باش،
ره سهن - ناڅه بو کور.
بهشت (Bêhêst): بهشت.
به هم (Bêhem): دگه لیک، بهه قره.

بهمن (Behmen): هه‌یقا یازدی یه

ژ سالا هه‌تافی کو دبیت هه‌یقا

دووئ ژ وهرزئ زفستانی - ناڤی

روژا دووئ ژ هه‌ر هه‌یقه‌کا سالا

هه‌تافی - ناڤی فریشته‌کئ د ئولی

زهردهشتی دا - ره‌نیا به‌فرئ - ناڤی

گیاه‌کئ پرستری یه کول چیا

شوین دبت.

بهمنگان (Behmengan):

جه‌ژنه‌کا که‌فنا ئیرانیا یه کول روژا

دووئ ژ هه‌یقا بهم‌دگێران.

به‌نانه (Behnane-ê): بنی‌پره

(بوزینه).

به‌وش (Bêhûş): هشیار، سه‌رخوه.

به‌یزک (Bêhîzek): د که‌فن دا هه‌ر

هه‌یق (۳۰) شه‌ف و روژ بوون ئو

هه‌ر سال (۱۲) هه‌یق بوون ئه‌قه

دکه‌ت (۳۶۰) روژ؛ مه‌ پینج روژ

دمین تا کو سالا مه‌ دروست بیت

چونکی یا زانایه سالا ئاسایی

(۳۶۵) روژ و (۵) ده‌مژمی‌ر و

(۴۸) دقیقه و (۴۹) ثانیه‌نه،

له‌ورا پینج روژ ده‌اقیتنه سه‌ر

(۳۶۰) روژا دا کو سال تمام بیا و

دگوتنه وان پینج روژا «به‌یزک».

ديسان هه‌ر چار سالا جاره‌کئ سال

دبیت هه‌ «سالا که‌بیسه» کو

ده‌مژمی‌رین زیده ژ هه‌ر ساله‌کئ کۆم

دکه‌نه سه‌ریک و دبیت نه‌یزیکی

روژه‌کئ و دبیزنه وئ روژا ب که‌م

و کوپ: «اورداد».

به‌ین (Bêhîn): باش، باشت‌ترین -

هه‌فتی (اسبوع).

بی (Bî): بی، وه‌کی: (بی آب = بی

ئاف).

بیابان (Bîyaban): ده‌شت، ئه‌ردئ

پان و بی ئاف و شینکاتی.. ئه‌ف

په‌یقه د بنیات دا (په‌هله‌وی) یه.

بیات (Beyat): ژ ئاوازی‌ن که‌فنی‌ن

ئیرانیا (بیات اصفهان، بیات

ترک) - ناڤی ئیله‌کئ ژ ترکی‌ن

ئیرانی - ناڤی که‌له‌ه‌کئ یه ل

(لورستان) ئ.

بیاستو (Beyastû): باوشکین

خه‌وئ - بی‌هنا کوژ ده‌قی ده‌یت.

بی‌اوار (Beyavar): شۆل، کار،

پیشه.

بی‌باک (Bîbak): بی‌ترس، نه‌ترس.

بی بندوبار (Bî bendo bar):

سه‌ریه‌ردای، بی هه‌فسار (بۆ وان

که‌سا ده‌یت گوتن بین کو پابه‌ند و

گری‌دای ب داب و نه‌ریتین جفاکئ

خوځه نه بن).

بی بی (Bîbî): خاتوین، خانم -

ژنکا باش - داپیر (دهیکا بابی،

یان دهیکا دایی).

بی پایاب (Bî payab): دهریایا

کویر.

بیجا (Bîca): بی جه (چ بۆ مرؤف و

گیانه ورین بی خانى و هیلین، چ

بۆ په یقین نه راست و نه دجه دا)،

ههروهسا (بی هه قال) ژى دئیت

وهکی: (خنده بیجا = که نیی بی

هه قال) بی کو ب تشته کی بکه ته

که نی کو نه جهی که نی بت و کهس

ژ بلی وی بخوه پی نه کهنت.

بی چشم و رو (Bî çeşmo rû):

دړکه یه که مینا یا کوردی، ده می

دبیژت: فلان کهس (بی

سه رو چاڅه).

بیچون (Bîçûn): بی هه فتا.

بیخ (Bîx): بنی هه تشته کی.

بیختن (Bîxten): تشته ک ل

بیژنکی کرن.

بید (Bîd): دارا بی بی.

بیداد (Bîdad): زولم، سته م.

بیدار (Bîdar): هشیار، نه نفسی.

بیداشت (Bîdaşt): بی خه بهر، های

ژ خو نه.

بیدخ (Beydex): هه سپی ب لهز

بچیت و بی شه ری بیت.

بیدخت (Bîduxt): ستی را

ناهیید (زهرة).

بیر (Bîr): نفینک، جهی نفستنی،

جلکین نفستنی - برویسی -

توفان.

بیرم (Beyrem): جوړه کی په رۆکی

ته نک کو ژ به نکا هاتی ه چیکرن.

بیرو (Bîrû): کیسکی پارا - بی

شهرم.

بیرون (Bîrûn): ژ ده رقه.

بیزار (Bîzar): بیزار، پهریشان و ب

پاتک - ره ژوک ژ تشته کی، که سی

کو ژ تشته کی بره فیت و که رب ژى

قه بییت.

بیست (Bîst): هژمارا (۲۰).

بیستون (Bîstûn): بی ستوین - بی

ئاساس - ناڅی چیا یه کی یه ل

ئیرانی کود چیرۆکا شیرین و

فه رهاد دا بی ناڅداره.

بیسراک (Bîsurak): حیشترا -

هیستر.

بیش (Bîş): زیده، گه لهک، فراوان.

بیشترا (Bîşter): پتر، زیده تر.

بیشترین (Bîşterîn): پترین، زیده‌ترین.	بیمناک (Bîmnak): ب ترس، ترسدار، ب سه‌هم.
بیشه (Bîşê): بیش، جهتی تیر داروبار.	بینا (Bîna): ب چاف، که‌سی کو دبینیت (بی کو هەر دو چاقین وی د ساخلم بن بو دیتنی).
بیغار (Beyxar): ته‌عن، چک.	بیناس (Bînas): کوله‌ک، په‌نجهره.
بیغال (Bêyxal): یم - تیر.	هه‌روه‌سا په‌یشتین (پیناس و پیناسک) ژی لکارن.
بیغوله (Bîxûlê): کونج، کوژی، قورنه‌ت - کاقل.	بی‌غاز (Bî nemaz): که‌سی کو نقیژا نه‌کەت - درکه‌یه بو ژنکین (عادی: بی نقیژا‌هیی) دا، بی نقیژ.
بیکران (Bîkeran): بی دویماهی، بی پایان.	بیننده (Bînendê): بینەر، ته‌ماشه‌شان - چاف.
بی‌کیار (Bî kêyar): چست و زیره‌ک.	بینه (Bînê): جهتی کو جلکین خوه لی دئی - سخن به‌ری بچن د حه‌مامی (سه‌رشویی) قه.
بیگار (Bîgar): سوخره (کاری کو ب زوری و بی به‌رام‌به‌ر ب ئیکی بده‌نه کرن).	بینی (Bînî): دفن، که‌پو، پۆز.
بیگانه (Bîganê): بیانی، نه‌نیاس، غەریب.	بینی‌کردن (Bînî kerdn): د‌فن‌لند (مغور).
بیل (Bîl): بتر، مهربیل.	بی‌واره (Bîvarê): بی‌کەس، غەریب، تنی، بیچاره، بیانی، نه‌ناسیار.
بیلک (Bîlek): تیرا دو سه‌ر، تیرا کو سه‌ری و پان بیت - مهربیلا بچویک.	بیواز (Bîvaz): شه‌قره‌قینک، چه‌کچه‌کیله.
بیله (Bîlê): بنیره (بیلک) - نه‌و به‌فریڤ کو قایکا بی ده‌اژون - گزیرته.	بیور (Bîver): ده‌ه هزار (ده‌ه هزار هزار).
بیم (Bîm): ترس.	
بیمار (Bîmar): نه‌خو‌ه‌ش، نه‌ساخ.	

بيوند (Bêyvend-bîvend): بي	دانه ژ تشته كي).
وه فايي - غه در - خيانه ت - حيله ، فيل.	بيوراسب (Bîver esb): خوداني
بيوه (Bîvê): بيژن (ژنكا كو هاتيبيته	دهه هزار هه سپا (نازناقي ضحاك
بهردان يان ميتر لي نه مابيت).	ي يه).
بيهن (Bîhen): سيخور.	بيوس (Bêyûs- Beyûs): ئوميد،
	نارهزو، هيقي.
	بيوگ (Beyûg): بويك (عروس).

پ: تپا سیی یه ژ ئەلفابییا زمانى
 فارسی، کو هنده جارا دهیتته
 گوهارتن و دبیتته (ف)،
 وهکی (پیل = فیل، پارس =
 فارس، سپید = سفید).
 پا (Pa): پی (ئەندامهکی لەشی یه) -
 بنی هەر تشتهکی.
 پا افزار (Pa efzar): پتلاف.
 پا انداز (Pa endaz): ئەو تشتین
 کولبن پی خوه برائیتخن،
 وهکی (مهحفویر و کومبار
 و.....هتد) - کهسی کو بو
 قوماربازا تشتین قوماری بهرههف
 دکهت - گهواد (ئهوئ کو دبه
 دهستک بو پویچکرنا نامویسا
 کهسهکی دی).
 پابرجا (Paberca): موکوم، بنهجه -
 سهریی، ژبیته.
 پابرچین (Paberçîn): جورهکی

هیدی ریشه چوونی (وهسا کو دهنگ
 ژ پین مروقی نههیت).
 پابست (Pabest): پابهند، گرتدای.
 پاماه (Pabêmah): ژنکا ب حال
 کولمهها دویمایی ژ ئاژی
 بت (وهکی ئەم ب کوردی دبیتین:
 یا لسهه مهه و روژین خوه).
 پاپاسی (Papasî): پاری بچویک و
 کیم بها (هویرده).
 پاپک (Papek): بابی بچویک.
 پاپوش (Papûş): پتلاف.
 پاتختی (Patextî): جهژنا روژا
 دووی ژ داوهتی (لجهه یا ئەف روژا
 یا نافداره ب «سههسهه»).
 پاتوخ (Patûx): جهی هلدانا ئالای.
 پاتیل (Patîl): مه نهجلا سفری یا دهر
 مهزن.
 پاجامه (Pacamê): بیتجامه،
 شهلولال.

پاجوش (Pacûş):	- په نجهر - کوله ک.
کوبشه کړی (زاراوه کڼ جوتیاری یه، وه کی کوبشه کرنا دارمیوئ).	پادوسپان (Padûspan): نازناف و پلا چوار کاربده ستین مه زن لسه ر ده می نه نوشیروانی.
پاچک (Paçek): ریخا چیللی کو هسک بییت.	پاده (Padê): کهل (که لڼی په زی، که لڼی گامیشا).
پاچنبری (Paçenberî): پی خوه ر.	پادیاب (Padyab): شویشتن، ده ستمیژ گرتن.
پاچنگ (Paçeng): کوله ک، کونکا دیواری.	پادیر (Padîr): ستوینی کو دادنه بهر دیواری ژجغه چووی دا نه هه رفیت.
پاچین (Paçîn): ده لنگی ده ریپی	پار (Par): بوری، سالا بوری - کور تکر یا (پاره = پارچه، قطعه)، وه کی (پارچه کا په وکی) هه روه سا هه گه ر دوجار لدویف ئیک بهیت:
ژنکا کو ب کوریشک بییت.	(پار پار = زیقال زیقال، ریتال ریتال).
پاخره (Paxerê): تهرمه (جهی روینشتنی ل ده ری مالی).	پاراو (Parav): پیره ژن.
پاد (Pad): زیره قانی، زیره قان - تهخت.	پارت (Part): ملله ته کی ئیرانی بوو کول ده قه را «پارت» یان ژی «پارتیا» (ده قه ره ک بوو ل باکورئ روژهلاتا ئیرانی کو ژ خوراسانا نهو تا سنسلا چیا یین نه لبورز و ده ریاچا خه زه ر پیکدهات) ژبانا خوه دبرنه سه ر، و پرانیا وان کوچه رات بوون و ل بن کوبنا
پاداش (Padaş): پاداش، سزا (هقی کر یاری، چ باش بییت و چ خراب).	
پادره م (Padrem): کوما خه لکی.	
پادزه ر (Padzehr): دژی ژه هری (هه ر ده رمانی کو کار تی کرنا ژه هری ژ بن بیه ت).	
پادشاه (Padşah): شاهی خودان تانج و تهخت.	
پادگان (Padgan): جهی زیره قانیی ل تاخه کی.	
پادگانه (Padganê): بان، سه ریان	

پارنج (Parenç): پارځ کـو ددهنه

سترانبيژ و موزيکژنه دا ل داوه تي

ناماده بڼـ پارځ کـو ددهنه

دختوري دا سه حکه ته نه خوښي.

پارنجن (Parençen): خرڅالين کو

ژنک دکهنه پښ خوه، حجول.

پارو (Parû): به فري، ههروه سا

ثالاقه کي مينا به فري يي يه کو

قايقا پښ دهاژون.

پاره (Pare-ê): پرت، قهه، لهت،

کهـر - پني - درپاي - کهلاشتي -

به رتيل.

پارياب (Paryab): چاندنا ثاقي.

پارينه (Parîne): يي پار، کهشن،

دږين.

پازاچ (Pazaç): پيرک.

پازن (Pazen): نږي - بزني کويقي.

پاس (Pas): زږه قاني - چاقدږي -

رږزگرتن - دانهک ژ شه قتي يان

روژي.

پاسبز (Pa sebz): (دپرکيه بو

که سين پي بره شک، بي ئيفله ح،

کوړ و بهش، کو پي وان نه يي

خيږي بت).

پاسخ (Pasux): به رسف، وهلام.

پاشنه (Pşnê): په حني يا پيښي.

دژيان. سه روکي قی ملله تي يي

ناقدار ب (ئشک) ل سالا ۲۵۰

بهري زاييني ل دژي سلوکی يا

راوه ستيا و دهوله تا ئه شکاني

دامه زراند.

پارچ (Parç): دژلکي ثاقي.

پارچه (Parçê): په روک - پرت،

قهه، کهـر (وهکی که ره کي ناني).

پاردم (Pardum): پاليقا کورتاني

يان زيني، کو دئځنه بن کوريا

ده وارا.

پارس (Pars): نه ته وه کي ئيراني يه،

ههروه سا ئه و ده قهره يا کو ئه ق

نه ته وه لي تاکنجي بووين - دهنکي

سه ي.

پارسا (Parsa): ده همهن پاقر -

که سي کو خوه ژ گونه هي بده ته

پاش.

پارسنگ (Parseng): بهري کو

دکه نه د ره خي دي يي ترازي دا،

دا هه ردو ره خ هندي ئيک لي

به يي.

پارسه (Parsê): گه دايي -

که دخو دايي.

پارگين (Pargîn): گوم، چالا ثاقا

پيس و گه ني.

- پاشیب (Paşeyb): دهره جکین کو
پیچ بیچنه بن ئهردی.
پاشیدن (Paşîden): رهشاندن (ثاف
رهشاندن).
پاغر (Paxer): ستوینا لبن بانی
خانی.
پافشاری (Pafêşarî): بهرخودان -
اصرار.
پاک (Pak): پاقر.
پاکار (Pakar): خزمه تکار، خولام.
پاکباز (Pakbaz): کهسی کود
قوماری دا ههمی سامانی خوه
بدوړینت - نه قبنداری کوژ دله کی
پاقر بنیتره یارا خوه.
پاک جامه (Pak camê): دههمه
پاقر (دهره حق ناموسی دا).
پاک جفت (Pak cuft): ژن یان
زهلامی کوخیانه تی ل
هه قزین (ی، ا) خوه نه که ت.
پاک چهر (Pak çêhr): خشکوک،
روی دهلال.
پاکدامن (Pakdamen): بنیره:
(پاک جامه).
پاک (Paki): پاقری، دههمه پاقری
- گويزان (تالاقی کهفن یی
سه رتراشینی).
- پاکیزه (Pakîzê): پاک، پاقر.
پاگشا (Pa guşa): میهشان کرنا
بویک و زاقا پشستی داوه ت تمام
دبیت، نه و ژی ژ بهر هندئ یه کو
ریکا وانا ل مالا خوه که نه (دا
بویک و زاقا هاتن و چوونا مالا
وان بکه ن).
پالان (Palan): کورتان.
پالانه (Palanê): بهیتوتا خانی.
پالانیدن (Palanîden): گشاشتن -
پاقر کرن، بیژینک کرن - زیده کرن.
پالاون (Palaven): تالاقی
پالاو تنی (صافینک، صافوک).
پالاهنگ (Palaheng): هه قسار.
پالایشگاه (Palayêşgah): جهی
پالاو تنی (جهی پالاو تنی گازئ).
پالیز (Palîz): باغ، بیستان، وهرزی
خیار و گوندوړ و زه به شا.
پامس (Pames): گریدای، گرفتار،
بیچاره.
پانزده (Panzdeh): هژمارا
(۱۵) پازده.
پانصد (Pansed): هژمارا
(۵۰۰) پینج سده.
پانیذ (Panîz): شه کر.
پاورچین (paverçîn): بنیره:

پایرد (Paymerd): هاریکار - ناقبژبانی.	(پابرچین).
پای موزه (Pay mûze-ê): جهز مه.	پایاب (Payab): بیرا ئافتی کوب دهره جک بیت دا دوان دهره جکا را بچن خواری و ئافتی بیننه دهر - جهتین کیم ئاف لهر لیقا رویباری یان دهریایی کو پی مروفی ژ ئوردی بگریت - هیز، شیان، زاخ، خواری.
پایندان (Payendan): گرهو - جهن پی یا (بنی کزچکی).	پایاپای (Payapay): پیکگوهارتنا تشتا ل ناقبه را دو وهلاتان دا بیی کو پاره کی بدنه هه قدو.
پاینده (Payendê): ههر و ههر - موکوم.	پایان (Payan): دویماهی، نه نجام - خواری، نشیف.
پایه (Payê): پیپک - شهنگسته - قه در و قیমে ت - پله و پایه (رتبه).	پای باز (Paybaz): سه ماکهر (رقاص).
پایه دار (Payêdar): تشتی کو پیپک هه بت - پله دار د ریشه بهر بیتن میری دا.	پایتهخت (Paytext): پایتهخت (بازیری کو سه روک و جقاتا حوکه تی لی بیت).
پاییدن (Payîden): زیره ثانی لیکرن، چاقدیری لیکرن.	پایدار (Paydar): موکوم، بنه جه - به رقرار - نه مر، ههرده می، ههر وههر.
پاییز (Payîz): وهرزی پاییزی.	پایدام (Paydam): تهلهه.
پاییزه (Payîzê): پاییزی (چاندنا پاییزی).	پایکوبی (Paykûbî): داوه ت، گوته ند، سه ما.
پایین (Payîn): خواری، نشیف، بن، ژتیر.	پایگاه (Paygah): جه، در - مه قام، قه در - دهرازینک.
پایین پرست (Payîn perest): خز مه تکار، خولام.	
پایتهکت (Pêptek): تلمسک (تلمسکا خورمی یان تلمسکا تری).	

پت (Pet): پهړوکی کوژ موی بژنا	په حن، پان - قوتای، ههړشی، تیتنه چیکن.
پتت (Pêtet): تویه، تویه نامه.	په حن، پان - قوتای، ههړشی، په چقی.
پتک (Putk): چه کویچی ناسنگه را.	پخش و پلا (Pexş û pela): ژیک
پتو (Petû): به تانی.	بژاله، پرت و به لاث.
پتو (Petev): به رۆژ.	پخل (Pexel): قهسه لی گهفی یان
پتواز (Petvaz): به رسف - په سهند	جه هی.
- هیلینا فرندا.	پخمه (Pexmê): کییم عاقل، ده بهنگ.
پته (Pete): پیتهیل، بلیت.	پدر (Pêder): باب (زه لامی کو
پتی (Petî): فاله - رويس، تازی.	خودان زاروک بیت).
پتیاره (Petyarê): ئاتاف، زیان -	پدرام (Pêdram): پی - روز -
به لا - کریت و ترسناک - خرابکار	خویش (بو جهی) - قهنج.
- دیو - ژنا خرابکار.	پدراندر (Pêderender): زریاب.
پچ (Pêç pêç): پست پست،	پدرخته (Pedrextê): خه مگین.
نم نم (هیدی و د بن لیثاقه	پدرخوانده (Pêderxandê): نه و
دگه لیک ئاخفتن).	کسه سی کو کسه سک دی وی ل شوینا
پچ - شک (Puçuşk):	بابی خو دانت.
کوشپل (پشکل) ئی بزنی و مهړی و	پدرزن (Pêderzen): خه زویر (بابی
حیشتی و..... هتد.	ژنی).
پچل (Peçel): قریتی، پیس.	پدید (Pedîd): ئاشکرا، په یدا.
پخپخو (Pêxpêxû): گلزانک.	پذیرا (Pezîra): په سه ندکه ر -
پختن (Puxten): که لاندن، لینان.	پیشوازی که ر.
پخته (Puxtê): که لیای (به رهه ف بو	پذیرفتن (Pezîruften): په سه ندکر
خوارنی) - گه هشتی (بو فیقی) -	- پیشوازی بکرن.
مروقی کاردان و ب سه رپور.	پر (Pur): پر، تری، مشت.
پخش (Pexş): په لاته، به لاقه -	پر (Per): په ری فرندا.

شهره‌نیخ، جرړه.	پرازده (Perazde-ê): گرکا
پرخش (Perexş): رانیت هه‌سپ و	هه‌قییری.
هیسترا - شیر (شمشیر) - ده‌ک،	پراکندن (Perakenden):
مؤس.	په‌لاته‌کرن، بژاله‌کرن، به‌لافکر -
پرخو (Perxev): کوار - که‌زaxe -	په‌ریشان‌کرن.
ئاده.	پراکوه (Perakuh): سه‌ری چپای،
پرداختن (Perdaxten): فه‌هوسوین	وی ره‌خی چپای.
- لیکدان - نه‌نجامدان - مژویل	پران (Perran): فرنده، هه‌ر تشتی
بوون - تمام بوون ژکاره‌کی -	کو بفرت ل ده‌می فرینئ.
فالاکرن - پاره‌دان، مه‌زاختن.	پر آوازه (Pur avazê): پر ئاواز،
پردوش (Perdûş): شقییدی (شه‌فا	پر ده‌نگ - ناقدار، ب ناڤ و
بوری).	ده‌نگ.
پرده (Perdê): عه‌با - په‌رده -	پر آهو (Pur ahû): پر عیب.
په‌ردین ئالاقین موزیکی وه‌کی	پریایه (Pur payê): زیقریقه.
(عود، بزق، سئ تار و.....هتد) -	پرت (Pert): دوور - ره‌خ، کنار.
هه‌ر پارچه‌یه‌ک ژ شانویی.	پرتاب (Pertab): هاقین (هاقینتا
پرو (Pur rû): بی شهرم، زرشهرم.	تیر و گولله‌تویا و.....هتد).
پرز (Purz): پویرتک (پویرتکی	پرتابیان (Pertabîyan): کفاندار،
خوخی) - هه‌روه‌سا رویی ب سه‌رقه	تیر هاقین.
بی نه‌زمانی پری چوکلکین گه‌له‌ک	پرتگاه (Pertgah): فره‌ک - رزده.
هویرن کوئه‌و جوکولک د ناقدارن	پرتو (Pertuv): رو‌ناهی، تیروژک،
ب (پرز زبان: Purzê zeban).	تیشک.
پرس (Purs): پرس، پرسیار.	پرچانه (Purçanê): پریتر.
پرس (Pers): په‌رده.	پرچم (Perçem): ئالا.
پرستار (Perestar): خزمه‌تکار،	پرچین (Perçîn): پیژان، په‌رژان.
که‌سا کو خزمه‌تا نه‌خو‌ه‌شی دکه‌ت،	پرخاش (Perxaş): شه‌ر، شه‌ره‌ده‌ف،

سسته ر.

پرستارزاده (Perestar zadê):

کورئ (یان کچا) خولامی یان
خودامی یان ژى به نی.

پرستش (Perestêş): په راستن.

پرستک (Perestuk): حاجی

رەشک (فرنده که).

پرستک (Perestek): خزمه تکار.

پرستو (Perestû): حاجی رەشک.

پرسش (Pursêş): پرسیار.

پرسم (Persum): ئارئ کوب

گرکیت هه‌څیری وەردکەن دا
نەمینه پیکڅه.

پرسه (Pursê): سه‌ره‌دانا نه‌خویشی -

پرسه و سه‌ره‌خویشی ل به‌هیداریی.

پرسه (Perse-ê): کولانی، فه‌لیته

- گه‌پۆک، گه‌دا.

پرسیدن (Pursîden): پرسیارکرن.

پریش (Perêş): فرین، خوه هلاڅیتن،

خوه هاقیتن ژ جهه‌کی بۆ جهه‌ک

دی.

پرغونه (Perxûnê): کریت.

پرکاوش (Perkavêş): که‌زاختن.

پرکم (Perkem): بی که‌لک، بی

مفا، تشتی کو چو پی نه‌قه‌تیت.

پرکوک (Perkûk): خانییین مه‌زن،

قه‌سر.

پرگار (Pergar): ئالاڅه‌کئ دو چقه د

زانستی هه‌نده‌سی دا بکار ده‌یت

و وینین بازنه‌یی پی ده‌یتته

چیکرن (فرجال).

پرگاله (Pergalê): باهر - پارچه -

پنی.

پرگنه (Pergenê): ناوچه -

پاریزگه‌ه.

پرما (Perma): ئالاڅه‌که کو

دارتراش بۆ کـونـکرنا داری

بکار دئین.

پرماس (Permas): په‌رخاندن -

ده‌ست کرن (له‌مس کرن).

پرن (Peren): ستیرا په‌روین (ثریا) -

ئارمیش، په‌پۆکئ ئارمویشی یی

گولدار - بۆری - دوهی.

پرند (Perend): ئارمـویش -

شیر (شمشیر) - شڤیدی (شه‌فا

بۆری).

پرنده (Perendê): فرنده، بالنده؛

(پرندگان = کۆما فرندا).

پرنيان (Pernêyan): ئارمویش.

پروا (Perva): بیهن فره‌هی -

حه‌زکرن (رغبه) - تیبینی - چاڅدان

- ترس.

<p>پروردگار (Perverdêgar): پهروهرده‌کەر، ناڤه‌که ژ ناڤین خودی.</p>	<p>پروار (Pervar): قه‌له‌و - خانیتی هاقینی - ئاگردانک.</p>
<p>پروژ (Pervej): نه‌ژاد.</p> <p>پروزن (Pervêzen): بی‌ژینک، موخه‌ل، یان هه‌رتشته‌کی ژ ژی ره‌نگی.</p>	<p>پرواز (Pervaz): په‌رڤه‌کرنا فرندا - فرین (فرینا فرندا و فرۆکا «باله‌فرا») - ده‌پیت نازک و کورت کولسهر کاریتین خانی ریز دکهن به‌ری بیته ئاخبانکر.</p>
<p>پرونده (Pervendê): دوسیه.</p> <p>پرویز (Pervîz): سه‌رکه‌فتی (مظفر، فاتح) - هه‌روه‌سا بنپیره (پروزن).</p> <p>پرویش (Pervîş): سستی، بی‌خه‌می، قوسیری، ته‌نبه‌لی.</p>	<p>پروازه (Pervazê): خوارنا کو ریتنگ یان نیچیرشان دگهل خوه دهن - ئاگری کو لبه‌ر پین بویک و زاقا هلدکهن - پلپلک و زرزک و ته‌یسوکیتن کولسهر سه‌ری بویک و زاقا دادکهن.</p>
<p>پروین (Pervîn): کۆمه‌کا ستیرانه، لی تنی شه‌ش ژ وان کوه‌ده‌ک ئوبشه‌کی نه‌لجه‌م هه‌ف خرڤه‌ بووینه، و ب چاف ده‌ینه دیتن، به‌ره‌بی دیبژنی (ثریا).</p>	<p>پروانه (Pervanê): په‌لاتینک - هه‌روه‌سا گیانه‌وه‌ره‌که وه‌کی طوری کول پش یان پاش شیری دچیت دا به‌رماییکین شیری بخو‌ت و ب ده‌نگی خوه گیانه‌وه‌رین دی ژ هاتنا شیری ئاگه‌هدار دکه‌ت - ئالاڤه‌کی په‌رداری ده‌ستکرده کوب کوردی ژ هه‌ر دیبژنی په‌روانه، وه‌کی:</p>
<p>پره (Perrê): په‌ر، کنار، ره‌خ (په‌ری بازیری) - هه‌ر تشتی وه‌کی په‌ری بیت، وه‌کی: په‌ری ئاشی ئافی.</p> <p>پره‌ازه (Perhazê): داری پیتی کو زوی ئاگر تی به‌ربیت.</p>	<p>(په‌روانا ترومبیلی یان فرۆکی) - روخسه‌ت، ئیجازه، ده‌ستورنامه.</p>
<p>پرهون (Perhûn): هه‌رتشته‌کی بازنه‌بی (بی‌ده‌ر - توک، رستک و.....هتد).</p> <p>پرهیز (Perhîz): هشیاربوون،</p>	<p>پروانندن (Perveranden): په‌روه‌رده‌کرن - فیترکرن.</p>

دهست تهنگ، دهستکورت.

پریون (Peryûn): گوپی بوون.

پز (Pez): نانکوا وی یا دهقودهق

هه مان په یثا «پیژ» ه، کوژ په یثا
(«پختن»؛ نانکو: په حقن، پاتن)

هاتیسه وهرگرتن، وهکی:

نانپز (نانپیژ)، لی پراپیا جارن

نانکوا وی یا گریدایه ب په یثا

به ری وی ټه، وهکی: آشپز: خوارن

لینه ر (طباخ) - زودپز: قازانا

بوخاری (ژ بهر کو تشتی تیدا زوی

دکه لیت) و..... هتد).

پزا (Peza): که لهک (نهو تشتی زوی

بکه لیت).

پزاوه (Pezavê): کویره، ئیتوبن.

پزشک (Pêzêşk): پزیشک،

نوژدار، دختر.

پژ (Pej): گر، کومت، چیا - نه داڅ،

کیم، پیساتی.

پژاوند (Pejavend): شینک (بی)

کو جلکا و هری پی دشون) -

داری کو دادننه پشت دهری دا

نه ټه بیت.

پژمان (Pêjman): خه مگین -

دلته نگ - په شیمان.

پژمردن (Pejmurden): خه مگین

خوه دو ورئیکه ستن ژ ههر تشته کی

زیاندار.

پرهیزانه (Perhîzanê): پاریز (خوه

دو ورئیکه ستن ژ خوارنن خراب بو

ئیشی) - روژی، روژ بگرتن.

پری (Perî): کورتکریا په یثا «پریر»،

کول پیشیا هنده ک په یثی

وهکی (روز، شب، سال) دهین و

نانکوبا (به ری دو) ددهت،

وهکی (پریروز = به ری دو روژا، پیژ

- پریشب = به ری دو شهقا، شهقا

دی - پریشال = به ری دو سالا،

پیزار) - به ری، فریشته.

پریدن (Perîden): فرین، خوه

هلاقیتن.

پریدن (Purîden): پر بوون، تری

بوون.

پریز (Perîz): قیپین، نپین،

بعه ره بی دپیژنی (ژییر) -

فریز (گیایه) - بیژینک.

پریسا (Perîsa): کورتکریا په یثا

لیکدایا (به ری افسا) یه، نانکو:

که سی کو نه جن و په ری ئیکه سیر

دکه ت - هیله که ر.

پریشان (Perîshan): بژاله -

خه مگین، په ریشان - ئالوز -

- بوون - چرمسین.
پژواک (Pejvak): دهنګ،
 دهنګفه دانا دهنګی.
پژوم (Pejûm): دهرویش - ههژار -
 گه دا.
پژوهیدن (Pêjûhîden): لینگه ریان،
 فله کولین.
پس (Pes): لدویف، ل پاش (وهکی):
 پس فردا = ل دویف سوباهی را،
 دوزبا - پس افتادن = پاشکه تن)
 - ئالاقی په یوه ندیی یا کوئم
 دبیتزینی (پا)، وهکی: (پس توهم
 آمدی؟ = پا توژی هاتی؟).
پس (Pus): پس، کور.
پساپیش (Pesapîş): پاش و پیش.
پساوند (Pesavend): د هوزانی دا
 ئانکو: (سهروا «قافییه») - د
 ریزمانی دا ئانکو: پاشگر.
پست (Pest): کورت - ژیر - نشیف
 - چوننه (بی بها - مرؤقی بی بها)
 - قهلس.
پست (Pêst): ئار، ئاری قه لاندی
 بی گهنی یان جهی یان نوکا کو
 بعهره بی دبیتزینی (سوبق).
پست (Pesta): پاش
 قولچک (ذخیره) - جار، که رت.
پستان (Pêstan): مه مک، چچک،
 گوهان (بیټ ژنکا یان گیانه وه ری
 می).
پستان بند (Pêstan bend):
 ئیلهک، زه خمه.
پستک (Pestek): چو خک.
پستو (Pestû): پاش مه زه لک.
پسته (Pêstê): فسته ق.
پس خورده (Pes xûrdê):
 به رماییک.
پسر (Pêser): کور، بچویکی نیر.
پسر اندر (Pêser ender):
 نه قسی (نه قسیی کور).
پسر بچه (Pêser beçê): سنیله.
پسر خوانده (Pêserxandê): نه و
 کورپی کو که سهک بو خوه
 خودانکه ت، ب عهره بی
 دبیتزینی (تبی).
پسرو (Pêserû): کورتکریا په یثا
 (پسر) ه، ئانکو: کورپی بچویک،
 کورکوک.
پسروار (Pêservar): وهکی کورکا -
 د زار اوئ فقه هی دا ئانکو نه و
 باهرا کوژ میراتی بابینی دگه هته
 کورپی.
پسغه (Pesexdê): چی کری،

بهره‌هفت، ناماده.

پس فردا (Pes ferda):

دوزبا (پشتی دو روژین دی).

پس فرستادن (Pes fêrêstaden):

زقراندنه‌قه.

پس کوچه (Pes kûçê): کولانا

بچویک و بن گرتی.

پسندیدن (Pesendîden):

په‌سهندکرن، قه‌بویل کرن،

هه‌لژارتن.

پسوند (Pesvend): پاشگر.

پش (Peş- puş): موبی پاتکا

هه‌سپی.

پش (Puş): بوم، کوند.

پشام (Peşam): هه‌ر تشته‌کی

ره‌نگ تاري.

پشت (Puşt): ژ ده‌رقه یان لسه‌ر

تشته‌کی - ل پشت، لدویف -

پشت - پشته‌قان.

پشتاپشت (Puştapuşt): لدویف

ئیک.

پشت پا (Puştê pa): به‌رپیک -

سه‌ر پی (به‌روفاژی بنی پی ی).

پشت پای (Puştê payî): درکه‌یه

بۆ کوپری خرابکار (مخنث).

پشتک (Puştekan): قولیپانک،

قولیپینک - چو‌خک.

پشت کوژ (Puşt kûj): پشت قلوز،

پشت قوز.

پشتوار (Puştvar): پشته‌قان،

په‌یقین (پشتوان، پشتیبان،

پشت و پناه) ژی لکارن.

پشک (Pêşk): پشکلین گیانه‌وه‌را -

پشک هاقیتین (قرعة).

پشک (Peşek): خونا‌ف.

پشک (Puşek): کیتک، پشیک،

هه‌روه‌سا په‌یقین (پوشک،

پیشیک، پیشی، گربه) ژی

لکارن.

پشلنگ (Puşleng): عیب‌لو -

پاشقه‌مای - سست و خاف -

که‌له‌ین کولسه‌ری چیا‌یان ده‌ینه

چیکرن.

پشم (Peşm): هری یا میه و

حیشترا.

پشه (Peşê): پیشی.

پشیز (Peşîz): پوله‌ک - پارێ

هوبرده یی کیم بها.

پشیمان (Peşîman): په‌شیمان.

پغنه (Pexne): پیپکین پیسترکی.

پف (Puf): پف (بایی ده‌قی) -

وه‌رمتی، باوی.

- پلغده (Pelexde-ê): رزی، خراب
بووی (بو هیکا و فیقی بکار
دهیت).
- پلک (Pêlk): چه رمکی کو
مژویلانک لسه رن.
- پلگان (Pêllegan): پیسترک،
په بیسک، دهره جک.
- پلمس (Pelmes): هیجته، مهانه
- دره، نهوه بی - بیبه ختی.
- پلنگ (Peleng): پلنگ.
- پلوان (Pulvan): که رتکین د
ناقبه را مشار و هودان
دا (زاراوه کی جوتیارانه).
- پلوس (Pêlûs): زمانخویشی،
مه للاق.
- پله (Pêllê): پله، پایه (رتبه،
درجه) - پیکیکن پیسترکی.
- پلیته (Pelîtê): فتیله.
- پلید (Pelîd): پیس (نجس).
- پلید ازار (Pelîd êzar): زناکر.
- پناباد (Penabad): پاره کی زیقی
بوو ب کیشا نیف مسقالی (نیف
قران) کو لسه رزه مانق قه جهره
دهاته بکارئینان.
- پناغ (Pênax): ئارمویش، داغا
ئارمویشی.
- پفج (Pefc): ئاغا دهقی (تف و
گلیز).
- پفیوز (Pufyûz): زهلامی سست و
ته نهل و بی شیان و بی غیرهت.
- پک (Puk): پش (تشتی کو نیقا وی
قاله بیت) - مه زن، قه له و -
بیهن (هه وایی کو مروت بیان
گیانه وهر هلدکیشن) - لشرینا
(ملق - میژ - فری) دهیت بو
جگارکیش و قه لوینکیشا.
- پکر (Peker): گیژ - سه رگه ردان -
خه مگین.
- پکند (Pekend): نان (خه لکی
خواره زمی قی په یقی بکار دئین).
- پکنه (Pekne): قه له و - قه زم (بهژن
کورت).
- پگاه (Pêgah): سپیده زوو.
- پل (Pul): پر (جسر).
- پل (Pêl): په حنی یا پتی.
- پلاس (Pêlas): بهرک.
- پلخ (Pelex): گه وری، هه فک.
- پلخ تـه (Pêlexte):
صافینک (ئامانه کی کون کونه، کو
ده خل و دانی تیدا دشون).
- پلشت (Peleşt): پیس، دژین،
قریژی، ب کیم و عه داف.

- پنام (Penam): پهروکه کټی سپی
 یې چوارکوژی کوژ په نېی دهاته
 چیکرن و زهرده شتی یان دئیخستنه
 بهر دهقی خوه و ل پشتقه گریددان
 لده می کو لهه مبهه راگری پیروژ،
 ناقیستا دخواندن - قهشارتی.
 پناه (Penah): پشته فان - زیره فان -
 سیبه را دیواری.
 پنبه (Penbê): په مبی.
 پنج (Penc): هژمارا پینج (۵).
 پنجاه (Pencah): هژمارا
 پینجی (۵۰).
 پنج پا (Penc pa): کیقواله، قرژال.
 پنجره (Pencerê): په نجره.
 پنجگان (Pencgan): پینج پینجه.
 پنج گاه (Penc gah): ئیک ژ
 تاوازیڼ موزیکا ئیرانی یه.
 پنجول (Pencûl): په نجلین
 گیانه وهرین درنده.
 پنجه (Punçê): ئه نی - مویین
 هنداقی ئه نیی - ئه و پهروکی کو
 ژنک دئیخنه ئه نیا خوه.
 پند (Pend): په ند، شیرت - ناقی
 فرنده کټی یه کو وه کی قهلی یه بهس
 ژ وی بچوبکتره.
 پندار (Pendar): هنر - دالغه -
 گومان - سهیر - دفنبلندی.
 پنزه (Penzê): داوت، گوڅه ند.
 پنگ (Peng): ئویشی خورمی (چ
 خورمه پیڅه بن یان پیڅه نه بن).
 پنگان (Pêngan): په یاله، فنجان.
 ههروسا (بنگان، فنجان، پیاله)
 ژی لکارن.
 پنهان (Pênhan): قهشارتی،
 نه پهن، نه دیار.
 پنیر (Penîr): په نیر.
 پوچ (Pûç): خرش.
 پوده (Pûdê): کهفن و پیټی.
 پور (Pûr): کوړ، پس.
 پوران (Pûran): نافه که بوژنکا.
 پور داستان (Pûrê destan):
 روسته می زال.
 پوزخند (Pûzxend): ناقی جوره
 که نی یه کی یه کو بو کیمرن و
 یاری پیکرنی دهیته بکارئینان کو
 بهره بی دبیزنی (استهزاء).
 پوزش (Pûzêş): لیبورین.
 پوسانه (Pûsanê): زمانخوه شی،
 مه للاقی.
 پوست (Pûst): پوبست، چه رم.
 پوش (Pûş): خیقته تا مه زن - په رده -
 جلک - زری و کومزری.

پهلو (Pehlû): رهخ، ئال، کنار، کیتلهک.

پهلو (Pehlev): ملله تی پارت؛ ههروه سا وهکی دبیتزن «پهلوی»، ئانکو پارتی (ملله تی پارتی - بنیتره: «پارت») - شار، باژیر - دلیر، ب هیز (ئهو ژێ ژ بهر هندی یه کو پارتی (پهلوی) د میترچاک و دلیر بوون).

پهلودادن (Pehlû daden): هاریکاریکرن.

پهلودار (Pehlûdar): مالدار و زهنگینی کوکس و کارین وی خیری ژ وی و مالی وی ببین.

پهمزک (Pehmezek): سیخور.

پهن (Pehn): پان، پهحن، بهرین.

پهن (Pêhen): پشکلی ههسپ و هیتستر و کهرا.

پهنا (Pehna): فرهه، بهرین - فرههی، پانی.

پهناور (Pehnaver): گهلهک پان، بهرین.

پهند (Pehend): طهله، طهلی.

پی (Pey): دهمارین سپی یین درتژ د لهشی گیانهوهر و مرۆفان دا کوژ دهماغ و نخاعی دهردکهفن و ل

پوشاک (Pûşak): ههه تشتی کو بکه نه بهرخوه.

پوشال (Pûşal): پوش و پهلهخ.

پوشی (Pûşî): پهپۆکهک بوو کو شاشک و شویتک ژێ دهاتنه چیکرن.

پوشیدن (Pûşîden): د بهرخوهکرن.

پوک (Pûk): خرش - پوش و پهلهخ.

پوکه (Pûkê): قالکا فیشهکی.

پول (Pul): پر (جسر).

پول (Pûl): پاره.

پولاد (Pûlad): پیلا.

پولک (Pûlek): پویلک - پویلکیت ماسی - کورتکریا په یفا (پول: پاره) یه.

پولکی (Pûlekî): پاره په ریس، یی کو ههژ پارا دکهت - بهرتیلخۆر.

پونگ (Pong): کیفکو، کیفکویی.

پویدن (Pûyîden): غاردان، بهزین، بلهز چوون - لیگه پریان و لیقه کۆلین.

په (Peh): بۆ سهه سورمانی بکار دهیت (پهه، وهه، ههه و.....هتد).

پهرو (Pehrû): پنی.

پهره (Pehrê): زیره قانی - چاقدان.

پیچیده چشم (Piçîdê çêşm):

چاڤ وور، چاڤ ویر.

پیدا (Pêyda): ئاشکەرا، پەیدا.

پی در پی (Pêy der pêy):

لدویش ئیک، بەردەوام.

پیر (Pîr): پیر، دانسال - لدەڤ

صوفی یا ئانکو (رێبەر و رێ

نیشاندر).

پیرار (Pîrar): پیرار، بەری دوو

سالا.

پیراستن (Pîrasten): خەملاندن.

پیرامون (Pîramûn): دۆرماندۆر،

دەوروپەر.

پیراهن (Pîrahen): فانیلێ زەلاما

یان ئەتەکتێ ژنکا.

پیرایشگاه (Pîrayêşgah):

سەر تراشخانه (حلاقە).

پیروج (Pîrûc): عەلۆک.

پیروز (Pîrûz): سەرکەفتی (د شەران

دا).

پیش (Pîş): بەر، بەرامبەر، هەمبەر -

بەری، وەکی: (پیش دم = بەری

بێهەنەکتێ) - لجهه - هەرەکه که

بەرامبەر (ضمه) یا عەرەبی.

پیشاب (Pîşab): میز، دەستاقا

زراف.

سەر زەڤلهکا بە لاقە دین دا هاتن و

چوون و لقلقین ب ریکا وان بێته

ئەنجامدان، ب عەرەبی دیبژنی

(عصب) - شەنگستە، ئاساس -

لدویش، ل پشت - پێ (ئەندامەکتێ

لەشی یە).

پیایی (Peyapey): لدویش ئیک،

بەردەوام.

پیاده (Pîyadê): پەیا - دیاریا

شەترنجی دا هەر شازدە جندپە.

پیادهرو (Pîyadêro): شوستە،

رەسیف.

پیاز (Pîyaz): پیئاز.

پی افکندن (Pey efkenden):

دانانا بەری بنیاتی.

پیاله (Pîyalê): پەیاڵە، فنجان.

پیام (Peyam): پەیا.

پی بردن (Pêy burden): ڤەدیتن،

سەرهلپوون.

پیجامه (Pîcamê): بیجامه.

پیچ (Pîç): لیک بادای، وەربادای -

چەمیای - بورغی - هەر گیایی کو

لدور تشتا بئالییت.

پیچپا (Pîçpa): کێڤزاله، قزڤال.

پیچه (Pîçe-ê): پۆشی، پیچه،

خیلی.

- پیشواز (Pişvaz): پیشوازیکن.
- پیشوند (Pişvend): پیشگر.
- پیشه (Pişê): شۆل، کار، پیشه.
- پیشیار (Pişyar): خزمه تکار - شاگرد - هاریکار - جیگر.
- پیغاره (Pîxarê): ته عن.
- پیغاله (Pîxalê): په باله.
- پیغام (Pêyxam): په یام.
- پیغامبر (Pêyxamber):
- په یامیهر، پیغه میهر.
- پیغان (Pêyxan): په یمان - سوز - مهرج.
- پیک (Peyk-Pêyk): پیلک، قاسد.
- پیکار (Pêykar): شهر، جهنگ.
- پیکان (Peykan-Pêykan): کۆما
- پیلکا - پرته کا سه رتیژا ناسنی یه
- کو دئێخنه سه رتین پما و تیرا.
- پیکر (Pêyker): که له خ، له ش - په یکه ر، بوت - که قال، تابلۆ - د زانستی ماتماتیکی دا ئانکو (رقم)، بۆ نموونه: (۷۶۵) هژماره کا سی ره قه م (سه پیکر) ی به کوژ (۵، ۶، ۷) پیک دهیت.
- پیگرد (Pêygerd):
- لدو یقچوون (تعقیب).
- پیش آمد (Pişamed):
- رویدان (رویدانا کوژ نشکه کیقه روی بدهت).
- پیشانی (Pişanî): ئه نی - به خت، شه نس - ژ هه ژ ی و بسه رقه - دفنبلندی و خوه مه زنکرن - ترانه و گه لته - زرشه رمی - بی ده لنگی و بیعاری.
- پیشاوند (Pişavend): پیشگر.
- پیشرفت (Pişreft): به ره ف پیشقه، پیشکه تی.
- پیشکار (Pişkar): که سی کو لبه ر دهستی به رپرسه کی مه زن کار دکهت و هنده جارا شۆلیت وی برتقه دبهت - به رپرسی دارایی بی پارتیزگه هی - ئه و که سی کو د نانپیشخاناقه نانی ژ ته نویری دئینته ده ر.
- پیشکش (Pişkêş): خه لات، دیاری.
- پیشگاه (Pişgah): ده رازینک - به ر ته ختی شاهی.
- پیش گفتار (Piş guftar):
- پیشگوتن.
- پیشهاد (Pişnehad): پیشنیار.
- پیشوا (Pişva): سه رکرده، ریبه ر، ری نشانده ر.

پیل (Pîl): فیل.

پیلپا (Pîlpa): پئی یین فیلی -

خودانی پئی یین مینا یین فیلی -

ناقئ ئیشه کی یه کو دکهفته پین

مروقی، ب عه ره بی

دیژنی (داء الفیل) - جوړه کی چه کی

یه وه کی گورزی یه - ستوین کی کو

دادنه بن بانی - جوړه کی په یالا کو

مه یی پئی قه دخون.

پیلو (Pîlû): سیواک (کوژ دارا

«نهراک» دهیته چیکن)،

ههروه سا بۆ فرچی ددانا نه فین

دهستکردی دهیته گوتن.

پیه (Pîlê): ته فنه کی نازکه کو کرمی

نارموبشی ژ دهقی خوه دئینه دهر و

لدور خوه دیچت، نه ف ته فنه ب

گهرماتی یه کا تایهت دبیه

نارموبش - نافزه (پدیین وهرمتی و

نه داف گرتی).

پیمان (Pêyman): په یان، سوز -

هه قبه ست - مهرج.

پیمودن (Pêymûden): ری

قه برین، قوناغ قه برین (ههروه کی

دهمی ری فنگه ک ژ جهه کی دده ته

ری و تاکو دگه هیته جهی

بیهنقه دانی، دی بیژت من هنده

ری یا قه بری) - پیشان، کیشان.

پینکی (Peynekî): هینشکیت

خه وی.

پینو (Pînû): که شک.

پینه (Pînê): پنی (پنیین جلکا و

پتلافا و..... هتد) - په قیشکین

رهق بووی، کول دهستی دیار دبن

ل ژیر کارتیکرنا زیده کارکرنی -

نهو پنی یا کول نه نیا مروقی

نقیژکه ر دیار دبیت ژ بهر زیده

چوونا بۆ سوجدی.

پیواز (Peyvaz): شه قه فینک،

چه کچه کیله.

پیوستن (Pêyvesten): پی کفه

نویسیان، گه هشتنه هه ف - هه رده م.

پیوند (Pêyvend): گه هشتنه هه ف،

پی کفه نویسیان - مرو قاهینی،

خزمانی - پیک (زاراوه کی

جوتیاری یه - پیک کرن -).

پیوندی (Pêyvendî):

په یوهندی (علاقات) - خزمانی -

دارا کو هاتبیه پیک کرن.

پیه (Pîyê): دوهن، بهز، دینگ.

پیه سوز (Pîyêsûz): چراکی ب

فتیله کو ل شوینا گازی، ب دوهنی

کار بکه ت.

ت (Ta): پیتا چواری یه دئه لفا بییا

زمانی فارسی دا کو مشه جاران

دبیته (د)، وهکی: (توت: تود =

توی، توختن: دوختن = دورین (بو

جلکا)، کتخدا: کدخدا = مه زنی

گوندی).

تا (Ta): ئالاقی په یوه ندی یی یه،

وهکی: (از مشهد تا تهران = ژ

مه شهه دی تا تههرانی).

طا (رهخه کی باری، رهخه کی کاغه ز

یان په روکی طاکری - کت (په روفاژی

جوت) - لدویف هژمارا دهیت و

ئانکویا دانه ددهت، وهکی: (دوتا =

دو دانه، سی تا = سی دانه) -

داف (دافین بهنکا، دافین موی،

دافین تیلین سازی «ژهه» -

ههروهسا ناقي داره کی یه ژی کو

په یفا (داغداغان) پترتر بو دهیته

بکار ینان.

تاب (Tab): بادانا کو دکه قیته پرچی

و وهریسی - روناکی - گهرماتی -

شیان - زاخ - قرار (بیهن فرهی) -

هیزک.

تاباک (Tabak): تا (حرارة) -

دل قوتک - نه رهحه تی.

تابان (Taban): شه وقدهر (وهکی

شه وقا هه یقی).

تابستان (Tabêstan): هافین،

وه زنی هافینی.

تابووک (Tabûk): ژور،

پاشمه زه لک.

تابه (Tabê): ئاقله وریک.

تابیدن (Tabîden): شه وقفه دان،

ته بیسین - تشتی کو بهیته لیک

بادان.

تابین (Tabîn): بندهست، ژیردهست

- فه رمانبه ر - جندی یی کو چو

پلین له شکهری نه بن.

تاراپال (Tapal): رېخا چيلی.	تارا (Tara): ستیر.
تاپو (Tapû): ئامانه کی مه زنه کوژ	تاراج (Tarac): تالان.
ناخا جیپرکا دهاته چیکرن و دهخل و دان دکرنه تیدا.	تارانندن (Taranden): هاژوتن - دوورکرن - ده ریخستن - بژاله کرن.
تاتا (Tata): لالوته، تور توری.	تارتار (Tartar): ریتال ریتال، پرت پرت، کهرکه ر.
تاتلی (Tatêlî): سوفره، خوان.	تارتن (Tarten): ته قنپیپرک، داپیروشک.
تاتو (Tatû): هه سپی کورتک و تیر موی کو بو غاردانی گه لهک بهیژه.	تارک (Tarek): سه ر - راستکا سه ری. ل هه روه سا په یقین (تار، تاره، کاجک، کلاک، کلال، هباک) ژی لکارن.
تاتوره (Tatûrê): وه ریسسی کو دئرخنه پین دهوارا و لجهه کی طه ول بکه ن.	تارم (Tarem): گونبه د (قوبه) - خانی ب دارا هاتبیته چیکرن - پیسترکا داری یان ئاسنی.
تاتول (Tatûl): ده ق خوه هر.	تارمیخ (Tarmîx): مژ، مژه وی.
تاچه (Taçê): جهال.	تاریک (Tarîk): تاری.
تاختن (Taxten): غاردان - هیرش برن - به زاندن.	تاز (Taz): مروقی پویج و بی بها - گه نجی کو حه ژ شولین پویج بکه ت.
تاخیره (Taxîrê): بهخت، شه نس - قه ده ر (ئه ق په یقه ب باوه رین ئولی شه گریدایه و ئانکوا وی ئه و نه صیب یان قسمه ته یی کو پیشده م یانژی چیتتر بیژین به ری بوونا مروقی، بو مروقی هاتیه ده سنیشان کرن).	تازاندن (Tazanden): به زاندن (بو هه سب و دهوارا دهیت گوتن).
تار (Tar): به نک، ده زی - دا ق - ته قننی ته قنپیپرکی - ئالاقه کی موسیقی یه (بزق) - راستکا سه ری - تاری.	تازه (Tazê): نوو - که یفخوه ش و دلقه که ر - گه ش.
	تازی (Tazî): تازی - عه ره ب، عه ره بی، وه کی دبیزن: (اسب

تالار (Talar): ژۆرا مهزن، هۆل.	تازی = ههسپێ عهدهبی).
تاوان (Tavan): تاوان.	تازیانه (Tazyane): شلاق (بێ کو
تاول (Tavel): په قیشک (ئه قین کو	دهوارا پێ دبه زینن یا نژی مرۆفا پێ
لسهر دهستی دیار دین) - گۆلک،	دقوتن).
گۆلکێ نیر.	تاژ (Taj): خیشهت، کوبن - نازک -
تاھو (Tahû): مهی، عهدهق (یا کوژ	خوبن شرین، ههستی سڤک.
ئاڤا میوژا هاتبیته چیکرن).	تاس (Tas): ترارکێ سڤری -
تب (Teb): تا (حرارة).	زار (النرد) - سه ری بێ موی،
تبار (Tebar): نهژاد، خانه دان،	شامی (اصلع) - خه م - بێ قراری و
بنه مال.	بێ ئارامی.
تباسیدن (Tebasîden): ژ بهر	تاسانیدن (Tasanîden): بێ هیژ
زیده بوونا گهرمه ی ژ حالچوون،	کرن - خه ندقاندن - بێ دهنگ کرن.
فهراک، ئه له مک.	تاسه (Tasê): خه م - بێ قراری و
تبانی (Tebanî): دهست دانه ههڤ	نه ئارامی - مه هبیران (ئه و حاله ته
ژ بۆ بهه قرا ب کارهکی رابین.	کو لدهڤ ژنکین ئافز دیار دبت
تبخال (Tebxal): تامی سک،	دهمی کو دلێ وان ژ هندهک تشتا
شه قترسک.	رهش دبیت و هندهک تشتین دی
تبر (Teber): ته قرا، ته بهرک.	بۆ دینه داخواز).
تبرک (Tebrek): که له.	تافتان (Taftan): سه و کیت
تبست (Tebest): خراب	ته نویری.
بووی (فاسد) - بێ که لک و ژ	تافتن (Taften): بادان - هلکرن و
کارکه فتی.	شه و ققه دان - شاراندن و سۆرکرن.
تبستغ (Tebestux): که سی کو	تاک (Tak): دارا تری (دارمیو).
بله ز باخقیث.	تاکستان (Takêstan): ره زێ تری.
تبشی (Tebşî): فه رخه سینێ (سینێ	تالاب (Talab): حه ود -
یا مه زن).	مه له قانگه ه.

تېند (Tebend): فەند و فیل، حیلە.	نەکریت.
تېنگ (Tebeng): طەبەكین فیقی یئین کوژ شەكکین داری بهیئە چیکرن (طەبەك، سەلک، زەنبیل، سەفی و.....هتد) - دەف و داهۆل - هەر وەسا دەنگی زەنگل و چنگ (ناقوس) ئی یە ژى. هەر وەسا پەییقین (تېکان، تنگان، تبوک، تېنگ و تېنگو) ژى لکارن.	تخت (Text): کورسیکا شاهینیئ. تخت اردشیر (Textê Erdeşîr): ناقی ئیک ژ ئاوازین کەفنیئ موزیکا ئیرانی یە. تخت خواب (Textêxab): تەختی نخستنی.
تېوراک (Tebûrak): دەف - داهۆلا بچویک - بازە (دایرە). تېانچە (Tepançê): شەق، زللەھ (یئین کو مروژ ب دەستی دادنتە روپی کەسەکی دی) - دەبانجە، وەر وەر.	تخته (Textê): دەپی داری - هەر تشتی کوراست و پەحن بت، وەکی: (مەحفویرا، پارچین ئەردی، وەرەقین مەزین کاغەزی یان ئاسنی و.....هتد) - فەرشی کو مربا لەسر دشن - تابووت.
تېنکوز (Tepenkûz): دەبەنگ، حوتک، بی فەهم. تېپە (Teppê): گر، تەل. تېیدن (Tepîden): لەرزین - بی قەراری، نەئارامی - دلقتک. تتربو (Tetrebû): ترانە، یاری. تتری (Tutrî): سماق. تتق (Tutuq): خیقەت، کوین. تجارە (Tecare-ê): جانیکی هەسپی، بی کو هیشتا زین لی	تخجم (Tex- Texeccum- cum): نە پیروز، پی برەشک، بی یوم، بی ئیفلەح. تخس (Texs): گەرمی، تا (حرارة) - دلقتک ژ بەر خەم و کوفانا. تخش (Texş): تیر، تیرو کشان - سەری جقاتی. تخشا (Tuxşa): بزافکەر. تخشایی (Tuxşayî): کارگەها چیکرنا چەکی. تخلە (Texle-ê): گۆپال - هوبرهوبرک و پرت پرت. تخم (Tuxm): طوژ (بذر - نطفە) -

هېک - گون، رطلین مرؤشی یان گیانه وهره.	تربچه (Turubçe): تفریت بچوبک.
تخمه (Tuxme-ê): نهژاد، بنیات - تؤفکیت زه بهش و گوندوړ و کولندا.	ترېسه (Terbesê): کهسکوسور، کهسکوئالا (قوس قزح). ترد (Turd): تنک، هر تشتی کو زوی بشکیت.
تر (Ter): نیشانا هه قبه ریښ، وهکی: (بهتر = باشت، بزرگتر = مهزتر، مهتر = چیتر) - نوی - ته، شل (بهروفاژی هسک).	تردامن (Terdamen): دههمه پیس، قهجه. ترس (Ters): ترس.
ترا (Tera): دیوار - سکر. تراز (Teraz): خهمل - نهخش و نیگارین لسه په پوکا - میزانا به نناي.	ترس (Turus): ئهردی رهق کو کولانا وی ب زهمهت بیت. ترسا (Tersa): یی کو بترسید - مهسیحی - عیباده تکه و خودیناسی ئولی مهسیحی یه، کو د دیری قه دروینت و ل ویری ب طاعهت و عیباده تی مژویل دبت (راهب).
ترازو (Terazû): ترازو. تراشیدن (Teraşîden): تراشین. تراک (Terak): شهق شهق بووی - دهنگی کوژ شکهستنا تشتهکی رادییت، ههروهسا بو دهنگی برویسی یا ژی لکاره.	ترسو (Tersû): ترسونک، کولافه. ترش (Turş): ترش. ترشک (Turşek): ترشوک (گیایه که). ترشیدن (Turşîden): ترش بوون. ترغ (Turux): ههسپی رنگ سور. ترغو (Terxû): جوړه کنی حهیری رنگ سور.
ترانه (Teranê): سروود - ئاواز - هوژانا دوریزی (دو بهیتی) - ته و طول - دل بهرا جوان - طولازی روی دهلال. تراهی (Terahî): فیقیی ژ نوی بگه هیت.	ترفنج (Terfenc): دژوار، ریکیت

تەشرب (جورەکی خوارنی یه).	ئاسی، ئاستەنگ.
تروال (Terval): چقی زراف یی	ترفند (Terfend): فەند و فیل -
دارى - بەلگی شینکاتی یا.	دره - قەلپ، سەختە - ناخفتن
تروند (Tervend): فیقیبی نوی	بی مەعنه.
گەهشتی.	ترقه (Tereqqê): تەقته قوشک.
تره بار (Terêbar): هەمی رەنگین	ترک (Terek): شەق شەق، دەرزی
فیقی و شینکاتیبی خوارنی.	- خەندەکا کو لدۆرماندۆری کەلەبی
تریت (Terît): تەشرب، نان	دەیتە کولان - نیای - تەر، شل -
هوبره ویرکری د ناڤ ئافکی،	کچکا نه شوی کری - جوړه کی
شیری یان ئافه ماستی دا.	حەلاوی یه.
تریز (Têrîz): دەهه نا جلکی،	ترک (Terk): کومزری (کولاقی)
دانگ.	ئاسنی کو شەرڤانا د شەرا دا دکره
ترین (Terîn): نیشانا هەڤیه رکرنی،	سەرئ خوه - پاتکا سواری دەمی
وهکی: (بهترین = باشترین،	کول هەسپی سوار.
دانترین = زانترین).	ترکش (Terkeş): کیسکی کو تیرا
تریوه (Terîve): ریکا پر کەند و	دکەنه تیدا (تیردانک).
کۆر.	ترکه (Terke-ê): شک، ترک.
تز (Tez): ددانکی کلیل -	ترکیدن (Terekîden): دەرزی -
فرندەکی خوەشخوانه - کەچەل،	شکەستن - پەقین.
شامی (اصلع).	ترلک (Têrlêk): قەمیس هیچ
تژده (Tejde): دەستحەقی کو	کورت - نه عال، شک.
ئاشقان وەردگری بهرامبه ر ئارکنا	ترمه (Têrme): شال، جوړه کی
گەمی - دەستحەقی کو ئاشچیکەر	پەرۆکی یه.
وەردگری بهرامبه ر تیژ کرن یان	ترمه (Terme- Turme):
چیکرنا ناشی.	تەحتیی زینا هەسپی.
تس (Tus): بایی کو بی دەنگ ژ	ترنانه (Ternanê):

- قوئی دهرکه قییت - تف، گلپز.
تس (Tes): شق، زللهه.
- تفت (Teft):** گهرم - ب جم و جۆل -
 ب لهز.
- تساچه (Tesaçê):** تیمساح -
 نهههنگ.
- تسمه (Tesmê):** قایشا چهرمی،
 کهمه ربه ندا چهرمی.
- تشان (Teftan):** گهرم و شارپای -
 کههه کی نانی - نافی چپایه کی یه
- تشمه (Tesh):** کورتکریا په یفا (آتش =
 ئاگر) - ته بهرک، ته فکر.
- ل سهه توخیبئی ئیران و**
ئه فغانستانی کوجارجارا هلمه
گهرم ژ دهقی وی دهرده قییت.
- تشی (Têş):** تیهنی.
- تفتیه (Teftî):** ته قنی ته قنپیرکی -
 گهرم بووی.
- تشت (Teşt):** ته ست.
- تفتیک (Teftîk):** هری یا نهرم.
- تشمه (Tefsê):** پنیکیته رهش ییته
 کول سهه رویی مروقی دیار دبن -
 خهه و دل که سهه ری - بنیره:
 (تاسه).
- تشتر (Têşter):** د ئایینی زهرده شتی
 دا نافی فریشتا بارانی یه.
- تفش (Tefş):** شییهره تکران،
 نسحه تکران، گازنده ژیکرن.
- تشیخ (Teşlîx):** جی نیژک،
 سوجادک، شه ملک.
- تفنگ (Tufeng):** تفهنگ.
- تشنک (Teşnek):** ئهه ج ه ژ
 ههستی یی سهه ری یی کول
 بچوبکاتی یی نهرم.
- تک (Tek):** کت - تنی - ئیکانه -
 کیم - بن (قعر) - غاردان.
- تشنه (Têşnê):** تیهنی.
- تک (Tuk):** نکلی فرپدا - سهه ری
 تیژی ههه تشته کی وه کی شوپژن و
 خه نههه و یم و.....هتند.
- تشی (Teşî):** سیخور.
- تک (Têk):** پارپی.
- تکاپو (Tekapû):** شه کولین،
 لیگه ریان.
- تف (Tef):** گهرمی - هلم (بخار) -
 رو ناهی.
- تکان (Têkan):** لقلقین، لهه رزین.
- تف (Tuf):** تف، گلپز.
- تفاله (Tufalê):** سومارته.

تکاور (Tekaver): به زوک، بئ کو دکه ته غار - هه سپی کو حیل بکه ته غار.	تکه (Tekkê): بزنی نیر - بزنی کو ث بهر پیزی دکه قیت (سه رکیشی پیزی).
تک تک (Tek tek): ئیک ئیکه.	تکید (Tekîdê): له غه، لاواز، زراف.
تکژ (Tekej): توفی دناث بهرکی تری دا.	تگرگ (Tegerg): گژلوک.
تکل (Tekel): میها ب شاخ - زه لامی گهنج و بهژن بلند، زه لام باش.	تگل (Têgel): پنی بین کو دئینه جلکین دریای.
تک لپه (Tek leppê): ئیک لب (هه گیایه کی کو دندکا وی ئیک لب بیت، وهکی: گه می و جه می و..... هتد).	تلاتوف (Telatûf): پیس و قریشی - دهنگ و دۆر و قه ره بالغ.
تکمار (Tukmar): تیرا کو سه رکی تیر پیته نه بیت.	تلاش (Telaş): بزاف، پیکول.
تکه (Tukmê): مه هیک، قومچه، قولپک - ئالافه کی بچویه کو هه رگه ر بده وسین دئ گلوپ هه بیت یان زهنگ هیته لیدان و..... هتد (پلاک).	تلالات (Telala): دهنک - گازی - ئاواز - سترانیپی.
تکند (Tekend): کۆلکی مریشکا.	تلان (Tellan): گه له ک قه له و، بخوده.
تکۆ (Tekû): موی خه له ک و قزاقژ - نانئ دوهن دای.	تلخ (Telx): ته حل - مروقی بی لۆق و بی طبعه ت.
تکوک (Tekûk): جاما مه یی، جاما عه ره قی.	تلخه (Telxê): زه رداث.
تکه (Têkkê): پرت، کهر - پارێ.	تلکه (Telekê): پارێ کو ب فه ند و فیل ژ ئیکی هاتبیتنه ستانن.
	تلمبه (Tulumbê): ئالافه که کو ئافی پی ژ بیرئ دکی شنه دهر (په مپه).
	تلنگ (Teleng-Tuleng): داخواز - ئاره زوو - پیویستی - گه دایی، خاستن، هه روه سا په یقا

تور توری.	(تلنه) ژى لکاره.
تمنه (Temene): شوپژنا کو لحييفا	تلو تلو (Têlu-têlu): ههژهه ژوک،
پي ددروين.	تى و تى بريځه چوون (دهمى) مروژ
تموک (Temûk): ئارمانج -	سهرخوښ دبيت).
جوره کي تيرا کو سهري وان په حن	تلوک (Telûk): ئارمانج.
بوو و هه گهر چووبا د له شي را ب	تله (Tellê): طه له، طه لى.
ساناهى ژي نه دهاته دهر.	تله (Têllê): دهره جک، پيپکيڼ
تن (Ten): له ش، کسه له خ،	پيسترکي.
به روه دهن.	تلى (Tulî): کيسکي کو دهرزيک و
تناور (Tenaver): قه له و - ب	به نکا بکونه تيدا.
هيژ (بو مروژ و گيانه وهر) و	تم (Tem): تارياتي - ره شاتي -
نازا (بو دارا).	هلم، مژ - نه خوښي يه کا چاڅي
تنبان (Tenban): شه لوال، بيجامه.	يه.
تنبيه (Tenbesê): مه حفوير،	تماخره (Temaxerê): ترانه، ياري،
فه رش.	سجبه ت.
تنبک (Tunbek):	تماغه (Tumaxê): کولاڅ.
طمبلک (ثالافه کي موزيکي يه).	تمرگيدن (Temergîden):
تنبل (Tenbel): ته مبهل، که سلان،	ثاخفتنه کا کولانکي يه ثانکو
بي کار، که دهر.	روينشتن، بو نمونه هه گهر
تنبل (Tunbul): فيل، حيله -	ماموستا بيژيته قوتايي ته نبه ل
جادوو (سحر).	روينه، دي بيژيتي: «بتمرگ =
تنبو (Tenbû): جوړه کي خيځه تايه.	(Bêtemerg)، کو نيژيکي
تنبور (Tenbûr): ته مبيور (ثالافه کي	(وه لى به، بقه لعه) يا مه يه.
موزيکي يه)، هه روه سا (دنبه)	تمليت (Temlît): سه ربارک -
ژى لکاره.	ره خه کي باري.
تنبوشه (Tenbûşê): بوپيا کو ژ	تمنده (Temende): لالوته،

رازی بوون (یئ کو بهریکی هندی
ماهنه پیقه کوب کاره کی رابیت
لی وی قه بول نه ذکر و ل داوین
رازی بیت کو وی کاری بکته).
تندرست (Ten durust): ساخلم،
لهش ساخ.

تندرو (Tundrû): یئ کو بله ز
بچیت - توره (یئ کو زوی
بفوبریت) - بی ترس - لیف و
لامتور شور - به خیل.
تنده (Tunde): سه رنشیف،
ژوردانی - بشکور - بهلگی داری
یئ کو ژ نوی دهرده قیت.

تندیس (Tendîs): وهکی لهشی -
پهیکه ر، بوت.

تنزیب (Tenzîb): فانیله - په پوکی
سپی کو فانیلا ژئ چیدکه ن یان
دادنه سهر برینا.

تنک (Tunuk): تهنک - په حن -
کیم جه قه گر.

تنکه (Tunuke): دهرپی کورت،
ته بانه.

تنگ (Teng): تهنک (جهی تهنک)
- دؤل، نهال - تهنکا دهوارا -
جهال - بار، خرار، بؤ نمونه
دیژن: (تنگ شکر = باری

ئاخا جیپرکاده یته چیکرن و د ناڅ
ئاهاهیا دا بکار دئین.

تنبوك (Tenbûk): نهو رهخی زینا
هه سپی یئ کو (رکاب) پیقه بیت.
تنبیدن (Tenbîden): له رزین -
هه رفین - دل قوتک.

تنخواه (Tenxah): پاره - زیر -
متا.

تند (Tund): تیژ و برهک - چست و
چه لهک - طام تیژ، وهکی طاما
فلفلئ - بی طبعهت، توره -
نه ترس - به لاکر - بلنداهی.

تنداب (Tundab): بهزهک (ئاڅا کو
لسهر ئه ردی یان د مشارا دا
به زیت ژ بهر سه رنشیفی یا وان)
- تیژاڅ.

تندباد (Tundbad): هرهبا، توفان.

تندبار (Tundbar): گیانه وهری
درنده و گه زنده یان له قهائیژ و
پیقه دهر، گیانه وهری ئازارگه هینه ر.

تندخو (Tundxû): بهد فیه، بی سنج
- توره.

تندر (Tunder): دهنگی گرگرا
ئه ورا، یان هه ر تشتی کو وهکی
ئه ورا گرگری بکته.

تن دردان (Ten derdaden):

قهلهو - بهژن بلند - ب هیز - ئازا.	شه کړی کو درکویه ژ لیقین
تنه (Tenê): له شې مروځی -	دلبرئ). (Tung) تنگ: گوزک، جهړک.
دار (ههر ژ نوردی تا چقا) - ته فنی	تنگاتنگ (Tengateng):
ته فنیپرکی.	دناځیکړا، د بنیکړا.
تنه (Tenha): کت - تنی -	تنګبیز (Tengbîz): بیژنک.
ئیکانه.	تنګنا (Tengna): جـهـی
تنیزه (Tenîze): دهه من، دهه مه نا	ته نگ (کولانا ته نگ، ریکا
چیای یان ده شتی.	ته نگ) - ته نگی - دژواری -
تو (To): تو (جیناځی دووی یی	جهخت، فشار.
کت).	تنګه (Tengê): جهه کی ته نگ ژ
تو (Tû): تیدا، دناځدا.	ده ریایی د ناځبه ینا دو هسکیا دا
تواسی (Têvasî): مه حفویرا ب	کو دو ده ریایا بګه هینته ئیک، ب
نه خش.	عه ره بی دبیژنئ «مضیق»،
توان (Tevan): هیز - زاخ - شیان.	وه کی (تنګه ء هر مز = مضیق
توانا (Tevana): یی ب هیز - یی	هر مز، تنګه ء سوئز = مضیق
ب زاخ - یی ب شیان.	سوئز) - پرته کا بچوبک ژ زیری
توانستن (Tevanêsten): کارین،	یان زیقی.
شیان، پی چیبوون.	تنګیاب (Tengyab): تشتی کو
توبان (Tûban): نه و ده ریپین کورت	بزه حمت بده ست بکه قیت.
یی کو وهر زشقان دکه نه پی خوه	تنو (Tenû): زاخ، شیان.
لده می یاریا خوه لیکدانئ.	تنور (Tenûr): ته نویر.
توبره (Tûbreh): چنتکی کو	تنوره (Tenûrê): جوړه کی جل و
نیچیرقان یان ریښنگ خوارنا خوه	به رګی شه ری یه.
یان که لویه لین نیچیری دکه نه تیدا	تنوز (Tenûz): شګن، دهرز.
و ب ملی خوه څه دکه ن - جهوړی	تنومند (Tenûmend): بخوه څه،
کای و جه هی (جهوړی ده وارا).	

- توبه (Tûbe):** كه سكو سووړ،
كه سكوئالا (قوس قزح).
توپ (Tûp): ته په - توبا پهړوكى -
توپ (كو وى ژى رهنګين خوه
هه نه، وهكى: توپا نه مساوى، توپا
۱۰۶ ملم و توپا ۱۲۰ ملم
و..... هتد).
توت (Tût): توى.
توتك (Tûtek): طوطى، به به غا -
پشكهك ژ بلوولى كو ششان
موزيكى پي ليده دهن - سندوقا
پارا، گه نجينه.
توچال (Tûçal): كونه فر.
توده (Tûdê): گر - تهل - كووما
خه لكى.
تور (Tûr): توړ، وهكى توړا ماسى يا
- د چيروكيين شه هنامى دا ناڅى
كوړى ناڅه يي فرهيدونى يه كو
(تورج) ژى دبېژنى - دليرو
په هله وان.
تورك (Tûrek): طوړى،
توبرى (گيانه وه ده كى درنده به).
توريدن (Tûrîden): شهر مين بوون -
رهڅين، هه لاتن - دويركه فتن.
توسن (Tûsen): شه مېوز.
توش (Tûş): خوه لبه رگرتن - هيز -
زاخ - لهش، به دهن - زاد.
توشك (Tuşek): دوشهك.
توشكان (Tûşkan): ناگردانكا
حه مامى.
توشه (Tûşê): زاد، خوارنا هندك،
خوارنا كو ريتفنگ بو دهمين پيدفى
دگهل خوه هلدگرت.
توشى (Tûşî): نهو پيڅكه خوارنا كو
ههرئيك خوارنا خوه دانسته سهر
سوفري و پيڅكه خوارنپن هه قدوو
بخون.
توغ (Tûx): ناڅى داره كى يه كو بو
سوتنى دهيتته بكارئينان -
ئالا (علم) - نيشانه (علامه).
توف (Tûf): هه وار و فرياد - دهنك
و دوز - قهره بالغ و هوښه.
توفال (Tûfal): پرته دهپتن بچوبك
كولسهر گاريتپن بانى خانى
رادئپخن و ناڅى دكه نه سهر.
توفان (Tûfan): تپك هاتن و
تپكچوون - دهنك و هه را -
فپككه فتنه هه واى و بايپن دژوار
- رابوونا ناڅى و له ييزتنا پيلين
دهربايپن.
توك (Tûk): كوله كا موى يان هريپ
- پرچك يان مويى هنداف چاڅى

پیک ژ خه لکی - زار او هکی	هه سپی - چاڅ.
له شکهری یه.	تول (Tûl): رهځین، هه لاتن.
تیتال (Tital): فیل و فند -	تولک (Tûlek): زیرهک، چه لنگ -
مه للاقی.	مریشکا کو په رین وی وهریابن.
تیج (Tic): کاتین داری - نارموبش	توله (Tûlê): توبله یان کوپچکی
خاڅ.	سهی و طوری (تویری) یا.
تیر (Tir): تیر (تیرا کڅانی) - ته لقه،	تونۍ (Tûnî- Tûnêyî): خه لکی
فیشهک، گولله - گاریته - باهر،	«تون» (باژیره کی ل دهڅه را
پشک - ناڅی ستیرا (عطارد) -	خوراسان کونوکه دبیرنی
ناڅی مه ها چواری یه ژ سالا	«فردوس» - ناواره - دز، ریگر.
هه تاڅی و سه ری وهرزی هاقینی یه	تویل (Tevîl): سه شامی (اصلع) -
- ناڅی روژا سیزدی یه ژ هه می	نه نی - راستکا سه ری.
مه هه ین سالا هه تاڅی - ژ بهر کو د	ته (Teh): بن، وهکی (بنی
کهڅن دا ناڅی هه یفا ده ستپیکا	ده ریایی).
وهری پاییزی (تیر) بوو، له ورا	تهک (Tehek): څاله، خالی -
دگوته پاییزی ژی (تیر) - تاری.	رویس، تازی - توز و غویار -
تیرست (Tirset): هژمارا سی	نرد، گویا زه مین.
صه د (۳۰۰).	تهم (Tehm): ب زاخ، ب هیز -
تیره (Tîrê): بڼه مال، خانه دان،	مه زن، ب که له خ - بی هه قتا د
دهسته کهک ژ مروڅا کوژ نه ژاده کی	مه زناهی و دلیری ونازاتیی دا.
یان ژ نه ته وهکی بن - تاری، رهنگ	تهی (Tuhî): څاله، خالی.
رهش.	تیان (Têyan): مه نجه لا مه زن.
تیریز (Têyrîz): ده هه نا جلکی،	تیب (Tîb): سه رگه ردان، چه یران.
دانگ - چه ننگ و په رین	تیا (Tîba): ناز و نازداری - فیل و
مریشکی.	فند - ترانه.
تیز (Tîz): برهک، تیژ - چست و	تیپ (Tîp): دهسته کهکا ریک و

- چه لهک، حیل و بهزهک - تیژ(بۆ)
 طامی - بایب دهنگی کوژ
 قۆنی دهردکه فیت.
- تیشه (Tîşê): ته بهرک، ته فکر.
- تیغ (Tîx): شیر، شمشیر -
 ده شک (موس) - ستری، درک -
 بلنداهی و سه ری چیا -
 تیروژکین تاقی (شعاع الشمس).
 تیغال (Tîxal): هیلینا فرندا.
- تیغه (Tîxê): هه ر تشتی کو وهکی
 ده شکی تیژ و بهرک بت -
 ناقیر (دیوارکی ته نک).
 تیکوز (Tîkûz): که شک.
- تیل (Tîl): خال (نقطه).
 تیلا (Tîla): وه ریس، ئالاقی وه ریس
 بادانی.
- تیه (Tîlê): ته بهل، مه پمه پ (پی)
 یاریکه کا بچوکیا یه).
- تیم (Tîm): جهه کی مه زن کو
- بازرگان ل ویری بازارا بکه ن -
 خه مخوری، دلته نگی.
- تیمار (Tîmar): سه ره گوهی و
 چاقدیری و برین پیچی یا
 نه خوه شی بریندار - خه مخوری،
 دلسوژی - هزر (فکر) - ئیش و
 رینج (وهستیان، زه حمه ت، وهکی:
 رینجه ر = پی کو خوه دواستینیت
 ل پینا ف کاره کی، زه حمه تکیش).
- تیمارستان (Tîmarêstan):
 شیتخانه (شماعی).
- تیمسار (Tîmsar): پله یه که بۆ
 ئه فسه رین له شکه ری کوژ
 (سرتیپی) ی مه زنتره -
 جه ناب (حضرت).
- تیموک (Tîmûk): لیف شوپ،
 گرتی، بی مه عد.
- تیوا (Tîva): بی ترسی، بیباکی.

ث: ئەف تىپە نە د زمانى كوردى و نە

ژى د زمانى فارسى دا نينه و چ

پەيشا د ناڤ زمانى فارسى دا ب

بەرچاڤ بکەفت کو ئەف تىپە د

ناڤ دا بىت، هەگەر مەرۆڤ لدويف

بجيت دى بينيت کو ئەو پەيشە د

بنەرەت دا عەرەبى نە. هەر وەسا

هەندەک پەيش ژى، پەيشين دارشتى

يان لیکداينه ژ زمانى عەرەبى و

زمان و پاشگرتن فارسى، وەكى

ڤان نمونين ل خوارى د ديار.

بو زانين بليڤکرناتى تىپى لجه

فارسان هەر وەكى بليڤکرناتى (س،

ص)، ئانکو هەمان (S) دەيتە

بليڤکرن.

ثابت (Sabêt): موکوم، بنهجه.

ثابت ساختن (Sabêt saxten):

سەلماندن، راقەکرن.

ثابت شدن (Sabêt şuden): راست

و دروست بوون - دياربوون، سەلمين.

ثابتە (Sabête): ستيرا نەلف يان

ژى مەرۆڤ تى نەئينتە دەر کويا

دلڤيت.

ثافل (Safêl): رەپالەهان - هەر

تشتى کوب بن بکەڤيت (ب)

تايبەتى د ئاڤى دا).

ثالث (Salês): سى يەم.

ثامن (Samên): هەشتەم،

هەشتەمىن.

ثانى (Sanî): دويم.

ثانيه شمار (Sanîyê şumar):

چرکەژمير (مىلن دەژميرى کو

بەس چرکا ديار دکەت).

ثبت (Sebet): هيجەت، مەهانە -

جەهت باوەريى، زەلامى جەهت

باوەريى.

ثبور (Subûr): پويچ بوون، هيلاک

و چالاک بوون، ماهر و شاره زابوون.	بوون، نه مان.
ثناخوان (Senaxan): مه دحکەر،	ثروتمند (Servetmend):
که سێ کو پهن و سالوخی	سه رمایه دار، دهوله مهند، زهنگین،
تشته کی یان که سه کی بدهت.	هه بی.
ثوابکار (Sevabkar): قه نجیکار،	ثری (Seryî): زهنگین، دهوله مهند،
که سێ کو کارین باش و ب خیر	زه لامی مالدار.
دکهت.	ثفل دان (Sufldan): ئامانی کو
ثیران (Sîran): گا یین نیر.	بلغهم و ئاڤا دهقی بکه نی.
	ثقافت (Seqafet): زیرهک و چست

ج

- ج (Cîm):** هنده جارا دبیته (ز)، وهکی: (ارج = ارز: بها، قه در و قیمهت)، هنده جارا دبیته (ژ)، وهکی: (کج = کژ: خوههر)، هنده جارا ژی دبیته (گ)، وهکی (آخشیج = آخشیگ: عنصر یانژی ههر ئیک ژ چوار عنصرین (ثاف، ناگر، با، ئاخ)).
- جا (Ca):** جه - مهقام، پایه، پله.
- جابجا (Cabêca):** جیبه جی - د دهم دا، دهملدهست، ئیکسه - هنده جها، وهکی: (جابجا باران آمده بود: هنده جها باران هاتبوو و هنده جها نهء).
- جاجیم (Cacîm):** جوړه کئی په روکی یه - بهرک.
- جاخسوک (Caxsûk):** شالوک.
- جادنگو (Cadengû):** بهرډشان - خزمه تکارئ په رستگه هی.
- جادو (Cadû):** سیحر، جادوو.
- جادوزن (Cadû zen):** ژنا سیحربه بند - نهو کهسئ کو سیحرئ به تال کهت.
- جادوگر (Cadûger):** جادووگر، سیحربه بند.
- جارختی (Carextî):** رستا جلکا، یان ههر جهی جلکا لی هلگرن.
- جارو (Carû):** کورتکریا په یشا لیکدایا (جا روب = جا روبنده) نانکو: جه پاقرکه، گیسک، جه ریفک.
- جاروجنجال (Caro cencal):** ههوار و قیرین، هوسه و قه ره بالغ، دهنک و دور.
- جاری (Carî):** ژن تی (ژن برابا میری).
- جاست (Cast):** ئیسل (جهی کو تری بکه نی و ب پیافه بچنه سه ر دا

- ناڅي ژي بگرن).
جاشدان (Caşdan): کوار.
جاف (Caf): قه حبه، جفت (ژنا خرابکار، ژنا کوب زه لاهمه کی ب تنی تیر نه بیت).
جاکار (Cakar): زه فی یا کو هرسال بیت چاندن (زاراوه کی جوتیاری یه).
جال (Cal): ته له، ته لی.
جالیز (Calîz): وه رزی گوندور و زه بهش و خیارا.
جام (Cam): جاما شه رابی - خودیک و شیشه.
جام جم (Camê Cem): د داستانی ئیرانی یین که فن دا جاما (جه مشید) ئی شاهی پیشدادی یانه کونه خشه یی جیهانی لسه ر بوو و ههمی جیهان تیرا ددیت.
جامه (Camê): په رۆکی دروی یان نه دروی، جل و بهرگ - په یاله - گوزکی مه یی.
جامه دران (Camêderan): ئیک ژ ناواژین که فنین موزیکا ئیرانی یه؛ دیژن نهف ناوازه ژ دانانا (نه کیسا) ی بوو کو ده می نهف موزیکه دهاته لیدان، ئاماده بوو یا جلک د بهر خوه دا ددراندن.
جامه غوک (Camêyê xûk): که فز.
جامه کن (Camêken): جهه که د هه مامی قه کو تیقه جلکا ژ بهر خوه دکهن - ریگر.
جان (Can): جان، گیان، نهو تشتی کولهش پی زبندی.
جانا (Cana): گیانه، نهی جان.
جانان (Canan): دلبر - خوه شتی.
جانباز (Canbaz): که سی کو گیانی خوه دئخته د مه ترسیی دال پیناڅ ئارمانجه کی، گیان فیدا - ئازا، دلیر، نه ترس.
جانبدار (Canêbdar): لایه نگیر - هاریکار.
جان بوز (Canbûz): قه شارگه ه، په ناهگه ه، هه شار.
جانخانی (Canxanî): جوړه کی جهالی مه زن و زقره.
جانشین (Canêşîn): جیگر - خه لیفه - قائمه قام، ولیعهد.
جانور (Canêver): گیان داری زبندی کو بشیت بیت و بچیت (پتر بو گیانه وهری دهیته بکارئینان).

جریزه (Curbuzê): زیره کی - ژ ههژیاتی - فهند و فیل. جرد (Cered): بریندار. جرد (Cerd): کورسیک یان تهختی شاهینی.	جانه (Canê): گیان، جان - چهکی شهری و زری و کومزری - ههر گیاندارهکی جحیل - کاته (یین دارا).
جرده (Curde): ههسپی خهساندی - ههسپی دووۆری کو بابی وی ژ نهژادی ههسپین عهره بی بت و دهیکا وی ژ نهژادهک دی بت. جرد (Cerde): ههسپی رنگ زهر. جرز (Cêrz): دیوار - شهنگستی خانی.	جاورد (Caver): خودانی جهی - حال، حالت، چهواتی. جاورد (Caverd): ستی، درک. جاوید (Cavîd): نهمر، ههردهمی، ههروههر، ههمیشهیی (دائی، ابدی).
جرس (Ceres): قهید و زیندان - ئازار و نهشکه نهجه. جرشفت (Cerşeft): راهاقیتن، ب داهولکی دادان، ههلبهستا کو تیدا ههزانقان پاقتیه ئیکی. جرقه (Cêrêqqê-e): چریسکین ئاگری.	جای (Cay): جه، در. جای مند (Caymend): تهنبهل، که دوهه. جایی (Cayî): نهدهب، دهستاقخانه، تهوالیت (WC). جدا (Cuda): جودا، ژ ههقدو دویر. جدر (Cedr): حیشترا می یا چوارسالی.
جرگ (Curg): دهشت، بیابان. جرگ (Cerg): جقات - دهسته که کا مروفا. جرنده (Cerende): کپرکوک (عضروف). جرنگی (Cerengî): کاش (وهکی مروفت دیبیت من نهو پاری خوه	جر (Cer): شکهن، دهرز، کهلشتا کو دکه قیته نهردی - جو، جوک. جر (Cêr): دهنگی دراندنا کاغهزی یان پهروکی و تشتین ژ فی رهنگی. جر (Cur): زینا ههسپی. جرب (Curb): فپندهکی وهکی کهوی یه.

- کاش «نقد» دڦښت).
جرواسک (Cervasek):
 چیرچیرۆک، چرچرک.
جره (Currê-e): گیانهوه‌ری نیر(چ
 بفریت، چ بچه‌ریت) - دلیر و چست
 و چه‌له‌ک.
جریب (Cerîb): بۆ پیشانا ئه‌ردی
 بکارده‌یت کو به‌رامبه‌ر ده‌ه هزار
 میت‌رین چوارگوشه‌یه. هه‌روه‌سا
 په‌یشتین (گریب و گری) ژێ
 لکارن.
جز (Cuz): ژ بلی، بژلی.
جـزاندن (Cezanden): دل
 شه‌وتاندن، قه‌هراندن.
جزغال (Cêzgal): کسکیت قه‌لیی.
جست (Cest): خوه‌هلاڤیت (قفز).
جستجو (Custcû): شه‌کۆلین،
 لینگه‌ریان.
جستن (Custen): شه‌دیتن -
 په‌یدا کرن - شه‌کۆلین.
جستن (Cesten): خوه‌هلاڤیتن -
 ره‌ابوون، شه‌ره‌ستن، ئازادبوون،
 رزگاربوون - ره‌ڤین - رابوونه
 سه‌رخوه.
جسک (Cesk): ئازار، نه‌خوه‌شی -
 به‌لا، مسیبه‌ت - ئاتاف، زیان.
جش (Ceş): موهرکا شین یا کو
 دئێخنه‌ جلک یان ستوین بچویکا
 دا چاقین نه‌بن.
جشان (Ceşan): گه‌ز(بۆ پیشانی
 بکار ده‌یت کو هه‌ر گه‌زه‌ک
 به‌رامبه‌ری ۱۰۴ سانتیمترایه).
جشن (Ceşn): شادی، خوه‌شی -
 عه‌ید، جێژن.
جشن (Ceşen): تا (حرارة).
جشنواره (Ceşnvarê): فێستیڤال.
جشه (Cuşşe): هچکێ جلکی.
جغ (Cux): نیره (نیرێ هه‌ڤجاری).
جغجغه (Cêxcêxê): هاویشک،
 خشخشۆک (پێ یاریکا
 بچویکا یه).
جغد (Cuxd): بوم، کوند.
جغرات (Çuxrat): ده‌و (ماستی کو
 ئاڤا وی ژێ هاتبیته‌ گرتن).
جغه (Cêxxê): تانج یان هه‌ر
 تشته‌کێ وه‌کی تانجی کول پێشیا
 کولاقی بده‌ن.
جفت (Cuft): جۆت (به‌روڤاژێ کت)
 - ژن و میتر (زوج) - هه‌ڤالبچووک.
جفتک (Cufttek): جوتک (پێهین
 ده‌وارا کو ب هه‌ر دو پێیا دادن).
جفت گیرى (Cuftgîrî): پێراپوونا

جلیتغه (Cêlîtxê): ل پرانی یا جها	ب کارى گوھنیلپی.
تیپا (ت) نابیشن و ئانکوا قی	جفته (Cefte): چه میای - خودهر.
په یقی: ئیلهک (بی کول بن	جفنگ (Cefeng): بی مه عنه،
چاکیتی قه دکهنه بهرخوه).	بیتهوده، چوننه، پویج، بی که لک،
جم (Cem): کورتکریا په یقشا	بی مفا.
(جمشید)ه، کولدیوشت داستانی	جگر (Cêger): میلاک - خهم و
شه هناما فیردهوسی چاره مین	کوفان.
شاهی «پیشدادی» یانه.	جگرگوشه (Cêger gûşê): درکویه
جماش (Cemmaş): ترانه کهر -	بۆ بچوبیکین زنده عهزیز لهر دلی
فیل باز - غه زه لخوان - سهرخوش -	دهیابا، ئهم ب کوردی بهس په یقشا
موبکار، سهر تراش، حه للاق.	(جه گهر) بکار دینین.
جمری (Cemrî): بی ئهسل -	جلب (Celeb): دهنک و دۆر - فتنه
زه لامی گه دا و پویج و شویشتی.	و هۆسه - مروقی فیل باز و پویچه لو
جمزبور (Cemzîver): هه سپی کو	- ژنا خرابکار.
ناش چاف و زک و دهست و پین	جلق (Celq): شه ره سانندن، ب
وی سپی بن.	عه ره بی دبیزنی (زلق).
جمشاک (Cemşak): پینا لا.	جلنبر (Culenber): که سی کو
جمند (Cemend): ته نهل،	جلکین دریای و پیس و قریشی ل
که دوه ر.	به ر بن.
جن (Cen): رهخ، کنار، ئالی.	جلنبه (Culenbuh): شینکی کو
جناب (Cenab): یاری یا مهرجانی	جلکا پی دشون.
یا کو دو کهس ههستیکی دو	جلو (Cêlo): پیش، بهرام بهر -
چهقی سینگی مریشکی دشکین	لغا و هه قساری هه سپی.
و پاش هه ئیک ژوان ب هه ر	جله (Culle): گری (گری یا
کاره کی رابیت دقیت بیثیت «من	وه رسی) - گلولک (گلولکا
ل بیرده» هه گهر وه نه گوت ئه قه وی	به نکی).

جنگلبان (Cengelban): زیره‌فانی	دۆراند.
دارستانی.	جناپه (Cunabe): جیمک (توأم).
جنم (Cenem): جور - روی - بهژن	جنبانندن (Cunbanden): لثاندن،
و بال - خود (ذات).	همژاندن.
جو (Co): جهه.	جنبش (Cunbêş): لقین - بزاف.
جو (Cû): جؤوا ئاقی، جؤکا ئاقی.	جنج (Cenc): ئاواز و قیژین.
جواری (Cevarî): گهنم شام،	جنجال (Cencal): قیژین و قارقار
گهنوک.	- دهنگ و دؤر و قهره‌بالغ.
جواز (Cuvaz): هاوئی کوژ داری	جنجر (Cencer): جه‌نجر.
یان بهری هاتیبته چیکرن.	جندر (Cender): جلک، ههر تشتی
جوالم (Cuval): جهال.	کو بکهنه بهرخوه.
جوان (Cevan): جحیل، مرؤف یان	جندره (Cendere): نه‌تراشی، ههر
گیانه‌وهر یان ژی دارا کو	تشتی نه حولیکری.
گه‌هشتبیته ژیی خوه یی ناغینی	جندک (Cêdek): پاره‌کی که‌فن
سروشتی کو لجه‌م مرؤفا ئەف ژیه ل	بوو کوژ سفری دهاته‌چیکرن و
ناقبه‌را (١٨-٣٥) سالیی دایه.	هه‌تا سه‌رده‌می قه‌جهره‌ ژی دهاته
جوان بخت (Cevan bext):	بکارئینان.
خوه‌شبه‌خت، ب شه‌نس.	جنده (Cêdê): ژنکا خرابکار،
جوانک (Cevanek): لاو، تۆلاز،	قه‌جبه.
کوړی گهنج.	جنگ (Ceng): شه‌ر، جه‌نگ.
جوانمرد (Cevanmerd): لاو،	هه‌روه‌سا په‌یقین (نبرد، پیکار،
زه‌لامی گهنج.	رزم، کارزار، آورد، زد و خورد) ژی
جوانمردگ (Cevanmerg):	لکارن.
جانه‌مه‌رگ، که‌سی کول گه‌نجاتی	جنگاور (Cengaver): شه‌په‌ینه‌ر،
ژیی خوه بمريت.	به‌لاکي - شه‌رقان، شه‌رکه‌ر، دلپیر.
جوانه (Cevanê): گهنج - گه‌نجاتی	جنگل (Cengel): دارستان.

- زهلامى جحیل - کاتیت دارا.
جوبه (Cûbê): مهیدانک (جههک ژ باژیری کو تشتا ژ دهرفه بیننه ویری و ل ویری بفروشن).
جوجگک (Cûcgek): چیچه لۆک، چیچکا بچوبک.
جوجه (Cûcê): چیچه لوکیت مریشکی یان هه فرندهکی دیتر.
جوجه تیغی (Cûcê tîxî): ژویژوی.
جوخه (Cûxê): دهسته کهک یان کۆمهلهکا مروژا یان ژى گیانه وهرا.
جودر (Coder): گیایه کی دندک هویر و زرافه کول ناف زهفییین جهه شوبن دبت - گۆلک.
جودرو (Dodêro): وهرزی دروینا جهه هی.
جور (Cûr): جور، رهنک، شتیه.
جور (Cevr- Cor): یه کهکا پیقانی بوو دقه خوارنا مهیی دا، کوئهو ژى ئیک ژ هه ههفت هیلان بوو کودکه فتنه سه لیتا جامین مهیی؛ و دهمی کو دگۆتن: «پیاله» جور، نانکوا «جاما لیقولیتف ژ مهیی» ددا.
جوراب (Cûrab): گۆزه.
جوزاک (Cevzak- Cozak): خه م و کوغان - خه مگین.
جوزینه (Cozîne): حهلاوا ب گویز و باهیف.
جوسک (Cosek): مه هیك، قولپک، قومچه.
جوش (Cûş): پرسک - کهلین (کهلینا ئاشی یان هه تشته کی وهکی ئاشی روغن) - گهرمی - شورهش - تیک هاتن و تیک چوون.
جوشاندن (Cûşanden): کهلاندن.
جوش دادن (Cûş دادن): پیکه نان، له حیم کرن.
جوشک (Cuşek): گوزکی بچوبکی ب لوبلیک.
جوشکاری (Cûşkarî): ئاسنگه ری، له حیمکاری.
جوغن (Coxen): هاوئی به ری.
جوگندمی (Co gendumî): درکه یه ژ پرچ یان ره یین رهش و سپی دنا قیکدا.
جوله (Cûlah): ته فنه ره (مروقی کو کاری وی ته فن راجاندن بت) - ته فنیپرک، داپیروشک.
جوله (Cûlê): تیردانک، کیسکی کو تیرا دکه نه تیدا - سیخور.
جوی (Cûy): جؤوا ئاشی.

جوبا (Cûya): لیځهړ.	پوېچ (قهجبه) بکته.
جوبیار (Cûybar): جهن کو گهلهک	جهن (Cehen): جیهان، دنیا، گوبا
جووین نافی لی بن - جووهکا مهزن	زهمین.
کوژ چهند جووین بچویکتر	جهرود (Cehûd- Cuhûd):
پیکهاتبیت - کناری جووا نافی.	جوهی (یهودی).
جوبیدن (Cevîden): جوبتن.	جهرودانه (Cuhûdanê): بی جوهی
جوبین (Coyîn): تشتی کوژ جههی	یا، پتر بڑوی پهړوکي زهر دهیتته
هاتبیتته چیکرن، وهکی نانی	گوتن بی کو جوهی یا دادنا سهر
جههی، نافا جههی (بیره).	ملین خوه دا مروث بزائن کا کیژ
جه (Cêh): ژنا خرابکار، قهجه.	ئهون و کیژ خه لکي دی (نه
جهان (Cehan): خوه هلاقیتن (وهکی	جوهی).
ریشه چوونا کینچا) - دنیا، جیهان.	جیبا (Cîba): پویش و پهلهخ.
جهانسوز (Cehansûz): شاهي	جیب بر (Cîb bur): دز، دزیکهړ.
زالم و سته مکار.	جیر (Cîr): چه رمی نهرم کو پیتلاشا
جهانگرد (Cehangerd):	ژئی چیدکهن - دهنگی زراف و تیژ،
گهړیده (سیاح).	قیژی.
جهانگشا (Cehanguşa): شاهي	جیره (Cîrê): خوارنه کا
دلیر و دنیا فهگر.	دهستنی شانکری کو روژانه بدهنه
جهانیان (Cehanîyan):	ئیکی، وهکی خوارنا نه خوهشی ل
عالم (مروقتین کو د نیایی دا	نه خوهشخانن.
دژین).	جیغ (Cîx): قیژی، قیری.
جهش (Cehêş): خوه بازدان ل سهر	جیک (Cîk): دهنگی فرندين
تشته کی را.	بچویک وهکی چویچکا.
جهمرز (Cêhmerz): زناکهر، بی	جیوه (Cîvê): سیماب (زیبق).
کو نیزیکیا گوهنیلای دگهل ژنا	

ج(Çê): تپا هفتی یه د ئه لفا بییا

زمانی فارسی دا. ئه ف تپه د

زمانی عه ره بی دا نینه له ورا ل

گه له ک جه ا دبیرتی «جیما

فارسی».

چابک(Çabuk): زیره ک،

چه له نگ.

چابک دست(Çabuk dest):

دهسته له.

چاپلوس(Çaplûs): ئه زمان خواهش،

مه للاق.

چاپیدن(Çapîden): تالان کرن.

چاچله(Çaçele): پیتا ف.

چاچول(Çaçûl): فه ند و فیل،

حیله.

چاچی(Çaçî): بی خه لکی باژییری

«چاچ» بیت [ناقئ به ری یی

باژییری «تاشکهند» ه [یان ژى هه ر

تشته کی کول «چاچ» هاتبیته

چیکرن، بۆ غوونه «کشان» ین

«چاچ» ی د ناقدار بوون و دگوتنی

«کشانین چاچی».

چاخان(Çaxan): ئه زمان خواهش،

مه للاق - بافرۆ، به یته شه.

چاخچور(Çaxçûr): شه لواله کی

دریژ و ده لنگ فره هتی ژنکایه.

ههروه سا په یقین (چاچور،

چاخشور، چخشور، چاخشور

چخجیر و دولاغ) ژى لکارن.

چادر(Çadur): عه بایی ژنکا -

خیشه ت.

چار(Çar): کورتکری یا «چه ار»

ئانکو هژمار (٤) - کورتکری یا

په یشا «چاره» ئانکو چاره سه ری -

دهرمان - را (تدبیر) - فه ند و فیل

- کو بره ه.

چار ابرو(Çar ebrû): سنیلێ کوژ

نوی سمبیلین وی دئین.

- چارپهلو (Çar pehlû): درکده ژ
زکین مهزن و تژی.
- چارچار (Çarçar): به کسانى - روى
ب روى - دیدار - بگر و شه کیش،
شهره نیخ - چوارچواره - چوار
روژین دویمایی ژ چلی مهزن و
چوار روژین به راهی ژ چلی
بچوبک کوسارترین روژین
زفستانی نه.
- چارک (Çarek): چاریک، ئیک ژ
چاری - کهسی کول بهری کاروانی
یان لهشکه ری دچیت.
- چارگاه (Çargah): ئیک ژ
ناههنگین موزیکا ئیرانی به -
هندهک ل شوبنا (چراگاه) بکار
دیین ئانکو جهی چهری.
- چاروا (Çarva): دهوار، گیانه وهرین
بارکیش، وهکی ههسپ و هیستر و
که و حیستر.
- چاروناچار (Çaro naçar): بثیت
نه قیت، نه عیلاجی.
- چاره (Çarê): چاره، عیلاج، دهرمان
- فهند و فیل.
- چاش (Çaş): جوخین، بیدهر، بیده را
قوتای - ده خلی پاقرکری.
- چاشت (Çaş): دهسپیکا روژی،
دهمی سپیدی - تیشت.
- چاشنی (Çaşnî): طام - شرینى -
ئه و پیچا کیم ژ ههر خوارنه کی کو
مرؤف بو طامکرنی سه حده که تی.
- چاق (Çaq): قه لهو، بخو هقه -
ساخلم.
- چاقو (Çaqû): چه قو، کیر.
- چاک (Çak): شکن - دهرز - تیک.
- چاک چاک (Çak çak): دهنگی
فیک که فتنا شیر و گورزا د شه را دا
- پرت پرت، قه د قه د.
- چاکر (Çakêr): نوکهر، خولام،
به نی، خزمه تچی.
- چاکوچ (Çakûç): چه کویچ.
- چال (Çal): چال، بو قی مه به سستی
په یشین (چالو، چاله، گود و
گودال) ژ لکارن - ههسپی کو
مویین وی یین سور و سپی
دنا فیکدا بن.
- چالاک (Çalak): چه لهنگ، چست -
جهین بلند.
- چالش (Çalêş): ب ناز و مه زناهی
بریقه چوون - بو شه رهنیخ و شهر و
هیرشی ژى دهیت.
- چالیک (Çalîk): دار و ترانی (ناقی)
یاربه کا بچوبیکایه). ههروه سا

ته به کا کو ژ له شه نا هات بیته
چیکرن.

چاه (Çah): بیرا ناغی.

چاه بابل (Çahê Babêl): بیره که
ل بابل کو دبیزن هه ردو فریشتین
هاروت و ماروت تیدا حه بس
کرینه.

چاه بن (Çah bun): بنی بیرى.

چاه بیژن (Çahê Bîjen): د
داستانین ئیرانیان دا ناغی بیره کی
یه ل توران کو ب فه رمانا
ئه فراسیابی، بیژن (په هله وانی
ئیرانی) د وئ بیرى دا هاتبوو
زیندان کرن و پاشان روسته می ئه و
قورتال کر. ههروه سا ئه ف بیره یا
ناقداره ب (چاه بیجن و چاه
ارژنگ).

چاهجو (Çahcû): یی کو کارى وی
کولانا بیرا بیت.

چاه رستم (Çahê Rustem): ئه و
بیره یا کو شغاد (برایی روسته می)
بو روسته می کولای و ل بنی بیرى
شیرو رم چکلاندین، ده می
روسته م د وئیرى را دبوری ب
هه سپی خوه فه که ته د وئ بیرى دا
و گیانی خوه ژ ده ست دا.

په بیشین (چلک چلیک و الک
دولک) ژى لکارن.

چام (Çam): ناز و نازدارى.

چامه (Çame-ê): شعر، هوزان -
سروود - ئاواز.

چامه زن (Çamêzen): موزیک ژهن
- سترانیژ.

چامه سرا (Çamêsera): هوزانخان،
شاعر - سترانیژ.

چامیدن (Çamîden): ب ناز و
مه زناهی برتفه چوون - بخوه فه
میزتن.

چامین (Çamîn): میز، میزتن.

چانچو (Çançû): داره کی درتژ کو
دو ستلا ب هه ردو سه رتین وی
قه دکهن و دادنه سه رملین خوه و
ناغی پی ژ جهه کی دبه نه جهه ک
دیتن.

چانه (Çanê): ئه رزنک - گرگیت
هه قیری - لی هه گهر (پر:
Pur) لسه رى وئ هات: پرچانه:
پریتژ، که سى کو زیده دئاخفت.

چاو (Çav): زیمار.

چاوله (Çavelê): جوره کی گولن یه.

چاوله (Çavlê): خوه هر.

چاولی (Çavulî): بیژینکا گهنی -

کولسهر پشتا ههسپی تیرا پاڤیت
پشت سهری خوه - کهسی کوب
دهستی چهپی تیرا بهاڤیت -
فیلبار و حیلکهه.

چپاندن (Çepanden): پرکرن - ب
تهعدایی جهی تشتهکی د ناڤ
تشتهکی دی را کرن.

چپچاپ (Çepçap): دهنگی
ماچیکرین لدویف ئیک - دهنگی
دهفی لدهمی خوارن و فهخوارنی.

چپچل (Çepçêl): پیتلاڤ.

چپچله (Çepçêlê):
تهحيسانک (ئهردی تهپ و حولی کو
پی لسهر بحولسیت).

چپر (Çeper): پیژان - کهپر -
کولکی کوژ دار و گیایین هسک
هاتبیتته چیکرن - کومهکا مروڤا
یان گیانهوهرا کو وهک بازنهکی
لدور ههڤ خرفه ببن - ئالافهکی
فههاندنا پهروکی یه.

چپش (Çepêş): گیسک.

چپق (Çepuq): قهلین.

چپکن (Çepken): دشداشی
زهلاما.

چپل (Çepel): پیس، ئهڤاڤگرتی -
قریژی.

چاه زنج (Çahê zenex): چالا
ئهرزنجی کو پتر ل ئهرزنجیت ژنکا
دیار دکهن و جوانیهکا تاییهت
ددهته ژنجی.

چاهی (Çahî): ههر تشتهک کو بی
بیری بیت، وهکی کبوتر چاهی:
کوترکا شبن یا کو پتر د بیرین دویر
ژ گوندا هیلینین خوه چیدکهت،
ئهڤ رهنگی کوترکا نهول گهلهک
مزگهڤتا ههنه - زبندانی، زبندانیی
د بیر دای.

چای (Çay): چا.

چایدان (Çaydan): چایدانک،
چاپهز، قوری چایی.

چاییدن (Çayîden): ئیشا زکام.

چپ (Çep): دژی راست - سهرابن -
چهپان.

چپات (Çepat): شهق، زللهه.

چپاتی (Çepatî): نانێ تهنک.

چپار (Çepar): ههر تشتی
دورهنگ، وهکی ههسپی کوژ بلی
رهنگی خوه بی سهرهکی هندهک
پنیهی دی ژی ژ رهنکهکی دیتر لی
بن.

چپان (Çepan): جلکی کهڤن.

چپ انداز (Çep endaz): کهسی

چچول (Çuçûl): تیتلک (یا ژنئ)	چپله (Çeple): شەق، زللهه.
کود مه زهه بئ سوننی یا دا	چپه (Çepê): دارئ وه کی به فری یا
سونه ته هه گهر بئته برین و ل	کوقایکا پی دهاژۆن.
گه له ک جهها سوننی کچین خوه	چپه (Çeppê): چهپ - سه رنوخین -
سونه ت دکهن - ههروه سا بۆ کیری	چه پان (که سی) کوب دهستی چه پی
بچوبکی ژی دهیته گوتن،	کار دکه ت).
ههروه کی ئەم ب کوردی دبێژین:	چپیره (Çepîrê): کۆم، کۆمه کا
(پد، پدۆک).	مرۆقا کول جهه کی کۆم ببن.
چخ (Çex): کاشلان - شهر و دبن	چپین (Çeppîn): سه لک.
چهنگین هه قراچون - پیکۆل و	چتر (Çetr): سیهوانه (شمسی).
خوه وهستاندن - کیم و عه دا،	چتر آبگون (Çetrê abgûn):
قریژ و قیشار.	درکه یه ژئه سماني.
چخت (Çuxt): بان (سقف).	چتر آبنوس (Çetrê abnûs):
چخماخ (Çexmax): کیسکی کو	درکه یه ژ شەقی.
به نک و ده رزیکا بکه نه تیدا -	چتر باز (Çetrbaz): په راشوتقان.
ستاویه ر.	چتر دار (Çetrdar): که سی کو
چدار (Çêdar): وه رسی کو ده ست	سیهوانی لسه ر سه ری شاهی
و پیین هه سپ و هیسترا پی	رادگری ت.
دگری دده ن.	چترنگ (Çetrenge): شه ترنج.
چدر (Çeder): چاره، چاره سه ری.	چتو (Çetû): په ردا کو سه ر نقینکا
چر (Çur): نیر - ئالاقی گو هنیلی	دادده ن.
زه لامی (کیر).	چته (Çete): سه ربازی کو خوه
چرا (Çera): چه رین (بۆ گیانه وه را	بهه لبریت بو جهنگی (مطوع).
لکاره).	چچ (Çeç): مله یب.
چرا (Çêra): چرا، چما، بۆچی	چچو (Çuçû): چه چک، مه مک (بین
(ئالاقی پرسیا ری یه) - ههروه سا	ژنکا بان هه ر گیانه وه ره کی می).

- هندهک جارا ئانکوا «به لئ» (نعم) |
عهره بى ددهت.
چرايه (Çerabê): سه رتيك -
قه يماغ.
چراخور (Çeraxor): جهى كو چهره
لئ هه ببت بۆ گيانه وهره.
چراغ (Çêrax): چراك - له مپه.
چراغپا (Çêrax pa): ههر تشتى
كو چراكى يان له مپى داننه سهر -
راوه ستيانا هه سپى لسه ر ههر دو
پيان، ده مى كو ههر دو ده ستين
خوه بلند دكهت.
چراغ پرده (Çêrax perê):
په لاتينك.
چراغك (Çêraxek): چراكى
بچويك - ستيرستپروك.
چراغله (Çêraxle): ستيرستپروك.
چراندن (Çeranden): چهراندن.
چرانى (Çerani): پارى خوارنا
كه سه كى كو رۆژانه يان هه يقانه
بدهنى.
چرايى (Çerayî): گيانه وهري كو
بچهرت.
چرايى (Çêrayî): ئه گهر، سه بهب،
سه مه د، ده ليل.
چرب (Çerb): سالتوخى دوهنى يان
ههر تشتى وهكى دوهنى يان ژى
تير دوهن بت - زبده، فراوان،
گه لهك، مشه.
چرباندن (Çerbanden): زبده كرن.
چرب زبان (Çerb zeban): ئاخفتن
خوش - مه للاق.
چربك (Çerbek): ناننى كو دناث
دوهنى دا به يته چيكرن،
هه قريشك - سه رتيك و قه يماغ -
نه وه بى، دره و، بوهتان - مامك.
چربوز (Çerbûz): مشكى بيابانى.
چربى (Çerbî): بهز - سه رتيك -
قه يماغ - تير دوهن - دركه يه ژ
هيدى و ب نه رماتى (به روفاژى
زقري و ب تورهبى).
چرت (Çurt): هينشكين خه وى،
نوقرسكين خه وى.
چرت (Çert): ئاخفتننن بيهوده.
په يقين (چرت و پرت - چرند) ژى
لكارن.
چرخ (Çerx): ههر تشته كى بازنه بى
كول دور ته وهر (محور)ى بزقريت،
وهكى تايرين پايسكل و ترومبيللا
- مه كينا دروينى (خياطه) -
ئه سمان - فه لهك، گهردون،
رۆژگار، سه رده م - كشان - به ريك

- و یاخه و دورماندوری دههمه نئی (بۆ
جلکا) - دهوړ، زقرین (لدورخوه
زقرین یان لدور تشته کی زقرین) -
دهف (ثالافه کی موزیک کی یه).
- چرد (Çerd):** دهرازینک.
- چرده (Çerdê):** روی، رهنګی روی.
- چرس (Çeres):** قهید و زیندان،
نازار و نهشکه نجه - نهو تشتی کو
دهرویش و گه دا بۆ خوه ب ریکا
گه دایبئی خرڅه دکهن.
- چرک (Çêrk):** کیم، عه داڅ - قریژ و
قیشار.
- چرم (Çerm):** چه رم، پویست،
که څل.
- چرمه (Çerme-ê):** هه سږ (ب
تایبته هه سپی سپی).
- چرند (Çerend):** څاڅتینن بیتوده.
(چرند و پرند) پیکڅه پتر ل کارن.
- چرندو (Çerendû):**
کړکړک (غضروف).
- چرنه (Çurne):** لوبلکا مه سینی یان
گوزکی یان قوریکی.
- چروک (Çurûk):** کوریشک (چ ل
سه و چاقان بت یان ژى لسه
جل و بهرگان بت).
- چریدن (Çerîden):** چه رین.
- چزد (Çezd):** چرچرک (وه کی کولیږ
یه، رهنګی وی که سکه و گه له ک
دهنګی دکته ب تایبته ل گهرمه
روژتین هاقینی).
- چزک (Çêzk):** ژویژى، سیخور.
ههروه سا په یقین (خاریشت، جوجه
تیغی، خارانو، چزغ، چژک) ژى
لکارن.
- چسان (Çêsan):** ژ څاڅتینن پرسپاری
یه و څانکوا (چه وا، کوسا، چ جزر،
ب چ شتوه) ددهت.
- چسپ (Çesp):** ستورک (صمغ،
لصقه).
- چسپانیدن (Çespanîden):**
چه سپانندن، پیکڅه نویساندن.
- چسپندګى (Çespendêgî):**
نویسه کی.
- چسپنده (Çespendê):** نویسه ک.
- چسپیدن (Çespîden):**
پیکڅه نویسیان.
- چسپیدن (Çespîdê):**
پیکڅه نویسیای.
- چست (Çust):** چست و چه له نګ -
موکوم - توند و سرت - رند و
بالا بهرز.
- چستک (Çustek):** جوره کی

- پینلاڦٽین چهرمی یین سفکه.
- چسنگ (Çeseng):** که چهل، حوت، حوچ، که سئ کوموی ل سهری نه بن.
- چش (Çeş):** کورتکریا په یثا (چشم) ه، نانکو: چاڅ - ههروه سا کارئ فرمانه ژ (چشیدن)، نانکو: تام بکئ.
- چشانندن (Çeşanden):** تامکرن.
- چشایی (Çeşayî):** ئیک ژ ههستین پینجینه کو ب کارئ تامکرنی رادبیت.
- چشک (Çêsek):** زیده، گهلهک، فراوان، مشه - زیده هی، گهلهکی، فراوانی، مشه یی.
- چشم (Çeşm):** چاڅ.
- چشم بلبلی (Çeşm bulbulî):** جوړه کئ لوبیکایه ب رهنګی سپی کو خاله کا رهش ته مهت چاڅی بلبلی یا لئ، له ورا ژئ ته څ ناهه لسه دانینه.
- چشم بندی (Çeşm bendî):** جادووګه ری، سیحریه ندی.
- چشم پیش (Çeşm pîş):** درکویه ژ مرؤځی شهرمکری یان شهرمین.
- چشم تنګ (Çeşm teng):** درکویه ژ مرؤځی هسوید و به خیل.
- چشم چران (Çeşm çeran):** چاڅ حیز، چاڅ چهر بن.
- چشم سفید (Çeşm sêfid):** بئ شهرم، بئ حیا، بئ ته دهب.
- چشمک (Çeşmek):** کورتکریا په یثا (چشم) ه، نانکو: چاڅ - چاڅی بچویک - چاڅ نقانندن ب کورژیی چاڅه کی - بهرچاڅک (منظره).
- چشم گشته (Çeşm geştê):** چاڅ ویر.
- چشمه (Çeşme):** کانیا ئاڅی - سهروکانیا هه رتشته کی (منبع) - کون (هه ر کونه کا بچویک وه کی کونکا ده رزیکئ، کونکیت هویری لسه جل و بهرگا و..... هتد).
- چشیدن (Çeşîden):** تامکرن.
- چغ (Çêx):** جوړه کئ پهردایه کوژ له څه نا یان شکین دارا چیدکهن - ههروه سا خانیکین کوژ له څه نا یان چقین دارا بینه چیکرن - هیلینین فرندا.
- چغاز (Çexaz):** ژنکا بئ شهرم و ته زمان رهش، ژنکا بئ ده لنگ و شهر وکه.

- چخاله (Çexalê): فیقیی
نه گه هشتی.
- چفته (Çuxte): لیان.
- چغز (Çexz): بهق - دهنگی بهقی -
قونیر.
- چفک (Çuxuk): چوبچک،
سفیانک.
- چغل (Çexel): هه ر تشتی کوب
ددانا نه هیته جوبتن، وهکی:
گوشتی نه که لاندی - کوریشک،
قورمچک.
- چغل (Çuxel): زری و کومزری، جل
و بهرگین شه ری.
- چغل (Çuxul): ئاخفتن فه گو هیتز،
جه هسوبس.
- چغند (Çuxund): مه زن، مه توت.
- چغندر (Çuxender): سلک.
- چغندر کار (Çuxenderkar):
جوتیاری کوکاری وی چاندنا
سلکا بیت.
- چغو (Çuxû): چوبچک، سفیانک -
بوم، کوند.
- چفت (Çeft): سیخمه کو چه قین
دارمیوئ و شاکین کولندا و
تشتین ژ فی رهنگی دهاقیرنه سهر
- بان، پتر بو بانیت
- قویه هی (گونبه دی) دهیته گوتن.
- چفت (Çêft): زنجیر یان خه له کا کو
دهری خانی پی دهیته دائیخستن.
- چفته (Çefte): خوههر، چه میای -
نه وهیی، دره و، بو هتان.
- چک (Çek): مله یب - ئه رزنک -
زلله ه، شهق.
- چک (Çêk): دلوپ. ههروه سا
په یقین (چکره، چکاله، چکانه،
چکه، چکله) ژی لکارن.
- چک (Çuk): چوک. په یفا (زانو) پتر
ل کاره.
- چکاچک (Çukaçuk): چک چک،
پست پست (ئاخفتنه ک کو که تبیته
دهقی خه لکی). ههروه سا د زمانی
فارسی دا په یقین (چک چک، پیچ
پیچ) ژی بکار دهین.
- چکاد (Çekad): راستکا سهری - ژ
ئه نیب و ئه قراز - سهری چیا،
کیلیا چیا.
- چکامه (Çekamê): شعر، هوزان،
چامه.
- چکامه سرا (Çekamê sera):
شاعر، هوزانغان.
- چکاوک (Çekavek): فرپنده کی
وهکی چوبچکی یه، لی ژ وی

چهل (۴۰) - ههسپیی کو ههردو
دهست یانژی دهستی وی یی راستی
و پی وی یی چه پی سپی بیت -
کیم عاقل، نهزان، ههبله، دههنگ.

چل (Çel): سکر.

چلاس (Çelas): چل (مرۆڤی کو ژ
به ر بی نه فسی یا خوه یی ناماده
بیت خوه رهزیل و بی بها بکهت
بهس داکو پاریه کی نانی ژ که سی
هه مبه ری خوه وه رگریت).

چلب (Çeleb): نامیره کی موزیک
یه وه کی دو قه پاخین قازانانه کو
لیک دهن. په یقا (سج) پتر لکاره
- دهنگ و دور، هوسه و ههرا.

چلبه (Çulbule-ê): بله ز -
نیگه رانی، بی قه راری.

چلپاسه (Çelpasê): مارگیسه.
په یقین (کلپاسه، کلپاسه،
سوسمار، مارمولک، کرباسه،
کرباشه، کرباشو، کربش، کربشه،
باشو، ماتورنگ) ژ لکارن.

چلچله (Çelçêlê): حاجی ره شک -
ههروه سا (کویسه له) یه ژی.

چلچلی (Çêlçêlî): بی کو بدویش
پوچاتیا بکه قیت و چو د دلی خوه
دا نه هیلیت، ب تایبهت ژ چل

مه زنتره و خوهش ئاوازه. ههروه سا
قی فرنده ی ناڤین (چکاوه، چکاو،
چاوک، چکوک، چرز، مانوک،
مانورک، جل، جلک، ژوله، هوژه،
خجو، خاک خسپه) ژی هه نه و ب
عه ره بی دبیرنی (قبره) - ناڤی
ئاوازه کا موزیکا ئیرانی یه.

چکری (Çukrî): ریتفاس.

چکس (Çekes): هیلینا فرندین
نیچیری، وه کی: (بازی، شاهین
و..... هتد).

چکسه (Çekse): پرته کا کاغه ز یه
کو وه کی گوپعا (مخروط) ی
هاتبیه پیچان و توفک و
دهرمانک و بهارات و... هتد،
بکه نه دناڤ دا.

چکش (Çekuş): چه کوچ، چاکوچ.

چکه (Çekê): بچوبک، هویر -
لیبۆک، که سی کو ب چقیلی و
تامساریین خوه خه لکی بکه نینت.
چکیدن (Çêkîden): دلۆپ کرن،
چپک ژ جبه کی که فتن.

چگونه (Çêgûnê): ئالاڤه کی
پرسیاری یه، ئانکو: کوسا، چهوا،
چ رهنگ، چ جور، چ تهرز.

چل (Çêl): کورتکریا هژمارا

- سالیی و ویشه. **چمانه (Çumane):** گیانه وهر، حه یوان.
- چلک (Çulek):** کنفی ئارموبشی - گلولا ئارموبشی یان بهنکی.
- چلک (Çêlk):** هسکیف، مفسک.
- چلمله (Çelmele):** ب ههروه، به لاش، بی بهرامبهه. ههروه سا پهیشتین (رایگان، مفت) ژی لکارن.
- چلنگر (Çêlenger):** کلیل ساز، قفل چیکهر.
- چلو (Çêlo):** برنجا که لاندی و ئاماده بو خوارنی.
- چله (Çêlle):** چلله (بهنکه کی قاییمه ژ بهرکو بی ژ گهلهک دافین زراف هاتیه چیکرن) - چلله (چل رۆژی، رۆژا چلی پشته مرنی یان پشته بوونی)، هههه تشتی کو په یوهندی ب هژمارا (۴۰) چل قه هه بیت.
- چلیپا (Çêlîpa):** خاچ - دپکه یه ژ بسکین یاری.
- چم (Çem):** خوه نازدارکرن - ریثقه چوونا ب نازداری - ریگخستی - شهنگسته - دبه رخواچوون، خوه که شخه کرن - شرۆقه (روحا ئاخفتن و گوتنی).
- چمانه (Çemanê-e):** په یاله، جاما مه بی، کولندی کو مه بی بکه نی.
- چمانی (Çemanî):** مه یگپر (ساقی).
- چمپا (Çempa):** برنجی گرده (برنجی رویتک).
- چمچاچ (Çemçaç):** چه میای، خوههر - پشت چه میای، پشت قلوژ.
- چمچم (Çumçum):** کلاش، جوژه کی پتلاخانه کو ژ بهنکا دهیته چیکرن - سمین گیانه وهرین چارپی.
- چمچمه (Çumçumê):** دهنگی بیین مرۆفا و گیانه وهر.
- چمخال (Çemxal):** جوژه کی چه کی بوو کو د کهفن دا بکار دهات.
- چمدان (Çemedan):** یا ژ په یشا (جامه دان) هاتی، ئانکو: چانتی جلکا کو مرۆف بو سه فه را دگهل خوه دگپرینیت.
- چمن (Çemen):** جهی که سکاکی لی، چیمه ن - فریز.
- چموش (Çemûş):** شه مبوز، شه هموز (دهواری شه مبوز).
- چمین (Çemîn):** میز، میزتن، بخوڤه میزتن.

- چناچن (Çenaçen): دهنګی کو ژ
کفانی دهیت دهمی کو تیرا لدویف
ئیک پی دهاقیژن.
- چنان (Çunan): کورتکریا (چون
آن): وهسا، وهتوف، ولو.
- چنانچون (Çunançon): ههروهسا،
ههروهتوف.
- چنانچه (Çunançe): ژ په‌یثین
(مهرج - شرط) ی یه: هه‌گهر،
هه‌رگاڅا.
- چنبر (Çenber): دۆرماندۆری
بازنه‌ی (محیط دائرة) - خه‌له‌ک -
هه‌ر تشتی بازنه‌یی.
- چنبک (Çunbek): جـوره‌کی
روینشتنی یه (وه‌که ئهم دبیژن: فلان
که‌س یی ب کوندلیسک چووی یان
یا خوه‌ کرپه‌ قورپمک) بۆزانین
هنده‌ک گورپن که‌فن هاتینه‌ شه‌دیتن
کو بقی ره‌نگی روینشتنی، مری
تیدا هاتبوون بن ئاخکرن.
- چنبه (Çunbê): دارئ مه‌زن و
ستوبر، یان هه‌ر تشته‌کی مه‌زن و
ستوبر و ژ وان مروّقی قه‌له‌و.
- چنته (Çente): چنته، جانته.
- چند (Çend): په‌یڅا پرسپاری یه:
چه‌ند (بو هژماری و بۆ بهای) -
- چهند (هه‌تا که‌نگی) - ب په‌یثین
به‌ری و پشتی خوه‌څه واتایین
نویتر دده‌ت، وه‌کی: (چندانکه:
هند، هه‌تا کو؛ یان، دوچندان:
دوبه‌ره‌بر، دو جار هند).
- چندش (Çendêş): نیگه‌رانی و
قه‌هرا کو بۆ مروّقی چیدبیت ژ
ئه‌گه‌ری دیتنا تشته‌ک یان
دیمه‌نه‌کی دل‌تیش.
- چنگ (Çeng): په‌نج (پینج تبلین
ده‌ستی مروّقی، یان په‌نجین
گیانه‌وه‌را) - هه‌ر تشته‌کی
چه‌میای یان سه‌ر خوه‌هر بیت -
ئامیره‌کی موزیک یه.
- چنگ (Çêng): نیکلی فرندا.
- چنگار (Çengar): کینژاله - ناڅی
ئیشه‌کی یه کو برین یان جه‌ن
وه‌رمتی وه‌کی پین کینژاله‌یه.
- چنگال (Çengal): په‌نج (چنگ) -
چه‌تال (ئالافه‌کی خوارنی یه).
- چنه (Çêne): چنیک، دندکییت
تومکی کو مریشک ژ ئه‌ردی
رادکه‌ت و دخوت.
- چنه (Çenê): ئه‌رزنک.
- چنین (Çunîn): هوسا.
- چو (Ço): وه‌کی، مینا.

- چ (بۆ سه‌رسورمانی، وه‌کی: چ خرابه!، چ ده‌لاله!).

چه (Ce-ê): هیمایی بچوبک کرنی یه، وه‌کی: (آلوجه: حولیچهک - دریاچه: ده‌ریا بچوبیک، گۆل).

چه (Çeh): کورتکریا په‌یقا (چاهه)، ئانکو: بیر، بیرا ئاشی.

چهار (Çehar): هژمارا (۴) چوار. چهارده (Çeharde): هژمارا (۱۴) چوارده.

چارزانو (Çeharzanû): چوارمیترکی، میته‌فانیکی (جوره‌کی روینشتنی).

چارشاخ (Çeharşax): مله‌ییب. چهارشنبه (Çeharşenbê): چوارشه‌مبی (ناقی روژا پینجی یه ژهر هه‌فتیه‌کی).

چهارشنبه سوری (Çeharşenbê sûrî): جه‌ژن و که‌یف‌کرنه‌کا ئیرانیانه کو ههر سال ل شه‌قا چوارشه‌مبی یا دویمایی ژ هه‌یقا (اسفند = کو هه‌یقا دویمایی یه ژ سالا هه‌تاشی، یان وه‌رزى زه‌ستانى) ناگری هلدکه‌ن و خوه‌ل سه‌ر را ده‌اقیژن و دبیتژن: «سرخى تو از من، زردی من از تو».

چوب (Çûb): دار (دارى سوتنى یان دارى کو بکیر نه‌جاریت بهیت).

چوبدار (Çûbdar): خودان تهرش و که‌وال.

چوپان (Çûpan): شقان. هه‌روه‌سا په‌یقین (شبان، رمه‌بان، رمه‌یار، رمه‌یار و رامه‌یار) لکارن.

چوچونچه (Çûçûnçe): جوهره‌کی په‌رۆکی ته‌نک و ره‌نگ سپی یه کو لده‌می هافینی جل و به‌رگا ژئ چیدکه‌ن.

چوخا (Çoxa): چوخک. چوشک (Çûşek): گوزکی بچوبکی ب لوبلویک.

چوشیدن (Çûşîden): میه‌تن، میترتن.

چوگان (Çogan): کاشو (داره‌که کو بۆ یاریا گویانی یان کاشووانی بکار دئین).

چون (Çon): وه‌کی، مینا - ده‌می کو، وه‌ختی کو - چونکی، ژ به‌ر کو - چه‌وا، کوسا، کوتوف.

چونه (Çûnê): گرکیت هه‌قیری.

چه (Çê): ژ به‌رکو - چ (چ نه‌فه، چ نه‌وی هه) - چ (بۆ پرسیارى، وه‌کی: چ دبیتژی؟) - چه‌ند - چه‌وا

چهارصد (Çehar sed): هژمارا (۴۰۰) چوارسه د.	چيز (Çîz): تشت (هر تشته كي بي گيان).
چه چه (Çehçehê): ئاوازا بلبلی يان هر فرنده كي خوه شخوان.	چيزك (Çîzek): كورتكريا په يقا (چيز) ه، ئانكو: تشتوك - ژويږي.
چهره (Çêhrê): روي، روخسار.	چيست (Çîst): په يقا پرسياړي يه، ئانكو: چي يه؟
چهل (Çêhêl): هژمارا (۴۰) چل.	چيستان (Çîstan): مامك (ئو چ تشته؟). ههروه سا په يقا تشت - بردك، پردك) ژي لكارن.
چي (Çî): كورتكريا په يقا «چيز: تشت» - ئالافتي پرسياړي يه ئانكو (چ؟). ههروه سا پاشگره كي زماني توكي يه كود زماني فارسي دا ژي لكاره، وه كي: (چايچي، تماشاچي).	چيلان (Çîlan): ئالاف و ئاميرين كوژ ئاسني هاتبنه چيكرن، وه كي: (خه لك، زنجير، قفل و كليل و كيږ و ساتور و..... هتد).
چين (Çîn): طا (وه كي بيږي كاغه زي يان په روكي بكه دو طا) - كوريشك و قورمچك (لسهر روي و سهروچا يان په روكي و..... هتد).	چينه (Çîne): چنيك يان دندكيڼ كو مريشك ژ ئوردی هه لدگريت دا بخوت - ديواړي كو بهس ژ لښ و ته قني هاتبيته چيكرن (به ر و بلوك و كه ريچ تيډا نه هاتبنه بكار ئينان) - د زارايي جيولوجي دا، هر ته به قهك ژ ئوردی كوژ لايي شوينوار و پاشماييڼ خوه قه گريډاينه ب سه رده مه كي قه.
چين (Çîrê): سه ركه فتی، كه سي كو ب تمامي نه ياري خوه بيخته بن دهستي خوه و غه لاه تي لسهر بكه ت.	
چيره دست (Çîrêdest): هونه رمه ند، شاره زا.	

ح

ح (Ha'): تیپا ههشتی یه ژ

ئهلفایبیا زمانى فارسى. ئهف تیپه
د زمانى فارسى دا نینه و ههر
په یقه کا کو د زمانى فارسى دا ب
به رچاڤ بکه قیت کو بقی په یقی
دهست پیکرییت هینگى ئه و په یف
یان یا عه ره بی یه یانژی بنیاتى
په یقی عه ره بی یه و یا ئیخستیه د
قالبین فارسى دا، هه روه سا مشه نه
په یقی دارشتى و لیکدایین
عه ره بی و فارسى کو ئهف تیپه د
ناڤدا بت، وه کی نمونین ژیری.

حاجت روا (Hacet reva): ئه و

که سى کو محتاجیا وی هاتبه
قه تاندن.

حاجتمند (Hacetmend): پیدڅى،

محتاج.

حاجتومند (Hacetûmend):

پیدڅى، محتاج.

حاجى فیروزه (Hacî firûze):

زه لامى کول روژین جهژنا نه فروزى
رویى خوه رهش دکهت و جلکین
سور دکه ته بهر خوه و د ناڤ جادا
دا دگه رییت و ب ناخفتن و ترانه و
باریین خوه خه لکی دکه نینت و
پاره ی ژوان و هردگرت.

حاجى لک لک (Hacî leklek):

له گله گه - درکه به ژ زه لامى بهژن
زراف و بالا بهرز.

حادثه جو (Hadêsêcû): که سى کو

به رده وام چاڤه رتی قه و متنا
رویدانیت نوی بت - که سى کوژ
رویدانا نه ترست.

حادثه زای (Hadêsêzay): ههر

تشت یان که سى کو بته سه به بی
قه و متنا رویدانه کى.

حاشیه بندى (Haşîyê bendî):

دروست کرنا کنارین ههر تشته کى،

وہکی خہملاندنا رەخیت بیستانی ب چاندنا گولا.	حباب (Hubab): پەقیشکیت کو بسەر ئاقنی دکەقن.
حاشیہ دار (Haşîyêdar): ھەر تشتی کو کنار ھەبن.	حباب وار (Hubabvar): وەکی پەقیشکا.
حاشیہ دوزی (Haşîyêdûzî): دروینا رەخین پەرۆک و جلکا و ھەر تشتەکی ژ فی رەنگی.	حەبسخانە (Hebsxane): حەبس، زبندان.
حاشیہ نشین (Haşîyê nêşîn): کەسی کول رەخین جقاتی روینتە خواری.	حەبسگاہ (Hebsgah): حەبس، زبندان.
حاشیہ نویس (Haşîyê nêvîs): پەر او یزنقیس.	حەبسی (Hebsî): حەبسی، زبندانی.
حاصلخیز (Hasêlxîz): ئەردی کو بەرەکی زیدە بدەت، ئەردی تیڕ دەرامەت.	حراج (Herrac): فروتتا تشتەکی ب رەنگی لسەرێک زیدە کرنی.
حاکی (Hakî): کەسی کو سوجبەتەکی یان ئاخفتنەکی بکەت یانژی سەرھاتیەکی و چیرۆکەکی بێژت.	حرامخوار (Heramxwar): حەرامخۆر.
حالا (Hala): نۆکە، نھۆ، فی گاخی.	حرامزادە (Heramzadê): بیژی - دێکە یە ژ مەرۆقی حیلە کەر و فتنەچی.
حال کردن (Hal kerdn): کەیف کرن، زەوق چیکرن.	حرام نمک (Heram nemek): بی نان و خوئی، کەسی کو قەنجییت خەلکی لێر چاقتن وی نەمین.
حالی شدن (Halî şuden): تیگە ھستن.	حرف راندن (Herf randen): ئاخفتن، سوجبەت کردن.
حالی کردن (Halî kerdn): تیگە ھاندن.	حرف زدن (Herf zeden): ئاخفتن، سوجبەت کرن.
	حرفگیر (Herfgîr): رەخنە گر.
	حرمخانە (Heremxane): جەھین تاببەت بۆژن و حورمەتا د خانیین

مه‌زنان ڦه.	حکم انداز (Hukm endaz):
حرمسرا (Heremsera): بنیږه:	تیرهاڅیښی زیرهک کو تیرا وی
(حرمخانه).	خه‌له‌ت نه‌چت، سه‌گځان.
حروفچین (Hurûfçîn): تیپ‌لیږه.	حکیمانه (Hekîmanê): وه‌کی
حسابدار (Hêsabdar): ژمیږیار.	حه‌کیما، کارین کو ب عه‌قل و
حسابداری (Hêsabdarî):	زانین دهینه ئه‌نجامدان.
ژمیږیاری.	حلاجی (Hellacî): کارئ کو کویرنج
حسدناک (Hesednak): حه‌سوید.	پین رادبت.
حسرت خوردن (Hesret xur-den): خه‌م خوارن، کول ډاکرن.	حلال خور (Helal xor): حه‌لاخوړ،
حس کردن (Hêskerden): هه‌ست	که‌سی کو خوه ژ مالی حه‌رام بده‌ته
کرن، پین حه‌سیان.	پاش.
حشره‌شناس (Heşerê şênas):	حلبی سـاز (Helebî saz):
موورنیاس.	ته‌نه‌کچی.
حشره‌کش (Heşerê kuş):	حلقه بگوش (Helqê bêguş):
موورکوژ، هه‌ر ده‌رمانه‌کئ ژه‌رډار	که‌سی کو خه‌له‌ک یان گوهارک د
کو موورا بکوژت.	گوهی بن - ډرکه‌به ژ به‌نی یان
حق پرست (Heq perest): خودئ	مرؤڅئ گوهدار و فه‌رمان بجی
په‌رئس - که‌سی کو حه‌ژ راستی و	هینه‌ر.
دروستی دکت.	حمایتگر (Hêmayetger):
حق شناس (Heq şênas):	زیره‌څان، حه‌ره‌س - پشته‌څان.
خودیناس - که‌سی کو باوه‌ری ب	حمدان (Hemdan): ئالاڅئ
راستی هه‌ی - ب نان و خوئ.	گوهنیلی زه‌لامی (کیر). هه‌روه‌سا
حق گو (Heq gû): راستی بیژ.	(حمدون) ژئ لکاره.
حقه‌باز (Huqqêbaz): جادوو‌گه‌ر،	حمدونه (Hemdûne): مه‌یونک.
سی‌حربه‌ند - حيله‌که‌ر، فیلباز.	حورديس (Hûrdîs): جوان وه‌کی
	حوریا.

حوروش (Hûrveş): جوان وهکی حوربیا.	حیلہ باز (Hîlêbaz): حیلہ کەر، فیل باز.
حیرت انگیز (Hêyret engîz): هەر تشتی کو ببتە سه به بی حه بیرین و سه سورمانی.	حیلہ کار (Hîlêkar): بنی پره: (حیلہ باز).
حیرت زده (Hêyret zedê): سه سورمای، حه بیر.	حیلہ گر (Hîlêger): بنی پره: (حیلہ باز).

بلند، سپیندارا (۶-۳) سالی کو هاتیبته برین و سپیکرن. خار (Xar): ستیری داری یان گولی، درک.	خ (Xa'): تپیا نه هی یه ژئهلفابییا زمانی فارسی. دهندهک پهبقان دا دهیته گوهارتن ب(ه)ی، وهکی: (خسته = هسته: بهرک) و هندهک جارا ژی دبیته (غ)، وهکی: (تاخ = تاغ: جوړهکی داری یه).
خارا (Xara): جوړهکی بهری رهقه (گرانیت) - جوړهکی پهروکی ئارموبشی یه.	خا (Xa): مل، شان - چالا کو نائین حه مام و لینانگه هی تیدا خرغه دبیت.
خاراندن (Xaranden): خوراندن. خاریشت (Xarpušt): سیخور، ژویژی.	خاتوله (Xatûlê): فند و فیل، حیله.
خارخار (Xarxar): خوریانا له شی - دل نیگه رانی، پهریشانی.	خاج (Xac): خاج (صلیب) - نهرمه یی گوهی کو گوهارکا دکه نئی.
خاره (Xarê): چاکوچی ئاسنگه را. خاز (Xaz): کیم، عه داف - قریژ و قیشار - جوړهکی پهروکی کتانی یه.	خاخام (Xaxam): زانا و پیشه وایتن دینی یتن جوهیا.
خازنه (Xazenê): دش (خویشکا ژنی).	خاد (Xad): فرندهکی وهکی قهل (قر) یه.
خازه (Xazê): جه بل (تهقنا	خاده (Xade-ê): داری راست و

خامه (Xame-ê): ئارموبیشی خاڤ، ئارموبیشی نه بادای - له قهن یان ههر تشته کی کو پی بنقیسن - دوهن یان نیفشکی کو بسهر شیری دکه قیت - کومتین خشبه رکا.	ئاماده کری بو پیترادانی). خاستن (Xasten): رابوونه سه رخوه، ههستان - راوهستیان. خاش (Xaş): خه سوی (دهبکا میتری یان ژنی) - نه قیندار (ا - ئ) په ریشان.
خان (Xan): خانی - شاننا زرکیتکی.	خاشاک (Xaşak): هویرکی داری یان گیای یان کای.
خاندان (Xandan-Xanedan): خیزان - بنه مال.	خاک (Xak): ئاخ (ته خا بسهرقه یا ئهردی) - ئاخ (وهلات - وار). خاکستر (Xakêster): خوهلی.
خانواده (Xanevade): خیزان، ژن و عه یال - بنه مال، کهس و کار، خزم.	خاگینه (Xagîne): هیکا مریشکی یا لبهر دوهنی پشتی زهرک و سپیک دهینه تیکه لکرن.
خان و مان (Xano man): ژ دو په یشین (خان) و (مان) کو ههر دو هه قواتایین هه قن و ئانکوبا (مال) یان که سین کود مالی دا دژین) ددهت و (و - ئالاقی په یوهندی بی) پیک دهیت؛ هندهک جارا (خانمان) ژی دهیت.	خالم (Xalum): مار، ماری گه زنده.
خانه (Xanê): خانی.	خالو (Xalû): خال (برایی دهیکتی) - زپنا (ئامیره کی موزیکتی یه).
خانه داماد (Xanêdamad): زا قایی کو لجه م خه زویر و خه سوبا خوه دژیت.	خام (Xam): خاڤ، نه که لاندی. خام درایی (Xam derayî): ژ بهر ئاخفتن، ئاخفتن بیهوده کرن.
خانه زاد (Xanêzad): زاروکی خولام و خوداما کول مالا ئاغای	خاموش (Xamûş): بی دهنگ بوون، نه ئاخفتن، ئارام - ته مراندی، قه مریای (بو چراک و ئاگری یان ههر تشته کی کاره بایی).

هاتیبته سهر دونیایی.	راستین داری.
خانی (Xanî): برکا ئاڤی.	خپک (Xepêk): خه ندقین - نانین
خاو (Xav): خه و - پویرتکی	مه زن و ستوبر.
مه حفویر یان په روکیتن مه خمه لی.	خپله (Xepele-Xêpêlê): مرؤڤی
خاور (Xaver): روژهلالت (د کهښن	قه له و و کورتک، مرؤڤی قوت و
دا بو روژئاڤا ژی بکار دئینان) -	خپ.
ستری، درک.	ختار (Xetar): ئاده (ئاده کرنا برنجی
خاور (Xavur): میږی.	و نوکا و.....هتد).
خاورمیانه (Xavermîyanê):	ختن (Xuten): ناڤی کهښی پارچه ک
روژهلالتا ناڤه راست.	ژ (ترکستانا چینیی) کو (مسک) ا
خاوش (Xavuş): خیاری کو بو	وی یا کوژ نافکا خه زالا دکه ښیت
توڤی بهیلن.	یا نافداره.
خاول (Xavul): میږی.	ختنبر (Xetenber): هه ژاری کو
خایسک (Xayêsk): چاکوچی	ناڤی لخوا بدت کو یی زهنگینه یان
ئاسنگه ران.	ژی زهنگینیی کو خوه ب هه ژار و
خایه (Xayê): هیک - رطل، گون.	دهستکورت بینته دهر.
خاییدن (Xayîden): جویتن،	خجاره (Xucare): پچه ک،
تشته ک ل ناڤ ددانان را	کیمه ک، دهمه کی کورت.
هویرهویرکرن و نه رم کرن.	خجالت (Xecalet-Xêcalet):
خباره (Xebare): چست و چه له ک،	شهرم. هه رچه نده یا ژ په یثا
زیره ک.	(خجل) ا عه ره بی هاتیه وهرگرتن
خباک (Xebak): چاردیواریی سهر	لی ئه ڤ په یثه بخوه د عه ره بی دا
ښه کری کو چیل و په زابکه نه	نینه.
تیثه.	خجسته (Xucestê): پیروز،
خبوک (Xebûk): موکوم، بنه جه.	مباره ک.
خپچه (Xepçê): چقین زراښ و	خجک (Xecek): له کهه، داغ،

خریا.	خال، نیشان.
خر (Xerr): کور (تهقنا رهش و لیچ و بپن نه خواهش).	خجیدن (Xucîden): خرغه بوون.
خر (Xêr): حه فک، گه وری.	خجیر (Xucîr): جوان، ده لال.
خرابات (Xerabat): مه یخانه، مه یکه ده.	خدا (Xuda): خودا، یه زدان - خودان.
خراره (Xerarê): ئاوازا گری ده می.	خدارند (Xudavend): خودا، یه زدان.
کوز حه فکی ده ردکه فیت.	خدرک (Xedrek): بزوتی گهش - گه شاتی یا په لا.
خراش (Xeraş): سه لخن - فه رمانه.	خدره (Xudre): چریسکین ئاگری.
ب سه لخاندنی، ئانکو: سه لخنه.	خدنگ (Xedeng): خه ده نگ، دارئ موکومی کو تیر و رما ژئ چیدکه ن.
خراشیدن (Xeraşîden): سه لخن، که لداچون.	خدو (Xudû): تف، گلیز، ئاقا ده فی.
خراشیده (Xeraşîdê): سه لختی، که لداچوی.	خدوک (Xedûk): په ریشان، پیکداچووی، خه مگین.
خرام (Xeram): رهفتارا هیدی و ب نازداری - موژده، مزگینی - شادی، خواهشی.	خدیش (Xedîş): مه زنی مالی - ژنکا مه زنا مالی.
خرامین (Xeramîn): چه روان، جهی چه را گیانه وه را.	خر (Xer): کهر (بو ناقتی نیری «خر» دهیته گوتن، لی بو ناقتی می بی فی گیانه وه ری (ماکه ر) ئ، په یفا «ماچه» دهیته گوتن) - هه ر تشته کی گر و مه زن - ل پیشیا هنده ک په یفا دهیت و مایی خوه د ئانکوا وان دکت، وه کی: خرچنگ،
خربار (Xerbar): خرار، باری که ره کی.	
خربزه (Xerbuzê): گوندور.	
خربزه زار (Xerbuzêzar): وه رزی گوندورا، زه قیا گوندورا.	
خربوز (Xerbûz): شه قیه قینک، چه کچه کوبله، شه مشه مه کویره.	

هه یفا دویمایی ژ وه رزی بهاری، و
 ناخی روژا شه شتی یه ژ هه می
 هه یفین سالا هه تافی و ناخی
 فرشته کی یه د ئولی زه رده شتی دا.
خردادگان (Xurdadgan): جه ژنه کا
 که فنا پارسی یان بوو کول روژا
 شه شتی ژ هه یفا خرداد نه ژ جه ژنه
 دهاته کرن و ژ بهر هندی دکرنه
 جه ژن کو ناخی روژی و مه هی
 هه ردو دبوو (خرداد).
خردسال (Xurdsal): کوپ یان کچین
 کوژی و ان ژ پینج سالیی کیمتر
 بیت.
خردل (Xerdêl): ترسوک، کولافه.
خردمند (Xêredmend): ب ژیر،
 ب عاقل، زانا، هشیار.
خرده (Xurdê): هویر، بچویک -
 کیم، پچهک - چربسکین ناگری.
خرزه (Xerzêh): نیر - نامیری
 گوهنیلیی زه لامی هه گهر دریز و
 ستوبر بیت.
خرس (Xêrs): هرج.
خرست (Xerest): گه لهک
 سه رخویش، زیده مهست.
خرسته (Xêrêstê): زیری.
خرسک (Xêrsek): کورتکریا په یفا

هه روه سا ناخین (خربواز، خرببواز،
 خربوز، پیواز، خرببواز، شپ پره)
 ژی هه نه.
خرپا (Xerpa): ستوینی داری یان
 ئاسنی کو داننه بن پرا یان بانی
 خانی دا موکوم راوه ستیت.
خرتال (Xertal): که قلی چیلی کو
 پری پاره و زیر و زب بکه ن.
خرجسته (Xercestê): شهر و شور
 - دهنک و دژ، هوسه و هه را -
 که سی کونه ژ عه شیره کی بیت و
 خوه ژ وی عه شیر بیژمیریت.
خرچنگ (Xerçeng): کیژاله،
 قـرژال - هه روه سا ناخی
 بورجا (کیژاله = سرطان) ه.
خورخجیون (Xorxucîven):
 کابویس.
خرخه (Xêrxêrê): گه وری.
خرخسه (Xerxesê): فرندی کو
 نیچیرشان ب رهخ ته لهی شه
 گریده دهت دا هندهک فرندین دی ژ
 بهر وی بکه فن وی ته لهی.
خرد (Xêred): هوش، عقل.
خرد (Xurd): هویر، بچویک.
خرداد (Xurdad): ناخی هه یفا
 سی یی یه ژ سالا هه تافی، ئانکو

- (خرس = هرچ) - هرچې بچوبک -
 کـودیکـا هرچې - جـوړهـکـی
 مهـحفـویرایـه کو پوړتکـی وې دريژه.
 خرسند (Xursend): خوښحال،
 شاد، کهیف خوښ.
 خرفستر (Xerfester): گیانه وهری
 ب زیان، وهکی: مار، دوپیشک،
 زرکیتک، کولی و.....هتد.
 خرک (Xerek): کهړې بچوبک -
 چاریکا کو کارگهړل دهمی
 ناڅاکرنا خانی لسه کار دکهن -
 نالافه کی بچوبکه کو تیلین
 نامیرین موزیکې وهکی (سنتور و
 بزقي) لسه را دبورن - جوړه کی
 خورما هسک کړیه.
 خرکمان (Xerkeman): تله‌ها کو
 بو طوری و رویشی و گورگ
 و.....هتد دهیته څه دان.
 خرکوف (Xerkûf): بوم یان کوندا
 مه زن.
 خرگاه (Xergah): خيځه تا مه زن.
 خرگوش (Xergûş): کيځرویشک -
 ههروهسا ناڅې بورجه کی یه ژي.
 خرم (Xurrem): شاد، خوښ -
 جبهه کی تازه و خوش.
 خرما (Xurma): خورمه.
- خرما بن (Xurma bun): دارا
 خورمی.
 خرمک (Xermek): موهرکین رهش
 و سپی کو دښخنه ستویې بچوبکا
 دا نه ټیته چاڅین کرن.
 خرمگس (Xermeges): کهرموز.
 ههروهسا (خرمنج) ژي لکاره.
 خرمن (Xermen): گهنم یان جبهی
 ناماده کو پشته گيړه کرنی و
 دانه بای ل پیدهړی هاتبته
 کو مکرن.
 خرمنکوب (Xermenkûb):
 جبه نجهړ.
 خرمنگاه (Xermengah): پیدهړ.
 خرناس (Xurnas): دهنگی خرخری
 دهمی ژگه وریا که سې نقشستی
 دهیت.
 خروار (Xervar): خرار، باری
 کهړه کی کو نيزبکی سې سه د
 کیلوگرامایه - وهکی کهړی، مینا
 کهړی.
 خروس (Xurûs): دیکل. ههروهسا
 په یځین (خرو، خروچ، خروه وخره)
 ژي لکارن.
 خروس خوان (Xurûsxwan):
 دهمی سپیدی وهکی دیکل بانگ

- ددهت. **خروسه (Xurûsê):** تیتلکا قوزی.
- خروش (Xurûş):** ههوار و قیری ل دهمی قههرینی - هۆسه و ههرا، دهنگ و دۆر.
- خروشیدن (Xurûşîden):** ههوار راهیلان، قیژی شه دان.
- خره (Xurre-ê):** نویره، گوری، تیروژک، روناھی.
- خریدار (Xerîdar):** بکری.
- خریدن (Xerîden):** کرپین (کاری کرپنا تشته کی و بهرامبه ر وی تشتی پاره دان).
- خریش (Xerîş):** سه لخ (جهی سه لختی) - ترانه و پین ترانک.
- خز (Xez):** کوژک (گیانه وه ره کی بچوبکی ب چچکه، وه کی سفوره یه و کوربا وی دریژه و تیر موی یه، که قلی وی قه هوائی یان ب رهنگی خوه لیی یه و بن هه فکا وی سپی یه. پرانیایا جاران ب شهف دهر دکه قییت و فرندین بچویک دگریت و خوینا وان دمیزیت، ههروه سا مار و مشکا ژی نیچیر دکهت و که قلی وی گرانبه یه).
- خزان (Xezan):** پاییز، وهرزی پاییزی - خشوک (هه ره که سی یان هه ره تشتی وه کی ماری ب ریقه بچیت).
- خزرک (Xezrek):** ترس.
- خزندگان (Xezendêgan):** نهو دهسته یه ژ گیانه وه را کو وه کی ماری بریقه دچن (نانکو خوه د خوشین)، مه رج نینه کو ب پین بن یان د بی پین بن، هنده ک ژ وان وه ک نمونه: (تمساح، مارگوبسه، مار، کوبسه له) نه.
- خزیر (Xezîr):** خولی یا هیشتا گهرم، یان ژی هیشتا ئاگر دنا فدا هه بیت.
- خس (Xes):** پویش و په له خ - مروقتین شویشتی و چوننه.
- خسانیدن (Xesanîden):** جوبتن - لهق دانان.
- خسبانیدن (Xesbanîden):** نشاندن.
- خسبیدن (Xesbîden):** نقشتن، د خه و چوون.
- خستر (Xester):** بنیره: (خرفستر).
- خستن (Xesten):** ئیشاندن،

خسودن (Xusûden):

دروین (دروینا گیای ژئوردی).

خش (Xuş): خهسوی. ههروهسا

په یقین (خوش، خشو، خسور،

خشامن، خشتامن، خشدامن،

خوشدامن، خاش) ژی لکارن.

خش (Xeş): سه لځینه کا بچویک ل

سه ر هه ر تشته کی.

خشاب (Xeşab): ساجوړی

فیشه کا.

خشار (Xêşar): گیای ب زبان یان

چقین ب مفا کو پیتقی ناده کرنی

و که زاختنی بن.

خشت (Xêşt): لڼه، که ریپچی نه

قه لاندی - خشت، رما بچویک (کو

جوړه کی چه کی بوویه و د که فن دا

دهاته بکارئینان).

خشته (Xeşte): هه ژار،

دهستکورت، مفلس.

خشک (Xuşk): بی ئاف - هشک -

چرمسی.

خشکانج (Xuşkanec): لاواز،

له غه ر.

خشکاندن (Xuşkanden): هشک

کرن، چرمساندن.

خشکیدن (Xuşkiden): هشک

بریندارکرن. په یفا (خسته: Xes-

tê) هه ر ژ قی ژئوده ری یه، ئانکو:

ئیشاندی، بریندار، نه خواهش،

خودان ئیش، وهستیای و رینج

دیتی ژ بهر کارى زیده یان برینا

ریکین ب قه کیش. ههروهسا

په یفا (خستگی: Xestêgî) ژی

ژ قی ژئوده ری یه، ئانکو:

ماندییوون، وهستیان.

خستو (Xestû): که سى کو دان

پیدانئ ب تشته کی بکه ت -

به رک، وه کی: (به رکین مژمژا و

خو خا و خورمى و.....هتد)، بو قی

ئانکوی (خسته و هسته) ژی

لکاره.

خستوانه (Xestevane): جلکین

کو ده رویشا دکرنه بهر خوه و ئه ف

جلکه ژ هریڼ دهاتنه چیکرن.

خسر (Xusur): خه زویر و خهسوی.**خسر (Xeser):** ئاڅا کوژ بهر

زیده بوونا سه رمایى د

قه رسیت (جمد)، ههروهسا

په یقین: (یخ، هسر، هسیر،

هتسه، کاشه) ژی لکارن.

خسرو (Xusro): شاه - نازناڅی

چه ندین شاهین ساسانی یانه.

خفتی (Xêftî): رستکا زبیری کو	بوون - چرمیسن.
دمینیتته ب حهفکی قه و شور	خشم (Xeşm): قههر، توره.
نابیتته سهر سینگی، گهردهنی.	خشمگین (Xeşmgîn): قههری،
خفده (Xefde): چه میای، خوههر.	تورپه بووی.
خفرگ (Xefreg): بی غیرهت، بی	خشن (Xeşên): گر (بهروقاژی پدیشا
نامووس - پویچ، بی سنج -	هویر) - زفر.
ئه حمهق.	خشنک (Xeşeng): سهر که چهل -
خفگی (Xefêgî): تهنگه نهفهس -	حوچ، حوت، کهسی کو سهری وی
خه ندقین ب کنفی یان ههر	موی لی نهبت.
تشته کی دی.	خشنود (Xuşnûd): شاد،
خفه (Xefê): خه ندقی.	خوه شحال، که یفخوهش.
خفیدن (Xefîden): بیهن	خشنی (Xuşnêy): ژنا خرابکار،
هلکیشان - بیهنشتن - پهسه ندکرن	قه حبه.
- سهرنیاس - ناقدار، ب ناڤ و	خشودن (Xuşûden): که زاختن (یا
دهنگ.	دارا).
خکشک (Xekuşk): گوزکی	خشوک (Xeşûk): بیژی.
نه خشانندی و رهنگین بی کوژ	خفت (Xêft): گری (گری یا کنفی
تهقنا تاییهت ب جیړکافه هاتبیتته	یان وهریسی).
چینکرن.	خفت (Xuft): نشست.
خل (Xul): کییم عاقل - ئه حمهق -	خفتان (Xeftan): جل و بهرگین
ههبله - خوهلی.	شه پی.
خل (Xêl): ئاڤا کوژ دفنا مروقی	خفتانیدن (Xuftanîden): نڤاندن
یان گیانه وهره دهیتته خوار.	- گه قزاندن - گرپلکرن.
خلاش (Xelaş): هوسه و ههرا،	خفتک (Xuftek): کابویس.
دهنگ و دۆر - ئهردی رسی.	خفتن (Xuften): نڤستن، د خه و
خلاندن (Xelanden):	چوون.

پي دهاژون - هەر تشته کي سهرتير
 کوبچيته د تشته کي ديرا،
 وهکي (شويژن، ستری، سيخ
 و.....هتد) - پويچ و بي مفا -
 دهنک و دور، هوسه و ههرا.
خم (Xem): خوهر، خوار،
 وهربادای.
خم (Xum): گوزکي مه يي يان
 سيهکي يان ناقي - داهول.
خماخسرو (Xumaxusro): ناقي
 ئيک ژاهاهنگين که قنين موزيکا
 ئيراني يه.
خماش (Xemaş): گليش.
خمان (Xeman): کشان (کشانا
 تيرهاقيژي).
خماندن (Xemanden): چه ماندن،
 خوههرکرن.
خمانيدن (Xemanîden): ب زار
 تشته کي يان که سه کي قه کرن.
خمپاره (Xumparê): گوللا توپي.
خمخانه (Xumxanê): مه يخانه،
 مه يکه ده - دل (صوفي ل شويئا
 په يشا دل، زاراوي خمخانه بکار
 دئين).
خميازه (Xemyazê): باوشکين
 خهوي.

تيراکرن (وهکي شويژن يان ستری
 و.....هتد کوبکه نه دله شي را).
خلاره (Xelave): سه رگه ردان،
 حهيران، ب دنيايي کهفتي.
خلبان (Xeleban): فرؤکشان،
 شوفيري فرؤکي.
خپله (Xelpele): چهوتي - فهند و
 فيل - کاري نه ريک و پيک.
خلخ (Xellux- Xullex): ناقي
 کيمه نه ته وهکا تورکا بوو ل نيزيکي
 (سيحون) کولجه م شاعرين که قن
 د ناقدار بوون ب جواني و ده لالي
 و مشه د هوزانين خوهدا بکار
 ثانيه. ههروه سا (خلخ، خرلق،
 قرلق) ژي لکارن.
خلر (Xuller): که ليک، که لينوک -
 ناقي باژيرکه کي يه ل نيزيک
 باژيري شيراز کو تربی وي يي
 ناقداره، ب تايبه تي بو چيکرنا
 مه يي.
خلن (Xulên): کل ميشوک.
خلوليا (Xulûlêya): نه خوهشي
 يه کا ده ماغي يه (دهيت وهکي
 ديناتي) - زرشه رمي - زرشه رم -
 نه ترسي.
خله (XeLe): به فري يا کوقاييکي

خنک (Xêng): سپی، هه‌ر تشتی سپی ب تایه‌تی هه‌سپێ سپی - هه‌بله، ده‌به‌نگ.	خن (Xen): عنبـارا د بنـی به‌له‌ما (باخیرا) دا - کون. خنه (Xunbê): گوزکی مه‌زن - کوار.
خنجال (Xengal): کون. خنجل (Xengel): زری و کومزری. خنوز (Xenûz): ئامانین کوژ ته‌قنی هاتینه‌ چیکرن. خنیا (Xunya): سروود - ئاواز. خنیاجر (Xunyager): سروودبێژ - ئاوازان - موزیکژهن.	خنه‌یدن (Xunbîden): ده‌ست قوتان، چه‌پله‌قوتان، ده‌ف قوتان - سه‌ماکرن. خنج (Xenc): ناز - شادی - سوود، قازانج. خنجیر (Xêncîr): بیهنا زویراندنا موی و هریب یان سوتاندنا هه‌ستی، هه‌روه‌سا موی و هری و هه‌ستی سوتی. خندان (Xendan): ده‌ف ل که‌نی. خنداندن (Xendanden): که‌ناندن.
خو (Xû): خولق، سروشت، طبعه‌ت. خواب (Xab): خه‌و. خواباندن (Xabanden): نشاندن. خواب دیدن (Xabdîden): خه‌ون دیتن. خوابیدن (Xabîden): نقشتن.	خندستان (Xendêstan): جهی ترانه و یاری و پیکه‌نینی - درکه‌یه ژ لیتقین یاری. خنده (Xendê): که‌نی. خندیدن (Xendîden): که‌نین. خنشان (Xunşan): پیروز، مباره‌ک. خنک (Xunuk): هین، فینک، سار - باش و خوه‌ش - پیروز و مباره‌ک.

خواندن (Xanden): خواندن.	«سرا» ژئشه بوویه و خواجه ب تنی
خواهر (Xaher): خویشک، خوه.	مایه.. په یشا «خواجه سرا» بو وان
خواهر اندر (Xaher ender):	زه لاما دهاته گوتن یین کو دبوونه
خویشک و براییین کونه ژ	خولام د مالا مه زنی یان ناغای
دهیکه کئی یان نه ژ بابه کئی بن.	یان سه روکی.....دا، و ئەف کەسی
خواهر خوانده (Xaher xandê):	کو دبوو خولام، ل دهستپیکی
کچه ک یان ژنکه ک کو که سه کئی ب	دهاته خه ساندن پاشی دهاته
خویشکینی و هرگریت و ناغی	دامه زراندن وهک خولام ل مالا وی
خویشکئی لی بنیت.	مه زنی.
خواهش (Xahêş): ثاره زوو.	خوار (Xar): حه قیر، زه لیل - تاف -
خواه ناخواه (Xah naxah): بقییت	ههروه سا هه یف.
نه قییت، چ بقییت یان نه قییت.	خواربار (Xarbar): خوارده مه نی،
خوب (Xûb): باش، قهنج - جوان،	ئه رزاق، ئازوقه.
دهلال، خشکوک.	خوازه (Xaze): داخواز.
خوچ (Xûç): کوفیکا دیکلی.	خواست (Xast): داخواز - هه ز.
خود (Xod): کومزری (کولافتی ئاسنی	خواستگار (Xastgar): خوازگینی.
ئه وی کو شهرقانا د شهرا دا دکرنه	خواستن (Xasten): هیچی کرن -
سه ری (خوه) - خوه (ئه ز بخوه، ئه و	داخوازکرن - خواستن - ثاره زوو
ب خوه) - خوه بی (به رو قازی	هه بوون - حه زژیکرن -
بیانی، وهکی: یی مه بخوهیه،	گازیکرن (دهمی گازی ئیکی بکه ن
خوه بی یه).	کو بنک قه بهییت).
خور (Xor): تاف، رۆژ - رۆژا یازدی	خواسته (Xastê): زیر و مال و
ژ هه ره یقه کا سالا هه تاقی -	دارایی.
خوارن، خوارده مه نی.	خوالیگر (Xalîger): زاد چیکه ر،
خورا (Xora): ژ هه ژی، ب سه رقه،	خوارن لینه ر (طباخ).
لایق - خوارده مه نی.	خوان (Xan): سفره، خوان - ئاده.

خوراک (Xûrak): تشتی کو بیته	کوشتبیت (قاتل):
خوارن، زاد، خوارده مهنی.	خونین (Xûnîn): خوبنه لو،
خوردن (Xorden): خوارن.	خوبناوی.
خورشید (Xorşîd): تاف، هه تاف،	خوهل (Xûhl): خوههر، خوار،
خۆر.	چهمیای.
خورند (Xorend): ژ هه ژی، ب	خوی (Xûy): سروشت، طبعهت -
سهرقه، لایق.	خوه (عهرهقا کوژ لهشی
خوره (Xorre): نویره، گوری،	دهردکه قیت).
تیروژوک - مه زناهی -	خوید (Xevîd): گهنم یان جههتی کو
دهقهر (ناحیه).	هیشتا گولی نه دابیت. ب عهره بی
خوزی (Xûzî): قه قوتای (گوشتی	دبیژن (قصیل).
قه قوتای).	خویش (Xîş): کەس و کار، خزم،
خوست (Xust): دورگه،	نیاس.
گزبرته (جزیره) - قه قوتای،	خه (Xeh): وهی، وهه؛ په یقا قه نجی
هه پشاندی.	بی یه، وهکی دبیژن (وهه/ وهی پا
خوش (Xoş): باش، قهنج - شاد -	یا باشه!).
خوهش.	خیابان (Xîyaban):
خوشه (Xûşê): ئویشی (ئویشیی	جاده (شارع).
تری).	خیار (Xiyar): خیار (جوره کئی فیتی
خوک (Xûk): بهراز.	یه).
خوله (Xûlê): خالی، قالا.	خیتال (Xîtal): ترانه، یاری -
خون (Xûn): خوین.	نه وه بی، دره و.
خوندگار (Xûndgar): خودان،	خیدن (Xîden): چهمیان، خوئل
سهرودر.	بوون.
خونی (Xûnî): خوبنه لو، خوبناوی -	خیره (Xîrê): بی ترس، بی شهرم -
کوژهک، نه و کەسی کوئیک	حه بییری، سهرسورمای - بیتهوده.

خیزاندن (Xîzanden): ژ ئهردی بلندکرن.	کهفن دا دئێخستنه ستۆیی گاجۆتا و ئهرد پێ دکیلان..).
خیزیدن (Xîzîden): خوشین (وهک ماری ب رێقه چوون) - حولسین، تهحسین - خوه هاقیتن، خوه هلاقیتن.	خیک (Xîk): مهشک. خیم (Xêym): برین (برینا برینداری) - تف، گلیز - ئافا کورژ دفنی دهیته خوار - کنیشتی چاقی.
خیس (Xîs): تهر، شل. خیش (Xîş): ههقجار (ئامیرهک بوو د	خیو (Xeyû): تف، گلیز، ئافا دهقی.

د

داد (Dad): قانون، ياسا - داد (عدل) - وژدان - به خشيش، دان - باهر - نه سيب، قسمت - ههوار و دهنگي بلند.	د (Dal): تپيا دهه يه ژئولفابيا زمانې فارسي. د گه لهک په يقان دا دبيتته (ت)، وهکي: (زردشت = زرتشت، دشک = تشک)، و د کهفن دا هندهک جارال شوبنا (د)ئ (ذ) دادنان ئه و ژي هه گهر تپيا بهري (د)ئ ساکن يان تپپين علله (و، ا، ي) بان، وهکي: (گنبد = گنبد، گشود = گشوډ)، لي نهو چوپو پوښته ب څي قاعيدهي نائيتته کرن و (د) ل جهي خوه و (ذ) ژي ل جهي خوه بکار دهين.
دادا (Dada): خزمه تکارئ پير - باپير. ههروهسا (دادک، دادو، دادا، دده) ژي لکارن.	دائي (Da'î): خال، برايي دهیکي.
دادار (Dadar): دادگهر، عادل، حاکم - ئافرنده (خالق).	داپرزه (Daperze): حاجي رهشک.
داداش (Dadaş): برا.	داچک (Daçek): گوهارک.
دادر (Dader): برا - دهسته برا، هه څالي کو مروژ وهکي برايي خوه حه ژي بکته - دادگهر (عادل، حاکم).	داخل (Daxul): داهول.
دادرک (Dadrek): برايي بچوبک.	داخم (Daxêm): رزقي روژي.
دادرنډ (Dadrend): برايي مهزن.	داخیدن (Daxîden): ژ هه څ
دادن (Daden): دان (تشتهک دانه څ دهستي ئيکي).	جودا کرن، په لاتته کرن، بژاله کرن.
دادونډ (Dadvend): بهر اهر،	

پاداش.	یه کسان، تهمهت ههف.
داشتن (Dašten): هه بوون - ماتی	دار (Dar): دار، ب قی ئانکویی
ژیکرن، چاقدان، بخودانکرن.	په یقا (درخت) ژی لکاره - کاربته
داشخار (Daşxar): ژهنگار (ژهنگارا	- سیپیکا خه ندقاندنی، سیداره.
ئاسنی).	دارا (Dara): ههیی، دهوله مه‌ند،
داغ (Dax): گه‌له‌ک گهرم، گوره -	زه‌نگین، مالدار.
داخ، نیشان، جهه‌ک ژ له‌شی کو	دارائی (Dara'î): سامان - جوهره‌کی
هاتبیته سوتن یان داخ کرن - خه‌م	په‌وکی ئارم - ویشی یه -
و کوغان.	دارایی (ریقه‌به‌ری یان وه‌زاره‌تا
داغان (Daxan): بژاله، په‌لاته.	دارایی).
داغمه (Daxme): قه‌شافی بوونا	دارکوب (Darkûb): دارکوک.
لیقا - تامیسک، شه‌ف ترسک.	هه‌روه‌سا ناقتین (دارکو، دارتوک،
داغول (Daxûl): فیل‌باز، حیل‌که‌ر.	داربر، دارشکنک، دارسنب،
داغینه (Daxîne): که‌شن و ژ	درخت سنبه) ژی لکارن.
کارکه‌فتی - ئاسنی شاراندی کو	دارو (Darû): ده‌رمان (دواء) -
له‌شی مرۆقی یان گیانه‌وه‌را پی	ده‌رمانک، به‌اراتین زادی.
داخ دکهن.	داریک (Darîk): ناقتی وی پاری
دال (Dal): شاهین، بازی.	زیری یه پی کول سه‌رده‌می
دالان (Dalan): کولانا سه‌رگرتی.	«داربوش کبیر» و ب فه‌رمانا وی
دالبوز (Dalbûz): حاجی ره‌شک.	هاتیبه بکارئانین.
دالمن (Dalmen): بنیره: (دال).	داس (Das): شالوک.
دالیز (Dalîz): بنیره: (دالان).	داستان (Dastan): چیروک،
دام (Dam): ته‌له‌ه، هه‌ر تشته‌کی	چیقانوک، سه‌ره‌اتی.
کو بو نیچیرکرنی بهیته بکارئینان	داش (Daş): کوبره‌ه (کو جیپرکا و
- گیانه‌وه‌ری کوبقی لی بی نازار،	تابو‌کا تیدا دقه‌لین) - برا.
وه‌کی: (خه‌زال، شقر)، هه‌روه‌سا	داشاد (Daşad): به‌خشیش، دان،

دانا (Dana): زانا، پی ټاگهه، هشيار، زيرهک.	گيانه وهرين که هی، کو مرؤث ل مال بخودان دکهت، وهکی: (چیل، پهز، ههسپ و حیشترو.....هتد).
دانستن (Danêsten): زانین. دانش (Danêş): زانست، علم.	داماد (Damad): زافا. دامان (Daman): دانگ، دههمه (دههمه نا چیا، یان دههمه نا جلکا). ههروهسا (دامن، دامنه) ژى لکارن.
دانگ (Dang): باهر، بهش، پشک - ټیک ژ شه شى ژ هه ر تشته کی. دانندگی (Danendêgî): زاناتی، زانابوون.	دامرز (Damvez): سهلک، سهقی - بهفری یا بهفری. دان (Dan): پاشگری (دان، دانک) کو نانکویا جهی ددهت، وهکی: (آتشدان = ناگردانک، چایدان = چایدان) - دندک، بهرک، تؤف (دندکیت گه نى، بهرکیت حولیکا، تؤفی گولا) - تؤمک (خوارنا کو دکه نه بهر فرندا) - ههروهسا ب کارى بدویف خوښه نانکویه کا دی ددهت، وهکی: (دان کردن = لب لب کرن، مینا لب لب کرنا هناری) - کارى فرمانه ژ په یقا (زانستن) نانکو: بزانه - ههروهسا هه قواتایا (زان و ناس) ا کوردی یه دهمی دگهل هندهک په یقین مینا (تاریخ دان: میژووزان، میژووناس) دهیت.
داننده (Danendê): زانا. دانه (Danê): دندک (دندکا هناری)، بهرک (بهرکی خورمی، خوخی و.....هتد)، لب (لبا نیسکی، لبا نوکی و.....هتد). داو (Dav): دؤر، نوره، گهر (نویت) - ههروهسا (ادعا، دعوی) یا عهده بی.	
داور (Daver): دادقان، حه که م. داویدن (Davîden): ادعا کرن. داه (Dah): هرمارا دهه (۱۰) - خودام. داها (Daha): شکفت - شکه ن - چیا - دؤل.	
دای (Day): دیواری ژ ته قننى و لبنا هاتبیته چیکرن. دایه (Dayê): دادوک، دایین، ژنا کو ب شیرى خوه بچویه کی بخودان	

- دخترا (Duxter): کچ . ههروهسا
(دخ، دخت، دوشیزه) ژى لکارن.
دخشا (Dexs): دهسټپیک، سهرهتا
- رهش و تارى.
- دخم (Dexm): گۆر، قهبر. ههروهسا
(دخمه، سرداب، سردابه، گور)
ژى لکارن.
- دخو (Dêxev): خودانى گوندی،
مهزنى گوندی - زهلامى دهبنگ و
ناقل سټک - ناڅى زهلامهکى
ههبلهيه کوخه لکى دهڅهرا
«قهزوين» بوويه و گهلهک
چيروکين ب کهنى ژى هاتينه
څه گوهاستن.
- دد (Ded): درنده. ههروهسا (دده)
ژى لکاره.
- ددر (Deder): کولان و باژير، ژ
دهرڅه ي مال.
- در (Der): د، د ناڅدا، هوندر -
هندهک جارا دگهل هندهک ژيديران
دهيت و ئانکوبا وان دگوهورت،
وهکى: (افتادن = کهفتن، در
افتادن = دگهل کهسهکى ب شهر
چوون؛ يان: آمدن = هاتن،
درآمدن = چوونه ژور، يان هاتنه ژ
دهرڅه) - رهخ، سهمت، ئال -
- کهت. کوما وان دبېته «دايگان» .
کارى کو «دایه» پى رادبیت
دبېژنى «دایگی، دایگانی» .
دېستان (Debêstan): خواندنگه ها
سهره تايی.
- دېنگ (Debeng): دهبنگ، گيژ،
ئه حمه ق.
- دبیت (Debît): جوړهکى پهړوکی
يه.
- دبیر (Debîr): نڅيسهر -
ماموستايى قوناغا دواناڅنجی.
- دبیرستان (Debîrêstan):
خواندنگه ها دواناوهندی.
- دچار (Duçar): گرفتار،
تووش (دچار شدن: گرفتار بوون،
تووش بوون) - څيککهفتنا ژ
نشکهکى څه.
- دخ (Dex): خوړی (خالص) - باش،
قهنج - دهستهک، فهوج.
- دخ (Dux): کورتکريا په ښا (دختر
= کچ، دوت) - ناڅى دارهکى يه.
- دخال (Dexalet): مایټيکرن.
هه رچهنده ئه څ په ښه ژ زمانى
عه ره بى هاتيه وهرگرتن لى د
عه ره بى دا نينه، به لکوب عه ره بى
دبېژنى (مداخله).

- دهر (دهری خانى) - دۆل، يان ريكا
 كود دؤلا را دبورت.
- درا (Dera): زهنگل، زهنگ (جرس)
 - فرمانه ب دهركهفتنى (دهركهفه).
- دراز (Dêraz): بلند - دريژ.
- درازا (Dêraza): بلندی، دريژی.
- درازكشیدن (Dêraz kêşîden):
 خوه دريژ كرن، ل سهر ئوردی
 نقشتن، بيهنه دانا سهر پشتی،
 رازان.
- درامد (Deramed): مفا، سوود،
 داهات.
- دراییدن (Derayîden): گۆتن،
 ئاخفتن، ستران گۆتن، قییری
 راهیلان.
- دربا (Derba): پیدفیاتى.
- درباختن (Derbaxten): یاری كرن
 - دۆراندن، ژ دهست دان.
- دربار (Derbar): بارهگا، كوچكا
 پاشاتیی.
- دربدر (Derbêder): دهره دهر،
 ئاواره - ژ دهره كى بۆ دهره ك دى، ژ
 خانيه كى بۆ خانيه ك دى (دهمى)
 مروژ ل كهسه كى يان ل تشته كى
 دگهرييت).
- دربهر (Derber): ل هه مبيژ.
- دريند (Derbend): ريكا تهنگ و
 زراف ل چيای، ريكا ل ناچه را دو
 چيایان - دۆل - كهله - قهيدكرى،
 گرفتار، ئیخسیر.
- دربی (Derpêy): پنيكین كو
 دئىخنه سهر جلكین دپيای -
 لدويث را، ل پهی.
- درجا (Derca): د جهی خوه دا.
- درچه (Derçê): كورتكربا په يفا (در
 = دهروك).
- درخت (Dêrext): دار.
- درختستان (Dêrextêstan):
 دارستان.
- درخش (Dêrexş): رۆناهی،
 رۆشنايی.
- درخشان (Dêrexşan): روناهی
 دهه، تهبيسوک.
- درخشیدن (Dêrexşîden):
 رۆناهی دان، تیروژك فه دان،
 تهبيسين.
- درخف (Durxuf): زركيتكا رهش.
- درخواست (Derxast): داخواز،
 هيقي (رجاء).
- درخور (Derxor): ژ ههژی، ب
 سهرقه، لایق.
- درد (Derd): دهرد، نهخوهشی،

ناقداره.

درغیش (Derxîş): گه‌له‌ک، فراوان،

گہلہ ک کہ تبیتہ سہریک (وہ کی)

بہ فری).

درفش (Dêrefş): شوپرنه کا ستویر و

سہر تیژہ کو دہستکہ کی داری یی

بَيْقَهُ وَ بَوَّيَّالَافْ دروینِ دَهِیْتَه

بکارئینان و کاری وی ژي

کونکرنا چہ رمی یہ - ٹالا، وہ کی:

(درفش کاویان).

درفشان (Dêrefşan): بنیره:

(درخشان) - ههژ ههژ څوک.

درکشیدن (Derkêşîden):

قه‌خوارن، فرکرن. هه‌روه‌سا ب

پہ یثقا بہری خوہ قہ ئانکوا وی

دهیّته گوهارتن، وهکی: (دامن

درکشیدن = خواه یاشقه کیّشان. دم

درکشیدن = بی‌دهنگ بوون، خوه

مت کرن. (.)

درگاه (Dergah): ده‌رگهه،

دهرازینک، جہی دہر

دکه قتی (مه لهن).

درگذرانندن (Derguzeranden):

زیده کرن، ژ حه دی ده ریخستن.

درگذشت (Derguzeşt): مهرگ،

مرن - مر (بو سیّیہم کہسی تاکی).

- درگـذشتن (Derguzeşten):** بۆرین، چۆن، دهربازبوون، ف بهرکه تن - لیبۆرین، عه فوکرن، مرن.
- درگر (Durger):** دارتراش (نجار).
- درگرفت (Dergêrêften):** ناگر تی بهربوون، سۆتن - کارتیکرن.
- درگیر (Dergîr):** گرفتار، تووش بووی.
- درلک (Dêrlêk):** جلکێ کورتی بی هچک.
- درما (Derma):** کیترویشک.
- درمان (Derman):** دهرمان (دواء) - چاره، چارهسهری (علاج).
- درماندن (Dermanden):** بیچاره بوون، وهستیان.
- درنا (Durna):** فڕندهکی کوبشی یه و گوشتی وی هه لاله، پیپین وی و گهردهنا وی ددریژن و کوریکا وی کورته و پتر ل بهر لیقین ئاڤا دژیت. ل ئهسمانا کۆم کۆم و ب پهنگی سیگوشی (مثلث) دفین. ههروهسا نافین (کلنگ، باتر)ژی هه نه. ب عهره بی دبیتنی (کرکی).
- درنگ (Dêreng):** دهنگی زهنگی، دهنگی کوژ فیککه تنه دو تشتین
- ئاسنی دهیت - خوه شه هیلان، هیدی (بهروقاژی «لهز»).
- درو (Dêro):** دروین (دروینا گهمنی و جهه و نوکا و.....هتد).
- دروا (Derva):** پیدڤیاتی، پیویستی - ههلاویستی - سهروخین - سهرگهردان.
- درواخ (Dervax):** موکوم - ساخلهم، لهش ساخ، تهندروست.
- دروازه (Dervazê):** دهری مهزن (دهری بازیری، دهری کهلهی).
- درواڤ (Dervaj):** بنیره: (دروا).
- دروانه (Dervane):** نهقه ب (کونا کول بانی دهاته شه کرن و د ویری ڤا دچوونه سهربانی).
- درواه (Dervah):** بنیره: (دروا).
- درود (Durûd):** دوعا - سلاڤ - مه دح و سهنا - دار، داری ڤری، دهپ (لوحه).
- درودگر (Durudger):** دارتراش (نجار).
- دروش (Dêrevş):** بنیره (درفش).
- دروغ (Durûx):** دره، نهوهیی.
- دروغگو (Durûxgû):** دره و کهر، دره وین. ههروهسا په یقین (دروغ باف، دروغ پرداز، دروغزن،

دروغسار) ژى لکارن.	بیت.
دروک (Durûk): هویرکى داری، گهرگا داری.	دره (Derrê): دۆل، ریځا کول ناڅبهرا دو چیايان را دهر باز بیت.
درون (Derûn): هوندر، ژ ناڅدا - ناڅنى نانه کی بوو کول دهمى زهردهشتى یا و د رى و رسمه کا تایهت دا پشتى دوعایا (درون) ژ ئاڅیستایى دهاته خواندن ئه و نان دکرنه پاری پاری و لسه ر ئاماده بوویان به لاف دکرن.	درهشته (Derhêste): دان، به خشیش. درهم (Derhem): تیځه ل، د ناڅیکدا - پهریشان، تیځچووی، ئهنی گری.
دروند (Dervend): شوک، چنگال. دروند (Durvend): د ئایینى زهردهشتى دا دبېژنه وی کهسى یی کو هزرا وی و گوټنا وی و کریارا وی خراب بت، ئه و کهسى کوژ همى سالوڅین قهنج بى بار بیت، خرابکار، بى دین.	دری (Derî): ههر تشتى کویى دۆلې بت، وهکی: که وى کو د ناڅ دۆل و نهالا دا دژیت - ههر تشتى کویى کوچکا شاهى بت، پتر (دربارى) ل کاره - زمانى فارسى بى کو پشتى زمانى په هله څى هاتیه بکارئینان.
درونه (Derûnê-e): زک، هوندرى زکى - کڅان، چه میای - که سکوسور، که سکونالا.	دریا (Derya): دهریا، ئاڅا گه له ک کو ئه رده کى مشه څه گرتبیت و برژېته سهر ئوقیانوسا.
درویدن (Dêrevîden): دروین (کارى دروینا گه نى و جهه یی و.....هتد).	دریاچه (Deryaçê): دهریایا بچویک - دهریایا کو ههرچه ند ره څین وى هسکى بن، گؤل.
درویش (Dervîş): دهستکورت، هه ژار، قهله ندهر، دهر ویش، کهسى کوب پچه کا مالى دنیا یی قانع	دریافتن (Deryaften): څه دیتن، ب سهر تشته کی هه لېوون، تیځه هشتن.
	دریچه (Derîçê): دهر گه هى بچویک، کوله ک.

- دریدن (Derîden): دراندن.
- دریغ (Derîx): مخابن - کوخان، خه م - په شیمانی.
- دریواس (Derîvas): چار ره خپن خانی - چارچوڅی کو دهروک دکه قتی (مهلبن).
- دریوزه (Deryûzê): گه دایی، خواستن.
- دزد (Duzd): دز، دزیکهر، که سی کو تشتین خه لکی بیه بی ی ناگه هی یا وان.
- دزدانه (Duzdanê): ب دزبکه.
- دزدکی (Duzdekî): بنیـره: (دزدانه).
- دزدیدن (Duzdîden): دزین.
- دزغاله (Duzxalê): دیواری، دۆرماندۆری که له یان باژیری، شوبرهه - چه پهر.
- دزندیس (Dêzendîs): به رابه و ئیکسان، ته مه ت هه ت - وه کی، مینا، شتی - نه شکه را، خوبا - ده ملده ست، د گاڤیدا.
- دژ (Dêj): که له.
- دژ (Duj): پیـشگره کو لبه ری هه ر په یقه کی بیت نانکوا پیساتیی و قه هری و دژاتیـی دده ته په یقی، وه کی: (دژآباد = قه هرگرتی، نه نی گری - دژبراز = نه جوان، خاڅ).
- دژک (Dujek): خـوریک - په قیشک.
- دژکاک (Dêjkak): ته یری که له خا.
- دژکام (Dujkam): تام ته حل - خه مگین - توږه بووی.
- دژم (Dujem- Dêjem): دامای، دلته نگ، خه مگین، په ریشان.
- دژمان (Dujman): خه مگین، دلته نگ - کوخان و مخابنی.
- دژن (Dêjen- Dujen): تام نه خواهش - به دره فتار و توږه بووی.
- دس (Dês- Des): وه کی، مینا - هه قتا (نظیر).
- دست (Dest): ده ست (نه ندامه کی له شی یه) - یه کا هژمار، وه کی دبیتژن (دهسته کی فنجانا) - دۆر، جار، که پره ت، ده می دبیتژن (دهسته کی قوماری).
- دستار (Destar): دهرسوک، شاشک.
- دستاس (Destas): دستار.
- دستان (Destan): کوما په یقا (دست) - فیل، حیل - سه خته، قه لپ - سروود، ئاواز - چیرۆک،

چيښانوک - ههروهسا د «شهنامه» افردهوسي دا ئه و ناڅه يې کوسيمه رځي دانايه سهر (زال) ي بابې روسته مي.	ئاخفتنيڼ کریت، جښين.
دستکش (Destkeş): دهستگورک.	دشنگی (Deşengî): روژگار، دنيا، فلهک.
دسته (Destê): دهستک (دهستکي بڅري، دهستکي شيري، دهستکي گولا) - گرز (گرزي گياي) - تيم، تپ (وهک تيم) وهرزشکارا يان تپيا موزيکي).	دشنه (Dêşne): خه نجه ر.
دش (Duş): پيشگري کولبهري هندک په يشان دهيت و نانکوبا (پيس، کریت، دژ) دگه هينت.	دشوار (Duşvar): دژوار، زهحمه ت.
دشت (Deşt): دهشت، بيابان - نیکه مين معاملا کو سپيدې بکر و فروشه ر دکهن.	دغ (Dex): نهردي هڅک و رهق، نهردي کو گيا لي شين نه بيت - ههروهسا بو سهرې بي موي ژي دهيته گوتن.
دشتان (Deştan): ژنا کو د بي نفيراهيمي (عادي) دا بيت.	دغا (Dexa): نه راست، نه دروست، سهخته، قه لپ.
دشتي (Deştî): يې دهشتي - ناڅي ټاهه نگه کا موزيکا ئيراني يه.	دغدويه (Duxdûyê): کچ - ناڅي دهيکا زهردهشت پتغه مبهري يه.
دشتي (Duştî): زيري.	دغسر (Dexser): که چهل، شامي، سهرې بي موي.
دشخوار (Duşxwar): دژوار، زهحمه ت.	دغل (Dexel): نه راست، نه دروست، سهخته، قه لپ - فيل، حيله.
دشک (Deşk): دهزي، بهنک.	دغ (Def): دهف (ناميره کي موزيکي يه).
دشمن (Duşmen): دشمن، نه يار.	دغتر (Defter): دهفته ر - نقيسينگه ه، مه کته ب (جهي کاري).
دشنام (Duşnam): خه بهر،	دغزک (Defzek): مه زن، قه له و، بخوڅه.
	دغک (Defek): نارمانج.
	دک (Dek): باهر، پشک - گه دا،

گه دایبی.	گوشته خواره - کولانی، فله لپته.
دکلان (Duklan): ته شی.	دلهره (Dêlhurê): دل قوتک (ژ بهر
دگدگ (Degdeg): دهنګی شهق	ترسا ژ نشکه کی څه).
شهقا کوژ ددانا دهیت لده می	دلیر (Dêlîr): دلیر، ئازا، دلاوهر،
سهرمایي.	نه ترس، میترخاس.
دل (Dêl): دل (قلب).	دم (Dem): ههوا، بیهن (نفس) -
دلām (Dêlam): پرمـا کورت -	ئاخینک - ههوار - دهم، وهخت،
ههروهسا فیل و حيله.	گاښ - دهڅ (دهڅی کیړی یان
دڅور (Dêlxor): پهریشان،	خه نجه ری) - ئالافه کی پفکرنی یه
مه لویل.	کو زیرنگر و ئاسنگه ر بکار دئین بۆ
دلq (Delq): جلکی	گه شکرنا ئاګری.
دهرویتشا (خرقه).	دم (Dum): کوری، دویښ.
دلqek (Delqek): لیږک (کەسێ کو	دما (Dema): بیهن (نفس) -
کارین ب که نی بکهت و خه لکی	تیهن، پلا گهرمه یی یان سهرمایي.
بکه نینت).	دماسنج (Demasenc): ئالافی کو
دلm (Dulum): خوریک.	بۆ پیښانا پلا گهرمه یی یان
دلml (Dulmul): فهریک، که لی	سهرمایي بکار دهیت (میزان
نوک.	الحرارة، محرار).
دله (Dulme): ئیپراخ، دۆلمه.	دماغ (Demax): دفن، که پو، پۆز.
دلنگ (Dêleng):	دمامه (Demame): بلوول - زړنا.
هه لایستی (وهکی ئویشیڼ	دمان (Deman): مهست و
خورمی).	غه زه بگرتی - کهسێ کو چرچا وی
دلواپس (Dêlvapes): پهریشان.	بت و ب قه هر څه ل که سه کی دی
دلوار (Dêlvar): دلیر، نه ترس،	بخوړت.
دلاوهر، میترخاس، نه ترس.	دملبک (Dumbek):
دله (Dele): ناڅی گیانه وهره کی	تبلک (ئامیره کی موزیکی یه).

دم لابه (Dum labê): کوری ههژاندنا سهی ژ بو خوه شرین کرن و مه للاقیی.	دمبل (Dembêl): ئالاقه کی وه زشی یه، نهو ژ ی پیک دهیت ژ ناسنه کی کورت کو ههردو ره خین وی ناسن پی شه نه و یاریکه رین له شجوانی یی بکار دئین.
دمندان (Demendan): دوزهخ، جه هه نه م، ناگر.	دمدمه (Demdeme-ê): حيله، فیل - نافداري - داهۆل و دهنگی داهۆلی.
دمنه (Demne- Dêmênê): ناقی طوری یه کا حيله کهره کو چیشانوکا وی دگهل (کلیله) ی د په رتوکا (کلیله و دمنه) دا هاتیه - ههروه سا بو ریخی یان مروقی حيله کهر و فیل باز ژ دهیتته گۆتن.	دمدمی (Demdemî): دهدمه می، که سی کو هه رگاڤ بو گاڤ ئاخفتنن خوه یان بیر و باوه رین خوه دگوهۆرت.
دمرور (Demûr): ئاوازا نه رم و هیدی.	دمر (Demer): بهراپشت، فاژی - نوخین، که سی یان تشتی کو که تبیتته سه ر دهقی خوه.
دمه (Deme): باکوزیرک، با و بهفر و سه رما دگهل یک - ههروه سا ئالاقی پفکرنی کو زیرنگر و ئاسنگه ر بکار دئین بو گه شکرنا ئاگری - دهف (دهقی کی ری و خه نهجهری).	دمغ (Demex): شه رمکری.
دمیدن (Demîden): پفکرن - هاتنا بای - شین بوون و سه ره لدا نا گیای ژ بن ناخی - روژهلان.	دم گرگ (Dumê gurg): سه و گورگ (مه بهست ژئ نهو سپیده یا دره وینه کو مروف سهی و گورگی ژیک نه نیاسیت، کو نهو ده مه ژ پشتی نیقه شهقی ده می دبیتته روناهی و مروف وه هزر دکهت کو نهقه بوو سپیده و دی هند بینیت کو دیسان دنیا تاری بوو شه).
دنالن (Denan): چوونا ب که یف و خوه شحالی.	دم گرم (Demê germ): ئاخفتنا کو کار تی کرنی ل گوهداری بکهت.
دنبال (Dunbal): کوری، دویف - لدویف، ل په ی، ل پشت.	

دو (Du): هژمارا (۲) دو.	دنبلان (Dunbelan): گونیت پەزی
دو (Duw-Duv): غاردان، بەزین.	سپی - جوړه کئی کفارکایه.
دوازه (De-Duvazde): هژمارا (۱۲) دوازه.	دنبه (Dunbê): دینگئی پەزی.
دوازه هه (Devazdehe): دوازه گری (اثنا عشر).	دنچ (Dênc): جهی ئیمن و دویر ژ ده ستریزی یا بیانیان.
دوال (Deval): که مەریه ند.	دند (Dend): دبه نگ، هه بله، ئه حمه ق.
دواندن (Devanden): به زانندن.	دندان (Dendan): ددان.
دوباره (Dubarê): دوباره، دوجارکی.	دنده (Dendê): په راسی - گپ (وه کی گپری ترومیلتی).
دو برادران (Du beraderan): ناڅی دو ستیرایه کو دکه څنه د جه رگی «ته رمی نحی» دا کو ب عه ربه بی دیژنی (فرقدان - فرقدین).	دندیدن (Dendîden): هیدی و لبن لیثافه دگه ل خوه ناخفتن.
دوبین (Dubîn): چاف وې، چاف ویر.	دنگ (Deng- Dêng): ئاشی برنجی، ئامیری پویش قوتیی (ئو ئامیری کو پویشی برنجی پی بقوتن دا دندکا سپی ژ قه لپیشکی جودا بیت).
دوپیکر (du pêyker): ناڅی بورجا سییی یه ژ هه ر دوازه بورجین فه له کی کو وه کی دو بچی کین رو یسن، ب عه ربه بی دیژنی (جوزاء).	دنگ (Deng): بنی پره: (دند) - دهنگی څیکه کفتنا دو تشتین ئاسنی.
دوتا (Du ta): دو طا، خوه هر، چه میای، قه چه مانندی.	دنگاله (Dengale): شیشلتوکین به سستی، لویلاق، گلیله.
دوچرخه (Duçerxê): پایسکل.	دنه (Dene): ئاواز - دهنگی خوه شی و شادی پی.
دوختن (Dûxten): دورین (کاری)	دنیدن (Denîden): ب شادی و خوه شحالی بریقه چوون.

- دوبارې) - دوهتن(دوهتنا گوهانین
گیانه وهرین شیردهه).
دوخ چکاد (Dûx çekad): شامی،
ئه صله، که سئ کو پیشی یا
سه رئ وی موی پیته نه بن.
دود (Dûd): دوی، دویکیل.
دودافکن (Dûd efken):
جادو و گهر، سیحربه ند.
دودخانه (Dûdxane-ê): مال،
بنه مال.
دودمان (Dûdman): مال، بنه مال،
خانه دان.
دوده (Dûdê): بنیره «دودمان» -
که رهسته کی نه رم و دوهنکیی
رهنگ ره شه کوژ دویکیلی گازی
دگرن و بکار دئین بۆ چیکرنا
رهنگ و حوری.
دور (Dûr): دوبر (بۆ دهم و جهال
کاره).
دوراغ (Dûrax): ته ره ماست،
دهو (دهو یان ماستی کو ئاڤا وی
هاتبسته گرتن و سپیاتی ب تنی
مابیت).
دوربل (Dûrbêl): بی وه فل و
نه راست.
دوربین (Dûrbîn): که سئ کو چاڤی
وی تشتین دوبر چیتتر ژ تشتین
نیزیک ببینت - دوبرین (دیکه یه بۆ
که سئ هزار ل پاشه روژئی دکن و
دوبر دنیرن) - دیرینه (ئالافه که کو
تشتین دوبر بۆ دیتنا چاڤا نیزیک
دکته).
دورو (Du rû): دو روی (که سئ کو
ئاخفتن و کریارین وی نه وهک
هه ژ بن «منافق») - دو
روی (په روک یان هه ژ تشته کی دی
کو بهر و پشتین وی ژ لایی نه خش
و نیگار و..... هتد څه، دگه لیک د
جیاواز بن) - جوړه کی گولی یه کو
ره خه کی وی سوره و ره خی دیتر
زه ره (گولا ره عنا).
دوړخ (Dûzex): جه هنه م، سه قهر،
دوړه خ، دوړه ه.
دوزمان (Dûzman): به نک، ده زی.
دوزنه (Du zenê): زه لامی کو دو
ژن هه بن.
دوزنه (Dûzenê): شوېژن، دهرزیک
- زیلکی زرکیټک و ستینک و
پیشی و..... هتد.
دوزه (Dûze-ê): قورینجوک.
دوزیدن (Dûzîden): دورین (بۆ
دربارې).

دوزیستان (Duzîstan): زاراوه کی

گیانه وهرناسی یه؛ ئانکو ئه و
گیانه وهرین کول ده ستپیکا ژیی
خوه د ئافی دا دپورین و پشتی
مه زن دین دهینه سهر هشیکی ژی
دژین، وه کی: (به قی).

دوسانیدن (Dusanîden):

چه سپاندن (تشته ک ب تشته کی
دی فه نان ب ریکا ستورکی). خوه
ژ که سه کی حسیب کرن (وه کی
ئیک خوه دگه هینته بنه مالا
مه زنه کی یان ئاغایه کی یان
شیخه کی و..... هتد).

دوست (Dûst): دوست، هه قال،

یار، به روفاژی په یقین (دوژمن و
نه یار). ئانکو هه ژیکرنی ددهت
دهمی دگه ل په یقه کا دی بهیت،
وه کی: (خدادوست = که سی کو
هه ژ خودی دکهت، خودپه ریس؛
وطن دوست = که سی کو هه ژ
وهلاتی خوه بکهت، نشتیمان
پهروه ر).

دوسیدن (Dûsîden): پیقه

نوبسیان، پیقه مان، پیکفه مانا
دوو تستان ب پیکفه.

دوش (Dûş): مل، کۆل، پشت -

شقییدی (شه فا پوری).

دوشا (Dûşa): که سی یان که سا کو

گیانه وهری شیهرده د
دوشیت (لدهف مه کوردا ئه م بو
ژنکا کو په زی ددوشت په یقا
«پیری» بکار دئینن، ههروه سا
هه ر گیانه وهره کی بهیته دوهتن.

دوشاب (Doşab): دوشاف (دوشا فا

تری، دوشا فا خورمی).

دوشادوش (Dûşadûş): مل بمل.

دوشانیدن (Dûşanîden): دوهتن.

دوشمال (Dûşmal): که فیک -

خا ولی.

دوشنبه (Dûşenbê): سییه مین روژا

ههفتی، دوشه مبی.

دوشه (Dûşe): زهرکا شیری، ئامانی

کو لدهمی دوهتنی شیری دکهنی.

دوشیدن (Dûşîden): دوهتن.

دوشیزه (Dûşîzê): کچ، کچا

جه حیل یا نه شو بکری.

دوغ (Dûx): ئاقه ماست، دهو.

دوغاب (Dûxab): هه ر تشتی کو

دهمی ئافی بکه نه دنا ف دا وه کی

ئاقه ماستی سپی ببیت، مینا

(کلسی).

دوغلو (Duxulû): جیمک.

دوک (Dûk): ته شی.	ده (Deh): هژمارا (۱۰) دهه.
دوکارد (Dukard): جهو، مقهسا کو	ده (Dêh): گوند.
هريا په زی پی دېرن.	دهار (Dêhar): شکفت، نهال،
دوگان (Dugan): دو، دودانه،	شکه نا چیا.
دودووه، دوبه رامبه ر.	دهاز (Dehaz): ههوار، فـریاد،
دوگانه (Duganê): هه ر تشتی کوژ	دهنگی نرپینن (وهکی دهنگی
دو تشتا یان دو که ره ستا	شیری).
پیکه تابیت - نفیژا دو رکعه تی،	دهان (Dehan): دهف.
وهکی نفیژین سپیدئ و سونه تا.	دهان دره (Dehan derrê):
دوگاه (Dugah): ئیک ژ ئاواژین	باووشکین خه وئ.
موزیکا ئیرانی یه.	دهانه (Dehanê): وهکی دهشی -
دول (Dol): دولک، ئامانی کو پی	دهرقه دامک، دهر، وهکی: (دهری
ئافی ژ بیرئ بکی شنه دهر،	بوپکانئ) - لغاف.
بعه رهبی دبیزنئ (دلو).	ده پنچ (Dehpenc): زپری کو نیقه
دولاچنگ (Dulaçeng): ئافی	ژئ زپری بیت و نیفا دیتر سفر یان
جوړه کی یه ژ جوړین نوټین	تشته کی دیتر بی بی بها بیان.
موزیکئ.	دهخدا (Dêhxuda): خودان و
دوله (Dule): توز و عه جاج -	مه زنی گوندی، که دخودا.
کومت، گرک، ئه ردئ سه رنه قراز و	ده دهی (Dehdehî): زپری ته مام
سه رنشیف - چال - نالال، لوبرینا	عه یار، زپری بی غش.
سه و طوری یا - دولک.	دهستان (Dêhêstan): کوما چند
دومان (Dûman): توفان.	گوندا کو سه ر ب ناحیه کی څه بن.
دویدن (Devîden): غاردان،	دهکده (Dêhkedê): گوندی
به زین.	بچوبک.
دویست (Duvîst): هژمارا	ده کیا (Dêhkiya): که دخودا،
(۲۰۰) دوسه د.	مه زنی گوندی.

- دھل (Duhul): داهول.
- دھله (Dehle): پر (جسر).
- دھن (Dehen): کورتکریا په یښا (دهان)، ټانکو دهڅ.
- دھناد (Dêhnad): ریځنځیځستن و ریزکر (نظم و ترتیب).
- دھیو (Dêhyû): دهڅه (ناحیه).
- دھیوپد (Dêhyûpud): دهڅه ردار، رتفه به ریځ دهڅه ریځ.
- دی (Dî): دوهی، روژا بوری.
- دی (Dey): هه یښا دهڅی یه ژ سالا هه تاقی و هه یښا ټیکي یه ژ وهرزی زځستانۍ و ناقی روژا هه شتی و پازدی و بیست و سی یی ژ هه ر هه یښه کا سالا هه تاقی یه و ژ بهرکو ناقی سی روژان د مه هه کی دا وډک هه ټ بوون و لبر خه لکی بهرزه دبوو کا به حسی کیژان روژي دهیته کرن، ټینان ژ بوژیک جیاواز کرنا هه ر سی روژا، ناقی روژا هه شتی کرن «دیبازر - دی به آذر» و ناقی روژا پازدی کرن «دی بمهر» و ناقی روژا بیست و سی یی ژي کرن «دیبادین - دی بدین».
- دیب (Dîba): جوره کی په پوکی
- ټارمویشی یه.
- دیبچه (Dîbaçe-ê): پیښگوټن - دیم و روی.
- دیبادین (Deybadîn): بنیږه: (دی: Dey).
- دیبازر (Deybazer): بنیږه: (دی: Dey).
- دی بدین (Dey bêdîn): بنیږه: (دی: Dey).
- دی بهر (Dey bêmhêr): بنیږه: (دی: Dey).
- دیه ۱ خسروی (Dîbeyê Xus- revî): ناقی ټیک ژ گهنج یان خزینه ییته هه شتکانه ییته خسرو په روی یی یه.
- دید (Dîd): بهر ټخوه دان، لی ټیرین، سه ح کرن.
- دیدار (Dîdar): دیدار، چاڅ پیکه فتن، هه ټدین.
- دیدن (Dîden): دیتن، بینین.
- دیده (Dîde-ê): چاڅ، بیبیکا چاڅی. کوماقی په یښی دبیت (دیدگان: Dîdêgan).
- دیر (Dîr): دویر، درهنگ، هیډی، دهمی دویر، (بهروڅاڅی په یښا «لهز» و په یښا «زوی»).

- دیرانه (Dîranê): دیرین.
- دیرسال (Dîrsal): کهښن، کهښار.
- دیرک (Dîrek): ستوینا خپه‌تې.
- دیرند (Dîrend): روژگار، دهمی کو به‌راهی و دویمای نه‌هه‌ی (دهر).
- دیروز (Dîrûz): دوهی، روژا بوری. هه‌روه‌سا په‌یفا (دینه) ژی لکاره.
- دیرین (Dîrîn): دیرین، کهښن.
- دیز (Dîz): رهنګ، رهنګی هه‌سپ و هیسترا، رهنګی گهور. بوڅی ئانکوی په‌یښین (دیزه، دیزج، دیزک) ژی لکارن. - که‌له (قلعه).
- دیزندان (Dîzendan): سپینکا ئاسنی یا کو مه‌نجه‌لی دادنه‌هر.
- دیزی (Dîzi): ئامانی کوژ ئاخوا جیږکا یان به‌ری هاتبیته‌چیکرن.
- دیس (Dîs): وه‌کی، مینا - هه‌قتا.
- دیشب (Dîşeb): شقییدی، شه‌قا بۆری.
- دیگ (Dîg): مه‌نجه‌ل.
- دیگر (Dîger): دی، دن، وه‌کی: (روژه‌ک دن، سالا دی، جارا دی).
- دیلیم (Deylem): ئاسنه‌کی قاییمه و ژ بو کونکرنا ئه‌ردی یان دیواری یان لئاندنا تشتین گران بکار
- دئین - ناڅی ده‌څه‌ره‌کی یه ل گه‌یلان - خولام، به‌نی - ده‌رگه‌هشان - هه‌روه‌سا درکه‌یه ژ سوپایی دلیر و شه‌رکه‌ر.
- دیم (Dîm- Dêym): دیم و روی. هه‌روه‌سا په‌یښین (دیمه، دیر) ژی لکارن.
- دین (Dêyn): ناڅی روژا بیست و چواری یه ژ هه‌می هه‌یښین سالا هه‌تاڅی - ناڅی فریشته‌کی یه.
- دیو (Dîv): دیو.
- دیوار (Dîvar): دیوار.
- دیوانه (Dîvanê): وه‌کی دیوا - بی ئاقل، دین، شیت.
- دیوه (Dîvê): کرمی ئارموشی.
- دیویسنا (Dîvyesna): د ئایینی زه‌رده‌شتی دا ئانکو: که‌سی کو دیوی دپه‌ریتست.
- دیه (Dîh): گوند.
- دیهم (Deyhîm): تانج، کولاڅی پاشاتی.
- دیهم جو (Deyhîm cû): که‌سی کو بزاڅی بکه‌ت ژ بو بده‌ستقه‌ئینانا تانج و ته‌ختین پاشاتی.

د

ذ(Zal): ژ بلی په یڅا «ذرخش»، چو

په یڅین دی د زمانې فارسی دا
ننن کوب قی تیپی دهست پی
بکن، و هر په یڅا کوب بهرچاڅ
دکشت کوب قی تیپی
دهستپکرت یان یا عه رهبی یه،
یان ژی یا لیکدایه یان دارشتی یه
ژ ههردو زمانین عه رهبی و
فارسی. هه رچه و ا بت بلیڅکریا قی
تیپی د زمانې فارسی دا مینا تیپا
(Z: ه).

ذباله دان(Zubalêdan): سه لکا
گلنشی.

ذبل(Zabl): کؤدئ کوبسه له ی -
دهسپکا گه نجاتی یی.

ذخیره نهان(Zexîre ne-)
(haden): پاش قولچک دانان،
تشتهک بو روژا تنگاقی
هلگرتن.

ذرت(Zurret): گه نموک، گه نم شام.
ذرخش(Zurexş): روڼاهى،
روڼاکى، روڼنایى.

ذره بن(Zerrebin): هویرین،
مه زنکهر (ثالافه کی شویشه یی یه
کو تشتین هویر و بچویک، مه زنتر
پی دهینه دیتن).

ذره پرور(Zerre perver): نه و
کهنی کو مروقتین پی دهسته لات
پهروهرده بکته و بگه هینته پایه و
پله یین بهرز.

ذکاء(Zuka'): هه تاف، خور.

ذکر(Zêkr): بیرئینانه څه - سوپاسی
- دوعا - نفیث - ئاخفتن یان
دوعایین د بن لیثان څه.

ذلت(Zêllet): زه لیل بوون.

ذمارت(Zemaret): دلیری،
نازایی.

ذنابت(Zênabet): نیژیکاتی،

خزما بیینی، مرؤقاهیینی.

ذوب کردن (Zobkerden):

حه لاندن.

ذوق کردن (Zoqkerden): کهیف

کرن، زهوق ژ خوه ره چیئکرن،

گیئولی خوه خوهشکرن، تام ژ

تشته کی دیتن.

ذوقناک (Zoqnak): ب له ززهت،

ب تام، خوهش، گیئول خوهشکهر.

ذیل (Zeyl): دههمهن، دانگ -

خواری، بن، ژیر - دیولک، دیویش،

کوری و دویماییا ههر تشته کی.

گومان، هزر.	ر(Ra- Rê): تیپا دوازدی یه ژ
راد(Rad): سه‌خی، جوامیر - دلیر،	ئه‌لفابییا زمانئ فارسی. هندهک
ئازا - زانا. ئه‌ف په‌یقه دگهل	جارا دهیته گوهارتن ب تیپا
گه‌له‌ک په‌یقین دی دهیت، وه‌کی:	(ش)، وه‌کی: (انگاردن =
(رادکار - رادمرد - رادمنش	انگاشتن: گومان کرن)، و ل
و.....هتد).	هندهک جهین دی دبیته (غ)،
راز(Raz): نه‌ینی، سړ، ئاخفتنا	وه‌کی: (کنار = کناغ: ره‌خ،
فه‌شارتی د دلی دا - معمار،	کیلک، کنار)، هه‌روه‌سا دبیته
به‌ننا، که‌سئ کو‌کاری وی ئا‌فاکرنا	(ل)، وه‌کی: (سوراخ = سولاخ:
خانیا بیت.	کون).
رازی(Razî): خه‌لکی باژیری	را(Ra): نیشانا به‌رکار «مفعول» ی
«ری».	یه و پرانیا جاران دگهل به‌رکاری
رازیانه(Razyânê):	دهیت، وه‌کی: (فرزین آزاد را زد
رزیانک(گیایه‌کی بی‌هن خوه‌شه)	= فه‌رزینی ئازاد قوتا) -
کو‌ده‌رمانسازین که‌ئن گه‌له‌ک ئه‌ف	بی‌(وه‌کی دبیزن: بی‌فلان که‌سی،
گیایه‌ بکار دئینان بۆ به‌رین	بۆ نمونه: تورا = بی‌ته، مالن
گولچیسکا و هناقچوونی و ئیشا	ته. این خانه تورا است = ئه‌ف
زه‌رکی.	خانیه بی‌ته‌یه).
رازینه(Razînê): ده‌ره‌جک،	راخ(Rax): خه‌م، کو‌شان، قه‌هر -

پیسترك.

راژ (Raj): كۆمە دەخل و دانى

پاقتۇركى.

راست (Rast): راست (بەروقتاژى

پەيىشقا «چەپ» -

دروست (بەروقتاژى پەيىشا

«چەوت» - راست (بەروقتاژى پەيىشا

«خوهر» - راست (بەروقتاژى پەيىشا

«درو» -

راستاد (Rastad): موچە، ھەيىقە،

دەرمالە (راتب، مخصصات).

راسو (Rasû): گىيانەو ھەركى ۋەكى

مشكى يە لى ژ ۋى مەزنتەرە و

مارا دخوت و لىم مصرى يىن

كەشن پىروزە، ب عەرەبى

دېئىنى (ابن عرس).

راش (Raş): بنىپرە: (راژ) - ناقتى

جورەكى دارى يە.

راغ (Rax): بىبابان، دەھمەنا چىپاى

كوب شىنكاتى بىت و ھىدى

ھىدى بەرەف بىبابانى قە بچىت.

راك (Rak): پەزى كويىقى - كۆد،

تراراكى كوژ دارى ھاتىبىتە چىكرن

- بەنك، دەزى - ئىك ژ ئاوازين

موزىكا ئىرانى يە.

راكارە (Rakarê): ژنا دەھمەن

پىس، قەحبە.

رام (Ram): ئارام، فىر، ھەقوت:

(بۆنمۇنە: رام كردن: ئارام كرن،

فىركرن، ھەقوت كرن) - ناقتى

فرىشتەكى يە د ئايىنى زەردەشتى

دا - ناقتى روزا بىست و ئىكى يە

ژ ھەر ھەيىقەكا سالا ھەتاقتى.

رامش (Ramêş): ئارامى،

ئاسودەگى، متى و بى دەنگى -

سرود و ئاواز - شادى و

خوھشگوزەرانى.

راميار (Ramyar): شقان.

ران (Ran): رەھن، ران، پشكا سلال

ژ پىن مروتى يان گىيانەو ھەرى.

راندن (Randen): دەرتىخستن، ژ

خوھ دوپرتىخستن - بەزاندن،

دانه غار (بۆ ھەسپا و... ھتد) و

ھاژوتن (بۆ ترومبىل و فروكا

و... ھتد).

رانكى (Ranekî): پالى، پاليف.

رانين (Ranîn): شەلوال.

راوچە (Ravçê): تربى بىسىرە -

تربى بالەتە.

راود (Raved): چەروان، زەھىيەكا

بلند كو تىرگيا و شىنكاتى و ئاڧ

بت، جەھى باش بۆ چەرا گىيانەو ھەرا.

- راورا (Ravra): سیخور - ژویژی. گریډهت.
- راوک (Ravek): ئامانی کومهی تیدا دهیته پالاوتن.
- راه (Rah): ری، ریگ - یاسا، قانون - شهنگسته - ریاز - ری و رهسم - جار، کهړهت، گهر.
- راهبر (Rahber): ریبه، ری نیشاندەر.
- راه بند (Rahbend): ریگر، دز و جهردهچی.
- راه پیما (Rah pēyma): کهسی کو ریکه کی دپیشت، ریثنگ - ههسپ یان هیستری کو حیل بچیت و مروژ لئ سوار بیت.
- راهتوشه (Rahtûşê): خوارنا ریکی، نازوقی کو ریثنگ دگهل خوه دبهت دا بریقه بخوت.
- راهدار (Rahdar): زیرهفانی ریکی - کهسی کو باجا ریکی وهریگر.
- راهراه (Rahrah): خیج خیج، گهخ گهخ (پتر بو پهړوکی دهیته بکار ئینان).
- راهرو (Rahro): ریثنگ - زاهد - مرید - کولانکی د ناف خانی یان شکفتی یان مزگفتین کهفن دا کو پشکین ژیک جیاواز پیکفه.
- راهزن (Rahzen): ریگر، دز و جهردهچی.
- راهگان (Rahgan): تشتی کو مروژ دریکا خوه دا شه بینت - تشتی کو مروژ به لاش و بی زهحمهت بدهست خوه شه بیخت، مالی پفی.
- راهگذر (Rahguzer): ریبار (کهسی کو د ریکه کی را بیورت) - ریثنگ.
- راهگذر (Rahêguzer): ریکا کو ریثنگ تیرا دبوریت.
- راهنما (Rahnuma): ری نیشاندەر، ریبه، پیشهوا - نهخشه یان هه ر تشته کی دی کو مروژ ب ریکا وی بگه هته مهخسه دا خوه.
- راهوار (Rahvar): رههوان، ههسپ یان هیستری کو حیل بچیت.
- راهواره (Rahvarê): خهلات (هدیه).
- راهوی (Rahuvî): ناشی ئیک ژ ئاههنگین موزیکا ئیرانی یه.
- رایکا (Rayka): کوړک - کوړکی جوان و دهلال - خوهشتفی.

- رایگان (Raygan): بنیـره: (راهگان).
- ریوخه (Rebûxe): خوهشی، نهو تام و خوهشی یا کو بو مروقی دهست ددهت لدهمی گوینیلی، کهسی کو لدهمی گوینیلی هست ب کهیف و خوهشی بکهت. د زمانی عهدهبی دا په یقا (ریوخ) هیه و بو وی ژنی دهیته گوتن یا کو لدهمی گوینیلی ژ هوش بچیت و های لخوا نه مینیت.
- رتبیل (Retbîl): ناچی کو د کهفن دا دگوتنه شاهین (سند - کابل).
- رجه (Rece-ê): رستا کو جلکا بسهر دادن دا زوها ببن، ههروهسا نهو کنفی کو به ننا بکار دئینت لدهمی دانانا دیوارین ئاهاها.
- رچک (Reçek): بایی ب دهنگ بی کو ژ هه فکی دهر دکه قیت. په یقین (رجک، رجـفک، آروغ) ژی لکارن.
- رخ (Rux): روی، روخسار - رهخ، ئال، لا.
- رخ (Rex): شکن، دهرز، کهلشت.
- رخـبن (Rexbîn- Rêxbîn): لورک - کهشک - دهو.
- رخت (Rext): جل و بهرگ، ههر تشتی کو بکهیه بهرخوه.
- رخسار (Ruxsar): روی، روخسار.
- رخش (Rexş): روڤناهی، تیشک، تیروژک - رهنگی سۆر و سپی د ناچی کدا - ههسپی رهسهن - ناچی ههسپی روسته می په هله وان بوو.
- رخشا (Rexşa): روڤناهی، رهوشهن.
- رخشان (Rexşan): بنیـره: (رخشا).
- رخشیدن (Rexşîden): روڤناهی دان، تیروژک فه دان.
- رخنه (Rexnê): کون، شکن، دهرز، کهلشت.
- رخنه (Ruxne): کاغز، په پرک.
- رخنه جو (Rexnê cû): کهسی کو چارهیه کی بو کاره کی دژوار و ب زهحمهت فه بینت.
- رخیدن (Rexîden): توند نهفهس کیشان، فه کیان (دهمی مروث بکهته غاریان تشته کی گران هه لگريت دی نهف حاله ته لدهف دهست دهت، ههروهسا مه د کوردیی دا بو گیانه وهران ژی نهف په یقه یا هه، بو نمونه دهمی کو سه فه دکییت).

- رد (Red): نیشان و شوین دهوس، شوین پی - دلاوهر، دلیر، ئازا - زانا، تیگه هشتی.
- رده (Rede-ê): ریز (صف).
- رز (Rez): رهز (باغی تری) - تری - دارمیو.
- رزبان (Rezban): رهزبان، کهسی کو چاقدیری و سه ره گوهی یا رهزی دکهت.
- رزبر (Rezbur): داسا بچویک کو چه قین زیده یین دارمیو پی دبرن، ئالاقی کو بو که زاختنا میو بکار دینن.
- رزبن (Rezibun): دارمیو.
- رزدد (Rezd): پرخور، ب خواره، هه فده لوش، پی کو گه لهک تشتا بخوت.
- رزم (Rezm): شهر، جهنگ.
- رزمگاه (Rezmguh): مهیدانا شهر، جهی شهر.
- رزوان (Rezvan): بنیره: (رزبان).
- رزیدن (Rezîden): رهنگ کرن، رهنگ کرنا په روکا یان جلکا.
- رژد (Rejd): بنیره: (رزد).
- رژه (Rêjê): بنیره: (رده) - بۆرینا ریزین ریکخستی یین سه ربازا ل
- بهرام بهر شاهی یان ئیک ژ فەرماندین مه زین له شکهری (مسیره عسکریه).
- رس (Rus): ئاخا (رس)، ئاخ سورکا تایبتهت کو جیپرک و گوزک و گولدانکا و..... ژئی چیدکهن - پرخور، ب خواره، هه فده لوش.
- رسا (Resa): گه هشتی (بالغ) - گه لهک، مشه - ب ژیر، ب عاقل.
- رساندن (Resanden): گه هاندن.
- رسانه (Resane-ê): گه هینه، ههر تشتی کو ئاخفتنه کی یان دهنگوباسا بگه هینته مروقی وهکی رادیو، ته له قزبون و روژنامه - کول و کوفان، خهم.
- رست (Rust): بنیره: (رس) - رهق، دژوار، موکوم، ئازا.
- رستاخیز (Restaxîz): رابوونه شه (قیامة).
- رستاد (Restad): موچه، هه یقانه، دهرماله.
- رستار (Restar): ئازاد، رهها.
- رستگار (Restgar): بنیره: (رستار).
- رستم (Rustem): که لهخ مه زن، بالا بلند، ب هیز - مه زنتین

- په هله وانی داستانین ئیرانی یه. **رستن (Resten):** ئازاد بوون، ره هابوون، رزگار بوون، ژ تهنگافیا خلاس بوون.
- رستن (Rusten):** سه رهلینان، شین بوون (مه به ست ژئ شین بوونا گیایه، دهمی کوژ نوی سه ر ژ ئاخنی دهر دئینت).
- رسته (Reste):** بنیره: (رده). **رسته (Rustehm):** بنیره: (رستم).
- رستی (Rustî):** رده تی، ئاسوده گی - دلیری - باهر، پشک. **رسد (Resed):** دهسته، کومه کا مروژا کو پیکشه ب کاره کی رابین - باهر، پشک (حصه).
- رسمان (Rêşman):** وهریس، کنف. **رسوا (Rusva):** رسوا، که سی کو کارئ وی بی کریت به لی بییت و ل نک خه لکی هه تکا وی بچیت.
- رسیدن (Resîden):** هاتن، گه هشتن (وه کی ئیک بگه هیته بنه جهه کی) - کامل بوون، گه هشتن (وه کی گه هشتنا فیقی).
- رش (Reş):** به کا پیقانی یه کو ئه و ژئ ژ سه ری تلا نا قیجه تا بنی
- ئه نیشکی - کومت، گر، مل - هه سپی ناقداری روسته می په هله وان - بنیره (رشن).
- رشت (Reşt):** ئاخ یان گلپش و قرش و قالین ها قیتنی، ههروه سا بو تشتین قاف و قول و خه سپال ژئ دهیته گوتن.
- رشتن (Rêşten):** ریسان. **رشته (Rêştê):** به نک، وهریس، کنف، هه ر تشتی کو ها تبیته ریسان - رژده - زاروده کی پهروه دی یه، ئانکو؛ پشک، پشکین خواندن، وه کی: (پشکا پیشه سازی، پشکا زانستی و پشکا.....هتد).
- رهشک (Reşk):** حه سویدا هی - غیرهت (مروژه کی ب غیرهت بیت بو نامویسا خوه).
- رشک (Rêşk):** هیکیت پیشکا. **رشمه (Rêşmê):** کنفی زراف.
- رشمیز (Reşmîz):** جوره کی میریانه.
- رشن (Reşn):** دادگر، عادل - فریشتا دادگر بی د ئایینی زه رده شتیان دا - نا قی روژا هه ژدی به ژ هه ره ه یقه کا سالا هه تا قی -

- رگبار (Regbar): تهڻيا باراني - گر، مل، کومت.
- رفت (Reften): چوڻ، ڪوچ ڪرڻ، بڙين.
- رفت (Ruften): پاڻ ڪرڻ، مالشڻ، گيسڪ ڪرڻ.
- رفوشه (Refûşe): ياري، ترانه - گونهه، سهرپيچي، بي ته مري.
- رفيده (Refide): خانگي ناني.
- رک (Ruk): دهق و دهق، راست و بي پهرده و بي ترس (صريح).
- رک (Rek): ٽاڻفتنا د بن ليڻانقه.
- رکاشه (Rukase): سيخور.
- رکو (Rekû- Rukû): پهروڪ يان جلگي ڪهڻ بووي - ريتالين پهروڪي.
- رکيدن (Rekîden): دگهل خواه ٽاڻفتن يان ٽاڻفتنا د بن ليڻانقه ٿ بهر زندههيا قهرى و دلتهنگي.
- رگ (Reg): رهين خويني د ناڻ لهشي دا. د زماني فارسي دا ٽهو رهين ڪو خويني ٿ دلي دگههيننه ٽهندامپين دي يين لهشي دييژني (سرخ رگ) و ٽهو رهين ڪو خويني ٿ ٽهنداما ڦه دگههريبننه ڦه دلي دييژني (سياهرگ) و ٽهو رهين زنده زراف ٿي دييژني (موبرگ).
- رگه (Regê): ههر تشتهڪي وهڪي رهين (دناڻ بهلگي داري، يان داري بخوه يان ٿي بهري دا) بت - ره و ريشال، ڪنيت، نهڙاد.
- رم (Rem): ترس و رهڻ، رهڻين ٿ بهر ترسي - ڪوما چارپي يين وهڪي: (پهز، بزن، چيل و گول و.....هتد، ڪومه د زماني ڪوردي دا بوهر جوهرهڪي ٿ ڦان گيانهوههراڻ ناڦهڪي تاييهت ههيه، وهڪي: پهز؛ بو پهز و بهزنا دهيتته گوٽن، گاران؛ بو چيل و گولا و ل هندهڪ جها بو دهوارا ٿ دهيتته گوٽن، رهڻده: بو گورگا دهيتته گوٽن و.....هتد) - دهستهڪ، ڪومهله.
- رم (Rêm): عهڊاڻ، ڪيم.
- رم (Rum-Rem): دناڻ دهڻي دا، دورماندوري دهڻي، هوندرئ دهڻي.
- رم (Rum): مويي شهرمگههڻي،

ریتف (مویئ کولڈۆرماندۆری	گونهه، ب سەرداچوون.
ئامیرئ گوھنیتلیئ ژن و زەلاما	رمکی (Remekî): گیانەوهری کو
دهیت). ھەروەسا پەیفقین (روم،	زوی بڤه جنقیت و بره قیت.
رومە، رنب، رنبە، رمگان،	رمگا (Remga): ماھین.
رمکان، برمگان، زمگان، موی	رمو (Remû): بنیتره: (رمکی).
زھار) ژئ لکارن.	رموک (Remûk): بنیتره: (رمکی).
رمارم (Remarem): دەستە	رمه (Remê): کۆمەکا چارپئی یا
دەستە، کۆم کۆم - لدویف ئیک -	وھکی: (پەز، بز، چیل و گول
جوراوجور - بەرامبەر، روی بروی.	و.....ھتد/بنیتره: رم) - دەستەک،
رمان (Reman): رەڤۆک، ترسنوک،	کۆمەلە.
کولافە.	رمیار (Remyar): شقان - گاڤان.
رماندن (Remanden): ترساندن،	رمیدن (Remîden): ترسین، ژئ
جناقاندن، بزداندن (مرۆڤ ژ	رەڤین.
نشکەکی ڤە ئیکی یان	رنج (Renc): رەنج، دەرد، ئازار،
گیانەوهرەکی بترسینیت و ژ	زەحمەت، وەستیان.
ئەگەرئ وی ترسی ئەو مرۆڤ یان	رنجال (Rencal): خوارن،
ئەو گیانەوهر ژ بەر مرۆڤی	خواردەمەنی، خوراک.
بره قیت).	رنجانندن (Rencanden): ئازاردان
رمباندن (Rumbanden): خراب	- قەھراندن، تۆرە کرن - وەستاندن.
کرن، ھەرفاندن.	رنج باریک (Rencê barîk):
رمبیدن (Rumbîden): خراب	ئیشا (سل، سللە).
بوون، ھەرفتن.	رنجبر (Rencber): رینجبر،
رمژک (Remjek): حولیسانک	زەحمەتکیش، کارگەر.
تەحیسانک (جەھک کوژ سلال	رنجور (Rencûr): ئازاردیتی،
بەرەڤ خوارئ حولی بت و مرۆڤ	خەمگین، نەساخ، نەخوہش.
بکارت خوە پیتدا بخوشینت) -	رنجیدن (Rencîden): دلتنەنگ

رنگرز (Rengrez): خم‌دار، خمدار، خندار (که‌سی کو کاری وی رہنگ کرنا بہنگ و پەرۆک و جلکا بیت)۔ وەرزی پاییزی۔	بوون، مه‌لويل بوون، قه‌هرين.
رنگريز (Rengrîz): خم‌دار، خمدار، خندار.	رند (Rênd): زیرهک، نه‌ترس، حيله‌کەر، که‌سی کو ب هشیاری و زیره‌کیا خوه ب‌سەر راز و ئەسرارین خه‌لکی هل ببیت - د زاراوی صوفی یاتیئ دا بۆ وی که‌سی ده‌یتته گوتن بی کو د (باطن) ئ خوه دا پاقرتر و خوه‌پارتر بت ژ (ظاهر) ئ خوه.
رنگی (Rengî): رهنگین.	رند (Rend): هویرکئی داری (نشارة الخشب).
رنگین (Rengîn): رهنگین.	رنده (Rende): رهندهش (ئالاقه‌کئی دارتاشیئ یه بو حولیکرنا داری بکار ده‌یت).
رنگین کمان (Rengîn kaman): که‌سکوسور، که‌سکوئالا (قوس قزح).	رن‌یدن (Rendîden): رهندهش کرن، تراشین و حولیکرنا داری - سه‌لخاندن.
رو (Rû): روی، روخ‌سار، دیم - روی، ئالچ ب سه‌ره‌قه یان ژ ده‌ره‌قه بی هەر تشته‌کئی (به‌روقاژی پشت)۔ سه‌به‌ب، وه‌کئی: (از این رو = له‌ورا، ژ به‌رقی چه‌ندی).	رنگ (Reng): رهنگ (لون) — سوود، مفا - حيله، فیل، فربو - جلکئی ده‌رویشا - حیشتري تۆقی - بزنا کوبقی.
روا (Reva): تشته‌کئی رون وه‌کئی ئاقی کو د حاله‌تی چوونی دا بت (جاری) - رهنگه، چیدبیت (ممكن، جایز) - شایان، هه‌ژی، ب‌سه‌ره‌قه، لایق.	رنگ (Rêng): موزیک، ئاهه‌نگا خوه‌شی هلیخ، ئاهه‌نگین داوه‌ت و سه‌مایا.
روال (Reval): شیواز. ئەف پەیشه یا نوی یه و ل قی داویی دناڤ زمانی فارسی دا زیده‌بوویه.	رنگارنگ (Rengareng): رهنگین، جوراوجور.
روان (Revan): گیان (هندهک دبیرن «روان» تاییه‌ت بۆ مروڤا ده‌یتته	

- بکارئینان و بۆگیانه وهر (حیوان)
 پیدقی یه پهیقا «جان» بکار
 بهیت، ژ بهر کو «جان» پویچ
 دبیت و دچیت لی «روان»
 دمینیت.. هنده کین دی دبیزن چو
 جیاوازی لناقبهرا ههردووان دا
 نینه و پهیقا «روان» بۆگیانه وهر
 ژی بکار دئینن.) - ههگهر پهیقهک
 یان کارهک دگهل بیت ئانکوین
 ژیک جودا ددهت، وهکی: (آب
 روان: ئاقا قهریز، ئاقا رهوان -
 طبع روان: گیلوی کو ب ساناهی
 هوزانا بقههینت - شعر روان:
 هوزانا کو تیگههشتنا وئ چ
 کوسپ و تهگهره تیدا نهبن بۆ
 خواندهقای یان گوهداری - روان
 کردن: ژ بهرکرن «مه بهست ژئ
 ژبهرکرن وانا نه».)
 روانخواه (Revaxah): گهدا،
 گهدایی.
 روانداز (Rû endaz): ههر تشتی
 کو لدهمی نقشتنی ب خوه دادهن،
 وهکی لحیف و بهتانی و.....هتد.
 رواندن (Revanden): ب ری کرن،
 قرتکرن - قهرژاندن، رهوان کرن.
 روان شاد (Revan şad): پهیقا
 ریزلیگرتنی یه بۆکه سی مری، ههر
 وهکی د کوردی دا دبیزن: (خودی
 لی خوهش بووی، خودی ژئ رازی،
 رهحه تی).
 روانکاو (Revankav): پزیشکی
 دهروونی.
 روانکاو (Revankavî):
 زاراهه کی زانستی دهروونی
 یه (پسیکانالیز)، کو ئیک ژ
 شیواژین قه دیتنا چاره سه ری یه بۆ
 ئیشتن دهروونی.
 رواه (Revah): زادی ئیخسیرا،
 خوارنا زیندانیا.
 روبارو (Rûbarû): روی ب روی.
 روباره (Rûbare): کهفا کو ب سه
 که رهستین حه لاندی، مینا ئاسنی
 دکه قیت.
 روباه (Rûbah): رویشی.
 روباه ترکی (Rûbahê turkî):
 سیخور.
 روبه (Rûbur): نمونه.
 روبراه (Rûbêrah): ئاماده بۆ ب
 ریکهفتنی، به رههف بۆ کارکرنی،
 ئاماده بوون بۆ سهفه ری.
 روبهرو (Rûbêrû): روی ب روی.
 روبند (Rûbend): خیلی،

تشتی کو هاتیه رویدان (حادثة،
واقعة).

رودبار (Rûdbar): رۆ، رویبار.

رودخانه (Rûdxanê): ئه و جهی کو
رۆ (رویبار) تیرا دبۆریت.

رودزن (Rûdzen): سازژهن (کەسێ
کو سازێ «ئامیری» موزیکی
دژهنیت).

رودک (Rûdek): کورک، کورکوک -
پشیکا کوشی (گیانه و هه رکێ
درندهیه وه کی پلنگی و هندی
سهیه، ب عه ره بهی
دبێژنێ «وشق»).

رودگر (Rûdger): کەسێ کو تیلین
سازێ یان ژههین کفانی چێدکەت.
رودل (Rûdêl): پرپوونا عوبرکی،
قهقزی کو تووشبووی پیدقی ب
دهرمان یان خوارنێن هناف
نهرمکه ر دبت (امساک).

رودلاخ (Rûdlax): جهی کو چهند
رویباره ک تیرا ببۆرن.

روده (Rûdê): رویشک - مریشک
یان هه ر فرنده کێ قه رپچکاندی -
په ز و بزنی کوهری و موینی وان
هاتبنه برین - دارا به لگ لی
وه ریای.

پۆشی (په روکه کێ سپی یان رهش
کو دکه قن دا ژنکا ب سه ر رویین
خوه دا دئینانه خوار).

روبه (Rûbeh): کورتکریا په یشا
(روبا)، ئانکو: رویقی.

روبه ————— انه (Rûbehanê):
حیه که رانه، فیلبازانه - وه کی
رویقی فیلباز و حیه که ر.

روبهک (Rûbehek): کورتکریا
په یشا (روبا)، ئانکو: رویقی -
رویقی بچوبک، تیشکی رویقی.

روبیان (Rûbîyan): کولیا
ده ریایی (جراد البحر).

روبین (Rûbîden): پاقرژکرن،
رامالین، گیسک کرن، مالشتن.

روتافتن (Rûtaften): روی لی
وه رگێران، پشت دانه تشته کی -
ره قین و فیرار کرن.

رود (Rûd): رۆ، رویبار - ژه ه (ژه ها
کفانی) - تیله یان ژه ها سازێ -
زاروک، بچوبک (چ کور بت یان
کچ) - رويس، تازی - مریشک یان
هه ر فرنده کێ قه رپچکاندی - په ز و
بزنی کوهری و موینی وان هاتبنه
برین.

روداد (Rûdad): رویدان، ئه و

<p>روزه (Rûzê): رۆژی (صوم)، رۆژی ل سالا دووی کۆچی لسه ر موسلمانا واجب بویه و پیدقی یه ل هه‌یشا (رمضان) ئی مرقۆی موسلمان ب رۆژی بیت و به‌ری هینگی هه‌ر هه‌یف سی رۆژا ب رۆژی دبوون ئه‌و ژێ رۆژین (۱۳، ۱۴، ۱۵) بوون ژ هه‌ر مه‌هه‌کی کو دگوتنی (ایام البیض).</p>	<p>روده‌دراز (Rûdê dêraz): درک‌یه ژ مرقۆی پریتر.</p> <p>روز (Rûz): رۆژ (هه‌ر ژ رۆژهلتنی تا رۆژئاڤابوونی) - وه‌خت و دهم.</p> <p>روزانکن (Rûzefken): تایا کو رۆژه‌کی بیته مرقۆی و رۆژه‌کی نه‌ه.</p>
<p>روزی (Rûzî): خوارنا کو تیرا وی رۆژا کو مرقۆ تیدا بکه‌ت - باهر، پشک.</p>	<p>روزان (Rûzan): کۆمکریا په‌یشا (روز)، ئانکو: رۆژان. هه‌روه‌سا (روزها) ژێ لکاره.</p>
<p>روسپی (Rûsepî): ژنکا ده‌همه‌ن پیس، قه‌جه‌.</p>	<p>روزانه (Rûzanê): هه‌ر رۆژ، رۆژانه، رۆژ ب رۆژ - رزق یان ئه‌و خوارنا کو مرقۆ تیرا رۆژی بده‌ست خوه‌فه‌ بینیت.</p>
<p>روسپی باره (Rûsepî barê): زه‌لامی زناکه‌ر، زه‌لامی کو نیزیکی یا گوهنیلیی دگهل ژنکی قه‌جه‌ دکه‌ت.</p>	<p>روزبان (Rûzban): ده‌رگه‌هقان.</p> <p>روزگار (Rûzgar): دنیا، گیتی - رۆژگار، زه‌مانه - دهم، وه‌خت - ئیقار - وه‌رز، مه‌وسم.</p>
<p>روسپی زاده (Rûsepî zadê): بیژی.</p>	<p>روزمه (Rûzmeh): حسابا رۆژ و هه‌یف و سالی (تاریخ).</p>
<p>روستا (Rûsta): گوند.</p> <p>روستره (Rûsuture-ê): خاولی، هه‌ر پارچه‌کا په‌روکی کو مرقۆ سه‌ر و چاڤا پی زوها بکه‌ت.</p>	<p>روزنامه (Rûznamê): رۆژنامه (جریده) - ده‌فته‌رکا کو بازرگان حساباتین خوه‌ یین رۆژانه تیدا دنقیسن.</p>
<p>روش (Revêş): چوون - ته‌رز، شیواز (اسلوب).</p>	<p>روزنامه‌نگار (Rûznamênêgar): رۆژنامه‌نقیس، رۆژنامه‌قان.</p>

- روش (Roş): رۆناهی، رۆناک.
 روشا (Roşa): بنیره: (روشن).
 روشن (Roşen): رۆناهی، رۆناک، رهوشه، گهش - خوهیا، دبار، ئاشکهره.
 روشنا (Roşena): تیـشک، تیروژک، نویرهه، گوری.
 روشنان (Roşenan): تشتین کو دتهیسن (وهکی ستیرا).
 روشنایی (Roşenayî): رۆناکی، رۆناهیاتی (بهروفاژی پهیثا «تاریاتی» یی).
 روغن (Roxen): دوهن.
 روften (Roften): مالشتن، گیتسک کرن.
 روم (Rom): ریف (مـوـیـن شهرمگههـی - موبین دۆرماندۆری ئامیرتن گوهنیلتین زهلامی و ژنکی).
 رومال (Rûmal): دهستمال یان ههر پهروکهکی کو دهست و روی یا پی پاقر بکهن.
 رون (Reven): ئەزمون.
 روند (Revend): شیواز، تهرز.
 رونما (Rûnuma): سهرسبههی (خهلاتی کو داوهتی ددهنه بییک و زافا) - سهریچک (خهلاتی کو دبهنه سهری نويزادهی).
 روہنی (Rûhênî): پیلا - شیر کو ژ پیلائی هاتیبته چیکرن.
 رویا (Rûya): رووهک.
 رویارو (Rûyarû): روی ب روی.
 رویاندن (Rûyanden): روواندن، شینکرن (چاقدیری و سهرهگوهی یا توقی چاندی کرن تا کو شین ببیت).
 رویداد (Rûydad): بنیـهـره: (روداد).
 روی زرد (Rûyzerd): شهرمکری، رهنک و روی قولپی ژ شهرما.
 رویگر (Rûyger): سهففار (صفار).
 رویه (Rûyê): روی، رهخی ژ دهرفه ژ ههر تشتهکی.
 روی هم (Rûyê hem): لسهریک، فیکرا (جمعاً، کلاً).
 روییدن (Rûyîden): شین بوون (مههست ژ شین بوونا گیا و شینکاتیایه).
 رویین (Rûyîn): درکویه ژ تشتین رهق و موکوم.
 رویین تن (Rûyîn ten): ب هیز و زاخ - نازناخی «ئسفهنديار» ی یه د

شه‌هنا ما فرده‌وسی دا.	ره‌به (Rehbe): ترس، سه‌هم.
رویین خم (Rûyîn xum): داهۆل.	ره پیمما (Rehpêyma): که‌سی کو
ره (Reh): کورت‌کریا په‌یفا (راه):	ریکه‌کی دپیشت، ریثنگ - هه‌سپ
ری، ریک - جار، که‌په‌ت - ری و	یان هیستری کو حیل بچیت و
ره‌سم، ریبار - ئاواز.	مروث لی سوار بیت.
رها (Reha): ئازاد، سه‌ریخوه.	ره توشه (Rehtûşe): خوارنا
ره‌اندن (Rehanden): ئازاد‌کرن،	ریکی، ئازوقی کو ریثنگ دگه‌ل
رزگار‌کرن.	خوه دبه‌ت دا بریقه بخوت.
رهاوی (Rehavî): ئاوازه‌کا موزیکا	ره‌رو (Rehro): ریثنگ - زاهد -
ئیرانی یه.	مرید - کولانکیت د ناڤ خانی یان
ره‌ایش (Rehayêş): ئازاد‌بوون،	شکه‌فتی یان مزگه‌فتین که‌ئن دا
رزگار بوون.	کو پوشکین ژیک جیاواز پیکفه
ره‌بان (Rehban): زیره‌فانی ریکی	گرییده‌ت.
- که‌سی کوژ مه‌زناهی یا خودی	ره‌زن (Rehzen): دز، جه‌رده‌چی،
زیده بترسییت.	ریگر.
ره‌بان (Ruhban): خود‌پناس و	ره‌گو (Rehgû): سترانبیژ.
عیباده‌ت‌که‌ری ئولی مه‌سیحی،	ره‌گی (Rehgîr): ریگر، دز،
که‌سی کو د‌یری قه‌ دروینت و ب	جه‌رده‌چی - ریثنگ، گه‌ریده.
عیباده‌تی مژویل دبت.	ره‌ن (Rehn): گره‌و، تشته‌ک ل نک
ره‌بر (Rehber): ریبه‌ر، پیشه‌وا،	که‌سه‌کی ب گره‌و دانان، ده‌می
ری نیشانده‌ر.	که‌سه‌ک مه‌بله‌غه‌کی پاره‌ی قه‌ر
ره‌بردن (Reh burden): قه‌دیتن	بکه‌ت دقیت به‌رام‌به‌ر وی پاره‌ی
یان بسه‌ره‌لبوونا تشته‌کی یان	تشته‌کی ب هه‌مان بها بدانیته
ریکه‌کی یان چاره‌یه‌کی.	نک خودانی پاره‌ی و چ گاڤا قه‌ری
ره‌بسج (Reh besîc): ریثنگ،	خوه زقرانده‌قه دی وی تشتی کو
سه‌فره‌که‌ر.	ب گره‌و ل نک خودانی پاره‌ی

- داناى ژى وه گرېته ځه. **رهنما (Rehnema):** رى نيشاندهر.
- رهنمون (Rehnemûn):** بنيره: (رهنما).
- رهو (Rehû):** ريباز - شهنگسته - هروهسا دبېژن ناځى وى چيايه يى كو (تادهم) لسهر روينشتى پشتى كوژ بههشتى هاتيه دوبرئېخستن.
- رهى (Rehî):** ريفنگ - خولام - بهنى، عهقد.
- رهياب (Rehyab):** كهسى كو ريكى ځه بينته ځه - كهسى كو ريكه كا تازه يان ريبازه كا نوى بدانت ژ بو نه نجامدانا كاره كى.
- رهيدن (Rehîden):** نازادبون، رزگارېوون.
- رهيق (Rehîq):** مهى، عهرهق.
- رهينه (Rehîne):** بنيره: (رهن).
- رياست (Riyaset):** سهروك بوون، سهروهري كرن - سهروهري، سهردارى، مهزنى، فرمانروايى.
- رياضت (Riyazet):** هه ځوټكرنا جاني ههسپى و ريفه چوڼ نيشا دان - وه رزش كرن - وهك زاراوه كى صوفياتى، نانكو: خوه لهر رهنج و وهستياني گرتن ل پيناڅ پالوتنا
- نهفسى و بدهستنه ئينانا سنجين قهنج - خوه ځه دهركرن ژ بو هزركرن و عييادهتى.
- ريكار (Riyakar):** دو روى، كهسى كوب سهرقه ولسا خوه نيشان بدهت كو يى كارين قهنج دكهت و دههمه پاقزه و دبڼه بهرؤقاڅى ځى چهندي بت.
- ريال (Rêyal- Riyal):** ناځى پارى ئيرانى يه و دكهڅن دا دگوتنى (قران: Qêran)، كوهه رياهك بهرامبهري سه ديناړانه و ههر دهه ريال دبڼه ئيك تومان.
- ريچار (Rîçar):** مرهبا - ريچول، ريچال - ناخفتن پويج و بيهوده.
- ريخ (Rîx):** ريخ، گوى.
- ريخت (Rîxt):** بهژن و بال.
- ريختن (Rîxten):** پهلاته كرن، بهلاقكرن - رشتن.
- ريدك (Rîdek):** كوپك، كوپكوك.
- ريدن (Rîden):** ريتن، تارهت كرن.
- ريز (Rîz):** هوېر، بچويك، گهلهك بچويك - چپك - قورچ - پهپاله - ئارهزوو، مراد.
- ريزابه (Rîzabê):** ئاڅا كوژ جهه كى يان جووه كى يان رووه كى بريښته

بوون، پرت پرت بوون، برین لی	سه‌ر رویباره‌کی.
دیار بوون - رشتن، پی‌داکرن، ره‌شانندن.	ریزان (Rîzan): ریژ، وه‌کی: (اشک
ریغ (Rîx): ده‌همه‌نا چپای - بیابان - دوزمنی، کینه، نه‌فرت.	ریزان: روندک ریژ، به‌رگ ریزان:
ریغال (Rîxal): په‌یاله یان جاما مه‌ی قه‌خوارنئی.	وه‌رزئی به‌لگ که‌فنی (پاییز)).
ریکا (Rîka): بنیژه: (رایکا).	ریزه (Rîzê): هویر، بچویک.
ریکاشه (Rîkaşê): سیخور.	ریزیدن (Rîzîden): رشتن.
ریگ (Rîg): خش به‌رک، به‌رکیت هویر، خیز.	ریژ (Rîj): ئه‌ردئی پر گرک - تاره‌زوو، مراد - گیتول.
ریم (Rîm): کیم و عه‌داف - قریژ و قیشار.	ریس (Rîs): به‌نک، ده‌زی.
ریم (Rîmen): فیلباز، حیل‌که‌ر - کیندار.	ریستن (Rîsten): بنیژه: (ریدن).
ریمه (Rîme-ê): کنیشتی چاقی.	ریسمان (Rîsman): وه‌ریس، کنف.
ریو (Rîv): فیل، حیل.	ریسیدن (Rîsîden): ریسان، قه‌هانندن.
ریواس (Rîvas): بنیژه: (ریو) - ریقاش.	ریش (Rîş): ری‌ه، ردین — برین (جرح).
ریوه (Rîve): گر، مل، کومت - بنیژه: (ریو).	ریش‌کاو (Rîşkav): هه‌بله، بی فه‌هم - ئه‌حمه‌ق.
	ریشو (Rîşû): ری‌ه دریژ.
	ریشور (Rîşûr): بنیژه: (ریشو).
	ریشه (Rîşê): ره و ریشال (مه‌به‌ست ژئی ره و ریشالین دار و گیاینه).
	ریشیدن (Rîşîden): زیقال زیقال

ز(Za): تیپا سیزدئی یه ژ ئەلفابییا
زمانی فارسی. هندهک جارا دهیتته
گوهارتن ب تیپا (ج)، وهکی:
(ارز = ارج: بهها، قهه در و
قیمهت)، و هندهک جارا دبیتته
(غ)، وهکی: (فروز = فروغ:
روناکی).

زانو(Za'û): ژنکا کوژ نوی خوهدی
بچویهک دابیتتی(ژنکا کود
روژین دهستپیکتی دا بت پشتی
بچویهک بوونی).

زاب(Zab): ئاڤ زه - کانی - ریکا
کو ئاڤ تیرا دبوریت - سالوخ و
خهسلهت.

زابل(Zabul): ناڤی ئاوازهکا
موزیکا ئیرانی یه، پارچهیهکه ژ
موزیکا چارگاه.

زابلستانی(Zabulêstanî):
خه لکنی باژیری زابلستان(کو ناڤی

کهڤنی سیستانی بو).
زاج(Zac): ژنا کو بچویهک بییت
ههتا ههفت روژین وی تمام دبن
دبیژنی زاج(مه په یقهکا نیزیکی
ڤی په یڤی ب زمانی کوردی یا
ههی، کو ئه و ژی په یڤا «زاک» ه، و
«زاک» ژی ئه و شیره کو ههر ژ
پشتی بوونی ژ گوهانین دهیکتی
یان ماکتی دهردهک ڤیت.. ئهڤ
په یقه بو مرۆڤ و گیانه وهران
ههردووان بکار دهیت).

زاج سور(Zac sûr): روژا کو ژنکا
بچویهک بووی دچیتته هه مامی و
خوه دشوت، وی روژی میهڤاندار
یهکی دادن و دبیزنی «زاج سور».
زاد(Zad): کورتکریا په یڤا «زاده»:
زا، ژ دایکبووی - ته مهن و ژی،
مینا: (زاد برآمدن = به زاد
برآمدن: پیروون، دانسال بوون،

- بناقسالقه چوون).
زاد بر زاد (Zad ber zad): بابک
 بۆ باکی، جیل بۆ جیلی، سینگ بۆ
 سینگی.
زادبود (Zadbûd): زادگهه، جهی ژ
 دایکبوونی.
زادبوم (Zadbûm): وهلات، وار،
 جهی ژ دایکبوونی.
زادغر (Zadxer): بیژی، ههرا مزاده.
زادن (Zaden): زان، بچویک بوون.
زادوبود (Zado bûd):
 هه بوون (وجود) - سامان و
 سه رمایه - زادگهه (جهی ژ
 دایکبوونی).
زاده (Zade-ê): ژ دایکبووی، زا،
 زاده (وهکی: میرزا، شاهزاده).
زار (Zar): پاشگره و ئانکوا زیدههی
 و پرانی و فراوانیی ددهت، وهکی:
 (پنبه زار = جهی کو گه لهک په نبی
 لی هه بیت، ریگزار = جهی کو
 گه لهک خیز لی هه بیت) - بی هیز،
 وهستیای، لاواز، له غهر - نالین،
 گری ژ بهر زیدههی یا ئیشا یان
 خه ما - خراب، بی سه روبهر، شیل
 و بیل.
زارخورش (Zarxurêş): کیم خواره،
 که سی کو ژ بهر کیم خوارنی له غهر
 و بی هیز بیت.
زاریدن (Zarîden): گرین (بهروفاژی
 که نینی).
زاستر (Zaster): ویشه تر، دویتر.
زاغـــــر (Zaxer): بهر چیلک
 (کیسکه که کو دکه قته د ناچه را
 حه فک و عویرکی مریشکی دا و
 تۆمک تیدا خرپه دبت).
زاغنول (Zaxnûl): دم، نکل - تیرا
 سه ر تیز.
زافه (Zafe): ژویشی.
زاگاب (Zagab): حبری چینی.
زال (Zal): پیر، دانسال - ههروهسا
 سالوخه بۆ دنیا یی یان ژی درکه یه
 بۆ دنیا یی - ناخی بایی روسته می
 یه کو کوړی «سام» ی بوو و دیژن
 ده می کو ژ دایک بووی موبی
 سه ری وی سپی بوو، له ورا ژی
 ناخی «زال» ل سه ر دانابوون.
زالو (Zalû): زیری، زیلی.
زامهـــــران (Zamehran):
 نوشدارو (دهرمانی دژی ژه ری یه -
 دهرمانه که شه دخون بۆ ژ ناچه رنا
 ژه ری و کارتی کرنین ژه ری).
زامیاد (Zamyad): ناخی روژا

- ببست و ههشتی یه ژ هه هه یقه کا
 سالا هه تاقی - ناڤی فریشته کی یه
 د ئایینی زه رده شتی دا.
زانو (Zanû): چۆک.
زانویی (Zanûyî): هه ر تشته کی
 وه کی چۆکی چه میای بیت، بۆ
 نمونه: (ئیشکین بۆری یا).
زاو (Zav): ب هیـز، ب زاخ - ب
 شیان، هۆستا (دکاری هونه ری دا)
 - شکه ن، دهرز، که لشت.
زاور (Zaver): هیـز، زاخ، شیان -
 خزمه تکار.
زاورا (Zavêra): بیـچاره -
 دهر به دهر.
زاوش (Zavuş): د زمانی فارسی دا
 ناڤی ستیرا (موشته ری) یه.
زاوانه (Zavlane): قهید (خه له کین
 ئاسنی کو ده ست و پین زبندانیان
 پی گریددان) - ههروه سا بۆ
 که زبین بادای ژی دهیته گوتن.
زایا (Zaya): یا بزیت (بهروقاژی
 سته ور).
زایاندن (Zayanden): پیرکاتی
 کرن، هاری ژنکا ب حمله کرن دا
 بچویک ببیت.
زایش (Zayêş): بوون، بچویک
 بوون.
زایشگاه (Zayêşgah): جـهـی
 بچویک بوونی (ب تاییه تی بۆ
 پشکه کی ژ نه خوه شخانئ دهیته
 گوتن کول وئ پشکی زاروک
 دهیته سه ر دنیایی (ولاده)).
زایان (Zayman): بنیره: (زایش).
زاییدن (Zayîden): زان، بچویک
 بوون.
زب (Zeb): به لاش، ب ههروه.
زبان (Zeban): ئه زمان (لیسان) -
 زمان (لغة).
زبانه (Zabanê): پیت، بلتیه،
 گرپه.
زبر (Zêbr): زفر (بهروقاژی نه رم).
زبر (Zeber): سلال، لسه ر - «ه»،
 له «مه به ست ژئ «فتح» یه، بۆ
 نمونه هه گه ر بیژی «فتح» یه کی
 دانه سه ر فلان تیپی، دئ ب
 فارسی بیژی: «زبری بگذار بالای
 فلان حرف».
زبرتنگ (Zeberteng): تهنگا
 ده وارا.
زبردست (Zeberdest): ب هیـز، ب
 شیان، ب زاخ - زۆرده ست،
 زۆردار (بهروقاژی ژیرده ستیی).

زبرزیر (Zeberzîr): سه‌راين، نوخين	زد (Zed): جه‌وی، سترک.
- قاشی، به‌راپشت - ويران.	زداییدن (Zêdayîden): پاڅوکرڼ -
زبده (Zebûde): ناڅی گیایه‌کی یه	صه‌فاندن، پارزنین - هوسین.
- ژ نشکه‌کی څه.	زدن (Zeden): لیدان، قوتان.
زهر (Zêbher): بیتزاربوونا دهیک و	زدوڅورد (Zedo xord): هه‌څدو
بابا ژ زاروکین خوه.	قوتان.
زخ (Zex): به‌هلیک، بالیل - بنیره:	زدودن (Zudûden- Zêdûden):
(زخم) - بنیره: (زخمه) - نال نال -	بنیره: (زداییدن).
ناواز، ناواژین خه‌مگین.	زړ (Zer): زیر - پیر، دانسال.
زخاره (Zexare): چه‌قین دارئ.	زراغنگ (Zeraxeng): ئه‌ردی ره‌ق
زخم (Zexm): برین، جهه‌کی له‌شی	- جهی کو‌گه‌له‌ک خیز لی بیت.
کو‌درب دیتبیت و خوبن و کیم ژئ	زړ آگین (Zeragîn): پری زیر، تژی
بهیت.	زیر.
زخم څوردن (Zexm xorden):	زراندود (Zerendûd): ئاڅزیرکری،
برینداربوون.	تامدای ب زیری.
زخمدار (Zexmdar): بریندار.	زراه (Zerah): ده‌ریا.
زخم کاری (Zexmê karî): برینا	زریان (Zerban): پیر، دانسال.
ب ترس، برینا کو‌گه‌هشتبیته	زرچوبه (Zerçûbê): ده‌رمانکی
ئهندامه‌کی گرنګ یی له‌شی کو	زهر (جوره‌کی بهاراتایه).
جهی مه‌ترسیی بیت.	زرد (Zerd): زهر، ره‌نگی زهر.
زخمناک (Zexmnak): بریندار.	زردالو (Zerdalû): مژمه.
زخمه (Zexme): ئالاڅه‌کی بچوبکه	زردپاره (Zerdparê): په‌روکه‌کی ب
کو‌سازژهن دناڅ هه‌ردو تبلین خوه	ره‌نگی زهری کو‌د که‌فن دا جو‌هی
یین شه‌هده و به‌رانی دا دگرت و	یا دادنانه سه‌ر ملین خوه داکوژ
ژه‌هین سازی پی دژه‌نت.	موسلمانا بهینه‌فه‌رق کرن.
زخمی (Zexmî): بریندار.	زردک (Zerdeک): کورتکریا په‌یشا

- (Zêrêhpûş) زرهپوش: کهسپ کو
 زری و کومزری کربنه بهر خوه -
 زریپوش (مدرع).
 زرهگر (Zêrêhger): زری ساز.
 زرین (Zerrîn): زپین، ههر
 تشتهکتی وهکی زیری یان ب
 رهنگی زیری یان ژ زیری هاتبیته
 چیکرن.
 زستن (Zêsten): ژبان.
 زشت (Zêşt): کریت.
 زشتار (Zêştar): ئاخفتن پیس،
 قهسه تامسار.
 زشت خو (Zêşt xû): بی تبعهت.
 زشت نام (Zêşt nam): رسوا،
 هه تک لی چووی.
 زشت و زیبا (Zêšto zîba): نهو
 هوزانا کو هوزانشان د ریزهکی دا
 پهسنی بدهت و د ریزا دویف دا تی
 بوهرینیت (نه کامیی بکهت).
 زشت یاد (Zêşt yad): غه بیهت،
 نه کامی کو دهر بارهی کهسهکی
 نه ناماده بیته کرن.
 زغار (Zexar): له کهه یان پنی یا
 کولسه ر ئهردی خویا دبیت لژیر
 کارتیکرنا نمئ (رطوبت) یان
 دوهنی - بهلا، نه خوهشی، ئازار -
 (زرد) ئانکو: رهنگی زهر - گیزهر.
 زردگوش (Zerdgûş): دپکهیه ژ
 مرؤقین منافق و پویج و فهلیته و
 کولافه و په شیمان.
 زرده (Zerdê-e): زهرک (زهرک
 هیکتی) - ههسپ زهر.
 زردی (Zerdî): ئیشا زهرکی.
 زرز (Zêrzêr): زرزپ، زپت -
 زپینی، زپه زپ.
 زرزوره (Zurzûre): جوره کی
 ته قنپیرکایه.
 زرگر (Zerger): زیرنگر.
 زرمان (Zerman): پیری،
 دانسالی.
 زرننگ (Zereng- Zêreng):
 زیرهک - چست و چالاک - دارا کو
 گه زو ل سهر بهلگین وی چیدبیت.
 زرنیله (Zernîle): ریتقاس.
 زرو (Zerû): زیری، زیلی.
 زروان (Zer- Zurvan): ئیک ژ
 خودا قه ندایه د ئایینی زهرده شتی
 دا. دهسته کهک ژ زهرده شتیین
 کهشن ل وی باوهری بوون کو
 «زروان» دهستپیکا ئافرانندی یان
 ئافرندی باشیی یه (بابی مه زبئی).
 زره (Zêrêh): زری و کومزری.

زغال (Zugal): ره‌ژی.	هاوار، فریاد، قیپین.
زگیل (Ze- Zêgîl): به‌هلویلک، بالویلک.	زغارو (Zexarû): قه‌جبه‌خانه.
زلف (Zulf): بسک.	زغارو (Zexare): نان‌ی گارسی - گرگین هه‌قیری.
زلو (Zelû): زیری، زیلی.	زغاک (Zexak): چقین دارمیوئ.
زلویا (Zelûbîya): زه‌لابی، ژ بهر شکلی وئ کو وه‌کی (زلو = زیری، زیلی) یه، له‌ورا ئه‌ف نا‌قه‌ لسه‌ر داناینه.	زغال (Zuxal): ره‌ژی.
زله (Zelle): چرچک.	زغال سنگ (Zuxal seng): کۆمپ.
زلیفن (Zelîfen-Zelêyfen): ترس - گه‌فکرن - کینه.	زغاو (Zexav): ژنا ده‌همه‌ن پیس، قه‌جبه.
زم (Zem): سه‌رما، سپ - بایئ سار.	زغند (Zexend): ده‌نگی بلند، هه‌وار، قیژی، نرینا گیانه‌وه‌رین درنده.
زماروغ (Zemarûx): کفارک.	زفت (Zeft): گر، قه‌له‌و، بخوه‌فه.
زمان (Zeman): وه‌خت، دهم - روژگار - مهرگ.	زفت (Zuft): قه‌لس، به‌خیل، خه‌سیس.
زمانه (Zemanê): روژگار.	زفت (Zêft): زفت، قیرا کوژ گازی ده‌یته وه‌رگرتن - هه‌روه‌سا بو سترکی (صمغ) ژی ده‌یته گوتن.
زمترا (Zemetra): ترانه و یاریکرن ب که‌سه‌کی.	زفر (Zefer): ده‌ف.
زمزم (Zemzem): دوعایا کو زه‌رده‌شتیا ل ده‌می شو‌بشتنا له‌شی خوه‌یان ل ده‌می خوارنی دگوتن.	زک (Zek): ئاخفتنا د بن لیفانقه.
زمستان (Zemêstan): زقستان، وه‌رزی زقستان.	زکاب (Zekab): حوبرئ نقیسینی.
زمودن (Zemûden): نه‌خش و	زکاره (Zekarê): سه‌رسه‌ری، شه‌پکه‌ر، شه‌پخواز.
	زکاسه (Zukasê): سیخور.
	زکند (Zukend): ترارکی کوژ ئاخا جیپکا هاتبیته چی‌کرن.

نېگار چټکرن.	زنبورک (Zenbûrek): جوره کي
زمی (Zemî): نورد.	توپي بوو.
زمیاد (Zemyad): بنیږه:	زنبورکچی (Zenbûrekçî):
(زامیاد).	سهریازي کو توپا ژ جورى
زمین (Zemîn): نورد.	«زنبورک» ب حیشترا یان هیسترا
زن (Zen): ژن (مروفا می - که سا کو	هلدگرت و د شهري دا بکار
دبیته هه ژینا زهلامی).	دینا. نه ژ رهنگي سهریازا ل
زناشویی (Zenaşûyî): جوتبون،	سهردهمی «سهفهوی» یا و
زهوجین (شوبکرنا ژنی، ژن ئینانا	سهردهمی «قاجاری» یا جوره ک ژ
میږی).	جیشا ئیرانی بوون.
زنانه (Zenanê): وهکی ژنکا.	زنوری (Zenbûrî): پهردا کو
ههروهسا په یقا (زنانگی) ژى ژ	دئخنه دهري خانى دا پیشی و
ځی په یقی یه، ئانکو هه کارى کو	میښ و تشتین وهکی وان نه ئینه
تایبته بیت ب ژنکافه.	دژورقه.
زنباره (Zenbarê): سهرژنک،	زنیل (Zenbîl): سهلک، زه میلی.
زهلامی کو گه لهک هه ژنکا و	زنج (Zênc): جـــــــــــــــــهوی،
سوحه تین وان بکته. ههروهسا	سترک (صمغ).
په یقا (زنبارگی) ژى ژ ځی په یقی	زنجره (Zencere): چیرچیروک.
یه، ئانکو هه زهلامی کو خوه	زنجه (Zence): زیمار.
دژنکا شه ددهت و یاریا ب ژنکا	زنجیدن (Zencîden): زیمارکرن،
دکته.	گرین ل هنداف تهرمی مری.
زن بمزد (Zenbêmuzd): زهلامی	زنچک (Zençek): ژنا دههمه
بی غیرهت و گهواد کو خه لکی ب	پیس، قهجه.
ئیه تا پیرابونا کارى گوهنیللی	زنخ (Zenex): نه رزنک. دگهل
بینته ده ژنکا خوه بهرامبه	کارین کو لدویقرا دهین واتایین
پارهکی یان تشته کی ماددی.	تایبته ددهت، وهکی: (زنخ زدن:

- ناخفتنن بیهوده کرن. یان؛ زنځ
برخون زدن: دړکـــه یه ژ
شهر مکرني).
زنځدان (Zenexdan): نه رزنک -
بن کوې.
زند (Zend): ته فسیر، ته فسیرا
ثاځیستایي - مه زن، گر - ب زاخ،
ب هیژ - ناځی تیره که کا کوردین
نیرانی یه کول دورماندوری
باژتیري (مه لایر) دژیان و
«نادرشاهی» گه لهک ژ وان راکرن
و برنه ده څه را (گه ز) سهر ب
پاريزگه ها نوکه یا خوراسانی څه
نیشته جی کرن و پستی مرنا
«نادرشاهی»، «که ریم خانی زهند»
کو ئیک ژ سهر دارین «نادرشاهی»
بوو نه و «زهند» ی هه مـــوو
څه گه راندنه څه (مه لایر) و بوو
سهر وکی عه شیرا (زندی) یا و
ههروه سا ده ستلالت ژي که ته
ده ستا و ژ (۱۱۶۳-۱۲۰۹ کوچی)
ل فارس و اصفهان حوکم گیرا و
ب دهستی «آقا محمد خان»
ده ستلالتا زندی یا ژ ده ستا هاته
دهر. بو زانین د څان سالین ناڅ
ئینای دا و لدویث ئیک، ژ څی
- بنه مالی (۸) شاه رابیون نه و ژي
نه څه بوون: (کریم خان - ابوالفتح
- علیمراد - محمد علی - صادق -
علیمراد دوباره) - جعفر -
لطفعلی).
زند (Zêndan): هه بس، زیندان،
گرتیگه ه.
زندانبان (Zêndanban): زیره څانی
زیندانی.
زند (Zêndanê Sê-): سکندر
kender): نازناځی کود که څن
دا لسه ر باژتیري (یه زد) نوکه بوو.
زندانی (Zêndanî): زیندانی.
زندبار (Zendbar): گیانه وهری بی
نازار وهکی په ز و چتلا.
زندگانی (Zêndêganî): ژیان - د
ژیانی دا - ژي، ته مهن.
زندواف (Zendvaf): که سی کو
(زند: ثاځیستایا وهرگیرای)
دخوینیت، پیشه وایی زهرده شتی یا
- سروو دبیتژ - بلبل، فرندئ دهنگ
خو ه ش.
زنده (Zêndê): ساخ، زیندی،
گیاندار (بهرو څاژي په یفا «مری»)
زنده بگور (Zêndê bêgor):
که سی کو ب ساخی هاتبیته

ڦه شارتن.

زنډه دل (Zêndêdêl): کـــه یف

خوښ، خوښحال - دل

تهږ (دړکـــه یه یو وی مـــرؤځی

سهره رای پیراتیا خوښ، ههړی

گیتلو بت و دلی وی حه ژ خوښیان

بکه ت).

زنگ (Zeng): ژهنگ، ژهنگار - نهو

که رهستی کول پشتا شیشی ددهن

دا بیته خودیک - تیرؤژکین تافی

و هه یثی - زهنگل - ژهنگ،

ناتافه کي گیایی یه - لدهف صوفی

و خودیناسا دړکـــه یه ژ وی

طاریاتیا کوژ گونه ه و کریاریت

نه شایستیت نه فسی دکه قیتنه سهر

دلی، و دلی ژ وهرگرتنا راستییا و

روناهیان دویر دئیتیت .

زنگار (Zengar): ژهنگ، ژهنگار.

زنگال (Zengal): ساقین چه رمی

کو دئیتنه پی ی.

زنگدان (Zengdan): زهنگل.

زنگل (Zengul): زهنگل. ههروهسا

په یثین (زنگله، زنگلیچه،

زنگوله) ژی هه ر ب ځی مه بهستی

لکارن.

زنگوله (Zengûlê): زهنگل - ناځی

ناههنگه کا موزیکی یه.

زنگیچه (Zengîçê): نه نیشک.

زنودن (Zenûden): زیمارکرن -

لویرین.

زنوییدن (Zenûyîden): بنیره:

(زنودن).

زنهار (Zênhar): په پشه که یو

هشیارکرنی و های لخواه بوون یان

ناگه هدارکرنی بکار دهیت و

ئانکویا (هشیار به، خوښ دویر

بیخه، ته های ل خوښ هه بیت)

ددهت، وهکی: (زنهار دروغ نگو =

نهی درهوا نهکی، خوښ دویر بیخه ژ

درهوا) - ههروهسا ئانکویا

په ناه (امان) ددهت، وهکی: (به

زنهار کسی درآمدن = په ناه برنه

به ر که سه کی - په پیمان (عهد).

زنهارخوار (Zênharxar): په پیمان

شکین.

زنهاردار (Zênhardar): خودان

په ناه و خودان په پیمان، وهفادار.

زیننه (Zenînê): هه ر تشته کی

بسه ر ژنکافه بیت - ب ئانکویا

(ژن) بخوښ ژی دهیت.

زو (Zev): ده ریا.

زواده (Zevade): زاد، خوارنا

سەى و طورى يا).	رېڭنگ دگەل خوه دېت.
زوغ (Zûx): جۆ - رويبار - زەرداڤ.	زوار (Zavar): خزمەتکار - کەسى
زون (Zûn): باهر، پشک.	کو چاڤدېرى و سەرەگوھيا نەخوہشا
زە (Zêh): ئافەرىن - باش، قەنج -	يان زىندانىان دکەت.
زەها کڤانى - ئاقزە (ئاڤا کوژ	زوالە (Zevalê): گرگیت هەڤىرى.
جەهەكى بزیت) - بوون،	زاوہ (Zavê): خوارنا کو بو
زان (هەروەسا ژڤى پەيشى و ب	زىندانىان بەرھەڤ دکەن.
ڤى ئانکوبىتە پەيشىن: دردزە =	زوبىن (Zûbîn): پما بچوبک،
ژانىن کو دەيتە ژنکا يان	خشت.
گيانەوہرا لدەمى باردانانى - زهى	زوتر (Zûter): کورتکريا
= باردار، ب حـال، ب	پەيشا (زودتر) ئانکو: زويتەر.
تشت (حاملە) و هەروەسا بو	زود (Zûd): زوى، توند، حیل، ب
گيانەوہرا ژى ئانکو: ئاقزە -	لەز.
گيانەوہرى کو ئامادە بيت بو	زور (Zûr): شیان، هیز، زاخ - فشار
ئاقزبونى - ماھينا کو بارى خوه	- دەستەھلى - زۆر، زولم و ستەم.
دانابيت.	زور (Zever): سلال، ژۆر.
زەباب (Zêhab): ئاقزە.	زورآزما (Zûrazma): وەرزشکار -
زەبار (Zêhar): بنى زكى،	پەهلەوان - ئەو کەسى کو زاخا خوه
شەرمگەھ، پشتىکا ئالافى	بجیربىنت.
گوھنيلی ژنكى، دۆرماندۆرى	زورخانە (Zûrxanê): جەهكى
ئالافىن گوھنيلی ژن و زەلامان	تايبەتە ب وەرزشىن کەڤىن
کو رېڤ لى دەيتە.	ئيرانىان ڤە.
زەدان (Zêhdan): مالبچوبک،	زورمند (Zûrmend): ب هیز، ب
رەحم (جەھى بچوبكى د زكى	زاخ.
دەيكى يان ماكى دا). پەيشىن:	زورىن (Zeverîn): ژۆرى.
(بوگان، بوبگان، پوگان، بوهمان و	زوزە (Zûzê): لوبىن (وہكى لوبىنا

بون) ژى لکارن.

زهر (Zehr): ژهر.

زهره (Zehrê-e): کیسه سفراء - دلیری

و میړانی. د کهڅن دا خه لک ل وئ

باوه ری بوون کو ترسا زیده دبیته

هوئی په قینا یان قه تیانا فی

کیسه کی زهر دافئ؛ و نه وروکه ژى

هه گهر که سهک ژ ترسا ژ حال

بچیت و بی هوئ ببیت، خه لک

دبیژن: زهراقا وی یا قه تایی. ل

شوینا فی رستا کوردی ب فارسی

دبیژن: (زهره ترک شده).

زهزاد (Zêhzad): ژن و زاروک،

عه یال.

زهشت (Zêhêst): بیهن (نفس).

زهک (Zêhek): زاک و فری (شیری

چیلئ یان په زی د ده مین پشستی

زایینی ده).

زهگیر (Zêhgîr): هندهک

قه لپیشک کوژ چه رمی یان

هه ستیا دهاتنه چیکرن و تیرها قیژا

دئخستنه سه ری تبلین خوه دا

ژه ها کفانی زبانی نه گه هینته تبلین

وان.

زهنجه (Zêhence): ریچ،

زهحمهت، نازار.

زهی (Zêhî): هه ر ئامیسه کی

موزیکى یی ژهدار - گیانه وه ری

به ره هف بو ئافز بوونی - هه ر تشتی

کو بزیت - ئافز، باردار، ب

تشت (حامله) - ماهینا کوژ نوی

زاییت - په یفا باشی یه، وه کی:

ئافه رین، چ جوان، چ خوه ش

و.....هتد.

زهیدن (Zêhîden): زایین، زاروک

بوون - زانا ئافئ ژکانی یا یان

هه ر تشته کی دی.

زی (Zî): ئال، ره خ، کنار - نیژیک.

زیان (Ziyan): زیان، زهره ر،

دوړاندن - زندی (هه ر تشتی کو

بژیت).

زیب (Zîb): که شخه کرن،

ئاراسته کرن، خه ملاندن.

زیبا (Zîba): باش، ده لال،

خشکوک، جوان، پند.

زیبال (Zîbal): هه سپ و هیستری

کو توند بچیت.

زیبان (Zîban): بنیره: (زیبا).

زیبیدن (Zîbîden): ژ هه ژى بوون،

ب سه رقه بوون.

زیچ (Zîç): چست و چالاک.

- زیر (Zîr): ژیر، بن، خواری - نیشانا
(کسره) بهرامبهر تیپا (ئ) یا
کوردی - د زاراوی موزیکی دا
دهنگی نازک، زراف یان نزمه.
- زیرا (Zîra): ژ بهرکو، چونکی -
له ورا - ژ بهر قی چندی.
- زیرافکن (Zîrefken): دوشهک،
جوده لیک، یان هر تشتی کولن
خوه براییخن - ناڅی ئیک ژ
ناهنگین کهفتن موزیکی به -
ئیک ژ دوازه مهقامین موزیکی
به.
- زیرزار (Zîrzar): نالینین قهری کو
ب دهنگه کئی هیدی دهریکهفن.
- زیرزبان (Zîrzebanî): پاره یان
خه لاتن کول شه څا ئیکی زافا
دده ته بویکی دا بئاخفت (ئهف
عاده ته لجه م مه کوردا نینه) -
ناختنا هیدی - ناخفتن د بن
لیشان څه.
- زیرزمین (Zîrzemîn): سهر داف (ئو
قاتن خانی یی کوژ تاستی
حهوشی یان جاددی کویرتر هاتبیته
ثاڅاکرن).
- زیرک (Zîrek): زیرهک، چه له نگ،
ب ژیر، ب عاقل، فهما، زانا.
- زیرگاه (Zîrgah): کورسیک،
تهخت، یان هر تشتی چواریتیک
کو لسه روین.
- زیرنگین (Zîrê nêgîn): درکه به ژ
دهسته لات و فرمانداری.
- زیره (Zîrê): پشکا ژیری ژ هر
تشته کی - ناڅی گیایه کئی بین
خو شه کو ئیرانی مشه د خوارن
خوه دا بکاردئین.
- زیستن (Zîsten): ژین، زینده گی کرن.
- زیغ (Zîx): حیسیل.
- زیغال (Zîxal): په یاله، په یالا مه ی
څه خوارن (قدح).
- زیغگر (Zîxger): حیسیل چیکه ر.
- زیف (Zîf): گونه ه - بی توره یی، بی
ئه ده بی.
- زیلو (Zîlû): بهرک (جوزره کئی
رائیخایه کوژ به نکین په نبه یی و
ب نه خشین رهنگاوره نگ دهیته
چیکرن).
- زین (Zîn): زین (زینا هسپا).
- زینه (Zîneh): دهره جک - پیسترک.
- زینهار (Zînhar): بنیره: (زنهار).
- زبور (Zîver): هر تشتی کو
تشته کئی دی پی بخه ملین.

ژ(Jê):	تیپا چواردی یه ژئه لفا بییا
ژمانی(ج)، وهکی: (رژه = رجـه):	زمانی فارسی، هندهک جارا دبیته
رژقه چوونا ریک و پیکا	رژقه چوونا ریک و پیکا
لهشکه ری. یان، هژبر = هجیر:	لهشکه ری. یان، هژبر = هجیر:
زیرهک، هشیار - باش، قهنج.)،	زیرهک، هشیار - باش، قهنج.)،
ههروه سا ل هندهک جهین دی	ههروه سا ل هندهک جهین دی
دبیته (ز)، وهکی: (کوژ = کوز:	دبیته (ز)، وهکی: (کوژ = کوز:
قۆز، چه میای، خوار).	قۆز، چه میای، خوار).
ژابیز(Jabîz):	ژابیز(Jabîz):
ئهو چپکین ئافئ یین	ئهو چپکین ئافئ یین
کوژ دارئ تهړ دکه فن لدهمی	کوژ دارئ تهړ دکه فن لدهمی
سوئتی - چریسکین ئاگری.	سوئتی - چریسکین ئاگری.
ژاله(Jajê):	ژاله(Jajê):
ئاخفتنین پویچ و	ئاخفتنین پویچ و
بیتهوده.	بیتهوده.
ژایدن(Jajîden):	ژایدن(Jajîden):
ئاخفتنین بیتهوده	ئاخفتنین بیتهوده
کرن.	کرن.
ژاغر(Jaxer):	ژاغر(Jaxer):
به رچیلکا مریشکی.	به رچیلکا مریشکی.
ژافه(Jafê):	ژافه(Jafê):
ژویژی، سپخور.	ژویژی، سپخور.
ژاله(Jale):	ژاله(Jale):
خوناڤ - باران و گژلوکا	خوناڤ - باران و گژلوکا

توند - کهلهک.	توند - کهلهک.
ژج(Jex):	ژج(Jex):
نالین، ئاواژین غه مگین.	نالین، ئاواژین غه مگین.
ژخار(Jexar):	ژخار(Jexar):
ههوار، فریاد،	ههوار، فریاد،
نرپین.	نرپین.
ژرف(Jerf):	ژرف(Jerf):
کوبر - دوبر و دریش.	کوبر - دوبر و دریش.
ژرفا(Jerfa):	ژرفا(Jerfa):
کوبری یا بیرئ یان	کوبری یا بیرئ یان
حهودی یان دهریایی.	حهودی یان دهریایی.
ژج(Jex jex):	ژج(Jex jex):
دهنگی ئیککه تنه	دهنگی ئیککه تنه
ددانا. ههروه سا دهنگی ئیککه تنه	ددانا. ههروه سا دهنگی ئیککه تنه
باهیف و گويزا د ناڤ ته لیسی دا.	باهیف و گويزا د ناڤ ته لیسی دا.
ژغند(Jexend):	ژغند(Jexend):
بنیره (ژخار).	بنیره (ژخار).
ژف(Jef):	ژف(Jef):
تهړ، شل (بهروشاژی	تهړ، شل (بهروشاژی
په یشتین «هشک، زوها»).	په یشتین «هشک، زوها»).
ژفک(Jefk):	ژفک(Jefk):
کنیشتی چافی.	کنیشتی چافی.
ژفیدن(Jefîden):	ژفیدن(Jefîden):
تهړپوون، شل	تهړپوون، شل
بوون.	بوون.
ژک(Jek):	ژک(Jek):
ئاخفتنین د بن لیفانقه.	ئاخفتنین د بن لیفانقه.
ژکاره(Jekare):	ژکاره(Jekare):
پریژ و ماییتیکه	پریژ و ماییتیکه
- کیندار - شه پکه ر.	- کیندار - شه پکه ر.

سهرکي ده‌رزيک و شوپژني.	ژکفر (Jekfer): بپهنفرهه، ساير.
ژوژه (Jûje): ژويژي، سيخوپ.	ژکيدن (Jekîden): ناخفتني ل بن
ژول (Jûl): پهريشان، پيکداچووي و	ليشانفه ژئه‌گهري قههر و
بي سهرويهه - قورمچک و	عيجزاهيي.
کوريشک.	ژگور (Jegûr): قهلس، چوپيک،
ژوليدن (Jûlîden): پهريشان بوون،	به‌خيل، خه‌سيس.
پيکداچوون و بي سهرويهه بوون.	ژنده (Jende): که‌فن، خه‌سپال -
ژون (Jûn): په‌يکهه، بوت.	مه‌زن.
ژوهيدن (Jûhîden): دلۆپ کرن.	ژنگ (Jeng): کوريشک (کوريشکين
ژه (Je): نيشانه بۆ بچوپيککرتي،	کو لسهه پويستي ديار دين ژئه‌گهه
وه‌کي: (درياهه: ده‌ريايه بچوپيک،	پيرويوني) - ژه‌نگ (ژه‌نگي بوونا
گول).	ناسني يان گه‌مئي).
ژي (Jî): ئاقگر، هه‌ود، هه‌ر تشتي کو	ژنگار (Jengar): ژه‌نگار.
ئاف تيدا خرچه ببيت.	ژنگدان (Jengdan): زه‌نگل.
ژيان (Jiyan): توپره، تبعهت رهق -	ژنگله (Jengule): زه‌نگل - سمين
درنده.	که‌لاشتي (وه‌کي سمين بز و چيل
ژير (Jîr): بنيره (ژي).	و خه‌زالا).
ژيژ (Jîj): مرار.	ژنه (Jene): زيلکي پيشفه‌ده‌رين وه‌کي
ژيک (Jîk): چپک، چپکا باراني.	پيشي و زرکيتکا و.....هتد -

س

ساییده (Sabîdê): قوتای،
نهرمژاندی، نهرم کری.

ساج (Sac): سیهل (سیهلا نانی) -
جوره کی داری یه - فرنده که کو
دیژنی (میشکا کونجی خور)
ژی.

ساجی (Saci): نانێ لسه سیهلی
بیته په حتن.

ساجی (Saçî): سپی (رهنگی سپی).
ساخت (Saxt): چیکر (بۆ سییه م
که سی تاک) - چیکری، دهستکرد
- زین و جلی هه سپی - چه کی
شهری.

ساختمان (Saxtman): چیکرن،
ئاڤاکرن - خانیین بلند (عمارة) -
شیوازی چیکرنی.

ساختگی (Saxtêgî): به رهه فی بۆ
پیرابوون ژ بۆ بجه ئینان یان
ئه نجامدانا کاره کی.

س (Sîn): تیپا پازدی یه ژ ئه لفابییا
زمانی فارسی. هندهک جارا دبیته
(ش)، وه کی: (فرسته = فرشته:
فریشته) و هندهک جارا ژی دبیته
(ه)، وه کی: (خروس = خروه:
دیکل).

سا (Sa): ئالاقی وه کیاتی و
کور تکرپا په یفا (آسا) یه، کو وهک
پاشگرهک لدویف هندهک په یفا
دهیت و ئانکوا (مینا، وهک،
شتی) ددهت - باج، ئه و تشتی کو
شاهین ب سه رکه فتی ژ شاهین
شکهستی و بی دهسته هلات
وه ردگرتن.

سابوته (Sabûte): پیره ژن.

سابوره (Sabûre): خرابکار - بی
شهرم.

ساییدن (Sabîden): قوتان،
نهرمژاندن.

ساختن (Saxten): چټکرن،

دروستکرن - ټاکاکرن - بهر هه ټکرن

و ټینانه هه بوونئ - جوانکرن و

رټک و پټک کرن.

ساخته (Saxtê): چټکری.

ساد (Sad): ساده، بئ نه خش و

نیگار - دهشت، بیابان - بهرازی

نیر، بهرازی کوبقی.

ساده (Sade): ساده، بئ نه خش و

نیگار - راست، ساناهی - بئ

غش - کورئ کو هیشتا موی ل

سهر و چاڅا نه هاتبیت.

سار (Sar): پاشگره که کو ټانکویا

زیده هی و گه له کایه تیئ ددهت،

وه کی: (چشمه سار = پر کانی،

کوه سار = پر چیا) - ههروه سا

ټانکویا جه، در (مکان) ددهت،

وه کی: (خشک سار = جهئ هشک

و بئ ټاف، گرم سار = جهئ گهرم)

- ل هندهک جهان ټانکویا (سهر)

ددهت، وه کی: (گاسار =

تشته کی کوب رهنگئ سهرئ

چټلی بیت، سبک سار = مهژی

هشک، بئ عاقل، نگو سار =

سهرنوخین) - فرنده که کو خوارنا

وی حه لاله و ژ چوپچکی مه زنتره

کول بهارا پهیدا دبیت، گه لهک

حه ژ تری و توی و کولیا دکهت -

رټنج، ټازار، دهر، ټیش،

خه مخوارن - ټهو په رټکی کو

ژنکټن هندی لشوینا جلکی لدور

خوه دټالین.

سارا (Sara): خوری، بئ غش (بو

زټر و مسک و غنبه را بکار

دهټ).

ساران (Saran): کوما

سهر (رؤوس).

ساریان (Sarban): خودانکه ری

حټشتر.

سارج (Sarec): زهرزیری (فرنده که)،

عه ره ب ژئ دبټرنئ (زرزور)،

ههروه سا ناټین (سارو، ساره،

سارک، ساروک، سارج، سارجه،

سارچه، ساسر، شار، شارک،

شارو، سارنگ، سارنج، ساری) د

زمانئ فارسی دا بو ټی فرندهی

لکارن.

سارخک (Sarxek-Sarexk):

پیشی.

سارشک (Sarešk): بنټره:

(سارخک).

سارغ (Sarux): میدهک، بوخچک.

تەرتیپفکرن - شیوازی چیکرنی -
دەزگەهەک یان بنگەهەک یان
رێقەبەرەیک کو کارمەندین وی
بەهەرە و ب شیوەکی رێکخستی و
رێک و پێک کارین خوە بجی
بین.

سازمند (Sazmend): چیکری و
بەرەهەف - رێکخستی و رێک و
پێک.

سازندە (Sazendê): چیکەر -
دروستکەر - ئافاکەر - بەرەهەشکەر
و ئافرندە - جوان و رێکوپێککەر.
سازو (Sazû): لیفکی خورمی،
وهریسێ کوژ لیفکی خورمی
چێدکەن.

سازور (Sazver): ئامادە و
بەرەهەف.

سازیدن (Sazîden): بنیەرە:
(ساختن).

ساس (Sas): تەختەبینک (پیشکین
کو دکەقنە لاندکین بچوپکا).

ساسان (Sasan): هەژار، فەقیر،
دەستکورت.

ساستا (Sasta): ستەمکار - بی
رەحم - ئازارگەهینەر - ئەهریمەن.

ساسر (Sasur): جورەکی لەقەنی یە

ساروج (Sarûc): هەڤیرەکی ژ کلس
و خوەلێ بوو کو د چیکرنا حەود
و عنبارین ئاڤی دا بکار دئینان.
سارە (Sarê): جلکی ژنکین هندی
ئەڤی لدۆر خوە دئالین.

ساز (Saz): ئامیرین موزیکی، کو ب
سێ رەنگانە (۱) سازین بای،
و هکی: بلوولی، زرنایی و
ئاوردیونی. (۲) سازین ژەهی،
و هکی: عود، بزق و کەمان. (۳)
سازین قوتانی، و هکی: داھۆل و
تبلک و دەف. - هەر وەسا ئالاف،
یان ئالافین کاری، یان هەر تشتی
کو مەرۆف د ژيانا خوە یا رۆژانە دا
پێدڤی ببیت - فەرمانە ب
چیکرنی (چیکە)، هەر وەسا وەک
پاشگر لدویش هەندەک پەیشا دەیت
ب ئانکوبا چیکەر، و هکی:
(چارەساز: چارەبێن، کەسێ کو
چارەبێ ل ئاریشەکی بکەتن) -
چەک و ئالافین شەری، کو پیرانیا
جاران د زمانی فارسی دا (ساز و
برگ) بەهەرە دەیت.

سازش (Sazêş): ئاشتی - پێکڤە
ژبان - وەکەڤی - پێکەاتن.

سازمان (Sazman): رێکخستن و

له شى مروځي ب تايبه تي ل سهر
د فني يان ئاله كا ديار دبیت كو
هندهك جارا تا سالة كي
قه دكيشيت هه تا نه و برين ساخ
بيته قه و پستي ساخ دبیت ژي
هر شوبنا وي وهك راقه كي دياره
دكه ت و ژي ناچيت. نه ف برينه
بريكا پيشيا (مه لاريا) ژيكي بو
بي دي دهيتته قه گوهاستن و هه گهر
جاره كي نه ف برينه ل كه سه كي ديار
بو، جار دي دوو باره نابيته قه.

سالگرد (Salgerd): سالقه گهړي.
ساله (Salmeh): ميژوو (ميژووا كو
بو دهست نيشانكرنا روژ و هه يښ
و سالي د نفيسارين فهرمي دا
دهيته نفيسين).

سالو (Salû): په روكه كي سپي بي
ته نكه كو دهرسوك و جلكين ژنكا
ژي دهيته چيكرن.

سالوس (Salûs): فيلباز، حيله كهر.
سالوك (Salûk): لاواز - هه ژار،
دهستكورت - دز و ريگر.

ساليان (Saliyan): كو ما په يقا
«سال» (سالان = اعوام، سنوات).
سام (Sam): وهرمتن، كيسه دان -
ناحي كورې «نهريمان» و بابي

كو قه له ما ژي چي دكه ن ژ بو
نفيسيني.

ساسی (Sasî): هه ژار - دهر وېش -
گه دا.

ساغر (Saxer): جام، په يالا مه بي.
ساغري (Saxerî): كه فلي هه سپي
يان هيسستري كو هاتبيته
گه ماركرن.

سافوت (Safût): فيتي (دهنگي
فيتي بي).

سال (Sal): سالي.

سالار (Salar): سهر دار، سهر كرده،
مه زني ملله تي، مه زن يان
پيشره وي كارواني يان له شكه ري -
د زاروي جوتياريي دا نانكو
جوتياريي شاره زا د كاري خوه دا.

سالاسال (Salasal): سالي بو سالي،
سالانه، هه سالي.

سالانه (Salane-ê): هه سالي،
سالي بو سالي - سالي جار هكي.

سال خرد (Sal xurd): بچويك،
كوپ يان كچا كو ژبي وان كي متر
بيت ژ پينج سالي.

سالخورد (Salxord): كه قنار، پير،
دانسال.

سالک (Salek): برينه كه كو لسهر

نه خوشخانه) - پشک،
 باهر (حصه) - د زاراوی له شکه ری
 دا کارڼی لښتیرین و چاقدتیریا وی
 فرماندهیه یی کو لهر ریزا جندی
 یا را دپورت و دنیرته جندی یا کا
 کیژ ژوان ب چهوتی فرمانین
 فرماندهی جی بهجی دکهت -
 کارتیک، بهراف.

ساو (Sav): باج، نهو تشتی کو
 شاهین ب سه رکهفتی ژ شاهین
 شکهستی و بی دهسته هلات
 وهردگرتن - کارتیک، بهراف -
 هویرکی زیری - زیری خوری.

ساوه (Savê): هویرکی زیری - زیری
 خوری.

ساويز (Savîz): تبعهت خوهش.

ساویس (Savîs): ههر تشتی کیم و
 گرانها.

ساوین (Savîn): سه لکا کو پهنبیی
 بهرههف بو ریسانی دکه نه تیدا.

سایبان (Sayêban): سیهوانه،
 په رده، که پر یان ههر تشتی کو
 بیته هلدان داکو سیبه ری بکهت.

سایه (Sayê): سه، سیبه ر.

سایه رس (Sayêres): فیقیی کو
 لهر سیبه ری دگه هیت.

«زال» و باپی ری «روسته م» ی
 په هله وانه.

ساماچه (Samakçe): ئیلهک،
 زه خمه (زه خمین لسه مه مکا بو
 ژنکا).

سامان (Saman): ناقمالی - ههر
 تشتی کو مروژ د ژبانن دا پیدئی
 بیتن - ئالاقین کاری -
 ریک خستن و ریک و پیکی -
 نه اندازه.

سامه (Same): په میان، سوز -
 سویند - په نا، په ناگه ه.

سان (San): داب و نه ریت - تهرز و

شیواز - جوړ، رهنګ (نوع) - پتر
 دگهل هندهک په یقین دی دهیت و
 په یقه کا نوی یا دارشتی ژئ
 چیدبیت، وه کی: (یکسان =
 وه که هف، بدان سان = وه سا) -

وهک پاشگر دگهل هندهک په یقان
 دهیت و ئانکوا (وه کی، مینا)

ددهت، وه کی: (پیل سان = وه کی

فیلی، دیوسان = مینا دیوی) -

ههروه سا کور تکرپا په یقا (ستان) ه

کو پاشگره کئی جهی یه، وه کی:

(گورسان: گورستان = گورستان،

بیمارسان: بیمارستان =

و.....هتد (خضروات).	ساییدن (Sayîden): قوتان، نهرمژاندن، نهرمکرن - تیکهوسینا دو تشتا.
سبک (Sebuk): سقک، بهروفاژی په یفا «گران» - سقک، سرت، چست و چله ننگ.	سید (Sebed): سه لک، زه مبیل.
سبو (Sebû): گوزک، جه پرک.	سبز (Sebz): که سک.
سبوره (Sebûre): بنیره: (سابوره).	سبزارنگ (Sebzareng): ب رهنگی که سکی - ناقتی ئیک ژ ئاوازین که قننن موزیکا ئیرانی یه.
سبیل (Sêbîl): سمبیل، موین دسه لیتفا سهری یا زه لامی دا.	سبزیا (Sebzpa): (درکه یه بو که سین پی بره شک، بی ئیفله ح، کور و بهش، کو پی وان نه یی خیری بت).
سپار (Sêpar- Supar): ئامیری کو ئافا تری پی بهیته وهرگرتن - ئیس - گیسن.	سبزیری (Sebzperî): بهار، وهرزی بهارئ.
سپاروک (Separûk): کوتر.	سبز در سبز (Sebz der sebz): ناقتی ئیک ژ ئاوازین که قننن موزیکا ئیرانی یه - ناقتی ئاوازه کی یه ژ هه ر سیه ئاوازین «بارید» ی.
سپاس (Sêpas): سوپاس.	سبزه (Sebzê): گیایی کو ژ نوی شین دبیت، چیمه ن - میو بژین که سک - که سی کو سه رو چاقتین وی برهنگی گه می بیت.
سپاسی (Sêpasî): گه دایی.	سبزی (Sebzî): که سکاتیین کو ب خاقتی یان که لاندی بینه خوارن، وه کی: که ره فس، گزنیتر، شاهی
سپاه (Sêpah): سوپا (زاراوه کی) له شکهری یه).	
سپاهان (Sêpahan): باژیری ئه سفه هان - کوما په یفا «سپاه» - ناقتی ئیک ژ ئاوازین موزیکا ئیرانی یه.	
سپر (Sêper): مه طال.	
سپردن (Sêpurden): سپاردن، دانه ف دهست که سه کی ژ بو چاقتیری و پاراستنی.	
سپردن (Sêperden): قوناغ برین، ری قه برین.	

سپوختن (Sêpuxten): ب ته عدايي تشتهك د تشتهكي را كرن - هارژوتن، دوير كرن.	سپرز (Sêpurz): خالخالک (طحال).
سپوس (Supûs): سڅي نار.	سپرغم (Sêperxem): گول و گيا، گول و گيايي بين خوهش، رحان.
سپوسه (Supûse): سڅي نار - كه قشكي سهری.	سپرلوس (Sêperlûs): ته لار، سهر، قه سر، قه سرين شاهينیی.
سپهر (Sêpêhr): نه سمان.	سپری (Sêperî): دوياهيک هاتي، تمام بوی.
سپهرار (Sêpêhrrar): نه سمانی نه هی، نه سمانی د سهر هه می نه سمانان را.	سپریدن (Sêperîden): دوياهيک ئينان، تمام كرن - بن پی كرن.
سپی (Sepî): رهنګی سپی.	سپریغ (Seprix- Superîx): ئوبشیی تری.
سپیتمه (Sêpîtmê): وه کی سپی، برهنگی سپی - نازناڅی زه دردهشت پیغه مبهری یه.	سپزک (Sêpezk): ناخفتن فه گو هیز.
سپیچ (Sepîç): جلکی رهش - دهرسوکا رهش - بهرکا رهش.	سپس (Sêpes): پاشی، لدویقرا.
سپید (Sepîd- Sêpîd): سپی، رهنګی سپی.	سپست (Supust): ب بیهن، بیهن پیس، گه نی.
سپیده (Sepîdê): سپیلکا هیکی - سپیاتی - روڼاهی - سپیده، نه لند، سحر.	سپل (Sepel): سمی حیشتري - سم یان نینوکا فیلی.
سپیرک (Sepîrek): سپیرک.	سپلشت (Sêpelest): رویدانه کا نه خوهش.
ستا (Sêta): په سن (مدح) - کورترکریا په یڅا (سه تار) کو نامیره کی موزیکي یه - ناڅی ناوازه کا موزیکي یه - کورترکریا	سپنتامینو (Sêpentamînû): هیزا زیده کرنا باشیی و عاقلی، دژی (انگره مینو) کو هیزا ژ بنبرن و خرابیی یه.
	سپندآسا (Sêpendasa): چست و چه له نگ، سرت و بله ز.

- په‌یښا (سه‌تا)یه، کو‌ئانکویا
(سئ‌طا) یان‌ژی (سئ‌لا) دده‌ت
- جوړه‌کئ خیفه‌تانه - کورتکریا
په‌یښا (سه‌تا)یه، ئانکو (سئ‌
دانه).
- ستا (Seta- Suta): کورتکریا
په‌یښا (اوستا)یه، کو‌په‌رتوکا
پیروژا زهرده‌شت پیغه‌مبه‌ری
یه (ئاځیستا).
- ستاخ (Sêtax): چه‌قئ داری.
ستاد (Sêtax): راوه‌ستا، ژ پیښه
راوه‌ستا.
- ستادن (Sêtax): راوه‌ستیان،
ژ پیښه راوه‌ستیان - وه‌گرتن،
ستاندن.
- ستاره (Sêtarê): ستیر - سه‌تار:
ئامیره‌کئ موزیکئ یه، کو‌بتنی
سئ‌ژهه‌ تیدا بکار چووینه، و هه‌ر
ژ قئ جوړی هه‌نه‌ کو‌چوار‌ژهه‌ تیدا
بکار برینه و ئه‌و‌ژهه‌ا چواری‌ژی،
موزیکشان (مشتاق علی شاه)
تیدا بکار برینه. یو‌زانین ئه‌قا ب
چوار‌ژهه‌ا ژئ بیت هه‌ر دی‌ژنی
(سه‌تار) لئ یو‌ژهه‌ا چواری‌بتنی
دی‌ژنی (سیم مشتاق).
- ستان (Sêtax): پاشگری جهی یه کو
ئانکویا گه‌له‌کی و به‌رفره‌هی یا
جهی دگه‌هینیت، وه‌کی:
(تاکستان: ئه‌رده‌کئ به‌رفره‌ه کو
دارمی‌ولئ هاتبنه‌ چاندن، رز -
کردستان: جهه‌کئ به‌رفره‌ه کو
ملله‌ته‌ک بناځئ کورد لسه‌ر د
ئاکنجی نه‌). هه‌گه‌ر ئه‌څ پاشگره
لگه‌ل ناڅه‌کی هات کو‌دیماهیکا
وی ناځی (ساکن) بیت،
وه‌کی (Kurd)، هینگی دئ
(ê) یا (Sêtan) ئ ژیق‌ه‌بیت و
دئ مینیته‌ بدویماهییا وی په‌یښی‌څه
یا کو‌بو‌بوویه‌ پاشگر، و دئ
بیته‌ (Kurdêstan). لئ هه‌گه‌ر
ئو‌ناڅ ب تی‌پا (واو) ب
دویماهییک بیت، وه‌کی (بو‌Bû)،

هينگی (ê) يا (Sêtan) ښ	سترگ (Suturg- Sêturg): مهزن، ب کهلهخ - ب هیز، ب زاخ.
نامینیت و دښ بیته (Bûstan). ههروهسا ههگهر ناڅ ب پیتا (ê) ب دویماهی بیت، هينگی (ê) يا (Sêtan) ښ دښ مینیت، وهکی (لالهستان: Lalêsêtan)، ههچهنده هندک هوژانسان ژ بو کو برگین هوژانا وان تیک نهچیت، بو نمونه څی په یڅا داوین (Lalêstan) دخوین - کهسی کولسهر پشتی خوه دريژ کریت، رازای - کورتکریا په یڅا (آستان) ه، نانکو: دهرازینک.	سترون (Seterven): وهکی هیستری - ههه تشتی کو وهکی هیستری نهزیت - خرش (عقیم).
ستاندن (Sêtanden): ژښ ستاندن، ژښ وهرگرتن.	ستره (Suture): دهکی سهر و ریه تراشین، گویزان.
ستانه (Setane): دهرازینک.	ستل (Setel): قوتان، حوتک - ئازاردان، ئیشاندن.
ستاره (Sêtave): فیل، حیل.	ستم (Sêtem): ستم، زولم.
ستایش (Sêtayêş): په سنا قه نجیین کهسه کی کرن.	ستم دیده (Sêtem dîdê): ستم لیگری، زولم لی بووی.
ستاییدن (Sêtayîden): په سندان، مه دح کرن.	ستنبه (Sêtenbe): مهزن، ب کهلهخ - ب هیز، ب زاخ - کریت، کهسی کو کهلهخه کی کریت لی بیت - دیو.
ستبر (Sêtebr): مهزن، قهلهو، بخوه څه - رهق و قاییم - ستوبر.	ستنچ (Sêtenc): څ پاش ئیخستن، هه لگرتنا قویتی، مالی یان ههه تشتی کی کو مروڅ د ژیانې دا پیڅی دبیتی بو روژا ته نگاڅی.
ستردن (-Sê- Suturden): تراشین - سه لاندن - پاک کرن.	ستوان (Sutvan): قایم، نه لڅ - د زاراوئ له شکه ری دا پله کا ئه فسه ری یه کو د کهڅن دا دگوتنی (نایب).
	ستودان (Sutûdan): گوړستان،

لکاره.	گورستانین زهردهشتیا.
ستیم (Sêtîm): عه‌داف، کیم.	ستودن (Sutûden- Sêtûden):
ستیهیدن (Sêtîhîden): بئ ئه‌مری	په‌سندان - سالوخ دان.
کرن، بئ فه‌رمانی کرن، سه‌ریپچی	ستور (Sutûr): ده‌وار.
کرن، لادان.	ستون (Sutûn): ستوین - د زاراوی
سج (Sec): روی، دیم.	له‌شکه‌ری دا ده‌سته‌یه‌کا سه‌ریبازا
سجام (Secam): سپ و سه‌قه‌م،	کول پشت ئیک و ل سه‌ر هیله‌کی
سه‌رما دژوار.	بیین و بچن.
سج (Sux): باش، قه‌نج - خوه‌ش -	ستون پنجم (Sêtûnê pencum):
پیروز.	تابوری پینجی (د زاراوی سیاسی
سج (Sex): کیم و عه‌داف - قرئز و	دا لکاره).
قیقار.	ستوه (Sutûh): وه‌ستیای - مه‌لوپل
سخت (Sext): دژوار، ب زه‌حمه‌ت،	و په‌ریشان.
به‌روفاژی په‌یقا «ب سانا‌هی» -	ستوه‌انیدن (Sutûhanîden):
ره‌ق، به‌روفاژی په‌یقا «نه‌رم» -	وه‌ستاندن - په‌ریشان کرن.
قاییم و بنه‌جه - قه‌لس و چریک،	ستوهیدن (Sutûhîden): وه‌ستیان
به‌خیل و خه‌سیس.	- په‌ریشان بوون.
سختانه (Sextane): ئاخفتنا ره‌ق.	سته‌م (Sêtehm): ره‌ق، دژوار.
سخت دل (Sext dêl): دل ره‌ق، بئ	ستی (Setî): پیلا - ئاسن - سه‌ری
ره‌حم.	رمی.
سخت رو (Sext rû): بئ شه‌رم،	ستیز (Sêtîz): شه‌ر، جه‌نگ -
روی قاییم، بئ حه‌یا.	دوژمنی، نه‌یاری.
سختن (Sexten): کی‌شان، پی‌شان،	ستیغ (Sêtîx): راست و بلند -
(وزن) کرن.	راست راوه‌ستیای وه‌کی ستوبنی -
سختن (Suxen- Suxun): ئاخفتن	هه‌روه‌سا بۆ (بلندی یا چیا‌ی،
- گوتار.	سه‌ری چیا‌ی، کتلیا چیا‌ی) ژی

سخن آرا (Suxen ara): که سځی کو
جوان دنقیسیت، که سځی کو جوان
دناخفت.

سخن چین (Suxen çîn): ناخفتن
قه گویتز.

سد (Sed): سهد، هژمارا سهد.

سدره (Sêdre): جلکین بی هچک و
ب یاخین فره و ب رهنگی سپی
کو ههر زهرده شتیه ک ژ کچ و کورا
کو بگه هته ژبی دهه سالی، د ری
وره سمین ئولی یین تایبهت دا
دکته بهر خوه، و لسهر وان
پیدقی یه کو بهرده وام د ههر ری و
ره سمه کی دا شان جلکین تایبهت
بکهنه بهر خوه.

سده (Sede-ê): سهده، چهرخ،
سهده سال (قرن) - ههروهسا بو
خولین سهده روژی ژی لکاره -
ناقئ جیژنه کی یه کو ئیرانیین
که هتن ل روژا دهه
به همنه (دوبه مین هه یثا
زفستانه) نهف جهژنه دگیران و
ههر ل شهقا دهه به همنه ژی
ناگر هلدکرن و ل دورماندوری وی
ناگری که یف و شادی دکرن. دبیزن
ژ بهرکو ههر ژ قئ روژی تا روژا

نهفروزی پینجی شهف و پینجی
روژن کو کوما وان دبیته سهد،
له ورا ناقئ (سده) لسهر قئ
جهژنی دانایه. و هنده کین دی
دبیزن زفستانا کهفن پینج هه یث
بوون، نانکوژ (۱) ی ئابانی (کو
نۆکه هه یثا دووی یه ژ پاییزی) تا
دویماییکا ئسفهندي، و دهمن سهد
روژ ژ قئ زفستانا پینج هه یثی
دبۆرن، دهم دبیته دهه به همنه،
رهنگه نهف بوچوونا داویین
به رئاقلتر بیت.

سر (Ser): سهر (کوئهو ژی ئیک ژ
ئهندامین له شئ مروث و
گیانه وه رایه) - سهر یان دهستپیکا
ههر تشته کی - سهر یان بلندی یا
ههر تشته کی، وه کی سهری چپای،
سهری تبلا، سهری شوپژنی -
ههروهسا بو که سځی مه زن یان
سهروکا ژی لکاره.

سر (Sur): سول، جوړه کی پیلایه
کو ره خئ ژ سهرقه ب به نکا دهیته
چیکرن - مه یا کوژ برنجی دهیته
چیکرن.

سرا (Sera): خانی، خانیی مه زن -
ژۆر، ئوده - جه، در.

سەرلند.	ســـــراب (Serab): زهڅی یان
سرافسار (Serefsar): دهست	بیستانین کونیزیکي جو و دهراڅا
ههفسار.	بن - لهیلان، سهراب.
سرافشان (Serefshan):	سراپرده (Seraperdê): بارهگا -
سهرهژینک - سهرخویش، مهست	خیڅه تا مهزن - پهردا مهزن کو
- دښلند (مغرور و متکبر).	لشوینا دیواری لدورماندوری
ســـــرافکنده (Serefkendê):	خیڅه تی دادن.
سهرشور، هه تک لی چووی، شهرم	سراخر (Seraxur): ههسپی کود
بسهردا هاتی.	گوڅی څه ژ ناڅ هه می ههسپا چیتیر
سراگوش (Seragûş): دهرسوک،	بیت.
کهڅینک.	سرازیر (Serazîr): سهرنشیقی -
سرامد (Seramed): بژارتی، بژاره،	سهرنوخین.
بی بلندتر و باستر ژ خه لکه کی	سراسر (Seraser): ژ څی سهری
دی.	هه تا وی سهری، سهرانسهر،
سرانجام (Serencam): نه انجام،	هه می.
دویماییک.	سراسیمه (Serasîmê):
سرانداز (Serendaz): دهرسوک،	سهرگردان، پهریشان، شه پرزه.
کهڅینک - بی پهروا، نه ترس،	سراغ (Surax): نیشان، هیما -
دلیر.	دهوس، شوین دهوس - پرسپار ژ
سراندن (Suranden): خشاندا	جهی تشسته کی یان
تشتی لسه رده وی و بهره څ	کهسه کی (لیگه ریان ژ بوڅه دیتنا
پیشقه برنا وی تشتی.	جهی تشت یان کهسی بهرزه یان
سراییدن (Surayîden): سروود	نه ل پیش چاڅ).
خواندن، ناواز خواندن، هوزان	سراغاز (Seraxaz): پیشگوتن،
خواندن.	سهرگوتار.
سرب (Surb): رساس.	سرافراز (Serefraz): سهرفیراز،

- سربار (Serbar): ئاليه كئي باري يان
ژی سهربارک کو دادنه سهر باري
گیانه وهره - دیسان بۆ مرؤقا ژی
لکاره کو ببیته سهربار یان جهی
زه حمه تی بۆ که سه کئی دی.
- سرباز (Serbaz): دهرقه کری -
له شکه ر، عه سه که ر.
- سربيله (Serbîle): سهرکئی تیری
هه گهر په حن بیت - تیرا دو چق.
- سربینه (Serbînê): ژۆره کا حه مامی
یه کو جلکین خوه تیقه دئینخن
بهری بچن د ژۆرا سهرشوبشتنی
قه.
- سربا (Serpa): سهرپ، که سه ک یان
تشته ک کولسه ر پپی خوه
راوه ستیای بیت.
- سرباس (Serpas): فه رماندی
زیره قانا، سهرۆکی دهسته که کا
زیره قانا - پله کا له شکه ری بوو ل
سهرده می رضا شاهی کبیر کو نوکه
لشوبنا قی زاراوی په یقشا
«سرتیپ» لکاره - کومزری،
کولاقی ئاسنی کو د شهران دا
دکره سهری خوه.
- سربایان (Serpayan): شاشک یان
ده رسوکه کا نه رم کو شهرقانیین
- به ری لهن کومزری قه دکره سهری
خوه.
- سربایی (Serpayî): کاری کوژ
پیقه بهیته نه نجامدان یان ژی
که سی کو به رده وام ب کاره کی
رادییت و بۆ ده لیقه نینه روینیت -
کریارا گوهنیلی کوژ پیقه بهیته
نه نجامدان - ژنکا ده همن پیس،
قه حبه - نه عال.
- سربیچ (Serpîç): شاشک،
جه مه دانی.
- سربیچی (Serpîçi): بی نه مری،
سهرپیچی.
- سرتاپا (Sertapa): هه می، هه موو.
- سرچشمه (Serçêşmê):
سهروکانی، چاڤکانی.
- سرچکاد (Serçekad): پیشیا
سهری (هنداڤا نه نیی).
- سرخ (Surx): قورمز، سۆر، رهنگ
سۆر.
- سرخاره (Serxarê): شه و فرکییت و
سناقکین سهری کو ژنک بکار
دئین.
- سرخوردن (Surxurden): حولسین،
ته حسین.
- سرخوش (Serxoş): شاد،

خوهشحال.	وهکی: (سیڅ، هرمیک، خوځ،
سرد (Serd): سار، هین، فینک،	حولیک و.....هتد).
تهزی.	سردسته (Serdestê): سهرکرده،
سرداب (Serdab): سهرداڅ (هندهک	مهزنی کومه له کی، سهرپه رشت یان
دبیژنی بنداف ژي).	مهزنی کومه له کی ژ مروڅا.
سردادن (Serdaden): نازاکرن،	سردسیر (Serdîr): کویستان،
ره هاګرن - جان فیداګرن، سهر د	جهین سار.
ریکا تشته کی دا ژ دهست دان.	سردم (Serdem): قهوه خانه -
سردادن (Surdaden): لثاندن،	خانه قا، جهین کو دهرویش و
لثاندن و بهره څ پیشه برنا	قه له ندهر لیک خرڅه دین.
تشته کی لسهر جهه کی راست،	سردواندن (Serdevanden):
خوشاندن - حولساندن،	که سهک مهحتل و سهرګه ردان
ته حساندن.	ګرن (دهمی کو وه عدین نه څرو و
سردار (Serdar): فهروماندی سوپای	سویاهی دده تی).
- سهرۆک یان مهزنی دهسته یه کی	سردوشی (Serdûşî):
یان عه شیره کی.	سهرملک (سهرملکی جلکین
سرداری (Serdarî): جوړه کی جل و	له شکه ری کو پلین له شکه ری لسهر
به رګی زه لاما کو دريژ و ب	دادن).
کوریشک بوو و د که څن دا دکړنه	سرراهی (Ser rahî): پارې کو
به رځوه.	ریڅینگ لدهمی بریکه فتنی وهک
سردبیر (Serdebîr): سهرنقیسه ر،	سه دهقه یان خیر دده ته خه لکی دا
سهرنقیسه کارې کو څار یان	کو خیر د ریکا وی دا هه بیت -
روژنامی.	نویزاده یان زاروکی کوژ نوی بووی
سردر (Serder): سهرده ر.	و دادنه سهر ریکا دا که سهک
سردرختی (Serdêrêxtî): ههر	بهیت و بهت و بخودان که ت.
فیقه کی کو ب دارې قه بهیت،	سرز (Serez): مالنجا به نایبی.

- سرزدای (Serzêday): درک‌یه ژ
خه نجه را خوش و برهک.
- سرزدن (Serzeden): شین بوونا
گیای (ئانکو سه‌ری خوه ژ بن ئاخى
ده‌ریدخیت) - رۆژ هه‌لاتن -
سه‌رده‌دان.
- سرزده (Serzedê): ژ نشکه‌کی قه.
- سرزمین (Serzemîn): وه‌لات،
پارچه‌یه‌کا پان و به‌رین کو
ملله‌ته‌ک یان عه‌شیره‌ک لسه‌ر
بژیت. هه‌روه‌سا په‌یقین (مرز و بوم
- کشور) ژى لکارن.
- سرزنش (Serzenêş): ته‌عن تی
قوتان، گاه‌زنده ژیکرن،
نسخه‌تکرن.
- سرسبز (Sersebz): ته‌پ و تۆل -
گه‌نج، کامه‌ران، خوه‌شبه‌خت.
- سرسره (Sursurê): حولیسانک،
ته‌جیسانک.
- سرشار (Serşar): لیق‌ولیف، پر،
مشت، تژی.
- سرشت (Sêrêşt): سروشت، تبعه‌ت.
- سرشتن (Sêrêştên): هه‌قییرکرن -
تی‌که‌لکرن - تی‌قه‌دان، دناف
هالاندن - ئاف‌اندن.
- سرشک (Sêrêşk): رۆندک، هیستر
- هه‌روه‌سا ناخی داره‌کی یه ژى کو
پتر بووی دارى ناخی (زرشک)
لکاره.
- سرشکوان (Sêrêşkvan):
په‌ری (په‌ریا بویکی)، په‌له‌ه.
- سرشناس (Serşênas): به‌رنیاس،
سه‌رنیاس.
- سرشیر (Serşîr): قه‌یماغ - سه‌رتیک.
- سرغج (Serxêç): کۆد، تاراکى کوژ
دارى هاتبیته چیکرن.
- سرغین (Serxîn): زپنا (ئامیره‌کی
موزیکى یه).
- سرفراز (Serferaz): سه‌رفه‌راز،
سه‌ربلند.
- سرفه (Surfê): کوخک.
- سرفه خروسک (Surfê xurûsek):
خه‌ندخه‌ندوک، خه‌ندقوک (کوخکا
وه‌کی یا دیکلی).
- سرك (Serek): کورتکریا
په‌یقا (سر)، ئانکو: سه‌رک، سه‌ری
بچوبک - پتری یا تشته‌کی لده‌می
به‌راوردکرنی دگه‌ل تشته‌کی
دی (ئه‌ف پتری یه چیدبیت ژ لایى
کی‌شنى قه‌ بیت و چیدبیت ژى ژ
لایى به‌ای قه‌ بیت) - سه‌ربار،
سه‌ربارک.

به‌رزه‌بووی.	سرکش (Serkeş): که‌سێ کو بی
سرگرم (Sergerm): مژویل.	ئه‌م‌ریی دکه‌ت - ب شیان، ب زاخ،
سرگزیت (Sergezît): باج و خه‌راج	ب هی‌ز - سه‌رفه‌راز - هه‌روه‌سا
- (جزیه).	ناقی ناقداره‌کی بوو لسه‌رده‌می
سرگزین (Serguzîn): په‌ز و چیل و	خسرو په‌رویزی.
هه‌سپین کو د که‌فن دا بۆ پاشای	سرکوب (Serkûb): جهه‌کی بلند
یان حاکی فه‌ده‌ردکرن.	وه‌کی بورجی، که‌له‌ی، دوبرگه‌هی،
سرگین (Sêrgîn): کوشیل (پشکل) ین	یان گره‌کی یان چیا‌یه‌کی کو
ده‌وارا، سه‌رگین.	شه‌رقان بشین لقی جهی لسه‌ر
سرم (Serm): که‌نگر.	دوژمنی زāl بېن و دوژمنی
سرما (Serma): سه‌رما، سپ و	بشکین.. هه‌ر ژ قی په‌یقی
سه‌قه‌م.	یه (سرکوب کردن):
سرما‌یه (Sermayê): سامان.	شکاندن «مه‌به‌ست ژێ شکاندا
سر‌مست (Sermet): سه‌رخه‌ش -	له‌شکه‌ری یه» - ته‌عن تی قوتان.
که‌یف خوه‌ش - دفنبلند (مغرور).	سرکه (Sêrkê): سیه‌ک.
سر‌مه (Surme-ê): کل (کلی)	سرگران (Sergeran): قه‌هری، دل
چاقا).	نه‌خوه‌ش - سه‌رخه‌ش، مه‌ست -
سر‌مه‌دان (Surmêdan): کلدانک.	دفنبلند (مغرور).
سر‌مه‌کش (Surmêkêş): کل	سرگرد (Sergurd): پله‌یه‌کا
چی‌شک - هه‌ر که‌سێ کو کلی ل	له‌شکه‌ری یه کو دده‌نه ئه‌فسه‌ران و
چاقین خوه‌ بده‌ت.	د که‌فن دا دگوتنی «یاور».
سرنا (Surna): زپنا (ئالافه‌کی	سرگردا (Sergerda): گێژی،
موزیکێ یه).	سه‌رگێژی.
سرناچی (Surnaçi): زپنا‌بیژ.	سرگردان (Sergerdan):
سرند (Serend): جوژه‌کی بیژینکی	سه‌رگه‌ردان، سه‌یران - ئاواره،
یه.	ده‌ربه‌ده‌ر، بی مال و حال -

سرور (Server): سەرۆەر، سەرۆک،
پیششەوا، سەرپەرشت، مەزنی
بنەمالی یان عەشیرتی.

سروستاه (Serv sêtah): ناڤی
ئاوازه‌کا موزیکا که‌قنا ئیرانی یه.

سروسهی (Servê sehî): دارا
سەرۆی کو چقیڤ وئی د راست بن -
دپرکه‌یه ژ یارا به‌ژن و بال ده‌لال -
ناڤی ئاوازه‌کی یه ژ ههر سیه
ئاوازیڤ «بارید» ی.

سروش (Surûş): فریشته - جبرائیل
- د ئایینی زه‌رده‌شتی دا ئه‌و
فریشته‌یه یی کو فه‌رمانین
ئاهورامه‌زدای جی به‌جی دکه‌ت و
رێکین جی به‌جی کرنا ڤان فه‌رمانا
نیشا به‌نی یا دده‌ت.

سره (Sereh): بی غش، خوری -
هلبژارتی - پاک - باش، قه‌نج -
بی عیب.

سرهال (Serhal): سه‌رگه‌ردان،
حه‌یران، په‌ریشان.

سریدن (Surîden): خوشکین -
حولسین، ته‌حسین.

سرین (Surîn): ره‌هن، ران.

سرین (Serîn): بۆ ره‌خێ سلال - ل
هنداڤ سه‌ری - جه‌ی سه‌ری ل

سرنشین (Sernêşîn): نه‌فه‌رین کو
ب رێڤنگی ل ته‌یار یان
ترومبیل سوپار دبن - د که‌ڤن دا
بۆ وی رێڤنگی ده‌اته‌ گۆتن یی کو
د ناڤ کاروانی دا ل هیستری یان
هه‌سپی سوپار دبوو.

سرنگون (Sernêgûn): سه‌رنوخین.

سرنوشت (Sernêvêşt): تشتی کو
د ئه‌زل دا بۆ مـرۆڤی هاتیه
ده‌ستنیشان کرن، قه‌ده‌ر - شه‌نس،
به‌خت.

سرنیزه (Sernêyzê): قه‌مه.

سرو (Serv): دارا سەرۆی.

سرو (Surû): شاخین په‌ز و چیل و
گیانه‌وه‌رین مینا وان.

سروا (Serva): ئاخڤتن - چیڤانوک -
هوزان.

سرواد (Servad): سروود - هوزان.

سرواده (Servadê): هوزان -
سه‌روا (قافیه).

سروان (Servan): پیششەوا،
سه‌رۆک، سه‌روه‌ر - پله‌یه‌کا
له‌شکه‌ری یه.

سرود (Surûd): سروود.

سرودن (Surûden): ستران گوتن -
هوزان خواندن.

بندھق و باھیف و گويز و تشتين	ناث نشينکا، باليفک.
مينا وان.	ســزا (Sêza-Seza): پاداش،
سفالگر (Sufalger): جيپرک	جزا (حهقي قهنجيي يان خرابيي).
چيڪهر.	ســزاوار (Sêzavar): ژ ھهڙي،
سفاھن (Sefahen): شه (شهيني کو	بسهرقه (لايق).
پرچي پي شه دڪھن).	سزیدن (Sezîden): ژ ھهڙي بوون،
سفت (Sêft): رهق - ستوير - موکوم	بسهرقه بوون.
- تير.	سســت (Sust): سست، لاواز، بي
سفت (Suft): مل، شان - کون (وهکي	ھيڙ، نهرم.
کونا دهرزيڪي).	سغ (Sex): بان، باني خاني -
سفتن (Suften): کون کرن، سمتن.	گونبه د، قوبه - پهحنکا دهقي -
سفته (Suftê): کون کري، سمتي.	شاخين گيانه وھرا.
سفته (Sufte): تير، سهری تيري،	سغانه (Sexane): سهر داف.
سهری قه مھي، ھهر تشتي کو	سغبه (Suxbe): کھسي کو ترانه پي
سهری وي هاتبيتھ تيرکرن -	هاتبنه کرن يان د ياريي دا فيل لي
خه لات، هه ديه.	هاتبنه کرن.
سفید (Sêfid): سپي، رھنگي سپي.	سغـر (Suxur): سيخور.
سفیدار (Sêfidar): سپيندار.	سفارش (Sêfarêş): دهستوور،
سفیده (Sêfide): سپيک، سپيلکا	فهرمان.
ھيکي - سپيده، سحر.	سفارشي (Sêfarêşî): ھهر تشتي
سک (Suk): لفلقي - سيخه کا سهر	کوب دهستوور يان ب داخوازيقه
تيڙه کو دھوارا پي دھاڙون.	بۆ مروقي ناماده بيت.
سکار (Sêkar- Sukar): رهڙي،	سفال (Sufal): ناماني مينا جيپرک
رهڙي يا ناگر پيڙه، پهل - ناگر -	و ترارکا کوڙ ناخ سورکا تاييه ت
ناني دوهنداي.	ب شان رھنگه نامانان قه هاتبنه
سکارو (Sukarû): نان يان گوشتي	چيکرن - قه لپيشکي فسته ق و

کو سهری وی زراف و تیره.	کو لهنداڻ ٿاگري بهيته براڙتن.
سگلاس (Seglas): ديھل.	سکره (Sukre): ترارڪ - په ياله.
سلڪ (Selk- Sêlk): بوتڪا	سڪستن (Sukêsten): ڦهه تيان،
سرڪي (جھي ڪو ٿاڻا بارانا ڙ	ڙيڪ جودابوون، ڙيڪڦهه بوون.
سهربانا پيدا دهيتہ خوار).	سڪنج (Sukunc): ڪهسي ڪو بيھنا
سلم (Sêlem): ته خسته رهش	پيس ڙ دهڻي وي بهيت.
(سابوره).	سڪنج (Sêkunc): ڪوڪ -
سلماني (Selmanî): حه للاقى،	سه لخين، ڪه لداچوون.
سهر تراشخانه.	سڪندري (Sêkenderî): هلنگفتن.
سلمڪ (Selmek): ٽيڪ ڙ ٿاوازين	سڪيزه (Sêkîze): پيھن، جوٽڪ،
ڪه ڦٽين ٿيراني يه.	زيچڪ، ليتڪ - پيڪولا ڙ جه
سلنج (Sêlunc): ليٺ ڪه م (ڪهسي)	رابوونا دهوارا.
ڪو ليٺه ڪا وي نيشانين دو چه قبي	سڪيزيدن (Sêkîzîden): پيھن
لي د ديار بن).	دانان، ليتڪ هاڻيتن - ڙ جه
سم (Sum): سمين دهوارا - ڪوتانين	رابوونا دهوارا.
پهزي.	سگ (Seg): سه.
سماروغ (Semarûx): ڪفارڪين ڪو	سگال (Sêgal): ٽهنديشه، هزر.
ب ڪير خوارني بهين.	سگاله (Segale): پيساتيا سهي.
سماري (Sumarî): بهلهم، قايڪ.	سگاليدن (Sêgalîden): هزرڪرن -
سماڪار (Semakar): مه يگير،	بوچوون.
ساقيني مه يخاني.	سگ توله (Seg tûlê): ڪويچڪي
سمانه (Semane): باني	سهي، ٽيشڪي سهي.
خاني (سقف).	سگرمه (Sêgêrme): ٽهني گري،
سمج (Sumc): سهر داڻ - ريڪين	بره ٽيڪچووي - خيچ و
بن ٽهرد - زيندانين بن ٽهرد -	ڪوريشڪين ل سهر ٽهنيي.
ڪوتانا پهزي ڪول بن ٽهردي	سگزن (Segzen): جوڙهڪي تيرايه

سنجاب (Sencab): سفوره.	هاتبیته چیکرن یان ل ناڤ چپای
سنجد (Sênced): سنج (دارهکا	هاتبیته سمتن.
کورت و ب ستریه، بهلگین وئ	سنار (Sênar- Senar): نهو جه ژ
مینا یین بیی نه، گولین وئ ب	دهریای کو بنی باخیری ژ نهردی
ئویشینه و د سپی و بیهن خوهشن،	بگریت و باخیره نه کاریت ل وئ
بهری وئ بچوبکه و قه لپیشکه کی	ده قهری بهیت و بچیت - کناری
تهنکی سور بی بسه رقه و ئارکه کی	دهریای، بهندهر (مینا).
شرین و بهرکهک درپژ و رهق بی د	سنباده (Seunbadê): زمپاره.
ناڤ فی قه لپیشکی دا).	سنباندن (Sunbanden): کون
سنجیدن (Sencîden): پیشان و	کرن، سمتن.
کیشان - بهراورد کرن.	سنبک (Sunbek): قایکا بچوبک.
سنگ (Seng): بهر، که قهر - قه در،	سنبوسه (Senbûse): ههر تشتی
بها، سهنگ.	سی کوژی.
سنگچین (Sengçîn): شویره،	سنبیدن (Sunbîden): کون کرن،
دیواری بهرا.	سمتن.
سنگدوله (Sengdûle):	سنتور (Sentûr): ئالافه کی موزیکی
بابه لیسک.	یه کو بو شکلی خوه نیژیکی
سنگر (Senger): چه پهر، سهنگهر.	ئامیری قانونی یه و (۷۲) ژهه
سنگریزه (Sengrîzê): خشبه رک،	تیدا بکار هاتینه و ب دو دارکا
به رکین هویر.	دهیته ژه نین.
سنگله (Sengule): نانئ کوژ	سنج (Senc): ئالافه کی موزیکی یه
گارسى هاتبیته چیکرن.	کوژ دو قه پاخان پیکهاتیه کو
سنگین (Sengîn): ههر تشتی کوژ	لده می لیکدانا فان قه پاخا دهنگ
بهری هاتبیته چیکرن - گران، ب	ژی دهیت (نهف ئامیره پتر د ناڤ
سهنگ، ب وهزن (بهروفاژی په یفا	مه سیرین له شکهری دا دهاتنه
«سفق»).	بکارئینان).

په‌رخاندن - ئیک ژ هه‌ستین
 پینجینه‌یین مروّقی یه کو مروّث
 ب قی هه‌ستی، هه‌ست ب گهرمی
 و ساری و نه‌رمی و زقیری یی
 دکه‌ت و ئالاقی وی پوبستی له‌شی
 یه. بوّ قی ئانکووی د زمانی
 فارسی دا زارووی (بساوایی) پتر
 بکار ده‌یت.

سور (Sûr): می‌ه‌شانی - جه‌ژن -
 داوه‌ت و شه‌هیان - ده‌واری کو
 خیچه‌کا ره‌ش ژ پشتا ستوی وی
 ده‌ست پی بکه‌ت و هه‌تا دویم‌ه‌یکا
 کوریا وی یا به‌رده‌وام بیت کوئه‌ف
 ره‌نگه ده‌واره بوّ بی ئی‌فله‌حیی د
 ناقدارن - هه‌ر گیانه‌وه‌ر یان مروّقی
 کو خوه ژ کۆمه‌لین وه‌کی خوه قه‌ده‌ر
 بکه‌ت - ره‌نگی سور یانژی ره‌نگی
 وه‌کی پی خوه‌لیی - داره‌کا هه‌رده‌م
 که‌سکه کو دارن وی د چیکرنا
 قه‌نه‌پا دا بکار ده‌یت.

سوراخ (Sûrax): کون - که‌لشت،
 ده‌رز.

سورنا (Sorna): زپنا (ئالاقه‌کی
 موزیکی یه).

سوز (Sûz): به‌رامبه‌ر په‌یقا (سوژ) ا
 کوردی یه کو ژ ژیده‌ری (سوختن):

سنه (Sene): نفرین، دوعایی خراب
 - له‌عنه‌ت.

سو (Sû): ره‌خ، کنار، ئال، نک -
 روّناکی - سوود، مفا، قازانج.

سوار (Sevar): سوبار (به‌روفاژی
 په‌یقا «په‌یا»).

سوت (Sût): فیتی، فیتک.

سوتام (Sûtam): کیم، پچه‌ک،
 هندک - بچوبک، کچوچ - ب
 کیماسی، عیبه‌لو.

سوتک (Sûtek): فیتفیتوک، فیرک
 (ئالاقه‌که کو خودان پی فیتیا
 قه‌ده‌ت).

سوت و کور (Sûto kûr): جهی بی
 ره‌وش، جهی بی ده‌نگ، جهی بی
 گپول.

سوختن (Sûxten): سوّتن، ئاگر تی
 به‌ربوون.

سوخته (Sûxtê): سوّتی، ئاگر تی
 به‌ربووی.

سود (Sûd): سوود، مفا، قازانج.

سودا (Soda): کـپـین و
 فروتن (معامله).

سوداگر (Sodager): بازرگان.

سودن (Sûden): کون کرن، سمتن -
 ره‌نین - قوتان، هه‌رشانندن -

کوژی - داسيکت گهنم و جهی.	سوتن) هاتیه وەرگرتن.
سوک (Sog): خه - تازی، بهی،	سوزاندن (Sûzanden): سوتاندن،
شینی - بهلا، مسیبه.	سوزاندن، ئاگر تی بهردان.
سوکند (Sogend): سویند.	سوزمانی (Sûzmanî): قهرهچ،
سوم (Sêvum): سییه - سییه مین.	ژنکا قهرهچ.
سومین (Sêvumîn): سییه مین.	سوزن (Sûzen): شوین.
سون (Sûn): رهخ، کنار، لا، سهمت.	سوسک (Sûsk): کیز، کیزک.
سوهان (Sohan): کارتیک -	سوسمار (Sûsmar): مارگیسک
جوره کی شریناهیی یه.	(قان مارگیسکا جورین خوه هه نه،
سوین (Sevîn): ئامان، ترارک،	مینا مارگیسه و حولیسه و کمکه
گوزک، مه نجل - ئامانی کو بو	و چه پچه پیسک و بزغیژک و هه تا
سهی ئافی دکهنی.	دگه هته تیمساحی).
سه (Sê): هژمار سی (۳).	سوسو (Sûsû): رۆناهییه کا کیم کوژ
سه تار (Sêtar): ئالافه کی موزیکی	دوبر قه مرۆف دبینیت.
یه کوژ سی تیلای پیک دهیت.	سوغه (Sevxe-ê): نهو پاری کود
سهر (Suhr- Sêhr): رهنگی سور -	کهفن دا شهر فنانان ژراتبی خوه
چیلای سور - چیل.	دکوشتن و ددانه نقیسه ر و
سهستن (Sehêsten): پهیدا بوون -	کارمه ندین دیوانی.
ترسان - رهقین.	سوف (Sûf): جوره کی ماسی یه.
سه شنبه (Sêşenbê): سی شه مبی	سوفار (Sûfar): ترارک یان گوزک
کو روژا چواری یه ژهه فتیی.	یان هه ر تشته کی کوژ ئاخوا جیرکا
سه گان (Sêgan): سی سییه، سی	هاتبسته چیکرن - کونا ده زیکتی -
جارکی.	نهو جه ژ تیری کو دکه فیتته ژهها
سه گانه (Sêgane): سی جامین	کفانی.
مه یین کو سپیده هیا قه دخون.	سوک (Sok): بنیره: (سوک) - رهخ،
سه گاه (Sêgah): ئیک ژ	کنار، لا، سهمت - نک، جهم -

- ده‌ستگه‌هین موزیکا ئیرانی کو
خه م هلیخه.
- سهم (Sehm): سه‌هم، ترس.
- سهمگین (Sehmgin): ترسناک،
ب سه‌هم.
- سهمیدن (Sehmîden): ترسیان.
- سهی (Sehî): راست، راست
راوه‌ستیای.
- سه یک (Sê yek): سیک، ئیک ژ
سییی.
- سی (Sî): هژمار سیه (۳۰).
- سی ام (Sî um): سیه‌مین، ئه‌و
تشتی کو بکه‌قبتیه پلا سیهیی.
- سیاه (Siyah): ره‌ش، ره‌نگی ره‌ش.
- سیاه چادر (Siyah çadur): ره‌ش
مال، کوین.
- سیاهی (Siyahî): ره‌شاتی،
تاریاتی.
- سیب (Sîb): سیف.
- سیب زمینی (Sîb zemînî):
پتات، کرتوپ.
- سیب زمینی ترشی (Sîb zemînîyê
turî): سیف بن ئه‌رد.
- سیج (Sêyc- Seyc): میویرتین
ره‌ش.
- سیچیدن (Sîçîden): ئاماده‌کرن،
به‌ره‌ه‌فکرن، ریک‌خستن، ریک و
پیک کرن.
- سیخ (Sîx): سیخ، سیخین که‌بابا.
- سیخگاه (Sîxgah): جهه‌که ژ له‌شی
ده‌وارا کو ده‌می سیخی لی ددهن
دی ژ جه رابت و خوه هلاقیته.
- سیخول (Sîxûl): سیخور.
- سیر (Sîr): تیر (یئ کو تیر زاد خوار
بیت) - بۆ کیشانی بکار ده‌یت و
به‌رامبه‌ر شازده مسقالا یان
(۷۵) گرامایه - سیر (گیایه‌که ژ
بنه‌مالا پیقازایه).
- سیرآب (Sîrab): تیر ئاف بووی،
پزپی، رسی، تشته‌ک یان
ئه‌رده‌ک کو ژ ئافی پر ببیت.
- سیران (Sîran): دیوار یان شویره‌ین
دۆرماندۆری باژیری.
- سیرت (Sîret): سوننه‌ت - ریباز -
مه‌زه‌هب - طبعه‌ت و سروشت.
- سیر سور (Sîr sûr): ئافی جه‌ژنه‌کا
که‌قنا ئیرانی یایه کو دکه‌فته روژا
چارئ ژ ئیکه‌مین مه‌ها زقستانی و
دقی روژی دا گوشت و سیر
ده‌اتنه خوارن.
- سیرسیرک (Sîrsîrek): چرچرک.
- سیرمان (Sîrman): یاقویتا سور -

سیرنگ (Sîreng): سیمه رخ، عنقاء (فرنده کئی چیقانوکی یه). سیز (Sîz): سرت، توند، حیل. سیزده (Sîzdeh): هژمارا سیزده (۱۳).	سیما (Sîma): روی، دیم - بۆ ده زگه هئ روژنامه قانیی بینینی (تیله فزیون) ژى دهیته بکارئینان. سیمرغ (Sîmurx): بنیره: «سیرنگ».
سیزده بدر (Sîzde bêder): روژا سیزدی یه ژ ئیکه م مه ها وهرزی بهاری، کود قی روژی دا هه می خه لکی ئیرانی ژ مالین خوه دهردکه قن و ب ئیته تا سهیران و خوشیی قهستا چان و رهخین باژیتری دکهن.	سیم ساق (Sîm saq): کهسا کو خودانا پیقین سپی و جوان بت. سیمه سار (Sîmêsar): حهیران و سه رگهردان. سیمین (Sîmîn): زیفین، هه ر تشتی کو وهکی زیفی بیت. سینه (Sînhê): سینگ - سینگ و به ر، مه مک، چچک، گوهان. سینه چاک (Sînhêçak): دپکه یه ژ مرۆقی به لادیتی و خه مدار، ئه قینداری دل سۆتی.
سیس (Sîs): هه سپی کو حیل بچیت، سرت بت و خوه فی دهت. سیخ (Sîx): باش، قهنج - دهلال، جوان، که شخه. سیفه (Seyfe): ئالاقه کئی ئاسنی یه وهکی کیرکی کو کنارتین پهرتوکا یان کاغه زا پی دهرن. سیم (Sîm): زیف - تیله - کیم و عه داف.	سینی (Sîni): سینیک. سیه (Siyeh): کورتکریا په یثا (سیاه) ه، ئانکو: رهش، رهنگی رهش.

شاخ (Šax): چه قی داری - شاخی

بزنئی و گیانه وهرتین مینا وی -
باهر، پارچه، حصه - په یالا مهی
قه خوارنئی، ئه و ژئی قه دگهرت بو
سهرده میتین که قن کوژ شاخین چیل
و که رکه دان و عاجین فیلا ئه ف
په یاله دهاتنه چیکرن.

شاخور (Šaxver): شاخدار.

شاخور (Šaxûr): کویرها مه زن کو

تابوکا تیتنه بقه لین.

شاخه (Šaxê): چه قی داری.

شاد (Šad): شاد، که یفخویش،

خویشحال، بی خه م.

شاداب (Šadab): تهر و طول، تهر

و تازه.

شادان (Šadan): دلخویش،

که یفخوش.

شادباد (Šadbâd): ئیک ژ ئاوازین

که قنین موزیکا ئیرانی یه.

ش (Šîm): تیپا شازدی یه ژ

ئه لفابییا زمانئی فارسی - جینا قی

پیقه گریدایه بو که سی نه ئاماده،

وه کی: (قلمش: قه له می وی/وی؛

یان کتابش: کتابا وی/وی) و

هه گهر دویماهیکا په یقه کی ب تیپا

(ه) ب دویماهی هاتبت،

وه کی (جامه)، ده می جینا قی

(ش) پیقه بهیته گریدان دی تیپا

(ا) وه ک قاعیده ل ناقبه را (ه) و

(ش) یدا هیئت دانان و دی

بیته (جامه اش: جلکی وی/وی).

ههروه سا ل دویماهیکا هنده ک په یقا

دهیت و ئانکوبین (بو وی/وی،

ژیره و.....هتد) دگه هینیت.

شاباش (Šabaş): شاباش (کور تکیا

په یقا «شادباش» ه، ئانکو شاد

به.)

شاپورگان (Šapûrgan): پیلا.

- شادباش (Şadbaş): پەيشا
 پيروزكرنى يە، ئانكو: شاد بە.
 شادروان (Şadrevan): پەيشەكە كو
 بۆكەسى مری دەپتە گوتن و د
 كوردی دا بەرامبەر پەيشا
 (رحمەتى) يە.
 شادروان مروارید (Şadurvanê)
 Murvarîd): ناغى ئىك ژ
 سىھ ئاوازىن باربەدى يە، ئەف
 ئاوازه باربەدى چىكربوو و بۆ
 «خسرو پەرويز»ى لى ددا.
 شادگونه (Şadgûnê): بالىفك،
 پالپشت، پالگەھ - نالىك،
 جودەلىك، دوشەك - جبە - كەپەن
 - ژنا ستران بىژ و يارىكەر.
 شادىچە (Şadîçê): جەئى ئقستنى -
 لىف - كەپەن.
 شار (Şar): شار، باژىر - ئافاھىي
 بلند - رىكا پان، شاھرى.
 شارستان (Şarêstan):
 شارستان (قضاء).
 شاره (Şare): شاشكا ھندى يا -
 پەروكى كوژنا ھندى لدور خوه
 دئالينىت.
 شاریدن (Şarîden): سەرابن بوون،
 رشتن.
- شاش (Şaş): ميز، دەستافا زراف.
 شاشك (Şaşek): ناغى ئالاھەكى
 موزىكى يە كو ب چوار تىلا دەپتە
 لىدان (رياب).
 شاشو (Şaşû): بچوېكى
 خوەفەمىزك.
 شاشیدن (Şaşîden): ميزتن.
 شافیدن (Şafîden): كەفتن،
 ھلنگفتن.
 شك (Şak): نېرى، بزنى نېرى، بزنى
 پېر.
 شكار (Şakar): سوخرە، كارى ب
 تەعدايى و بى بەرامبەر.
 شاگرد (Şagêrd): قوتايىي پولېن
 سەرەتايى - كەسى كولنك
 ھونەرمەندەكى يان زانايەكى فېرى
 ھونەرى يان زانستى بىيت - كورې
 كول دوكانەكى خزمەتى
 بکەت (بەردەستكى دوكاندارى).
 شال (Şal): شال - شويتك - شاشك
 - كورك.
 شالوده (Şalûde): شەنگستە،
 ئاساس - نەخشە، پلان.
 شالھنگ (Şalheng): گرەو، رەھىنە
 - فیل و حیلە - دھنگ و دور و
 ھوسە - بى نەگوھدار و سەرىپچى

- یا فرمانان بکعت. **شاه (Šah):** شاه، سولتان - ههر
- شالی (Šalî):** پوش برنج.
- شالی زار (Šalî zar):** زهڅیڼ
- برنجی.
- شام (Šam):** دستپیکا شهڅی - شیف.
- شامه (Šame):** دهرسوک، کهفیک - د زاراوئ فیزبولوژی دا ټانکو
- پهردا نازک (غشاء).
- شامی (Šamî):** خه لکئ وهلاتئ
- شامی (خه لکئ سورب) - جوړه کئ خوارنئ یه.
- شامیانه (Šamyanê):** سیهوانه، که پر.
- شان (Šan):** کورتکریا جیناڅی (ایشان = ټهو) - شانامیشا
- هنګځینی.
- شانندن (Šanden):** شه کرن - دامه زرانندن - څه مرانندن.
- شانزده (Šanzdeh):** هژمار شازده (۱۶).
- شانک (Šanek):** بهرچیلکا مریشکئ.
- شانه (Šanê):** مل - شه یئ سهری.
- شانیدن (Šanîden):** بنیره: «شانندن».
- شاهانه (Šahanê):** وهکی شاهی - یئ شاهی (ههر تشتنی کو گړیدای
- بت ب شاهی څه).
- شاهانی (Šahanî):** جوړه کئ تری یه.
- شاهباز (Šahbaz):** تهیرئ بازی یئ کو مه زن و رهنګ سپی یه.
- شاه بالا (Šah bala):** گه نجی کو هه څه بهژن و هه څه ژبی زاقای بت
- و ل شه څا داوه تی ب ره زاقای څه تیټ و دچیت (ل جهم مه برازاقایه
- کو سال و بهژن نه مه رجین سهره کی نه بو برازاقای).
- شاهبو (Šahbû):** عه نبر، بیټنا عه نبرئ - مسک، بیټنا مسکئ.
- شاهپر (Šahper):** مه زنتین په ر د ناڅ فرندا دا.
- شاهپور (Šahpûr):** کورئ شاهی، شاهزاده.
- شاه تیر (Šah tîr):** کاریتین کو بو

بانج ځاني بکار تين.

شاهد (Sahêd): ژبلی ټانکوپین

عهره بی کوب هه مان رامن ل
فارسی ژبی دا لکارن، ټانکوا (بار،
دلدار، میتر و ژنیتن روی جوان) ژبی
ددهت.

شاهد باز (Sahêdbaz): که سی کو

کارځی گوښیلی بی دگهل کوړیان
ژنیتن جوان بکهت.

شاهدخت (Sahduxt): کچا شاهي،

شاهزاده خاتوین.

شاهراه (Sahrah): شاهری، ریک

یان جاددا گلهک پان و بهرین
بیټ.

شاهرود (Sahrûd): ژهها مهزنا

سازځی - رویاری مهزن - ناځی
رویباره کی یه کوسه روکانیا وی ل
شاهکوهه و ل باژیری شاهرود را
دبورت - ناځی باژیره کی ئیرانی یه
کو دکه فته د پاریزگهها سمنان دا.

شاهزاده (Sahzadê): شهزاده،

کوړی شاهي.

شاهنامه (Sahnamê): په رتوکا کو

تیدا سهراتیین شاهین ئیرانی ب
هوزان یان په خشان هاتنه
قههاندن. ئیرانیان گلهک شاهنامه

هه نه، وهکی: شاهناما ابوالمؤید

بلخی کول نیڅا ئیکځی ژسه دسالا
چارځی کوچی ب په خشانکی هاتبوو
نقیسین، و ب شاهناما مؤیدی
ناقداره، لی نهو نه مایه. ههروهسا
شاهناما ابو منصور محمد بن
عبدالرزاقی حاکمی (طوس) ځی
هندهک زانا و میژوونقیسان هه ر ل
نیڅا ئیکځی ژسه دسالا چارځی ټه و
شاهنامه به رهه ف کریو، لی ټه و
ژبی نهو نه مایه. بهلام شاهناما ژ
هه میان ناقدارتر شاهناما فردوسی
یه، و یا زانایه ژبی کو فردوسی بو
نقیسینا شاهناما خوه گلهک مفا
ژ شاهناما (ابو منصور)
وهرگریو.

شاهنای (Sahnay): زړنا (ټالافه کی

موزیکي یه).

شاهندن (Sahenden): خوه ژ

خرابکاریا پاراستن، کارین قهنج
کرن.

شاهنشاه (Sahensah): کور تکر یا

په ځا (شاهان شاه) ه، ټانکو:
شاهی شاهان.

شاهی (Sahî): شاهاتی،

دسته‌هه لاتداری - پارێ هوبرده بوو ل سه‌رده‌می قاجاری یا - گیایی شاهی.	شباھت (Şebahet): وه‌کیاتی، ئەف په‌یشه د زمانی عه‌ره‌بی دا نینه به‌لام فارسا ژ په‌یفا (شبییه) یا عه‌ره‌بی چیکریه.
شاهیدن (Şahîden): شاهاتی کرن، دسته‌هه لاتداری کرن - بنه:	شباھنگ (Şebaheng): بلب - ستیرا سپیدن.
شایان (Şayan): هێژا، ب سه‌رقه، لایق. د کرمانجیا خوارێ دا هه‌ر شایان لکاره.	شب باره (Şeb barê): که‌سێ یان که‌سا کو حه‌ژ شه‌قی بکه‌ت - ژنا پوچ و ده‌همه‌ن پیس.
شاید (Şayed): به‌لکی، چیدبیت، ره‌نگه.	شب بازه (Şeb bazê): شه‌ف ره‌قینک، چه‌کچه‌کیله.
شایستن (Şayêsten): هێژا بوون، بسه‌رقه‌بوون.	شب پره (Şeb perê): بنیره: (شب بازه).
شاییدن (Şayîden): بنیره: (شایستن).	شبدیز (Şebdîz): ب ره‌نگی شه‌قی - ناڤی هه‌سپی خسرو په‌رویزی کو ره‌نگی وی ره‌ش بوو - ناڤی ئیک ژ هه‌ر سیه‌ ئاوازی باریه‌دی یه.
شب (Şeb): شه‌ف.	شبست (Şêbêst): کریت.
شبالنگ (Şebaleng): نیچیر.	شبستان (Şebêstan): جهی شه‌قی، جهی نقشتنی - جهی تایبه‌ت بوژنکا ل خانین مه‌زان قه - نه‌و جه‌ ژ مزگه‌فتی بی کو بان کری بیت.
شبان (Şeban): کۆما شه‌فا، چه‌ند شه‌ف - شقان.	شب فرخ (Şebê ferrux): ناڤی ئیک ژ هه‌ر سیه‌ ئاوازی باریه‌دی. شینم (Şebnem): خوناڤ.
شبانگاه (Şebangah): ده‌می شه‌قی - هه‌قشیی په‌زی.	
شبانە (Şebanê): شه‌قی (هه‌ر تشتی کوژ به‌ر شه‌قی مابیت و روژا لدویف دا نه‌و تشت به‌یته بکارئینان ب تایبه‌تی خوارن) - شقان.	

شبی (Şebî): مالی شەقی (مەبەست ژی جلکێ نفستنی یه).	شته (Şete): تری - شەقی.
شبیخون (Şebîxûn): هێرشێن ژ نشکەکیفە کو لدهمی شەقی بیهنه سه‌ر دوژمنی.	شجام (Şecam): سپ، سه‌رمایا دژوار.
شبینە (Şebîne): شەقی، تشتی (وه‌کی خوارنی) کوژ به‌ر شەقی ماییت.	شجانیدن (Şecanîden): سارکرن، ته‌زاندن.
شپشه (Şêpêş): پێشک، وه‌کی: (پێشکا برنج و گه‌نم و ئاری).	شجیدن (Şecîden): ساربوون، ته‌زین.
شپل (Şêpl): فیتی - پله و ده‌ره‌جه. شپلیدن (Şêplîden): فیتی فه‌دان. شپیلیدن (Şepîlîden): گفاشتن.	شخ (Şex): چه‌قی دارێ - سه‌رێ چپای، گوپیټکا چپای - ئه‌ردێ ره‌ق و بی سه‌رو به‌ر - موکوم، قاییم.
شتا (Şêta): برسی، که‌سی کو تیشټ یان فراڤین نه‌خواربیت.	شخ (Şux): کیم و عه‌داڤ - قرێژ و قیقار.
شتاب (Şêtab): له‌ز، زوی، حیل چوون، توند چوون.	شخالیدن (Şexalîden): سه‌لخین. هه‌روه‌سا (شخاییدن) ژێ لکاره.
شتابان (Şêtaban): ب له‌ز - له‌زۆ (که‌سی کو ب له‌ز قه‌ستا کاره‌کی بکه‌ت).	شخش (Şexş): که‌شن - پیتی - جلکێ که‌شن - که‌تن، حولسین، ته‌حسین.
شتافتن (Şêtaften): له‌زکرن، عه‌جه‌له‌کرن - زوی چوون، توند چوون.	شخشانیدن (Şexşanîden): حولساندن، ته‌حساندن.
شتر (Şutur): حیستر.	شخکاشه (Şexkaşê): گژلوک.
شتر مرغ (Şuturmurx): که‌ردیکل (نعام).	شخم (Şuxm): کیلان (کیلانا ئه‌ردی).
	شخودن (Şuxûden): که‌لدابرن - بریندارکرن - سه‌لخاندن.
	شخول (Şexûl): فیتی - نالین و قیترین.

شرم (Şerm): شهرم (حیا) - نامویس، هه تک - نامیرین گوه نیلیی.	شخولیدن (Sexûlîden): فیتی قه دان - نال نال کرن - قیژی قه دان - چرمسین.
شرمگاه (Şermgah): نامیرین گوه نیلیی یین زه لام و ژنکا (کیر، قوز).	شخیدن (Sexîden): حولسین، ته حسین - کهفتن ژ جهه کی - چرمسین، قورمچین.
شرمگین (Şermgîn): شهرمین.	شدکار (Şudkar- Şêdkar): ئه ردی کیلای و تۆف کری.
شرنگ (Şereng): زههر - ههر تشتی ته حل.	شدکیس (Şedkîs): که سکوسور، که سکوتالا (قوس قزح).
شست (Şest): هژمار شییست (۶۰) - تبلا بهرانی ژ دهست و پییا - شۆکا ماسی یا - ته له، ته لی.	شدن (Şuden): بوون - چوون - بۆرین.
شستگانی (Şêstganî): شه ننگسته، ئاساس.	شده بند (Şudebend): رۆژنامه شان - میژوونقیس.
شستگر (Şestger): کفاندار، تیرها قیژ.	شدیار (Şudyar): بنیره: (شدکار).
شستن (Şusten): شویشتن.	شرب (Şerb): جوهره کی پهره کی نهرم و ته نک بوو کو دهر سوک و که فیک ژئی چیدکرن.
شش (Şeş- Şêş): هژمار شش (۶).	شرشر (Şurşur): دهنگی شرشرا ئاقی.
شش (Şuş): پش، میلاکا سپی.	شرشره (Şurşurê): سوبلا فکین بچوبک.
شش بانو (Şêş banû): درکه یه ژ هه یقی و ههر پینج ستیژین (عطارد، زهره، مریخ، مشتی و زحل). ههروه سا په یقین (شش خاتون، شش عروس و شش بانوی پیر) ژی لکارن.	شرفاک (Şerfak): دهنگی پیی، ههر دهنگه کی هییدی. ههروه سا (شرفانگ، شرفالنگ، شرفه، شرفک) ژی لکارن.

- شش پستان (Şuş pēstan):
مه مک پزدان، ژنکا کو مه مکین
وئ نهرم و مه زن بن - پیره ژن.
- شش پستان (Şêş pēstan):
درک هیه ژ دپهلئ (سه یئ مئ) -
خه بهر (جئو) هکه کو دده نه ژنکا،
ههروه کی د کوردی دا (دپهلئ)
لکاره.
- ششلیک (Şêşlîk):
تکه و که باب.
- شخ (Şex):
چه قئ دارئ - شاخئ
گیانه وهره.
- شغال (Şexal- Şuxal):
طوری،
توبری.
- شغر (Şexer):
تیقلئ نیشا دهستی
کوژ بهر زیده کار کرنئ رهق بییت.
- شفت (Şeft):
مه زن، گر - نه تراشی،
نه حولیکری (بو داری دهیته
بکارئینان).
- شفتالو (Şeftalû):
جوره کی
خوخانه.
- شفشف (Şefşef):
چقئ دارئ کو
خوههر و قبیج بییت - رهئ دارئ.
- شفشه (Şefşe):
چقئ دارئ کو
راست و نازک بییت.
- شفک (Şefek):
بی هونهر، نه زان،
هه بله.
- شفل (Şefel):
نینوکین فیل و
حیشترا.
- شفوده (Şufûde):
هفتی (روژین
هفتی هه ر ژ شه می تا دگه هیته
ئه یینئ).
- شکار (Şêkar):
نیچیر.
- شکارگر (Şêkarger):
نیچیرقان.
- شکاریدن (Şêkarîden):
نیچیر
کرن.
- شکاف (Şêkaf):
شکه ن، دهرز،
که لشت - گلولکا به نکئ
ئارموبشی.
- شکافانیدن (Şêkafanîden):
دهرزاندن، که لاشتن.
- شکافتن (Şêkaften):
دهرزاندن،
که لاشتن - پرت پرت کرن -
دراندن.
- شکافه (Şêkafê):
ئالافه کی
بچویکی داری یان ئاسنی یه کو
سازژهن سازی پئ دژهنیت.
- شکافه زن (Şêkafêzen):
سازژهن.
- شکاندن (Şêkanden):
شکاندن،
هویرهویر کرن.
- شکانک (Şekanek):
بهرچیلکا
مریشکی.
- شکر (Şêker):
شه کر - فرمانه ب

نیچیرکرنی، ئانکو: (نیچیری بکه).	رابوون (ژ سه ریک رابوونا لیثا لدهمی گرنین). (شکفیدن) (Şêkufiden): بنیره: (شکفتن).
شکراب (Şêkerab): قه نداث - درکویه ژ دلمانەکا هندک ل ناڤه را دو هه قالان دا.	شکر (Şek) : ته نبویر (نامیره کی موزیکی یه) - دهنگی پیتی ل دهمی هاتن و چوونتی.
شکرافشان (Şêkerfşan): ناخفتن خوهش، سوحه تکه ر.	شکله (Şêkle): زیڤال، ریتال (پرتین دریای ژ جلکی لدهمی ب بزماره کی یان که له مه کی دکه فیت) - توبزی، کوبزی (بین گوندور و زه به شا).
شکرپا (Şêkerpa): له نگ، سه قه ت.	شکم (Şêkem): زک.
شکرخند (Şêkerxend): گرنین.	شکمبه (Şêkembe): ئاشکی گیانه وهرتین گیاخور.
شکردن (Şêkerden): نیچیرکرن.	شکممو (Şêkemû): بی نه فس، که سى کو بو خوارنی گه له ک هه ژ زکی خوه بکه ت.
شکرفیدن (Şêkerfiden): حولسین، ته حسین - هلنگفتن، سه تمین (بو ده وارا پتر لکاره).	شکن (Şêken): کوریشکین په روکی - گولالی بین پرچی.
شکره (Şêkere-ê): هه ر فرنده کی نیچیرکه ر، وه کی: (بازی، شاهین و..... هتد).	شکنج (Şêkenc): بنیره: (شکن) - ئه شکه نجه - فیل و حيله.
شکست (Şêkest): شکه ست، هویر هویر بوو.	شکنجیدن (Şêkencîden): ئه شکه نجه دان - قورنجیک دانان.
شکستن (Şêkesten): شکه ستن، هویر هویر بوون - بهرامبه ر دوژمنی شکه ستن خوارن (مغلوب بوون).	شکند (Şêkend): کرمین سور و دریت کول ئه ردین ته ر و نمدار
شکسته زبان (Şêkestê zeban): لالوته، ترتری.	
شکفتن (Şêkuften): بشکفتن، قه بوون (قه بوونا گولت)، ژ سه ریک	

شکیل (Şêkîl): فیل، حیلہ - سہختہ، قہلپ.	دمشہ نہ.
شکینہ (Şekîne): جیڑی مہزن کو دہخل و دانی بکہنئ.	شکنہ (Şêkene): نازداری.
شگال (Şegal): طوری، تویری (گیانہ و ږہک).	شکوب (Şukûb): دہرسوک، کہفیک.
شگال (Şugal): ږہڙی.	شکوخ (Şukûx): کہفتن، هلنگفتن، سہتقین.
شگال (Şêgal): شکن و دہرزین مہزن لسہر رویی ئہردی - چال - بیر.	شکوخیدن (Şukûxîden): بنیږہ: (شکوخ) - ترسیان.
شگالیو (Şugalîv): نان یان گوشتئ کو لسہر ئاگری بهیتہ قہلاندن یان براشتن.	شکوف (Şêkûfê): بشکوڙ، غونچہ - هلاقتن، دل رابوون.
شگرد (Şêgêrd): ری و ریبار.	شکوفیدن (Şêkûfîden): بنیږہ: (شکفتن) - کہلاشتن - شکاندنا لہشکہری.
شگرف (Şêgerf): سہیر، عنتیکہ، عہجیب - باش و دہلال - تشتئ کو بڙ جوانی و قہنجی یا خوہ بی هہقتا بت و کیم بدہست بکہقت.	شکوه (Şukûh): شکو، مہزناتی، پایہ بہرزی.
شگفت (Şêgêft): سہیر، عہجیب.	شکوه (Şêkûh): ترس.
شگفتیدن (Şêguftîden): سہرسورمان، حہبیرین.	شکیب (Şekîb): صہبر، ئارام، قرار.
شگون (Şugûn): فالہ خیږی - پیروزی.	شکیبا (Şekîba): بیٹهن فرہ، صابر.
شل (Şul): نہرم، سست - قل، ئافدار - مروقتئ سست و لاوز و تہمہل.	شکیبیدن (Şekîbîden): بیٹہنا خوہ فرہ کرن، صہبر کیشان.
	شکیش (Şekîş): جہال.
	شکیفتن (Şekîften): بنیږہ: (شکیبیدن).

- شل (Şel): رما کورت، خشت.
- شل (Şel): رههن، ران (رانى گيانه وهر و مرؤفا).
- شل (Şell): شهلهلى، كهسى كو دهستى وى ژ كار كه تبیت.
- شلال (Şêlal): دربارا ژتيك فر (بو دربارا پهروك و جل و بهرگا لكاره).
- شلپ (Şêlêp): دهنگى تشتهكى دهمنى دكهفته د ناڅى دا.
- شلپورى (Şelpûy): دهنگى پيى لدهمنى ريښه چوونى.
- شلتوك (Şeltûk): پويش برنج.
- شلتو (Şelte): جهى كو پشكل (كوشپل) و گليشى بكهنى.
- شلخته (Şe-Şêlexte): ژنا بى مهريز، ژنا ته مبهل كو كارين خوه ب بى ته رتيفى بريښه بيهت.
- شلغم (Şelxem): شيلم.
- شلف (Şelf): ژنا دههمه ن پيس، قهجه.
- شلفينه (Şelfîne): ناڅ لنگى ژنكى، قوز.
- شلفيه (Şelfiye): بنيره: (شلف + شلفينه) - (الفيه و شلفيه): ناڅى
- په رتوكه كى بوو كو وينين جورا و جور تيدا بوون ژ چهوانى يا گوھنيلى يا ميو و ژنا؛ نهڅ په رتوكه «نه زرهقى» بو «طغانشا» ي بهر هڅ كړيو.
- شلوار (Şelvar): شه لوال.
- شلوغ (Şulûx): دهنگ و دور، هوسه و قهره بالغ.
- شله (Şulle): جهى كو گليشى دكهنى - ناڅ لنگى ژنكى، قوز.
- شله (Şele): تولفه كرن.
- شليته (Şelîte): جوړه كى دههمه نى كو د كهڅن دا ژنكا لسهر دهر پيا را دكرنه بهر خوه.
- شليدن (Şelîden): نجمين، وهكى مرؤځين شهلهلى يان سهقهت بريښه چوون.
- شليك (Şêllîk): دهنگى څاله بوونا تهلقى يان گولله توپى - فهرمانه ب رهمى كرنى.
- شم (Şum): پيلاڅا چهرمى كو شروخت وى ژ بهنكا هاتبنه چيكرن.
- شم (Şem): رهڅين، رهڅين ژ بهر ترسيانى - پهريشان بوون - فيل، حيله، بسهردابرن، خاپاندن -

شمشیر (Şemşîr): شیر (جوره کئی)	نینو کټن دهست و پی یا.
چه کی یه).	شما (Şuma): هوین - هه وه، وه -
شمغن (Semxen): هه ر تشتی کو	ههروه سا بو ریزگرتن ل شوینا
بیټنا پیس ژئ بهیټ، ب تاییه تی	جینا قی «تو» (کو جینا قی تاکه بو
ژنکا کو بیټنا نه خوهش ژئ بهیټ.	که سی دووی یی ئاماده) ژئ بکار
شمل (Şemel): پیلافا چه رمی کو	دهیټ.
شروخیټ وئ ژ بهنکا هاتبنه	شماخ (Şemax): ئیلکه،
چی کرن.	زه خمه (زه خمین سه ر مه مکین
شمه (Şême): فری.	ژنکا).
شمیدن (Şemîden): ترسیان -	شمار (Şumar): هژمار - حساب -
ره قین - ژ حال چوون، بی هش	نره.
بوون - په ریشان بوون.	شماله (Şemale): شه مالک، مؤم -
شمین (Şemîn): بیټن خوهش.	ناقی جوره کئی برنجی یه.
شن (Şên): خیز.	شمانیدن (Şemanîden): په ریشان
شنا (Şêna): مه له قانی.	کرن - ره قانندن (ژ بهر ترسی مه جبور
شناخت (Şênaxt): نیاسین -	کرن کو بره قیټ) - ترساندن.
تیټگه هشتن و بسه رهلبوون - زانین.	شمخال (Şemxal): جوره کئی چه کی
شناختن (Şênaxten): نیاسینی	کو لسه رده میټن که قن دهاته
دگه لټک کرن، هه قالینی - زانین،	بکارئینان.
زانایی.	شمد (Şemed): په روکه کئی سپی
شناسانندن (Şênasanden): دانه	بی ته نک بوو کول ها قینی و
نیاسین، ناسانندن.	لده می نقستنی بسه رخوه داددن.
شناسنامه (Şênasnamê):	شمر (Şemer): سکر، حه ود، یان
ناسنامه (هویه).	هه ر تشته کئی کو ئاف تیډا یان ل
شناگر (Şênager): مه له قان.	پشت خرغه ببیټ.
شناور (Şênaver): مه له قان - هه ر	شمردن (Şumurden): هژمارتن.

- تشتی کو لسه ر ئاقي كهفتيت.
- شنب (Şe-Şunb): گونبه د، قوبه.
- شنبد (Şenbed): شه مبي، ئيكه مين روژا حهفتي.
- شنبه (Şenbê): بنيره: (شنبد).
- شنج (Şenc): كومتى چيائى، سهرى چيائى - ئهردى رهق و بى سهروبهر.
- شندف (Şendef): داهول.
- شنغار (Şunxar): فرندى نيچيرى، بازى چاف رهش.
- شنفتن (Şênuften): گوھ لى بوون، بهيستن.
- شنگ (Şeng): شهنگ، جوان، دهلال.
- شنگل (Şengul): بنيره: (شنگ).
- شنگله (Şengule): ريشالوكين سهرخوھش، مهست.
- شنگله (Şengule): ريشالوكين دهرسوك و پهرده و جلکا - ئوبشيپن ترى و گهئى و.....هتد.
- شنا (Şêneva): گوھدار، بهيسهر، بى كو گوھ لى دببت.
- شنوانيدن (Şênevanîden): گه هاندن، بهيساندن (ئاخفتنهكى بگههينيه گوھى ئيكى).
- شنوايى (Şênevayî): ئيك ژ ههر
- پينج ههستان كو ههستا گوھ لى بوونى يان بهيستن يه.
- شنه (Şene): ئاواز - شهينا ههسپى - لهعنهت و نفرين.
- شنيدن (Şênîden): گوھ لى بوون، بهيستن.
- شو (Şû): ميتر (ميترى ژنكى).
- شوا (Şêva): پهقيشكيت كهفا دهستى، كوژ ئه گهرى زنده كاركرنى ديار دين.
- شوڤ (Şûx): كيم و عهداث - قريژ و قيشار - شاد و خوھشحال - ترانه كهر، ياريكهر، صوحه تچى - شوڤ و شهنگ.
- شور (Şûr): سوپر، ب خوئ - سهرهلدان، شورش، فتنه - دهنگ و دور - ئيك ژ ئاوازين كهفتين ئيرانى يه.
- شوراندين (Şûranden): فتنه هليخستن ب وئ ئنيه تى كو خهلك رابيته سهرخوھ و سهرهلدانا بكهت.
- شوربا (Şorba): شوربه.
- شوربخت (Şûrbext): بهخت ب رهش، بى شهنس.
- شورپا (Şûrpa): ههسپ يان هيستر

شهریانی (Şehrbanî): ریشه‌بەری یا پۆلیسا.	یان کەری کول دەمی چوونی چۆکین وی قێک بکەقن.
شهرداری (Şehrdarî): ریشه‌بەری یا باژێرفانیی.	شورش (Şûrêş): شورش، سەرهلدان.
شهرستان (Şehrêstan): قەزا، باژێری کو قائمەقامی لی بیت.	شورم (Şûrem): چیا.
شهرک (Şehrek): باژێرک.	شوریدن (Şûrîden): پەریشان بوون - شورش کرن، سەرهلدان.
شهریار (Şehryar): مەزنی باژێری، دەستەهلاتداری باژێری.	شولا (Şola): جەلکی دەرویشا (خرقه).
شهریده (Şehrîdê): بژاله، پرتیبەلاش - پەریشان بووی.	شولک (Şûlek): هەسپ، هەسپی کو حیل بچیت.
شهریور (Şehrîver): هەیشا شەشی یه ژ هەر ساله‌کا هەتافی، هەیشا دویماهیکی یه ژ وەرزى هاقینی - رۆژا چوارى یه ژ هەر هەیشەکا سالا هەتافی.	شولیدن (Şûlîden): تێکچوون، پەریشان بوون، دامای بوون.
شهریورگان (Şehrîvergan): ناخی وی جەژنی یه یا کول رۆژا «شهریور، ئانکو: رۆژا چوارى ژ هەیشا دویماهییا وەرزى هاقینی» دهاته گیران.	شومیز (Şûmîz): ئەردی کیلای و بەرهه‌ف بۆ تۆقچینی.
شهسوار (Şehsevar): سوبارچاک - شه‌هسوار.	شومیزیدن (Şûmîzîden): کیلان، قلیب کرن و کولانا ئەردی.
شهله (Şehle): بەز (بەزى گوشتی).	شهر (Şoher): میتر (میترى ژنکی) - زەلامى ب ژن.
شهلیدن (Şehlîden): ژیک بژاله و پەلاتەکرن.	شهردار (Şoherdar): ژنکا ب میتر.
	شوی (Şûy): بنێره: (شهر).
	شوی دیدە (Şûy dîdê): ژنکا کو شوی کربیت - بیژن.
	شه (Şeh): بنێره: (شاه).
	شهر (Şehr): شار، باژێر.

- شهنا (Şehna): زرنا (ئامیره‌کی موزیکنی یه).
- شهناز (Şehnaz): ئاقی ئیک ژ ئاواژین موزیکا ئیرانی یه.
- شهنگانه (Şehenganê): گژلۆک.
- شهه (Şêhe): دهنگی شهینا هه‌سپی.
- شیاریدن (Şiyarîden): قلیب کرنا ئه‌ردی، کیتانا ئه‌ردی.
- شیان (Şiyan): سزا، پاداش.
- شیب (Şî- Şeyb): نشیقی، سه‌رنشیقی - سه‌وداسه‌ری، حه‌یران بوون د ریکا ئه‌فینی دا.
- شیبان (Şîban): له‌رزوک - په‌ریشان - تیکهل - سه‌وداسه‌ری و حه‌یران بوون د ریکا ئه‌فینی دا.
- شیبانیدن (Şîbanîden): له‌رزاندن - ب سه‌ردابرن، خاپاندن، فیل لی کرن - سه‌رگه‌ردان کرن ژ به‌ر ئه‌فینی - تیکه‌له‌کرن - هه‌قیر کرن.
- شیبیدن (Şîbîden): بنیره: (شیبانیدن).
- شیپور (Şêy- Şeypûr): زرنا.
- شید (Şîd): رۆناهی - نویره، گۆزی - هه‌تاف.
- شیدا (Şeyda): شه‌یدا.
- شیز (Şîzer): ئیکه ژ ئاقین خودی.
- شیر (Şîr): شیر (گیانه‌وه‌ره‌که کو ب سولتانی دارستانی هاتیه نیاسین - حه‌نه‌فی (حنه‌فی یا ئاقی) - شیر (خواره‌مه‌نی یا کو ژ مه‌مکین ده‌یکێ - یان گوهانی پ ماکی لجه‌م گیانه‌وه‌را - دزیت هه‌ر ژ رۆژا ئیکێ یا ژ دایکبوونی - یان زانی لجه‌م گیانه‌وه‌را ... هه‌روه‌سا بو (شیری توز) یان (شیری پاستوریزه‌کری) ژ ی هه‌ر ده‌یتته گۆتن.
- شیرازه (Şîrazê): قه‌یتانا ره‌نگین کو به‌ری په‌رتوک به‌یتته به‌رگ کرن ل سه‌رو بنین که‌عبی په‌رتوکی دادن ژ بو جوانی بی.
- شیرجه (Şîrcê): غارا چارگاڤ وه‌کی شیر - سه‌ره‌رکی خوه ئیخستنه ئاق ئاقی (نکسه).
- شیردوش (Şîrdûş): بیتری (نه‌ۆل جه‌ین کو چیتا و په‌زی لی بخودان دکهن، زه‌لام ب قی کاری رادبن) - زه‌رکا شیر (نه‌ۆل جه‌ین کو چیتا و په‌زی لی بخودان دکهن، ئامانین

ته حلی یی). شیرینی (Şîrîni): شیریناهی. شیشک (Şîšek): نامیره کی موزیکی یه (ربا چوار ژههه) - بهرخی نیر کو شهش هه یقی یان ئیک سالی بیت. شیشه (Şîşele): شهله لی، که سی کو دهست و پین وی سست و بی هیز بن. شیشم (Şîşum): بنیره: (شیشک). شیشه (Şîşê): شیشه. شیفتن (Şîften): عاشق بوون - سه رگهردان بوون د رتیا نه قینی دا. شیلان (Şîlan): سوفا خوارنی - ناقی داره کی یه. شيله (Şîle): شیشک (ئهو جهین کو ئافا بارانی ریکا خوه لی قه کهت). شیوا (Şîva): رهوان (بوئاخفتنی). شین (Şîven): گری و زیمار. شیره (Şîvê): ری و رتیا - یاسا - بنواش - داب و نه ریت. شیویدن (Şîvîden): تیکه لکر - له رزین. شیهه (Şîhê): دهنگی شهینا هه سپی.	گه لهک مه زن کو گه له نین چهند لیترینه بکار دینن) - ئالاقی کو ژنکین زهستانی (هه ر ژ ده می بچویک بوونی تا چلکین وی تمام دبن) شیر ی پی ژ مه مکین خوه دکیشنه دهر (ههروه سا ل وان جهین کو پوه ز و چیل لی دهینه بخودانکر، ئالاقه کی تابیه تی دهینه بکاربرن کو ب کاری دوهتنا شیری ژ گوهانین گیانه وه رین شیردهه رادییت). شیرزج (Şîrzec): شیر شه قهره قینکی، شیر (چه کچه کیله) ئی. شیرلان (Şîrlan): جهی کو گه لهک شیر لی هه بن. شیروانی (Şîrvanî): خه لکی شیروان - سه ربانین کو ژ داری یان توتیای بهینه چیکرن. شیروش (Şîrves): وه کی شیرا - دلیر، میر، نه ترس. شیره (Şîrê): ئافا فیقی کو هاتبیه که لاندن تا کو تیر دبیت. شیرین (Şîrîn): هه ر تشتی ژ شیر بیت - هه ر تشتی وه کی شیر ی یان ب تاما شیر ی - شیرین (بهروفاژی
--	--

ص

ص (Sad): ئەف تیپە د زمانی

فارسی دا نینه و ئەو پەیقین کو

ئەف تیپە د ناڤ دا بن، پەیقین

عەرەبی نه، یان ژێ پەیقین

لێکدای یان دارشتی نه ژ هەردو

زمانین فارسی و عەرەبی. ل

هەندەک جەها ئەف تیپە ل شوینا

تیپا (س) هاتیە بکاربن، وهکی:

پەیقە (سد) کول شوینا پەیقە

(صد: هژمار سەد) دەیتە

نقیسین. هەرچەوا بت بلیتکرنای

تیپێ د زمانی فارسی دا مینا

بلیتکرنای تیپا (س) یی.

صابون پز (Sabûn pez): سابوین

چیکەر.

صاحب خانه (Sahêb xanê):

خودانی خانی، خودانی مالی -

میپشاندار.

صاحب خرد (Sahêb xêred):

ژیر، عاقل.

صاحب درد (Sahêb derd):

نەخوێش، نەساخ - بەلادیتی،

مصیبت دیتی.

صاحب دل (Sahêb dêl): دلیر،

نەترس - خودیناس - دل نازک، ب

رەحم، کەسێ کو ڤیان و میهرەبانی

لدهف هەبت.

صاحب دیوان (Sahêb dîvan):

چاقدیری خەزینە و داراییا

دەولەتی. لسه‌رده‌مین کەفن

(صاحب دیوان) ی کاره‌کی گ‌رنگ

بوو کو به‌رامبەر وه‌زاره‌تا دارایی یا

نەۆ بوو - هۆزانانی کو خودان

دیوانا هۆزانا بت.

صاحب سخن (Sahêb suxen):

ئاخفتنکەر.

صاحب کلاه (Sahêb kulah):

کولاقدار، تانجدار، شاه.

صاحب مرده (Sahêb murdê):	تشته کئی دی.
خودان مری، ئەو تشتی کو خودانی وی مریت (ئەف پەیفای لیکدای وەک ئاخفتن لدهمی تۆرەبوونی دهیتە گۆتن ئەو ژێ ئەو دەمه کو مروژ نفیرینی ل گیانه وەرەکی دکەت).	صافی دل (Safi dêl): دلپاک، دلسافی، دلی بی کەرب و کین.
صاحبی (Sahêbî): جوړه کئی تربی سۆر و تلی گرە - جوړه کئی جلکی ئارموبشیی گەخ گەخە.	صافی شدن (Safi şuden): پاک و پاقر بوون، بی غش بوون.
صادر شدن (Sadêr şuden): دەرکەفتن، دەرچوون.	صباوت (Sebavet): زارۆکینی، بچویکا تی.
صادقانه (Sadêqanê): ب راستی و دروستی - ب برایینی.	صبحانه (Subhanê): تیشیت، خوارنا دانئ سپیدی.
صاع ستان (Sa'i sêtan): ههژار و دهستکورتی کول عەرەفاتین عەیدئ، فتر و سەدەقا بوّ خوە ژ خەلکی وەرگرت.	صبح خوان (Subhaxan): تەیری کو لدهمی سپیدی ئاوازا بخوینت، بلبل.
صاع سر (Sa'ê ser): فتریان سەدەقا سەری مروژی کول روژتین عەرەفاتین عەیدا رەمەزانی ددن.	صبح خیز (Subhxîz): کەسی کو سپیڤهیا زوی ژ خەو رادبت.
صاعقه آسا (Sa'êqê asa): وەکی برویسی.	صبحدم (Subhdem): بەری سپیدی، دەمی سپیدی.
صاف کردن (Safkerden): حولیکرنا قورمچک و کوریشکین پەرۆکی یان ترومبیلی یان هەر	صبح سعادت (Subhê se'adet): دەستپیکا خوەشەختیی.
	صحرائشین (Sehranêşîn): کۆچەر، کەسین کو بوّ خوە ل بیابانی کوبنا فەدەدن و تیڤە دژین.
	صحنه ساز (Sehnê saz): کەسی کو دەپی شانۆی ئامادە دکت بوّ پیشکیشکرنا شانۆی.
	صد (Sed): هژمار سەد (۱۰۰).

صفرکردن (Sefrakerden): در کچه ټوټه پوونئ.	صدبرگ (Sedberg): گولا کو پریه لگ بت.
صف کشیدن (Sef kêşîden): ب ریز راوهستان، سرا گرتن.	صدرنشین (Sedrnêşîn): کهسی کو لسهری کوچکی یان جقاتی دروینت.
صلاح اندیش (Selah endîş): خیږخواز، کهسی کو هزی د باشیې دا بکته.	صرصرتک (Sersertek): مروڅ یان گیانه وهی کو توند بچت یان توند ببهزت.
صلاحیت دار (Selahiyetdar): خودان سه لایات، کهسی کو ماف ههبت ب نه نجامدانا هندهک کاران رابت - کهسی کو لایق و هیژای نه نجامدانا کاره کی یان بجی ئینانا فه رمانه کی بت.	صرعدار (Ser'dar): کهسی کو ته ب یان نه له مک لی بت (نه و ئیشا کو نه دبیزینی سه روبنیت هه یقی). صرع زده (Ser'zedê): ته بگرتی.
صلیبه (Sulbiye): سپیلکا چاخی.	صفاکردن (Sefakerden): ناشتی کرن، سولح کرن، پیکهاتن - کهیف و شادی کرن.
صلح جو (Sulhcû): ناشتیخواز، کهسی کو پیکولی بکته ل شوینا دلمانی ناشتیې بینته گوری.	صفاهان (Sêfahan): باژیری نه سفه هان - ناشی ئیک ژ ناوازین موزیکا ئیرانی یه.
صلح کردن (Sulhkerden): ناشتی کرن، سولح کرن، پیکهاتن.	صفدر (Sefder): کهسی کو ریژین دوژمنی د بهر وکتین شهر ی دا تیک بدهت، دلیر، شهر کهر.
صلح گونه (Sulh gunê): ناشتیا وهختی کو ژ بهر هندهک بهر ژ وهندیین تاییهت دهیته بهستن.	صفراپر (Sefrabur): ههر تشتی کو ئیشا زهرکی کیم بکته.
صلیب سرخ (Selîbê surx): دهزگه هی خاچا سور یا نیث	صفرازده (Sefrazedê): زهرکگرتی، نه و کهسی کو ئیشا زهرک هاتبتی.

دهوله تی.

صلیب شکسته (Selîbê**şêkestê):** هیمایی خاچا

شکستهستی یه کو هیمایی فهرمی یی

حوکمه تا نازی یا ئەلمانی بوو و

لسه رده مین گه له ک که قنتر ئەف

هیمایه، هیمایی ئارییان بوو و ل

(تخت جمشید - ل ئیرانی) ئەف

هیمایه هاتییه نه خش کرن.

صیمانه (Semîmanê): ب

هه قالینی - ب دلپاکی.

صوف پوش (Sof pûş): کهسی کو

جلکین سو فی دکه ته بهر خوه.

صیدگر (Seydger): نیچیرقان.**صیغه رو (Sîxêro):** ژنا کو ب

رهنگی مه هر کرنا وهختی (زواج

متعه) شوی ب زهلامان بکهت.

صیفی کار (Seyfî kar): فیتی و

زه رزه واتین کول وهرزی هاشینی

دهینه چاندن، وهکی: (ههمی

رهنگین کهسکاتییا، زه بهش،

گوندور، خیار و.....هتد).

ض

ض (Zad): ئەف تىپە د زمانى

فارسی دا نینه و ئەو پەيشین کو
ئەف تىپە د ناف دا بکار هاتبت،
پەيشین عەرەبى نە. ئەفە و چەند
پەيشە کین لیکدای یان دارشتی ژ
دو پەيشین عەرەبى یان ژ پەيشە کا
عەرەبى و پەيشە کا فارسی و یانژی
ژ پەيشە کا عەرەبى و پاشگرە کى
فارسی و..... هتد، د زمانى فارسی
دا بکار هاتینه کو هندهک ژ وان
هەر چو جارا د زمانى عەرەبى
بخوێه دا دیار نەبووینە. بلیشکرنا
قئى تىپى د زمانى فارسی دا هەر
وێکى تىپا (ز)ە.

ضایع شدن (Zayê'i şuden):

پوچ بوون، زەعی بوون – بەرزە
بوون، هندا بوون.

ضبط صوت (Zebtê sowt):

دەنگەر، مسەجل.

ضرابخانه (Zerrabxane): جەڤى

کو پارە لى دهیته چیکرن.

ضرب (Zerb): لیکدان (ئیک ژ هەر

چوار کربارین سەرەکی یین
بیرکاری یه و ب قى هیمای (×)
هاتیه دەستنیشانکرن) –
تبلک (ئالاقە کى موزیکى یه) –
جۆر و رەنگ ژ هەر تشە کى –
زەلامى بیرتیژ و د هەمان دەم دا
چست و چەلەنگ.

ضرب خوردن (Zerb xurden):

درب دیتن، درب خوارن، درب
قئیکەفتن.

ضرب خورده (Zerb xurdê): درب

دیتى، درب خوارى، درب
قئیکەفتى.

ضرب دیدن (Zerb dîden):

بنیپه: (ضرب خوردن).

ضرب گرفتن (Zerb gêrêften):

تبلک لیدان، تبلک قوتان.

ضرر زدن (Zerer zeden): زیان

گه هاندن.	جاران دژوار بیت و خودانی خوه
ضعیف دل (Ze'îf dêl): ترسنوک، کولافه.	بیخیت - ب ستویی خوه‌قه‌گرتن، که‌فیل بوون، ده‌مان.
ضعیف چزان (Ze'îf çêzan): ئه‌و که‌سی کوه‌ژار و بنده‌ستان بئیشینت.	ضیافت (Ziyafet): می‌ه‌شان بوون، می‌ه‌شانی، می‌ه‌شان‌داری.
ضاللت (Zelalet): سه‌ررید‌اچۆن، ری به‌رزه‌کرن، لادان ژ راسته‌ری.	ضیاگستر (Ziyaguster): رو‌ناهی ده‌ه، تشتی کو رو‌ناهیی بده‌ته تشته‌کی یان جهه‌کی.
ضلت (Zellet): حه‌یی‌رین، سه‌رسوورمان - سه‌رگه‌ردانی.	ضیق‌ت (Zî- Zeyqet): ده‌ست‌کورتی، هه‌ژاری، ده‌ست ته‌نگی، موحتاجی، بی حالی.
ضمانت (Zemanet): گرفتار بوون ب ئیشه‌کا هه‌روه‌ه‌ر کو هنده‌ک	

ط (Ta): ئەف تىپە د زمانى فارسی

دا نینه و ئەو پەيڤىن کو ئەف تىپە
د ناڤ دا بت، پەيڤىن عەرەبى نە،
يان ژى پەيڤىن لىڤکداى يان
دارشتى نە ژ هەردو زمانىن
عەرەبى و فارسی. ل هەندەک جەها
ئەف تىپە ل شوبنا تىپا (ت)
هاتىه بکاربرن. و بلیڤکرنا ڤى
تېپى د زمانى فارسی دا هەر مینا
تېپا (ت)ە.

طارم (Tarem): خىڤه تا مەزن -

گونبەد - خانىي کوژ داری هاتبته
چىکرن - محەجەلى کوژ ئاسنى
يان داری هاتبته چىکرن -
چارچووڤى کو بو کەپرا ميوئ
دهيتە چىکرن.

طارم اخضر (Taremê exzer):

دړکەيه ژ ئەسمانى. هەروەسا
طارم اطلس، طارم فيروزه و

طارم نیلگون) بوڤى مەبەستى
لکارن.

طارمی (Taremî): محەجەلى کوژ

ئاسنى يان داری هاتبته چىکرن -
خەلکى دهڤهرا «طارم» کو گوندهکە
دکەڤته ناڤهرا قەزوین و زەنجان
دا، و بوڤى مەبەستى ئەف پەيڤه
(Tarumî) ژى دهيتە بلیڤکرن.

طاس (Tas): ترارک - سەرى بى

موى، ئەسلەع، شامى - زار(د)
ياريا تاولى دا دهيتە بکارئینان).

طاعت پيشه (Ta'et pîşê): کەسێ

کو کارى خوه بکەتە تاعەت و
عیبادهت.

طاعت ور (Ta'et ver): بنیڤه:

(طاعت پيشه).

طاق (Taq): بانى چەمياى، بانى

کشانى - تاک، تەک،
کت (بەرامبەرى جۆت) - ئیڤکانە،

ب تنی، بی هفتا.	داره کی یه.
طاق ابرو (Taqê ebrû): کثانا	طبل زن (Tebilzen): داهۆلقوت.
برهی.	طبلک (Teblek): داهۆلا بچویک.
طاقباز (Taqbaz): لسه ر پشتی	طراز (Teraz): فه رمانه ژ ژیده ری
رازای یان نفستی.	(طرازیدن): ئانکو: بخه ملینه -
طاقچه (Taqçê): کورترکریا په یفا	جوان بکه - ریک بیخه، ته رتیف
(طاق) - تاقشک.	بکه.
طاقدیس (Taqdîs): وه کی تاقی -	طرازنده (Terazendê): خه ملینه ر،
ناقئ ته ختی خسرو په رویزی یه کو	که سی کو ب کاری خه ملاندنی
ئیک ژ تشتین سه یرین لسه ر	رادیت - ریکخه ر (ریک و
ده می خسرو په رویزی دهاته	پیچکه ر).
هژمارتن - ناقئ ئیک ژ هه ر سیه	طرازیدن (Terazîden): خه ملاندن،
ئاوازین باربه دی یه.	ریکخستن، ته رتیف کرن و جوان
طالبی (Talêbî): جوړه کی گوندوړی	کرن.
یه (هه مان گوندوړین دیمین گه خ	طرازیده (Terazîdê): خه ملاندی -
گه خ و گرنبزی نه).	ریکخستی.
طاووس پیکر (Tavus pêyker):	طرب آباد (Tereb abad): جهی
به ژن جوان و رهنگاورهنگ وه کی	که یف خوه شی.
تاووسی.	طربناک (Terebnak): خوه شحال،
طاووس فش (Tavus feş): وه کی	که یفخوه ش.
تاووسی.	طرخان (Te-Turxan): سه روک،
طاووسی (Tavusî): هه ر تشته ک	سه روهر.
کویی تاووسی یان وه کی تاووسی	طرف (Terf): چاښ، کوژی چاقی،
بت - رهنگی که سکی زیرین وه کی	ل تشته کی نی رین ب کوژی چاقی
که سکاکی یا په رین تاووسی -	- مفا، سوود، قازانج - دوماهیکی
ناقئ جلکه کی رهنگینه - ناقئ	یان کنار یان لیفا هه ر تشته کی،

وهکی: لیښا دههمه نې، لیښا

کولاشی، کناریت چیمه نزاری

و.....هتد - که مهربه ند،

قاییش (زپری یان زیښی).

طرفدار (Terefdar): لایه نگر.

طرفداری (Terefdarî): لایه نگرۍ.

طرفگاه (Terfgah): درک په ژ

دنیا یی، جیهان.

طرفگیر (Terefgîr): لایه نگر -

که سې کوخوه ژ خه لکی شه دهر

دکته، گوشه گیر، خه لوه نشین.

طريد (Terîd): ژ بلی نانکوبیتن خوه

بیټن عه ره بی (دویر ئیڅستی -

فیراری - ئه و که سې کو لدویش یی

دی را بیټه سهر دونیا یی - روژا

دریژ)، د زمانې فارسی دا

نانکوبیتن: (هیڅرش برن یان

یاربکرن د مهیدانې دا - گه ف،

ناخفتنا کو ترس و هه بیه تی بیخته

دلې یی بهرام بهر و بیته سه به بی

هندی کوژ نک برهقت.) ددت.

طرز (Tezer): بنیاتی قی پهیښی

همان په یښا (تزر) یا فارسی یه

کو واتیایا خانی یان قه سرا

زقستانی ددت.

طشت بلند (Teštê bulend):

درک په ژ ئه سماني.

طفيل (Tufeyl): ناڅن زه لامه کی یه

ژ (بنی امیه) کو بی ی هاتبا

داخوازکرن دا خوه ل خه لکی که ته

میښهان، ههروه سا ئه ث که سه یی

ناقدار بوو ب (طفیل العرائس). د

فارسی ژی دا ئه ث په یښه هه ر بو

وی که سی دهیته گوتن کو بی ی

بهیته داخوازکرن ل خه لکی بیته

میښهان، ئه قجا چ ئه و بخوه ب

تنی بچت یان ژی دگسل

میښهانه کی داخوازکری بچت.

طلا (Têla-Tela): زپری.

طلای سفید (Telayê sêfid):

پلاتین.

طلب (Teleb): فهرمانه ب

خواستنی (بخوازه) - ده می دگهل

هندهک په یښا دهیت، نانکوبا

داخوازکهر ددت، وهکی: (آزادی

طلب = نازادیخواز، صلح طلب =

ناشتیخواز).

طلبنده (Telebendê): داخوازکهر.

طلبیدن (Telebîden): خواستن.

طلبیده (Telebîdê): داخوازکری.

طناب (Tenab): وه ریس.

طناب باز (Tenab baz): که سې

کو لسه وهریسی دهیت و دچت و
هونه ری خوه ب فی رهنگی دیار
دکت.

طنبوری (Tenbûrî): ته مېوېرژهن.

طنبی (Tenebî): ته لار، ژورا مه زن.

طنزکردن (Tenzkerden): ته عن

لیدان، ترانه کرن.

طنفسه (Tunfuse-Tenfese):

بنیاتن فی په یقن هه مان په یقا

(تنبسه) یا فارسی یه و ئانکو:

رائیخ، هه تشتی کو بهیته

رائیخستن، وه کی: حیسیل،

بهړک، مه حفویر و.....هتد.

طواف (Tevvaf): د فارسی دا بو

وی که سی دهیته گوتن یی کو

خواردمه نی و فیقی دگهل خوه ل

کولان و بازاری بگیړنت ژ بو

فروتنی.

طوسی (Tûsî): هه تشتی کو یی

باژیتری (طوس) بت، کو باژیتره کی

که فنی ئیرانی یه و دکه فته ده فها

خوراسان و لده می هیترشین

مه غولیان ویران بوویه و مه زاری

فیرده و سیی شاعری مه زنی

ئیرانی (خودانی شه نامی) یی لقی

جهی - رهنگی خوه لیک، فیلی

یانژی رساسی (ئانکو که سکی

دناث سپی فه دای) - جوړه کی

شالایه.

طوطی (Tûti): توتی، به به غا.

طوطیک (Tûtik): کورتکریا په یقا

(طوطی): توتیک، توتی یا

بچویک، به به غایا بچویک.

طوطی وار (Tûtiwar): وه کی

توتیکا، ب رهنگی توتیکا.

طولانی (Tûlanî): دریژ، ب

فه کیش.

طول دادن (Tûl دادن): فه هیلان،

ته نخیر د کاره کی دا کرن.

طیاف (Tiyaf): ره شاتی و تاریاتیا

شه فی - د زمانی فارسی دا واتایا

«کابویس» ژی ددت.

طیره (Tîre): د فارسی دا ئانکو:

په ریشانی، دلته نگی - په ریشان،

دلته نگ - شهرمینی - شهرمین.

ظ (Za): ئەف تىپە د زمانى فارسى
دا نينه و هەر پەيشەکا ئەف تىپە د
ناف دا بکار هاتیت، ئەو پەيش یا
عەرەبى يە يان ژى پەيشەکا
لیکدای يان دارشتى يە ژ هەردو
زمانين عەرەبى و فارسى.
بلیثکرنای تىپى د زمانى
فارسى دا هەروەکی بلیثکرنای تىپا
(ز)ه.

ظاهرین (Zahêrbîn): کەسى کو
تشتى ب سەرڤەسەرڤە دبیت.
ظاهر ساز (Zahêrsaz): ئەو کەسى
کو رویى سەرڤەبى تشتى

بخەملینت و نیشا مروڤى بدهت ژ بو
بسهردابرن و خاپاندنا خەلکى.
ظل زمین (Zêllê zemîn): وەک
پەيش ئانکو: سیبەرا ئەردى، کو
دړکەيه ژ شهڤى.
ظلمانی (Zulmanî): زولومات،
تاریاتی.
ظلم پیشه (Zulm pîşê): زالم،
ستهکار، ژۆردار.
ظلمتکده (Zulmetkedê): وەک
پەيش ئانکو: جهى تارى، و
دړکەيه ژ دنيايى.

ع

عادت دادن (Adet دادن):

فیرکرن، عهلماندن.

عادت کردن (Adet kerden):

فیربوون، عهلمتن.

عادت گرفتن (Adet gêrêften):

بنیږه: (عادت کردن).

عادلانہ (Adêlanê): دادگهرانه، ب

عهدالته - وهکی عادلا، وهکی

دادگهرا.

عاذر (Azer): ناڅی زهلامهکی یه کو

دبیژن بی ئیمان مربوو و عیسا

پیغه مبهری نهو پشته چل روژا

ساخ کرهڅه و پشته ساخ بووی

ئیمان ئینا.

عارفانه (Arêfanê): وهکی عارفا،

وهکی خودیتناسا.

عاریت سرا (Arîyet sera):

درکه به ژ دنیا یا کو هدر دویمایهیکا

وی پوچپوونه.

ع (Eyn): نهڅ تیپه د زمانی

فارسی دا نینه و نهو په یڅین کو

نهڅ تیپه د ناڅ دا بن، یان

عهربیی نه یان ژی په یڅین لیکدای

یان دارشتینه ژ عهربیی و فارسی.

عابدانه (Abêdanê): وهکی عابدا.

عابدفریب (Abêdferîb): نهو

تشت یان نهو کهس کی کو

خودتپه رییسی بخاپینت و ژ

عیباده تی خودی دویر بیخت.

عاجز آمدن (Acêz ameden): بی

هیژ بوون، وهستیان.

عاجزانه (Acêzanê): ب بی

هیژی، ب سستی.

عاجز ماندن (Acêz manden):

بنیږه: (عاجز آمدن).

عاجز نواز (Acêz nevaz): نهو

کهس کی کو هاریکار یا بی هیژ و

وهستیایا بکهت.

- عاشقانه (Aşêqanê): وهكى
عاشقا، عاشقانه.
- عاشق باره (Aşêqbarê): عاشق
پهريس، كهسى كو حمژ عاشقا
بكهت.
- عاشق پيشه (Aşêqpîşê): كهسى
كو كاري وي عشق و ئهفين بت.
- عاقبت انديش (Aqêbet endîş):
دويرين (كهسى دويرين).
- عالم آرا (Alem ara): يي كو
جيهانى بخه ملينت.
- عالم آشوب (Alem aşûb): ئهوي
يان ئهوا كو جيهانيان ب جوانيا
خوه بسهردا بيهت.
- عالم افروز (Alem efrûz):
روهنكهري جيهاني.
- عالميان (Alemîyan): كوما
جيهانيا، همى كهسين كو د
جيهاني دا دژين.
- عالي آوازه (Alî avazê):
خوشخوان، دهنك خوش -
ناقدار، ب ناف و دهنك.
- عاليجاه (Alîcah): پايه بهرز.
- عالي گهر (Alî guher): پاك نهژاد.
- عاميان (Amîyan): د زماني
فارسي دا نانكو: همى خهلك -
- خهلكين نهزان.
- عاميانه (Amîyanê): وهكى هميا
و وهكى خهلكي نه خوهندهقا -
ئاخفتنا كولانكي.
- عبادتخانه (Êbadetxanê):
په رسگهه.
- عبادتكار (Êbadetkar): كهسى كو
كاري وي عبادت و په راستن بت.
- عبادتگاه (Êbadetgah):
په رسگهه.
- عبادت نما (Êbadet nema): ئهو
كهسى كول پيش چاڅين خهلكي
عيبادهتي بكت و ههردم بناڅ
چاڅين خهلكي شه بت كوئز
عيبادهتي دكم.
- عباسي (Ebbasî): پارى سهردهمى
شاه عهبياسى مهزن بوو كو ههر
پينجي (عباسى) بهرامبهري ئيك
(تومان)ى بوون. و لسه ردهمى
قهجه را چار (شاهى) يان ژى
دوسه د (دينار) بهرامبهري
(عباسى) يهكى و پينج (عباسى)
بهرامبهري (قران) هكى بوون.
- عجولانه (Ecûlanê): بلهز و بهز.
- عدالت پيشه (Edaletpîşê):
دادگهر، دادقان - عادل.

عزاء (Eza'): د زمانی فارسی دا ټانکو: تازی، شینی - مسیبه.	عدالتخانه (Edaletxanê): دادگه، دادمال، دادسره.
عزاخانه (Ezaxanê): مال یان جهی کو تازی لی هاتېته دانان.	عدالت گستر (Edaletguster): دادگه، دادقان - عادل.
عزب خانه (Ezebxanê): مالا کو چهند زهلامین زگورد تیدا بن.	عذر آوردن (Uzr averden): هیجهت گرتن، مهانه ئینان - داخوازا لیبورینی کرن.
عزلت (Uzlet): خوه ژ خه لکی قه ده رکن، خه لوه تنشینی.	عذر خواستن (Uzr xwasten): داخوازا لیبورینی کرن.
عزوبت (Uzûbet): زگورد بوون، تنی بوون، زهلامی بی ژن یان ژنا بی میتر.	عربانه (Erebane): عه ره به، عه ربانه.
عسلی (Eselî): هر تشتی وه کی هنگشینی چ ب رهنگی خوه بت یان ب تاما خوه - په روکی زه کو جوهیا لسه ملین خوه دادنان ژ بوی کو ژ موسلمانا جیاواز بین - طه بله (میژکین بچویکین کو لهر سینگی قه نه پا دادن).	عربده جو (Erbedêcû): شه رخواز - فتنه چی.
عشاق (Uşşaq): کوما ئه قیندارا - ناقی ئیک ژ هر دوازه مه قامین موزیکا ئیرانی یه.	عرقچین (Ereqçîn): کولاشی کو دین دهر سوکی یان شاشکی قه دکهنه سهری خوه.
عشق آفرین (Êşq aferîn): هر تشت یان که سی کو ب جوانیا خوه ئه قیننی بیخته دل خه لک.	عرق خور (Ereqxor): مهی قه خور.
عشقباز (Êşqbaz): ئه قیندار، که سی کو کارئ وی ئه قینداری بت.	عرق سوز (Ereqsûz): زریانا له شی ژ بهر زیده خوه دانئ.
	عرویت (Urûbîyet): ب زمانی عه ربی ئاخفتن.
	عروسک (Erûsek): مه نجه نیک - کورتکریا په یقا (عروس) ټانکو بویکا بچویک - بوبکیټ لاستیکی کو وه پی یاریک بژ بچویکا دهینه چی کرن.

- عصرانه (Esranê): خوارنا دانئ
ئیقاری.
- عطرآگین (Etragîn): پر گولاف،
دناف گولافی قه‌دای، بیهنخو‌ه‌ش.
- عطر آمیز (Etramîz): ب گولاف -
بیهنخو‌ه‌ش.
- عطسه (Etsê): بیهنشک.
- عطسه صبح (Etsêyê subh):
درکه‌یه ژ دیاربوون یان دهرکه‌فتنا
سپیدئ.
- عطوفت (Utûfet): خو‌ه‌شتقیاتی،
خو‌ه‌ه‌یستی - میهره‌بانی.
- عقب افتاده (Eqeb uftadê):
پاشقه‌مای، پاشکه‌فتی.
- عقب مانده (Eqeb mandê):
پاشقه‌مای، پاشکه‌فتی - نه‌هاتی،
بچو‌یکئی کو نه‌ی ساخله‌م بت و ژ
لایئ له‌شی و عه‌قلی قه‌ پاشقه
ماب‌ت.
- عقب نشینی (Eqeb nêşînî):
پاشه‌ک‌شه‌کرن، خو‌ه‌ پاشقه
کیشان (زاراوئ له‌شکه‌ری یه).
- عقده‌گشا (Uqdêguşa): که‌سئ کو
گریه‌کئ قه‌دکت یان ئاریشه‌کئ
چاره‌دکت.
- عقربک (Eqrebek): دو‌پیشک -
- برین یان وه‌رمتنا کو لسه‌رئ تبلا دیار
دبت و زیده ب ئیشه - کولبوون و
ئه‌دافگرتنا بن نینو‌کئ کو دبه
ئه‌گه‌رئ هافیتنا نینو‌کئ - میلئ
ده‌مژمیرئ.
- عقربه (Eqrebe-ê): میلئ
ده‌مژمیرئ.
- عکاس (Ekkas): وینه‌گر (مصور).
- عکاسی (Ekkasî): وینه‌گری.
- عکس (Eks): قولپاندن، فاژیکرن -
وینه (وینئ کو ب کامیرا
فوتوگرافی هاتبته گرتن).
- عکس برداری (Eksberdarî):
وینه‌گری.
- علالا (Elala): دهنگ و دۆر، هوسه
و قه‌ره‌بالغ. هه‌روه‌سا (عللا و
علالوش) ژئ لکارن.
- علامت (Elamet): نیشان، هیما -
ئالا، عه‌له‌م.
- علامت گذاری (Elametguzarî):
هیمادانان لبه‌ر لیقین جادا یان
لسه‌ر سنوران.
- علف‌خوار (Elefxar): هه‌ر
گیانه‌وه‌رئ کو خوارنا وی گیا بت.
- علک خاییدن (Êlk xayîden):
علک جویتن - درکه‌یه ژ ئاخفتنین

عنتر (Enter): که رموز - د فارسی	بیټه وده کړن.
دا ناڅی جوړه کتی مه یوینکایه.	علمدار (Elemdar): ټالاهه لگر.
ههروه سا (انتر) ژی لکاره.	علم شدن (Elem şuden): ناقدار
عوارض (Evarêz): د زمانې فارسی	بوون، ب ناڅ و دهنگ که تن.
دا ټانکو باج و خه راجا کو زیډه تر ژ	علن (Elen): ټاشکرا.
وی ټاستی هاتیه ده ستنیشان کړن ژ	عمارت (Êmaret): ټاڅا کړن -
خه لکی بهیته وهرگر تن.	ټافه دانی - خانی و ټافا هیښ بلند.
عور (Ûr): د زمانې فارسی دا	عمده (Umde-ê): پالگه ه، هر
ټانکو؛ رویس، تازی.	تشتی کو مروڅ پالا خوه بده تی -
عوعو (Û Û): دهنگی ره وینا سه ی.	د زمانې فارسی دا ټانکوا (ب کوم
عیالدار (Êyaldar): زه لامی ب ژن	و زیډه) ژی ددت، وه کی: (عمده
و زاروک.	فروش: که سی کو متایه کی ب
عیالمند (Êyalmend): بنیره:	بهای ب کوم بفروشت).
(عیالدار).	عم زاده (Emzadê): کوړم ام،
عیالوار (Êyalvar): که سی کو ژن	پسمام.
هه بیت و زاروک ژی گه لهک هه بن.	عملگی (Emelêgî): کارگه ری،
عیب دار (Êyb dar): عیبه لو، ب	پاله تی.
عیب.	عمله (Emele): د زمانې فارسی دا
عیبناک (Êybnak): بنیره: (عیب	ټانکو؛ کارگه ر، پاله.
دار).	عنبرچه (Enberçê): قالکه ک بوو
عیدگاه (Êydgah): جهی جهژن لی	کوژ زیری یان گه وهه را دهاته
- روژا جهژنی - جهی کو نقیژا	چی کړن و عه نبره دکر نه تیډا و
جهژنی لی بهیته کړن.	ژنکا بستویی خوه څه دهلاویستن.
عینک (Ê-Eyneke): بهرچاڅک.	ههروه سا په یڅا (عنبرینه) ژی
	لکاره.

غ(Xeyn): تپیا بیست و دووی یه ژ

ئەلفابیتیا زمانئ فارسی. ئەف تپیه
د هەردو زمانین عەرەبی و فارسی
دا هەیه و د زمانئ فارسی دا
هەندەک جارا دبیتە (گ)، وەکی
(آغوش = آگوش: هەبێز، یان؛
زغال = زگال: رەژی و.....هتد).
ژ بەر نەبوونا تپیه کا تایبەت د
رێنقیسا لاتینی دا کۆدەنگی (غ)
بەت، ژ نەچاری من (X)
بکارئینایە.. هەرچەندە د زمانئ
فارسی دا بلیشکرنا وئ تپیی مینا
بلیشکرنا هەمان تپیی یه د زمانئ
عەرەبی دا.

غارج(Xarêc- Xarec): مەه،

مەیا کو سپێدەهی یا قەدخون.

غارغار(Xarxar): دەنگی قری،

دەنگی قەلئ.

غاروغور(Xaro xûr): دەنگ و

دور و قەرەبالغ.

غاز(Xaz): قاز(فرێدەکە) - ل

سەردەمێن کەفن و هەتا دەستپیکا
سەردەمئ قاجاریا ناغئ
بچوبکترین یانژی کیمترین پارهی
بوو، کو ئیک «قران» دبوو بیست
«شاهی»، و هەر «شاهی» یەک
دبوو دو «پول» و هەر «پول» هک
دبوو دو «جندک» و هەر
«جندک» هک ژ نوی دبوو دو «غاز»
- پنیکیت کۆدبەنە جلکێن
دریای.

غازە(Xaze): سۆراشا کو ژنک ل

رویئ خوە ددەن.

غاش(Xaş): عاشق، ئەقیندار - ب

سەرداچووی، خاپاندی، حیلە لئ

بووی - بئ دەماغ، مەژی رەش،

دەبەنگ.

غال(Xal): شکەفت - هەقشیئ پەزی

- ل چيای - کون يان هيلينا رویشی و
توبری و گیانه وهرین مینا وان.
غالوک (Xalûk): گلولکیت بهری
یان ته قنئ.
- غالیدن (Xalîden): گرپل بوون -
خوه قه لپ دان ژ کیتله که کی بو یا
دیتیر - تی هوسین.
غامی (Xamî): لاواز، لاغهر، بی
هیز.
- غاو (Xav): بنیره: (غال).
غاوش (Xaveş- Xavuş): خیاری
کو بو توفی هاتبیته هه لگرتن.
غاوشنگ (Xavşeng): داره که کو
سیخه کا ئاسنی ب سهره کی وی
قه دکهن و کهر و چیل و گولا پی
دهاژون.
- غباز (Xebaz): داری کو شقان کهر
و چیل و گولا پی دهاژوت.
غت (Xut- Xet): نهزان، دهبنگ،
ههبله - نهحمه ق.
- غتفر (Xutfer): بنیره: (غت).
غدغد (Xudxud): دهنگی قدقدا
مریشکی.
- غدنگ (Xedeng): بنیره: (غت).
که سی کو ب رویی خوه یان ب
بهژن و بالا خوه قه ئی کریت بت.
- غر (Xur): رطلویی، زهلامی کو
ئیشا «فتق» لی بت.
غره (Xer): ژنکا دههمهن پیس،
قه حبه - مروقی نیرامی.
غره (Xur): ناخفتنا د بن لیثاقنه ل
دهمی تورهبوونی.
غرایه (Xerabe): شیشه یان بطلی
مهزن و دهر تنگ.
غراره (Xerare): غهرغهره ئافی د
دهفی دا ب ئنیه تا پاقرکرنا دهفی
یان گه ورپی.
غراش (Xeraş): که لداچووی،
سهلخی - تورپ و خه مگین بووی.
غراشیدن (Xeraşîden): سهلخین،
که لداچوون - تورپ بوون - خه مگین
بوون.
غریچه (Xerbeçê): خه بهر یان
جنیوه که کود کوردی دا دبیته
بهرامبه ر: کوپی قه حبی.
غرت (Xurt): قورچ (قورچا ئافی).
غرچه (Xerçe): نهزان، دهبنگ،
ههبله - نهحمه ق - مروقی نیرامی.
غرده (Xerde): عهره بانه، عهره به.
غرزدن (Xurzeden): ناخفتنن د
بن لیثاقنه ل دهمی تورپ بوونی -
ب سهردابرین یان خاپاندنا ژنکی

دهرانين.	يان کچکي ب ئنيه تا هندى کو
غرنده (Xerend): کچا کول شهقا	زه لام کارى گوھنيليى دگهل بکھت.
بويکانیى ديار ببيت کونه کچه.	غـرزن (Xerzen): ژنکا دههمهـن
غرنګ (Xereng): بنیږه: (غرن).	پيس، قهحبه - زهلامى کوژنکا
غرنګیدن (Xerengîden): گرین،	وى قهحبه بت.
زیمارکړن.	غرس (Xers- Xeres): قههرين،
غرو (Xerv): لهځهن.	توره بوون.
غره (Xurre): دهنگين ب ترس،	غرش (Xurrêş): دهنگين ترسناک،
نرپينا گيانه وهرين درنده - دهنگي	وهکى دهنگي گيانه وهرين درنده،
عه ورا.	يان دهنگي عه ورا.
غريدن (Xurrîden): ليخ خورين ب	غـرشت (Xurrêşt): بنیږه: (غرش).
دهنگي ترسناک - نرپين.	غـرشمار (Xêrêşmar): قهرهچ،
غريو (Xerîv): بنیږه: (غره).	هوستا.
غريویدن (Xerîvîden): بنیږه:	غرغره (Xerxere): گه وری.
(غريدن).	غرغشه (Xerxeşe): قهرقهشه،
غزه (Xeze): بنى کوريا گيانه وهرين	شهره دهڅ، جرې، جه دهل، گنگاشه،
ب کورى.	دان و ستانندن.
غـرب (Xujb): تليا تری.	غرم (Xurm): په زکوبى.
غژک (Xejek- Xêjek): جوړه کي	غرمان (Xerman): توره، عیجـز -
که مانچي يه.	خه مگين.
غژم (Xujm): تليا تری - قههر،	غرمیدن (Xermîden): توره بوون،
غه زهـب - هيرش.	عیجزيوون - خه بهرگوتن، جنیودان.
غژیدن (Xeĵîden): خوشکين، ل	غـرن (Xeren): دهنگي گری و
سهر زکی بريځه چوون.	زیماری.
غشاک (Xeşak): بیځنا پيس،	غرنبیدن (Xurunbîden): قیـری
بیځنا گهنی، بیځنا پيسا کوژ	ځه دان - دهنگي بول بولی ژ خوه

غلچہ (Xelçe): گوندی، مروفتی گوندی.

قیّری - جرہ و جہدہل.

غلغل (Xulxul): دهنګ و دور،
 قيزځيزا فرندا - دهنګي که لینا
 نافي يان ههر تشته کي وهکي وي -
 بلقبلق (دهنګي) کوژ نافي دهيت
 دهمې ژ گوږي، فاله دکهن).

غلغلک (Xulxulek): گوزکي
بچويک کولوبليا وي زراف و
درېټ بت.

غلغلک (Xêlxêlek): گلی: انک.

غلغونە (Xulxunê): سۆراقا کو
ژنک ل رویه، خوه ددهن.

غلُفج (Xelfec): زركيٽڪ، ستينڪ، ميسا هنگڦيني.

غلک (Xullek): قاسا بچویک بو
بارا.

غلندوش (Xelendûş): قلیقدانک.

غلیز (Xe-Xêlîz): گلیز، ئاڤا

دہقی .
غلین بند (Xelîzbend) : بہر گلیں کے

بیچویکا۔

غنبه (Xunbe): لی خورین، لی

حهیتانندن ژقه هر قه.

غَنپُز (Xunpuz): ئاخفتتین
سۆھدە.

- غنج (Xenc): جهال - سؤراف -
 تیشکیت پیشکا کو هیشتا وهکی
 کرمکانه - ئاتافه کی سیف و
 باجانسورک و په مبی یه.
 غنج (Xunc): غونچه، بشکوژ.
 غنچار (Xencar): سؤراف.
 غنجال (Xencal): فیتیجی کال و
 نه گه هشتی کو هیشتا تام ترش
 بیت.
 غنجر (Xencer): سؤراف.
 غنجموش (Xencmûş): بهق.
 غنچه (Xunçe): غونچه، بشکوژ،
 گولا کو هیشتا باش نهفه بووی.
 غنچه پیشانی (Xunçe pîşanî):
 درکه یه ژ مروقی ئه نی گری و بره
 تیکچوی.
 غنچه خسب (Xunçe xesb): که سی
 کول ده می نفستنی خوه بکه ته
 تیکرا ژ بهر سړی و نه بوونا نثینکا.
 غنچه دل (Xunçe dêl): دلته نگ،
 پهریشان، مه لویل.
 غنچه دهان (Xunçe dehan):
 درکه یه ژ دل به را جوان کو دهقی وی
 مینا بشکوژین گولا بت.
 غنچه کبک دری (Xunçeyê
 kebk derî): ناخی ئاوازه کی یه
 ژ سیه ئاوازین باریه دی.
 غندرود (Xundrûd): زپنا، بوق.
 غنده (Xunde): ته فنیپرک،
 داپیرو شک - گلولک، بوقی
 ئانکوبی پهیشتن (باغنده، باغند،
 پاغنده، پاغند، غندش، کندش،
 پنچک، بندک، بندش و بنجش)
 ژ لکارن.
 غنو (Xunû): نفستی، د خه و
 بهروفاژی هشیاری.
 غنودن (Xunûden): د خه وچوون،
 نفستن.
 غنوند (Xunvend): په میان، سوز -
 مهرج (شرط).
 غنویدن (Xunevîden): بنیپه:
 (غنودن).
 غنینه (Xenîne): شان (شانا
 زرکیتکی یان میشا هنگقینی).
 غو (Xev): قیژی، قیپری، فریاد،
 دهنگ یان ئاوازین بلند.
 غورباغه (Xurbaxê): بهق.
 غورمگس (Xurmeges): میشا
 که سک.
 غوره (Xure-ê): تربی بیسیره،
 تربی نه گه هشتی.
 غوری (Xurî): قوریک، چاپه ز.

- غوز (Xûz): قلۆز، قۆز (پشت قلوز، پشت قۆز).
- غوزک (Xûzek): گوزه کا پتی.
- غوزه (Xûze): په مبیی کو هیتشتا ژ ناڅ قه لپیشکی نه ئینابنه دهر.
- غوش (Xûş): هه سپی شاهی کو زینکری و ئاماده بیت ل بهر دهری باره گه هی شاهی - داره کی ره قه کو تیروک و ته شیکا ژئ چیدکهن - پشکل (کوشپل) ین گیانه وهره - گوھ - رويس، تازی.
- غوشا (Xûşa): پشکل یان ریخا هسک بووی - ئویشیی هسک
- بووی گهنم یان جه هی.
- غوش (Xûşt): رويس، تازی.
- غوشه (Xûşe-ê): ئویشی.
- غوک (Xûk): به ق.
- غوک چوپ (Xûk çûb): ههر دو دارکین کو بچویک بو خوه یاریا «ترانی» پی دکهن.
- غوله (Xûle): خاڅ، نه گه هشتی - بی عاقل، دهبه ننگ.
- غولین (Xûlîn): جیړکی دو چمبلک، گوزکی دهر فره ه.
- غیشه (Xîşe): قه رهم، گیاحیسیل.

ف

فاتوریدن (Fatûrîden): دویربوون،

خوۀ دویرکرن، وهلاچوون، خوۀ دانۀ
پاش، رهځین.

فاجه (Face): باوشکین خه وئ،
نوقرسکین خه وئ.

فاخیدن (Faxîden): چین و
ژئځه کرن.

فادوسیدن (Fadûsîden):
پیځه نویسیان.

فاریدن (Farîden): داعویران،
دابلعانندن.

فاژ (Faj): باوشکین خه وئ،
نوقرسکین خه وئ.

فافا (Fafa): دهلال، جوان، که شخه.

فام (Fam): پاشگره که ل دویماییا

هندهک په یځا دهیت و ئانکوبا

(رہنگ) دهت، وهکی: (سیه فام:

رہنگ رهش) - دهین، قهر.

فانه (Fane): سپینه.

ف (Fa): ئه څ تپه، تپا بیست و

سیی یه ژئلفابی یا زمانئ

فارسی. ل هندهک جهان دبیته

(پ)، وهکی: (فرمان = پرمان:

فه رمان، ئه مر) یان (سفید =

سپید: سپی) و ل هندهک جهین

دی دبیته (و)، وهکی: (افکندن

= اوکندن: ئیخستن) یان (یافه =

یاوه: بیتوده، بی مه عنه).

فا (Fa): تپا کول شوینا (با، به)

دهیت و ئانکوبا (دگهل - ځی)

ددهت، پو نمونه: (فا او رهت =

با او رفت: دگهل وی چو) یان

؛ (فا او (فاو) داد = به او داد: دا

ځی، دا څ وی). ل شوینا

پیشگری (وا) ژی دهیت، وهکی:

(فاداشتن = واداشتن: مه جبورکرن

کوب ئه نجامدانا کارهکی

رابیت).

فاوا (Fawa): رسوا.	فــــرا بـردن (Feraburden):
فتالیدن (Fetalîden): که لا شتن -	پیشدا برن، پیششقه برن.
دراندن - په لاتنه کرن، به لافکرن.	فرا پایه (Ferapayê): پایه بهرز،
فـتـردن (Feterden): بنیـره:	پایه بلند.
(فتالیدن).	فراپوش (Ferapûş): بی هس.
فته (Fete): پتهیل، بلیت (کارتا	فرا تر (Ferater): پیشتر - نیزیکتر
چوونه ژورئ).	- بلندتر - سلال تر.
فـچـفـچـه (Fuçfuçe): پست پست،	فـرا چـنگ (Feraçeng): د ناڅ
نم نم.	دهستان دا.
فـخـفـره (Fexfere): سڅی ټار - پینه	فراخ (Ferax): فرهه - بهر فرهه،
- هویرکه نان.	په حن، بهرین.
فـخـمـیدـن (Fexmîden): داقوتانا	فـرا خـور (Feraxor): ژ هه ژی،
په مبی.	بسه رقه، لایق.
فـخـن (Fexn): ناڅا بیستانی.	فراخه (Feraxe): له رزین، هه ژیان.
فـدـرنـجـک (Fedrencek): کابویس.	فراخیدن (Feraxîden): سیخ بوونا
فـدـره (Fedre): حیسیل (حیسیلا کو	مــــوی د له شی پا - ژ هه ف
لسهر بانی رادئین).	جودابوون - فرهه بوون.
فـر (Fer): مه زناهی - پایه بلند،	فـرا رـسـیدـن (Ferarêşîden):
پایه بهرز - جوانی - هیژایی -	که هشتن، نیزیک بوون.
روناکی.	فـرا رـفـتن (Ferareften): چوڼ،
فـرا (Fera): پیشگره کو لسهرئ	پیششقه چوڼ.
هندهک په یفا دهیت و ټانکوبین	فـرا رـون (Ferarûn): باش، قهنج -
(رهخ، ټالی - نک، جهه، نیزیک	بلند - راست، بی چهپ و چوپر -
- لسهر، سلال) ددهت.	دههمه ن پاک - قهنجی کار -
فـرا بر (Feraber): ټهو جه ژ فیقی	راستگو.
کو بهرک تیدا بیت.	فـرا ز (Feraz): ټه قرازی.

فرت فرت (Fêrt fêrt): حیل حیل، توند توند، زوی زوی، بله ز.	فرازانیدن (Ferazanîden): هلدان، بلندکرن - هلکرن روناهی، هلکرن ناگری.
فرتوت (Fertût): گهلهک پیر، که قنار، بناث سالفه چووی و ژ کار کهفتی.	فرازیدن (Ferazîden): هلدان، بلندکرن - شه کرن (بهروقاژی په یفا «گرتن»).
فرجاد (Fercad): زانا.	فراشتوک (Feraştok): حاجی ره شک (فرنده که).
فرجام (Fercam): ئه نجام، دویمایهیک، عقوبهت.	فراشیدن (Feraşîden): ره جفکین به ری تا بهیته مرؤقی.
فرجمند (Fercmend): ب قه در، به ریز.	فراک (Furak): ل پشت، ل پاش - سه رژنک - پیس.
فرچه (Fêrçe): فرچی ربه.	فراموش (Feramûş): ژ بیر کری.
فرخ (Ferrux): پیروز، موبارهک - روی ده لال.	فراموشیدن (Feramûşîden): ژ بیرکرن، ژ بیر برن.
فرخار (Ferxar): دیر - پهرسگه ه، بو تخانه - ناخی باژیره کی یه ل «تبت» کو بو تخانین وی د ناقدارن.	فرامون (Feramûn): دورماندور.
فرخاگ (Ferxag): قه لی هیک.	فراوان (Feravan): فراوان، زیده، گه لهک، مشه.
ههروه سا (فرخواگ) ژی دنقیسن.	فراورده (Feraverdê): کۆمکری، خرقه کری.
فرخج (Ferexc): کریت، پیس.	فراهم (Ferahem): ئاماده، به ره هفت.
فرخنج (Ferxenc): که یف و خوهشی - شهنس، بهخت، باهر، نه صیب.	فراهیختن (Ferahîxten): ئه ده ب کرن، ته ربیه تکر.
فرخنده (Ferxundê): بنیره: (فرخ).	فربه (Ferbêh): قه له و، بخوه شه، ب گۆشت.
فرخو (Ferxû): که زاخه.	

فرشه (Furşe): فری (فری شیری).	فرخویدن (Ferxeviden): که زاختن.
فرغار (Ferxar): تهرپووی، شل بووی - تیقه دای.	فردا (Ferda): سوباهی، سوبه.
فرغاریدن (Ferxariden): تهرکرن، شل کرن - تیقه دان - هه شیرکرن.	فرز (Fêrz): چست، چالاک، سرت.
فرغانج (Ferxanec): چیل یان ماکهر یان هیترا قهلهو.	فرزام (Ferzam): هیژا، بسهرقه، شایسته، لایق.
فرغر (Ferxer): جوکا ئاقی - چالا ئاقی - ههشکه رو.	فرزان (Ferzan): زانا، ب ژیر.
فرغردن (Ferxerden): بنیره: (فرغاریدن).	فرزانه (Ferzanê): زانا، عاقل، ب ژیر - شهریف - رهسهن، پاک نه ژاد.
فرغند (Ferxend): گیایه که خوه لدور دارا دئالینیت، ب قی ئانکویی (عشقه) ژی لکاره - پیس، گهنی، بیتن نه خوهش.	فرزند (Ferzend): عه یال، کوپ و کچین مرؤقی.
فرغول (Ferxûl): درهنگ کرن د کاری دا، خوه قه هیلان ژ کاری، تشت پشت گوھ ئافیتن.	فرزین (Ferzîn): دیاریا شه تره نجی دا موهرکا وه زیری یه.
فرغیش (Ferxîş): کهفن، پویج بووی.	فرسپ (Feresp): کاریته.
فرفر (Fêrfêr): کارین بلهز و بهز وهکی خواندن و نقیسینی.	فرستادن (Fêrêstaden): هنارتن، رهوانه کرن.
فرفره (Fêrfêrê): بنیره: (فرفر) - فرفرۆک، پهروانه، ههر تشته کی سقک و پهردار کو ب هیژا بای لدور خوه بزقریت.	فرسته (Fêrêste): هنیر، هنارتی، پیغه مبهه - بالیوز، سهفیر.
	فرسنگ (Ferseng): بو پیشانی بکار دهیت و بهرامبهری نیزیکی شهش کیلومه ترايه.
	فرسودن (Fersûden): قیک کهفتن و پویج بوون - کهفن بوون - پیستی بوون.
	فرشته (Fêrêştê): فریشته.

فرکن (Ferken): کارپز.	(نشیف، خوار) ددهت، وهکی:
فرگرد (Fergerd): پشکهک ژ	(فروآمدن: ژوردا هاتنه خوار -
پهرتوکی - ههر ئیک ژ پشکین	فروبردن: برنه خواری یان
څه نډیدادی (بنپړه: ونډیداد).	داعویران).
فرم (Ferem): خه م، کوڅان -	فروار (Fervar): خانۍ یټن
دلته نگی، په ریشانی.	هاڅینی.
فرمان (Ferman): فه رمان،	فروپوشیدن (Furûpûşîden):
دهستور - ستیرنی ترومیلی.	څه شارتن.
فرمگن (Feremgên): خه مگین،	فروتر (Furûter): نشیف تر،
کوڅاندار.	خوارتر.
فرمودن (Fermûden): فه رمان	فروخت (Furûxt): فروت.
دان، دهستووردان، ئه مرکرن،	فروختار (Furûxtar): که سۍ کو
تاخفتن.	تشتا د فروشیت، فروشه ر.
فرموشیدن (Fermûşîden):	فروختن (Furûxten): فروتن.
ژ بیرکرن.	فروډ (Furûd): بن، ژیر - نشیف،
فرناده (Fernad): په یاف، جهین کیم	خوار - د زاراوی فیزیکی دا ټانکو
ټاف یان نهی کویر ل رویبار و	جه مسه ری نیگه تیڅ یی که هره بی.
دهریا یا.	فروډگاه (Furûdgah): جهی هاتنه
فرناس (Fernas): نه زان - خه وته.	خواری، فروکخانه.
فرنچ (Furunc): دورماندوری	فرودين (Furûdîn): ژیرین -
دهقی.	نشیقتر، خوارتر.
فرنچ (Ferenc): کویسه کرن.	فروردگان (Ferverdgan): وهرزی
فرنگ (Fereng): ئه وروپا، ب	بهری - جهژنا کو ئیرانیا ل پینچ
تایبه تی وهلاتی فرنسا.	روژین دویمایا سالی یان پینچ
فرو (Furû): پیشگره که کولسه ری	روژین سه ری (دهسپیکا) سالی
هندهک په یڅا دهیت و ټانکوبین	دگپران - ههروه سا جهژنا کول روژا

نوزدهی فره‌رده‌ردینی دگپران.

فروردین (Ferverdîn): هه‌ی‌شا

ئیککی یه ژ سالا هه‌تافی - هه‌ی‌شا

ئیککی یه ژ وه‌رزئ بهاری - رۆژا

نوزدئ یه ژ هه‌می هه‌یقین سالا

هه‌تافی.

فروز (Furûz): رۆناهی، رۆناکی،

گه‌شاتی.

فروزاندن (Furûzanden): رۆهن

کرن، گه‌شکرن.

فروزیدن (Furûzîden): رۆهن

بوون، رۆناکبوون، گه‌شبوون.

فروزینه (Furûzîne): هه‌ر تشتی

کو ئاگر پێ به‌یتته هه‌لکرن وه‌کی

پویش و په‌له‌خی.

فروستردن (Furûsuturden): پاک

کرن، پا‌قژکرن.

فروشک (Furûşek): دانقوت -

ساقار.

فروشگاه (Furûşgah): فرو‌شگه‌ه.

فروشدن (Furûşîden): فرو‌تن.

فروغ (Furûx): رۆناهی، شه‌وقا

تافی یان ئاگری.

فروماندن (Furûmanden):

بێ‌چاره‌ بوون، وه‌ستیان، بێ

هێزبوون.

فرومایه (Furûmayê): پو‌یج،

نه‌زان، طبعه‌ت پیس، زه‌لیل،

خه‌سیس.

فرومردن (Furûmorden):

ته‌مرین، شه‌مرین (وه‌کی ته‌مرینا

ئاگری یان شه‌مراندنا چراکا).

فروند (Fervend): که‌له - مه‌یدان

- داری کو دادنه پشت ده‌روکی دا

نه‌شه‌بیت - یه‌کا هژمارتنی یه بو

که‌شتی یا یان فرۆکا.

فرونشاندن (Furûnêşanden):

ئینانه‌خوار - ته‌مراندن، شه‌مراندن -

کیم کرنا گه‌رمه‌ی یان دژواری -

هیدی کرن، ئارام کرن.

فروهر (Ferevehr - Furûher):

د ئایینی زه‌رده‌شتی دا هو‌یرکین

ب‌چو‌یکن ژ نو‌یرها ئاهورامه‌زدای و

د هه‌بوونا هه‌ر که‌سه‌کی دا هاتیه

دانان و کارئ وئ به‌لاق‌کرنا

نو‌یره‌ی و نیشادانا ریکا راسته و

پشتی م‌رو‌ف د‌مرت، که‌له‌خ د‌مینت

د جه‌ دا و ئه‌و رونا‌هی ریکا سلال

د‌گ‌رت‌ه به‌ر و خوه‌ د‌گه‌ه‌ینته

سه‌روکانیا خوه‌ یا سه‌ره‌کی و ل

ق‌یره‌ ته‌نها گیان یان روح د‌مینیت

کو د‌گه‌ه‌ته س‌زایی کرد‌ارتین خوه‌

- یپن باش و خراب. ئەف (فروهر) ه
سالى جارەكى دەيتە سەر ئەردى و
ئەو ژى دكەفتە د وى روژى دا يا
كو جه‌ژنا (فروردينگان) تپدا
دەيتە گيپان، كو ئەف جه‌ژنه
دەيتە گيپان ژ بهر بيرئينانه‌قا
گيانين وان كەسپن كو مرين.
فروهيده (Fervehîde): عاقل، ب
ژير، زانا.
فرويش (Fervîş): ئەهتيلان يان
ئيهمال د كارى دا - گيرۆكرن.
فره (Fêrêh): زپده، فراوان،
گەلهك، مشه - باش، قەنج،
پەسەندكرى.
فره (Ferre): مەزناهى - هيز، زاخ.
فرهختن (Ferhexten): تەربيه‌ت
كرن، ئەدەب كرن.
فرهست (Ferhest): زپده، گەلهك،
مشه - جادوو، سىحر.
فرهنجه (Ferhence): ب ئەدەب،
ب تورە، طبعەت باش.
فرهنجيدن (Ferhencîden):
بنيره: (فرهختن).
فرهنگ (Ferheng): زانست - تۆرە
- پەروەردە و فيركرن - فولكلور -
كەلتور - شوين مايپن زانستى يان
- تۆرەبى يپن هەر ملله‌ته‌كى -
قامووس، فرههنگ.
فرهنگستان (Ferhengêstan):
قوتابخانه، جهى كولى فيرى
زانستا بن و بهيتە پەروەردەكرن -
ئىكه‌تى يان كومەلا زانا و
نخيسەرين مەزن.
فرهنگ نويس (Ferheng nêvîs):
قامووس دانەر.
فرهوش (Fereveş): بنيره:
(فروهر).
فرى (Ferî): ئافه‌رين.
فرياد (Feryad): فرياد، ئاوازين
بلند، دهنگين بلند.
فريب (Ferîb): فيل، حيله.
فريب (Ferîba): فيلباز، حيله‌كەر -
هەروەسا يا كو فيل لى هاتبيته
كرن، ب سەرداچووى، خاپاندى.
فريبانيدن (Ferîbanîden):
حيله‌كرن، ب سەردابرن، خاپاندين.
فريبوز (Ferîburz): خوەش به‌ژن و
بال، بالابلند، بالابه‌رز.
فريز (Fêrîz): فريز.
فريش (Ferîş): بنيره: (فرى) -
پەريشان - بژاله - سەرداگرتن و
تالان كرن.

قورمچین، تیکچوون.	فریش (Fêrîş): رائیخ، وهکی:
فسوس (Fusûs): مخابن، بهداخه وه	(بهپرکا و مهحفویرا و جهی
- خه م و کوخان - پی کهنن ب	نقستنی و..... هتد).
ئیه تا یاری پیکرنی (استهزاء).	فریفتار (Ferîftar): فیلباز،
فسون (Fusûn): حیل، فیل -	حیلکه ر.
قهلپ، سهخته - نهو پهیشتین کو	فریفتن (Ferîften): حیلکه کرن، ب
جادوگر دییژن ل ده می کو ب	سهردابرن، خاپاندن - ترانه پی
کاری جادوگره ری رادین.	کرن، یاری پی کرن.
فسونگر (Fusûnger): جادوگر،	فریه (Ferye- Ferîh): نفرین،
سیچره به ند.	دوعایتین خراب، نه علهت (لعنت).
فش (Feş): پاشگره که و ئانکوا	فزایش (Fezayêş): زیده هی.
(وهک، وهکی) ددت، وهکی:	فزاییدن (Fezayîden): زیده کرن.
(شیرفش: وهکی شیری).	فزون (Fuzûn): زیده، گهلهک.
فش (Fuş): موین پاتکا ههسپی.	فژ (Fej): کیم، عهداث.
فشار (Fêşar): فشار، گرانی کو	فژ (Fuj): مویتین پاتکا ههسپی.
دکهفته سهر تشته کی.	فسان (Fesan): ههسان، بهری کو
فشست (Fêşşest): دهنگی کو ژ	کیژ و شیرا پی خوش دکهن (تیژ
ماپی دهیت ل ده می هیرشکرنی.	دکهن ئان سهقا دکهن).
فشنگ (Fêşeng): فیشهک، گولله.	فسانه (Fesane): نهفسانه،
فغ (Fe-Fux): بوت، سه نه م -	چیفانوک، چیروک، داستان.
دلبر، مه عشوق.	فسانیدن (Fesanîden): هوسین،
ففاک (Fe-Fuxak): نهزان، ههبله	تیرکرن، سهقا کرن، خوشش کرن.
- نه حمهق - بیژه، هه رامزاده.	فسرانیدن (Fusuranîden):
فغان (Fexan): ئاخینک - زیمار -	قهپساندن، جهمداندن.
ههوار، فریاد.	فسردن (Fe-Fusurden):
فغفور (Fexfûr): کورپی خودی (ئهغه	قهپسین، جهمدین، بهستن -

- فلج (Felc):** قفل، کپلونا دهر وکی. ههروهسا (فلجم) ژي لکاره.
- فلخ (Felx- Felex):** دهسټپټک.
- فلغند (Felxend):** پيژان.
- فله (Fele- Fulle):** فري (فريڼ شيري).
- فليو (Felîv- Felîvê):** بيټهوده، بي مفا.
- فنج (Fe-Func):** کهسي کو ئيشا فتق ههبت - مهزن.
- فنجار (Fenca):** رهجفينا کو بهري تاييټ دهيتته مروقي.
- فنجيدن (Fencîden):** باوشک فهدان، نورسکيڼ خهوي.
- فند (Fend):** فيل، فهند، حيله - دره و - خاپاندن.
- فندک (Fendek):** چه قماق، مهکينا ئاگر هلکرن.
- فوت (Fût):** پف (بايي کو ژ بو تهراندنا چراکا يان هلکرن و گهشکرنا ئاگري ژ دهقي دهر دکهفت).
- فوز (Fûz):** دورماندوري دهقي.
- فوزان (Fûjan):** نرپين، دهنگين بلند، ههوار، فرياد.
- فولاد (Fûlad):** پيلا.
- نازناشهک بوو کول سهرده ميڼ کهتن دادنانه سهر شاهين چيني).
- فغند (Fexend):** سهما، رهقس، خوه هلاقيتن.
- فغياز (Fexyaz):** بهخشيش، پارهکي زنده کو خوداني کاري ژ بلي ههقي کارکهرين بدهته کارکهری - مزگيني.
- فکور (Fekûr):** زهلامی کو گهلهک هزرا بکهت، هزرغان.
- فگار (Fegar):** وهستيای - پهریشان - بريندار. ههروهسا (فگال) ژي لکاره.
- فلات (Felat):** بيابان، دهشتا بهرين و بي ئاف و گيا.
- فلاحت (Felahet):** جوتيارى.
- فلاخن (Felaxen):** بهردهقانى. ههروهسا په يقين: (دستاسنگ، دست سنگ، قلاب سنگ، قلاسنگ، قلباسنگ، قلماسنگ، کلاسنگ، کلماسنگ و فلاسنگ) ژي لکارن.
- فلاده (Felade):** بيټهوده، بي سود - ناخفتنيڼ بي مفا.
- فلاکت (Felaket):** بيچاره يي، بدهبختی - نه داری، موعيزی.

فهل (Fehl): فرهه.	فیریدن (Fîrîden): ب نازداری و
فیار (Fiyar): کار، شول، پیشه.	دفنبلندی بریقه چوون - ترانه کرن.
فیال (Fe-Fêyal): دهستپیک،	فیس (Fîs): ناز - دفنبلندی (غرور).
سهه تا.	فیل (Fîl): فیل.
فیاوار (Feyavar): بنیره: (فیار).	فیلک (Feylek- Feyelk): تیرا
فیر (Fîr): مخابن، بهداخه وه - ترانه.	دوسه ریان سهه پههن.
فیروزه (Fîrûzê): بهره کی پرهبایی	فینه (Fîne): فیس (کولاقی سۆر یان
رهنگ شینه.	سپی).

(خالخالوک و سیسپرک)۱.
قابلمه (Qablemê): قازان.
قاپنده (Qapendê): کەسێ کو
 تشتهکی ژ دەستی کەسەکی یان ژ
 جەهەکی ب شارەزایی بدزت و
 کەس پێ نەحەسییت.
قاپیدن (Qapîden): دزین (تشتهک
 دزین ب شارەزایی و بلەز).
قاج (Qaç): کویزی یان توزیی
 زەبەش و گوندورا - شکهن، دەرز.
 ھەر وەسا (قاش) ژێ لکارە.
قارچ (Qarç): کفارک.
قارقار (Qarqar): دەنگێ قغ قغا
 قەلێ.
قازغان (Qazxan): مەنجەلا مەزن.
 ھەر وەسا پەیقین (قزغان،
 غازغان، غزغان و غزغن) ژێ
 لکارن.
قاشق (Qaşuq): کەڤچک، کاچک.

ق (Qaf): ئەف تیپە د زمانی فارسی
 دا نینە و ئەو پەیقین کو ئەف تیپە
 د ناڤ دا بت، یان پەیقین ەەرەبی
 نە یان ژێ پەیقین تورکی نە، یان
 ژێ پەیقین لیکدای یان دارشتی
 نە ژ ھەر سێ زمانان. د ھندەک
 پەیقین فارسی دا شوبنا تیپین (غ
 - ک) دگرت.
قآن (Qaan): پەیفەکا بنیات
 مەغولی یە، ئانکو: شاھینشاھ،
 شاھێ مەزن، شاھێ شاھان.
قاب (Qab): پەیفەکا بنیات تورکی
 یە، ئانکو: سیتیک - کالوخک -
 چارچووڤی (ایطار) ئ وینا و
 خودیکا.
قاب بالان (Qab balan):
 دەستەپەکە ژ مورین فێندە کوب
 دو رەنگە پەرانی و پەرەک ژ وان
 بۆ یێ دی دبتە نخیفک، وەکی:

- لسهر پيـدڤي يه كووان
څه بينته څه و.....).
- قبرستان (Qebrêstan): ګورستان.
قبله ګاه (Qêblêgah): قبيله ګهه،
جهتي قبيلې، نهو جهتي كول دهمي
نځيژکړني مروڅ بهري خوه دده تي.
قپان (Qepan): قه پان، ترازيا
مه زن. ههروه سا (کپان) ژي
لکاره.
- قحطي (Qehtî): هسکسالي، خه لا.
قـدرانداز (Qeder endaz):
کشانداری کو تیرا وی خه له ت
نه چت، سه گشان.
- قدم گشادن (Qedem guşaden):
درکيه ژ ریشه چوني.
قدم نهادن (Qedem nehaden):
ریشه چون و گاث هاثيتن د جهه کی
څه.
- قرائتخانه (Qêraetxanê): ژوره که
د پهرتووک خانين گشتي څه کو
خه لک تیتفه پهرتووک يان روژناما
دخوين.
- قرارداد (Qerardad): په يمان -
په يماننامه، هه څبه ست.
قرارگاه (Qerargah): جهتي بيهن
څه دانې، مال، خاني.
- قاطر (Qatêr): هيستر (دهمي کهر
ګوهنييلي دګه ل ماهيني بکت،
هيستر ژي په يدا دبت). ههروه سا
(چمنا و ستر) ژي لکارن.
- قاعدي (Qa'êdêgî): بي
نځيژاھي، عادا هه يقانه يا ژنکا.
قاف (Qaf): ناڅي چيايه کي
چيشانوکی يه کو ديژن سيمه رخي
لسه ري وي هيلين هه بوويه.
- قافله سالار (Qafêlêsalâr):
سه روک و سه رپه رشتي کارواني.
قالوس (Qalûs): قالووس يان ژي
قالووسي ناڅي ټاوازه کي يه ژ
موزيکا که څنا ئيراني.
- قالی (Qalî): مه حفوير.
قالی باف (Qalî baf): که سي يان
که سا کو مه حفويرا چيدکت.
قایق (Qayêq): قايک، به له ما
بچويک.
- قایم باز (Qayêmbaz): ياريکه ري
شاره زا و بي هه څتا د ياريين
طاوله و شه ترنجي دا.
- قایم باشک (Qayêmbaşek):
چينګانې (ياريه کا بچويکايه کو
ئیک چاڅي خوه دنقينت و
هه څالين وي خوه لي څه دشيرن و

- قرص (Qurs): د زمانې فارسی دا
 ټانکو: رهق و موکوم.
 قرضدار (Qerzdar): قهردار،
 ده‌بندار.
 قرمز (Qêrmêz): سور، قورمز،
 رهنګی سور یان قورمز.
 قره‌نی (Qereney): نه‌با رهش،
 ټیک ژ ټالافین موزیکي یه وه‌کی
 بلوولې کوژ داری و که‌ره‌ستیت
 ټاسنی ده‌یتته چیکرن.
 قزل آلا (Qêzêl ala): جوړه‌کی
 ماسی بی رهنګ سور و تام خوه‌شه
 کود ټافین شرین دا دژیت و د
 رویاران دا ژی په‌یدا دبت.
 قزلباش (Qêzêlbaş): سهر سور
 (هندهک ژ سوپایی شاه
 ئسماعیلی ټیکي بوون کو
 پینکها تبوون ژ لایه‌نگرین مه‌زه‌بی
 شیعیه پاریز ټانین ده‌سته‌لاتا
 صه‌فه‌وی، و ژ بهر کولافنی رهنګ
 سوړی کولسه‌ری وان ب ټی ناڅی
 ده‌اته نیاسین کو پاشان همی
 له‌شکه‌ری صه‌فه‌وی ب ټی ناڅی
 هاته ناڅکرن).
 قشلاق (Qêşlaq): گهرمیان.
 قشنگ (Qeşeng): خشکوک،
 ده‌لال، جوان.
 قشون (Quşûn): کوما سوپایین
 وه‌لاته‌کی.
 قصب انجیر (Qeseb encîr):
 گهلوازی کتکین هیژیرا.
 قصه‌پرداز (Qêsseperdaz):
 چیرۆک بیژ.
 قصیده‌سرا (Qesîdesera):
 چامه‌بیژ.
 قطعه‌نامه (Qet'namê): به‌یان‌نامه.
 قطور (Qetûr): ټهوری پر باران - د
 فارسی دا بوهر تشته‌کی زه‌خم و
 ستوبر بکار ده‌یت.
 قفل رومی (Quflê romî): ناڅی
 ټیک ژ ههر سیه ټاوازین باربه‌دی.
 قفل گر (Quflger): قفل چیکره،
 کللساز.
 ققنوس (Quqnûs): بالنده‌کی
 چیفانوزکی یه کو دگوتن نکلی وی
 گه‌لهک کون لی بوون و ټاوازین
 سه‌یر ژئ ده‌ردکه‌تن، و هزار سالا
 ټی بالنده‌ی عه‌مر دبر و ده‌می کو
 ژبی وی دگه‌هسته دویمایی، دا
 هندهک پویش و په‌له‌خی کوک و
 دال سهر روینت و دا ده‌ست ب
 په‌رلیدانې کت هه‌تا ټاگر به‌ریبا

- وی پویش و پهله‌خی و دا هوسا خوه
سوژت و دویمایی ب ژيانا خوه
ئینت.
- قلان (Qelan):** په‌پشه‌کا بنیات
مه‌غولی یه و ئانکو: باج و
خه‌راجین کو لسه‌رده‌می ئیلخانیان
ژ خه‌لکی دهاتنه وه‌رگرتن.
- قلاووز (Qelavûz):** پیش‌شروه‌وی
له‌شکه‌ری - ریبه‌ر - ری نیشاندەر.
قلب (Qelb): د زمانی فارسی دا
ئانکو زیتر و زیقیین قه‌لپ و
سه‌خته.
- قلمدوش (Qelemdûş):** قلیقدانک.
قلم زدن (Qelem zeden):
نقیسین - نه‌خشکرن، کی‌شان،
وینه‌کرن.
- قلمزن (Qelemzen):** نقیسه‌ر -
نه‌خشکیش، وینه‌کیش.
- قلم‌کردن (Qelemkerden):**
برپن، قه‌دکرن.
- قلندر (Qelender):** قه‌له‌نده‌ر،
ده‌رویش.
- قلندرانه (Qelenderanê):** وه‌کی
ده‌رویشا.
- قمارباز (Qumarbaz):** قومارچی.
- قه‌مه (Qeme):** قه‌مه، ئالاقه‌کی
- شه‌پرکرنی یه کوژ شیری کورت‌تره و
هه‌ردو لیقین وی بره‌کن.
- قناری (Qenarî):** کناری (فرپنده‌کی
خوه‌ش ئاوازه).
- قناوین (Qenavîz):** جوهره‌کی
په‌رۆکی نارموبشی یی ساده‌یه کو
پتر ب په‌نگی سوژه.
- قنداق (Qundaq):** قونداخی
تفه‌نگی - قوماتک.
- قندداغ (Qenddax):** قه‌نداغ.
- قنق (Qunuq):** میه‌شان - ریفتنگ.
- قورباغه (Qûrbaxê):** به‌ق.
- قوقو (Qûqû):** قومچا قه‌میسی یان
کولاقی - ده‌نگی دیکلی.
- قولنج (Qolenc):** ئیشا قولنج.
- قوی دل (Qevî dêl):** ب دل - دلیر.
- قهر کردن (Qehirkerden):**
سلبوون.
- قهرمان (Qehreman):** قاره‌مان،
دلیر، په‌له‌وان.
- قهندز (Quhendêz):** په‌یقا بنیات
فارسی یه کوژ په‌یقا (کهن دژ)
هاتیه و ئانکو: که‌لها که‌فن.
- قهوه‌جوش (Qehvêcûş):** جه‌زوئ
قه‌هوی.
- قهوه‌چی (Qehvêçî):** قه‌هوه‌چی.

- قهوہء قجری (Qehvêyê qecerî):** - مژمژا ہشک کری یہ (قہیسی)، و
توی یا ہشک کری.
قہ ہوا ژہرکری کو لسہ رده میئن
سولتانین قہ جہرا ددانه ہندہک
کہ سان.
- قیچی (Qîçî):** مقہس.
قیصران (Qeyseran): ناقتی ئیک
ژ ئاوازین کہ قنیتین موزیکتی یہ.
قیصریہ (Qeyserîye): قہ یسہری،
بازاری مہزن.
قیف (Qîf): کوٹک.
قیماق (Qeymaq): قہ یماغ.
- قیس (Qeysî):** جوڑہ کی مژمژتی یہ

ک

ک (Kaf): تپا بیست و پینجی یه ژئلفابییا زمانی فارسی.
کابلج (Kablêc- Kablîc): تپلا قلیچن.
کابنه (Kabêne): چاڤ.
کابوک (Kabûk): کۆلکی مریشکی - زه‌مبیلکا هلاویستی ب بانی خانی ڤه کو کوترک هیلینکا خوه تپدا چیکه‌ت.
کابيله (Kabîle): هاون.
کابین (Kabîn): مه‌هر (مه‌هرا ژنکی ل ده‌می دانه‌شویی).
کاتوره (Katûre): سه‌رگه‌ردان، گیتژ، حه‌یران.
کاتوزی (Katûzî): خودی په‌رست، د بنیات دا ئه‌ڤ په‌یقه (آتوری) بوو، ئانکو زیره‌فانی ئاگری په‌رستگه‌ها زه‌رده‌شتی یان.
کاج (Kac): کاژ (دارا کاژی) -

شعق، زلله‌ه - چاڤ ویر - خوه‌زی.
کاچار (Kaçar): ئالاڤ، ئامیر - ناڤمالي.
کاچک (Kaçek): راستکا سه‌ری.
کاچه (Kaçe): ئه‌رزنگ - خوه‌شی و شادمانی.
کاخ (Kax): قه‌سر، خانیتی مه‌زن کو چه‌ندین ژۆر تپدا بن.
کار (Kar): کار، شول، پیشه - شه‌ر، جه‌نگ - چاندن، جوتیاری - وه‌ک پاشگرل داوییا هنده‌ک په‌یقا ده‌یت، کو ئه‌ڤ ره‌نگه‌ پاشگره‌ دبنه‌ دو جوړ؛ ئیک ژ وان ژ کاری (کردن: کرن) ده‌یت، وه‌کی: (تبا‌ه‌کار: خراب‌کهر - ستم‌کار: ستم‌مکهر و.....هتد)، و بی دی ژ ژتیده‌ری (کاشتن: چاندن) ده‌یت و ئانکو بکه‌ری کاری دگه‌هینیت، وه‌کی: (برنج کار: که‌سی کو برنج

چارندی - گندمکار: کهسج کو گهنم چارندی و.....هتد).	کاروان (Karvan): کاروانی.
کارپیج (Karpîç): لفاف، ریتالہ کا پھڑکی کو لدور تشتہ کی بھیتہ ٹالاندن.	کاریز (Karîz): کاریز.
کارتن (Karten): تہقنپییرک، داپیروشک. ههروه سا بۆ تهقنئ تہقنپییرکئی ژئ لکاره.	کاس (Kas): داهول - کویر.
کارد (Kard): کیترکا مہزن، ساتور، چہقو (بۆ وان رهنگه کیترکا دهیته بکار ئینان یین کـوتـا نه بن «نهچه میین»).	کاست (Kast): کیمی، کاستی، کیم و کاسی.
کارزار (Karzar): شہر، جہنگ - مہیدانا شہری.	کاستن (Kasten): کیم بوون - کیم کرن.
کارگر (Karger): کارگر، پالہ - کاریگر (مؤثر).	کاسج (Kasuc): سیخور.
کارمہند (Karmend): کارمہند، کہسج کول بنگه ههکی یان ل رتقہ بهریه کی کار بکەت.	کاسه (Kasê): ترارک.
کارنامہ (Karnamê): ژیانناما کہسه کی - پهرهک یان دهفته رهک کو ته فاصیلین کارئ کارکه رهکی تیدا هاتبیته تۆمار کرن - باوه رنامه، کارتا قوتابخانی کو پله یین کت کتا وانه یان تیدا هاتبیته تۆمار کرن.	کاسه پشت (Kasê puşt): کوبسه له.
	کاش (Kaş): خوهزی.
	کاشانه (Kaşanê): خانی، خانیکی بجویک، هیلین.
	کاشت (Kaşt): چاند، چاندن.
	کاشتن (Kaştên): چاندن.
	کاشه (Kaşe): جهمه دا تهنک کو بسهر ئاقتی دبهستییت، قه راسه.
	کاغه (Kaxe): ههبله، ئهحمه ق.
	کاف (Kaf): شکهن، دهرز، کهلشت.
	کافتن (Kaften): کهلاشتن، ترکرن.
	کاک (Kak): میړ، زهلام - بیبیکا چاچی - ههر تشته کی هسک و زراف و لاواز کونیکا وی قاله بت - سهړئ ئهزمانی.
	کاکا (Kaka): برا، برایی مهزنتر.

مه‌لویل - بی بزاف.	کاکل (Kakul): موی سهری -
کالوش (Kalûş): مه‌نجه‌لا زادی.	کوفی، کوفیک.
کاله (Kale): متا - فیقیی	کاکو (Kakû): خال، برایی دهیکتی.
نه‌گه‌هشتی - ترارکئی کوژ داری	کاکل (Kagel): نه‌و پشک ژ له‌قه‌نی
یان ئا‌خا جی‌رکا هاتبیته چیکرن -	کو دنا‌ف ئا‌فئی دا‌شین دبت.
زه‌فیا کو هاتبیته چاندن.	کال (Kal): چالا مه‌زن - نه‌ردئ
کالیدن (Kalîden): تی‌کچوون،	که‌لشتی - نه‌ردئ کو ئا‌فئی خواربت
په‌ریش‌سان بوون - ره‌فین،	و کویر کریت - خوه‌هر، چه‌میای -
دویرکه‌فتن.	فی‌قیی نه‌گه‌هشتی، کال.
کالیو (Kalîv): حه‌یران، سه‌رگه‌ردان	کالا (Kala): متا - جل و به‌رگ -
- هه‌بله، ده‌به‌نگ.	که‌ل و په‌لین نا‌فمالی.
کام (Kam): ده‌ف، هوندری ده‌فی،	کالار (Kalar): فه‌رشئی په‌حن و
په‌حنکا ده‌فی - مراد و مه‌خسه‌د،	ته‌نک.
ئاره‌زو.	کالبد (Kalbud): له‌ش، که‌له‌خ.
کامروا (Kamreva): که‌سئی کو	کالفتن (Kaluften): په‌ریش‌سان
گه‌هشتبیته مرادا خوه،	بوون.
خوه‌شبه‌خت. هه‌روه‌سا (کامکار،	کالم (Kalum): بیژن، ژنا کو
کامگار، کامران، کامیاب،	هاتبیته به‌ردان یان می‌ری وئ
کامیار، خوشبخت و نیک بخت)	می‌ریت.
ژی لکارن.	کالنجار (Kalêncar): شه‌ر،
کام ناکام (Kam nakam): بقییت	جه‌نگ. هه‌روه‌سا په‌یفین (کلنجار،
نه‌قییت.	کالیجار، کالجار و کارزار) ژئ
کانا (Kana): هه‌بله، نه‌زان -	لکارن.
ئه‌حمه‌ق.	کالوج (Kalûc): تب‌لا
کاواک (Kavak): پووج، خرش،	قلیچئی (خنصر) - کوتر - که‌و.
نا‌فک قاله.	کالوس (Kalûs): هه‌بله، نه‌زان -

زیده کار کرنی لدهستی مروقی دیار دبن.	کاویدن (Kavîden): لیښه کولین، لینگه ریان.
کبک (Kebk): کهو (فرپنده کي خوښخوان و دهلاله).	کاه (Kah): کا (بۆ نمونه کایا گه مې).
کبوتر (Kebûter): کوتر.	کاهانیدن (Kahanîden): کیم کرن.
کبود (Kebûd): رهش و شین (رهنګی رهش و شین دناڅیکدا، بۆ نمونه نهو رهنګی کو ژ درب څیکه فتنی لسه ر نندامه کي له شی دیاردیت).	کاهدان (Kahdan): عنبارا کای. کاهدریغ (Kahdêrix): هه سپی له غه و ته مبهل و بی هیژبووی کو خودان ب مخابنی دبینت کای و جه هی بده تی.
کبودر (Kebûder): کرم کین بچویک کو دناڅ ئاڅیدا په یدا دبن.	کاهو (Kahû): خهس (گیایه که کو ب خاڅی دهیته خوارن).
کبوده (Kebûde): دارین راست و بلند و بی بهر، وه کی: سپیندار و چنارا.	کاهیدن (Kahîden): کیم بوون - ل کیمی یا دان - له غه ریوون. کب (Kub): دهڅ، ژناڅدای دهڅی.
کبوس (Kebûs): خوه هر، چه میای.	کبت (Kebt): زرکیتک - میښا هنگځینی.
کبیتک (Kubeytek): ئالافتی کو به رین ئاشا پی خوښ دکهن.	کبتر (Kebter): کوتر.
کپ (Kup): ئامانه کي شویښه بی بی مه زن و دهر ته نگه کو سیه کي و مه بی دکهنی.	کبج (Kebc): کهف - تفا دهڅی - که ری کوری بری - هه چار پیښه کي کو بنی دهڅی وی وهرمتی بت.
کپنک (Kepenek): که په نه.	کبد (Kebd): له حیم (هه ر تشته کي کو دو تشتین دی پیکڅه بنویسینت یان له حیم بکه ت).
کپیدن (Kepîden): نقشتن، خه وتن - ژئ څه دزین.	کبره (Kebre): په قیشکین هڅک و رهق بوویتن کوژ نه گه ری
کت (Ket): مل، شان - ته ختی	

شاهتیبی - کاریز.	ٲانکو؛ کویٲه، کویدری - ههروهسا
کٲام (Ketam): خانیکین هاشینی	ٲانکو؛ کهنگی - چهوا.
کوژ داری دهینه چیکن.	کچل (Keçel): کهچهل.
کتخ (Ketex): کهشک.	کچه (Keçe): گوستیرکا بی موهرک
کٲره (Ketre): دریای - ٲاخفتنا	- ٲهرزنک.
بیٲهوده.	کچیر (Keçîr): وهزیر - پیٲشهوا،
کٲری (Kêtrî): قوریٲ سفری.	سهرکرده.
کتک (Kutek): داری قوتانی،	کخ (Kux): کرم - ههر ٲادی یهکن
گوپال. ژ ٲی ٲهیقی یه؛ کٲک	هویر.
زدن: قوتان، ٲهٲجا ٲهٲ قوتانا ب	کد (Ked): خانی - گوند - ٲاخ.
داری بت یان ب دهستی یان ههر	کدام (Kudam): کیشک، کیٲان.
ٲشتهکن دی.	کدبانو (Kedbanû): ژنا
کتک (Ketek): میها بچوبک کو	بهرمالی (ربة البيت).
دهست و پیٲن وی دکورت بن.	کدخدا (Kedxuda): مهزنی
کتکار (Ketkar): دارٲاش،	گوندی، خودانی گوندی - خودانی
نهججار.	مالی - میٲر، مالخو.
کتل (Kutel): ٲشتی - ٲهل - گری	کدفت (Keduft): سهر، ٲرارکن
بلند.	سهری، قافی سهری.
کتٲبر (Ketenber): ب خواره (بی)	کدو (Kedû): کولند، باجانیک.
کوگلهک بخوت) - ٲهٲهل.	کدواده (Kedvade): دیوار،
کتو (Kutû): قهلیٲشکی ٲهمی.	شهنگستی دیواری.
کٲه (Kete): برنجی کو بی دوهن	کدوخ (Kedox): ههمام، گهرماٲ.
هاتیبته کهلاندن.	کده (Kede-ê): ٲاشگری جهی،
کچ (Kec): خوههر، چهمیای -	وهکی: (آٲشکده: ٲهرستگهه،
ٲارموبشی خاٲ و نهبادای.	جهی کو ٲاگر لی دهیته هلکن -
کجا (Kuca): ٲهٲقا ٲرسیاری یه	بتکده: ٲهرستگهه، جهی کو

صه نه م لی، و.....هتد.	ژی د زمانی فارسی دا لکارن.
کده (Kude): نه زمانکی بچوبک کو	کرېز، کرېزه (Kurbuze): خیارین
دکه فته سهری گه وریی.	درېژ. په یقین نیژیکي فان د
کدیور (Kediver): جوتیار - بنیره:	فارسی و تورکی دا هه نه کو بو
(کدخدا).	گونه د ری دهینه بکار ئینان، نه و
کر (Ker): که ر، که سی کو گو ل	ژی (خرېزه) یا فارسی و (گارېز) ا
دهنگا نه بیت - هیژ - زاخ - شیان	تورکی نه، دویر نابینم په یوه ندی
- مراد و مه خسه د.	یه ک دگه لیک هه بن.
کراتن (Kerraten): ته فنپیرک،	کرپان (Kerepan): زار او که کو
دایپروشک.	زهرده شتی بزو ی که سی بکار
کراجیدن (Keracîden): دهنگی	دئینا یی کو گو هه بوون، لی
(قد قد) ا مریشکی لده می هیک	په یفا حه قیی گو ل نه دبوو. یان
کرنی.	چیتر بیتین نه و که سین کو
کرا د - کرا ده (Kurad-Kurade):	گوهداریا ته علیما تین زهرده شتی
جل و بهرگین که فن و دریای.	نه د کورن و دژی وی رادبوون.
کرار (Kurar): ده رازینک.	ههروه سا په یفا (کاوی) ژي هه ر بو
کراشیدن (Keraşîden): په ریشان	فی مه بهستی دهاته بکار ئینان.
بوون - ژنا قچوون یان پو بچبوونا	کرچ (Kerc): مه هیک، قومچه،
کاری.	قولپک.
کراکر (Keraker): قې، قه ل.	کرچی (Kereci): به له ما بچوبک،
کران (Keran): کنار، کناری	قایک (زورق).
ده ریایی.	کرچ (Kêrç): توبزی، کویزی (بو)
کریاسه (Kerbase): مارگیسه -	گونددور و زه بهش و باجانیک
قوربه شک. ههروه سا نا قین:	و.....هتد، لکاره).
(چلپاسه، کلپاسه، کلباسه،	کرچ (Kurç): کورک، مریشکا کوژ
کریسو، کرباشه، کریش و کریشه)	هیک کرنی بدوماهی هاتبیت و

لەشی).	ئیدی لسه رهیکیڭن خوه بنقیت
کرسب (Keresb):	تاكو وان هیكا بکه ته چوبچه لوک.
که ره فس (گیایه که).	کرخ (Kerex): سست، بی
کرستون (Kereston): قه پان.	ههست (ئەندامەکی لەشی کو بی
ههروه سا په یقین (قپان، کپان،	ههست و سست و خاڤ ببیت).
قرسطون، فرستون، فرسطون) ژى	کرخت (Kerext): بنیره: (کرخ).
لکارن.	کردار (Kêrdar): کردار، کار -
کرش (Kereş): فیل، حیلە،	شیواز، تەرز - شەنگستە، بنواش.
بسەردابرن - مەللاقی، دەڤخوشی.	کردر (Kerder): دۆل، نەھال -
کرشمە (Kêrêşmê): ناز، غەمزە،	ئەردی گرک گرک - بیابان.
ئیشاره تدان ب چاڤ و برها.	کردک (Kerdek): پشکەک ژ
کرشیدن (Kereşîden): فیلکرن،	پەرتوکی (قسم).
حیلە کرن، بسەردابرن - مەللاقی	کردگار (Kêrdgar): ئیک ژ ناڤین
کرن، دەڤخوشی کرن،	خودی مەزنە.
خوشخویشک گوتن. ههروه سا	کردمند (Kerdmend): چست و
(کرسیدن و کرسیدن) ژى لکارن.	چالاک، توند، سرت.
کرفت (Kêrêft): پیس، قپیزی.	کردن (Kerden): چیکرن - مەزاختن
کرفه (Kerfe): کارى باش،	- ئەنجامدان - کرن.
بەروڤاژى گونه هئى يان کارى	کردنگ (Kerdeng): ههبلە،
خراپ.	ئەحمەق، گورڤخ - کریت. ههروه سا
کرفه گر (Kerfeger): قهنجیکار،	په یقین: (گردنگ، کردنگل، دنگل
که سى کو کارین باش دکەت.	و دنگ) ژى لکارن.
کرک (Kurk): هری، یانژی گهلهک	کرده کار (Kerdekar): کارکری،
نەرم (مەبهست ژى پەرزوموى یین	جیپاندى، کارزان.
بزنئى نه کوب شەى دهینه	کرس (Kurs): کیم و عەداف - قریش
جوداکرن و پشتی دهیتە رستان،	و قیقشار (هەم یا جلکی و هەم یا

- دکهنه په روک و نه و په روک ژي
 هه ر ب کورکي يي ناقداره.)
 ههروهسا په يقين (گلغز، تفتیک،
 پت، تبت و تبد) ژي لکارن.
- کرکر (Kurkur):** جوړه کي په روکي
 نارموبشي يه کو بو په رده و روبي
 قه نه پا ده پته بکارئينان.
- کرکرانک (Kerkerank):**
 کرکرک، کرکرک، ههستيي
 نه دم (غضروف). ههروهسا (کرجن،
 کرکرک و کرکري) ژي لکارن.
- کرکس (Kerkes):** ته يري کله خا.
- کرکم (Kerkem):** که سکوسور،
 که سکوتالا (قوس قزح).
- کرگدن (Kergedden):** که رکه دان.
- کرم (Kêrêm):** رهنګي سپي بناڅ
 زهري قسه، وهکي رهنګي
 نوکا (تبنی).
- کرم (Kêrm):** کرم.
- کرنا (Kerna):** زړنایا کود ناڅ
 له شکهري و لده مي شه را ده پته
 بکارئينان.
- کرو - کروه (Kerv, Kervê):**
 دداني کرمي، دداني رزي.
- کروت (Kurût):** قه له و، بخوه قه،
 بهر و قازي له غهري.
- کروتنه (Kerûtene):** ته څنپيرک،
 داپيروشک.
- کروز - کروژ (Kurûz-j):** شادي،
 که يف، خوه شي.
- کروک (Kurûk):** سيهوانا عه ربه و
 ترومبلا.
- کروه (Kurûh):** مه سافه ته که
 نيزيکي سيکا فه رسه خي، دو
 کيلومه تر - هيلين - گورستان.
- کره (Kere-rê):** نيڅشک.
- کره (Kurrê):** جانيکي هه سپي يان
 که ري.
- کريزي (Kurîzî):** پير، داکه تي،
 دانسال، بناقسالقه چووي، پشت
 چه ميای - فړندي په و هريای.
- کريشک (Kêrîşek):** چوپچه لوک -
 زهلامی شهري.
- کريشک (Kerîşek):** چال،
 کوپراتي.
- کزاد (Kezad):** جلکي که شن و
 دريای.
- کزبود (Kezbûd):** که دخودا،
 سه روک و مه زني هوزي.
- کزم (Kezm):** شينکاتيا کولبه ر
 ليڅين جوک و برکا شين دبیت.
- کزار (Kujar):** بهرچيلکا مريشکي.

کژدم (Kejdum): دویپشک.	کشت (Kêst): چاندن - دهرامهت
کس (Kes): کسه، مروغ، (شخص، ذات).	یان داهاتیځ چاندنځ.
کسپرچ (Kesperec): لولو، مراری.	کشت (Kušt): کوشت، کوشتن.
کستل (Kustel): کیزگلولک.	کشتار (Kuštar): گهلهک کوشتن، کوشتنه کا ب مشهیی.
کستی (Kustî): کهمه ربه ند یان شالا پیروزا زهرده شتی یا کوژ هریا میهه دهیته چیکن و ژ (۷۲) داڤا پیک دهیت.	کشتبان (Kêstban): جوتیار.
کش (Keş): بهرسینگ، همبیز - سینگ، هر دو کیله کین راست و چه پی یین زکی - خوهش - باش، قهنج - دهلال، جوان.	کشتزار (Kêstzar): نه رده کی پان و بهرین کو کارځ چاندنځ لی بهیته کرن.
کش (Kêş-Kîş): په یشه که بو هاژوتنا مریشکی یانژی د یاریا شه تره نجی دا بو کشکرن شاهی دهیته گوتن.	کیشتمان (Kêştman): نه ردی کو هاتبیته چاندن.
کشاله (Keşale): به رده وامی، درتزا هی (امتداد).	کیشتن (Kêšten): چاندن، توفی کو هاتبیته بن نه رد کرن.
کشان (Keşan): خیشه تا کو لسه ر ستوبنه کی بهیته دانان.	کشتن (Kušten): کوشتن، بن گیانکرن - قهمراندن یان تهراندنا چراکی.
کشانندن (Keşanden): کیشان، کیشانانا تشته کی ژ ثالیه کی بو ثالیی دی.	کشته (Kêšte): فیقیی هشک کری.
کشاورز (Kêşaverz): جوتیار.	کششتی (Kuštî): خوه لیکنان (وهرزشه که ژ بوی بزنان کا کیژان بهیتره).
	کشتی (Keştî): به له م.
	کشتیبان (Keştiban): شوفیری به له می (کاپیتان).
	کشخ (Keşex): وهرسی کو ئویشین تری پیقه دهلاویسن دا

هشک بېن.

کشخان (Keşxan): زهلامی بې

غیرهت، دهیوس.

کشف (Keşef): کویسه له - بورجا

چواری ژ ههر دوازده بورجین

فـهـله کی کـو نـاقـی وئ

کیقژاله (سرطان) ه - گوزکی مهزنی

دهرفره.

کشفتن (Keşeften): کهلاشتن -

قه کرن - بژاله کرن، بهلافکرن -

چرمساندن.

کشک (Keşk): کهشک. ههروهسا

په یقین (قروت، پینو، پینوک،

ریخین، ریخین، کتخ و کتخ) ژی

لکارن.

کشک (Keşkek): کاسکی

چوکی.

کشکله (Keşkele): جوړه کی

پیناڅایه.

کشان (Kêşman): زهقیین

دورماندوری گوندی کو بهینه

چانندن.

کشمش (Kêşmêş): میویر،

کشمش، خاتینوک.

کشمکش (Keşmekeş): بگره و

قه کیش، گفتوگو، جهړ و به حس،

دانوستاندن.

کشن (Keşen): پر، گهلهک، زیده.

کشو (Keşû): چه کمه چه.

کشور (Kêşver): وهلات، ههریم،

مهمله کهت، ئه رده کی بهرفره کو

چهند پاریزگه لی بن و خه لکی

وئ گوډ ب فه رمانین دهوله ته کی

بن.

کشی (Keşî): باشی و خویشی.

کشیدن (Keşîden): دریکرن،

ژیک راکیشان - کیشان (جذب

کرن) - کیشان (وزن کرن) - بار

برن، بار قه گوهاستن - رسم کرن -

هلکیشان (وه کی دویکیلی

جگاری) - ته حمل کرن، خو له بر

گرتن.

کشیده (Keşîdê): زلله، شق.

کشیش (Keşîş): قه شه، پیشه وایی

ئولی.

کف (Kef): کهف (وه کی کهفا

سابوینی، یان کهفا کو بسهر ئاڅا

که لاندی دکه قت).

کفا (Kefa): زهحمهت، رهنج،

وهستیان - دلتهنگی، پهریشانی.

کفانیدن (Kefanîden): کهلاشتن،

دهرزاندن.

کفت (Keft): مل، شان (کتف).	دایپرو شک.
کفتار (Keftar):	کلاش (Kellaş): کولانی، فلهیته.
کفتیار (گیانه وهره کی درنده یه).	کلاغ (Kelax): قه، قری.
کفتر (Kefter): کوتر، کوترک.	کلاف (Kelaf): بوکرکا دهزی یان
کفتن (Keften): کهلشتن، دهرزتن.	به نکا.
کفچ (Kefç): کهف (کهفا ئاقی و	کلاک (Kelak): راستکا سهری -
سابوینی) - تف، گلین.	دهشت، بیابان.
کفچه (Kefçe): کهفگیر، مفسک،	کلاک (Kulak): قاله، خالی -
هسکیف. ههروه سا ناقتین (چمچه،	پیتلین مه زنین ده ریایی.
کبچه، کبچه و کفچ) ژی لکارن.	کلل (Kelal): راستکا سهری.
کفش (Kefş): پیلاش. ههروه سا	کلل (Kelal): گوزک چیکهر،
ناقتین (پاپوش، پا افزار، لالکا،	جهړک چیکهر، ئامان چیکهر.
لکا و لحا) ژی لکارن.	کلان (Kelan): مه زن، مه طوط،
کفک (Kefek): بنیره: (کف) -	زه خم، ترخان، کهسی کوب
کیفکو، کیفکویی.	کهله خن خوه شه مه زن بت - ب هیز.
کفیدن (Kefiden): بنیره: (کفتن).	کلاوه (Kelave): گپژ، مهنده هوش.
کل (Kel): کورتکری یا (کچل:	کلاه (Kulah): کولاش.
که چهل) - بزنی نیر - گیانه وهری	کلاهخود (Kulahxod):
نیر - میها بی شاخ.	کومزری (کولاشکی ئاسنی کول
کل (Kul): چه میای، خوه هر.	شه را دا دهیته بکارئینان).
کلا (Kela): بهق.	کلب (Keleb): دهق، دورماندوری
کلات (Kelat): کهل، کهله (قلعه).	دهقی - دمکی مریشکی، نکلی
کلاجو (Kelacû): فنجانکا قه هوی	مریشکی.
- جاما مهیی.	کلبه (Kulbe): کولک.
کلاژ (Kelaj): چاف ویر.	کلته (Kelte): گیانه وهری
کلاش (Kelaş): ته قنپییرک،	ئازاکری (گیانه وهری کوژ بهر پییری

کلنچار (Kelencar): شهر و جهدهل.	و بی هیزیچ کار پی نه قه تبین - گیانه وهری کوری قوت - لالوته.
کلند (Kulend): قه زمه - کیلونه، قفلا کوژ داری هاتبته چیکرن.	کلجان (Kelcan): گويفک، جهی کو گلیشی دکهنی.
کلندر (Kelender): زه لامی ترخانه و ب هیژ - داری نه سپیکری.	کلچ (Kelç): کیم، عه داث - قریژ. کلچنگ (Kulçeng): کیقراله.
کلندیدن (Kelendîden): کولانا نهردی ب قه زمه ی.	کلخج (Kelexc): بنیره: (کلچ). کلفت (Kuluft): ستوبر.
کلنگ (Kuleng): قه زمه - قولنگ (فرنده که).	کلفت (Kulfet): خودام، خزمه تکارا ژن.
کلوچه (Kulûçê): کولیچه، کاده، که سمه.	کلفه شنک (Kelfehşeng): لوبلاق (لوبلاقین جه مه دی).
کلوخ (Kulûx): گومتلکیت ناخی، قه نتلکیت ناخی.	کلک (Kêlk): قه له می کوژ له قه نی هاتبته چیکرن.
کلوک (Kelûk): که ری که ریچی - بچویک، زاروک.	کلک (Kelek): نشته ر - مه نقل، ناگردانک - که چه لوک - بوم، توک
کلون (Kulûn): کیلونه یان قفلا کو ژ داری هاتبته چیکرن.	- بی ئیفله ح، به ش، پی بره شک - گامیشی نی ری گهنج - که له ک - فیل، حيله.
کلوند (Kelvend): خیار، خیاری کو بو توفی هاتبته هه لگرتن - گوندوری نه گه هشتی - کتکیت هیژیرا یان خورمی کو ب به نکی قه دکهنه گهلواز.	کلکم (Kelkem): مه نجه نیق - که سکوسور، که سکوعالا.
کله (Kuleh): کولاث.	کلم (Kelem): که له می.
کله (Kelle-ê): سهر، سهری مروقی یان گیانه وهری.	کلن (Kulen): گلولاکا په می.
	کلنج (Kêlenc): کیم و عه داث - دنبلندی، خوه مه زنکرن.
	کلنچار (Kêlêncar): کیقراله.

کله (Kulle): کوفیکا سه‌ری.	بچویک - که مانچه (ئیک ژ
کلی (Kulî): گوندی، خه‌لکئ گوندا	ئالاقین موزیکئ یه).
- دهف (نامیره‌کئ موزیکئ یه) -	کمبود (Kembûd): کیم بوون،
بازنه (دایره) - خوریک.	کیماتی.
کلیاوه (Kelyave): که‌ر، که‌سئ کو	کمبیزه (Kumbîzê): خیاری زهر و
گوهر لی نه‌بت - گیتز، مه‌نده‌هوش.	مه‌زن - گوندوری نه‌گه‌هشتی.
کلیچه (Kulîçê): کولیچه، کاده،	کمپیر (Kempîr): پیر، ب
که‌سمه.	ناقسالقه‌چووی - پیره‌ژن.
کلید (Kelîd- Kêlîd): کلیل.	کمتر (Kemter): کیمتر، پچه‌کتر -
کلیز (Kelîz): زرکیتک.	هویرتر.
کلیسا (Kêlîsa): دیر، په‌رستگه‌ها	کمر (Kemer): که‌مه‌ر،
فه‌لا.	دورماندوری زک و پشتی .
کلشک (Kelîk): چاف ویر.	کمز (Kemzen): بی شه‌نس، بی
کلیک (Kêlîk): قلیچ، تبلا	ئیقبال، که‌سئ کو هه‌رده‌م د یاربا
قلیچئ.	قوماری دا ددورینت.
کلیک (Kelîk): بوم، تۆک.	کمسک (Kemesk): ته‌ره‌ماست.
کلیون (Kulyûn): په‌رۆکئ هه‌فت	کمند (Kemend): کنف.
ره‌نگ.	کمیاب (Kemyab): هه‌ر تشتئ کو
کم (Kem): کیم، پچه‌ک.	کیم بت و ب ساناهی بده‌ست
کما بیش (Kemabîş): کیم و زیده.	نه‌که‌فت.
کماس (Kemas): گوزکئ دهر فره‌ه	کمیچه (Kemîçê): ستیرستیروک -
- کـــۆد، ترارکئ داری -	که‌مانچه.
که‌شکولک.	کمین (Kemîn): کیمترین - کیم
کماله (Kumalê): خوه‌هر.	بها، بی قیمه‌ت.
کمان (Keman): کفان.	کن (Kên): قه‌یتک (ل دوربارا جل و
کمانچه (Kemançe): کفانا	به‌رگا و دوربارا برینئ بکار

فیلی لکاره.	دهيت).
کنجار(Kuncar): تیشکلئ کونجی	کنا(Kena): ئەرد - سنوور - کنار.
یا پشستی کو دوھنئ وان ژئ	کنا(Kuna): بکەر، کەسئ کوب
هاتیته گرتن.	ئەنجامدانا کارهکی رادبیت.
کنجد(Kuncêd): کونجی.	کنار(Kenar): کنار، کیلهک،
کنجک(KunceK): نوی(جدید).	نالیهکی تشتی.
کنجکاو(Kunckav): لیگەر،	کنارنگ(Kenareng): حاکم،
پشکینه.	والی، پارێزگەر.
کنجل(Kuncul): مچای،	کناره(Kenarê): کنار، کیلهک،
قورمچی، تیکچووی، هەر تشتی	کنارئ دەریایی(ساحل).
کوژ حالهتی خوه یئ دروست	کناغ(Kunax): تهفنی ئارمویی -
دەرکهفیت و بمچیت وهکی: (نانئ)	تهفنی تهفنییـرکی - کرمی
کو دکهفیته بنئ تهنویری دا و	ئارمویی.
دبیته گلولکهکا بکیر نههاتی، یان	کناک(Kenak): زک ئیشی.
دهست و پـیـیـن کو دسوژن و	کنام(Kunam): جهئ گیانهوهترین
ئاشارین وان یین سهـرهکی لی	درنده و گیانهوهترین کو دچهرن -
نهمین و.....هتد).	چەروان - هیلین.
کنجه(Kuncê): کهرئ کو بنئ	کنانه(Kenane): کهفن، بهروفاژی
دهفئ وی وهرمیتیت - کهرئ کوری	نوی.
بری.	کنبوره(Kenbûrê): فیل، حيله.
کند(Kund): هیـدی، کەسئ کو	کنج(Kunc): کونج، کوژی، قورنەت
لدهمئ ریشهچوونئ ب هیـدی ریشه	- کوریشک و قورمچک.
بچیت - دهک یان شیر یان هەر	کنج(Kenc): ئەزمانکئ بچویک کو
تشتهکئ برهک کو نهخووش ببیت و	ل دویمایا گهوریی یه - هەر تشتی
ب زهحمەت تشتان بپریت - دلیر،	کوب کهلهخی خوهره ئی مهزن بت
ئاذا، پهلهوان.	و ب هیـز بت و ب تایبهتی بو

کنش (Kunêş): کار و کردار.	کندا (Kunda): زانا - فەیلەسووف
کنشت (Kunêşt): پەرستگەه، دێر، کنیشت.	- حەکیم - ستێرناس - جادووگەر - دلێری، پەلەوانی.
کنشتو (Keneştû): شوینک.	کندامویە (Kundamûyê): موی
کنفت (Kênêft): هەرمی، پیس.	کو هەر ل دەستپێکا ژ دایکبوونی
کنگ (Keng): چەنگ، چەنگی	لەسەر لەشی نوێزادی هەبیت.
فرندە - چەقی دار.	کندر (Kender): باژێر، شار.
کنگر (Kungur): گەدایی بێ شەرم	کندز (Kundêz): کورتکریا (کهن
- بوم، کوند.	دز) ئانکو کەلها کەشن.
کنگر (Kenger): کەنگر.	کندش (Kundêş): گلولکا پەمبی
کنون (Kunûn): نۆکە، نھۆ.	کو ئامادە بیت بۆ رێسانی.
کنیز (Kenîz): خودام، ژنکا	کندک (Kundek): چنییت نانی،
خزمەتچی، ب تایبەتی ژنکا کو	هویرکە نان.
هاتبیتە کپین.	کندلان (Kendulan): خێشەتا
کنیزک (Kenîzek): خوداما کچ کو	مەزن.
تەمەنی وی بچویک بت.	کندمند (Kendmend): پەریشان -
کو (Kû): بۆ پرسیارێ دەیت،	وێران، خراب، ئاقاھیی کو وێران و
ئانکو: کا، کانی، ل کێشەیه.	سەرەبن ببیت.
کووار (Kavar): سەلکەکا مەزنە کو	کندن (Kenden): جوداکرن - کولانا
فیقی پی قەدگوھێزن.	ئەردی ب ئنیەتا کویر کرنی.
کول (Kevaj): تەعن - ترانە.	کندو (Kendû): شانا زرکیتکی.
کواش (Kuvaş): جۆر، تەرز،	کندوالە (Kundvalê): گەنجی ب
رەنگ، شیوە. هەروەسا (کواشە،	هێز - کەسی کو ب کەلەخی خوەقە
گواش، گواشە، کواس، کواسە)	ئی ماقوبل بت.
ژی لکارن.	کنسک (Kênêsk): قەلس،
کوب (Kûb): درب، دری کوژ	دەخەس، بەخیل، خەسیس.

کوچولو (Kûçûlû): زیډه بچوبک،
کوچ - زاروک.

کوچه (Kûçê): کۆلان.

کوچیدن (Kûçîden): کوچکرن،
بارکرن ژ جهه کئی بۆ جههک دی.

کود (Kûd): بیدهر - سه‌رگینا ده‌وارا
و چیل و گولا کوب ئه‌ردی
وه‌رکهن ژ بۆب قوه‌ت که‌تتا ئه‌ردی
ژ بۆ چاندنی (زبل) - کیمیا.

کودک (Kûdek): زاروک، بچوبک.

کودن (Koden): بی فه‌هم، کیم
عاقل، ئه‌حمه‌ق، ته‌مه‌ل.

کور (Kûr): کوره.

کورس (Kevers): موی ییڻ خه‌له‌ک
- قریژ و قیقارا له‌ش و جلکا.

کوره (Kûrê): کوبره، ئیتوبن -
پشک، به‌ش، پارچه‌یه‌ک ژ
جهه‌کی.

کوزه (Kûzê): گوزک.

کوز - کوز (Kûz-z): قۆز، قلۆز،
چه‌میای، خوه‌هر.

کوژپشت (Kûjpuşt): پشت
چه‌میای، پشت قۆز - درکه‌یه ژ
ئه‌سمانی.

کوژه (Kûjê): که‌رئ ره‌نگ سپی.

کوس (Kûs): درب قیکه‌تن.

ئه‌گه‌رئ قیکه‌تتا به‌ری یان داری
بگه‌هته له‌شی - ئالاقی کو‌فیلخان
فیلین خوه پی ده‌اژۆن.

کوبیل (Kûbel): بشکوژ،
بشکوفک، غونچه.

کوبن (Kûben): چه‌کوبچ، چاکوچ.

کوبیدن (Kûbîden): قوتان،
لیدان، نه‌رمژاندن.

کوتار (Kûtar): کولانکا ته‌نگ کو
سه‌رئ وی گرتی بت.

کوتاه (Kûtah): کورت، کن.

کوتوله (Kûtûlê): بالا کورت، به‌ژن
کورت، قه‌زم.

کوته (Kûteh): کورت، کن.

کوچ (Kûç): بوم، توک - کوچکرن ژ
ئه‌رده‌کی بۆ ئه‌رده‌کی دی - ئیل،
بنه‌مال - ناخی ئیله‌کی یه‌ل نیزیکی
ئیلا (به‌لوچی) یا.

کوچک (Kûçek): هویر - بچوبک -

د زارای ده‌رویشان دا ئه‌و مریده
یی کوژ هه‌میان بچوبکتر بت ب
ته‌مه‌نی خوه‌فه یان ژی نو‌بکار بت
و ژ نوی ده‌ست ب مریداتی
کرت.

کوچکین (Kûçekîn): هویرترین -
بچوبکترین.

- کوستن (Kûsten): قوتان - لیدان -
نیشانندن.
- کوسه (Kosê): زهلامی کوسه کو
بهس نه رزنکا وی موی لی هه بن و
روی پین وی د حولی بن.
- کوشک (Kûşk): کوشک، قه سر،
ئاهاهیی بلند، خانیه کی خوهش ل
ژده رقهی باژیری و دناث باغ و
بیستانا دا.
- کوشیدن (Kûşîden): پیکول کرن،
سه عی کرن، خوه وهستاندن ژ بو
بده سته ئینانا تشته کی.
- کوفتن (Kûften): قوتان، لیدان ب
ئیه تا هه رشانندن و هویر کرنی -
درب ث تشته کی ئیخستن.
- کوفجان (Kûfcan): قه فهس، جهی
تهنگ.
- کوک (Kûk): دربارا ژیک فر -
خهس (گیایه که).
- کوکن (Kûken): بوم، تۆک.
- کول (Kûl): مل، شان (کتف) -
هه ود، جههک کو پچهک ئاڤ لی
خرقه ببیت.
- کولاب (Kûlab): هه ود -
مهله فانگه ه.
- کولاک (Kûlak): توفان - پیلین
- ده ریایی.
- کولخ (Kûlex): ئاگردانک -
مه نقه ل.
- کولیدن (Kolîden): کویر کرن -
کۆلان - قلیب کرنا نه ردی.
- کوم (Kom): شینکاتیا کولبه ر
لئشین کانی و هه ود و رۆوا شین
دبن.
- کومش (Komêş): که سی کو بیرا
دکۆلت.
- کونده (Kevende): تۆرا کو ب
رهنگی جهالی دهیته چیکرن ژ بو
قه گوهاستنا کای بکار دئینن -
گوندۆری نه گه هشتی.
- کوه (Kûh): چیا.
- کوهان (Koham): کوپار، پشته
حیشتی.
- کوهپایه (Kûhpayê): دههمه نا
چیای.
- کوهسار (Kûhsar): جهی کو
گهلهک چیا لی بن.
- کوهه (Kûhê): تهل، کۆم - سه مه ر،
ئهو بلنداهیا لسه ر و بنین زینن
هه سپی یان کورتانی دهوارا -
پیلین ئاڤی - هیرش کرن، هیرش
برن.

- کوی (Kûy):** تاخ - شاهری، ریکیین فرهه.
- کویبر (Kevîr):** ئهردی زیده کهرهستین (ئهزوت، ئوکسیژن و پتاسیوم) لی ههبن، لهورایه ژی چو گیا لی شین نابن - سهراب.
- کویش (Kevîş):** زهركا شیر.
- که (Kuh):** چیا.
- که (Keh):** کا.
- که (Kêh):** بچویک، هویر.
- کها (Keha):** شهرمین، شهرمهنده.
- کهبل (Kehbel):** نهزان، ههبله، ئهحمه ق.
- کهتر (Kêhter):** بچوبکتر.
- کههر (Keher):** ههسپی کورهنگی وی سورئ بناف رهشی قه بت، ههسپی قه هواپی.
- کهکشان (Kehkeşan):** ریکا کادزا (مجرة).
- کههن (Kuhên):** کهفن - کهفنار - دیرین.
- کههنه (Kuhnê):** کهفن - کهفنار - دیرین - ژ کارکهفتی.
- کی (Key-Kêy):** کهنگی، چ دهم، چ وهخت.
- کی (Kî):** کی، چ کهس، کیژان.
- کی (Key):** ناڤی شاهین کهیانی یا، وهکی کهیقوباد، کهیکاووس، کهیخوسرهو - شاهن مهزن، شاهینشاه - نازناڤی مهزنترین شاهی.
- کیا (Kiya):** مهزن - خودان - خوداوهند - شاه - حاکم - پارێزگهر - پههلهوان.
- کیاخن (Kiyaxen):** نهرمی، نهرماتی، ئارامی.
- کیاده (Kiyade):** رسوا، ههتک لی چووی، بی ناڤ بووی.
- کیار (Kiyar):** تهمله لی، سستی.
- کیارا (Keyara):** خهم، نیگهرانی.
- کیان (Keyan):** کوما (کی) کو ئانکوا وی دبیتته شاهین مهزن - ناڤی سنسله کا شاهنشاهی یا ئیرانی یه پشتی سنسلا پیشدادی یان.
- کیان (Kuyan):** خیفهت، رهشمال - ستیر - سهنته ری بازنه ی (مرکز دائرة).
- کیانا (Kiyana):** سروشت - ئهصلی ههر تشته کی - ههر ئیک ژ ههر چوار عونصورین چوارگانه.
- کیبانییدن (Kîbanîden):** لادان، ژ

سهر ديواري کلههې و چ گاڅا	ري لادان، خوههر چوون.
دوژمنا هيرش کربانه سهر کلههې	کييدن (Kîbîden): بنيره:
دا بهري بهردهنه ناف دوژمني -	(کييانيدن).
زه رکا شيري يان مه نجه لوکا	کيپ (Kîp): پړ، تړی، ليڅوليتف.
ماستی.	کيچ (Kîç): بژاله - پهریشان - کيم،
کيک (Keyk): بيبيکا چاڅي.	پچهک - هوپر، بچوبک - هيدی.
کيل (Kîl): خوههر، چه ميای.	کيس (Kîs): کوريشک.
کيماک (Keymak): قه يماغ.	کيسنه (Kîsene): بهنکي کوب
کيماک (Kîmak): تهنگا دهوارا.	ته شيني ها تبېته ريسان.
کين (Kîn): کينه، دوژمني، نه ياري	کيسه (Kîsê): کيسک، توپرک -
- عينات و نه يارتي يا کو مروث د	بهريک.
دل دا ژکه سه کی هلگريت.	کيش (Kîş): دين، نايين، مه زهه ب -
کينه (Kînê): بنيره: (کين).	جوده کي په روکي کوژکتاني
کيوان (Keyvan): ناڅي ستيرا	دهيته چيکرن - کيسکي کو تيرين
(زوحهل)ه.	کڅاني دکه نه تيدا - کش (بؤ
کيهان (Keyhan): جيهان، دنيا -	هاژوتنا مريشکي يان لادانا شاهي
کو ما سه ييارين کوب سهر	د ياريا شه تره نجی دا لکاره).
مه نظوما شه مسی قه نه - بياڅي کو	کيف (Kîf): چانته - چزدانک.
ستير دناف دا.	کيفر (Keyfer): سزا، سزادان - ئو
	بهري کو لسه رده مين که فن داداناه

گ

کاری وی جلک شویشتن بت.
گاشتن (Gašten): زفراندن -
 چاندن.

گال (Gal): رینگلین په زئ سپی کو
 ب دینگین وان شه هسک دبت -
 گارس - طوری، تویری - فیل،
 حیل، خپاندن.

گاله (Gale): جهال - گلولکا
 په مبی.

گالیدن (Galîden): رهځین،
 هه لاتن، فیرارکرن، دوبر که تن.

گام (Gam): گاښ، پینگاښ.

گاو (Gav): چیل و گا (د فارسی دا
 بو چیل «گاو ماده» دهیت و بو
 گای ژی دبیزن «گاو نر» و هه گهر
 کومه کا هردووان پیکه دگه لیک
 بن دبیزن «گاوها» - زهلامی دلیر
 و ب هیژ.

گاورس (Gavers): گارس.

گ (Gaf): تپیا بیست و شمشیه ژ
 نهلفابییا زمانی فارسی و نهف
 تپیه دناث زمانی عهره بی دا نینه.
گاباره (Gabarê): گاپان -
 شکفت.

گات (Gat): که قنترین و پیروزترین
 پیشکا ئافیس تاییه - سروودین
 زهرده شتی.

گار (Gar): پاشگره و نیشانا
 بکه رناقیه، وهکی: (آفریدگار:
 ئافرنده، آموزگار: فیرکه ر،
 ماموستا). د زمانی فارسی دا
 نهف پاشگره ل گه لکه جهان دگه ل
 په یقین عهره بی ژیه هاتیه.

گاری (Garî): عهره بانه - هه ر تشتی
 نه موکوم و بی دهوام.

گاز (Gaz): ددان - گاز، کیلتان -
 سپینه.

گازر (Gazur): جلکشو، که سی کو

- گامیش (Gavmîş): گامیش.
- گاه (Gah): وهخت، دهم، زهمان - جه، گهه - تهختی پاشاتی، کورسیکا دهسته لاتداریی - ئامانی کو زیر و زیقا تیدا دهلین - ئەف پاشگره ل دویمایا دو جۆره ناڤان دهیت، یی ئیکی دهمناف (اسم زمان) ژئ چیدبت، وهکی: (سحرگاه: دهمی سپیده، شامگاه: دهمی شەقی) و یی دووی جهناف (اسم مکان) ژئ چیدبت، وهکی: (پرستشگاه: پهرسگهه، جهی پهراستنی).
- گاهنبار (Gahenbar): ناڤی شەش جهژانه کو ههر ئیک ل دهمهکی سالی ژ لایئ ئیرانیان فه دهاتنه کرن - ناڤی وان شەش دهم یان شەش روژانه کو خودی مهزن جیهان چیکری. ههروهسا په یقین (گهنبار، گاهنبار، گاهبار، گهبار) ژئ لکارن.
- گاهواره (Gahvarê): لاندک، له هندک.
- گبر (Gebr): زه دهشتی، کهسی کو بدویف ئایینی زه دهشتی کهتی (ئهف ناڤه پشستی
- موسلمان تهیتی یی مایه ب زه دهشتیاڤه).
- گبر (Geber): جۆرهکی بهری یه کو ترارک و مه نجه لوک و دیز ژئ دهیتنه چیکرن.
- گبرگه (Geburge): جۆرهکی وهرزشا کهفنا ئیرانی یه.
- گبز (Gebz): مهزن، ب کهلهخ - ب هیتز.
- گت (Get): مهزن (عظیم، کبیر).
- گجسته (Guceste): پیس و نه پیروز، خه بیس، مهلعون.
- گچ (Geç): گچ (که دهسته که کو بو ئاڤایا و په یکه رسازیی بکار دهیت).
- گدا (Geda-Gêda): گه دا، سوالکهر، خازخاژوک.
- گداختن (Gudaxten): هه لاندن.
- گدار (Gudar): کویراتیای بنی دۆلی - ریک، جهی تیرا بۆرینی.
- گدازیدن (Gudazîden): هه لاندن.
- گدوک (Gedûk): ئەو در ژ چیا ی کو پری به فربت و ئەو به فر بیسته کوسپ د رتیا هاتن و چۆنی لویری.
- گزار (Guzar): بۆرین د جههکی را

- جهی تیږا بۆرینی.
- گـذاردن (Guzarden):** دانان، دهیناتن (تشتهک ل جهه کی دهیناتن یان دانان).
- گذر (Guzer):** بنیره: (گذار).
- گذرا - گذران (Guzera- an):** چۆوهک، وهکی: (آب گذرا: ئاڤا کو بچیت).
- گذراندن (Guzeranden):** تشتهک د جهه کی را بۆراندن - کارهک بجه ئینان.
- گذشت (Guzešt):** بۆری (د جهه کی را بۆری) - لیبۆری، عه فوبکر.
- گذشتن (Guzešten):** بۆرین (د جهه کی را بۆرین) - لیبۆرین، عه فوبکر - بدویمایهیک هاتنا وهختی.
- گر (Ger):** هه گهر - پاشگری بکه و بکه رنافی یه، وهکی: (آهنگر: ئاسنجر، زرگر: زیرنجر و ستمگر: زالم) - گوریاتی (ئیک ژئیشین پووستی یه).
- گر (Gur):** گوریا ناگری.
- گرا (Gerra):** عه بد، به نی، خولام.
- گراز (Guraz):** بهراز - بیرکه کا مهزن و په حنه کو دو کهس ب
- هه څره بکار دئینن ژ بۆ راستکرنا ئوردی قلیب کری - گوزک.
- گـرازیدن (Gurazîden):** ب نازداری و دفنبلندی بریڅه چوون.
- گرامی (Gêramî):** عهزیز، هیڅرا، بهرئیز.
- گران (Geran):** گران (هه م بۆ سهنگی و هه م ژی بۆ بهای).
- گران (Guran):** کهفه کا گه می یان جهه کی کو هاتیبته دروین.
- گراییدن (Gerayîden):** دل ب تشته کی دان - هیرش برن.
- گریز (Gurbuz):** زیرهک - دلیر - فیلباز.
- گریه (Gurbê):** پشیک، کیتک.
- گرد (Gerd):** توزک، ئاخا نهرم، غویار.
- گرد (Gêrd):** گروڅپ، خپ - دهوروبه ر، چان و رهخ.
- گرد (Gurd):** دلیر، په له وان.
- گرداب (Gêrdab):** زڅړوکا ئاڅی.
- گرداس (Gurdas):** سته مگهر، زالم.
- گرداندن (Gerdanden):** زڅراندن، بادان.
- گردباد (Gêrdbad):** بابه لیسک.

گردن (Gerden): ستۆ، گهردهن.	به ندکری.
گردنه (Gerdenê): ریکین تهنگ و پیر ئاستهنگ ل چپای.	گرفت (Gêrêften): ستاندن، وهرگرتن - تیکههل بوون.
گردو (Gêrdû): گویز.	گرگ (Gorg): گورگ.
گردون (Gerdûn): چهرخ، ههر تشتی کو لدور خوه یان لدور ته وهرهکی بزقرت - ئهسمان.	گرگین (Gergîn): گیانه وهری کو تووشی ئیشا گورباتیی بووبت.
گردیدن (Gerdîden): گه پیا - زفرین - گوهارتن - بوون، چیبوون.	گرم (Germ): گهرم.
گرز (Gurz): گورز (ئالافهکی شه پی یه کول سهردهمیتن کهفن دهاته بکارئینان).	گرم (Gurm): خه - برین (جرح).
گرزش (Gerzêş): گله و گازنده، دالهی.	گرما (Germa): گهرمه، بهروفاژی سهرمایی.
گرزمان (Gerzuman): ئهسمان، عهرش.	گرما به (Germabê): حهمام، گهرماث.
گرزن (Gerzen): تانج.	گرمسیر (Germîr): گهرمیان.
گرزه (Gerze): ماری مهزن، جوهرهکی ماری یه کو سهری وی مهزنه.	گرنج (Gurênc): کوریشک - گری - کونج، کوژی - برنج.
گرزیدن (Gerzîden): زیمار کرن، گرین - ته و به کرن.	گرو (Gêrev- Gêruw): مهرج (شرط) - رههینه، گرهو.
گرسنه (Gurêsnê): برسی.	گروه (Gurûh): دهستهک، کۆمهله.
گرفت (Gêrêft): وهرگرت - غهرامه - تهعن.	گروهه (Gurûhê): گلولک، وهکی: (گلولکا په مبی) - گرگین ههقییری - دهستهک، کۆمهله.
گرفتار (Gêrêftar): دیل، ئیخسیر،	گرویدن (Gêrevîden): باوهری ئینان ب کهسهکی یان تشتهکی، گههشتن ب ریزین دهستهکهکی (التحاق).
	گره (Gêrêh): گری، گریک (گریا)

- گرپوه (Gerîvê): تهل، گر.
 گرپه (Gêrye): گری، رۆندک ریتی.
 گز (Gez): گهز (یه‌که‌یه‌کا پيشانی یه بهرامبه‌ری ۱۶ (گره) انه، و ب عه‌ره‌بی دی‌پژنی «ذرع» - ناشی داره‌کی یه - گه‌زۆ (جوره‌کی شریناهیی یه).
 گزاردن (Guzarden): ئەداکرن، بجه ئینان، ئەنجامدان.
 گزارش (Guzarêş): رپورتاژ، شروقه‌کرنا خه‌به‌ره‌کی یان کاره‌کی کو هاتیبته ئەنجامدان.
 گزاریدن (Guzarîden): بنیره: (گزاردن).
 گزاف (Gêzaf): زیده، گه‌له‌ک، بی سینور - بیهوده، پویج، ئاخفتن پویج و بی مفا.
 گزاک (Gezak): هه‌ر گیانه‌وه‌ر یان موره‌کی کو ژه‌هردار بیت و مروقی بگه‌زیت (ب مروقی شه‌ده‌ت).
 گزاییدن (Gezayîden): پیشه‌دان، له‌ق لیدان و ئازار گه‌هاندن.
 گزر (Gezer): گێزهر.
 گزر (Guzêr): چاره، چاره‌ری، عیلاج.
 گزک (Gezek): گه‌زه‌ک، ده‌قگر، به‌نکی یان گرپکا دارێ - ئیک ژ یه‌کین پيشانی یه کو به‌رامبه‌ری ۱/۱۶ گه‌زی یه.
 گریانندن (Gê-Geryanden): گریاندن، که‌سه‌ک مه‌جبورکرن کو بکه‌ته گری.
 گریاننده (Gêryanendê): ئەو که‌سی کو که‌سه‌ک دی بگرینت.
 گرپان (Gêrfiban): یاخه، پستۆک.
 گریختن (Gurîxten): ره‌فین، هه‌لاتن، فیرارکرن.
 گریز (Gurîz): فیرار، ره‌ف.
 گریزانندن (Gurîzanden): ره‌فاندن، فیراریدان.
 گریستن (Gêrfisten): گرین، روندک ریتن. هه‌روه‌سا بۆ که‌سی کو دکه‌ته گری، په‌یشتین (گرینده و گرپان) لکارن، لی جیاوازا دناقبه‌را هه‌ردوان دا ئەوه کو (گرینده) بکه‌رناقه و (گریان) صیفه‌ته.
 گریغ (Gurîx): بنیره: (گریز).
 گریواره (Gêrfîvarê): رستک، گه‌رده‌نی.
 گریوان (Gêrfîvan): بنیره: (گریان).
 گرپون (Gerîven): ئیشا گورپاتی.

- ههر تشتی کو تاما سه ره کی
بگوهوریت و تاما دهقی نه خویش
کهت - دهلیقا باش و هلکه تی بو
نه نجامدانا کاره کی - سه رما و
سپی بری.
- گزمه (Gezme):** زیره فان، حه رهس.
گزند (Gezend): درب - نازار -
ئاتاف - رینج و زحمهت.
گزیدن (Gezîden): لهق دانان -
پیقه دان.
گزیدن (Guzîden): هه لبرارتن،
په سندن کرن و قافیتر کرن.
گزیر (Guzîr): چاره، چاره ری،
عیلاج.
گزیردن (Guzîrden): چاره کرن،
عیلاج کرن، چاره ری ژیرا قه دیتن.
گزینه (Guzînhê): هه لبرارتی.
گزار (Gujar): بهرچیلکا مریشکی.
گس (Ges): تاما کو دبیتنه نه گهری
ده فگرین، وه کی: تاما فیقیی
نه گه هشتی، یان کاری یا
نه خه سای.
گساردن (Gusarden):
خوارن (بگره ژ نان خوارن، مهی
قه خوارن، خه م خوارن و..... هتد).
گست (Gest): کریت، نه جوان.
- گستاخ (Gustax):** نه ترس، دلیر -
بی نه ده ب، نه ده ب سز. ههروه سا
په یقین (وستاخ، بستاخ، استاخ،
اوستاخ و بیستاخ) ژی لکارن.
گسترانیدن (Gusteranîden):
په حن کرن، رائیخستن.
گستردن (Gusterden): په حن
کرن، رائیخستن.
گسته (Geste): ههر تشته کی کریت
و نه جوان - سه رگین.
گستن (Gusêten): برین - ژ هه ف
جودا کرن.
گسلاندن (Gusêlanden): دراندن
- برین.
گسیل (Gusîl): رهوانه. گسیل
کردن: رهوانه کرن، وه کی:
(رهوانه کرنا که سه کی بو جهه کی،
یان رهوانه کرنا هاریکاریه کی بو
که سانبین لی قه و مای و..... هتد).
گشاد (Guşad): قه کر - بهردا،
ره ها کر - بهردانا تیری ژ کفانی -
فرهه - په حن، پان.
گشادن (Guşaden): قه کرن -
بهردان، ره ها کرن.
گشت (Geşt): گهشت و گوزار،
گه ریان.

گللاب (Gulab): گولاڻ.	گشت (Gêšt): هه می بهه څره، پیکڅه، ب گشتی.
گلایی (Gulabî): هر میک.	گشتا (Gušta): بهه څشت، فردوس.
گلاندن (Gelanden): هه ژاندن، داقوتان (داقوتانا دارا ب بار کو فیقیی وی ژئ بکه څت).	گشتن (Gešten): گه ریان - دهوړ لیږدان، لدور زقرین - بوون، چیبوون.
گلاندن (Gellanden): گرپلکرن.	گشتی (Geštî): زیره څانی کول
گلاویز (Gelavîz): هلاویستی.	جهه کی دیارکری را بهیت و بچت ژ بو بجه ئینانا ټه رکی خوه یی زیره څانیی.
گلاویز شدن (Gelavîz şuden): هه څیریشی هه څ بوون، دبن چه نگیڼ هه څ را چوڼ.	گشسب (Guşesb): هه سپ.
گلایه (Gêlayê): گله و گازنده، داله هی.	گشن (Gešn): گه لهک، مشه، زیډه، پې، تڅی.
گلخن (Gulxen): ټاگردانکا حه مامی، جه ژنه ما حه مامی.	گشن (Gušn): گه نج - میترانه - نیتر - دارا خورمی یا نیتر.
گلزار (Gulzar): گولزار، گولستان.	گشنی (Gušnî): گوڼیڼلی (عملیه جنسی - تلقیح).
گلست (Gelest): گه لهک سهرخوڅش، زیډه مه ست.	گشردن (Guşûden): څه کرن - ره ها کرن، بهردان.
گلو (Gelû): حه فک، گه لالیشک.	گفتار (Guftar): گوټار - ټاخفتن.
گلوله (Gulûlê): گلولکا په مبی یان به نکا - گولله، ته لقه، فیشهک.	گفتگو (Guftugû): گفتوگو، دان و ستاندن.
گلرند (Gelvend): خه لات، هه دیه - گه لوازی خوارده مه نی یین وه کی هیژیرا.	گفتن (Guften): گوټن، ټاخفتن.
گله (Gêlê): گله و گازنده، داله هی.	گل (Gul): گول.
گله (Gele): گارانا حیوان و دهوړا، برا په زی.	گل (Gêl): ته قن، هه پی.
	گل (Gel): حه فک - ستو، گه رده ن.

گله بان (Geleban): شقان.	گنبد (Gunbed): گونبه د، قوبه.
گلیز (Gêlîz): گلیز، ئاڤا دهقی	گنج (Genc): خزینه.
مرۆڤ و گیانه وه را.	گنجار (Guncar): سۆراف.
گلێزه (Gêlîzê): گوزک.	گنجانندن (Guncanden):
گلیم (Gelîm): بهرک، جوره کی	گونجانندن (جهن تشته کی ل جهه کی
رائیخی یه کوژ به نکیتن په مبی	یان د تشته کی دی دا کرن.
یان هریی دهینه چیکرن.	گنجشک (Guncêşk): چوپچک،
کلین (Gêlîn): تشتین کوژ ئاخ و	سفیانک.
تهقنی دهینه چیکرن.	گنجرور (Gencûr-Gencver):
گم (Gum): هندا، بهرزه، نه دیار.	خودانی خه زینی.
گماردن (Gumarden): دانان،	گنجیدن (Guncîden): گونجین،
دامه زرانندن، تهعین کرن.	گونجان (جهن تشته کی ل جهه کی
گماشتن (Gumaştên): بنیره:	دی یان لئاڤ تشته کی دیدا
(گماردن).	بوون).
گمان (Guman): گومان، شک.	گنجینه (Gencînê): گهنجینه،
گمانیدن (Gumanîden): گومان	جهن گهنج لی، جهن خه زینه لی.
کرن، هزرکرن، بوچوون، شک برن.	گند (Gend): بیهن پیس، گه نی.
گمراه (Gumrah): ری بهرزه -	گند (Gund): گون، رطل - سوپا،
که سێ کولسه ر ری یا راست دا	له شکهر.
چۆیت (سه ر ریدا چۆی).	گندانندن (Gendanden): گه نی
گمیختن (Gumîxten): ناخیک	کرن.
هه لکرن، تیکه ه لکرن - میزتن.	گندم (Gendum): گه نم.
گمیز (Gumîz): میز.	گندمگون (Gendumgûn):
گمیزیدن (Gumîzîden): میزتن.	گه نمۆکی، روی گه نمۆکی.
گناه (Gunah): گونه ه، کاری	گنده (Gundê-e): مه زن، ب که له خ
خراب، بی ئه مری.	- گلولکا په مبی - گرکا هه قیری.

- گنده (Gende): گهنی، بیهن پیس.
 گندیډن (Gendîden): گهنی بوون،
 پویج بوون، پیس بوون.
 گنگ (Gung): کهسج کو نه شیت
 باخت، بی نه زمان - بوړی بیت
 کوژ ته قنې دهاتنه چیکرن ژ بو
 څه گوهاستنا ئاڅا بن ئورد ژ جهه کی
 بو جهه کی دی.
 گنگار (Gungar): مارې کوژ نوی
 تیشلی خوه ئاڅیتی.
 گنگلاج (Gunglac): لالوته،
 تورتوری.
 گو (Gev): دلیر، پهله وان - باشت،
 مه زن.
 گو (Gû): گو، هر تشتی خړ و
 گروڅې.
 گواچو (Guvaçû): هیزک.
 گوارا (Guvara): هر تشتی
 خوارنې یان څه خوارنې کو ب تام
 بت و زوی (هضم) بیت.
 گوارش (Guvarêş): کریارا کو
 ناشک و ریڅیک پی رادبن.
 دستگاه گوارش: جهاز هضمی، کو
 ژ دهڅ، گه وری، موری، ناشک و
 ریڅیکا پیک دهیت.
 گواره (Gevare): گارانا حیوانا.
 گواره (Gevare-ê): لاندک،
 له هندک.
 گواز (Gevaz): چوبڅ، دارې کو گا
 و که را پی دهاژون.
 گواژ (Gevaj-jê): ته عن لیدان،
 یار پیکن، ترانه.
 گوال (Geval): جهال.
 گوالیدن (Guvalîden): نه موکرن،
 شین بوون و — هزن بوون —
 خرڅه کرن، کو مکرن.
 گواه (Guvah): شاهد، دیده څان.
 گوجه فرنگی (Gocê ferengi):
 ته ماته، باجان سوړک.
 گود (God): کویر.
 گودال (Godal): چال، جهن کویر.
 گور (Gûr): گوړ، قهبر، زیارت -
 بیابان - که ری وده حشی.
 گوراب (Gûrab): گوره - سهراب -
 قویبا کو لهنداف گوړی دهیته
 ئاڅاکرن.
 گورستان (Gûrêstan): گوړستان.
 گوز (Goz): گويز.
 گوزن (Gevezn): شفر.
 گوساله (Gûsalê): گولک.
 گوسفند (Gûsfend): په زنی سپی،
 میه.

گوش (Gûş): گوھ.	گون (Gûn): رەنگ، جور (نوع) -
گوش (Guvêş): ئاخفتن، ئاخفتن کرن.	وھک پاشگر ل دویماییکا ھندەک پەشقان دەیت و ئانکوتین (وھکی و جور) دگەھینت، وھکی: (آذرگون: وھکی ئاگری - نیلگون: ب رەنگی نیلی).
گوش (Goş): د ئایینی زەردەشتی دا خوداشەندى زىرەقانى گيانەوهرين چارپى يە. ھەروەسا ئاقى رۆژا چواردى يە ژ ھەر ھەيشەکا سالا ھەتاقى.	گوناگون (Gûnagûn): جوراوجور، رەنگاورەنگ.
گوشاسب (Gûşasb): خەو، خەوا خوەش.	گونە (Gûnê): روى، ئالەک - رەنگ، جور، تەرز، شىواز.
گوشت (Gûşt): گوشت.	گوڤى (Gûnî): تەلیس، تەلیسی کورکی.
گوشزد (Gûşzed): بیرئینانەفە، ئاگەھدارکرنەفە.	گونیا (Gûnya): دەپکەکی سیگوشەپە کوئیک ژ کوژیتین وئ نوت دەرەجەپە و ھەردووین دی، ھەر ئیک چل و پینج دەرەجەنە و د زانستى ھەندەسى دا گەلەک بکار دەیت.
گوشمالی (Gûşmalî): دپکەپە ژ تەنبیھ کرن و ئەدەب کرن.	گوهر (Goher): جەھوهر، نەژاد، ئەصل - گەوھەر (بەرەکی گرانبھایە وھکی زەمرید و یاقوبیتی).
گوشوار (Gûşvar): گوھارک - وھکی گوھى - کونجا ژۆرى، قولچکا مەزەلکی.	گویا (Gûya): بیژەر، ئاخفتنکەر - ھەروەسا بەرامبەرى پەیشین (دبیژت، سەکو) پین کوردی یە.
گوشە (Gûşê): کوژی، کونج، قولچک، قورنەت.	گویش (Gûyêş): گوتن، ئاخفتن - گوٲار.
گوشیدن (Gûşîden): گوھدان، گوھداریکرن.	
گوگار (Gûgar): کیزگلۆلک.	
گوگرد (Gûgêrd): کبریت (سولفور).	
گول (Gûl): ھەبلە، نەزان - ئەحمەق - فیل، حیلە.	

گیهبد (Gehbud): خه‌زینه‌دار.	گیراندن (Gîranden): ئاگر
گه‌گاه (Gehgah): جار‌جار، هنده‌جارا.	گیس (Gîs): موی یین دریژ، ب
گه‌واره (Gehvarê): لاندک، له‌هندک.	تابیه‌ت یین ژنکا کوژ پشت فه گه‌له‌ک دریژ بیت.
گیاه (Giyah): گیا، شینکاتی. هه‌روه‌سا په‌یفین (گیا، گیاغ، کیاغ) ژی لکارن.	گین (Gîn): ئیک ژ پاش‌گیرین وه‌که‌ه‌فی و سالو‌خدانی یه، و ئانکویین (پر و تیقه‌دای) دده‌ت، وه‌کی: (شرم‌گین: پر ش‌هرم، ش‌هرمین - اندوه‌گین: د‌خه‌می فه‌دای، خه‌م‌گین) دده‌ت.
گیتی (Gîtî): گیتی، جیهان، دنیا - روژ‌گار.	گیهان (Geyhan): جیهان، دنیا.
گیج (Gîc): گیتژ - هه‌یران.	
گیرا (Gîra): دل‌راکیش.	

ل(Lam): تپيا بيست و هفتي يه

ژئلفابيا زمانى فارسى.

لا(La): دناقرا، دناقدا.

لابه(Labe): بى هيزى - زيمار -

هيڅى و داخوازي - مهلاقى.

لايبدن(Labîden): بى هيز بوون،

زيمارکرن - هيڅى کرن، داخوازکرن

- مهلاقى کرن.

لات(Lat): فليلته، کولانى - مرؤقى

ههژار و زهعيف حال، دهستکورت.

لاتو(Latû): پيسترک، دهرهجک،

پهبيسک.

لاج(Lac): رويس، تازى - دپهل.

لاخ(Lax): ئيک ژپاشگرتن جهى

يه و نيشانا گهلهكى و زندههيا

تشتهكى ل جههكى ددهت، وهكى:

(سنگلاخ: جهى گهلهک بهر لى -

نمک لاخت: نهردى پر خـوئ

و.....هتد) - کومهکا تشتين زراف

و دريژ، وهكى موى يانژى شاكين

ميوي و چهقين دارى و.....هتد.

لاخه(Laxe): پنى.

لاخهدوز(Laxedûz): پنى دوز.

لاد(Lad): حهربر، نارمويش،

پهړوكنى نهرم - ديوار، ديوارى كوژ

لبن و تهقنى هاتبيته چيكرن -

ئاساس، شهنگسته.

لاده(Lade): بى عاقل، ههبله،

دهبهنگ - نهحمهق.

لاس(Las): جورهكى نارمويش ب

كيړنههاتى يه - مى يا ههر

گيانهوهرهكى و بتاييهتى بو

(ديهل) بى لکاره.

لاسيدن(Lasîden): لاسيدن،

يانژى لاس زدن، ئانکو: لدويش

كهفتنا گيانهوهري نير ل پهى يا

مى - ههروهسا دهست ب رويى

كچى يان ژنى دا ئينانهخوار.

کشو و باخه) نه.	لاش (Laş): که له خ، که له واش،
لال (Lal): لال، لالوته - سـوړ،	که له خن گيانه وهری مرار - پوېچ و
رهنگی سوړ.	ب کـیـر نه هاتی - له غـهـر -
لالس (Lales): جوړه کي په ړوکي	بسـهـر داگرتن و دزی و تالان.
نارموبشی یی رهنګ سوړه.	لاشبرګ (Laşberg): به لګی ژ
لالک (Lalek): پـیـلا ف - کومرکا	داري که فتی کوب کـیـر چو
دیکلی.	تشته کی نه هیټ.
لالکا (Laleka): کاله، پیلاڅا کو	لاشخور (Laşxor): قورټ، تهیری
ګوندی دکه نه پی خوه. ههروهسا	که له خا.
ناشین (لکا، لڅا و لالک) ژي بو	لاشه (Laşe-ê): بنیره: (لاش).
دهیته ګوتن.	لاغ (Lax): یاری، ترانه.
لالنګ (Laleng): نانـی کـو ژ	لاغر (Laxer): له غـهـر، لاواز، مړوڅ
ګه دایبی څه بدهست دکه څیت -	یان گيانه وهری زه عیف و بی
خوارنا کو خه لکي هه ژار بو خوه ژ	ګوشت.
سهر سفرین میښاندارا ړاکهن و	لاف (Laf): ناخفتنن پوېچ و بی
بهن.	مهـعـنا - زیـده په سنا خوه کرن -
لاله (Lale-ê): پشکه ک ژ چراکی	خوه په رتسی.
کوشه مالک دکه څیته تیډا -	لافیدن (Lafiden): خوه په راستن -
جوړه کي گولي یه ژي کو لده ف مه	زرتي خوه دان، په سننن بی بنیات
دبیژنن بیتانوک.	ژ خوه کرن - ناخفتنن بیهوده
لاله زار (Lalêzar): جهی کو مشه	به ردان.
ګولین بیتانوک لی هه بن - ناڅی	لاک (Lak): ترارکي داری، کوډ.
جاده ده کا ناڅداره ل ته هرا نا	لاک پشت (Lak pušt): کوبسه له.
پایته ختی ئیرانی.	ههروهسا ناڅین دی یین وی:
لام (Lam): گیایه کي ب ناڅی	(سنگ پشت، خشک پشت،
«اسپند» یانژی مسک یان عه نهر	کاسه پشت، کشف، کشتوک،

- دهیته سوتاندن و بجی مایا وئ
وهک دهرمان دهیته بکارئینان بو
چاڤ کولیئ، کو شیتوئ بکارئینانا
وئ ژئ ئهوه کو، ئهڤ دهرمانه ب
رهنگی تیپا (ل) لسهر ئهنی یان
بنی گوهمی بچوبکا دهیته چیکرن،
و خه لک یئ ل وئ باوه رئ کو بشی
رهنگی دئ چاڤ کولیا زاروکئ وان
به رهڤ چیبوونی چیت - جلکئ
دهرویشا - زیڤ و زینهت و
که مه ربه ند - ئاخفتنئ پوچ و
بیهوده.
- لامان (Laman): فریو، حیل، فیل
- دره، نهوهیی - ئاخفتنئ بیهوده
و بی مه عنا - ترانه و یاری پیکرن
- چست و چه لنگ.
- لامانی (Lamani): مه للاق و
مه للاقئ - پر بیژ و پر بیژئ - بی
باوه ری - دره، نهوهیی.
- لامه (Lame): دهرسوک یان شاشکا
کو لسهر دهرسوک یان کولاقئ
دهیته ئالاندن.
- لان (Lan): چال - نیشانه ژ جهئ
زیده هیا تشته کی، وه کی: (نمک
لان: جهئ کو زیده خوئ لی هه ی)
- بی وه فایی.
- لانجین (Lancin): ترارکئ مه زن.
لاندن (Landen): هه ژاندن،
لقاندن.
- لانه (Lane-ê): هیلین - خانی -
شانا زرکیتکئ - که دوه ر، ته مه ل.
لاو (Lav): ناخ سپیکا کو دیوارئین
خانی پی دهینه سپیکرن -
مه للاقئ - ژ دهست چوویی،
نه مای.
- لاوک (Lavek): ترارکئ مه زن -
له گهن، ته ست (ته ستا بچوبک یا
کو هه قیری تیدا دکهن).
- لاوه (Lave): بنیره: (لايه).
لاه (Lah): بنیره: (لاس).
- لاهوره (Lahûrê): کوبزی یان
توبزی یئ گوندوری یان زه به شی.
- لايه (Layê): هه ر تشته کی کو بهیته
دانان ل ناڤ تشته کی دی را.
- لاییدن (Layîden): نالین،
زیمارکرن - لوبرین - ژ بهر ئاخفتن.
لب (Leb): کنارئ هه ر تشته کی،
وه کی: (لب دریا: کنارئ ده ریایی،
به ر لیڤا ده ریایی) - لیڤ.
ههروه سا په یقین (لو - لفج -
لفچه) ژئ لکارن.
- لپاچه (Lebaçê): که په نه - جبه.

- لبالب (Lebaleb): لیثولیث،
دلپار، تژی، پپ.
- لبخند (Lebxend): گرینین،
بشکورین.
- لبریز (Lebrîz): بنیره: (لبالب).
- لب شکری (Leb şekerî): لیث
که م (که سی کو ئیک ژ لیثین وی
بری یان که م بیت). ههروه سا
په یثین (سه لنج و سلنج) ژى
لکارن.
- لبو (Lebû): سلکین که لاندی.
(لببو) ژى لکاره.
- لبه (Lebê): وهکی لیثا - کنار و
لیثا هه ر تشته کی.
- لبیدن (Lebîden): ناخفتنین
بیهوده کرن - ژ بهر ناخفتن.
- لبینا (Lebîna): ناخی ئیک ژ
ئاوازین که قنین موزیکی یه.
- لب (Lup): هوندری دهقی - ههردو
تالیین ژنافا دا بین تاله کا.
- لپه (Leppe-ê): پرتهک یان
تالیهک ژ لبه کی یان دندکه کی،
وهکی: (لبا نوکی دبسته دو پرت،
د زمانى فارسی دا بو هه ر پرته کی
دهیته گوتن «لپه»).
- لت (Let): شهق، زلله ه - پرت و
- ریتالهک ژ هه ر تشته کی وهکو
کاغه ز و په روکی.
- لت انبار (Letenbar): ب خواره،
پپ خوره. ههروه سا (لتنبار، لتبیر
و لت انبان) ژى لکارن.
- لتره (Letre): که قن - دریای.
- لتره (Lutre): جوړه زمانهک کو
چهند که سهک بو خوه پیک بین و
پپ باخقن، کوژ بلی وان که سهک
تی نه گه هیت، وهکی: (چزاقزی و
سهیدی مهیدی).
- لته (Lette-ê): ریتالا په روکی
که قن.
- لج (Lec): پیهن، په حین.
- لجن (Lecen): کوربه قک. ههروه سا
په یثین: (لجم، لژن، لژم، بژن،
لوش، لش و کیوغ) ژى لکارن.
- لچ (Leç): روی، روخسار.
- لچ (Luç-Lûç): رويس، تازی.
- لچر (Leçer): مروقی پویج و
شوبستی - پیس، قریژی.
- لچک (Leçek): دهر سوکا سی گوشه
یا کوژنک دکنه سه ری خوه.
- لخت (Luxt): رويس، تازی.
- لخت (Lext): پشک، باهر، پرتهک ژ
هه ر تشته کی.

لخته (Lextê): بنیره: (لخت).	و باشی ژئی چی بن.
لخچه (Lexçê): گوریا ناگری.	لس (Les): سست، ته مبهل -
لشک (Lexşek): حولیسانک،	په ریشان، پیکداچووی، چرمسی.
ته حیسانک - جوړه کئی خوارنئ یه.	لست (Lest): ب هیژ، ب زاخ -
لخشیدن (Lexşîden): حولسین،	ستوبر، زهخم - موکوم.
ته حسین.	لش (Leş): که لواش - که لهخ -
لخ (Lexlex): زه عیف، بی هیژ،	ته مبهل، که دوه - سست و بی
له غه، لاواز.	هیژ.
لخم (Luxm): گوشستی	لشاب (Luşab): شیل (تهدی کو
نهرمه (گوشتی بی بهز و دینگ و	ثاف لی براوه ستیت و گیا و قه پام
ههستی).	لی شین بیت).
لر (Lur): مه خسه د، مراد، نامانج،	لشک (Leşk): خوبسار. ههروه سا
داخواز - بهرخکا میهئ - ناغی	(بشک و پشک) ژئی لکارن -
ئیله کا مه زنه کول لورستانی	پرت، بوغی ئانکوبی پترئه ث
دژین.	په یقه دوجارکی دهیت، ئانکو:
لر (Ler): جو، جووا ناغی - هه مبیژ -	(لشک لشک: پرت پرت).
لاواز، له غه.	لشکر (Leşker): لهشکر،
لرد (Lerd): بیابان - مهیدان،	زاراوه کئی لهشکری یه و پشکه که
مهیدانا بهزاندنا هه سپا.	ژئهرتشی کو لدویف یاسایین
لرزاندن (Lerzanden): لهرزاندن -	ئیرانیان هژمارا وان دگه هته
هه ژاندن - لثاندن.	نیزیکی دوازه هزار که سا.
لرزیدن (Lerzîden): لهرزین -	لشن (Leşn): نهرم - لیچ - ساده و
هه ژیان - لثین.	بی نهخش و نیگار.
لزیر (Lezîr): زیرهک، زانا، ب ژیر،	لغ (Lex): سه ری بی موی، حوچ،
عاقل - موئمن، قهنجیکار، که سی	حوت - بیابانا هشک و بی
کو خوه ژ کارین خراب بده ته پاش	شینکاتی - له قله قوک، نه موکوم -

نویساندنا دو یان چند تشتا
پیڅکه - لهککه، خال.

لک (Luk): مهزن، زهخم.

لکات (Lekat): ههر تشته کی پوچ
و بکیرنه هاتی - ژنکا دههمه
پیس.

لکام (Lukam): بی ئهدهب، بی
شهرم، بی حیا - گهنج یان سنیل
کوب کهلهخ و ب هیز بیت.

لکانه (Lekane-ê): ریڅیکا پهز و
چپلا کوژ دانی و گوشتی هاتیته
داگرتن و کهلاندن (خوارنه که) -
نامیری گوهنیلپی زهلامی، کیر.

لکک (Lêkek): حولی ترش،
حولیکا ترش.

لکل (Lêkel): هریمیک، گرسک.

لکک (Leklek): ناخفتنی بیهوده
و بی مهعنا.

لک لک (Lek lek): لهگ
لهگه (فرنده که).

لکین (Lukîn): تهحتی، تهحتی کو
ژ هریا میهی دهیته چیکرن.

لگ (Leg): ریڅ، زهحمهت،
وهستیان - قوتان، هوتک -
زندان، بنديخانه، گرتیگه،
حهبس.

ههروهسا دگهل هندهک پهیفا دهیت
و نانکوین ژیک جیاواز ددهت،
وهکی: (تخم لغ: هیکا مریشکی
کو زهرک و سپیک ههردو دناڅیک
هل بووبن - دهان لغ: دهڅ دریای،
کهسی کو دهڅی وی بی بهرسف
بت، کهسی کو ناخفتن و نهینی
خوه د دهڅی دا نهگرن و.....هتد).

لغزانندن (Lexzandn): تهحساندن،
حولساندن، خوشاندن.

لغزیدن (Lexziden): تهحسین،
حولسین، خوشین - بسهر
ریداچوون، قاری بوون.

لغسر (Lexser): کهسی کو موی ل
سهری نهبن، کوچ، حوت.

لغتره (Lefterê): پویچه مروڅ،
مروڅه کی چونه و بکیرنه هاتی،
رهزبل.

لغج (Lefc): لیڅ، لیڅ مهزن وهکی
لیڅین حیشتی.

لک (Lek): ناخفتنا بیهوده و بی
مهعنا - ژ بهر ناخفتن - خهسیس -
ههبله، دهبنگ - نهحمهق -
مروڅه کی چونه و بکیرنه هاتی -
ستورک کو که رهسته کی چره و
دهیته بکارینان بو پیڅکه

لگام (Lêgam): لغاش.	فیتری دههمهن پیسیپی بکەت.
لگد (Leged): پیپهن، په‌حین.	لنبر (Lenber): بنیره: (لمتر) -
لگن (Legen): له‌گەن، تەستا	ره‌هن، ران.
بچویک.	لنبوس (Lunbûs): هوندری ده‌قی.
لله (Lele): دادۆک، زه‌لامی کو	لنچ (Lunc): لیڤ، دۆرماندۆری
چاقدیر و په‌روه‌رده‌که‌ری زارۆکان	ده‌قی.
بت. هه‌روه‌سا (لالا) ژێ لکاره.	لنچ (Lênc): ئویشی تری کو تریی
لم (Lem): جوړه‌کی روینشتنی و	وی هات‌بیته‌ خوارن، یان
خوه‌ درێژکرنی به‌ه‌ه‌ه‌یه‌ (ده‌می	ژێقه‌کرن (ئویشی ره‌پ و رویت).
پشتا خوه‌ دده‌نه‌ بالیفکی و پین	لنچ (Lenc): ناز، نازداری، ب
خوه‌ درێژ دکهن)، بو‌نمونه: (لم	نازداری رێقه‌چوون.
دادن = پالقه‌دان).	لنجه (Lence): ناز، نازداری، ب
لم (Lêm): فیل و فه‌ن و شاره‌زایی	نازداری رێقه‌چوون، لار و له‌نجه.
د کاره‌کی دا.	لنجه (Lunce): لیڤ، دۆرماندۆری
لمالم (Lemalem): لیڤولیف، پر،	ده‌قی - نه‌رزنگ.
تژی.	لنجیدن (Lencîden): ئینانه‌ده‌ر،
لمتر (Lemtur): قه‌له‌و، ب که‌له‌خ،	هلکیشان، ده‌رئێخستنا تشته‌کی ژ
پر گوشت - ب هیز - ته‌مه‌ل.	جهه‌کی - ب نازداری رێقه‌چوون.
لمس (Lems): نه‌رم، سست،	لند (Lend): کوپ (یی به‌رام‌به‌ری
خاڤ، شل، بی‌حال.	کچی) - کیر، ئالاقی گوه‌نیلیی
لمشک (Lêmêşk): ته‌ره‌ماست.	زه‌لامی.
لمیدن (Lemîden): پالقه‌دان.	لند (Lund): ئاخفتن د بن لیڤانه‌
لبنان (Lenban): ژنکا ده‌همهن	ب تایبه‌تی لده‌می تۆره‌بوونی.
پیس کوژ به‌ر پیری نه‌شیته‌ ئه‌و	لنده‌ور (Lendehûr): مرو‌قی بالا
بخوه‌ ب کارین خراب رابیت و	بلند و ب هیز.
به‌یته‌ و ژنکین جوان و جه‌حیل	لندیدن (Lundîden): برم برم کرن،

- د بن لیښانه څخه څاڅتن. **لنگ (Leng):** له ننگ، سهقهت - وهستیای - څه مای.
- لنگ (Lêng):** لنگ (پیښه کي مرؤڅي هه ژ بنی رهڼی تا سهړی تبالا) - کته کي باری و کته کا پیتلاڅي.
- لنگاک (Lengak):** څاڅفتنن کړیت.
- لنگر (Lenger):** وهزنا څاسنی یا گه لهک ب سه ننگ و زنجیرا پیښه کو به له مې پی رادوهستیای - جهه کي به رفرهه کو لوړی میه څانداریا خه لکی بهیته کرن - خانه قاه - سینیا مه زن کو سینییږ خوارنې بکه نه تیدا (مه جمعه عه، فخرخه سیني).
- لنگه (Lêngê):** کت (به رؤڅاڅي جوت)، وهکی: کته کي باری، کته کا پیتلاڅي و..... هتد.
- لنگیدن (Lengîden):** نجمین (ریشه چوونا سهقه تا).
- لو (Luw):** لیښ.
- لویا (Lûbiya):** لوییک.
- لوت (Lût):** خوارن، خوارده مهنی، پاریکي مه زن - رويس، تازی، رویت.
- لوترا (Loter):** زمانې کو چهند که سهک د ناف خوه دا بو خوه پیک بین و که سهک ژ بلی وان تی نه گه هیت، وهکی: (چزاقزی و سهیدی مهیدی).
- لوچ (Lûç):** چاف ویر.
- لوخ (Lûx):** قه رام.
- لور (Lor):** لورک - تهره ماست - ټاف رابوون (فیضان).
- لورانک (Loranek):** څامانې کو دوهنی بکه نی.
- لوری (Lorî):** خوریک.
- لوس (Lûs):** مه للاق، جه مبار.
- لوسیدن (Lûsîden):** مه للاقي کرن، خوه جه مبار کرن.
- لوشانه (Lošanê):** څاڅفتنا خوهش و شرین - پاریکي خوهش و ب تام.
- لوغیدن (Lûxîden):** څه خوارن.
- لوک (Lok):** حیشتري ب هیز و بار هلگر - مرؤڅي چوننه و بی قیمهت، گه لهک جارن مرؤڅیت مه زن و جوامیر ژي څي په یڅي د دهرحه قا خوه دا بکار دئین ژ بو خوه کیمکرنې بهرامبهه خه لکه کی - که سې کو دهستی وی سهقهت - که سې کو لسهه دهست و

لوکیدن (Lokîden): لسه‌ر ده‌ست و پئ یا بریقه‌چوون - لوق ریقه‌چوونا هه‌سپی یان حیشتري.	لیتک (Lîtek): مفلس، به‌ریک قاله - فله‌لیته، کولانی - خولام و خودام. لیچ (Lîç): ته‌ر، شل. لیز (Lîz): هه‌ر تشتی کو ته‌ر و نمدار بت و ته‌حسین و حولسین ب ساناهی لسه‌ر روی بده‌ت. لیزیدن (Lîzîden): ته‌حسین، حولسین. لیسیدن (Lîsîden): ئالیستن. لیف (Lîf): لیفک. لیو (Lîv): هه‌تاش. لیوان (Lîvan): په‌رداغ، گلاس. لیوک (Lîvek): کوپکی کوژنوی موی لی بهین به‌س بوکله‌خی خوه، ته‌مه‌ت زه‌لامه‌کی بت. لیوه (Lîve): فیلباز - جه‌مباز، مه‌للاق - ئه‌حمه‌ق - نه‌زان - پر بیتر.
چوکا بریقه‌ بچیت.	
لول (Lûl): که‌یف خوه‌ش - بی شهرم، زر شهرم.	
لوله (Lûlê): لوبله، بۆری.	
لوید (Levîd): مه‌نجه‌لا سفری یا مه‌زن.	
له (Lêh): په‌رچقی.	
له (Leh): مه‌یا تری.	
له‌اشم (Lehaşum): چوننه، پویچ، بی قیمه‌ت - کریت، پیس.	
له‌ر (Leher): مه‌بخانه - قه‌جبه‌خانه.	
له‌نه (Lehene): هه‌بله، ده‌به‌نگ - ئه‌حمه‌ق - بی ئه‌ده‌ب - به‌ر، که‌فر.	
له‌یدن (Lêhîden): په‌رچقین.	

خر = کهری می، ماکهر).
ماخ (Max): زتر و زیقی قه لپ -
 مروقی رهزیل و قه لس.
ماخچی (Maxçi): دوقور، ههسپی
 کوژ دو نهژادا بت.
ماخور (Maxor): مهیخانه،
 قومارخانه.
مادر (Mader): دهپک.
مادر اندر (Madr ender): ژن
 باب. ههروهسا (مادندر، مارندر،
 مایندر) ژی لکارن.
مادگی (Madêgi): میاتی - جهی
 کون ژ جلکی کو قولپک دکه قیتی.
ماده (Madê): می (مروث یان
 گیانه وهری می کو بچوبکا بزیت
 یان هیکا بکته).
مادیان (Madîyan): ماهین.
مار (Mar): مار.
ماراسپند (Marêspend): ناخی

م (Mîm): تیپا بیست و ههشتی یه
 ژئه لفابییا زمانی فارسی.
ما (Ma): مه، ئەم (جیناخی کومی یه
 بهرامبه: من، ئەز)، وهکی: (ما
 گفتیم = مه گوت. یان ژی؛ ما
 میرویم = ئەم دی چین).
مات (Mat): سه رگهردان، حهیران -
 د یاریا شهترنجی دا، ئانکو مرنا
 شاهی و ب وئ، یاری ب دویماهی
 دهیت.
ماترنک (Matureng): جوړهکی
 چه پچه پیسکایه.
ماتم (Matem): تازی، بههی،
 شینی.
ماچ (Maç): ماچ، رامویسان.
ماچه (Maçê): می، بو میکرنا
 ناخی هندهک گیانه وهرا بکار
 دهیت، وهکی: (ماچه سگ =
 سهیی می، دیهل. یان ژی؛ ماچه

په‌رخاندن، ده‌ست تی‌ هوسین.	رۆژا بی‌ست و نه‌هی یه ژ هه‌ر
مام (Mam): ده‌یک.	هه‌یقه‌کا سالا هه‌تافی - ناخی
ماما (Mama): ده‌یک - پیرک -	فریشته‌کی یه.
ژنکا کو سه‌ره‌گوهی و چاقدیری یا	ماز (Maz): کوریشک - دهرز،
ژنکا زهستانی (یا کو بچویک	شکه‌ن، که‌لشت.
بووی) و بچویکی وی بکه‌ت، تا	مازو (Mazû): مازی.
کو رادییته‌قه سه‌ر خوه. هه‌روه‌سا	مازه (Maze): ستوینا موهرکین
بو‌قن مه‌به‌ستی په‌یقین (ماماچه،	پشتی.
مام ناف، بازاج، بازاج و پیش	ماژ (Maj): خوهشی، مرتاحی.
نشین) ژی لکارن.	ماست (Mast): ماست.
مان (Man): خانی و نا‌قمالی (خان	ماسه (Masê): خیز (ب تاییه‌تی
و مان) - هه‌قتا - جیناخی گری‌دای	ره‌مل).
بو‌ئی‌که‌م که‌سی کۆم، وه‌کی:	ماسیدن (Masîden): ه‌شک بوون،
(کتابمان = په‌رتو‌کین مه‌).	قه‌رسین (وه‌کی قه‌رسینا دوه‌نی).
ماندن (Manden): مان - ل جهی	ماش (Maş): ماش.
خوه راوه‌ستیان - شتی تشته‌کی	ماشو (Maşû): موخه‌ل، موخل.
بوون، ره‌نگی تشته‌کی دان.	ماکیان (Makîyan): مریشکین کو
مانده (Mandê): مایی، تمام	ل نا‌ف مالی مروت بو‌خوه ماتی
نه‌بووی - وه‌ستیای، هه‌رشی.	ژئ بکه‌ت، بو‌هه‌ر مه‌به‌ستا کو
مانستن (Manêsten): شتی	هه‌بیت.
تشته‌کی بوون، ره‌نگی تشته‌کی	مالامال (Malamal): لی‌قولیف،
دان.	تژی، پپ.
مانگ (Mang): هه‌یف (هه‌یفال	ماله (Malê): مال‌نجا به‌ننایا -
ئه‌سمانی).	ئالاقه‌که کو په‌رۆک پئ ده‌یته
مانند (Manend): وه‌کی، مینا،	گه‌مار کرن.
شتی.	مالیدن (Malîden): قه‌مالین،

په ریت خوه د وهرینت.	مانیدن (Manîden): بنیره په یښا:
ماهه (Mahe): ټالافن کو تشتهک	(مانستن).
پښ بهیته کونکرن.	ماه (Mah): هه یف: (هه یفال
ماهی (Mahî): ماسی.	نهمانی - هه یښا کو بډه می
مای (Mayî): خوه په راستن، خوه	دهیته بکار ئینان کو ۲۹ تا ۳۰
مهن کرن، گه له ک د خوه گه هشتن.	روژانه، کوئو ژی گرتدایه ب
مباد - مبادا (Mebad- Me-	دیتنا هیلالی و هه تا دیسافه
bada): هه رگیز، نه کو، نه کویت،	هیلال دهر دکه فیتته ف.
بو نمونه: (هه رگیز وه نه که ی!،	ماهپاره (Mahparê): جوان وه کی
نه کو (نه کویت) ب فلان کاری	هه یفی.
رابی! - خودی نه که ت.	ماهتاب (Mahtab): تافه یف.
مترس (Meters): هه لامه ت.	ماهرخ (Mahrux): مه ه روی.
ههروه سا ناقتن (مترسک، هه راسه،	ماه گرفتگی (Mah gêrêftêgî):
داهل و افچه) ژی لکارن.	هه یف غه بیرین.
متل (Metel): نه فسانه، چیشانوک	ماهنامه (Mahnamê): کوژارا کو
- کورته چیروک - ناخفتنا کو ب	هه یفی جاره کی بهیته وه شاندن.
نیه تا ترانه پیکنری بهیته گوتن.	ماهواره (Mahvarê): هه یفی
متلک (Metelek): ترانه - درکه.	ده سترکد (قمر صناعی).
مته (Mette-ê): ټالافه کی کونکرنی	ماهوت (Mahût): جوړه کی په روکی
یه کو نه ججار و ئاسنگه ر بکار	یه کوژ هری بهیته چیکرن.
دئین. ههروه سا ناقتن (پرما،	ماهور (Mahûr): نه ردی پر کهند و
ماهه و بهرمه) ژی لکارن.	کوژ - نهال، دؤل - ناقتی ئیک ژ
متیل (Mêtîl): روی لحیف یان روی	ټاواژین موزیکا ئیرانی یه -
بالیفک.	ههروه سا جوړه کی گولی یه و دبیزن
مج (Mec): کور تکرپا په یښا (ماج)،	هه گهر ټاوازا ماهور ل کیله ک فنی
ټانکو هه یف - بو وی که سی دهیته	گولی بهیته ژه نین، نه ف گوله

- گۆتن یی کو هۆزانا که سه کی دی ل جقاته کی بخوبنت.
- مجری (Mêcrî):** سندۆکا ئاسنی یان داری.
- مچاله (Muçalê):** تشتی کو د ناف دهستی دا هاتبیته قورمچاندن (وهکی کاغهزا قورمچاندی).
- مچک (Meçek):** نیسک - ماش.
- مچول (Muçûl):** بچویک - دهلال، خشکوک.
- مچیدن (Meçîden):** ب نازداری رنقه چوون - دیتن.
- مخ (Mux):** لغاث - ئاگر - زرکیتک - دارا خورمی.
- مخت (Muxt):** هیقی، ئومیدوار، دهمی دیترن: (من بمخت شما بودم = ئەز ب هیقی یا تهفه بووم، یان ژێ ئەز ب ته ئومیدوار بووم).
- مخنده (Mexendê):** خشوک - لثوک.
- مخیدن (Mexîden):** خوشین - لثین.
- مد (Med):** تیله - داث - ناخی رۆژا شەشی یه ژ هەمی هەیقین سالا هەتافی.
- مدنگ (Medeng):** کلیل، کیلون، داری کو دادننه پشت دهی دا بهیته گرتن.
- مر (Mer):** تیپا پیکفه گرتدانی یه و د زمانی کوردی دا بهرامبه ر تیپا پیکفه گرتدانی (ب) ی یه، و هندهک جاران ژێ زیدیه و بهس بو جوانکرنا په یقی دهیت - حساب، هژمار (هەر ژ قی په یقی یه، په یقا «بی مر: بی حساب، بی هژمار»).
- مراش (Meraş):** دلرابوون، هلاقیتن. ههروهسا (هراش و مرش) ژێ لکارن.
- مرجمک (Mercumek):** نیسک. ههروهسا (نسک، دانچه، مرجومک، مرجو و مژو، عدس) ژێ لکارن.
- مرخشه (Merexşe):** کوپ، بی ئیفلەح، بەش.
- مرد (Merd):** زهلام، مروۆقی نیر - میر، دلیر، ئازا.
- مرداب (Murdab):** حههود، مهله فانگهه - گۆم.
- مرداد (Murdad):** هه یفا پینجی یه ژ سالا ههتافی - ناخی رۆژا

مرز (Murz): قۆن، کونا قۆنئ.	حه فتئ یه ژ هه می هه یقیین سالا
مرزغان (Merzexan-xen): گور،	هه تاقئ.
گورستان.	مردار (Murdar): مرار، گیانه وه ری
مرزیدن (Merzîden): دهستکرن،	مرار.
له مسکرن - گوھنیلکرن.	مردانه (Merdanê): هه ر تشته کئ
مرس (Mers-Meres): فیقیئ	کویئ زه لامان بت یان هیژا و
مز، فیقیئ ترش و شرین ب	لایقی میرا بت.
هه قره.	مردک (Merdek): میـرک،
مرغ (Murx): هه ر گیانه وه ره ک کو	زه لاموک (بو کیمکرن زه لامی پتر
چهنک و په ر پیژنه بن و ل	بکار دهیت).
ئه سماني بفرت - مریشک.	مردم (Merdum): خه لک، عاله م -
مرغ (Merx): چیمه ن، که سکاتی -	بییکا چاقئ.
فریز (جوړه کئ گیایه).	مردمک (Merdumek): بییکا
مرغابی (Murxabî): وه ره ک.	چاقئ، نیسکا چاقئ. ههروه سا
مرغانه (Murxanê): هیکا	(مردم، مردمه، کیک و کاک) ژئ
مریشکئ.	لکارن.
مرغزار (Merxzar): چیمه نزار،	مردمه (Merdumê): بنیـره:
جهئ ب شینکاتی.	(مردمک).
مرغزن (Merxzen): گور،	مردن (Murden): مرن، بی گیان
گورستان.	بوون.
مرغسانان (Murxsanan): ئه و	مرده (Murdê): مری، بی گیان
گیانه وه رین کو هیکا دکهن و ب	بووی.
چچکن ژئ.	مرده شو (Murdêşû): مری شو.
مرغول (Merxûl): پرچا خه له ک.	مرز (Merz): ئه رد - لیقیئ باغ و
مرگ (Merg): مه رگ، مرن، نه مان.	زه قیا - سنوور، توخیب. ههروه سا
مرگبار (Mergbar): هه ر تشته ک کو	(مرزو و مرزوی) ژئ لکارن.

مس (Mes): مهزن، مهزنتر.	ببیته نه گهری مرنی.
مست (Mest): مهست، سهرخویش.	مرگو (Murgû): چوپچک. ههروهسا
مست (Must): گله و گازنده،	(مرغو و مرتکو) ژی لکارن.
داله هی - گری و زیمار - خه م.	مروارید (Murvarîd): مراری.
مستگر (Mustger): خه مدیتی،	مروسیدن (Murûsîden): خوه
خه مگین، پهریشان.	واستاندن ب کاره کیفه ژ بو
مستمند (Mustmend): هه ژار،	بدهستقه ئینانا تشته کی - فیروون
دهستکورت، بیچاره - خه مگین -	یان عدهت کرن ب تشته کی.
گله دار، خودان گازنده.	مزگ (Mezg): باهیقا ته حل.
مسته (Muste): خه م - زور و سته م	مزگت (Mezgê): مزگفت.
- خوارنا فرندین نیچیری.	مزمزه (Mezmezê): تام کرن،
مسری (Musrî): فهگر (ئیشا کوژ	چیشتن.
ئیکی بچیته یی دیترا).	مزه (Mezê): تام، چیژ.
مسکه (Meske): نیقشک.	مزیدن (Mezîden): چیشتن، تام
مسگر (Mêsger): کهسی کو	کرن - میهتن.
ئامانین سفری چیدکه ت.	مزدگانی (Mujdeganî): خه لاتتی
مشاش (Meşas): هینگین.	کو به رامبه ر مزگینه کا خویش
مشت (Muşt): بوکس، مست.	دده نه وی کهسی یی کو مزگینی
مشت (Mêşt): جوکا ئافی.	خه به ری خویش گه هاندی.
مشتی (Muştî): جوړه کی پەرۆکی	مژده (Mujde): مزگینی، موژده،
نهرمی ئارموبشی یه.	خه به ری خویش.
مشک (Mu-Mêşk): مسک.	مژگان (Mujgan): کوما په یقا
مشکو (Muşkû): بوتخانه -	(مژه)، ئانکو: مژویلانک.
کوشک - ئالیه ک ژ خانی کو	مژمژ (Mejmej): که رموز.
تایبهت یی ژن و حورمه تا بت.	مژه (Muje): مژویلانک.
مشگ (Meşg): مهشک.	مس (Mêş): سفر.

- مشگچه (Mêşgçê):** جوړه کئی گولا
رهنګ سور و بیټن خوهشه کوپتر
ل دههمه نین چیا شین دین.
- مشگدانه (Mêşgdanê):** ناڅی
ئاوازه کئی یه ژ سیه ئاوازین
باربه دی (باربه د سترانبیژ و
موزیکفانی تایبه تی خسرو
په رویزی بوو).
- مشگدم (Muşgdem):** فرنده کئی
رەش و خوهش ئاوازه.
- مشگمالی (Muşgmalî):** ناڅی
ئاوازه کا موزیک کئی یه - ناڅی
ئاوازه کئی یه ژ سیه ئاوازین
باربه دی.
- مشکی (Mêşgî-kî):** رهش، رهنګی
رهش، رهنګی بسره رهشی څه.
- مشگین (Mêşgîn-kîn):** رهنګ
رهش - هر تشتی کو بیټنا
مسکی بدهت.
- مشنچ (Mêşenc):** میشا رهنګ
که سک. ههروهسا (مشنگ و
مژمژ) ژى لکارن.
- مشنگ (Meşeng):** دز، ریگر،
جهرده چی. ههروهسا (مشتنگ،
مشنگک، منګ و منگل) ژى
لکارن.
- مشبانه (Meşyane):** حاوا (د ئولی
زهردهشتیان دا، ئیکه مین ژنه کو
هاتیه ئافراندن.. مشیه؛ ئادهمه و
مشبانه ژى حاوايه).
- مغ (Mux):** زهلامی خودیناس و
پیشه وایت مهزه بی یه د ئولی
زهردهشتیان دا.
- مغ (Mex):** کویر - رویبار.
- مفاک (Mexak):** کویر، جهی کویر
- چال.
- مغز (Mexz):** مه ژبی سهری -
مه ژبی هستی - کاکلک (وهکی
کاکلکین گیز و باهیڅا).
- مغند (Muxund):** قونیر - گری،
گریک - هر تشته کئی گروفر وهکی
گلولا.
- مفت (Muft):** به لاش، ب ههروه،
بی بهرامبه ر.
- مک (Mek):** میژ - فهرمانه ب
میټنن، ئانکو: میټه - رما
بچوبک (ب قی ئانکو پهیڅا
ناقهای Muk ژى دهیته
بلینفکرن).
- مکل (Mekêl):** زیږی، زیلی.
- مکیاز (Mêkyaz):** سنیل کو
هیشتا ریه و سمیل لی نه هاتن.

سپی و تهنکه کوژ به نکا دهیته	مکیدن (Mekîden): میهن.
چی کرن.	مگر (Meger): ژ بلی، بژلی - ژ
ملنگ (Meleng): مهست،	تالاقتین پرسپاری یه، ما، وهکی:
سه رخووش.	(مگر فلانی نیامد؟ = ما فلان
ملوس (Melûs): دهلال، خشکوک،	کهس نه هات؟) - دی بلا - به لکی.
جوان.	مگر مچ (Megermec): تیمساح.
من (Men): جیناقتی ئیکه م کهس یی	مگس (Meges): میس.
تاک «من، نهز»، وهکی: (من	مگسک (Megesek): میشا
میخواهم بروم = من دقتی بچم.	بچویک - هه ر تشتی وهکی
یان ژی؛ من خوابیدم = نهز	میشی.
نقستم.) - من (بژ پیقانی لکاره و	مل (Mul): مهی، عه رهق -
به رامبه ری سی کیلوبانه).	هرمیک.
منبک (Mênbek): گیاگیتسک.	ملا (Mulla): مه لا - خوانده فا.
منبل (Menbel): ته مبل، که دوه ر -	ملاز (Melaz): نه زمانکی بچویک
نه جهی باوه ری، وهکی: (او را	کو دکه فته دویمایا گه ورپی -
منبلم = من باوه ری ب وی نینه،	گه وری.
نهو نه جهی باوه ری یه).	ملخ (Melex): کولی (موره که).
منج (Munc): میس، زرکیستک،	ملس (Meles): مز، فیقیی کو تاما
میشا هنگفینی - توفی گیای.	وی مز (ترش و شرین) بت.
منجک (Mencek): ئیک ژ کارین	ملک (Mêlk): خال یان پنیکی
جادوو گه رانه، نهو ژی راکرنا	سپی کو هندهک جارا لسه ر نینوکا
تشته کی وهکی گوستیرکی یه، کو	دیار دین.
ژ نه رده کی رادکه ن و دادنه جهه کی	ملماز (Melmaz): رهنگی کو
دیتر.	خندار جلکا پی رهنگ دکهن.
مند (Mend): ئیک ژ پاشگرین	ههروه سا (ملمیز) ژی لکاره.
سالوخدانی یه و ئانکوا (دار،	ململ (Melmel): جوړه کی پهړوکی

- خودان) دگه هینت، وه کی: منگیدن (Mengîden): هی دی
 (خرمند = عاقلدار، زانا، خودان
 زانین، یان ژی؛ دردمند = نه ساخ،
 نه خوهش، خودان ئیش).
 مندک (Mendek): نزم - کیم،
 هندک، پچه ک.
 مندور (Mendûr): خه مگین،
 پهریشان - بهخت ب رهش، بی
 تقبال - بیچاره، سست، بی هیز -
 پویچه مرؤف، بیخیر، رهزیل،
 قهلس، دهخهس.
 منده (Mende): گوزک، گوزکی
 شکهستی.
 منش (Menêş): ســـروشت،
 طبعهت (مه بهست ژئ سروشت یان
 طبعه تی مرؤفی یه، کا یی بی
 طبعه ته یان به شوشه و..... هتد).
 منگ (Meng): بی عاقل، گیز،
 ده بهنگ - نه حمه ق - دز، ریگر،
 جه رده چی - قومار - ریبار و شیواز
 - ئاخفتنن پویج و بیهوده - رها
 ریقاسی.
 منگل (Mengul): دز، ریگر.
 منگوله (Mengule): گولیفینک.
 منگیا (Mengya): قومار،
 قومارخانه.
 منگیدن (Mengîden): هی دی
 ئاخفتن، د بن لیقانه ئاخفتن.
 منوچه (Menûçêhr): روی
 بهشت - ناچی کوړی ئیره چی یه د
 شهنا ما فردوسی دا.
 منی (Menî): نه ز نه زوکی،
 مه دحوک، که سی کو گه له ک
 په سنین خوه بدت و چ ئاخفتنا کو
 بکهت، بیژت من هو کری و نه ز
 دی هو که می.
 مو (Mow): دارمیو، دارا تری.
 مو (Mû): موی.
 موبد (Mobed): سه روکی موغا،
 زانا و پیشه وایی روحانی د ئولن
 زهردهشتی دا.
 موبیز (Mûbîz): موخل، موخه ل.
 موچینه (Mûçîne): موچینک.
 مور (Mûr): میری.
 مورچال (Mûrçal): کونمیری.
 مورچه (Mûrçê): میری.
 مورش (Mûrêş): موهرک، موریک.
 موریانه (Mûryanê): جوره کی
 مییری یه کو ب ناچین: (مورانه،
 مورچانه، تافشک، ریونجو،
 ریونجه، رونجو، ردنجو، رشمیز و
 چوبخوارک) ژی دهیته نیاسین.

موزه (Mûze): جه زمه.	مه (Mêh): مه زن - مژ.
موز (Moj - Mojê): جهود، برک، ههر جهی کو ئاف لی خرځه ببت.	مه (Meh): کورتکریا په یقا (ماه)، ئانکو: هه یف.
موزان (Mojan): چاځین جوان، چاځین خه وته - نیرگزانیف بشکفتی.	مهپاره (Mehparê): خوشکوک، جوان، دهلال - ژن یان زاروکی روی دهلال، کو وهک درکه جوانیا روی وان ب جوانیا هه یفی څه گریډدهن.
موستره (Mûsuture): دهفک، مؤس، گویزان.	مهتاب (Mehtab): تاقه یف.
موسه (Mose): زرکیتک.	مهتر (Mêhter): مه زنتر - مه زن و سه روکی ملله تی - که سی کو سه ره گو هیا هه سپا دکه ت.
موش (Mûş): مشک.	مهړ (Mêhr): هه څالینی - خوشه ویستی - هه تاف، بهری زه رده شتی و زه رده شتی ه تی، ناڅی ئیک ژ خودا وندان بوو - هه یقا هه فتی ژ ههر هه یقه کا سالا هه تافی و هه یقا ئیک یه ژ وهرزی پاییزی. دیسان ناڅی روژا شازدی یه ژ ههر هه یقه کا سالا هه تافی. ههروه سا ناڅی وی جه ژنی یه یا کو دکه فته د روژا شازدی ژ هه یقا هه فتی ژ ههر سال، ژ بهر کو ناڅی روژ و هه یقا وه کو ئیک لی دهاتن. بو څی جه ژنی په یقا (مه رگان) ژی لکاره کو عه رهب ژ بهر نه بوونا تیپا (گ)، دبیزنی (مه رجان).
موشک (Mûşek): کورتکریا په یقا (موش)، ئانکو: مشک - مشکي بچویک - ساروخ.	
مول (Mûl): درهنگاتی، هیډیاتی، څه هیلان - یارکی ژنا ب میړ - بیژی.	
مولنجه (Mûlence): پیښک (پیښکا ئاری و گه نمی).	
مولیدن (Mûlîden): درهنگ کرن، ته ئخیربوون.	
مویز (Mûvîz): میوړ.	
مویه (Mûye): گری، زیمار.	
موییدن (Mûyîden): گرین، زیمارکرن.	
مه (Me): په یقا نه ریښی، ئانکو: نه، نه خیر.	

په‌بشپین دی بهیت، نانکوتین جوراوجور	مهر (Muh): موهر، مۆر، ختم.
ددهت، وهکی: (میان بستن =	مهربان (Mêhrban): میهره‌بان.
ئاماده‌بوون ژ بوئه‌نجامدانا	مهرگانی (Mêhrganî): ئیک ژ
کاره‌کی، یان: میان بالا = بهژن	ئاواژین موزیکا ئیرانی یه و ناغی
ناقنجی «نه‌گه‌له‌ک دریژ و نه ژی	ئیک ژ هه‌ر سیه ئاواژین باربه‌دی
کورت»، یان ژی: میان بند =	موسیقاری خسرو په‌رویزی یه.
شیتک، که‌مه‌ریه‌ند و.....هتد.)	مه‌ره (Muhre-ê): موهرک،
میانی (Mîyancî): به‌په‌شان	موریک - موهرکیت ستوینا پشتی
(که‌سی کو دو که‌س یان دو ئالیان	کو هه‌ر ستوینه‌ک ژ سیه و سی
پیک بینت یان ژی ژ شه‌پکرنی	موهرکا پیک دهیت.
بده‌ته پاش و پیکولی بکته بو	مه‌ست (Mehêst): مه‌زترین.
نه‌هیلانا وی نه‌خوه‌شیا د ناچه‌را	مه‌ستی (Mêhsêti): بانوو، خانم،
وان هه‌ردوان دا).	خانما مه‌زن.
میانگین (Mîyangîn): ناغین	مه‌ستی (Mehsêti): مه‌ه خانم،
(متوسط، معدل).	مه‌هبانوو.
میانه (Mîyanê): دناڤدا، دناڤرا،	مه‌سیما (Mehsîma): مه‌ه‌روی،
نیقه‌کا تشته‌کی.	جوان، ده‌لال.
میترا (Mîtra): ناغی فریشته‌کی یه	مه‌شید (Mehşîd): تاڤه‌ه‌یف.
کو میهر و خوشه‌ویستی پی هاتیه	مهمان (Mêhman): میه‌هان.
سپارتن، فریشتی پارتیزقانی	مه‌وار (Mehvar): وه‌کی هه‌یفی -
راستی و عه‌د و په‌یمانایه - ئه‌وه	هه‌یفانه، مۆچه، ده‌رماله.
بی کورۆناکی ژی ده‌ردکه‌فت،	مه‌ین (Mêhîn): مه‌زن، مه‌زترین،
هه‌تاف.	مه‌زترین.
میتین (Mîtin): ته‌فر، ته‌فرک -	می (Mey): مه‌ی، عه‌ره‌ق.
قازمه، کولنگ.	میان (Miyan): دناڤرا، دناڤدا.
	هه‌روه‌سا هه‌گه‌ر دگه‌ل هنده‌ک

د ری و ره‌سمین مه‌زه‌بی دا دادنه	میخ (Mîx): بزمار.
سهر سوفری - جقاتا مه‌ی و	میخچه (Mîxçê): کورتکریا په‌یقا
خو‌شی و می‌ه‌ثانی.	(میخ) ئانکو: بزمار - بزمارک،
می‌زک (Mîzek): می‌ز (ده‌ستاقا	بزم‌ارا بچ‌وبک -
زرا‌ث).	بزم‌اروک (وه‌رمتنه‌کا ره‌قه کول
می‌زیدن (Mîzîden): می‌زتن.	ده‌ست و پی‌یان ده‌ر‌دکه‌قت).
می‌ش (Mîş): په‌زی سپی یی می.	می‌خوش (Meyxoş): تام مز،
میخ (Mîx): مژا دژوار - ئه‌ور.	فی‌قیی کو تاما ترشی و شری‌نیی
هه‌روه‌سا (مغ و ماغ) ژی لکارن.	ببه‌قره بده‌ت.
میگ (Mîg): کولی.	میخی (Mîxî): بزمار‌ی (مه‌به‌ست ژئ
میگو (Mîg-Mêyg-Meygû):	خه‌تی بزمار‌ی یه).
کولیا ده‌ریایی.	میدان (Meydan): مه‌یدان،
میلاو (Mîlav): شاگرد،	گژده‌پان.
به‌رده‌ستک (که‌سی کو وه‌ک شاگرد	میراندن (Mîranden): کوشتن،
یان به‌رده‌ستک ل به‌ر ده‌ستی	مراندن.
خودانی دوکانی کار دکه‌ت).	میروک (Mîrûk): می‌ری.
میمون (Mê-eymûn): مه‌یونک.	می‌ره (Mîre): مالخو، زه‌لام،
مینو (Mînu): به‌هشت.	می‌ر (مه‌به‌ست ژئ زه‌لام یان می‌ری
مینوی (Mînevî-Mînuî):	ژنکی یه) - مه‌زنی مالی.
به‌هشتی.	می‌ز (Mîz): می‌ز.
میوه (Mîvê): می‌وه، فی‌تی.	می‌زبان (Mîzban): می‌ه‌ثاندار.
می‌هن (Mîhen): وه‌لات، مه‌وطن.	می‌زد (Meyezd): خواردنه‌نیین کو

ن (Nûn): تپا بیست و نه هی یه ژ	بووی.
نه لفایبیا زمانی فارسی.	نابودمند (Nabûdmend): مفلس،
نا (Na): پیـشگری نه رینی یه،	هه ژار، فه قیر، دهستکورت.
وه کی: (نابینا: کوره) - بورییت	نابیسوسان (Nabeyûsan): ژ
هه وای (قصبات الهواء) - نم،	نشکه کیقه.
شه.	نایدی (Napêderî): زیراب.
ناب (Nab): خـوری، بی	نایدید (Napedîd): به رزه، وون،
غش (خالص).	هندا.
ناباب (Nabab): نه مونسب، نه	نابسری (Napêserî): نه قسی
هیژا، نه لایق.	(نه قسین کور).
ناباور (Nabaver): نه جـهی	ناتنی (Natenî): خویشک و برابین
باوه ری.	کو نه ژ بایه کی یان ده بکه کی بن.
نابجا (Nabêca): نه ل جهی خوه،	ناتوان (Natevan): سست، خاف،
نه دجهدا.	بی هیژ، بیچاره - هه ژار،
نابخرد (Nabêxred): بی عاقل،	دهستکورت.
هه بله، نه زان.	ناجور (Nacûr): نه قیکه ته.
نابکار (Nabêkar): خرابکار - بی	ناچخ (Naçex): رما کورت.
مفا.	ههروه سا (نچک) ژ لکاره.
نابود (Nabûd): نه مای، پویچ	ناچیز (Naçîz): پچهک، کیم،

ناخدا (Naxuda): خودانی به له می	بدر نه که تی، بی قیمه ت.
یان نهو که سی کو به له می	
دهاژوت.	
ناخن (Naxun): نینوک.	
ناخوش (Naxoš): نه خوهش، نه ساخ	
- کریت، نه لایق.	
نادار (Nadar): نه دار، هه ژار،	
دهستکورت.	
نادان (Nadan): نه زان، بی عاقل،	
نه خوهنده قا.	
نادختری (Naduxteri): نه قسی	
(نه قسی یا کچ).	
نادرست (Nadurut): شکهستی،	
عیبه لو - مروقی خرابکار و نه بی	
باوه ری.	
نار (Nar): هنار.	
ناراست (Narast): خوههر، خوار -	
دره، نهوه بی - خائین، فیل باز.	
نارین (Narbun): دارا هناری.	
نارس (Nares): نه گه هشتی،	
کال (فیتی نه گه هشتی و کال).	
نارسا (Naresa): کورت، ب	
کیماسی.	
نارکند (Narkend): جهی کو مشه	
دارین هنارا لی بن.	
نارکوک (Narkûk): تریاک،	
نه فیون.	
نارگیل (Nargîl): گویزا هند.	
نارنج (Narenc): نارنج (ب عه ره بی	
ژی هه ربیژنی نارنج).	
نارنجک (Narenceck): نارنجوک،	
رومانه (نه و ژی رهنه گه کی	
تهقه مه نیی یه).	
نارنگی (Narêngî): لالنگ.	
نارو (Naro): فیل، حیل -	
خیانه ت.	
ناروا (Nareva): حه رام - نه ژ	
هه ژی، نه لایق - پارئ سه خته،	
قه لپ.	
ناره (Nare): میلی ترازی، به ری	
قه پانی.	
ناز (Naz): ناز، نازداری.	
نازا (Naza): سته ور، ژن یان هه ر	
گیانه وه ره کی می کو زک پر نه بت	
و نه زیت.	
نازان (Nazan): ب نازداریشه.	
نازبو (Nazbû): رحان.	
نازک (Nazuk): ته نک - نه رم -	
زراف.	
نازنین (Nazênîn): نازدار - به ژن	
زراف - دلراکیش.	

ناک (Nak): ئیک ژ پاشگرین وه کههقی و سالوخدانی یه و ئانکوین جوراوجور ددهت کوئهف ئانکوه ب وی پهیقی فه گریدایه یا کو دگهلدا دهیت، وهکی: (اندوهناک = خه مگین، دردناک = ب ئیش، نمناک = شه دار و.....هتد) - تیقه دای، دناف قه دای، د ناف گه قازتی.	نازیدن (Nazîden): خه نازدار کرن، شانازی بخوه برن. ناژو (Najû): دارا کازئی، دارا صنویه ری. ناساز (Nasaz): دژ - بهروقاژ. ناسره (Nasere): قه لپ، سهخته، پاره یان زیری سهخته - ئاخفتنا کریت و نه د جهدا. ناسزا (Nasêza): خه بهر، فه حش، ئاخفتن کریت و نه لایق. ناشتا (Naşêta): برسی، کهسی برسی کوهه ژ سپیدی دهمی ژ خه و رادبت تشتهک نه خواریت. ناشناس (Naşênas): نه نیاس، بیانی، غه ریب. ناشی (Naşî): نوکار، بی ته جریبه، کهسی کوهیشتا د کاری خوه دا شاره زانه بووی. ناغوش (Naxûş): سه ر نقۆ کرن د بن ثاقی قه. ناغول (Naxûl): پیستهرک، دهره جک، په بیسک. ناف (Naf): نافک. نافرمان (Naferman): یاخی. نافه (Nafe): وهکی نافکی - مسک و نافکا خه زالا مسکی.
ناکام (Nakam): بی مراد، کهسی کو نه گه هشتبته ئاره زو و مه خسه دا خوه. ناکس (Nakes): نه لایق، نه هیژا، پوچه مرۆژ، بیخی، بی سه روچاژ. ناگاه (Nagah): ب بیدهنگی قه - ژ نشکه کیقه - بی وهختی، نه لدهم، نه لوهخت. ناگرفت (Nagêrêft): بنییره: (ناگاه). ناگزیر (Naguzîr): نه چار، ژ نه چاری. ناگه (Nageh): کورتکریا (ناگاه)، بنییره: (ناگاه). ناگهان (Nagehan): بنییره: (ناگاه).	

نال (Nal): لهڅه ن.	نامرد (Namerd): نه مه رد -
نالان (Nalan): ب ئاخ و ئوف و نالین څه - که سې ب ئاخ و ئوف، که سې کو ئاځینکا راده پلټ و کول و که سهران دادکه ت.	ترسنوک، کولافه - بې غیره ت.
نالش (Nalêş): ئاخ و ئوف و گری و زیمار.	نامزد (Namzed): بهرېزار، که سې کو بو کاره کی هاتبیته ده ستی شان کړن - ده زگر، کچ یان کور کو پهمانین زه وجینې د ناڅبه را واند هاتبته گړیدان.
نالہ (Nalê): ئاځینک یان ئوفینا کو ژ دلې سوټی و داځدی تی دهر دکه څت.	نامور (Namver): ناڅدار، ب ناڅ و ده نگ.
نالی دن (Nalîden): ئاځینک راهی لان - گرین، زیمار کړن.	نامه (Namê): نامه، په رکې نقیسی، په رتووک.
نام (Nam): ناڅ، په یڅا کو که سهک یان تشتهک پې ده پته ناڅ کړن و گازیکړن.	نامه بر (Namêber): پیلک، قاسد.
نام آور (Nam aver): ناڅدار، ب ناڅ و ده نگ.	نامی (Namî): بنیږه: (نامور).
نامادری (Namaderî): ژن باب، زړه دیک.	نامیدن (Namîden): ب ناڅ کړن، ناڅ لسه رکه سه کی دانان - ب ناڅ گازی که سه کی کړن.
نام بردار (Nambe-burdar): ناڅدار، ب ناڅ و ده نگ.	نان (Nan): نان.
نامبرده (Namburdê): ناڅبری، ناڅینای، که سې کول جهه کی یان د نقیسی نه کی دا ناڅی وی بهری هینگی هاتبیت.	نانکور (Nankûr): بې نان و خوئی، نان حه رام.
نامدار (Namdar): ناڅدار.	نانو (Nanû): له هندک، لاندک - لالایی یا کو ده یک د بهر لاندک هه ژاندنی را دبیترت دا کو زاروکی خوه بنشینت.
	نانوا (Nanva): نانپېژ، نان فروش.
	نانيوشان (Naniyûşan): نه

ئالاقىن موزىكى يە كۈب دەقى
 دهيتته لىدان) - بۆريا
 ھەواى (بۆريە كا كړېځكى يە كو
 ھەواى ژ گەورېن دېه ته پشا . ب
 عەرەبى دېتېنن «قصبة الربة» .

ناياب (Nayab): ناياب، تشتى
 زېده باش كو كېم پيدا بت يان
 بدهست بكهفت.

نايژه (Nayjê): ھەر ئىك ژ چەقىن
 بۆريا ھەواى كود ناف پشا دا
 بەلاقە دېن (قصبات الهواء)،
 ھەروەسا (نايچە) ژى لكارە -
 لويلكا گوزكى يان ھەر لويلكا كو
 ئاف تېرا دەر باز بت.

نېبات (Nebat): شەكر نەبات
 (جۆرەك شىرناھىي يە وەكى
 شوبشى كوز شەكرى بخو دەھتە
 چىكرن).

نېرد (Neberd): شەر، جەنگ.
 نېردە (Neberde): شەركەر،
 شەرطان، دلاوەر، دلیر.

نېسە (Nebese): نەقى، ھەروەسا
 (نوه، نبیره، نبس، نبیسە و
 نواسه) ژى لكارن.

نېش (Nebş): کنار (کنارین گورپان
 و چوار رییانا) - ئیشکین خانى و

گولېبووی - بى ئاگەھ، ھای ژى
 نه، ژ نشکە کيڤه.

ناو (Nav): ھەر تشتى كو درېژ بت
 و ناڭك قاله وەكى بۆريى -
 رېڤه چوون يان رەفتارین ژ نازدارى
 - بەلەم، بەلەمىن جەنگى.

ناوانیدن (Navanîden): خوهر
 کرن، چەماندن.

ناورد (Naverd): جەنگ، شەر -
 زقرین لدر ھەقدو.

ناوک (Navek): كورتکریا پەيشا
 (ناو) ئانكو: بەلەم، بەلەما
 بچویک، قايک - تیرا
 کفانى (ناوک انداز = تیرهاڤتېر).

ناوگان (Navgan): بەلەمىن
 جەنگى.

ناویدن (Navîden): خوهر بوون،
 چەمیان - ب نازدارى رېڤه چوون.

ناویژه (Navîjê): ب غش، غشدار،
 سەختە، قەلپ.

ناھار (Nahar): بنېرە: (ناشتا) -
 فراڤین، خوارنا دانى نیڤرۆ.

ناھید (Nahîd): ستیرا «زوهرة» - د
 ئیرانا کەفن دا خوداڤەندى ئافى
 بوو.

ناى (Nay): نەى، بلوول (ئىک ژ

نځيروال (Nexcîrval): نېچيرټان.	کولانا.
ههروهسا پەيشين (نځيروان، نځيربان، نځيرزن، نځيرگير، شکارچی و شکاربان) ژى لکارن.	نېشتن (Nebêšten): نقيسين.
نخري (Nuxrî): نه خري، زاروکی دهستپيکي کو دهيتته سهر دنيايي.	نېک (Nebek): نافزه، جهک لهر لېشا کانبي يان رويباری کو ئاف ژى بزيت.
نخست (Nuxust): ئيکه م، ئيکه مين.	نې (Nubî): قورئان، مسحه ف. ههروهسا (نې و نوي) ژى لکارن.
نخود (Nu- exod): نوک.	نېره (Nebîre): بنيره: (نېسه).
نخيز (Nexîz): پويچه مروث، رهزيل، قهلس، دهخهس - که مين، جهی که مينی.	نېسه (Nebîse): بنيره: (نېسه).
نر (Ner): نير، مروث يان گيانه وهری نير.	نېج (Nuc): د ناف دهقی دا، هوندری دهقی - دۆرماندۆری دهف و لېشا.
نرخ (Nêrx): نرخ، بها، قيمهت.	نېجک (Necek): رما بچوبک.
نرد (Nerd): ياريا تاوله - قورمی دارئ (ههر ژ ئهردی تا کو دگه هيتته چه قا).	نېجوغ (Necûx): کوريشکين پويستى لهشی.
نردبان (Nerdeban): پيسترک.	نېخ (Nex): به نک، دهزی - دیو، نافى دپوه کی يه.
نرده (Nerde): طانی بيستانا يان محه جلهی دهره چکين خانیا.	نېخل (Nexcêl): قورينجک.
نرسک (Nersek): نيسک.	نېچير (Nexcîr): نېچير.
نرگ (Nerg): دهستتهک يان کۆمه لهکا مروثان يان رهقديت گيانه وهره و رهفیت فرندا.	نېچيرگان (Nexcîrgan): ئيک ژ ئاوازين که قنين موزيکا ئيراني يه و نافى ئيک ژ ههر سيه ئاوازين باربه دى موسيقارئ نافدارئ خسرو پهره يزی يه. ههروهسا (نېچيرگان ونېچيرگانی) ژى لکارن.
نرگس (Nergês): نيرگس، گولا	نېچيرگاه (Nexcîrgah): جهی نېچيری.

نیرگز.

نرم (Nerm): هەر تشتی کو هاتبیته

قوتان و موخل کرن - نهرم (د

رستی دا ئانکویین خوه یین

تایبهت ددهت، بو نمونه چیدبت

به حسنی نهرم یان رهق ئاخفتنی

بت، یان ژی به حسنی رهقاتی و

نهرماتیا تشته کی یان که رهسته کی

بت و.....هتد)، ههر ژ قی پهیقی

یه: (نرم کردن = نهرم کرن،

نهرمژاندن - قوتان - فیركرن

هه قوت کرن - نهرم کرن، هیدی

کرن، دلهی دلی دان تا کو

ئه عصابیت وی بهینه خواری

و.....هتد).

نرمه (Nermê): گوشتی نهرمه -

نهرمی گوهی کو گوهارک دکه قیتی

- ههر تشتی کو نهرم و هیدی بت.

نره (Nere): کیر (نامیری گوهنیلی

زهلامی) - پیلین ئافی.

نره (Nerre): نیر، مروژ یان

گیانه وهری نیر.

نریان (Nerîman): کهسی کو

طبعه تیت میرانی و نیراتی جهم

هه بن، دلیر، پهله وان - ئافی بابی

«سام» ی، کو سام بخوه باپیری

روسته می پهله وانده.

نرینه (Nerînhê): نیراتی.

نزار (Nezar): له غهر، لاواز - بی

هیژ، وهستیای، بیچاره - گوشتی

بی بهز و دهینگ.

نزد (Nezd): نک، دهف، جهم.

نزدیک (Nezdîk): نیزیک -

لبه ردهست - لدهف، لنک، لجهم -

جیران - کهس و کار، خزم.

نزم (Nêzm): مژا دژوار کو دنیا پی

تاری بیت.

نزیدن (Nezîden): هلکیشان،

کیشاندهدر. ههروهسا (نژیدن،

تژیدن، تزیدن و تریدن) ژی

لکارن.

نژاد (Nêjad): نهژاد، کنیت،

قنیت (ئصل و نهسه ب).

نژغار (Nejxar): فریاد، دهنگین

بلند، نرین (وهکی نرینا شیرا).

نژم (Nêjm): مژ.

نژند (Nejend): خه مگین، په ریشان

- چرمسی - تۆره، تۆره بووی.

نژنگ (Nejeng): ته لهه، ته لی -

ره کهه، قه فهس.

نژه (Neje): چه قی داری - نیرین

داری کو بان پی دهینه داپوشین -

پوښلک کو ژ زړی یان زیڅی دهیته دروستکرن دا کول روژین دهواتا ب سهری بویک و زافایا دا بکهن.	نشاختن (Nêşaxten): دامه‌زاندن، دانان، جهی وی د جهه‌کی دا څه‌کرن. هه‌روه‌سا (نشاختن، بنشاختن، نشاخیدن، نشاندن، نشانیدن و جادادن) ژی لکارن.
نس (Nus): دۆرماندۆری ده‌ف و لیڅا. هه‌روه‌سا (پوز، نج و نول) ژی لکارن.	نشان (Nêşan): نیشان (علامه) - نیشان (اثر) - نارمانج، کیل - مه‌دالی (ویسام). هه‌روه‌سا ژ څی په‌یڅی یه، په‌یڅا (نشان دادن) = نیشادان).
نسا (Nesa): بنیږه: (نساړ) - که‌له‌څی مری، مرار، که‌لواش. نساړ (Nesar): نزار، پشته‌تاف - سه و سیبه‌ر. هه‌روه‌سا (نسا و نسر) ژی لکارن.	نشانندن (Nêşanden): دامه‌زاندن - که‌سه‌ک نه‌چار کرن کو روینیته‌خواری - څه‌مراندنا ناگری. نشانه (Nêşane): کیل، نارمانج. نشانی (Nêşanî): نیشان (علامه) - ناف و نیشان، نه‌دریس. نشیل (Nêşbîl): شوکا ماسیا. هه‌روه‌سا (نشیل، نشل، چنگک و قلاب) ژی لکارن.
نسک (Nesk): په‌رتووک - پشکه‌ک ژ په‌رتووکي - هه‌ر پشکه‌ک ژ هه‌ر بیست و ئیک پشکین په‌رتووکا ثافیستیایی کو هه‌ر پشکه‌کی ناقه‌کی تاییه‌ت یی هی. هه‌روه‌سا بو څی مه‌به‌ستی (نسکا و نسکه) ژی لکارن - نيسک. هه‌روه‌سا بو څی مه‌به‌ستی (نرسک و نرسنک) ژی لکارن.	نشست (Nêşest): روینشت. نشستن (Nêşesten): جه‌گرتن (د جهه‌کی دا جه‌گرتن) - نارام بوون - روینشتن. نشستنگاه (Nêşestengah): جهی روینشتنی. نشسته (Nêşestê): روینشتی.
نسوز (Nesûz): هه‌ر تشتی کو د ناف ناگری دا نه‌سوژیت، وه‌کی هنده‌ک (که‌رپیچ و سندوق و په‌نبی تاییه‌ت). نسیله (Nusîlê): گارانا ده‌وارا.	

دلنشین = ناخفتن یان ئاوازیڼ کو
 جهیڼ خوه لسهږ دلی دکهن، کرایه
 نشین = کریدار، کهسې کو ب کری
 د خانیه کی څه روینت و.....هتد).
نغز (Nexz): باش، قهنج - ههر
 تشتی کو دیتنا وی سهیر بت و
 مروڅ خوهشیڼ ژئ ببینت.
نغل (Nexul): کویر - چالا کویر -
 هه قشییڼ په زی چ ل چیا ی بت یان
 ژئ ل بیابانی بت.
نغنخواد (Nexnxad): رهشهر شک
 (هندهک دندکیت رهشیت ته مهت
 کونجیانه کو ب نانی وهر دکهن
 لده می په حتنی).
نغنغ (Nexnex): ئامانه که
 بهرامبه ری چار خرا رایه.
نغوشا (Nêxûşa): گوهدار -
 دویکه فتییڼ ئولن مانی، یانژی
 چقهک ژ مانه وییان.
نغوله (Nexûle): بسک - که زی.
نفاغ (Nêfax): جاما مهیی.
نفام (Nefam): رهنګ رهش - کریت
 و بی تام و چوننه.
نفت (Neft): نهفت، گاز.
نفج (Nefc): کاغز، پهړک.
نفریدن (Nefrîden): نفرین کرن،

نشک (Neşk): دارا کاژئ.
نشگرده (Nêşgêrde): گویزانی کو
 که څلی پی دېرن یان موی پی
 دتراشن ژ بویی کو ژ که څلی جودا
 ببیت. ههروه سا په یقین (شفره و
 گزن) ژئ لکارن.
نشگج (Nêşgunc): قورینجیک.
نشگون (Nêşgûn): قورینجیک.
نشل (Neşel): هلاویستنا تشته کی
 ب تشته کی دی څه - شوکا ماسیا.
نشلیدن (Neşelîden): هلاویستن.
نشیب (Nêşîb): نشیف، سهراوژیر،
 خوارئ.
نشیم (Neşîm): روینشتنگه ه -
 خانی - هیلین.
نشیمنگاه (Nêşîmengah):
 بنیره: (نشیم).
نشین (Nêşîn): بن، وهکی: (بنی
 ده ریایی) - قون، کونا قونئ، چه رم
 و گوشتنی د هوندرو قونئ
 دا (سوربچک) - فرمانه ب
 روینشتتنی، ئانکو: روینه.
 ههروه سا «نشین» ئانکوین
 (روینشتنی و جهگیر) ژئ ددهت
 ده می کو دگهل هندهک په یقین دی
 دهیت، وهکی: (جانشین = جیگر،

له عنه ت کرن.	نصحه تکه ر.
نفرین (Nê- efrîn): نفرین، له عنه ت، دو عایین خراب.	نکوهیدن (Nêkûhîden): گازنده ژتیکرن، نصحه ت لیکرن.
نفله (Nêfle): پوچ و خراب بووی.	نکوهیده (Nêkûhîdê): گازنده لیکری، نصحه ت لیکری (که سین کو هاتیبته نصحه تکر).
نفیر (Nefîr): زړنا - نالین و زیمار کرن.	نگار (Nêgar): بوت - ئەقیندار، خوشتقی، خوشه ویست - نه خش، وینه - فه رمانه ب وینه کیشانی یان نقیسینی؛ ئانکو: بنقیسه، وینه ی بکیشه - ههروهسا ئانکوا نقیسه ر یان وینه کیش دده ت ده می دگهل هنده ک په یشین دی دهیت، وه کی: (روزنامه نگار = روزنامه نقیس، چهره نگار = وینه کیش).
نک (Nek): کورتکریا په یثا (اینک)؛ ئانکو: ئیشاره ت کرن بو نیزی کاتی، ئەفه، ئەفه یه - نوکه، نهۆ.	نگارخانه (Nêgarxanê): بوتخانه - جهی کو ب نه خش و نیگاران هاتیبته خه ملاندن.
نکاپ (Nêkap): ده ستگورکا چه رمی کو نیچیرفانا دکره ده ستی خوه دا ته یری بازی خوه لسه ده ستی وان بگریته. ههروهسا په یشین (نکاب، نکاف و بهله) ژی لکارن.	نگارش (Nêgarêş): نقیسین.
نکو (Nêkû): باش، قهنج.	نگارگر (Nêgarger): وینه کیش، نه خشکیش، نیگارفان.
نکوه (Nêkûh): فه رمانه ب نصحه ت لیکرنی؛ ئانکو: گازندا ژی بکه، گله یی لی بکه، نصحه تا لی بکه.	نگارنده (Nêgarendê): نقیسه ر - وینه کیش.
نکوهش (Nêkûhêş): گازنده، گله یی، نصحه ت.	نگاری (Nêgarî): چراکی تریاک کیشانی.
نکوهنده (Nêkûhendê): شیره تکه ر، گازنده که ر،	

نگاریدن (Nêgarîden): نفیسین.	بت و د هزره کا ب ترس دا بت).
نگارین (Nêgarîn): رهنگین، ههر	نگرش (Nêgerêş): بهر پخوهدان،
تشتی کو هاتبیته رهنگ کرن -	سه حکرن.
خه ملاندی - نه خشانندی - نه فیندار	نگرنده (Nêgerendê): بینهر،
یان خوشه ویستا روی ده لال.	که سی کو دنیپرتنه تشته کی.
نگاشتن (Nêgaştên): نفیسین -	نگریدن (Nêgerîden): نیپرین،
وینه کرن، نه خشکرن.	سه حکرن، بهر پخوهدان.
نگاشته (Nêgaştê): نفیسی -	نگریستن (Nêgerîsten): بنیپره:
وینه کری، نه خشکری.	(نگریدن).
نگاه (Nêgah): سه حکرن. بخوه یا	نگزده (Nêgejde): گوزک.
دروست: (نگاه کردن، دبتسه	نگون (Nêgûn): نوخین، دهرنشیف،
سه حکرن).	سه رابن - چه میای.
نگاهبان (Nêgahban): زیره فان،	نگون بخت (Nêgûn bext):
پاسه وان - چاقه دیر -	به بخت ب رهش، بن ثقبال.
پارتیزهر (که سی کو تشته کی لدهف	نگونسار (Nêgûnsar):
خوه هلگرت و بپارتیزت).	سه رنوخین، دهرنشیف، سه رابن -
نگاهداشتن (Nêgahdaştên):	ههروه سا ناخی جوړه کی گولی یه
پاراستن، لجه م خوه هلگرتن -	ژی کو پیچه کی یا سه رنوخینه، لی
راوه ستاندن.	نهو پهیفا بنیات فره نسی یا
نگر (Nêger): بهر پخوهد بدی،	«سیکلمه» بوخی گولی پتر
بنیپری، سه حکنی.	لکاره.
نگران (Nêgeran): بینهر -	نگه (Nêgeh): بنیپره: (نگاه).
چاقه ری - هزرکه ر.	نگهبان (Nêgehban): بنیپره:
نگرانی (Nêgeranî): چاقه ریاتی	(نگاهبان).
- دلنه خوهدش، نیگه ران، دل ب	نگین (Nêgîn): موهرک یان بهر کی
ترس (که سی کو دلی وی تروفریو	پر بها کو دادننه سهر گوستیرکا

نمایشگاه (Nemayêşgah):	یان هەر تشته کێ دی. ههروهسا
پیشانگهه.	(نگینه) ژێ لکاره.
نمایشنامه (Nemayêşnamê):	نلک (Nêlk): حولیکا چیاپی،
شانۆنامه.	حولیترش.
نماینده (Nemayendê): نوینه ر -	نلم (Nelm): باش، قهنج - خوهش -
نیشاندهر - نیشان (علامه).	جوان.
نماییدن (Nemayîden):	نم (Nem): نم، شه - چیک.
نیشاندان.	نما (Nêma): رویی ژ دهرفهیی
نمج (Nemc): نم، شه.	تشتی.
نمد (Nemed): تهحتی.	نمار (Nemar): ئیشاره
نمدار (Nemdar): فیاپی، شهدار.	(ئیشاره کرن).
نمشک (Nemeşk): سهرتیک -	نماز (Nemaz): پهراستن - خوه
قهیاغ - نیثشک.	چه ماندن ژ بویی کوبه نیاتی و
نمک (Nemek): خوی.	بجه ئینانا فرمانا لسه ر خوه دیار
نمکدان (Nemekdan): خویدان -	بکته - نفیژ، نمیژ.
درکبه ژ دهفتی یاری.	نمازگزار (Nemazguzar):
نمکزار (Nemekzar): ئهردی پر	نفیژکهر.
خوی.	نماک (Nemak): خوی - جوانی و
نمک سود (Nemek sūd): گوشت	دهلالی - تشتی ب رهواج.
یان هەر تشته کێ دی یی خوی	نمایان (Nemayan): ئەشکه را،
کری.	خوهیا.
نمک شناس (Nemek şênas):	نمایاندن (Nemayanden):
ب نان و خوی، ب وهفا، وهفادار.	ئەشکه را کرن، خوهیا کرن،
نمک ناشناس (Nemek	دهرههیکرن.
naşênas): بی نان و خوی، بی	نمایش (Nemayêş): ئەشکه را،
وهفا، نان ههرام.	خوهیا - شانۆ، تیاتر.

ننگ (Neng): شهرم، هه‌یا - کریتاهی - رسوایی.	نمکین (Nemekîn): ب خوی - ب تام - ده‌لال.
ننگین (Nengîn): شهرمزار - بی ناث - کریت - رسوا.	نمناک (Nemnâk): نمیای، شهدار.
ننو (Nenû): جۆلانک. ننه (Nene): دایک.	نمودار (Nemûdar): خوهدیا، ئەشکەرا، به‌رچاڤ - وه‌کی، مینا -
نو (Nuw): نوی، تازه.	نیشان (علامه) - هیتلا پیشانا بلندبوون و نزمبوونا چهنداتییا
نوا (Neva): ئاواز - ناڤی ئیک ژ ئاواژین موزیکا ئیرانی یه -	ده‌رامه‌تی کولسه‌ر کاغه‌زه‌کا تایبه‌ت وه‌کی جه‌دوه‌لا شه‌ترنجی
یوان ژی جل و به‌رگ و...هتد) بن - گره‌و.	ده‌یتنه رسم کرن.
نواخانه (Nevaxanê): زیندان، گرتیگه‌ه، هه‌بس.	نمردن (Nemûden): نیشان دان، پیشکیشکر - خوهدیابوون، ئەشکەرا بوون - کرن.
نواختن (Nevaxten): نه‌وازش کرن، ده‌ستی ره‌حمی ب سه‌ری دا	نمرک (Nemûk): نمیای، شهدار - نیشان، ئارمانج.
ئینانه‌خوار - ساز ژهنین - تشته‌ک ب ئه‌ردی دادان یان ل ئه‌ردی خستن.	نمونه (Nemûne): وه‌کی، نمونه - برامبه‌ر قی گۆتئا کوردی یه: «ژ گای گوهر نیشا دان» - نه‌تمام، ب
نواده (Nevade): نه‌ڤی.	کیماسی - ژ کارکه‌فتی، پویج بووی - کریت.
نوار (Nevâr): شریټ.	نمید (Numîd): بی هیڤی.
نوازش (Nevazêş): نه‌وازش، ده‌ستی ره‌حمی ب سه‌ری که‌سه‌کی	نمیدن (Nemîden): میان، شهداربوون - پویته‌دان ب که‌سه‌کی
دا ئینانه‌خوار، دل‌ه‌ی دلی که‌سه‌کی دان.	یان تشته‌کی.
نوازیدن (Nevazîden): بنیڤه:	ننر (Nunur): مه‌للاق.

رابعون.	(نواختن).
نوجوان (Nuwcevan): سنپله.	نواسه (Nevase): نه قسی - نه قی.
نود (Neved): هژمارا نوت (۹۰).	نواگر (Nevager): سازژهن -
نورد (Neverd): تیرۆک - شه پ و	سترانیپژ.
جەنگ - جوان و دەلال.	نواله (Nevalê): گرکیتن هه قیری -
نوردیدن (Neverdîden): زقپین -	ئهو باهرا خوارنی کو بو کسه کی
تاکرن، قهچه ماندن - پیشان، قوناغ	نه تاماده داننه ره خه کی.
قه پین.	نوانخانه (Nevanxanê): جهی
نورنجیه (Nuwrence): حه ودا	بخودانکرنا هه ژار و دهستکورتان.
ناقی، مهله قانگه ه.	نوانیدن (Nevanîden): هه ژاندن،
نوروز (Nuwrûz): نیروژ، نه ورۆز،	لقاندن - گرین و زیمارکرن.
جهژنا نه ورۆزی.	نوباوه (Nuwbavê): نوی هاتی،
نورهان (Norhan): خه لات (خه لاتتی	نوی دیاربوی - فیقیی نوی
کو سه فره چی بو کسه کی دئینت	گه هشتی - زاروک.
لده می ژ سه فره کی قه دگه رییت) -	نوبهاران (Nuwbeharan): بهار،
مزگینی (خه لاتتی کو به رامبه ری	وه رزی بهاری.
مزگین گه هاندنی دده نه	نوبهاری (Nuwbeharî): ناقی
مزگینده ری).	ئیک ژ ئاواژین که قنین ئیرانی یه
نوز (Nûz): هیژ، هیشتا، هه تا نهۆ.	- ناقی ئیک ژ هه ر سیه ئاواژین
نوزاد (Nuwzad): نويزاده، زاروکی	باربه دی یه.
کوژ نوی ژ دایک بووی.	نوبا (Nuwpa): زاروکی کوژ نوی
نوزده (Nûzdeh): هژمارا	ب پیا که فتبیت.
نوزده (۱۹).	نوپان (Nûpan): سه لک، سه لکا کو
نوس (Nûs): کسه سکوسور،	ژ چه قین دارا بیی هاتبته چیکرن.
که سکوتالا (قوس قزح). ههروه سا	نوج (Nûc): دارا کاژئی.
(نوسه و نوشه) ژی لکارن.	نوجبه (Nuwcebe): لهی، ئاف

نوشاندن (Nûşanden): پي دانه ځه خوارن.	نوساز (Nuwsaz): نوی ئاڅاکری، نوی چټکری.
نوشاننده (Nûşanendê): که سی کو ئاڅی یان مه پی ب که سه کی دی بده ته ځه خوارن.	نوسنگی (Nuwsengî): ده وره که پشتی «عصر حجری» کو مرؤڅی ئالاڅین ژ بهری چټکری بکار دینان کونافداره ب (عصر حجرى الجديدة) ته و ژى دبیته پشکا ئیکى ژ خولا دووی یا چه رخى چوارى یی نوردناسیې (Néolithique).
نوشتن (Nê- evêşten): نڅیسین. نوشتن (Neveşten): پیچان - قوناغ ځه برین، ری ځه برین. نوشته (Nê- evêştê): نڅستى - نڅیسی.	نوش (Nûş): شربنى - هنگځین - هر تشته کی خواهش و شربن بو خوارنى و ځه خوارنى - فهرمانه ب ځه خوارنى، ئانکو: ځه خوه - ده می وهک په یځه کا لیکدای دگهل هندکه په یځیځین دی دهیت، ئانکوتن ژیک جیواز ددهت، وهکی: (باده نوش = مهی ځه خور، نوشانوش = دهنگی مهی ځه خورا کو دیږنه هه ځدو «چریو»).
نوش خند (Nûşxend): گرنژین. نوشدارو (Nûşdarû): دهرمانی نه خواهشیا - دهرمانی کو کارتیکرنا ژههری نه هیلیت.	نوشابه (Nûşabê): ئاڅا خواهش بو ځه خوارنى - عهرهق، مهی - کوک، پیڅیسی.
نوشکفته (Nuwsêkuftê): ژ نوی بشکفتی، گولا ژ نوی ځه بووی. نوش لب (Nûş leb): لین شربن. نوش لبینا (Nûş lebîna): ناڅی ئاوازه کا که څنا موزیکى یه.	نوشاد (Nuwsad): زاڅا (گنجی کو ژ نوی دبیته زاڅا). ههروهسا (نوشاه) ژى لکاره.
نوشنجه (Nûşence): خواهش بو ځه خوارنى.	
نوشنده (Nûşendê): ځه خور (که سی) کو ئاڅ یان مه پی ځه دخوت).	
نوشه (Nuwsêh): شاهى نوی -	

ب کاره کی کربت - خولام، خزمه تکار.	شاهی گهنج - گهنجی ژ نوی دبیته زاڤا.
نوگد خدا (Nuwkedxuda): زاڤا - کهسی کوژ نوی دبیته خودان مال و مه زهل.	نوشه (Nûşe): هه رده م، ههروهه ر - خوه شیه خت، کامه ران - خوهش بو څه خوارنی.
نوکر (Nuwker): خولام، خزمه تکار.	نوشیدن (Nûşîden): څه خوارن.
نوکر باب (Nokerbab): کهسی کو ژ ته خا خولام و خزمه تکارا بت.	نوشین (Nûşîn): هه ر تشته کی شرین - هه ر تشته کی خوهش بو څه خوارنی.
نوکیسه (Nuwkîse): کهسی کوژ نوی زهنگین بووی.	نوشین باده (Nûşîn badê): مه یا خوهش - ئیک ژ ئاوازین که څنن موزیکا ئیرانی یه - ناڅی ئیک ژ هه ر سیه ئاوازین (بارید) ی یه.
نول (Nûl): دۆرماندوری دهڅی - نکل، دم.	نوغان (Nuwxan): هیکا کرمی ئارموبشی.
نون (Nûn): نوکه، نهو - چالا ئه رزنکی.	نوف (Nûf): دهنگ و دۆر، هو سه - دهنگه دانا دهنگی ل چیا ی - دهنگی رهوینا سه ی.
نوند (Nevend): توند و سرت - ژیر، یی کو زوی فیتری وی زانستی یان کاری بییت یی کو نیشا ددهن - هه سپ یان هیستری کو توند بچیت، به زهک - پیلک یان سویاری کو بله ز بچیت.	نوفیدن (Nûfîden): گازیکرن - قیتری راهیلان - نرپین - هژیان، لفین.
نوه (Neve- Nevê): نهڅی.	نوک (Nuk): نکل، دم - سه رکی تیرژی تشتین وهکی شویرنی یان قه له می یان خه نهجری.
نوید (Nuvid): مزگینی، موژده.	نوکار (Nuwkar): نوکار، کهسی کو بی سه ریور بت و ژ نوی دهست
نویدن (Nevîden): نالین، گرین،	

زیمارکرن - لهرزین، هژیان، د جهدا لقین.	چهقه کی داری به کو نیچیرشان دکه ته ههلامهت دا کو نیچیرا خوه پی بهاژوت بۆ لایی تهلهی.
نویسا (Nevîsa): نقیسه ر.	نهالی (Nêhalî): جهی نقستنی، دۆشهک، نالیک.
نویسنده (Nevîsendê): نقیسه ر.	نهان (Nêhan): قهشارتی، نهپهن.
نوین (Nevîn- Nuvîn): نوی، تازه.	نهفتن (Nêhuften): قهشارتن، داپۆشین.
نوییدن (Nûyîden): گرین و زیمارکرن.	نهمار (Nehmar): بی هژمار، گهلهک، فراوان - بی سینور، بی دویماهی - سهیر، عنتیکه - دژوار، ب زهحمهت.
نه (Ne): نه، نۆ، نهخیر.	نهبان (Nêhban): قهپاخ، دهرقه دامک.
نه (Nuh): هژمارا نه (۹).	نهبنیدن (Nêhunbîden): قهشارتن، داپۆشین.
نه (Nêh): شار، باژیر، جهی ئاڤا - فهروانه ب دانانی، ئانکو: بدانه.	نهنج (Nêhenc): جهال.
نهاد (Nêhad): سروشت، طبعهت، دهروون.	نهنگ (Neheng): نهههنگ (گیانه وه رهکی مهزنی ده ربایی به).
نهادن (Nêhaden): دانان، دانانا تشته کی ل جهه کی.	نه ——— (Nuhûr): چاڤ - به ریخوه دان، نیپرین.
نهاده (Nêhadê): دانای.	نهیب (Nehîb): ترس.
نهار (Nêhar): کیمکرن، کیمکرنا کیشا لهشی، له غه ری.	نهیدن (Nehîden): دانان - هزرکرن و خهم خوارن.
نهاز (Nuhaz): سه رکیشا په زی.	نی (Nî): نه، نۆ، نهخیر - نینه.
نهاز (Nêhaz): ترس.	نی (Ney): قه پام، له قهن - بلوول،
نهازیدن (Nêhazîden): ترسیان.	
نهازیده (Nêhazîdê): ترسیای.	
نهال (Nêhal): شتلا داری، دارا کو ژ نوی هاتبیته چاندن.	
نهاله (Nêhale): بنیره: (نهال) -	

- نیزه (Neyze): داره‌کی موکوم و دریش کو ئاسنه‌کی سه‌رتیژ ب سه‌ریقه کهن - روم.
- نیساری (Nîsarî): له‌شکه‌ری، که‌سی کو ب گیتولی خوه بیته سه‌رباز.
- نیسان (Neysan): وه‌کی نه‌بی (بنیره: نی Ney).
- نیست (Nîst): پویج بوون، نه‌مان.
- نیستو (Nîstû): نشته‌ر.
- نیش (Nîş): سه‌ری هه‌ر تشتی کو نکل تیژ بت، وه‌کی: (سه‌ری شوپژنی، سه‌ری خه‌نجه‌ری، سه‌ری نشته‌ری) - زیلک (زیلکا گیانه‌وه‌رین ژه‌هردار کو ژه‌هرا خوه ب ریکا وی زیلکی دگه‌هینه له‌شی مروژی) - کیلب (هه‌ر چوار ددانین سه‌ر تیژین مروژی کو دو ل سلالن و دو ژی لخوازی نه).
- نیشتەر (Nîşter): نشته‌ر.
- نیشخند (Nîşxend): که‌نیی نه ژ دل و ژقه‌هرقه.
- نیشه (Neyşe): بلوول (ئالاقه‌کی موزیکی یه).
- نیفه (Nîfe): مالدۆخین، ئه‌و جه‌ژ شه‌لوالی کو دۆخینی دکه‌نه تیپا -
- نیک ژ ئالاقین موزیکی یه.
- نیا (Niya): باپیر و بابکالک.
- نیاز (Niyaz): پیدقیاتی - هه‌ژیکرن و داخوازی، عه‌شق و ئاره‌زوو.
- نیازمند (Niyazmend): پیدقی، موحتاج.
- نیام (Niyam): کاڤلان.
- نیایش (Niyayêş): دوعاکرن.
- نیرم (Neyrem): دلیر، په‌هله‌وان - ناڤی بابی سامی و باپیری روسته‌می په‌هله‌وانه.
- نیرنگ (Neyreng): فیل، حيله، بسه‌ردابرن - سحر، جادوو.
- نیرنگ (Nêyreng): دوعا، د ئۆلی زه‌رده‌شتی دا دبیرنه‌هنده‌ک ری و ره‌سمین تایبه‌ت و دوعایین تایبه‌ت ب وان ری و ره‌سمانه.
- نیرو (Nîrû): زاخ، هیز.
- نیرومند (Nîrûmend): ب زاخ، ب هیز.
- نیز (Nîz): ژی، هه‌م، وه‌کی: (رزگار ژی هات، هه‌م رزگار هات و هه‌م سه‌ربه‌ست) - هه‌روه‌سا، دیسا، دیساقه.
- نیزک (Neyzek): نه‌یزه‌ک.

- که قلی گيانه وهری مرار - مرار.
نیک (Nîk): باش، قهنج - خوهش - دهلال، جوان - قهنجیکار، مرؤقی کو کارین باش بکەت کو کوما وان دبیتزنی «نیکان».
- نیک اختر (Nîk exter):** بهختیار، خوهشبهخت، خوهش شانس.
نیکخو (Nîkxû): طبعهت خوهش.
نیکو (Nîkû): باش، قهنج - دهلال، جوان - قهنجیکار - طبعهت خوهش - روی دهلال.
- نیلک (Nîlek):** رهش و شین بوونا پویستی لهشی - بسهر رهنگی نیلی قه - قورینجک.
نیلگون (Nîlgûn): ب رهنگی نیلی.
نیله (Nîle): نیلی، رهنگی نیلی.
نیم (Nîm): نیف.
- نیم بسمل (Nîm bêsmêl):** نیف کوشتی، گيانه وهری کو ستوی وی نیف تمام هاتبیته برین و لدهمی گیان دانن بت.
نیم تخت (Nîm text): بنیره: (نیمکت).
نیمچه (Nîmçê): جلکی کورت - شیر یان تهنهنگا کورت - هر تشتهکی کورت و ب کیماسی.
- نیم خورده (Nîm xurdê):** بهرماییک.
نیم رخ (Nîm rux): نیف روی (وینی کو ژ ئالیهکی رویی مرؤقی دهیتته گرتن).
نیمرو (Nîmrû): بنیره: (نیم رخ) - رهخهکی روی - هیکروین.
نیمروز (Nîmrûz): نیفا رۆژی، نیفرۆ، دهمی نیفرۆ - ناقي کهقنی باژیری «سیستان» - ناقي ئاوازهکا کهقنا موزیکا ئیرانی یه - ئیک ژ هر سیه ئاوازین «بارید» ی یه.
نیم کاره (Nîmkarê): نیقهرو، کاری کو نه هاتبیته بدویماهییک ئینان.
نیم کاسه (Nîm kasê): ترارکی بچویک.
نیمکت (Nîmket): کورسیکهکا پهحنه کوجهی دو یان سی کهسا لسه ر بکەت. ههروهسا (نیم تخت و نیم دست) ژ ی لکارن.
نیم کره (Nîm kurê): نیقهکا گوبا زهمین کو ب هیلا ئستیوایی دبیته دوکه رین؛ نیقهکهری باکور و نیقهکهری باشوور.
نیم گرم (Nîm grm): تیهن شیر.

نیمور (Nîmûr): ئالاڤتی گوھنیللی بیٚ زهلامی، کیر.	نیوشا (Niyûşa): گوھدار. ههروهسا (نیوشنده و شنونده) ژی لکارن.
نیمه (Nîmê): نیڤه، نیڤا هه تشته کی.	نیوشه (Niyûşe): گوھ ل ئاخفتنین خه لکی گرتن، ب دزیکیشه
نیو (Nîv): گهنج، جحیل - دلیر، ئازا، په هله وان.	گوهدار یا دانوستاندنین خه لکی کرن - هیدی گرین و کزکیت گری.
نیواره (Neyvare): تیرۆک.	نیوشیدن (Niyûşîden): گوھ لی بوون، گوهدان.
نیوش (Niyûş): فهرمانه ب گوهداری، ئانکو: گوھی خوه بدی - لدهمی دگهل هندهک په یقین دی وهک په یښه کا لیکدای دهیت، ئانکوا گوهدار ددت، وهکی: سخن نیوش = کهسی کو گوھ ل ئاخفتنا دبیت.	نیوشیده (Niyûşîdê): گوھ لی بووی.
	نیوه (Nîve): نالین، گرین، زیمار - قیژی و لیخوړینا ژقههر.
	نین (Neyîn): هه ر تشتی کوژ نه بی یان له قه نی هاتبیته چیکرن.

و(Vav): تپیا سیهئ یه ژئه لفابییا

زمانی فارسی - تپیا

پیکه گریدانی یه - هه گهر که فته

ناقبه را دو په یشان دا، لده می

بلیفکرنی نه ف تپیه دی مینته ب

دوماهیا په یشا دهستیکی ف،

وه کی: (راه و چاه: Raho

çah، خور و خواب: Xoro

xab) - د هندک په یشان دا ئیک

(و) دهیته نفیسین، لی ب (وو)

دهیته بلیفکرن، وه کی په یقین:

(کاو: Kavus، داود: Da-

vud)، دبیزنه فی رنگی «واو

اشباع» - د هندک په یشان دا

دهیته نفیسین، لی ناهیته

بلیفکرن، وه کی: (خواب: Xab،

خواهر: Xaher)، دبیزنه فی

رنگی «واو معدوله» - د هندک

په یشان دا دهنگی ضه ما عه ربه

ددهت، وه کی (دو، تو) - د هندک

په یشان دا ژی دهیته نفیسین و

دهیته بلیفکرن ژی، وه کی (خوب،

نیکو، دور)، دبیزنه فی رنگی

«واو معروف».

وا(Va): پی شگره و ئانکویین

(قه کری - دوباره) ددهت -

هه روه سا بۆ هندک خوارنین رۆهن

دهیته گۆتن، وه کی: (شوربا،

شوروا).

وابسته(Vabestê): گریدای -

نیزیکاتی یان خزمایی.

واپس(Vapes): لدویف، لپه ی،

لپشت.

وات(Vat): ئاخفتن، سوحیه ت - هه ر

تشتی کوژ که قلی گیانه و هرا

هاتیته چیکرن.

واتگر(Vatger): ئاخفتنکه ر -

شاعر - که سی کو کاری وی دربارا

جل و بهرگ یان وان تشتایه کوژ کهقلین گیانه و هرا دهیته چیکرن. واج (Vac): گوتار، ئاخفتن، سوحبهت - دوعایا کو زه ردهشتی لسهر سوфра زادی دخوبن. واجار (Vacar): بازار، سوپک. واچیدن (Vaçiden): ژبکرن، چنین، دوباره چنین، چنینه شه - ژ نهردی راکرن، وهکی راکرنا چنیکین نانی کو مریشک ژ نهردی رادکته - خرغه کرن، کو مکرن. واخ (Vax): په یفا سه رسوورمانی یان ئافه رین گوتنی یه (وهی، وهی) وهی - ب راستی، ب دروستاهی. واخواست (Vaxast): خوه نهرازیکرن - عیب ل تشته کی شه دیتن - پرسیارکرن ل پیناف ئاگه هداربوون لسهر کیماسی یان گونه ها که سه کی. واخواهی (Vaxahî): بنیپه: (بازخواست). واخوردن (Vaxorden): جحنین (بو) نمونه که سه کی بی ل هیثیی کو ئاخفتنه کی گوه لی ببت یان تشته کی ببینت و بهروفاژی وی خه یالنج بو روی بدهت، ل قی ده می	نهو کهس ژ سه رسوورمانی دی جحت) - بی بها بوون، بازاری تشته کی نه مان. واخیدن (Vaxîden): ژ هه ف جودا کرن. وادادن (Vadaden): ژفراندن - رهاکرن - جودا بوونا گيچي ژ دیواری. وادیان (Vadyan): رزیانک. وادیع (Vadîc): سیخمیت میوا - ههر جهی کو تری پیته بهیته هه لاویستن. وار (Var): پاشگره که و فان ئانکوبا ددت: «وهکی، مینا»، بو نمونه: (دایره وار: وهکی بازنه ی) و «خودان، خاوه ن»، بو نمونه: (سوگوار: خودانی تازی، به لادیتی، خه مهه لگر)، و «لایق، هیژا»، بو نمونه: (شاهوار: تشتی باش و پر بها کو هیژا و لایقی شاهی بت) - جار، دۆر، نوره، نویه ت، گهر، که رته. وارسته (Varestê): ئازاد، ره ها. وارغ (Varex): نهو جه ژ جووی کو ب بهرا و ئاخنی ری لهر چونا ئافی هاتبته گرتن دا ئاف د مشاره کا
---	--

<p>واژون (Vajûn): بنیټه: (واژگون). واژه (Vaje-ê): په‌یښ، ووشه، واژه. واستدن (Vasêteden): ديسان ستاندن، گرته‌غه. واستريوش (Vastiryoş): جوتيار. واسرنگیدن (Vaserengîden): هیرش برن - ناخفتن رڼه و دژوار گوتن (ئیک لسه ر سهری یی دی بکه‌ته هوار و قیټی-) ئینکارکرن. واشامه (Vaşame): که‌فینک، ده‌رسوک. واشدن (Vaşuden): شه‌بوون - جودابوون - شی بوون، حله بوون (حله‌بوونا پرسپاره‌کی). واشنگ (Vaşeng): داهولقوتی کو ل هه‌یښا ره‌مه‌زانئ و ل ده‌می پاشیښی مروقی هشیار دکه‌ت - زیره‌شان، به‌رپرسی ده‌سته‌کا زیره‌فانا. وافور (Vafûr): ئالاښه‌که کو تریاکچی بکار دئینن لده‌می کیشانا تریاکئ. واکردن (Vakerden): شه‌کرن - شیکرن، حله‌کرن.</p>	<p>دی یان جووه‌کا دی را بچت - کنف، وهریس - به‌رک - بایئ کو ب ده‌نگ ژگه‌وریی ده‌رکه‌قت. وارن (Varen): نه‌نیشک. وارو (Varû): سه‌رابن، ده‌رنشیف، نوخین - قولپانک. واروزدن (Varûzeden): قولپانک غه‌دان. واروک (Varûk): بالیل، به‌هلیک. وارون (Varûn): سه‌رابن، ده‌رنشیف، نوخین - بی ئیفلح، پی ب ره‌شک، به‌ش، کور. واره (Vare-ê): بنیټه: (وار)- هنده‌ک جارا ژ بوی کو صفه‌ت به‌یته گوهارتن بوناښی، دی (واره) ل دویمایا وی صفه‌تی ئیتته زیده‌کرن، وه‌کی: (گوشواره): گوهارک، گاهواره: لاندک). واره‌اندن (Varehanden): نازادکرن، خلاص کرن، قورتالکرن، رزگارکرن. واره‌یدن (Varehîden): نازادبوون، خلاص بوون، قورتالبوون، رزگاربوون. واژگون (Vajgûn): سه‌رابن، سه‌رنوخین، ده‌رنشیف، قولپی.</p>
---	--

واکشیدن (Vakêşîden):	والان (Valan): دهسته که که ژ
کیشانه دهر.	گیانه وهرین دهریایی یین ب
واکوفتن (Vakûften): دو تشت	مه مک - رزیانک.
لینکدان.	والانه (Valane): برین (جرح).
واگذاردن (Vaguzarden):	واله (Vale): سه راب، له یلان -
تشته ک ئیخستنه د خزمه تا	جوړه کی په روکی ئارموبشی یه -
که سه کی دا، ته سلیم کرن -	گرین - ئیصرار کرن، رژدی - ب
ره ها کرن، ژتیقه بوون، به لا خوه	ئانکویین خوه یین عه ره بی ژی د
ژتیقه کرن.	زمانی فارسی دا لکاره کو ئه قه نه:
واگرایی (Vagerayî): دوبری، ژ	(عاشق، دل دؤرای، که سی کو د
هه ف دوبرکه تن.	دهردی عه شقی دا سه رگیژ و
واگردان (Vagerdan): دوباره	حه یران ماییت - خه مگین).
زفراندنه قه - سه روبن کرن -	والیدن (Valîden): شین بوون،
سه روزنوی حساب کرن.	مه زن بوون، وه رار کرن، نه موو کرن.
واگریه (Vagûyê): دوباره گوته قه.	وام (Vam): دهین، قهر.
واگیر (Vagîr): قه گر (ئیشا کو ژ	واماندن (Vamanden): قه مان،
ئیکی بچیته ئیکی دیتر).	پاشده مان - وه ستیان و ژ پیا
وال (Val): نه هنگ - جوړه کی	که تن.
په روکی ئارموبشی یه.	وامخواه (Vamxwah): که سی کو
والا (Vala): بلند، بالا - پایه بهرز،	داخوازی ژ که سه کی بکه ت کو
پایه بلند.	دهستگرتنی ب دهین دگهل بکه ت -
والا تر (Valater): بلندتر، بالاتر.	که سی کو داخوازا دهینی خوه ژ
والاد (Valad): بان - گونبه د، قوبه	دهینداری بکه ت.
- دیوار - قالب، که لواش.	وامدار (Vamdar): دهیندار، قهردار.
والادگر (Valadger): به ننا،	وامی (Vamî): دهیندار، قهردار -
دیواردانه ر، ئاقاهی چی که ر.	سست و بی هیژ، وه ستیای.

وان (Van): ئیک ژ پاشگریڼ	اگر: و هه که ره - جیړپانندن یان
خواه‌نداری و پارټیزانیی یه و	نه‌زمونه‌ک بوو کو ل ئیرانا که‌شن
واتاییڼ (وهک، مینا - پارټیزه‌ر،	دهاته نه‌نجام‌دان بو دیارک‌رنا
پارټیزقان - خودانکه‌ر) ددت.	گونه‌هکاری ژ بی گونه‌هی و ب
وای (Vay): دهنگی ئاخ و ئوف و	ریکتین خوراندنا ئا‌شا تیکه‌ل کری
وهی و واییڼ کو ژ مروقتین خه‌مدار	ب کبری‌تی و دنا‌ف ئاگری را
یان نه‌خوه‌ش ده‌یت.	بوراندنا وان که‌سا.
وجب (Veceb): بهوست.	ور (Vêr): پری‌تری.
وجین (Vêcîn): ئاده‌کرن.	وراج (Vêrrac): پری‌تری.
وچر (Veçer): فه‌توا.	وراز (Vuraz): به‌رازی نیر.
وچرگر (Veçerger): مفتی (که‌سی	وراغ (Verax): ئاگر - رو‌ناهی و
کو فه‌توایی دده‌ت).	گورپا ئاگری.
وخ (Vex): په‌ی‌شا سه‌رسوورمانی و	ورپوشه (Verpûşe): عه‌با -
ئافه‌رین گوتنی یه لده‌می مرو‌ف	ده‌رسوک، که‌شینک.
تشته‌کی جوان دبیت و خوه‌شیی ژ	ورج (Verc): بها، قه‌در، ریز.
وی جوانیی دبه‌ت. ئەف په‌ی‌شه	ورجاوند (Vercavend): پایه‌به‌رز،
پترتر دهل ده‌یت به‌کارئینان (وخ	ری‌زدار.
وخ) و د کوردی دا به‌رام‌به‌ری:	ورج‌مند (Vercmend): ری‌زدار،
(وهی وهی، ئە‌ه‌و، ته‌ه ته‌ه	هی‌زا، بها‌گران.
و.....هتد) یه.	ورخج (Verexc): پیس، قری‌تری،
وخشور (Vexşûr): پیغه‌مبه‌ر (به‌س	قی‌شارگرتی - پیس، چه‌په‌ل،
بو‌زه‌رده‌شت پیغه‌مبه‌ری لکاره).	پو‌یچه‌مرو‌ف، مرو‌قتی چوننه،
ور (Ver): پاشگره‌که و ئانکوییڼ	مرو‌قتی بی‌خی‌ر.
(خودان - بجی هینه‌ر) دده‌ت -	وردان (Vêrdan): به‌هلیک، بالیل.
کنار، ئال، ره‌خ - په‌ی‌شا	وردک (Verdek): کوزۆت و جه‌ی‌زا
مه‌رج (شرط) ی یه کو‌کورتکریا (و	بوی‌کی.

وردنه (Verdene): تیرۆک.	ورس (Verês): وهریس - کنف.
ورز (Verz): کارى بهردهوام، کارى لدویقیک - کارى چاندنى.	ورساز (Versaz): گهنجى دهلال و کەشخه.
ورزا (Verza): کيلانا ئهردى ب گايى جۆتى.	ورستاد (Verestad): حهقهدهستى رۆژانه - مۆچى ههيشانه، دهرماله.
ورزش (Verzêş): وهرزش.	ورسيح (Versîc): دهرازينک.
ورزشکار (Verzêşkar): کەسى کو وهرزشى دکەت، وهرزششان.	ورشتاد (Vereştađ): بنیپره: (ورستاد).
ورزگار (Verzkar): جۆتیار.	ورشکست (Verşêkest): دۆرای، خوسارهتپووی.
ورزگاو (Verzgav): گايى جۆتى (گايى نير کو بۆ جۆتى مفا ژى دهيتە وەرگرتن).	ورشکستن (Verşêkesten): دۆراندن، خوسارهتپوون، زيان ڤیکهفتن، پاشدهمان د کارى بازرگانی دا.
ورزگر (Verzger): جۆتیار.	ورغ (Verx): سکر (سکرى بچوبک کوژ دار و بهر و ئاخ و گيای لسه رتيا ئاڤى بهيتە دانان) - رۆناکى، رۆناهياتى.
ورزگن (Verzgen): گۆزک، گۆزکى پرى ئاڤ.	ورغلانیدن (Verxelanîden): پالدان (تهحرىک کرن).
ورزم (Verezm): ئاگر - گوپيا ئاگرى - تيهن و گهرماتيا ئاگرى.	ورکاک (Verkak): تهيرى کەلهخا.
ورزندە (Verzendê): وهرزشکەر، وهرزششان.	ورگوش (Vergûş): گوهارک.
ورزیدن (Verzîden): وهرزش کرن - کارکرن، لدویقیک کارکرن - سهعى کرن، خوه واستاندن.	ورم (Verm): هس و بیهى - ژ بهر (حفظ).
ورزیده (Verzîdê): وهرزش کرى، ب هیز - ب دهستقهئینای.	ورمالیدن (Vermalîden): دههمەن هلدان، دهلنگ هلدان،
ورس (Vers): دارى کو دکەنه د دفنا حیشتى را.	

هچک هلدان - درکـهـیه ژ (رهقین)ی.	بی ئهـدهـب، ئهـدهـب سز. ههـروهـسا پهـیفتین (گستاخ، بستاخ، استاخ، اوستاخ و بیستاخ) ژ ی لکارن. وسه (Vese): گۆپال.
ورواره (Vervare): ژۆر، ژۆریت هاقینیی.	وش (Veş): پاشگرهـکه و ئانکوا (وهک، وهکی) ددت، وهکی: (شبروش: وهکی شیری - پریوش: وهکی پریا) - قهـلپیشکئی پهـمبی - خوهـش - باش، قهـنج - دهـلال، جوان - ههـلپژارتی. وشت (Veşt): باش، قهـنج.
ورهمین (Verhemîn): نانئ کوژ ئارئ گهـنم و جهـهی دناڤیکدا هاتبته چیکرن.	وشتن (Vešten): زڤـرین (لدۆر تشته کی زڤـرین) - رهـقسین، سهـماکرن.
ورب (Vurîb): خوهـر، کهـج.	وشکردن (Veşkerden): چالاکی کرن، کارهک ب باشی بجه ئینان. وشکول (Veşkûl): زهـلامئ چست و چهـلهـنگ.
وریز (Verîz): ستورک، جوړهـکئی ستورکئی یه.	وشکولیدن (Veşkûlîden): ب چالاکییا رابوون، چهـلهـنگی کرن. وشگون (Vêşgûn): قورینجک.
وز (Vêz): دهـنگی پێشی و مێشا.	وشم (Veşm): هلم.
وزغ (Vezex): بهـق.	وشن (Veşen): باران - بهـفر.
وزیدن (Vezîden): لقینا ههـوای، هاتنا بای.	وشی (Veî): پهـرۆکئی ئارموبشی بی رهـنگین (دیبا و اطلس).
وژولیدن (Vêjûlîden): پهـریشان بوون، چرمسین، تیکچوون.	وشینه (Veşîne): زری و کومزری.
وژه (Veje): بهوست.	
وستا (Vesta): ئاڤیستا.	
وستاخ (Vustax): نهـترس، دلیر -	

وگست (Vexest): خوهدیا، ناشکه را.	بچویکا - فاله، خالی - دهست فاله، مفلس.
وگستن (Vexesten): خوهدیا کرن، ناشکه را کرن، ده ره هیکرن.	وننگ (Veneng): چهق یان شاکیته دارمیوئ.
وگوغ (Vexvex): دهنگی رهوینا سهی - دهنگی بهقی.	وه (Veh): وهه، پهح (پهیشا سه رسوورمانی یه لدهمی تشته کی جوان یان سهیر دهیته دیتن).
وگیش (Vexîş): زیده، گهلهک، فراوان، مشه - بیش، جهی کو مشه قه پام لی بت.	وه (Vêh): باش، قهنج.
وک (Vek): بهق.	وهنگ (Veheng): ههچک (دارکه کی دو چهقه کو چهقه ک ژ بی دیتر دریتزتره و نالیی دریتزتر ب وه رسی شه دهیته بهندکرن و بو گریدانا باری دهیته بکارئینان. نوک شوینا وی ههچکی، خهله کیین ئاسنی بکار دهین.) - فپا ئاقتی، فورچا ئاقتی.
ول (Vêl): رهها، ئازاد، سه ریخوه.	وهیزک (Vehîzek): بنیپه: (بهیزک).
ولانه (Velane): برین (جرح).	وی (Vey-Vê): ئهه، وی، جیناقتی کت بو سییه م که سی نه ئاماده، وهکی: (وی آمد: ئهه هات - وی گفت: وی گوئ).
ولرم (Vêlorm): تیهن شیر.	وی (Vey): چهنداتی - زیده کرنا تشته کی ب چند جارکی، وهکی: (ده وی: دهه بهرامبه، دهه جار هند) یان: (وی کرده است:
ولغونه (Vulxûne): سوراث.	
ولگرد (Vêlgerd): فهلیته، کولانی.	
ولنگار (Vêlengar): بی هه قسار، سه ریبه ردای.	
ولو (Vêluw): رهها، ئازاد، سه ریخوه - ژیک بژاله، پهلاته.	
ولی (Velî): لی، لی بهلی، بهلی پا، بهس.	
ونج (Venc): چوچک.	
وندیداد (Vendîdad): پشکه که ژ پهرتوکا ئاقتیستایی.	
ونگ (Veng): دهنگی گریی	

تەرتىفكرن.	يى زىدە بووى. - پەيقا مخابنىي
ويران (Vîran): ويران، خراب،	يه (وهى، واى، ئاخ و.....هتد).
كافل.	ويار (Viyar): مەھبيران، ئەو ھالەتە
ويژە (Vîjê): تايبەت.	كودەمى ژنكا ب ھال، دلئى وئ
ويل (Vîl): سەركەفتن -	دچىتە ھندەك جوړين خوارنا و ژ
دەستپيشخەرى و تىشتەك بدەستقە	ھندەكەين دى رەش دبىت.
ئىنان.	ويد (Vîd): كىم، پچەك، ھندك -
ويلان (Veylan): سەرگەردان،	بەرزە، ھندا، ون.
حەيران - دەربەدەر، ئاوارە -	وير (Vîr): ھش و بىر - فەھم -
پەريشان، تىكچۆى.	زىمار، نالين - فرياد، قىرى.
ويلە (Vîle): دەنگ و دۆر، قىرى،	ويرا (Vîra): زىرەك، كەسى كۆھزىر
دەنگى بلند.	و بىرىن وى باش كار دكەن.
	ويراستن (Vîrasten): رىكخستىن،

ه

ه (Ha): تپا سیه و ئیکئی به ژ

ئەلفابییای زمانی فارسی و ب دو
رهنگایه: (ه) یا کول دەستپیک،
نیقهک و دویمایا په یقا دهیت و
بلیف ژی دبت، وهکی: (هر - شهر
- گاه)، و (ه) یا کو بلیف نهبت و
تنی ل دویمایا هندهک په یقا
دهیت، وهکی: (بنده، خنده،
زنده).

ها (Ha): په یقا به رسف دانئی به (ها،
هو، ئا، ئۆ، بهلی، چی به
و.....هتد) - نیشانا کۆمئی به د
تشتین بئ گیان دا، وهکی:
(خانه ها، چوبها، سنگها).

هاج (Hac): سه رسوورمای، ههیران.
(هاج و واج) بههقره پتر لکاره.

هاچه (Haçe): دارهکی دوچهقه کو
وهک پالپشت دادننه بن چهقین
دارئ داکو نهچهمییت.

هادرئ (Hadûrî): خوازخوازۆک،
گه دا، گه دایی زک ئیش کو زوی ب
زوی ژ مرۆقی قه نه بییت و داخوازا
خوه بکه ته چیرۆک و ههر بیژیت و
بیژیته قه - مرۆقین بئ سهروچاف،
بیخیر.

هار (Har): رستکا مراری یان له عل
و یاقوبت و تشتین ژقی رهنگی،
گه ردهنی - ستۆ، موهرکییت ستۆی
- ههر تشتین کو ریکخستی و
تهرتیفکری هاتبنه ریزکرن.

هاژ (Haj): بنیره: (هاج).
هاژیدن (Hajîden): سه رسوورمای
بوون، ههیرین - وهستیان،
بیچاره بوون - گرین.

هاس (Has): کورتکریا په یقا
(هراس)، ئانکو: ترس، سههم -
ديسان، ههروهسا.

هاک (Hak): تۆف - هیکا

مريشکي.	ب که یف و خویشی دا).
هال (Hal): قهرار، ئارام، بیهن	هباک (Hebak): راستکا سه ری.
فره هی.	هبر (Heber): کیم و ئەدافا برینی.
هالو (Halû): زوی باوهر، دل	هباک (Hebk-bek): که فا دهستی،
سافی، دلیاک.	نیفا دهستی.
هاله (Hale): پوچه مروژ،	هج (Hec): راست راوهستیای، لسه ر
فتنه چی.	پی راوهستیای، هه ر تشته کی کو د
هامون (Hamûn): دهشت، ئه ردی	ئه ردی را هاتبته چکلاندن و راست
راست.	راوهستیای بت، وه کی: (ئالا و رم
هامی (Hamî): حه یران،	و.....هتد).
سه رگه ردان.	هجاور (Hecaver): کومه کا مروژا،
هان (Han): په یفا ته مبیکن و	دهسته که کا مروژا.
ئاگه هدارکرنی یه، د کوردی دا	هجده (Hêcde): هژمارا
به رامبه ری (نه ی) یه، ههروه کی	ههژده (۱۸). ههروه سا (هیجده،
دیترین: (نه ی) هه گه ر تو جاره کا	هشتده، هشدده، هژده) ژی لکارن.
دی هو بکه یه هه.....!)	هچه (Heçe): بنیپه: (هاچه).
هاون (Haven): هاون. ههروه سا	هنگ (Hedeng): هه سپی سپی.
(کابیله) ژی لکاره.	هده (Hude): راست و دروست –
های (Hay): په یفا گازیکرنی	حق – سوود و مفا.
یه (هو ی، ئوهو ی و.....هتد) –	هر (Her): هه می، لسه ریک.
په یفا مخابینی یه (ئاخ،	هر (Hêr): ئاخفته که کولده می
ئوف.....هتد).	هاژوتنا که سه کی یان گیانه وه را
های های (Hay hay): دهنگی گری	دهیته گوتن.
و زیما ری یه.	هرا (Herra): دهنگ و هه را، دهنگ
های هو ی (Hay hûy): دهنگ و	و قیریین ترسناک – دهنگی
دور، هو سه و قه ره بالغ (د جقاتین	گیانه وه ری درنده.

هراس (Heras): ترس، سه هم.	هرم (Hurm): گهرمها ئاگری، گوربا ئاگری.
هراسناک (Herasnak): ترسناک، ب سه هم.	هرماس (Hurmas): شهیتان، نه هریمه ن.
هراسه (Herase): هه لامه ت.	هرمز (Hurmuz): ئاهورامه زدا - ناقتی ستیرا موشته ری یه - ناقتی روژا ئیکتی یه ژ هه می هه یقیین سالا هه تاقی - ناقتی روژا پینجشه می یه.
هراسیدن (Herasîden): ترسیان.	هرو (Herv): دلیر، نه ترس - کله ه.
هراسیده (Herasîdê): ترسیای، ترساندی.	هروانه (Hervane): نه خوه شخانه - جهی کو مروقتین شیت لی دهینه چاره سه رکرن و خودانکرن - نه شکه نجه - جهی نه شکه نجه دانن.
هراش (Heraş): دلر ابوون، هلاقتین.	هروهیل (Hervehel): تی شکلی کو نجی یا پشتی کو دوهنی وان ژئ هاتبیته گرتن.
هرجایی (Hercayî): ئاواره - عه تارک - فه لیته، کولانی.	هره (Hurre): قوون، کونا قوونی - جوړه گیایه کئ ژه هراوی یه کو لناف زهقی بین گهنم و جه هی شین دبت.
هرز (Herz): بیهوده، بی مفا - بی شول، بی کار.	هرهر (Hêrhêr): حیل حیل (دهنگی که نیی بلند).
هرس (Hers): بانئ خانئ - نیره یان کاریتین کود بانئ خانئ دا دهینه بکارئینان.	هرهری (Herherî): بی ئیمان، بی باوهر.
هرس (Heres): که زاخه.	هرهفت (Herheft): پی دقیا تییت
هرشه (Herşe): دارئالینک (ههر گیایه کئ کو خوه لدور دارئ بئالینت).	
هرکاره (Herkare): مه نجه لا کوژ بهری هاتبیته چیکرن - بی کو مایی خوه د هه می کاران بکه ت و شاره زایی د وان کاران دا هه بیت - پیلک، قاسد - جه هسیس.	
هرگز (Hergêz): هه رگیز، نه بهد، قه د - هه رده م.	

زندېکړنا هزاره مين سالا بوون يان
مرنا که سه کی دهينه کرن.
هزاک (Hezak): هه بله، نه زان -
که سې کو زوی فېل لې بهينه کرن
و بهينه خاپاندن.
هزير (Huzebr): زيرک، چه لنگ -
دلير، نازا.
هزد (Hezed): سه قاف.
هزوارش (Huzvarêš): شروقه و
تفسير - بليشکړنا په يشه کې نه ب
وی رهنګی کو هاتيه نفيسين، بو
نمونه؛ په هله څيا دهمې په يشا
(جلتا) يان (ملکا) يين نارامی
دکفته بهرچاڅين وان، هر
ټيکسهر دا هه څواتايا وان يا
په هله څي بليش کهن و بيژن:
(پوست) و (شاه).
هزبنه (Hezîne): هه زبنه، خه رجي.
هزهار (Hejhar): ددانه کې زيديه
کو د دهڅي هه سپي دا دهر دکهفت و
تا نه هينه هلکيشان نه شيت ټالفي
بخوت.
هزير (Hejîr): زيرک - هشير -
لايق، هيژا. هه روه سا (هجير و
خجير) ژي لکارن.
هست (Hest): هه بوون (وجود) -

جوانکاريين ژنکا کو د کهفن دا ژ
ههفت تشستان پيک دهاتن،
وه کی: (سوراث، سپياث، خه نا،
کلي چاڅا و.....هتد).
هريمن (Herîmen): کورتکريا
په يفا (هريمن): نه هر يمن.
هرين (Hurîn): دهنګين ترسناک،
دهنګي گيانه وهرين درنده.
هزار (Hezar): بلب، هزار - هژمارا
هزار (۱۰۰۰).
هزارپا (Hezarpa): زبزيشه.
هزارتابه (Hezartabe): درکيه ژ
هه تافتي، روژ.
هزارچشمه (Hezar çêşmê):
سهره تان، په نجه شير، ټيشا پيس -
قونير.
هزاردستان (Hezardestan):
بلبل، هزار.
هزارميخ (Hezar mîx): درکيه ژ
جلکين زفر و جلکي دهر ویشا کو
جهن دربار و پنيا زيده لسه
هه بت - درکيه ژ نه سماني پر
ستير.
هزاره (Hezare): هزاره (هزارا ټيکي
و هزارا دوو و.....هتد) - هزاره مين
- ري و ره سمين کو ب هلکه فتا

عاقل، هوشیار، هوشمه‌ند.

هه‌روه‌سا (هوشیار، هشیوار، هوشمند و باهوش) ژى لکارن.

هفت (Heft): هژمار حەفت (۷).

هفت آباء (Heft aba'i): درک‌یه ژ

هەفت ئەسمانا. هه‌روه‌سا ناڤین

(هفت اورنگ، هفت ایوان، هفت

بام، هفت بناء، هفت بنیان، هفت

پرگار، هفت پوست، هفت خضراء،

هفت سقف، هفت طارم و هفت

طبق) ژى لکارن.

هفتاد (Heftad): هژمار

حەفتی (۷۰).

هفت تیر (Heft tîr): دهبانجا کو

هەفت گوللا دخت.

هفت جوش (Heft cûş): ئاسنه‌کى

گەلەک رەقە کوژ تیکه‌لکرنا

هەفت کەرەستین دى یین ئاسنى

پیک دهیت. (طالیقون) ژى

لکاره - درک‌یه ژ مروڤى ب

تاقەت و تەحەمل.

هفت سین (Heft sîn): سوفره‌که کو

لدهمى نوى بوونا سالى دهیتە

دانان و هەفت رەنگە خوارده‌مه‌نیا

لسەر دادن ب مەرجه‌کى کو تپیا

ده‌ستپیکى یا هەر هەفت

موجود).

هسته (Hestê): به‌رکى فيقيين

وه‌کى مژمژه و خوڤ و حولیک

و.....هتد - پارچا ناوه‌ندى یا

ئه‌تومى - د زاراوى فيزيولوژى دا

تشته‌کى خړ و گروڤره کو دکەفته د

ناڤ سیتوپلاسمى دا.

هسر (Heser): قه‌راسه، به‌ستى.

هسک (Hesek): مله‌تیب.

هشپلک (Huşpulek): فیتی

(ده‌نگى فیتیا).

هشت (Heşt): هژمار هه‌شت (۸).

هشتاد (Heştad): هژمار

هه‌شتى (۸۰).

هشتصد (Heştased): هژمار

هه‌شسه‌د (۸۰۰).

هشتم (Heştum): هه‌شته‌م، تشتى

کوکه‌فتبیتە د پله‌یا هه‌شتى دا.

هشتن (Hêştên): هیلان.

هشدار (Huşdar): په‌یقا هوشدارى

یه، هه‌روه‌کى دبیژن: ئاگه‌هدارىه،

هشیار به.

هشنگ (Heşeng): بى سەر و چاڤ،

بیخیر، پویچ.

هشوار (Huşvar): هشدار، هشیار.

هشومند (Huşûmend): ژیر،

هگرز (Hegêrz): هه‌رگیز، چو ده‌مه‌کی، نه‌به‌د.	خوارده‌مه‌نیان ب پیتا (س) ده‌ست پیتی بکه‌ت؛ وه‌کی: (سیر، سرکه، سیب، سماق، سمنو، سنجد، سبزی) و خوه ب وئ چه‌نده دلخو‌ش دکن کو دئ بقی چه‌ندی سلامه‌تی و خوه‌شبه‌ختی قه‌ست که‌تی. بۆ زانین به‌ری ئیسلامی لشوینا تیپا (س)، تیپا (ش) لکار بوو، لی ژ به‌ر بیر و باوه‌رین ئیسلامه‌تیپ و هه‌رام‌بوونا (شه‌راب) ئ د ئۆلئ ئیسلامی دا، سوفرا هه‌فت شین گوهارتن ب سوفرا هه‌فت سین، داکو (شه‌راب) لسه‌ر سوفری نه‌هیتته دانان.
هلا (Hela): په‌یقا گازی‌کرنی به (ئه‌ی، یا) - په‌یقا ته‌نبیه کرنی به (نه‌ی).	هفت‌صد (Heftsed): هژمارا چه‌فتسه‌د (۷۰۰).
هلاشم (Helaşem): هه‌ر تشته‌کی نه‌باش و کریت و بیخیر. (له‌اشم) ژئی لکاره.	هفته (Heftê): چه‌فتی (اسبوع) - چه‌فتیک.
هلاکت (Helaket): ئەف په‌یقه ژ په‌یقا (هلاک) یا عه‌ره‌بی هاتیه چی‌کرن و د زمانئ عه‌ره‌بی بخوه دا نینه، ئانکو: پویج بوون، نه‌مان، هیلاک بوون.	هفده (Hefde): هژمار هه‌فده (۱۷).
هلالوش (Helalûş): فتنه، شورش و سه‌ره‌لدان.	هه‌فه‌ف (Hefhef): چه‌فچه‌ف (ده‌نگی سه‌ی).
ه‌لک (Hulek): ئالافه‌کی مینا سینیکا ترازیی یه‌ کو‌د مه‌نجه‌نیقی دا بکار هاتیه و به‌ر دکر نه د نیقا وئ «ه‌لک» ئ دا و ده‌اقیتنه نه‌یاری.	هکچه (Hukçe): ئیسک.
ه‌لو (Hulû): خو‌خ.	هکک (Hukek): ئیسک.
ه‌له (Hele): بنیره: (ه‌لا).	ه‌کل (Hukel): کفارک.
ه‌له (Hêlê): به‌یله، ژئی بگه‌ره‌ه، ده‌ست ژئی به‌رده.	ه‌که‌ک (Hukhuk): ئیسک - کزگریوک.
ه‌لیدن (Hêlîden): هیلان، ده‌ست ژئی به‌ردان.	

- هم (Hem):** ههڻ؛ پيشگره که و واتايين (وهکهي، ههکاری و شريکاتين) ددهت، وهکی: (همسايه: جيران، همکار: ههکار، همراه: ههڅړئ، همد: ههڅدهم، ههڅال) - وهک پيشگر دگهل هندهک په پيښين عهريبي ژي دهيت؛ وهکی: (همسفر، همصورت و.....هتد) - هم، وهکی: (هم نهڅه و هم ژي نهڅي دي) - ژي، وهکی: (نهو ژي هات).
- هما (Huma):** هوما، فرندهکی چيشانوکي يه.
- همار (Hemar):** نامار - هژمار - حيساب.
- همال (Hemal):** ههڅتا، ههڅال - وهکی، مينا.
- همانند (Hemanend):** وهکهدڅ - وهکی، ههروهکی.
- همايون (Humayûn):** پيروژ، مبارهک - ناڅي ټيک ژ ناوازين موزيکا ئيراني يه.
- همباز (Hembaz):** ههڅال، شريک، ههڅتا.
- همبازی (Hembazî):** کهسي کو دگهل کهسهکي دي ياريا بکهت.
- هم بالا (Hem bala):** تدهمت ههڻ، ټيک بهژن، هندي ټيک.
- همباور (Hembaver):** ههڅبير، ههڻ باوهر.
- هم بند (Hem bend):** پيڅکه گريدي.
- همتا (Hemta):** ههڅتا، ههڅال، شريک - وهکی، مينا - ههڅزين - بهرابهر، ټيکسان.
- همچنان (Hemçunan):** ههروهسا - وهکی وي.
- همچنين (Hemçunîn):** ههروهسا - وهکی څي.
- همچو (Hemço):** وهکی، مينا، شتي.
- همگی (Hemêgî):** ب ههڅره، تهڅايي.
- هملخت (Hemlext):** پيلاڅ.
- هموار (Hemvar):** راست (نهردئ راست).
- همواره (Hemvarê):** ههردهم، بهردهوام - لدويڅيک. ههروهسا په پيښين (همار، هماره، همارا، هاموار و هامواره) ژي لکارن.
- همه (Hemê):** ههمي، تهڅايي.
- همه‌دان (Hemêdan):** ههمي تشت

کاره کی بهرچاڅ.	زان، زږده ټاگه هدار.
هنرپر داز (Hunerperdaz): هونه رمه ند.	همی (Hemî): ټه ټه - هه رهوسا - هه رده م، هه می شه - هه گه ر لسه ری کاری رابردو بهیت، ټه و نیشانه ژ به رده و امیا کاری، وه کی: (همی) رفت: دچو. همی گفت: دگوت. - هه روه سا لسه ری کاری نهو و کاری فه رمان ژی دهیت، وه کی: (همی) رود: بی دچت. همی رو: هه په. -
هنرپیش شه (Hunerpişê): هونه رمه ند (هونه رمه ندی شیوه کاری و موزیکی و شانو و سینه مایی).	همیان (Hemyan): هنبان، کیسی پارا.
هنر مند (Hunermend): هونه رمه ند. هه روه سا (هنرور، هنرپرور، باهنر، هنری) ژی لکارن. هنگ (Heng): زاخ، هیژ - قه در، قیمه ت، بها (بو مروقی خودان قه در و قیمه ت و بها دهیت ه گوژن) - ده سته ک، گر و پ - ملله ت - هوژ - سوپا.	همیشه (Hemîşê): هه رده م، هه می شه.
هنگار (Hengar): له زاتی، توند و سرتی.	هناینده (Henayendê): کار تی که ر (موثر).
هنگام (He-êngam): ده م، وه خت، زهمان.	هناییدن (Henayîden): کار تی کرن.
هنگامه (Hengame): هنگامه، ده نگو دور - وه خت، زهمان، ده م.	هنجار (Hencar): ری، ری باز - ری و ره سم - ری کا راست، جاده - ته رز و شیواز - شه نگسته.
هنگفت (Henguft): مه زن، گر، ب که له خ - زږده، گه له ک، مشه.	هنجام (Hencam): ته مبه ل، که دوه ر، که سلان.
هنوز (Henûz): هیشتا، هه تا نو که.	هنجیدن (Hencîden): کی شانه دهر.
هه روه سا په یقین (نوز، هنیز، هنی) ژی لکارن.	هند (Hend): بنیره: (هنجار).
هواپیما (Hevapêyma): فر و که،	هندوانه (Hênduvane): وه کی هندی یا - زه به ش، شتی.
	هنر (Huner): هونه ر - پی شه -

باله‌فر، ته‌یاره.	(هوشمند).
هوار (Hevar): هه‌رفته، کاقل.	هوشیدر (Huşîder): ئیکه ژ ناڤین
هوارى (Hevarî): خیشه‌تا مه‌زن.	خودایی بچ هه‌قتا.
هوازی (Hevazî): هه‌ر زینده‌وه‌رئ کو	هولناک (Holnak): ترسناک، ب
ب هه‌وای بژیت - ژ نشکه‌کیشه.	سه‌هم.
هوبه (Hûbe): مل، شان.	هوله (Holê-e): خاولی.
هوتن (Hûten): خوده‌ش قه‌د و	هولی (Holî): جانی هه‌سپچ کو
قامه‌ت، به‌ژن و بال ده‌لال.	هیشتا نه‌هاتبیته زین کرن - ئیک
هود (Hûd): جو‌هی (یهودی) -	ژ جه‌ژنین هندی یا کول ده‌ستپیکا
تۆیه‌که‌ر - ناڤی پیغه‌مبه‌ره‌کی یه -	وه‌رزئ بهاری ده‌یتته‌کرن.
پویش و په‌له‌خئ کو ئاگر پچ به‌یتته	هوو (Hevû): هه‌وی (دو ژن کو ب
هلکرن - قه‌میای.	می‌ره‌کی بن، هه‌ردو ژن دینه
هوردر (Hûder): کریت و بیخیر.	هه‌ویین هه‌قدو). هه‌روه‌سا ناڤین
هوده (Hûde): سود، مفا، قازانج -	(بناغ، بناج، بنانج، بنانچه، بنج،
راست، دروست.	همشوی، آسنی، آموسنی و
هور (Hûr): خو‌ر، تاف، هه‌تاف.	وشنی) ژئ لکارن.
هه‌روه‌سا (خور، خورشید،	هوی (Hoy): هو‌ی (په‌یقا هشداردان
هوررخش، هورشیید) ژئ لکارن -	و ترساندن و مخابینی یه) - ترس،
شه‌نس، به‌خت.	سه‌هم - بیهن، نه‌فه‌س - ئاخینک.
هورمزد (Hormezd): ئاهورامه‌زدا.	هویج (Hevîç): گیزهر.
هوش (Hûş): هش، عه‌قل، هه‌ست -	هوید (Hevîd): پارچه‌کا ته‌حتی یه
زیره‌کی، چه‌له‌نگی - گیان، جان -	کو لدۆرماندۆری پشتا حیشتري
مرن، مه‌رگ.	ده‌یتته‌دانان - زینا کو ژ ته‌حتی
هوشمند (Hûşmend): هشیار،	هاتبیته چیکرن.
زیره‌ک، ژیر، عاقل.	هویدا (Huveyda): په‌یدا،
هشیار (Huşyar): بنی‌په:	ئه‌شکه‌را، خوبا.

توند و سرت - ههسپئ کو ههفۆتکرنا
وی ب زهحمهت بت - ههسپئ
شهري. ههروهسا (هیدج و بیدخ)
ژی لکارن.

هیربد (Hîrbed): پیتشه وایئ ئۆلی -
مامۆستایئ زانستین دینی و
قازیب زهردهشتی - بۆ وان مۆیه دا
دهاته گۆتن کوژ بلی مویه دین
وهک مامۆستا ب فیڕکرنا قوتابیان
ژی رادبوون.

هیز (Hîz): سه رژنک - نیرامی -
خرابکار - بی شهرم.

هیزم (Hêyzum): دار و چقین
هشک کو بکیر سۆتنی بهین.

هیش (Hîş): بنیره: (هیچ).

هیگر (Heyger): ههسپئ کو
رهنگی وی سۆری بناف رهشی قه
چۆی بیت.

هیمه (Hîme): بنیره: (هیزم).

هین (Hîn): ئەف، ئەفه - په یقا
ترساندن و هوشداردانی بههقرهیه،
وهکی دبێژن (نهێ!).

هیون (Heyûn): حیشتەر، حیشتری
کو توند بچیت، حیشتری مهزن -
بۆ ههسپی ژێ دهیتته گۆتن.

هی (He- êy): هیی (په یقا -
هشداردان و ئاگه هدار کرنی یه) -
لدهمی ئافه رین گۆتنی ژێ دهیتته
گۆتن - ههروهسا په یقا ته هدی دکر
و ترساندن یه ژێ.

هیا هو (Heyahû): غه وغا، شهر و
شه ره دهف، دهنک و دۆر و هۆسه و
قه ره بالغ.

هیپی (Hîpî): ژ په یقا (Hip) یا
ئنگلیزی هاتیه وه رگرتن کو د
زمانی ئنگلیزی دا ئانکو
په ریشانی و تیکچوون و حاله تی
مالیخولیایی یه، لی نهول ئیرانی
بۆ هندهک گه نجا دهیتته بکارئینان
کو سه ر و ره بپن خوه به رده دن و
جلکین نیزیکی بین ژنکا دکه نه
به رخوه و کارئ خوه به س یی کری
عه شق و ئەفین.

هیچ (Hîç): هیچ، چونه - بیهوده -
کیم، پچهک. ههروهسا (ایچ و
هیش) ژێ لکارن.

هیچکاره (Hîçkarê): که دوه ر،
که سئ کو ب کیر چو کاره کی
نه ئیت.

هید (Heyd): مله پ.

هیدخ (Heydex): ههسپئ گه نج و

ی

ی (Ya): تیپا سیه و دووی و

دویماییه ژئه لفا بییا زمانی
فارسی و ب دو رهنگایه؛ مهعروف
و مهجهول. هندی «ی» مهعروفه،
دبیژنه وی «ی» یا کوب تمامه تی
دهیته بلیثکرن، وهکی: (بیخ، تیر،
پیش، ریش) و هندی «ی»
مهجهوله، ئه و «ی» یه یا کو وهکی
که سرهیه کا تیر و تژی دهیته
بلیثکرن، وهکی: (دلیر، شمشیر)،
بهلام ئه فرۆکه چو جیاوازی
نه هیلاینه د ناچه را ههردو «ی» ان
دا و ههردویان ب ئیک ئاوا
لیثکدن. ههروهسا ئهف تیپه
لداوییا هندهک په یشان دهیت و
رهنگین خوه هه نه: «ی» ژیدهری،
وهکی: (دوستی، دشمنی)، «ی»
نسبهت پیدانی، وهکی: (تهرانی،
شیرازی)، «ی» نه نیاس کو

نیشانه ب که سهک یان تشته کی
نه دیار، وهکی: (مردی، زنی،
سنگی، کتابی)، «ی» جیناخی،
وهکی: (رفستی، دیدی، بردی)،
«ی» زیده کو دکهفته ناچه را دو
په یشان و ههروهسا دکهفته داوییا
وان په یشین کو ب (ا، و) دهینه
بدویمایی ئینان، وهکی: (بوی گل،
نوی بلبل) و «ی» بهرده و امیی،
وهکی: (رفتنی، گفتنی).

یا (Ya): په یشا پیکشه گرتدانی
یه (یان، ئان).

یاب (Yab): فه زمانه ب شه دیتنی،
ئانکو: قه بینه - پوچ بووی،
نه مای - بیهوده، بی مفا،
بکیژنه هاتی.

یابر (Yabêr): ئاف و ئهرد یان
گوندی کو پاشای داباث که سهکی
ژ بۆی کو خوه پی بخودان کهت.

یادگار (Yadgar): بنیځه:	یابش (Yabêş): پیدا بوون.
(یادبود).	یابنده (Yabendê): پیدا کړ.
یادگرفت (Yad gêrêften):	یابو (Yabû): هه سپی دوقور،
فیږبوون، علمین.	هه سپی کو نه ژ نه ژاده کی ره سځن
یاده (Yade): بیر (هزر و بیر) -	بت، هه سپی باری، هه سپی
به رتیل (رشوة).	بارهلگر.
یار (Yar): دوست، هه قال، هه قددهم -	یابیدن (Yabîden): پیدا کړن -
یار، خوه شتی، نه قیندار -	بده ستقه ئینان.
هاریکار - وه کی، شتی، مینا.	یاختن (Yaxten): کی شانده دهر،
یارا (Yara): هیژ - ویربان.	ئینانه دهر (وه کی شیر ژ کافلانی
یارایی (Yarayî): هیژداری، دلیری	ئینانه دهر).
- بویری، نه ترسی.	یاد (Yad): بیر، یاد.
یاررس (Yar res): هاریکهر،	یاد آمدن (Yad ameden): بیر هاتن.
هاریکار.	یاد آوردن (Yad averden): ب
یارستن (Yaresten): شیان، ژ	بیرئینانه هه.
ده رحه ق ده رکه تن.	یادبود (Yadbûd): یادگاری،
یارک (Yarek): کورتکریا په یثا	پیشکی شکرنا تشته کی وه ک
(یار) نانکو: یارک (ده می دبیشین:	بیر هاتن بو کسه کی دی -
یارکی وئ) - یارا بچویک - هه قال	بیرئینانه هه (ری وره سمین کول
بچویک.	بیر هاتنا کسه کی بهینه
یارگی (Yaregî): بنیځه: (یارایی)	نه نجامدان).
- ده لیقه.	یاد دادن (Yad دادن): نیشادان،
یارمند (Yarmend): هاریکهر -	فیږکړن.
یار، دوست.	یادداشتن (Yad dašten): ژ
یارو (Yarû): کورتکریا په یثا (یار:	به ربوون (حفظ)، ناگه هداربوون.
	یاد کړدن (Yad kerdن): بیریا

- دوست، هه‌فال) - نیشانه ب
 کهسه‌کی کو نه‌قین ناڅی وی بینن.
 یاره (Yare): بازنگ، ده‌ستبه‌ند -
 تۆک، تۆق - بنیره: (یارا).
 یاری (Yarî): هه‌قالینی، دوستینی
 - هاریکاری - ژن تی (هه‌گهر چهند
 برا ب ژن بن، ژنیت وان دبنه ژن
 تی بیت هه‌قدو).
 یاریگر (Yarîger): هاریکار.
 یازیدن (Yazîden): کی‌شانه‌ده‌ر،
 ئینانه‌ده‌ر - ده‌ست درپژکرن بۆ
 نالیی تشته‌کی - مه‌زن بوون، نه‌مو
 کرن، وه‌رارکرن - پیشان، قوناغ
 قه‌برین.
 یاسج (Yasêc): تیر (تیرا کفانی کو
 سه‌رکه‌کی په‌حن و تیر بنای
 په‌یکان بی پیته).
 یافتن (Yaften): قه‌دیتن، په‌یداکرن
 - بده‌ستقه‌ئینان.
 یافه (Yafe): بی‌هوه، بی‌مفا -
 به‌رزه، هند - بی‌ری و کولان،
 په‌ریشان.
 یاکند (Yakend): یاقویت.
 یال (Yal): گه‌رده‌ن، ستۆ - زه‌ند -
 مویی ستۆی هه‌سپی و شیر.
 یان (Yan): ئه‌و په‌یقین کو ده‌می
 مروژ ژ به‌ر دناخت بیی همد ژ
 ده‌قی مروژی ده‌ردکه‌قن.
 یاور (Yaver): هاریکار، پشته‌شان
 - پله‌یه‌کا ئه‌فسه‌ری یه‌ دناڅ ریزین
 له‌شکه‌ری دا - ده‌ستکی هاونی.
 یاهه (Yave): بی‌هوه، بی‌مفا -
 سه‌ریخه، بی‌خودان.
 یاهو (Yahû): په‌یشه‌که کو پرانی
 ده‌رویشا بکار دئین و مه‌به‌ستا
 وان ژن زاتی خودی یه - هه‌روه‌سا
 ناڅی ره‌نگه‌کی کوتری یه بی کو
 ده‌نگی «یاهو» ژ ده‌قی ده‌ردکه‌قت.
 یب (Yeb): بنیره: (یاسج).
 یخ (Yex): قه‌راسه، به‌ستی،
 جه‌مه‌د. هه‌روه‌سا (هسر، هسیر،
 هتسه و کاشه) ژی لکارن.
 یخ بستن (Yex besten): به‌ستن،
 جه‌مدین، قه‌رسین.
 یخ بندان (Yexbandan): سږ و
 سه‌قه‌ما دژوارا زقستانی کو ئاڅ
 لی ده‌یتنه قه‌رسین.
 یخچال (Yexçal): کوبه‌فر -
 سه‌لاجه، بوزدولاب.
 یخچه (Yexçê): کورتکریا په‌یشا
 (بخ) کو هه‌مان جه‌مه‌ده - گژلۆک.
 یخه (Yexe): یاخه، پستۆک.

- یدک (Yedek):** هه‌سپێ زین کری
بێ بێ سوبار (کەس لسه‌رن) کو
کەسه‌کێ دی (چ سوبار با لسه‌ر
هه‌سپه‌کێ دی یان ژێ په‌یا با)، دا
هه‌قساری وی هه‌سپێ زین کری
گرت و ل پیشیا مه‌وکبێ شاهێ
که‌فته‌ ری. هه‌روه‌سا (بالاد، بالاده
و کتل) ژێ لکارن.
- یدکی (Yedekî):** یه‌ده‌ک، ئحتیاط.
- یزدان (Yezdan):** یه‌زدان، خودی.
- یزدان پرست (Yezdan perest):**
خودی په‌ریس.
- یزک (Yezek):** پیشره‌وی سوبای،
کەسێ کول پیشیا سوبای دچیت.
- یزنه (Yezne):** زاقا (می‌ری
خویشکێ).
- یسنا (Yesna):** ئێک ژ پشکێن
ئاقیستایی یه‌ کو لده‌می ری و
ره‌سمین ئۆلی ده‌یتته‌ خواندن.
- یشت (Yešt):** په‌راستن - پشکه‌که‌ ژ
ئاقیستایی کو په‌سین خودی و
فریشتا دکه‌ت.
- یشتن (Yešten):** په‌راستن - په‌سن
دان، مه‌دح و شه‌نا کرن.
- یشته‌کردن (Yeštekerden):**
دوعاکرن، نفیژکرن.
- یشک (Yeşek):** ددان، ددانین تیش
و بره‌کین گیانه‌وه‌رین درنده‌.
- یشمه (Yeşme):** که‌فلی گیانه‌وه‌را.
- یغام (Yexam):** دیو، ئافه‌ریده‌کێ
چیشانۆکی یه‌ کو ب که‌له‌خێ خوده‌شه
زیده‌ مه‌زن و روی کریتته‌.
- یغتنج (Yextenc):** جوژه‌کێ ماری
ره‌نگ زه‌ره‌ کو لئاڤ بیستانا دیار
دبت و بێ زیانه‌ ژ به‌ر کو بێ بێ
ژه‌هره‌. هه‌روه‌سا (بفتنج و بفتج)
ژێ لکارن.
- یغلا (Yexla):** ئاغله‌ویک.
هه‌روه‌سا ناڤین: (یغلاو، یغلاوی،
یغلووی و یغلو) ژێ لکارن و ل
ده‌قه‌را خوراسانی په‌یقین (لغلاو و
لغلاوی) ژێ بۆ ده‌یتته‌ گۆتن.
- یغما (Yexma):** تالان.
- یغمایی (Yexmayî):** مه‌به‌ست ژێ
هه‌ر تشته‌کێ ده‌قه‌را «یه‌غما» یه‌ ل
ترکستان، نه‌خاسمه‌ کو روی
ده‌لالین وان د ناقدارن.
- یک (Yek):** هژمار ئێک (۱).
- یکان (Yekan):** ئێکانه، بێ هه‌فتا -
د زانستی بیرکاری دا ئانکوئه‌و
هژمارین کو دکه‌فته‌ د خانا یه‌کان
دا، بۆ نمونه‌ د هژمارا (۳۴۵۶) دا،

تشتا ب سەرڤه سەرڤه ديبين و کوير

ل وی تشتی نافکرن - ههروهسا

درکهيه بۆ مرۆڤی منافق ژى.

يک چنډ (Yek çend): دهمه کى،

رۆژگارە کى، سال وهخته کى.

يکدانە (Yekdanê): ههر تشتی

هيژا و بى وینه - گهردهنيا کو

مراریه کا پرپها تیدا هاتبیته

بکارئينان.

يکدست (Yekdest): مرۆڤی ب

دهسته کى - ئیکجۆر، ئیک رنگ،

وهکى ئیک - ئیکسان، بهرابهر،

تهمهت ههڤ.

يکدش (Yekdeş): دوقۆر (مرۆڤ

يان گيانه وهري کۆژ دو نهژادان

بت، ئانکو باب ژ نهژاده کى و

دهيک ژ نهژاده کى ديتىر) -

خوهشتقى - خواستى.

يکدک (Yekdek): تيهن شير،

نيڤ گهرم.

يکدل (Yekdêl): ئیکدل، ئیک

دهنگ، ئیکدهست، بههڤره -

دلپاک، کهسێ کو سەرڤه و بنڤهیی

وی وهکى ئیک بن.

يکدنده (Yekdendê): بنیڤه:

(يک پهلو).

هژمارا (۶) يا د خانا يهکان دا.

يک انداز (Yek endaz):

ئیکسان، بهرابهر، تهمهت ههڤ.

يکان يکان (Yekan yekan):

ئیک ئیکه.

يکايک (Yekayek): ئیک ئیکه،

ئیک لدويڤ ئیکي.

يکپارچه (Yekparçê): ئیکپارچه،

ههمى بههڤره.

يک پهلو (Yek pehlû): درکهيه ژ

مرۆڤی سهرهڤق کوبهس بۆچونا

وی پى دروست تربت ژ ههمى

بۆچۆنان.

يکتا (Yekta): ب تنى، ئیکانه،

بى ههڤتا.

يک تنه (Yek tenê): ب تنى.

يک تهی (Yek tehî): جلکى ئیک

بهرو تهنگ.

يک تيغ (Yek tîx): ئیک دهست و

ئیک دهنگ د ناڤ مهيدانا شهري

دا، ههڤگرتى.

يکجا (Yekca): ههمى بههڤره، ب

تمامه تى.

يک چشم (Yek çêşm): مرۆڤی کو

ب چاهه کى بت و چاڤى وی بى دى

کوره بت - درکهيه ژ مرۆڤي کى کو

- یکران (Yekran): ههسپ، ههسپیی
 رهسهن، ههسپیی کو رهنگی وی زهری
 بناث سوژی قه بوی قه چۆی بت.
- یک زخم (Yek zexm): کهسی کو
 ب دریه کی نه یاری خوه بیخت -
 نازناقی سامی نه ریمانی یه، ژ
 بهرکو وی ئهژده هایهک ب دریه کی
 کوشتبوو - ناقی گورزی سامی یه.
- یکسان (Yeksan): ئیکسان،
 بهرابه، وه کههف.
- یکسو (Yeksû): ئیک ئال، ئیک
 لا، ئیک رهخ. هه ژ قی په یقی یه
 ئهف په یقین ژیری: (یکسو شدن:
 خوه دانه ره خه کی، خوه دانه پاش -
 یکسو نهادن: ل ئالیه کی دانان -
 یکسو کردن: قافیتر کرن، جودا کرن).
- یکسون (Yeksûn): بنیپره:
 (یکسان) - بنیپره: (یکسو).
- یک شنبه (Yek şenbê): ئیک
 شه مبی، دویه مین روژا هفتی.
- یک گره (Yek gêrêh): ئیک گرتی،
 هه قه پیمان.
- یک گونه (Yek gûnê): هه ژه ننگ،
 وه کههف.
- یک لا (Yek la): ئیک بهر،
- په پوکئی ئیک بهر - جلکی بی
 به تن.
- یکه (Yekke): ب تنی، ئیکانه،
 بی هه فتا.
- یکه خوردن (Yêkê xorden):
 جحنین.
- یگانه (Yegane): ئیکانه، بی
 هه فتا، بی هه فال.
- یل (Yel): په هله وان، دلیر، دلاوهر -
 ئیلهک.
- یلمان (Yelman): ده قی شیر (ئهو
 جهی برهک ژ شیر).
- یله (Yele): رهها، نازاد، سه ریخوه.
- یوخه (Yoxe): دهنگی کو لده می تام
 دیتن ژ کریارا گو هنیلی ژ مروقی
 دهیت، وه کی: (ئوخ، ئوخه ی، ئوف
 و..... هتد) - ههروه سا په یقه کا
 بنیات ترکی یه ل ناث زمانی
 فارسی دا ژی مشه لکاره و واتایا
 (نانی تنک) ددهت.
- یوزیدن (Yûzîden): داخواز کرن -
 په یدا کرن.
- یوسه (Yûse): مشار.
- یولاخ (Yolax): ئهردی به یار.
- یون (Yon): زین.

ژ کتیبین چاپکری و بهلاشبوویین دانهری

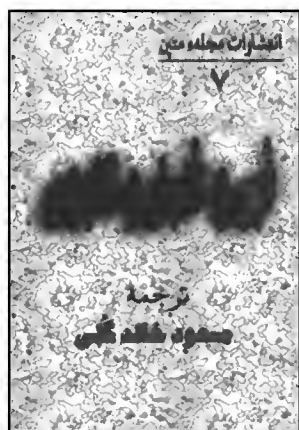
* **فیانا جیمک** (ئەف کتیبە کۆمەکا
هەلبەستین ب کوردی قەهانیدی و ھۆزانین
وەرگێڕاینە ژ زمانێ فارسی بۆ زمانێ کوردی)
* قەھاندن و وەرگێڕانا مسعود خالد گولی
* چاپا ئیکتی، ۱۹۹۵، چاپخانا اخلاص، دھۆک

* **ئاوازیڤن دلی** (ئەف کتیبە وەرگێڕانا کۆمەکا
پەخشان و ھۆزانانە ژ زمانێ فارسی بۆ
زمانێ کوردی)
* وەرگێڕانا مسعود خالد گولی
* ژ وەشانین پرۆژێ یوپیلا زێرین
* چاپا ئیکتی، ۱۹۹۶، چاپخانا ھاوار، دھۆک

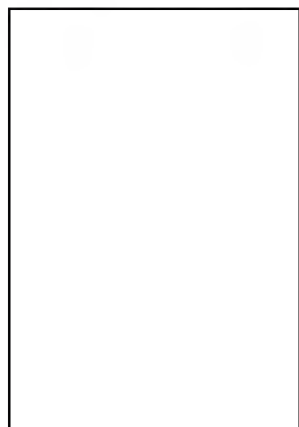
* **بیا از اینجا کوچ کنیم** (ئەف کتیبە وەرگێڕانا
کۆمەکا ھۆزانین ھۆزانقان «مۆید طیب» ینە
ژ زمانێ کوردی بۆ زمانێ فارسی)
* وەرگێڕانا مسعود خالد گولی
* چاپا ئیکتی، ۱۹۹۷، چاپخانا کولیژا شەریعی،
دھۆک

- * **اُبرو انبار و کابوس** (ئەف کتیبە کۆمەکا پوسترە شعر و پۆستەرە چیرۆکین کوردی ییتن «هزرقان برجینی، باییزئ عەمەری، خالد صالح و اسماعیل بادی» نە بۆ زمانئ فارسی) * وەرگێرانا مسعود خالد گولی * ژ وەشانئین کۆفارا مەتین * چاپا ئیکئ، ۱۹۹۸، چاپخانا خەبات، دھۆک

- * **نەخشین ل بەرا** (ئەف کتیبە فولکلۆری، کۆمکرن و شرۆفە کرنا پەند و ئیدیه مئین کوردینە) * کۆمکرن و شرۆفە کرنا مسعود خالد گولی * ژ وەشانئین لقئ ۱/نقیشینگەها راگە هاندنئ * چاپا ئیکئ، ۱۹۹۹، چاپخانا خەبات، دھۆک

- * **فەرەنگۆکا کلاسیکین کورد** (ئەف کتیبە قەکۆلین و شرۆفە کرنا چەندین پەیف و ئیدیه م و ناڤ و زاراقئین صۆفیانیه د ناڤ هۆزانئین هۆزانئانئین مە ییتن کلاسیک دا) * نقیشینا مسعود خالد گولی * ژ وەشانئین دەرگەهئ موکریانئ * چاپا ئیکئ، ۲۰۰۱، چاپخانا خەبات، دھۆک

* چاپا ئيکى، ۲۰۰۱، چاپخانا خەبات، دھۆک

عارف زېږه قان

پښتانه هېښ

راستښت پانده نا کورديني

(کرمانجي)

د کورواسان و ټيپون لارښي

مسموع خالډ کرلي

د لومړي ځل لپاره

پهروهردي، ههولير

پهروہ ردی، ھهولیر